

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์
โครงการศึกษาแนวทางการบูรณาการข้อมูลสถิติ
กระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ผู้วิจัย

คณะนิติศาสตร์ปรีดี พนมยงค์

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

กันยายน 2554

สนับสนุนโดยสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ	หน้า
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์	1
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
1.4 เป้าหมายและขอบข่ายการดำเนินงาน	2
1.5 ขั้นตอนการศึกษาและระเบียบวิธีวิจัย	4
1.6 ระยะเวลาดำเนินการ	6
1.7 แผนการดำเนินการ	6
1.8 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 หลักการและแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบูรณาการข้อมูลสถิติ กระบวนการยุติธรรมทางอาญา	7
2.1 นิยามความหมาย	7
2.2 การจัดรูปแบบของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา	11
2.3 การจัดเก็บสถิติของแต่ละหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม	14
2.3.1 ตำรวจ	15
2.3.2 อัยการ	16
2.3.3 ศาล	23
2.3.4 ราชทัณฑ์	32
2.3.5 กรมคุมประพฤติ	35
2.3.6 กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	39
2.4 การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา	41
บทที่ 3 การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในต่างประเทศ	52
3.1 สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี	52
3.1.1 ระบบการบูรณาการสถิติ	54
3.1.2 หน่วยงานที่มีบทบาทในการจัดเก็บข้อมูลและบูรณาการสถิติ	56
3.1.3 ระเบียบคำสั่งและแนวทางการปฏิบัติขององค์กรจัดเก็บสถิติ	67
3.1.4 รูปแบบและวิธีการจัดเก็บข้อมูลสถิติ	75
3.1.5 ประสิทธิภาพของการบูรณาการสถิติ	91
3.2 สหรัฐอเมริกา	93
3.2.1 ระบบการบูรณาการสถิติ	93
3.2.2 หน่วยงานที่มีบทบาทในการจัดเก็บข้อมูลและบูรณาการสถิติ	98
3.2.3 ระเบียบคำสั่งและแนวทางการปฏิบัติขององค์กรจัดเก็บสถิติ	102

	หน้า
3.2.4 รูปแบบและวิธีการจัดเก็บข้อมูลสถิติ	111
3.2.5 ประสิทธิภาพของการบูรณาการสถิติ	136
3.3. สหราชอาณาจักร	138
3.3.1 ระบบการบูรณาการสถิติ	138
3.3.2 หน่วยงานที่มีบทบาทในการจัดเก็บข้อมูลและบูรณาการสถิติ	144
3.3.3 ระเบียบคำสั่งและแนวทางการปฏิบัติขององค์กรจัดเก็บสถิติ	146
3.3.4 รูปแบบและวิธีการจัดเก็บข้อมูลสถิติ	148
3.3.5 ประสิทธิภาพของการบูรณาการสถิติ	159
3.4 ประเทศญี่ปุ่น	160
3.4.1 ระบบการบูรณาการสถิติ	168
3.4.2 หน่วยงานที่มีบทบาทในการจัดเก็บข้อมูลและบูรณาการสถิติ	164
3.4.3 ระเบียบคำสั่งและแนวทางการปฏิบัติขององค์กรจัดเก็บสถิติ	166
3.4.4 รูปแบบและวิธีการจัดเก็บข้อมูลสถิติ	168
3.4.5 ประสิทธิภาพของการบูรณาการสถิติ	186
บทที่ 4 วิเคราะห์การบูรณาการสถิติจากการวิจัยภาคสนาม	190
4.1 ผลการวิเคราะห์จากการออกแบบสอบถาม	190
4.1.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการบูรณาการข้อมูลสถิติ	190
4.1.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการบูรณาการข้อมูลสถิติ	198
4.2 ผลการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องกับการบูรณาการสถิติ	198
4.2.1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	199
4.2.1.1 ลักษณะทั่วไปของการจัดทำข้อมูลสถิติ	199
4.2.1.2 วิธีการจัดเก็บข้อมูล	200
4.2.1.3 ประสิทธิภาพ ปัญหาและอุปสรรค	202
4.2.1.4 ข้อเสนอแนะ	203
4.2.2 สำนักงานอัยการสูงสุด	203
4.2.2.1 ลักษณะทั่วไปของการจัดทำข้อมูลสถิติ	203
4.2.2.2 วิธีการจัดเก็บข้อมูล	205
4.2.2.3 ประสิทธิภาพ ปัญหาและอุปสรรค	206
4.2.2.4 ข้อเสนอแนะ	206
4.2.3 สำนักงานศาลยุติธรรม	206
4.2.3.1 ลักษณะทั่วไปของการจัดทำข้อมูลสถิติ	206
4.2.3.2 วิธีการจัดเก็บข้อมูล	211
4.2.3.3 ประสิทธิภาพ ปัญหาและอุปสรรค	212
4.2.3.4 ข้อเสนอแนะ	212

	หน้า
4.2.4 กรมราชทัณฑ์	212
4.2.4.1 ลักษณะทั่วไปของการจัดทำข้อมูลสถิติ	212
4.2.4.2 วิธีการจัดเก็บข้อมูล	217
4.2.4.3 ประสิทธิภาพ ปัญหาและอุปสรรค	218
4.2.4.4 ข้อเสนอแนะ	219
4.2.5 กรมคุมประพฤติ	219
4.2.5.1 ลักษณะทั่วไปของการจัดทำข้อมูลสถิติ	219
4.2.5.2 วิธีการจัดเก็บข้อมูล	220
4.2.5.3 ประสิทธิภาพ ปัญหาและอุปสรรค	221
4.2.5.4 ข้อเสนอแนะ	221
4.2.6 กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	222
4.2.6.1 ลักษณะทั่วไปของการจัดทำข้อมูลสถิติ	222
4.2.6.2 วิธีการจัดเก็บข้อมูล	222
4.2.6.3 ประสิทธิภาพ ปัญหาและอุปสรรค	222
4.2.6.4 ข้อเสนอแนะ	223
บทที่ 5 วิเคราะห์ผลการบูรณาการสถิติคดีอาญา	224
5.1 การบูรณาการสถิติคดีอาญาในประเทศไทย	224
5.1.1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	224
5.1.2 สำนักงานงานอัยการสูงสุด	226
5.1.3 สำนักงานศาลยุติธรรม	227
5.1.4 กรมราชทัณฑ์	227
5.1.5 กรมคุมประพฤติ	229
5.1.6 กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	230
5.2 การบูรณาการสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในต่างประเทศ	235
บทที่ 6 สรุปและเสนอแนะ	237
6.1 สรุป	237
6.2 เสนอแนะ	249
6.2.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำข้อมูลสถิติ	249
6.2.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการ	252
6.2.3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ	255
บรรณานุกรม	258

สารบัญตาราง

ตาราง/แผนภาพ/แผนภูมิ/แผนผัง	หน้า
1-1 สมการกระบวนการยุติธรรมกับการบูรณาการสถิติ	2
1-2 บทบาทของหน่วยงานต่าง ๆ ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา	3
1-3 ระบบการได้มาซึ่งสถิติของหน่วยงานตำรวจ	3
2-1 สมการการบูรณาการสถิติทางนิติศาสตร์	8
2-2 ระบบการบูรณาการสถิติ	9
2-3 แนวทางศึกษาการจัดเก็บข้อมูลสถิติ	9
2-4 แสดงบทบาทบัญญัติของกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและตัวชี้วัดของกฎหมาย	9
2-5 วงจรหน่วยงานต่าง ๆ ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาไทย	11
2-6 ระบบงานของตำรวจ	15
2-7 ระบบงานของพนักงานอัยการ	16
2-8 ตัวอย่างตารางแสดงบัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งมาทั่วประเทศ	17
2-9 ตัวอย่างตารางแสดงบัญชีความอาญาชั้นฟ้องศาลทั่วประเทศ	18
2-10 ตัวอย่างตารางแสดงบัญชีคนที่ศาลพิพากษาลงโทษทั่วประเทศ	18
2-11 ตัวอย่างตารางแสดงบัญชีความอาญาอุทธรณ์ทั่วประเทศ	19
2-12 ตัวอย่างตารางแสดงบัญชีความอาญาฎีกาทั่วประเทศ	19
2-13 ตัวอย่างตารางแสดงบัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบ)	19
2-14 ตัวอย่างตารางแสดงบัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เว้นแต่คดีเปรียบเทียบ)	20
2-15 ตัวอย่างตารางแสดงบัญชีความอาญาไม่ปรากฏตัวผู้กระทำความผิด	20
2-16 ตัวอย่างตารางแสดงบัญชีความอาญาส่งไม่ฟ้องแต่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีความเห็นแย้ง	20
2-17 ตัวอย่างบัญชีความอาญาแก้ต่างทั่วประเทศ	21
2-18 ตัวอย่างตารางแสดงสถิติที่ใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยในชั้นพนักงานอัยการและสถิติที่ใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยในชั้นศาล	21
2-19 ตัวอย่างตารางแสดงสถิติที่ใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยในชั้นศาลและสถิติที่ใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยในชั้นศาล	21
2-20 กลไกการเก็บรวบรวมสถิติการทำงานขององค์กรศาล	23
2-21 บทสรุปสถิติคดี ปี 2549-2550 เปรียบเทียบปริมาณคดีศาลยุติธรรม ประจำปี พ.ศ.2549-2552	24

ตาราง/แผนภาพ/แผนภูมิ/แผนผัง	หน้า
2-22 แสดงข้อหาสูงสุด 5 อันดับที่สูงขึ้นสู่การพิจารณาคดีในคดีอาญา โดยแยกตามประเภทชั้นศาล ประจำปี พ.ศ.2549-2550	25
2-23 แสดง ข้อหาสูงสุด 5 อันดับ ที่ขึ้นสู่การพิจารณาคดีในคดีอาญา โดยแยกตามประเภทชั้นศาล ประจำปี พ.ศ.2552-2553	25
2-24 แสดงระยะเวลาในการพิจารณาคดีเสร็จไปในคดีอาญา	26
2-25 สถิติคดีแสดงจำนวนจำเลยที่ศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรตัดสินลงโทษ จำแนกตามกำหนดโทษ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2547-2550	26
2-26 ตารางแสดงคดีอาญาที่อยู่ระหว่างการพิจารณาและคดีเสร็จไปของศาลฎีกา ประจำปี พ.ศ.2550	27
2-27 ตารางแสดงสถิติคดีของศาลฎีกาจำแนกตามรายละเอียดคดีเสร็จไป ประจำปี พ.ศ.2550	27
2-28 ตารางแสดงคดีอาญาที่อยู่ระหว่างการพิจารณาและคดีเสร็จไปของศาลฎีกา ประจำปี พ.ศ.2550	28
2-29 ตารางแสดงสถิติคดีของศาลฎีกาจำแนกตามรายละเอียดคดีเสร็จไป ประจำปี พ.ศ.2550	29
2-30 กลไกการทำงานของกรมราชทัณฑ์	32
2-31 สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ พ.ศ. 2550 แยกตามประเภท	32
2-32 สถิตินักโทษเด็ดขาด แยกตามลักษณะความผิด พ.ศ. 2550	33
2-33 สถิตินักโทษเด็ดขาด แยกตามกำหนดโทษตามหมายศาล พ.ศ. 2550	33
2-34 สถิตินักโทษเด็ดขาด แยกตามจำนวนครั้งที่ต้องโทษ พ.ศ.2550	33
2-35 สถิตินักโทษเด็ดขาด แยกตามอายุ พ.ศ. 2550	33
2-36 สถิติพักการลงโทษ พ.ศ. 2550	35
2-37 สถิติผู้ต้องขังต่างประเทศ พ.ศ. 2550	35
2-38 โครงสร้างการเชื่อมต่อหน่วยงานของกระบวนการคุมประพฤติ	36
2-39 ตัวอย่างสถิติการสืบเสาะ	37
2-40 การบูรณาการงานด้านสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา	42
2-41 แสดงสถิติคดีอาญาขององค์กรในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาปี 2544-2548	43
2-42 แสดงสถิติการใช้งบประมาณขององค์กรในกระบวนการยุติธรรม ตั้งแต่ปี 2544- 2548	43
2-43 แสดงสถิติอัตรากำลังของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ตั้งแต่ปี 2544-2548	44
2-44 การบูรณาการข้อมูลภายในองค์กรตำรวจ	44
2-45 การบูรณาการข้อมูลภายในองค์กรอัยการ	44
2-46 การบูรณาการข้อมูลภายในองค์กรอัยการ	45
2-47 สถิติ อัตรากำลัง และงบประมาณ ศาลยุติธรรม	45

ตาราง/แผนภาพ/แผนภูมิ/แผนผัง	หน้า
2-48 แสดงการเปรียบเทียบข้อมูลต่าง ๆ ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2545 ถึง 2548	47
2-48 ประเภทและจำนวนของเรือนจำ (ข้อมูล ณ พ.ศ.2549)	48
2-49 สถิติผู้ต้องขังระหว่างคดีและนักโทษเด็ดขาด	48
2-50 สถิติแสดงจำนวนการหลบหนีของผู้ต้องขัง (ข้อมูลถึงปี พ.ศ.2548)	49
2-51 ตารางแสดงการบูรณาการข้อมูล งบประมาณ ผู้ต้องขัง : เจ้าหน้าที่ (ข้อมูลถึงปี พ.ศ.2548)	49
2-52 แสดงค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าอาหารของผู้ต้องขังในเรือนจำ	49
2-53 สรุปผลการดำเนินการในปีงบประมาณ 2545-2547	51
3-1 แผนผังองค์กรของสำนักงานสืบสวนอาชญากรรมศุลกากร และภารกิจของหน่วยงาน	66
3-2 แสดงความร่วมมือของสำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์กับองค์กรอาญาระหว่างประเทศ ต่างๆ	68
3-3 แสดงโครงสร้างการบริหารงานของหน่วยงานที่มีบทบาทด้านการจัดเก็บ และ บูรณาการข้อมูลสถิติของเยอรมนี	74
3-4 แสดงข้อมูลความรับผิดชอบของหน่วยงานในการจัดทำสถิติขั้นการฟ้องคดี การพิพากษา และการดำเนินการตามคำพิพากษา	75
3-5 แสดงจำนวนคดีที่มีการจัดบันทึกเป็นสถิติในประเทศเยอรมนี	77
3-6 แสดงจำนวนคดี (การกระทำความผิด) ที่มีการจับกุมและอัตราความถี่	78
3-7 แสดงสถิติการเกิดอาชญากรรม ปี ค.ศ. 1963 - 2007	79
3-8 แสดงอัตราการพิสูจน์การกระทำความผิด	80
3-9 แสดงจำนวนผู้ต้องหาจำแนกตามอายุและเพศ	81
3-11 แสดงจำนวนผู้ต้องหาจำแนกตามอายุและสัญชาติ	82
3-12 แสดงอัตราสถิติผู้ตกเป็นผู้ต้องสงสัยจำแนกตามอายุและสัญชาติ	82
3-13 แสดงจำนวนบุคคลที่ผ่านกระบวนการสอบสวน	84
3-14 แสดงคำสั่งของพนักงานอัยการต่อผู้ต้องหาคดีอาญาในกรณีต่างๆ	84
3-15 แสดงเหตุผลของการควบคุมตัวชั่วคราว	85
3-16 แสดงระยะเวลาของการส่งควบคุมตัวชั่วคราว	86
3-17 แสดงเขตอำนาจศาลและจำนวนการดำเนินคดีอาญา	87
3-18 แสดงจำนวนผู้ต้องหาที่ศาลมีคำพิพากษาตัดสินระหว่างปี ค.ศ. 1963-2006	88
3-19 แสดงการตัดสินลงโทษกรณีผู้ใหญ่กระทำความผิด	89
3-20 แสดงการลงโทษภายใต้กฎหมายอาญาว่าด้วยการกระทำความผิดของเด็กและ เยาวชน	90
3-21 แสดงจำนวนคดีที่มีการคุมประพฤติอย่างต่อเนื่อง	90

ตาราง/แผนภาพ/แผนภูมิ/แผนผัง	หน้า
3-22 สถิติจำนวนผู้กระทำความผิดที่เป็นผู้เยาว์และถูกจับกุมในทุกฐานความผิด	101
3-23 สถิติอัตราการเกิดของอาชญากรรมที่มีความรุนแรง	112
3-24 สถิติอัตราการเกิดของอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน	113
3-25 สถิติอาชญากรรมที่เป็นอันตรายร้ายแรง	114
3-26 เพศของผู้เสียหายจากอาชญากรรมที่มีความรุนแรง	115
3-27 อาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน	116
3-28 การจับกุมอันเนื่องมาจากความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	117
3-29 แนวโน้มของอาชญากรรม แสดงโดยประเภทของอาชญากรรม	117
3-30 แนวโน้มของอาชญากรรม แสดงโดยเผ่าพันธุ์ของผู้เสียหาย	118
3-31 แนวโน้มของอาชญากรรม แสดงโดยเชื้อชาติของผู้เสียหาย	118
3-32 ผลของคดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลระดับรัฐบาลกลาง	119
3-33 จำนวนคดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลระดับรัฐบาลกลาง นำเสนอโดยประเภทของ การกระทำความผิด	121
3-34 การพิพากษาว่ากระทำความผิดในศาลระดับรัฐ	122
3-35 การพิพากษาลงโทษในศาลระดับรัฐ	123
3-36 แสดงจำนวนประชากรของผู้ต้องขัง	124
3-37 แสดงจำนวนผู้ต้องขังในเรือนจำระดับรัฐจำแนกตามประเภทของความผิด	125
3-38 แสดงอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ต้องขังโดยรวมในสหรัฐอเมริกา	126
3-39 แสดงจำนวนผู้ต้องขังที่ต้องโทษประหารชีวิต	127
3-40 แสดงจำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับโทษประหารชีวิตจำแนกตามเผ่าพันธุ์	127
3-41 แสดงจำนวนผู้ต้องขังที่ถูกประหารชีวิตตามคำพิพากษา	128
3-42 แสดงอัตราการฆ่าตัวตายและการฆ่าผู้อื่นในเรือนจำ	128
3-43 แสดงงบประมาณที่มีการใช้จ่ายแสดงโดยความรับผิดชอบของหน่วยงาน	129
3-44 แสดงงบประมาณที่มีการใช้จ่ายแสดงโดยความรับผิดชอบของหน่วยงาน	130
3-45 แสดงงบประมาณการใช้จ่ายโดยรวมพร้อมอัตราการเปลี่ยนแปลงประจำปี งบประมาณ 1982-2003 แสดงโดยความรับผิดชอบของหน่วยงาน	130
3-46 แสดงงบประมาณที่มีการใช้จ่ายแสดงโดยลำดับชั้นขององค์กร	131
3-47 แสดงแนวโน้มในการใช้จ่ายเงินงบประมาณประจำปีงบประมาณ 1982-2003 แสดงโดยลำดับขององค์กรรัฐ	131
3-48 แสดงงบประมาณการใช้จ่ายโดยรวมพร้อมอัตราการเปลี่ยนแปลงประจำปี งบประมาณ 1982-2003 แสดงโดยลำดับขององค์กรรัฐ	132
3-49 แสดงงบประมาณการใช้จ่ายโดยรวม (สิบล้านดอลลาร์สหรัฐ)	132
3-50 แสดงจำนวนลูกจ้างในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม	133
3-51 แสดงการกระจายการจ้างงานแสดงโดยลำดับขององค์กรและกิจกรรม (2003)	133

ตาราง/แผนภาพ/แผนภูมิ/แผนผัง	หน้า
3-52 แสดงการกระจายการจ้างงานแสดงโดยลำดับขององค์กรและกิจกรรม (2003)	134
3-53 สัดส่วนการเข้าถึงประวัติอาชญากรในปี 2006	135
3-54 แสดงโครงสร้างของหน่วยงานใน กระบวนการยุติธรรม และจำนวนกำลังพลของแต่ละหน่วยงาน	139
3-55 โครงสร้างของอำนาจบังคับบัญชาของ CJS	139
3-56 ขั้นตอนการบันทึกข้อมูลสถิติอาชญากรรมในประเทศอังกฤษ	143
3-57 ความสัมพันธ์ของแนวคิดและทิศทางการปฏิบัติของกระบวนการยุติธรรมในประเทศอังกฤษ	143
3-58 ประเภทอาชญากรรมที่มีการจดบันทึกจากสำนักงานสำรวจข้อมูลอาชญากรรมในอังกฤษ (BCS) และจากการเก็บข้อมูลการเกิดอาชญากรรมจากทางตำรวจ	149
3-59 ตารางเปรียบเทียบข้อมูลจาก BCS และข้อมูลจากการจดบันทึกของตำรวจในปี พ.ศ.2549/2550	150
3-60 สถิติข้อมูลการเกิดอาชญากรรมตั้งแต่ปี พ.ศ.2524 จนถึงปี พ.ศ.2550/2551	151
3-61 แสดงร้อยละความเปลี่ยนแปลงของสถิติอาชญากรรมระหว่างปี 1995 และ 2007/08	152
3-62 แผนงานนโยบายบูรณาการกระบวนการยุติธรรมของสหราชอาณาจักร	154
3-63 แสดงมูลค่าทรัพย์สินที่ยึดอายัดได้ทั้งหมด จำนวนคำร้อง จำนวนผู้ต้องหา และมูลค่าทรัพย์สินที่ต้องยึดตามปรากฏในหมายยึดทรัพย์	156
3-64 แสดงเป้าหมายของการบังคับโทษ จำแนกตามเมืองต่าง ๆ	157
3-65 สถิติงบประมาณของแต่ละเมืองในสหราชอาณาจักร	158
3-66 ภาพรวมของระยะเวลาการควบคุมตัวบุคคลในชั้นพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการของประเทศญี่ปุ่น	163
3-67 การแบ่งการบริหารงานทางด้านการรวบรวมและจัดทำสถิติร่วมกับหน่วยงานของรัฐอื่นของประเทศญี่ปุ่น	164
3-68 สถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจ	169
3-69 สถิติการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา	170
3-70 สถิติคดีเด็กและเยาวชนที่มาอายุตั้งแต่ 14 ปีขึ้นไป	171
3-71 สถิติคดีเด็กและเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 14 ปี	172
3-72 สถิติผู้ถูกควบคุมตัวระหว่างการพิจารณาคดี จำแนกตามอายุ	172
3-73 สถิติเหยื่ออาชญากรรมที่ตายและได้รับบาดเจ็บจากการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา	173
3-74 สถิติคดีพิเศษที่ส่งไปดำเนินคดีในชั้นพนักงานอัยการ	173
3-75 สถิติจำนวนคดีที่พนักงานอัยการรับและมีคำสั่ง	174
3-76 สถิติจำนวนคดีที่พนักงานอัยการรับและมีคำสั่ง จำแนกตามประเภทแห่งคดี	175

ตาราง/แผนภาพ/แผนภูมิ/แผนผัง	หน้า
3-77 สถิติคดีอาญาที่ผ่านการพิจารณาศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลสูงสุด	176
3-78 สถิติแสดงจำนวนจำเลย และผลการพิจารณาพิพากษาและการบังคับโทษ	176
3-79 สถิติปริมาณคดีขึ้นสู่ศาลชั้นต้น จำแนกตามประเภทแห่งคดี	177
3-80 สถิติปริมาณคดีเด็กและเยาวชน ที่ผ่านพนักงานสอบสวน และมาตรการบังคับโทษ	178
3-81 สถิติปริมาณคดีเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน	179
3-82 สถิติผู้ต้องขังในเรือนจำ สถานกักกัน และโรงเรียนดัดสันดาน	180
3-83 สถิติผู้ต้องขังกระทำความผิดระหว่างอยู่ในเรือนจำ	180
3-84 สถิติผู้ถูกคุมประพฤติ	181
5-1 แสดงหนึ่งข้อมูลสถิติใช้กับทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม	234
6-1 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างภารกิจในกฎหมายอาญากับการบูรณาการสถิติ	237
6-2 อุปสรรคต่อประสิทธิภาพในการบูรณาการสถิติของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม	248
6-3 แนวคิดเกี่ยวกับทะเบียนประวัติอาชญากร	252
6-4 แนวคิดการแก้ไขปัญหาการบูรณาการสถิติคดีอาญา	255

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

โครงการศึกษาแนวทางการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

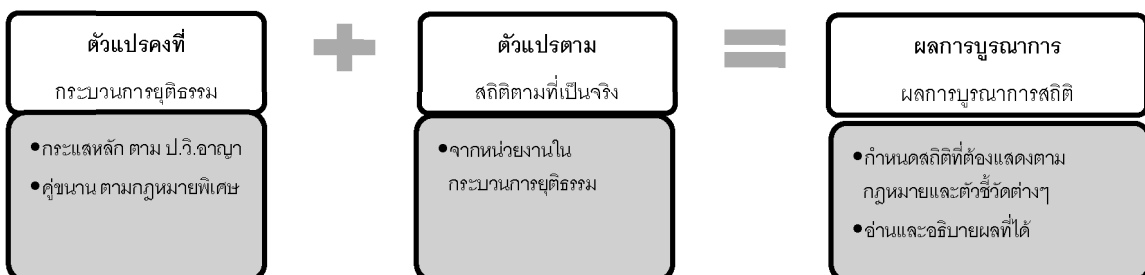
กระบวนการยุติธรรมทางอาญา เป็นกระบวนการที่มีความเชื่อมต่อโดยมีขั้นตอนตามที่กฎหมายกำหนดไว้ซึ่งในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาอยู่ในความรับผิดชอบของหลายหน่วยงาน ซึ่งมีภารกิจและหน้าที่ที่แตกต่างกันออกไป ไม่ว่าจะเป็นการป้องกันอาชญากรรม การสอบสวน ฟ้องร้อง การพิจารณาคดี หรือแม้กระทั่งการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิด แต่ทั้งหมดนี้มีจุดมุ่งหมายร่วมกัน คือ การสร้างความยุติธรรมให้เกิดขึ้นในสังคม เมื่อวิเคราะห์ถึงความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาไทยในกระบวนการยุติธรรมทางอาญากระแสหลัก ได้แก่ ตำรวจ อัยการ ศาล ราชทัณฑ์ และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง อาจได้แก่ งานคุมประพฤติ งานคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ เป็นต้น พบว่าในปัจจุบันยังมีปัญหาที่น่าพิจารณา คือ

1. ขาดข้อมูลในกระบวนการยุติธรรมในหน่วยต่าง ๆ ที่ชัดเจน มีความเชื่อมต่อและสัมพันธ์กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อันจะก่อให้เกิดการกำหนดนโยบายในการบริหารจัดการกระบวนการยุติธรรมให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2. ขาดการแสดงผลข้อมูลอันเป็นเครื่องวัดประสิทธิภาพของการทำงานของกระบวนการยุติธรรม ในลักษณะสังเคราะห์เป็นภาพรวม และกระบวนการยุติธรรมที่วิเคราะห์ได้ในแต่ละหน่วย ซึ่งระบบงานที่มีอยู่นั้นยังขาดความเชื่อมโยงที่ต่อเนื่องและขาดการตรวจสอบกันระหว่างหน่วยงาน

จากการศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับหลักการและวัตถุประสงค์จากการรวบรวมข้อมูลสถิติภาครัฐที่เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในต่างประเทศ เช่น สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ประเทศญี่ปุ่น สหราชอาณาจักร เป็นต้น ได้นำสถิติกระบวนการยุติธรรมมาใช้เป็นข้อมูลและเครื่องมือในการเชื่อมต่อการบริหารจัดการต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประเทศญี่ปุ่นได้มีการจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่เรียกว่า White Paper on Crime ซึ่งข้อมูลที่รวบรวมเป็นพื้นฐานการกำหนดนโยบาย ตรวจสอบการทำงานของหน่วยต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม และเป็นดัชนีชี้วัดที่สำคัญถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการยุติธรรมนั้น รวมทั้งเป็นข้อมูลสำหรับผู้กำหนดนโยบายได้ทราบถึงสถานการณ์และพยากรณ์ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้

การศึกษาวิจัยการบูรณาการสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา มีหลักในการดำเนินการศึกษาคือ ใช้กระบวนการและขั้นตอนต่างๆ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เป็นตัวตั้งหรือเป็นหลัก และใช้สถิติที่ได้จากการดำเนินการจริง ของหน่วยต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรมเป็นตัวแปรตาม ปรากฏตามสมการดังนี้

แนวทางคือ ผู้วิจัยจะศึกษาวิเคราะห์กระบวนการยุติธรรมทางอาญา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นหลักกำหนดประเภทของสถิติที่ต้องการ ในขั้นตอนต่างๆ ที่สามารถให้ผลในทางสถิติได้ และสามารถขยายผลหรือแสดงผลในด้านต่างๆ ตามตัวชี้วัดที่กำหนด จะได้ผลการบูรณาการจากการศึกษาที่เป็นต้นแบบ Model ในการนำไปใช้ในทางปฏิบัติได้จริง เป็นการบูรณาการสถิติมี 2 ส่วน ที่สำคัญคือ

1) ส่วนของระบบข้อมูล คือการแสดงผลการดำเนินการในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต่างๆ ตลอดทั้งสถิติของหน่วยงาน ศึกษาปัญหาอุปสรรค ความแตกต่างในการจัดเก็บของ แต่ละหน่วย ระเบียบคำสั่งและแนวปฏิบัติที่ต่างกัน ความเชื่อถือได้ของข้อมูล วิธีการบริหารข้อมูลร่วมกันเพื่อนำไปใช้ได้จริง และการจะใช้ประโยชน์จากข้อมูลได้อย่างไร

2) ส่วนของระบบกฎหมาย คือการศึกษาวิเคราะห์กระบวนการยุติธรรมทางอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากับข้อมูลสถิติการดำเนินการตามขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรม โดยสามารถจะนำไปใช้ประโยชน์ในทางทฤษฎีและทางปฏิบัติด้วยการกำหนดตัวชี้วัดต่างๆ เป็นแนวทางในการนำไปใช้ เช่น

1. การอธิบายสถานการณ์คดี แยกวิเคราะห์ และในการเชื่อมต่อไปเป็นระบบ
2. แสดงสถานะของทุกหน่วยในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
3. การตรวจสอบระหว่างกัน Accountability
4. ประสิทธิภาพของกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม
5. ปัญหาอุปสรรค ในเรื่องต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
6. ผลที่กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

ผลจากการศึกษามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการบูรณาการสถิติประเทศไทย ประกอบกับของต่างประเทศ และผลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในกระบวนการยุติธรรมที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการบูรณาการสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา คณะผู้วิจัยสามารถสรุปและมีข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการบูรณาการสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของการบูรณาการสถิติ

คำว่า บูรณาการสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เป็นคำที่มาจาก คำว่า บูรณาการ รวมกับคำว่า สถิติ และคำว่า กระบวนการยุติธรรมทางอาญา ดังนั้นการพิจารณาถึงความหมายของ คำว่า บูรณาการสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา นั้นจึงต้องพิจารณาถึงความหมายคำทั้งสามคำดังนี้

1) คำว่า “บูรณาการ”

คำว่า บูรณาการ ได้มีผู้ให้ความหมายไว้เป็นจำนวนมาก กล่าวคือ

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายว่า บูรณาการหมายถึง การนำหน่วยที่แยก ๆ กัน มารวมเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ท่านอาจารย์ณรงค์ เอย์ตตรง ได้ให้ความหมายของคำว่าบูรณาการว่า คำว่า บูรณาการ ความหมายโดยทั่วไป หมายถึง การทำให้สมบูรณ์ กล่าวคือ ทำให้หน่วยย่อยๆที่มีความสัมพันธ์กัน ร่วมกันทำหน้าที่ อย่างผสมกลมกลืน เป็นองค์รวมหนึ่งเดียวที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์ในตนเอง

และนอกจากนี้ ยังมีผู้ให้ความหมายของคำว่าบูรณาการไว้อีกหลายความหมาย เช่น บูรณาการ หมายถึง การระดม การเชื่อมโยง การผนึกกำลัง ทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อให้ผลประโยชน์เป็นหนึ่งเดียว

บูรณาการ หมายถึง การรวมทุกส่วน การเชื่อมโยงการแลกเปลี่ยน การประสานเพื่อประโยชน์ของงาน

ดังนั้น จากความหมายของคำว่า บูรณาการต่าง ๆ แล้ว ผู้วิจัย มีความเห็นว่า การบูรณาการ หมายถึง การรวบรวม การประสาน การเชื่อมโยง งานต่าง ๆ ที่เป็นหน่วยย่อยที่มีความสัมพันธ์กัน มารวมควบเข้าด้วยกันเพื่อลดความซ้ำซ้อนของการดำเนินงาน อันเป็นการประหยัดทรัพยากร และเกิดความกลมกลืนของงานอันนำมาสู่ผลประโยชน์การใช้เป็นหนึ่งเดียว

2) คำว่า “สถิติ”

คำว่าสถิติ หมายถึง หลักฐานที่รวบรวมเอาไว้เป็นตัวเลขสำหรับเปรียบเทียบ

3) คำว่า “กระบวนการยุติธรรม”

คำว่า กระบวนการยุติธรรม หมายถึง วิธีการที่รัฐให้ความยุติธรรมแก่พลเมืองผู้มีบรรทัดดี โดยผ่านองค์กรหรือสถาบันต่าง ๆ ตั้งแต่เจ้าพนักงานตำรวจ พนักงานอัยการ ทนายความ ศาล และราชทัณฑ์

จากความหมายดังกล่าวจะเห็นว่าการบูรณาการเป็นการรวม มิใช่การแยกส่วน การดำเนินงานเพื่อการรวบรวมประสานความต่อเนื่องที่สัมพันธ์กันให้เป็นองค์รวม จึงเป็นการบูรณาการ การบูรณาการจะเป็นศูนย์กลางที่ประสานทุกสิ่งทุกอย่างเข้าด้วยกัน ฉะนั้นการบูรณาการสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาจึงควรเป็นการดำเนินงานที่เกิดจากการประสานงานจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการยุติธรรมทางอาญา เพื่อรวบรวมเข้าเป็นหนึ่งเดียวในการใช้ประโยชน์จากงานที่ทำนั้นเพื่อเป็นการลดการซ้ำซ้อนของการดำเนินงาน และจะนำไปสู่ผลของการดำเนินงานนั้นไปใช้ประโยชน์ได้จริงตามวัตถุประสงค์ของงานที่ต้องการ

2. การจัดทำข้อมูลสถิติในกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย

การดำเนินงานกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในปัจจุบันนี้ประเทศไทยมีองค์กรที่มีหน้าที่ดำเนินงานกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ทั้งหมด 6 หน่วยงานคือ

1. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
2. สำนักงานอัยการสูงสุด
3. สำนักงานศาลยุติธรรม
4. กรมคุมประพฤติ
5. กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก
6. กรมราชทัณฑ์

โดยแต่ละหน่วยงานมีรูปแบบการนำเสนอ การเก็บรวบรวม มีการนับค่า นับจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย อัตราส่วน เป็นพื้นฐานที่แตกต่างกัน โดยทั้งนี้อาจมีการอธิบายผลเป็นกราฟชนิดต่าง ๆ

เพื่อประกอบความเข้าใจ เช่น กราฟแท่ง กราฟเส้น กราฟกลม ซึ่งคณะผู้ทำวิจัยได้ศึกษาค้นคว้า เกี่ยวกับการจัดเก็บข้อมูลสถิติของแต่ละหน่วยงาน ดังนี้

2.1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ตำรวจถือได้ว่าเป็นองค์กรเบื้องต้นของรัฐในการดำเนินคดีอาญาและตำรวจมีอำนาจหน้าที่ดำเนินคดีอาญาได้โดยอิสระ เป็นเจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้มีอำนาจและหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ทำการอันเกี่ยวกับการจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมาย ซึ่งตนมีหน้าที่ต้องจับกุมหรือปราบปราม¹

ในการดำเนินการเจ้าพนักงานตำรวจจะมีอำนาจสืบสวนและอำนาจสอบสวน เป็นหลัก เมื่อพิจารณาจากตัวบทกฎหมายพบว่า การเข้าสู่ระบบของงานตำรวจเกิดได้ 2 ทาง คือทางที่หนึ่ง เกิดจากการที่ประชาชนมาร้องทุกข์กล่าวโทษว่ามีการกระทำความผิดทางอาญาเกิดขึ้น ทางที่สองเกิดขึ้นในกรณีความผิดซึ่งหน้า ที่เจ้าพนักงานตำรวจเป็นผู้พบการกระทำความผิดนั้น ในระบบกฎหมายกำหนดให้เมื่อมีการเริ่มต้นคดีเจ้าพนักงานตำรวจต้องดำเนินการคือสืบสวนสอบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในดำเนินคดีกับผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด และต้องดำเนินคดีจนกว่าคดีจะออกจากระบบ โดยคดีในชั้นเจ้าพนักงานตำรวจนี้จะสามารถออกจากระบบได้จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขของบทบัญญัติกฎหมาย ดังนี้คือ กรณีที่หนึ่ง หากพยานหลักฐานเพียงพอก็จะนำส่งพนักงานอัยการพิจารณาดำเนินคดีต่อกรณีที่สอง การปล่อยตัวเมื่อสืบสวนแล้วไม่พบพยานหลักฐานใดที่สามารถระบุหรือมีเหตุอันเชื่อได้ว่าเป็นผู้กระทำความผิด กรณีที่สาม เมื่อการดำเนินคดีสิ้นสุดด้วยเหตุการลงโทษและมีผลการดำเนินคดีอาญาระงับในชั้นเจ้าพนักงานตำรวจ เช่น การเปรียบเทียบปรับ เป็นต้น

สถิติที่น่าสนใจ

ชั้นตำรวจ

1. สถิติคดีที่รับแจ้ง (คดี/ราย)
2. สถิติคดีที่จับตัวผู้ต้องหาได้ (คดี/ราย)
3. สถิติการอนุญาต/ไม่อนุญาตให้ประกันตัว (คดี/ราย)
4. สถิติการออกหมายเรียก
5. สถิติการขอหมายอาญา แยกเป็น หมายค้น หมายจับ หมายขัง ปล่อยตัวชั่วคราว / ประกันตัว
6. สถิติจำนวนคดีอาญาในชั้นตำรวจ
7. สถิติการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นตำรวจ
8. สถิติการยุติคดีในชั้นตำรวจ จำแนกตามสาเหตุ
9. สถิติการเสียชีวิตระหว่างการควบคุมตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วยสาเหตุต่างๆ
10. สถิติคดีวิสามัญฆาตกรรม

¹ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2(16).

ประมวลผลการศึกษา

ระบบกฎหมาย บทบัญญัติกฎหมายกำหนดให้ตำรวจ ทำหน้าที่แสวงหาพยานหลักฐานใช้มาตรการต่างๆ ในทางอาญาได้หลายอย่าง เช่น การค้น การจับ การควบคุมตัว ฯลฯ มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ การขอหมาย มีความใกล้ชิดกับพยานหลักฐานทางคดีมากที่สุด โดยระบบของกฎหมายจึงมีตัวชี้วัดหลายข้อที่ต้องนำไปประยุกต์ เพื่อจัดเก็บข้อมูลสถิติต่อไป เช่น การแสวงหาพยานหลักฐานด้วยมาตรการต่างๆ ในทางอาญา ต้องมีการตรวจสอบและการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในการใช้อำนาจต่างๆ ของเจ้าพนักงานตำรวจ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินการ

ระบบข้อมูล

จากการศึกษาค้นคว้าและการติดต่อเพื่อขอทราบถึงการจัดเก็บข้อมูลสถิติการดำเนินงานจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ไม่ปรากฏข้อมูลเป็นรายงานประจำปี ซึ่งได้รับแจ้งว่ามีการจัดเก็บข้อมูลแต่ไม่เปิดเผยต่อสาธารณะ โดยให้ติดตามได้จากระบบสารสนเทศ (Internet / Website) เท่านั้น ถ้าประสงค์จะขอข้อมูลสถิติในเชิงลึก จะต้องทำหนังสือขอรายงานสถิติต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติอย่างเป็นทางการ โดยระบุเหตุผลและวัตถุประสงค์ในการนำสถิติไปใช้ หรือกรณีประสงค์จะขอเชื่อมต่อข้อมูลกับฐานข้อมูลของตำรวจ จะต้องมาประชุมหารือและจัดทำบันทึกช่วยจำ (memorandum) เพื่อกำหนดขอบเขตการประสานความร่วมมือเป็นกรณีๆ ไป

จากการศึกษาข้อมูล Website ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พบว่า มีการจัดเก็บและแสดงข้อมูลเป็นรายเดือน โดยจำแนกตามฐานความผิด การรับแจ้ง การจับกุม และคดีเก่าโดยภาพรวม และโดยจำแนกตามสำนักงานตำรวจต่างๆ ในเขตกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด นอกจากนี้ ข้อมูลที่ถูกแสดงมากและย้อนหลังหลายปีคือ ข้อมูลเกี่ยวกับตำรวจจราจร แสดงความผิดฐานต่างๆ ที่เกี่ยวกับการจราจร มีการจำแนกความเสียหาย ชนิดของรถ ฯลฯ

ระบบข้อมูล มีการจัดเก็บข้อมูลเพื่อการใช้งานภายในสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นหลัก โดยใช้เครือข่ายฐานข้อมูลของโครงการ POLIS รวบรวมข้อมูลสถิติโดย ฝ่ายประมวลผลข้อมูล ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง โดยแบ่งข้อมูลสถิติออกเป็น 3 กลุ่มงานได้แก่

- 1) งานคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ และเหตุที่ต้องรายงานด่วน
- 2) งานสถิติคดีอาญาทั่วไป
- 3) งานสถิติคดีอุบัติเหตุจราจรทางบก

จุดแข็ง รายงานสถิติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สามารถแสดงข้อมูลสถิติองค์กรอย่างครบถ้วน ได้แก่ อัตรากำลัง ระดับชั้น งบประมาณ ในส่วนของรายงานประจำปีของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ส่วนรายงานสถิติคดีอาญาต่างๆ นั้น ต้องพึ่งพาการรายงานสถิติคดีจากกองบังคับการ และสถานีตำรวจทั่วประเทศ ผ่านเครือข่าย POLIS ซึ่งเป็นระบบการบันทึกข้อมูลอัตโนมัติ หรือ Client Server ทำให้มีประสิทธิภาพในการเก็บรวบรวมสถิติเพื่อการใช้งานในหน่วยงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นอย่างดี นอกจากนี้ในรายงานยังจัดทำข้อมูลตามปีงบประมาณและตามปีปฏิทิน อีกทั้งมีการแสดงสถิติเปรียบเทียบย้อนหลังกว่า 5 ปี ทำให้เห็นปรากฏการณ์สถานการณ์คดีต่างๆ ที่เกิดความเปลี่ยนแปลง

สิ่งที่ไม่ได้แสดง สถิติคดีอาญาของหน่วยงานอื่น เช่น สำนักงานศาลยุติธรรม และสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อการเปรียบเทียบ เนื่องจากระบบ POLIS มิได้เชื่อมต่อกับเครือข่ายของหน่วยงานอื่นโดยตรง นอกจากนั้น สิ่งที่ไม่ได้แสดง ได้แก่ ข้อมูลตามตัวชี้วัดของกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาทั้งหมด

จุดอ่อน ระบบเครือข่ายการเก็บรวบรวมการรายงานสถิติอัตโนมัติหรือระบบ POLIS มีต้นทุนที่สูง ต้องอาศัยการสนับสนุนในเรื่องบุคลากรและอุปกรณ์เครือข่ายจากหน่วยงานภายนอก ด้วยเหตุนี้หากหน่วยงานอื่นประสงค์จะเชื่อมต่อข้อมูลกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อาจต้องมาทำบันทึกความร่วมมือระหว่างหน่วยงานด้านบุคลากรและงบประมาณ เพื่อให้โครงการเชื่อมต่อข้อมูลสามารถทำได้

2.2 สำนักงานอัยการสูงสุด

การจัดทำรายงานสถิติคดีของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศ สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการสูงสุด เป็นผู้ดำเนินการรวบรวมและจัดทำรายงานประจำปี ในรายงานนำเสนอข้อมูลเป็นส่วนๆ ดังนี้

1. การแบ่งส่วนราชการ
2. อัตรากำลัง
3. งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
4. ผลการดำเนินงาน
5. สถิติคดีตามปีงบประมาณ

ประมวลผลการศึกษา

ระบบกฎหมาย สถิติที่แสดงสามารถฉายภาพองค์กรอัยการให้เห็นถึงความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และเป็นประชาธิปไตยตามหลักกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่ดี กล่าวคือ รายงานของอัยการแจกแจงข้อมูลขององค์กร ตั้งแต่การแบ่งส่วนราชการ อัตรากำลัง งบประมาณ ผลการดำเนินการต่างๆ แม้กระทั่งงานนอกงบประมาณ สถิติคดีตามปีงบประมาณ และสถิติคดีปฏิทิน สถิติเปรียบเทียบ และสถิติอื่นๆ มีความชัดเจนที่เพียงพอต่อการตรวจสอบได้ Accountability จากหน่วยงานภายนอกและประชาชน เห็นได้จากผลการแพ้หรือชนะในการดำเนินคดี ซึ่งอาจเป็นผลเสียต่อประสิทธิภาพของการทำงานได้ แต่สำนักงานอัยการสูงสุดก็ได้แสดงข้อมูล โดยเฉพาะข้อมูลสถิติเปรียบเทียบของสำนักงานอัยการสูงสุดทำได้ครบถ้วนสมบูรณ์

สถิติที่นำเสนอ

1. สถิติการรับสำนวนฟ้อง (คดี/ราย)
2. สถิติการสั่งฟ้องและสั่งไม่ฟ้อง (คดี/ราย)
3. สถิติคดีที่อัยการสั่งให้พนักงานสอบสวนทำสำนวนมาใหม่หรือแจ้งให้หายานหลักฐานเพิ่มเติม
4. สถิติการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นอัยการ
5. สถิติจำนวนคดีที่มีการใช้มาตรการทางเลือก
6. สถิติจำนวนคดีที่สั่งฟ้อง/ไม่ฟ้อง โดยอัยการสูงสุด

7. สถิติผลการดำเนินคดีอาญาของอัยการ

ระบบข้อมูล จากรายงานฯ พบว่ามีการจัดระบบการเก็บรวบรวมข้อมูลตามกฎหมายที่ค่อนข้างละเอียดทั้งในการเข้าสู่ระบบและการออกจากระบบของงานอัยการ ซึ่งเป็นไปตามบทบาทบัญญัติของกฎหมาย มีการจำแนกข้อมูลตามฐานความผิด เช่นเดียวกับของศาล มีการแสดงข้อมูลที่เชื่อมต่อการทำงานตามระบบกฎหมายแสดงออกมาเป็นข้อมูลในระบบสถิติได้อย่างดี เช่น สถิติเรื่องการใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย (พบเฉพาะรายงานของอัยการ) ซึ่งเป็นไปตามตัวชี้วัดในหลักการตรวจสอบการดำเนินการตามกฎหมายระหว่างองค์กร

จุดแข็ง แสดงข้อมูลสถิติองค์กรอย่างครบถ้วน ได้แก่ อัตรากำลัง ระดับชั้น งบประมาณ ผลงานในส่วนอื่น ๆ นอกจากนั้นในรายงานยังจัดทำข้อมูลตามปีงบประมาณและตามปีปฏิทิน อีกทั้งมีการแสดงสถิติเปรียบเทียบย้อนหลังกว่า 5 ปี ทำให้เห็นปรากฏการณ์สถานการณ์คดีต่าง ๆ ที่เกิดความเปลี่ยนแปลง

สิ่งที่ไม่ได้แสดง ระยะเวลาในการดำเนินการตามกฎหมาย ซึ่งเป็นสาระสำคัญ และเป็นส่วนที่มีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

จุดอ่อน รายงานล่าช้า ตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นมา ไม่มีการแสดงข้อมูลรายละเอียดดังที่ปรากฏข้างต้นอีก จากการสัมภาษณ์พบว่า สำนักงานอัยการสูงสุดมีข้อมูลครบถ้วนในรูปแบบรายงานกระดาษ แต่ไม่สามารถจัดทำรายงานสถิติประจำปีแสดงสู่สาธารณะได้ เนื่องจากระบบฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เก็บรวบรวมสถิติจากสำนักงานอัยการทั่วประเทศเสียหายทั้งระบบมา ตั้งแต่ปี พ.ศ.2548 ขณะนี้กำลังดำเนินการสร้างฐานข้อมูลใหม่ เมื่อใดที่ระบบฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ได้รับการพัฒนาจนเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงจะสามารถจัดทำรายงานสถิติประจำปีได้ตามปกติ

2.3 สำนักงานศาลยุติธรรม

สำนักงานศาลยุติธรรม จัดทำรายงานสถิติคดีศาลทั่วราชอาณาจักรโดยสำนักงานแผนงานและงบประมาณ ฝ่ายระบบข้อมูลและสถิติ ซึ่งจะทำหน้าที่เก็บรวบรวมสถิติการทำงานขององค์กรศาลทั้งหมด กล่าวคือ ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา

ผลจากการศึกษาวิเคราะห์รายงานสถิติคดีศาลทั่วราชอาณาจักร ของสำนักงานศาลยุติธรรม พบว่า มีการนำเสนอรายงานสถิติคดีของศาลทั่วราชอาณาจักร จัดพิมพ์เป็นเอกสารรายงานทุกปี โดยสรุปข้อมูลและจัดทำรายละเอียดต่าง ๆ ทางสถิติของศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ และศาลอุทธรณ์ ภาค 1-9 ศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร ศาลแรงงานกลางและศาลแรงงานภาค ศาลภาษีอากรกลาง ศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง และศาลล้มละลายกลาง ตลอดจนการดำเนินงานอื่นที่น่าสนใจ

ประมวลผลการศึกษา

ระบบกฎหมาย ในส่วนนี้การดำเนินคดีของศาลอาญาจะเป็นไปตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นหลัก ซึ่งในขั้นนี้ปรากฏตัวชี้วัดค่อนข้างมาก ได้แก่ การตรวจสอบระหว่างองค์กร เช่นในเรื่องการใช้อำนาจศาลอนุมัติหมายอาญาต่าง ๆ อำนาจการพิจารณาพิพากษา ระยะเวลาในการดำเนินคดีในศาลชั้นต้น ประสิทธิภาพของศาลในการดำเนินการตามกฎหมายต่าง ๆ คำสั่งระหว่างพิจารณาที่มีผลต่อหลักประกันในทางอาญา

สถิติที่น่าสนใจ

1. บัญชีคนที่ศาลพิพากษาลงโทษทั่วประเทศ
2. บัญชีความอาญาอุทธรณ์ทั่วประเทศ
3. บัญชีความอาญาฎีกาทั่วประเทศ
4. บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เว้นแต่คดีเปรียบเทียบ) ทั่วประเทศ
5. บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบ) ทั่วประเทศ
6. บัญชีความอาญาไม่ปรากฏผู้กระทำความผิด ทั่วประเทศ
7. บัญชีความอาญาที่พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องแต่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีความเห็นแย้ง
8. บัญชีความอาญาที่แก้ต่างทั่วประเทศ
9. สถิติที่ใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยในชั้นพนักงานอัยการและสถิติที่ใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยในชั้นศาล
10. สถิติที่ใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยในชั้นศาลและสถิติที่ใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยในชั้นศาล

ระบบข้อมูล ข้อมูลที่แสดงเป็นผลมาจากการปฏิบัติตามกฎหมาย ตั้งแต่การเริ่มเข้าสู่ระบบศาลในรูปแบบของจำนวน ร้อยละ มีการจำแนกตามลักษณะต่างๆ เช่น การจำแนกตามฐานความผิด มีการแสดงรายละเอียดของแต่ละภาคและแต่ละศาล มีการจัดข้อหาสูงสุด 5 อันดับ มีการจัดทำข้อมูลการออกจากระบบศาล กล่าวคือ มีการแสดงข้อมูลสถิติจำนวนจำเลยที่ศาลชั้นต้นตัดสินลงโทษในประเภทต่างๆ ในชั้นอุทธรณ์ฎีกา มีการแสดงผลคำพิพากษา ยืน ยก กลับ แก้ ย้อน ถอนฟ้อง ซึ่งตรงกับระบบกฎหมาย

สิ่งที่ระบบข้อมูลไม่แสดง ได้แก่

1. ข้อมูลการอนุมัติหมายอาญาต่างๆ
2. ระยะเวลาการดำเนินคดีในศาลชั้นอุทธรณ์
3. การดำเนินการบางมาตรการ เช่น การสั่งเกี่ยวกับวิธีการเพื่อความปลอดภัย

จุดแข็ง สถิติของสำนักงานศาลยุติธรรมแสดงข้อมูลสถิติองค์กรอย่างครบถ้วน ได้แก่ อัตรากำลัง ระดับชั้น งบประมาณ ผลงานในส่วนอื่นๆ นอกจากนั้นในรายงานยังจัดทำข้อมูลตามปีงบประมาณและตามปีปฏิทิน อีกทั้งมีการแสดงสถิติเปรียบเทียบย้อนหลังกว่า 5 ปี ทำให้เห็นปรากฏการณ์สถานการณ์คดีต่างๆ ที่เกิดความเปลี่ยนแปลง และใช้ระบบการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติจากศาลยุติธรรมทั่วประเทศทั้งสองวิธี ได้แก่ ระบบอัตโนมัติ หรือ Client Server Database และระบบ Manual คือการส่งรายงานเป็นกระดาษตาราง Microsoft Excel

สิ่งที่ไม่ได้แสดง ระยะเวลาในการดำเนินการตามกฎหมาย ซึ่งเป็นสาระสำคัญ และเป็นส่วนที่มีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

จุดอ่อน ไม่มี

2.4 กรมราชทัณฑ์

กรมราชทัณฑ์ได้จัดให้มีการดำเนินการรวบรวมสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ โดยศูนย์ทะเบียนประวัติผู้ต้องขัง กองแผนงาน ซึ่งมีหน้าที่รวบรวมสถิติของผู้ต้องขังจากเรือนจำ/ทัณฑสถานทั่วประเทศ โดยใช้แบบการรายงานสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ รท 102 ก. และแบบการรายงานสถิติผู้ต้องขังทั่วประเทศ รท.103 (ตามคู่มือเจ้าพนักงานทะเบียนเรือนจำ ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2516)

กรมราชทัณฑ์ได้จัดทำรายงานการดำเนินการของรัฐต่อสาธารณะรายปี จัดทำเป็นปีงบประมาณ ซึ่งตามกฎหมายแล้ว บุคคลจะเข้าสู่เรือนจำ มีผู้ต้องขัง 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือ นักโทษเด็ดขาดกับผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี เป็นการทำงานร่วมกันของกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กับพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ.2479

ข้อมูลตามรายงานส่วนแรกจะมุ่งเน้นการรายงานในด้านต่างๆ โดยมีการสอดแทรกข้อมูลสถิติ ผสมผสานกันไป เช่น อัตรากำลัง งบประมาณต่างๆ ไม่เน้นการแสดงผลตามตัวชี้วัดตามกฎหมาย จะแสดงผลเฉพาะที่ผู้จัดทำเห็นว่าจำเป็นเช่นที่ปรากฏ

ประมวลผลการศึกษา

ระบบกฎหมาย จะเป็นการเชื่อมต่อบริการของกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กับพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ.2479 และกฎหมายฝ่ายบริหารอื่นๆ ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ สภาพของกฎหมายมุ่งควบคุมตัวและการแก้ไขฟื้นฟู ตัวชี้วัดจึงเป็นไปในทางหลักประกันในทางอาญาในเรื่องสิทธิและเสรีภาพของประชาชน และการตรวจสอบการทำงานภายในหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเป็นส่วนมาก รายงานมุ่งเน้นการอธิบาย การปฏิบัติการณ์ต่างๆ มากกว่าการนำเสนอเป็นสถิติ

สถิติที่น่าสนใจ

1. สถิติผู้ต้องขังระหว่างพิจารณา
2. สถิตินักโทษเด็ดขาด
3. สถิติผู้พ้นโทษตามกำหนดเวลา
4. สถิติผู้พ้นโทษก่อนกำหนด
5. สถิติจำนวนผู้ได้รับพระราชทานอภัยโทษ
6. สถิติผู้ต้องขังที่จบการศึกษาขณะต้องโทษ จำแนกตามระดับการศึกษา
7. สถิติผู้ต้องขังเจ็บป่วยรุนแรง
8. สถิติผู้ต้องขังเสียชีวิตในเรือนจำ หรือระหว่างการควบคุมของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์
9. สถิติจำนวนผู้ต้องขังที่กระทำผิดอาญาในเรือนจำ
10. สถิติจำนวนผู้ถูกกักขังแทนค่าปรับ

ส่วนข้อมูลสถิติด้านอื่น ๆ ที่ควรปรากฏในรายงานสถิติคดีอาญาด้วย มีดังนี้

1. สถิติคดีอาญาของสำนักงาน ป.ป.ง. จำแนกตามประเภทความผิด
2. สถิติคดีทุจริตจากสำนักงาน ป.ป.ช

3. สถิติคดีทุจริตจากสำนักงาน ป.ป.ท
4. สถิติคดียาเสพติดจากสำนักงาน ป.ป.ส
5. สถิติคดีตามอำนาจหน้าที่ของ สตม.
6. สถิติคดีสรรพสามิต
7. สถิติคดีศุลกากร
8. สถิติคดีตามพระราชบัญญัติเกี่ยวกับป่าไม้ สัตว์ป่า และทรัพยากรธรรมชาติ
9. สถิติคดีพิเศษตามพระราชบัญญัติสอบสวนคดีพิเศษ

ระบบข้อมูล แสดงข้อมูลสถิติมุ่งเน้นสถิติองค์กรอย่างละเอียดครบถ้วน ได้แก่ อัตรากำลังระดับชั้น ประเภทของบุคลากร งบประมาณ จัดแสดงงบการเงิน และผลงานในส่วนอื่น ๆ ส่วนระบบสถิติในทางกฎหมายจะแสดงจำนวนคนที่เข้าสู่ระบบของงานราชทัณฑ์ จำแนกตามเพศ ลักษณะความผิด กำหนดโทษ จำนวนครั้งที่ต้องโทษ อายุ สัญชาติ สำหรับการออกจากระบบราชทัณฑ์จะแสดงข้อมูลการพักการลงโทษผู้ต้องขัง

จุดแข็ง รายงานสถิติของกรมราชทัณฑ์แสดงข้อมูลสถิติองค์กรอย่างครบถ้วน ได้แก่ อัตรากำลัง ระดับชั้น งบประมาณ ผลงานในส่วนอื่น ๆ นอกจากนั้นในรายงานยังจัดทำข้อมูลตามปีงบประมาณและตามปีปฏิทิน อีกทั้งมีการแสดงสถิติเปรียบเทียบย้อนหลังกว่า 5 ปี ทำให้เห็นปรากฏการณ์สถานการณ์คดีต่าง ๆ ที่เกิดความเปลี่ยนแปลง

สิ่งที่ไม่ได้แสดง สถิติผู้ต้องขังตายในเรือนจำ การหลบหนีที่คุมขัง การลดวันต้องโทษ การปล่อยตัวตามกำหนดเวลา

จุดอ่อน ระบบเครือข่ายการเก็บรวบรวมการรายงานสถิติจากเรือนจำทั่วประเทศยังไม่เป็นระบบ Client Server หรือระบบอัตโนมัติ ยังอาศัยการรายงานผ่านเอกสารกระดาษ หรือไฟล์ Microsoft Excel อยู่ งบประมาณและบุคลากรในการพัฒนาระบบให้ทันสมัยต่อไป

2.5 กรมคุมประพฤติ

การคุมประพฤติเป็นงานที่อยู่ในสังกัดกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม เป็นส่วนที่ต่อเชื่อมกับหน่วยงานหลักในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา มีภารกิจตามกฎหมายในการสืบเสาะและพินิจจำเลย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 และกฎหมายอื่น ๆ ด้วย เช่น นักโทษเด็ดขาดในกรณีพักการลงโทษ/ลดวันต้องโทษ หรือตาม พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545

ประมวลผลการศึกษา

ระบบกฎหมาย ตามลักษณะของงานคุมประพฤติ เป็นส่วนที่กฎหมายสร้างขึ้นมาเพื่อเป็นมาตรการรองรับการดำเนินการจากหน่วยงานศาล กล่าวคือ ทำงานสืบเสาะและพินิจ งานควบคุมและสอดส่อง ในการคุมประพฤติผู้ใหญ่ เด็กและเยาวชน คนที่ได้รับการพักการลงโทษ/ลดวันต้องโทษ และตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 ซึ่งระบบของกฎหมายก็ทำงานเชื่อมต่อกันในทางกฎหมาย ตัวชี้วัดจึงมีในเรื่องของสถานการณ์ปริมาณคดี จำนวนที่แสดงการปฏิบัติตามเงื่อนไขและการผิดเงื่อนไข

สถิติที่น่าสนใจ

กรมคุมประพฤติมีการจัดเก็บรายงานสถิติคดีใน 2 ส่วน ได้แก่

- 1) สถิติคดีสืบเสาะสอดส่อง แบ่งเป็น คุมประพฤติผู้ใหญ่ คุมประพฤติเด็กและเยาวชน พักการลงโทษและลดวันต้องโทษ ที่มาจากงานราชทัณฑ์
- 2) สถิติการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545

ส่วนสถิติอย่างอื่นที่กรมคุมประพฤติจัดทำ ได้แก่

1. สถิติผู้ถูกคุมประพฤติแทนการลงโทษ
2. สถิติผู้ถูกคุมประพฤติหลังปล่อย
3. สถิติจำนวนผู้ผิดเงื่อนไขการคุมประพฤติ
4. สถิติจำนวนผู้พ้นคุมประพฤติด้วยดี
5. สถิติคดีสืบเสาะ

ระบบข้อมูล โดยภาพรวมจะแสดงสถิติการเข้าสู่ระบบการคุมประพฤติและการออกจากระบบการคุมประพฤติ ในส่วนแรกจะแสดงผลสถิติในภาพรวมในด้านต่างๆ ของงานก่อน มีการจำแนกพื้นที่เป็นส่วนกลางและส่วนภูมิภาค การจำแนกตามกลุ่มภารกิจ หรือตามกฎหมาย แสดงสถิติเป็นจำนวนเต็มและค่าเฉลี่ย บอกปริมาณการเพิ่มขึ้นหรือลดลงด้วย และส่วนสุดท้ายจะเป็นผลการคุมประพฤติ ซึ่งคือข้อมูลส่วนที่ออกจากระบบคุมประพฤติตามกฎหมาย ส่วนข้อมูลรายละเอียดมีการแจกแจงสถิติการสืบเสาะและสถิติการสอดส่องต่างๆ ต่อสำนักงานส่วนหรือจังหวัดต่างๆ และจำแนกตามฐานความผิดและตารางแสดงการจำแนกฐานความผิดกับสำนักงานหรือจังหวัดต่างๆ ที่มีการทำงานคุมประพฤติทั้ง 9 ภาค ตลอดทั้งสถิติตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545

จุดแข็ง รายงานสถิติของกรมคุมประพฤติแสดงข้อมูลสถิติองค์กรอย่างครบถ้วน ได้แก่ อัตรากำลัง ระดับชั้น งบประมาณ ผลงานในส่วนอื่นๆ นอกจากนั้นในรายงานยังจัดทำข้อมูลตามปีงบประมาณและตามปีปฏิทิน อีกทั้งมีการแสดงสถิติเปรียบเทียบย้อนหลังจากปัจจุบัน 2 ปี ทำให้เห็นปรากฏการณ์สถานการณ์คดีต่างๆ ที่เกิดความเปลี่ยนแปลง

สิ่งที่ไม่ได้แสดง ในรายงานไม่มีการแสดงข้อมูลสถิติองค์กรทุกชนิด

จุดอ่อน ระบบเครือข่ายการเก็บรวบรวมการรายงานสถิติจากเรือนจำทั่วประเทศยังไม่เป็นระบบ Client Server หรือระบบอัตโนมัติ ยังอาศัยการรายงานผ่านเอกสารกระดาษ หรือไฟล์ Microsoft Excel อยู่ งบประมาณและบุคลากรในการพัฒนาระบบให้ทันสมัยต่อไป

2.6 กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

งานในส่วนของการพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน อยู่ในอำนาจของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สังกัดกระทรวงยุติธรรม รับผิดชอบตามกฎหมายในคดีอาญาและคดีครอบครัว²

² หมวด 3 พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน โดยสำนักงานพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน ได้จัดทำรายงานสถิติ ซึ่งตีพิมพ์เผยแพร่เป็นรายปี โดยเป็นรายงานที่ทำการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในการดำเนินคดีทั้งคดีครอบครัวและคดีอาญาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด โดยหน่วยงานในสังกัดทั่วประเทศทั้งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จำนวน 76 แห่ง และศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จำนวน 17 แห่ง นำมาประมวลผลข้อมูลเป็นภาพรวมทั้งประเทศ โดยมีการจัดทำรายงานเป็น 2 ฉบับ ได้แก่ ฉบับที่ 1 จัดทำเป็นรายงานการดำเนินงานของรัฐต่อสาธารณะรายปีขึ้นในรายงานฉบับนี้ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ข้อมูลภาพรวมของหน่วยงาน ส่วนที่ 2 ผลการปฏิบัติราชการ ส่วนที่ 3 รายงานการเงินส่วนราชการ และส่วนที่ 4 เรื่องอื่นๆ ส่วนฉบับที่ 2 แสดง อัตรากำลัง งบประมาณ ต่างๆ และสถิติบางส่วน

ประมวลผลการศึกษา

ระบบกฎหมาย เป็นส่วนเชื่อมต่อที่เดินคู่ขนานไปกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ซึ่งมีการกิจในการดูแลเด็กและเยาวชนโดยเฉพาะ เพื่อคุ้มครองเด็กและเยาวชนเป็นกรณีพิเศษ ดำเนินการโดยสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ซึ่งในเนื้อหามีหลักประกันสิทธิและเสรีภาพของเด็กและเยาวชนที่เป็นหลักประกันที่ต้องได้รับความคุ้มครอง หลายมาตรการทางกฎหมายสามารถแสดงออกมาเป็นค่าสถิติได้

สถิติที่น่าสนใจ

1. สถิติจำนวนเด็กและเยาวชนในสถานแรกรับ
2. สถิติจำนวนเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรม
3. สถิติการปล่อยตัวตามกำหนดหรือก่อนกำหนด จำแนกตามสาเหตุ
4. สถิติเด็กและเยาวชนเจ็บป่วยรุนแรง
5. สถิติการทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายระหว่างเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัว
6. สถิติคดีที่ใช้การประชุมกลุ่มครอบครัว

ระบบข้อมูล เป็นการแสดงข้อมูลในการเข้าสู่ระบบของการพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และส่วนของการออกจากระบบด้วย กฎหมายเกี่ยวกับการพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีและมาตรการต่างๆ เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน ดังนั้น ถ้ามองในด้านระบบข้อมูลน่าจะมีการจัดเก็บข้อมูลในการใช้มาตรการต่างๆ ตามกฎหมายเพิ่ม เช่น เรื่องของระยะเวลาที่อยู่ในความควบคุมของสถานพินิจ ระยะเวลาดำเนินคดีกับเด็กและเยาวชน การได้รับความช่วยเหลือหรือการตรวจสอบจากองค์กร ภายนอก ฯลฯ ส่วนของสถิติองค์กรมีการแสดงอัตรากำลัง งบประมาณ จำนวนหน่วยงาน เช่นเดียวกับรายงานของสำนักงานอัยการสูงสุด

จุดแข็ง รายงานสถิติของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีการแสดงข้อมูลสถิติองค์กรอย่างครบถ้วน ได้แก่ อัตรากำลัง ระดับชั้น งบประมาณ ผลงานในส่วนอื่น ๆ และมีการทำรายงานประจำปีออกเป็น 2 ฉบับ ได้แก่ รายงานผลดำเนินงานประจำปี ซึ่งมีสถิติเรื่องอัตรากำลังพลและงบประมาณ และรายงานสถิติประจำปีงบประมาณ ซึ่งรายงานสถิติคดีอาญาที่อยู่ในความรับผิดชอบของ

กรมพินิจฯ นอกจากนั้นในรายงานยังจัดทำข้อมูลตามปีงบประมาณและตามปีปฏิทิน อีกทั้งมีการแสดงสถิติเปรียบเทียบย้อนหลังกว่า 5 ปี ทำให้เห็นปรากฏการณ์สถานการณ์คดีต่างๆ ที่เกิดความเปลี่ยนแปลง

จุดอ่อน กรมพินิจฯ ยังขาดบุคลากรที่มารับผิดชอบเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์สถิติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรมพินิจฯ อีกมาก รวมทั้งมีงบประมาณที่จำกัด แม้ว่าจะใช้ระบบ Client Server Database ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว แต่ยังต้องการบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญมาใช้ระบบ เพื่อให้การทำงานในการจัดทำสถิติของกรมพินิจฯ รวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากการศึกษาประสิทธิภาพของการบูรณาการสถิติของทั้ง 6 หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในประเทศไทย ผลปรากฏตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 2 อุปสรรคต่อประสิทธิภาพในการบูรณาการสถิติของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

จากแผนผังดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า แต่ละหน่วยงานต่างมีกระบวนการจัดทำรายงานสถิติข้อมูลประจำปี หรือประจำปีงบประมาณ และรายงานผลการดำเนินงานประจำปีซึ่งปรากฏข้อมูลเกี่ยวกับอัตรากำลังพลและงบประมาณทุกหน่วยงาน แต่สิ่งที่แตกต่างกันได้แก่ ศักยภาพด้านกำลังพล งบประมาณ องค์ความรู้ และการให้ความสำคัญขององค์กรต่อหน่วยงานที่ปฏิบัติหน้าที่ในการบูรณาการสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่ไม่เท่ากัน และการจำแนกประเภทของข้อมูลสถิติของแต่ละหน่วยงานเก็บรวบรวมที่แตกต่างกันและต่างคนต่างทำ โดยมีได้มีการทำความร่วมมือเป็นการเฉพาะ ทำให้ข้อมูลประเภทเดียวกันที่แต่ละหน่วยงานเก็บรวบรวมมีความแตกต่างกัน ทั้งจำนวนยอดรวม และแนวคิดทฤษฎีในการเก็บข้อมูล ดังตัวอย่าง สถิติคดีอาญาชั้นสอบสวน สถิติคดีที่ขึ้นสู่ศาล รวมทั้งสถิติคดีที่เสร็จสิ้น รายงานสถิติเหล่านี้ของตำรวจ อัยการ และศาล อาจไม่ตรงกัน เพราะมีวิธีการเก็บและการนับที่ไม่เหมือนกัน แต่หน่วยงานที่เก็บรวบรวมสถิติหลังจากที่คดีเสร็จสิ้นแล้ว ได้แก่ กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ และกรมพินิจฯ และคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีลักษณะงานที่ต้องดำเนินการเกี่ยวกับบุคคลที่หลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการพิจารณาตัดสินคดีที่แตกต่างกัน จึงทำให้การจัดเก็บข้อมูลสถิติเป็น

ข้อมูลที่แตกต่างกันออกไป ข้อมูลจึงแยกออกไปต่างหากจากกัน จึงไม่มีความจำเป็นต้องเปรียบเทียบความตรงกันของข้อมูลระหว่างหน่วยงานเท่าใดนัก

อย่างไรก็ดี สิ่งที่ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมพึงกระทำ ได้แก่ การแสวงหามาตรการร่วมกัน ในการประสานความร่วมมือด้านข้อมูลสถิติ และการปฏิบัติงานด้านการเก็บรวบรวมรายงานสถิติ โดยควรมีกฎหมายแม่บทเช่นเดียวกับการบูรณาการสถิติในต่างประเทศที่ได้นำเสนอในงานวิจัย เพื่อกำหนดให้ทุกหน่วยงานประสานความร่วมมือ และร่วมกันทำงานในการเชื่อมต่อข้อมูล และพัฒนาคุณภาพในการจัดทำรายงานสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาร่วมกันได้อย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนั้น แต่ละหน่วยงานควรจัดทำระบบเครือข่ายเพื่อการเผยแพร่สถิติเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ และเพื่อเป็นประโยชน์ในการคุ้มครองสิทธิของประชาชน และเป็นมาตรการตรวจสอบการทำงานด้านการบูรณาการสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาจากภาคประชาชนด้วย

3. ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาการบูรณาการสถิติ

ในส่วนของข้อเสนอแนะของคณะผู้วิจัยเพื่อพัฒนาระบบการบูรณาการสถิติคดีอาญาจากการศึกษาในงานวิจัยฉบับนี้ ขอนำเสนอเป็นสามส่วน ได้แก่ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำข้อมูลสถิติ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการ และข้อเสนอแนะอื่น ๆ

3.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำข้อมูลสถิติ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำข้อมูลสถิติ แสดงให้เห็นถึงรูปแบบและประเภทของสถิติคดีอาญาของแต่ละหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ที่ควรได้รับการพัฒนาให้เกิดการบูรณาการสถิติคดีอาญาที่ดียิ่งขึ้น ผลเป็นดังนี้

1. สถิติขั้นตำรวจ

ประเภทสถิติคดีอาญาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่จัดเก็บปัจจุบันมีความครบถ้วนครอบคลุมฐานความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญาที่อยู่แล้ว สถิติที่ยังไม่ปรากฏแต่สามารถที่จะทำเพิ่มได้ ได้แก่ สถิติแนวโน้มปริมาณคดี สถิติเหยื่ออาชญากรรม และสถิติการยุติคดีในชั้นพนักงานสอบสวน)

และสถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจที่ควรจะต้องทำเพิ่ม ได้แก่

1. สถิติคดีที่รับแจ้ง (คดี/ราย)
2. สถิติคดีที่จับตัวผู้ต้องหาได้ (คดี/ราย)
3. สถิติการอนุญาต/ไม่อนุญาตให้ประกันตัว (คดี/ราย)
4. สถิติการออกหมายเรียก
5. สถิติการขอหมายอาญา แยกเป็น หมายค้น หมายจับ หมายขัง ปลปล่อยตัวชั่วคราว และการประกันตัว
6. สถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจ
7. สถิติการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นตำรวจ
8. สถิติการยุติคดีในชั้นตำรวจ จำแนกตามสาเหตุ
9. สถิติการเสียชีวิตระหว่างการควบคุมตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วยสาเหตุต่าง ๆ

10. สถิติคดีวิสามัญฆาตกรรม

2. สถิติชั้นอัยการ

สถิติคดีอาญาของสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นสถิติคดีอาญาที่มีความสมบูรณ์ครบทุกประเภทแห่งคดีอาญาอยู่แล้ว ไม่มีประเภทสถิติใดที่ต้องทำเพิ่มเติม

3. สถิติชั้นศาลยุติธรรม

สถิติคดีอาญาของสำนักงานศาลยุติธรรม เป็นสถิติคดีอาญาที่มีความสมบูรณ์ครบทุกประเภทแห่งคดีอาญาอยู่แล้ว ไม่มีประเภทสถิติใดที่ต้องทำเพิ่มเติม

4. สถิติชั้นราชทัณฑ์

สถิติคดีอาญาของกรมราชทัณฑ์ เป็นสถิติคดีอาญาที่สมบูรณ์ และปรากฏในรายงานสถิติประจำปีของกรมราชทัณฑ์อยู่แล้ว แต่สามารถมีการจัดเก็บสถิติคดีอาญาเพิ่มเติมตามแบบอย่างของสมุดปกขาว (White Paper) ของกระทรวงยุติธรรมประเทศญี่ปุ่นได้ ดังต่อไปนี้

(1) สถิติจำนวนและแนวโน้มของผู้ต้องขังในทัณฑสถานต่าง ๆ ของรัฐ

1. อัตราความหนาแน่นของทัณฑสถาน
2. แนวโน้มจำนวนผู้ต้องขังในแต่ละวัน
3. แนวโน้มการรับผู้ต้องขังรายใหม่
4. แนวโน้มลักษณะของผู้ต้องขัง
5. สถิติผู้ที่กระทำความผิดซ้ำและหวนกลับมาเรือนจำอีก

(2) สถิติเกี่ยวกับการดูแลผู้ต้องขัง

1. การดูแลโดยทั่วไป
2. การทำงานในคุก
3. การอบรมให้การศึกษา
4. การให้ความช่วยเหลือด้านสาธารณสุข
5. มาตรการรักษาความปลอดภัย
6. ระบบสวัสดิภาพผู้ต้องขัง
7. การได้รับความร่วมมือจากอาสาสมัครภายนอก

(3) มาตรการต่อผู้ต้องขังในความผิดครั้งแรก

(4) มาตรการต่อผู้ต้องขังที่อยู่ในสถานควบคุมสตรี

ส่วนสถิติคดีอาญาที่สามารถจัดทำตามแบบอย่างของสหรัฐอเมริกา ได้แก่

1. จำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับโทษประหารชีวิตจำแนกตามเผ่าพันธุ์ (Prisoners under sentence of death by race)
2. จำนวนผู้ต้องขังที่ถูกประหารชีวิตตามคำพิพากษา (Executions)
3. อัตราการฆ่าตัวตายและการฆ่าผู้อื่นในเรือนจำ (Suicide and homicide rates)

5. กรมคุมประพฤติ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

สถิติคดีอาญาของกรมคุมประพฤติและกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เป็นสถิติคดีอาญาที่มีความสมบูรณ์อยู่แล้ว แต่สามารถจัดทำประเภทสถิติบางประการเพิ่มเติมได้อีก ตามแบบอย่างของสมุดปกขาว ของประเทศญี่ปุ่น ได้แก่ สถิติผู้ต้องขังกระทำความผิดในระหว่างอยู่ในเรือนจำ สถานกักกัน และโรงเรียนดัดสันดาน จำแนกตามประเภทคดี

6. สถิติคดีอาญาอื่น ๆ

(1) สถิติเกี่ยวกับเหยื่ออาชญากรรม นำแนวคิดมาจาก White Paper ของประเทศญี่ปุ่น

1. สถิติความเสียหายต่อเหยื่ออาชญากรรม

- 1) จำนวนเหยื่ออาชญากรรม
- 2) จำนวนเหยื่ออาชญากรรมที่ถึงแก่ความตาย
- 3) ความเสียหายแก่ทรัพย์สิน
- 4) จำนวนเหยื่ออาชญากรรมจากความผิดเกี่ยวกับเพศ
- 5) สถิติความสัมพันธ์ระหว่างเหยื่ออาชญากรรมกับผู้ต้องหา

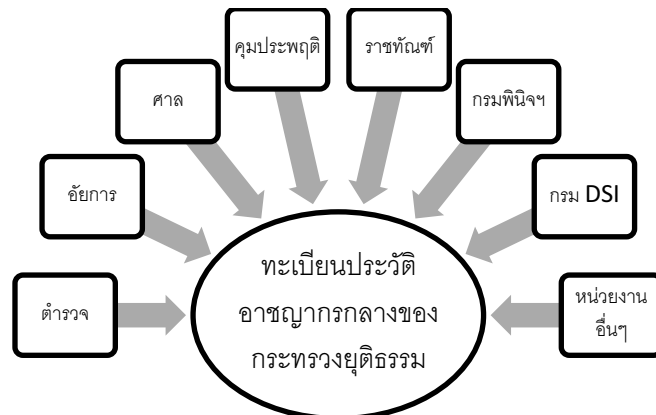
2. สถิติที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเยียวยาเหยื่ออาชญากรรม

- 1) การดำเนินคดีอาญาต่อเหยื่ออาชญากรรม
- 2) การที่เหยื่ออาชญากรรมเข้าร่วมในกระบวนการดำเนินคดีอาญา
- 3) ค่าตอบแทนแก่เหยื่ออาชญากรรม

(2) ข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากร

คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการที่ควรต้องมีการพัฒนาระบบการทำทะเบียนประวัติอาชญากร เนื่องด้วยการจัดทำทะเบียนประวัติอาชญากรของประเทศไทยในปัจจุบัน อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเป็นฐานข้อมูลของแต่ละหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมสามารถเข้าใช้ได้ แต่ต้องมีการทำข้อตกลงความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่ทำกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติเท่านั้น จากการหารือกับที่ปรึกษาของคณะผู้วิจัย จึงมีข้อเสนอแนะในเรื่องนี้ว่า ฐานข้อมูลเกี่ยวกับประวัติอาชญากรควรเป็นฐานข้อมูลที่อยู่ส่วนกลางที่ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมสามารถเข้าถึงได้ มิใช่เป็นฐานข้อมูลที่ใช้ภายในสำนักงานตำรวจแห่งชาติเท่านั้น และเห็นว่าทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมควรใช้ฐานข้อมูลประวัติอาชญากรฐานเดียวกัน เพื่อเป็นการป้องกันมิให้มีการทำบันทึกประวัติที่แตกต่างกันในแต่ละหน่วยงาน โดยเฉพาะ ตำรวจกับอัยการ แยกกันเก็บประวัติอาชญากรจนทำให้มีประวัติอาชญากรคนเดียวกันมี 2 ข้อมูลที่มีความแตกต่างกัน และอาจทำให้เกิดการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดสองมาตรฐาน หรือเป็นช่องทางของเจ้าพนักงานในการทุจริตเรียกรับประโยชน์จากผู้กระทำความผิดได้

แนวคิดเกี่ยวกับทะเบียนประวัติอาชญากรตามที่เสนอแนะ ปรากฏดังแผนผังต่อไปนี้
แผนภาพที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับทะเบียนประวัติอาชญากร

3.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

จากบทสรุปงานวิจัยที่แสดงให้เห็นว่า การจัดทำและจัดเก็บข้อมูลสถิติแต่ละหน่วยงานหลักในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของเรานั้น มีวิธีการรวบรวมและจัดทำรายงานสถิติคดีอาญา และแนวคิดในการจำแนกประเภทสถิติที่แตกต่างกัน ด้วยเหตุดังกล่าว คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการลดความเหลื่อมล้ำในการจัดทำข้อมูลสถิติระหว่างหน่วยงานและเพื่อพัฒนากระบวนการสถิติในองค์กรวมดังต่อไปนี้

ควรจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติที่เกี่ยวกับการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ด้วยเหตุจากการสำรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บข้อมูลสถิติของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทยนี้ คณะผู้วิจัยพบว่าทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาได้มีการจัดทำและจัดเก็บข้อมูลด้วยเหตุที่เห็นถึงความสำคัญของข้อมูลสถิติต่างๆเป็นอย่างมาก แต่การจัดทำและจัดเก็บยังอยู่ในรูปแบบที่ต่างฝ่ายต่างทำไปตามลักษณะเนื้อหาของแต่ละหน่วยงานที่รับผิดชอบ อีกทั้งการกำหนดข้อมูล ประเภทลักษณะของเนื้อความสถิติที่ต้องจัดเก็บก็เป็นไปตามคำนิยามความเข้าใจของแต่ละหน่วยงานที่จะกำหนดผลที่ออกมา จึงทำให้ข้อมูลสถิติของแต่ละหน่วยงานที่บางครั้งเป็นเรื่องเดียวกันแต่กลับมีข้อมูลที่แตกต่างกัน และเหตุที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะขาดความเป็นเอกภาพในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีอยู่นั้นเอง คณะผู้ทำวิจัยจึงขอเสนอแนะแนวทางการพัฒนาปรับปรุงการจัดทำและการจัดเก็บข้อมูลสถิติเหล่านี้ให้เป็นเอกภาพ โดยควรมีการจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดเก็บรวบรวม บำรุงรักษา ข้อมูลสถิติที่เกี่ยวกับการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่มาจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาตั้งแต่เริ่มเข้าสู่กระบวนการ (อาจเป็นในขั้นของการดำเนินงานของฝ่ายตำรวจ กรณีที่เรื่องมาจากการร้องทุกข์กล่าวโทษของประชาชนหรือในชั้นศาล กรณีที่ประชาชนเป็นโจทก์ฟ้องคดีเอง) จนกระทั่งคดีสิ้นสุดและจบคดีในชั้นของราชทัณฑ์หรือกรมพินิจฯหรือกรมคุมประพฤติ โดยเฉพาะ และเพื่อให้หน่วยงานนี้ดำเนินงานได้อย่างบรรลุวัตถุประสงค์การจัดตั้งให้งานจัดเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติเป็นเอกภาพ หน่วยงานนี้จะต้องทำหน้าที่หลักดังต่อไปนี้

1. กำหนดข้อมูลสถิติที่ให้แต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องทำการจัดเก็บ

2. กำหนดประเภทข้อมูลสถิติที่ให้แต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องทำการจัดเก็บ

(1) กำหนดข้อมูลสถิติที่ให้แต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องทำการจัดเก็บ

หน่วยงานหลักในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการสถิติ จะต้องคำนึงถึงหลักการสำคัญที่จะทำให้การบูรณาการสถิติประสบความสำเร็จมีเอกภาพ ดังต่อไปนี้

1. หลักเกณฑ์ วิธีการในการรวบรวมและจัดทำสถิติของทุกหน่วยงาน จะต้องเหมือนกันหรือเป็นไปในแนวทางเดียวกัน หมายถึง ข้อมูลสถิติที่ทุกหน่วยงานหลักในดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องทำการจัดเก็บจะต้องประกอบไปด้วยข้อมูลอันเป็นรายละเอียดที่กำหนดฐานข้อมูลเดียวกัน จะต้องดำเนินการจัดเก็บข้อมูลใดบ้าง เช่น ข้อมูลส่วนบุคคล ลักษณะการกระทำ เวลา สถานที่เกิดเหตุ เป็นต้น

2. หมายเลขสถิติการดำเนินคดีอาญาต้องเป็น 1 คดีต่อ 1 หมายเลข (One Serial Number per Case) หมายถึง ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมจะต้องใช้ข้อมูลสถิติคดีร่วมกัน โดยไม่แยกเป็นคดีใหม่ กล่าวคือ การบันทึกคดีอาญาที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมตั้งแต่ในชั้นเริ่มต้นคดีจนกระทั่งสิ้นสุดคดี จะต้องกระทำได้ครั้งเดียวเท่านั้น โดยหน่วยงานที่รับคดีไปดำเนินการต่อ จะต้องอ้างอิงเลขคดีเดิมนั้นจะไม่มีกรบันทึกสถิติคดีเป็นเลขคดีใหม่อันเป็นการซ้ำซ้อนกับคดีเดิม ทั้งนี้เพื่อขจัดปัญหาการที่หน่วยงานตำรวจ อัยการ ศาล มีสถิติการเก็บจำนวนคดีที่ไม่เท่ากัน ซึ่งอาจมีผลทำให้เกิดการเหลื่อมล้ำหรือมีคดีสูญหายไปจากการสำรวจ เป็นต้น แต่แนวคิดดังกล่าวจะดำเนินการไม่ได้ ถ้าแต่ละหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมยังไม่สามารถประสานการทำงานในการเก็บรวบรวมสถิติคดีอาญาได้ หรือยังคงต่างคนต่างทำสถิติคดีอาญาของหน่วยงานตัวเองโดยไม่เชื่อมโยงกับหน่วยงานอื่น

3. หมายเลขการต้องคดีอาญาของบุคคลจะต้องเป็น 1 คน ต่อ 1 หมายเลข หมายถึง การบันทึกข้อมูลสถิติในการต้องคดีอาญาของบุคคลนั้น การบันทึกการต้องคดีอาญาของแต่ละบุคคลจะต้องถูกกำหนดอยู่บนฐานข้อมูลการถูกดำเนินคดีอาญาเดียวกันจนตลอดชีวิตเพื่อให้เมื่อมีการสืบประวัติผู้กระทำความผิด หน่วยงานที่ต้องการใช้ข้อมูลสามารถเข้าถึงข้อมูลประวัติบุคคลนั้นได้ทันทีโดยการลงคำสำคัญของบุคคลนั้นในระบบฐานข้อมูล ระบบฐานข้อมูลก็จะสามารถประมวลผลประวัติการเคยถูกต้องคดีของบุคคลนั้นที่ผ่านมาให้ทราบได้ทันที ซึ่งการบันทึกข้อมูลนี้อาจใช้รหัสหรือคำสำคัญที่เป็นเครื่องหมายระบุตัวบุคคลกล่าวคือหมายเลขเอกสารสำคัญแสดงตัวบุคคล เช่น เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน เลขที่หนังสือเดินทาง หมายเลขเอกสารบัตรประจำตัวของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้อาศัยอยู่ในเมือง เป็นต้น

(2) กำหนดประเภทข้อมูลสถิติที่ให้แต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน
ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องทำการจัดเก็บ

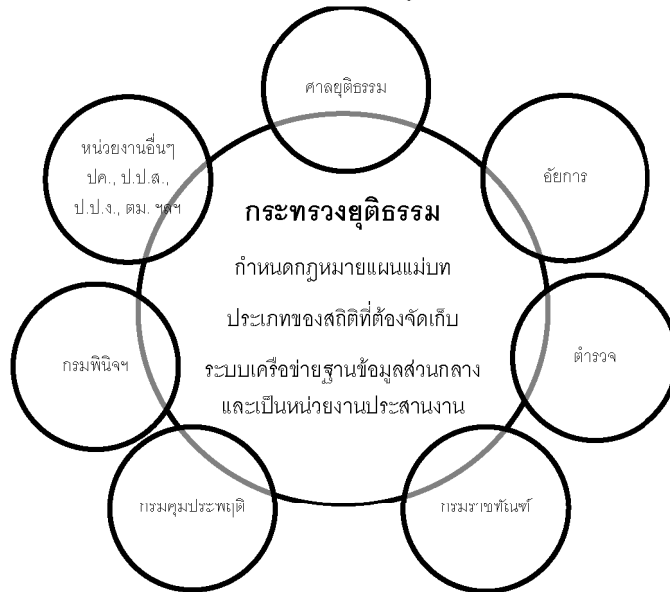
เนื่องจากประเภทของสถิติคืออาญาที่แต่ละหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมได้จัดเก็บมีความแตกต่างกัน โดยขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการเก็บและการนำไปใช้แล้ว คำจำกัดความของประเภทสถิติคืออาญาแต่ละประเภทก็มีความแตกต่างกันเช่นเดียวกัน เช่น คำจำกัดความของคำว่า คดีอุกฉกรรจ์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และศาลยุติธรรม มีความแตกต่างกัน หรือคดีเสรีที่สิ้นในชั้นตำรวจ อัยการ โดยการสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้อง ก็มีความแตกต่างกัน หรือคดีจราจรซึ่งเป็นสถิติคดีกลุ่มพิเศษจากสถิติกลุ่มอื่น ก็ไม่ได้มีการจัดเก็บเช่นเดียวกับอัยการกับศาล เป็นต้น ดังนั้น ปัญหาของประเภทการเก็บสถิติที่มีความแตกต่างกันในแต่ละหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม จึงเกิดจากการที่แต่ละหน่วยงานดำเนินการจัดเก็บรวบรวมและจัดทำรายงานสถิติที่ไม่มีความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่น ด้วยเหตุที่ไม่มีหลักเกณฑ์กลางหรือรูปแบบการจัดทำสถิติคืออาญาที่เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ เช่นเดียวที่ปรากฏในประเทศญี่ปุ่นหรือสหราชอาณาจักร ที่ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม จะต้องใช้แผนแม่บทหรือกฎหมายแม่บทเดียวกัน ในการกำหนดให้แต่ละหน่วยงานจัดเก็บรวบรวมและจัดทำรายงานสถิติให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันทั้งหมด ภายใต้การกำหนดรูปแบบรายงานสถิติของสำนักงานสถิติแห่งชาติของประเทศนั้น

เนื่องจากสถานะของประเทศไทยในปัจจุบัน แต่ละหน่วยงานมีฝ่ายที่รับผิดชอบจัดทำรายงานสถิติและงบประมาณเป็นของตัวเอง โดยไม่มีการประสานความร่วมมือในการจัดเก็บซึ่งกันและกัน จึงทำข้อมูลสถิติคืออาญาของแต่ละหน่วยงานมีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะสถิติพื้นฐานในเรื่อง คดีที่รับแจ้งความร้องทุกข์ คดีสั่งฟ้องสั่งไม่ฟ้อง หรือคดีที่เสร็จสิ้นไป ที่ปรากฏในรายงานสถิติคดีประจำปีของแต่ละหน่วยงาน ยังมีความแตกต่างกัน ดังนั้น หากมีการกำหนดที่ชัดเจนถึงประเภทในการจัดเก็บรวบรวมสถิติ วิธีการจัดเก็บ ของสถิติที่แต่ละหน่วยงานต้องจัดเก็บแล้วสถิติหรือข้อมูลสถิติต่างๆ ก็จะเป็นเอกภาพที่ชัดเจน การส่งข้อมูลหรือการเชื่อมต่อข้อมูลเพื่อทราบผลสำเร็จของงานดำเนินการใน กระบวนการยุติธรรมทางอาญาก็จะได้ผลสัมฤทธิ์ที่ชัดเจนและถูกต้องอันสามารถใช้เป็นแนวทางในการกำหนดแผนพัฒนากระบวนการยุติธรรมทางอาญาในอนาคตได้

จากข้อเสนอแนะดังกล่าวข้างต้นเพื่อให้หน่วยงานเฉพาะที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา มีอำนาจในการดำเนินการบริหารจัดการได้อย่างแท้จริง ในข้อนี้จึงควรกำหนดมาตรการทางกฎหมายส่วนกลางที่กำหนดให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ต้องประสานความร่วมมือ และบูรณาการการจัดทำสถิติคืออาญาร่วมกัน โดยกฎหมายฉบับดังกล่าวจะต้องกำหนดให้แต่ละหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมกระแส ต้องมีกระบวนการเก็บรวบรวมสถิติที่เหมือนกัน มีประเภทคดีที่ต้องจัดเก็บเหมือนกัน และกำหนดแนวทางที่แต่ละหน่วยงานจะต้องทำงานประสานกันอย่างเป็นระบบ ภายใต้สภาพการปฏิบัติงาน ทั้งในเรื่องบุคลากรผู้เชี่ยวชาญและงบประมาณที่เหมาะสม โดยหน่วยงานที่ควรจะเป็นเจ้าภาพในการออกมาตรการทางกฎหมายส่วนกลางและทำหน้าที่ประสานงานระหว่างหน่วยงาน

ในกระบวนการยุติธรรม และรวมถึงให้การสนับสนุนด้านบุคลากรที่ที่เหมาะสมและงบประมาณ ได้แก่ กระบวนการยุติธรรม ดังปรากฏตามแผนผังแนวคิดดังต่อไปนี้

แผนผังที่ 4 แนวคิดการแก้ไขปัญหาการบูรณาการสถิติคดีอาญา

3.3 ข้อเสนอแนะเรื่องอื่น ๆ มีดังต่อไปนี้

1. การจัดทำรายงานสถิติคดีของทุกหน่วยงานมีความสำคัญยิ่ง เพราะทุกวันนี้รายงานสถิติ ไม่ว่าจะเป็นของสำนักงานกิจการยุติธรรม สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ หรือกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ล้วนได้รับความเชื่อถือจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม สถาบันการศึกษา และประชาชนทั่วไป ดังนั้น จึงต้องการให้รัฐบาลให้ความสำคัญมากขึ้นในการเสริมสร้างศักยภาพและสนับสนุนการทำงานของหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบในการบูรณาการสถิติเหล่านี้ให้มากขึ้น รวมถึงให้ความสำคัญกับบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านสถิติ และควรจะต้องสร้างระบบที่นักนิติศาสตร์สามารถทำงานร่วมกับนักวิเคราะห์ข้อมูลสถิติอย่างมีบูรณาการได้ ดังนั้น จึงควรให้มีการดำเนินการการบูรณาการข้อมูลสถิตินี้ให้เป็นรูปธรรมโดยเร่งด่วน โดยการบัญญัติแผนแม่บทสถิติในกระบวนการยุติธรรมแห่งชาติ และออกกฎหมายกำหนดหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบในการบูรณาการสถิติร่วมกับกระทรวงยุติธรรม นอกจากนี้ต้องจัดทำให้มีระบบฐานข้อมูลสถิติที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ เพื่อให้ประชาชนได้รับความยุติธรรม และความคุ้มครองสิทธิจากรัฐที่มากขึ้นต่อไป

2. การบูรณาการเชื่อมต่อในระบบของกระบวนการยุติธรรมนั้นหากเป็นไปได้ก็เป็นสิ่งดี มาก แต่ก็คงจะต้องมีการกำหนดร่วมกันในการเชื่อมต่อในลักษณะใด เนื่องจากแต่ละหน่วยงานภารกิจหลักก็ไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ อาจกระทำในลักษณะของแผนแม่บทสถิติในกระบวนการยุติธรรมแห่งชาติ หรือทำเป็นข้อตกลงร่วมกันระหว่างหน่วยงานว่าจะเชื่อมโยงข้อมูลแลกเปลี่ยนข้อมูลใดกันบ้าง หากทำได้ก็ คาดว่าน่าจะเป็นผลดีต่อหลายฝ่าย และการดำเนินงานในหลายด้านก็จะรวดเร็วขึ้น อีกทั้งควรผลักดันให้ผู้ใช้หรือผู้บริหารเห็นความสำคัญของข้อมูล ว่าข้อมูลเหล่านี้เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการดำเนินงาน ได้อย่างไร และพัฒนาศักยภาพของบุคลากรที่ทำงานในด้านนี้ให้มีความรู้และสามารถปฏิบัติงานอย่างมี

ประสิทธิภาพ เพราะสถิติบางอย่างถ้าไม่ได้รับความร่วมมือการเอาใจใส่ของเจ้าหน้าที่พนักงานหน่วยนั้น ๆ การจัดทำรายงานสถิติและการบูรณาการสถิติร่วมกันก็อาจไม่ประสบผลสำเร็จ นอกจากนี้ ควรมีมาตรการทางกฎหมายกำหนดให้ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีระบบเก็บรวบรวมข้อมูลให้เป็นไปในทางเดียวกัน และใช้เชื่อมโยงกันได้ในระดับหน่วยงาน ถ้าสามารถทำได้ ให้ทุกหน่วยงานพัฒนาการเชื่อมต่อข้อมูลเป็นระบบ Web Based Client Server Database หรือระบบการรายงานสถิติบนเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์อัตโนมัติ เพื่อให้การประสานงานด้านการบูรณาการสถิติมีประสิทธิภาพสูงสุด

3. ข้อมูลทุกอย่างที่จัดเก็บจากหน่วยราชการแต่ละแห่ง ควรสามารถนำมาใช้ปฏิบัติงานได้จริง ต้องได้มาโดยวิธีการที่ถูกต้อง ต้องถูกตรวจสอบได้ เป็นระบบและแบบอย่างเดียวกันในทุกหน่วยงาน และควรเปิดระบบให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลสถิติดังกล่าวได้อย่างสะดวก โดยอาศัยแนวทางดังต่อไปนี้

1) ปรับเปลี่ยนวิธีการรายงาน ปรับเปลี่ยน เพิ่ม-ลด แบบฟอร์มการจัดเก็บข้อมูลเพื่อใช้รายงาน เพื่อให้ผู้รายงานสามารถรายงานข้อมูลได้รวดเร็วและมีข้อมูลตอบสนองต่อความจำเป็นของผู้บริหารอย่างพอเพียง

2) นิเทศงานเพื่อสร้างความเข้าใจให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน เช่น เรื่องการจัดเก็บข้อมูล แบบฟอร์มการรายงาน และการลงรายละเอียดข้อมูล เป็นต้น

3) นำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานให้มีความสะดวก รวดเร็ว เช่น รายงานข้อมูลทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)

4) กำชับ เร่งรัด ติดตาม การรายงานข้อมูลให้ถูกต้อง ครบถ้วน และตามกรอบเวลาที่กำหนด

4. เห็นควรว่าประเทศไทยควรจะต้องจัดทำแผนแม่แบบในการบูรณาการสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา หรือออกบทบัญญัติแห่งกฎหมายกำหนดแนวทางของแต่ละหน่วยงานให้มีส่วนร่วมในการบูรณาการสถิติในทางอาญาเสียก่อน และทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมของไทยจะต้องอนุมัตินำหลักการของแผนหรือกฎหมายแม่บท ไปแก้ไขปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายภายในองค์กรของตนเองเพื่อให้รองรับการบูรณาการ จึงจะทำให้การบูรณาการสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเกิดขึ้นได้ และเป็นการปฏิบัติงานโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งกฎหมายเรื่องดังกล่าว จะต้องบัญญัติถึงการให้อำนาจเจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่มีอำนาจปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการบูรณาการสถิติตามกฎหมาย ประเภทของข้อมูลสถิติที่มีการประสานข้อมูลระหว่างหน่วยงาน รวมถึงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติให้เป็นแบบอย่างเดียวกันในทุกหน่วยงาน

5. เห็นควรว่าประเทศไทยจะต้องบัญญัติกฎหมาย กำหนดให้มีหน่วยงานกลางมารับการทำงานด้านการประสานบูรณาการข้อมูลสถิติ ซึ่งอาจแบ่งเป็น 2 แนวทาง ดังต่อไปนี้

1) ให้กระทรวงยุติธรรมเป็นเจ้าภาพในการประสานการบูรณาการสถิติ โดยจัดตั้งเป็นหน่วยงานใหม่ภายในกระทรวงเพื่อรับผิดชอบเรื่องดังกล่าวโดยตรง และต้องให้การสนับสนุนแต่ละหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมในเรื่ององค์ความรู้ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และงบประมาณที่เหมาะสมด้วย

2) ให้เป็นหน่วยงานสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี หรือเป็นองค์กรอิสระที่ทำงานด้านการบูรณาการสถิติ และมีบทบัญญัติแห่งกฎหมายรับรองการปฏิบัติงานเป็นการเฉพาะ และมีงบประมาณและบุคลากรต่างหาก

ผลจากการสอบถามหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมภายใต้งานวิจัยฉบับนี้ สามารถสรุปได้ว่า หน่วยงานที่ควรจะเป็นเจ้าภาพในการกำหนดรูปแบบมาตรฐานในการบูรณาการสถิติคดีอาญาจากทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ กระทรวงยุติธรรม และกระทรวงยุติธรรมยังควรต้องสนับสนุนงบประมาณ บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านนี้ และเครื่องมือเครื่องใช้ในการจัดทำเครือข่ายฐานข้อมูลให้กับหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่ขาดแคลนงบประมาณหรือองค์ความรู้ เพราะงบประมาณภายในหน่วยงานของตัวเองที่จัดสรรไว้มักไม่เพียงพอหรือเหลือที่จะมาจัดทำเครือข่ายฐานข้อมูลสถิติที่มีประสิทธิภาพ

000000000000000000000000

บทที่ 1

บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

กระบวนการยุติธรรมทางอาญา เป็นกระบวนการที่มีความเชื่อมต่อกันโดยมีขั้นตอนตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาอยู่ในความรับผิดชอบของหลายหน่วยงาน โดยมีภารกิจและหน้าที่ที่แตกต่างกันออกไป ไม่ว่าจะเป็นการป้องกันอาชญากรรม การสอบสวน ฟ้องร้อง การพิจารณาคดี หรือแม้กระทั่งการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิด แต่ทั้งหมดนี้มีจุดมุ่งหมายร่วมกัน คือ การสร้างความยุติธรรมให้เกิดขึ้นในสังคม เมื่อวิเคราะห์ถึงความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาไทยในกระบวนการยุติธรรมทางอาญากระแสหลัก ได้แก่ ตำรวจ อัยการ ศาล ราชทัณฑ์ และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้อง อาจได้แก่งานคุมประพฤติ งานคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ เป็นต้น พบว่าในปัจจุบันยังมีปัญหาที่น่าพิจารณา คือ

1. ขาดข้อมูลในกระบวนการยุติธรรมในหน่วยต่างๆ ที่ชัดเจน มีความเชื่อมต่อและสัมพันธ์กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อันจะก่อให้เกิดการกำหนดนโยบายในการบริหารจัดการกระบวนการยุติธรรมให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

2. ขาดการแสดงผลข้อมูลอันเป็นเครื่องวัดประสิทธิภาพของการทำงานของกระบวนการยุติธรรม ในลักษณะสังเคราะห์เป็นภาพรวม และกระบวนการยุติธรรมที่วิเคราะห์ได้ในแต่ละหน่วย ซึ่งระบบงานที่มีอยู่แล้วยังขาดความเชื่อมโยงที่ต่อเนื่องและขาดการตรวจสอบกันระหว่างหน่วยงาน

จากการศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับหลักการและวัตถุประสงค์จากการรวบรวมข้อมูลสถิติภาคีรัฐที่เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมในต่างประเทศ เช่น สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ประเทศญี่ปุ่น สหราชอาณาจักร เป็นต้น ได้นำสถิติกระบวนการยุติธรรมมาใช้เป็นข้อมูลและเครื่องมือในการเชื่อมต่อการบริหารจัดการต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างเช่นประเทศญี่ปุ่นได้มีการจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่เรียกว่า White Paper on Crime ซึ่งฐานข้อมูลดังกล่าวได้รวบรวมข้อมูลพื้นฐาน การกำหนดนโยบาย ตลอดจนสามารถใช้ตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม และเป็นดัชนีชี้วัดที่สำคัญถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งเป็นข้อมูลสำหรับผู้กำหนดนโยบายได้ทราบถึงสถานการณ์และพยากรณ์ความเปลี่ยนแปลงสิ่งที่จะเกิดขึ้นได้ในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษา รวบรวม วิเคราะห์ โดยเปรียบเทียบรูปแบบ และวิธีการในการจัดทำข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมในทางอาญา

2. เพื่อศึกษา รวบรวมข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ที่มีการจัดเก็บในประเทศไทยและการเชื่อมต่อข้อมูลให้เป็นระบบระเบียบ

3. เพื่อกำหนดรูปแบบการจัดเก็บข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาอย่างเป็นระบบ และข้อเสนอแนะแนวทางการนำมาใช้จริงในประเทศไทย

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

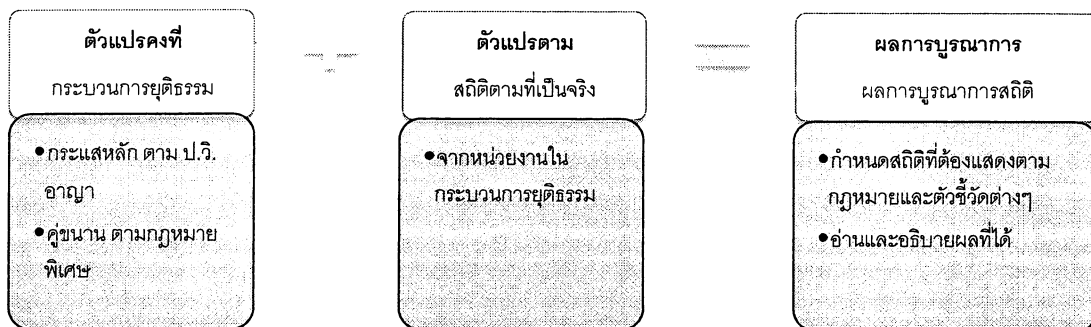
1. ข้อเสนอแนะที่เป็นแนวทางในการพัฒนาข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
2. ข้อมูลสถิติที่สามารถนำมาวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในสังคม นำมาใช้แก้ไขปัญห เฉพาะด้านและกำหนดนโยบายในกระบวนการยุติธรรม
3. กำหนดรูปแบบการจัดเก็บข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาอย่างเป็นระบบ และข้อเสนอแนะแนวทางการนำมาใช้จริงในประเทศไทย

1.4 เป้าหมายและขอบข่ายการดำเนินโครงการ

การศึกษาวิจัยการบูรณาการสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา มีเป้าหมายและขอบข่าย การดำเนินโครงการตามแนวทางดังนี้

1. หลักคิดเบื้องต้น มีหลักในการดำเนินการศึกษาคือ ใช้กระบวนการและขั้นตอนต่าง ๆ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เป็นตัวตั้งหรือเป็นหลัก และใช้สถิติที่ได้จากการ ดำเนินการจริง ของหน่วยต่าง ๆ ในกระบวนการยุติธรรมเป็นตัวแปรตาม ปรากฏตามสมการดังนี้

แผนภาพที่ 1-1 สมการกระบวนการยุติธรรมกับการบูรณาการสถิติ

แนวทางคือ ผู้วิจัยจะศึกษาวิเคราะห์กระบวนการยุติธรรมทางอาญา ตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญาเป็นหลักกำหนดประเภทของสถิติที่ต้องการ ในขั้นตอนต่าง ๆ ที่สามารถให้ผล ในทางสถิติได้ และสามารถขยายผลหรือแสดงผลในด้านต่าง ๆ ตามตัวชี้วัดที่กำหนด จะได้ผลการ บูรณาการจากการศึกษาที่เป็นต้นแบบ (Model) ในการนำไปใช้ในทางปฏิบัติได้จริง เป็นการบูรณาการ สถิติมี 2 ส่วน ที่สำคัญคือ

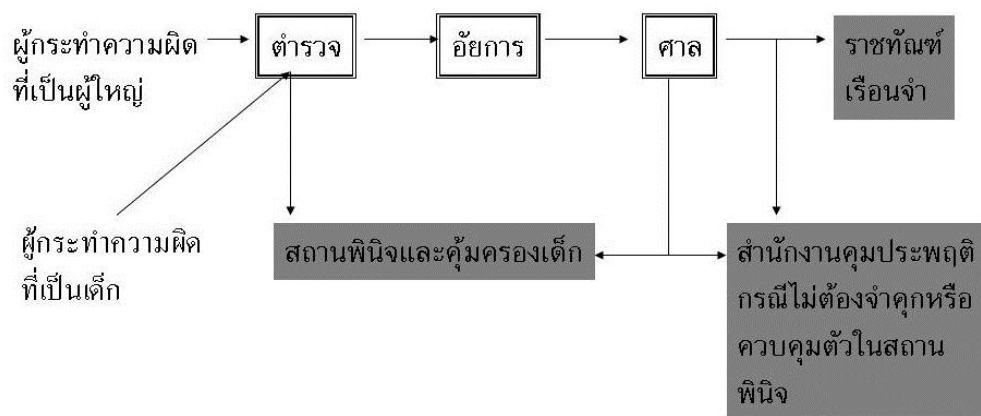
- 1) ส่วนของระบบข้อมูล คือการแสดงผลสถิติการดำเนินการในกระบวนการยุติธรรมทาง อาญาต่าง ๆ ตลอดทั้งสถิติของหน่วยงาน ศึกษาปัญหาอุปสรรค ความแตกต่างในการจัดเก็บของ แต่ละหน่วย ระเบียบคำสั่งและแนวปฏิบัติที่ต่างกัน ความเชื่อถือได้ของข้อมูล วิธีการบริหารข้อมูล ร่วมกันเพื่อนำไปใช้ได้จริง และการจะใช้ประโยชน์จากข้อมูลได้อย่างไร

2) ส่วนของระบบกฎหมาย คือการศึกษาวิเคราะห์กระบวนการยุติธรรมทางอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากับข้อมูลสถิติการดำเนินการตามขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรม โดยสามารถจะนำไปใช้ประโยชน์ในทางทฤษฎีและทางปฏิบัติด้วยการกำหนดตัวชี้วัดต่างๆ เป็นแนวทางในการนำไปใช้ เช่น

1. การอธิบายสถานการณ์คดี แยกวิเคราะห์ และในการเชื่อมต่อเป็นระบบ
2. แสดงสถานะของทุกหน่วยในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
3. การตรวจสอบระหว่างกัน (Accountability)
4. ประสิทธิภาพของกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม
5. ปัญหาอุปสรรค ในเรื่องต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
6. ผลที่กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

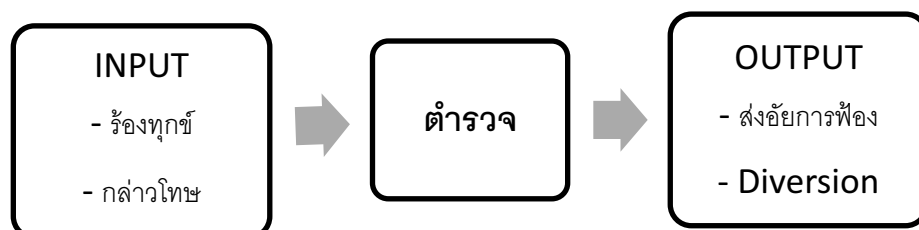
2. แนวทางการศึกษา เป็นการศึกษาขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นหลักและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี) และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม อันมีบทบาทตามขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

แผนภาพที่ 1-2 บทบาทของหน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

1) ศึกษาแยกแต่ละองค์กร ทั้งในทางเอกสารกฎหมายสถิติ และทางปฏิบัติของเจ้าพนักงานแต่ละส่วน โดยวิเคราะห์ระบุเรื่องที่จำเป็นที่หน่วยงานต้องจัดเก็บสถิติและแสดงผลเพื่อให้เกิดความเชื่อมต่อของสถิติกับระบบของกระบวนการยุติธรรม วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการจัดเก็บการแสดงผล ความร่วมมือ ฯลฯ เพื่อหาความเป็นไปได้ในการให้ได้มาซึ่งสถิติในระบบเดียวกันสามารถใช้งานได้จริง ยกตัวอย่าง หน่วยของเจ้าพนักงานตำรวจ

แผนภาพที่ 1-3 ระบบการได้มาซึ่งสถิติของหน่วยงานตำรวจ

สถิติที่ควรนำมาใช้

สถิติที่ดี	สถิติที่องค์กร
1.จำนวนร้องทุกข์	1.อัตรากำลังพล
2.จำนวนกล่าวโทษ	2.งบประมาณ
3.ประเภทคดี / เพศ	3.ความสม่ำเสมอในการปฏิบัติงาน (ระยะเวลา/ความถี่ของงาน)
4. Diversion	
5.ส่งอัยการฟ้อง	

2) **ศึกษารวมทุกองค์กรต่อเนื่องกันเป็นระบบ** เป็นการนำผลการศึกษาวิเคราะห์ในส่วนต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรมมาเชื่อมต่อให้เป็นระบบ แสดงความสัมพันธ์ในการบูรณาการทางสถิติ ซึ่งกันและกันภายใต้หลักการและกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

3) **สร้างรูปแบบการนำเสนอการบูรณาการทางสถิติ** ผลจากการศึกษาแยกส่วนและการศึกษาต่อเชื่อมระบบในกระบวนการยุติธรรมตาม ข้อ 1 และ 2 จะนำไปสู่การออกแบบ (Model) ในการบูรณาการ 2 ส่วนที่สำคัญคือ

- 1) ส่วนของระบบข้อมูล
- 2) ส่วนของระบบกฎหมาย

การอ่านตัวเลขทางสถิติของแต่ละส่วนและการอ่านรวมทั้งระบบ ที่กำหนดขึ้นตามระบบของกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา จะทำให้นำไปสู่การพยากรณ์ การพบปัญหาอุปสรรคในระบบ

1) ส่วนที่เป็นตัวสถิติ ความเป็นไปได้ในการได้มา ประเภท/ชนิด ของสถิติที่ต้องใช้เป็นการบูรณาการงานด้านสถิติร่วมกันของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

2) การอ่านหรือแปลความกระบวนการยุติธรรมทางอาญากับสถิติ อันเป็นส่วนสำคัญในการบูรณาการการนำมาใช้

1.5 ขั้นตอนการศึกษาและระเบียบวิธีวิจัย

ส่วนที่ 1 ผู้วิจัยจะศึกษาวิเคราะห์กระบวนการยุติธรรมทางอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นหลัก กำหนดประเภทของสถิติที่ต้องการ ในขั้นตอนต่างๆ ที่สามารถให้ผลในทางสถิติได้ และสามารถขยายผลในด้านต่างๆ ตามตัวชี้วัดที่กำหนดเป็นการบูรณาการสถิติมี 2 ส่วนที่สำคัญคือ

- **ส่วนของระบบข้อมูล** คือการแสดงสถิติการดำเนินการในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต่างๆ ตลอดทั้งสถิติของหน่วยงาน ศึกษาปัญหาอุปสรรค ข้อดี ข้อเสีย ความแตกต่างในการจัดเก็บของแต่ละหน่วย ระเบียบคำสั่งและแนวปฏิบัติที่ต่างกัน ความเชื่อถือได้ของข้อมูล วิธีการบริหารข้อมูลร่วมกันเพื่อนำไปใช้ได้จริง และการจะใช้ประโยชน์จากข้อมูลได้อย่างไร

- ส่วนของระบบกฎหมาย คือการศึกษาวิเคราะห์กระบวนการยุติธรรมทางอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากับข้อมูลสถิติจากการดำเนินการตามขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรม ด้วยการกำหนดตัวชี้วัดต่างๆ สำหรับเป็นแนวทางในการนำไปใช้

รวบรวมข้อมูลเอกสารทางสถิติในประเทศจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อัยการ ศาลราชทัณฑ์ และข้อมูลเอกสารทางสถิติต่างประเทศ White Paper on Criminal Justice ในประเทศญี่ปุ่น หรือ Justice for All ในสหราชอาณาจักร ประเทศสหรัฐอเมริกา ตลอดจนทั้งรายงานของ Ministry of Justice ของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

วิเคราะห์/สังเคราะห์ แนวทางของสถิติต่างๆ กับหลักการพื้นฐาน แนวคิดทฤษฎี และผลสะท้อนที่เป็นปฏิกริยาในกระบวนการยุติธรรมต่างๆ ที่แสดงออกมาโดยสถิติ อันจะนำไปสู่แนวนโยบายต่างๆ การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 1 จะวิเคราะห์และนำเสนอให้เห็นว่าสภาพของระบบการจัดเก็บสถิติข้อมูลและส่วนของกฎหมายในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทยเป็นอย่างไร ทำอย่างไรบ้าง มีข้อดีข้อเสียอย่างไรในทางปฏิบัติ สถิติที่ได้สะท้อนตัวชี้วัดอะไร รวมทั้งการแสดงผลสถิติในต่างประเทศเปรียบเทียบกัน

ส่วนที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ในส่วนนี้จะเป็นส่วนที่สนับสนุนส่วนที่ 1 โดยใช้แบบสอบถามสำรวจ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายในเรื่องนี้ ได้แก่ ผู้พิพากษา อัยการ พนักงานตำรวจ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ทนายความ นักวิชาการ เจ้าพนักงานคุมประพฤติ เจ้าพนักงานสถานพินิจ ตัวแทนกลุ่มละ 75 คน ในแต่ละกลุ่มแบ่งเป็นบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงาน กับบุคลากรที่ดูแลงานด้านข้อมูลสถิติ โดยเฉพาะกำหนดเขตพื้นที่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล โดยการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) และแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อขอความเห็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา และขอข้อเสนอแนะ ตลอดจนเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลความต้องการของผู้ปฏิบัติที่ต้องการให้สื่อสารข้อมูลทางสถิติไปในรูปแบบใดบ้าง ทิศทางที่เหมาะสม เป็นการตรวจสอบทัศนคติความคิดเห็นในภาพรวม และเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นในช่องทางที่ไม่ปรากฏชื่อ/ตำแหน่งทางช่องทางนี้ เพื่อนำมาใช้เป็นประโยชน์ในงานวิจัย

ข้อมูลในส่วนที่ 2 จะดำเนินการวิเคราะห์โดยนำแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS FOR WINDOWS) ซึ่งจะเสนอให้เห็นในลักษณะของร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นสำคัญ ซึ่งจะได้นำส่วนที่สองนี้สนับสนุนและเสนอแนะการวิจัยในส่วนที่หนึ่งต่อไป

ส่วนที่ 3 ทำการประชุมกลุ่มย่อย Focus Group กับแต่ละหน่วยงาน โดยขอเข้าศึกษาดูงานในหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาไทย ที่ทำงานด้านการรวบรวมสถิติคดีและทำรายงานทำการจัดประชุมกลุ่มย่อย รวมตลอดทั้งสัมภาษณ์ผู้บริหารหน่วยงานนั้นๆ ได้แก่

- สำนักงานศาลยุติธรรม ฝ่ายระบบข้อมูลและสถิติ สำนักงานแผนงานและงบประมาณ
- สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศ
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- กรมราชทัณฑ์
- กรมคุมประพฤติ

- กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

เพื่อหาแนวทางปฏิบัติที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ปัญหาและอุปสรรค ข้อดี ข้อเสีย ความเป็นไปได้ในการบูรณาการงานข้อมูลเข้าหากันอย่างเป็นระบบ และแนวทางจากผู้มีประสบการณ์ทั้ง ผู้ปฏิบัติและหัวหน้างานผู้ปฏิบัติ

ส่วนที่ 4 จัดเสวนา เป็นการประชุมนำเสนอผลงาน และรับฟังความคิดเห็นเป็นลำดับสุดท้าย

1.6 ระยะเวลาดำเนินการ 10 เดือน

1.7 แผนการดำเนินงานโครงการ

กิจกรรม	ระยะเวลา (เดือน)										
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
1. ทบทวนเอกสาร	→										
2. จัดประชุมกลุ่มย่อย หน่วยงานต่าง ๆ		→									
3. สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ			→								
4. แจกแบบสอบถาม				→							
5. วิเคราะห์ข้อมูล/อภิปรายผล					→						
6. จัดเสวนานำเสนอผลการศึกษา								x			
7. สรุปเสนอแนะ								→			
8. จัดส่งรายงานฉบับสมบูรณ์									→		

1.8 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- **ผลผลิต** ได้ผลการศึกษาวิเคราะห์กระบวนการยุติธรรมทางอาญา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากับข้อมูลสถิติจากการดำเนินการตามขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรม ด้วยการกำหนดตัวชี้วัดต่างๆ สำหรับเป็นแนวทางในการนำไปใช้ โดยการบูรณาการสถิติข้อมูลในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา จะเป็นตัวชี้วัดที่แสดงถึงตัวชี้วัดผลการทำงาน บ่งบอกถึงประสิทธิภาพการทำงาน ความสามารถในการบริหารจัดการของหน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา แสดงผลกระทบของหน่วยงานต่อหน่วยงาน ในปฏิริยาที่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติ ตลอดทั้งฉายภาพรวม เพื่อกำหนดนโยบายบริหารคดี ข้อพิพาท และการวางนโยบายหรือแผนงาน

- **ผลลัพธ์** สร้างรูปแบบการนำเสนอการบูรณาการทางสถิติ ผลจากการศึกษาแยกส่วน การศึกษาแต่ละองค์กร และการศึกษาต่อเชื่อมระบบในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ที่จะนำไปสู่การออกแบบ Model ในการบูรณาการ ที่กำหนดขึ้นตามระบบของกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในประเทศไทย

บทที่ 2

หลักการและแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ในบทนี้จะกล่าวถึงนิยามความหมาย หลักการและแนวคิดทฤษฎีที่เป็นสาระสำคัญของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ในส่วนของระบบกฎหมายที่เป็นกลไกสำคัญในการดำเนินการต่าง ๆ ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ที่จะนำไปสู่ทิศทางหรือหลักวิชาการที่ต้องถือเป็นสาระสำคัญในการจัดเก็บข้อมูล อันจะนำไปสู่การบูรณาการสถิติที่ได้ต่อไป ได้แก่ ภารกิจของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เนื้อหาสาระของกฎหมายอาญาทั้งระบบ ตัวชี้วัดต่าง ๆ จากตัวบทกฎหมาย การจัดแบ่งรูปแบบกระบวนการยุติธรรมทางอาญา และการจัดเก็บข้อมูลสถิติของหน่วยงานต่าง ๆ ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่ทำการศึกษา อันเป็นส่วนหนึ่งของระบบข้อมูล

2.1 นิยามความหมาย

คำว่า บูรณาการสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เป็นคำที่มาจาก คำว่า บูรณาการ รวมกับคำว่า สถิติ และคำว่า กระบวนการยุติธรรมทางอาญา ดังนั้น การพิจารณาถึงความหมายของคำว่าบูรณาการสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา นั้นจึงต้องพิจารณาถึงความหมายคำทั้งสามคำดังนี้

1) คำว่า “บูรณาการ”

คำว่า บูรณาการ ได้มีผู้ให้ความหมายไว้เป็นจำนวนมาก กล่าวคือ

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายว่า บูรณาการหมายถึง การนำหน่วยที่แยก ๆ กัน มารวมเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน¹

ท่านอาจารย์นงเยาว์ เอียดตรงได้ให้ความหมายของคำว่าบูรณาการว่า คำว่า บูรณาการ ความหมายโดยทั่วไป หมายถึง การทำให้สมบูรณ์ กล่าวคือ ทำให้หน่วยย่อย ๆ ที่มีความสัมพันธ์กัน ร่วมกันทำหน้าที่ อย่างผสมกลมกลืน เป็นองค์รวมหนึ่งเดียวที่มีความครบถ้วนสมบูรณ์ในตนเอง

และนอกจากนี้ ยังมีผู้ให้ความหมายของคำว่าบูรณาการไว้อีกหลายความหมาย เช่น

บูรณาการ หมายถึง การระดม การเชื่อมโยง การผนึกกำลัง ทรัพยากรที่มีอยู่เพื่อให้ผลประโยชน์เป็นหนึ่งเดียว

บูรณาการ หมายถึง การรวมทุกส่วน การเชื่อมโยงการแลกเปลี่ยน การประสานเพื่อประโยชน์ของงาน

ดังนั้น จาก ความหมาย ของ คำว่าบูรณาการ ต่าง ๆ แล้ว ผู้วิจัย มีความเห็นว่าการบูรณาการ หมายถึง การรวบรวม การประสาน การเชื่อมโยง งานต่าง ๆ ที่เป็นหน่วยย่อยที่มีความสัมพันธ์กัน มารวมควบเข้าด้วยกันเพื่อลดความซ้ำซ้อนของการดำเนินงาน อันเป็นการประหยัดทรัพยากร และเกิดความกลมกลืนของงานอันนำมาสู่ผลประโยชน์การใช้เป็นหนึ่งเดียว

¹ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 หน้า 484.

2) คำว่า “สถิติ”

คำว่าสถิติ หมายถึง หลักฐานที่รวบรวมเอาไว้เป็นตัวเลขสำหรับเปรียบเทียบ²

3) คำว่า “กระบวนการยุติธรรม”

คำว่า กระบวนการยุติธรรม หมายถึง วิธีการที่รัฐให้ความยุติธรรมแก่พลเมืองผู้มีบรรทัดดี โดยผ่านองค์กรหรือสถาบันต่าง ๆ ตั้งแต่เจ้าพนักงานตำรวจ พนักงานอัยการ ทนายความ ศาล และราชทัณฑ์³

จากความหมายดังกล่าวจะเห็นว่าการบูรณาการเป็นการรวม มิใช่การแยกส่วน การดำเนินงานเพื่อการรวบรวมประสานความต่อเนื่องที่สัมพันธ์กันให้เป็นองค์รวม จึงเป็นการบูรณาการ การบูรณาการจะเป็นศูนย์กลางที่ประสานทุกสิ่งทุกอย่างเข้าด้วยกัน ฉะนั้น การบูรณาการสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาจึงควรเป็นการดำเนินงานที่เกิดจากการประสานงานจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการยุติธรรมทางอาญา เพื่อรวบรวมเข้าเป็นหนึ่งเดียวในการใช้ประโยชน์จากงานที่ทำนั้นเพื่อเป็นการลดการซ้ำซ้อนของการทำงาน และจะนำไปสู่ผลของการทำงานนั้นไปใช้ประโยชน์ได้จริงตามวัตถุประสงค์ของงานที่ต้องการ

การบูรณาการสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาจึงเป็นการใช้ศาสตร์ 2 ศาสตร์ขึ้นไป ในการจัดการ กล่าวคือ นิติศาสตร์ และศาสตร์ทางสถิติ มารวมกันหรือทำงานร่วมกัน เพื่อนำไปสู่การบูรณาการทางสถิติในทางกฎหมายปรากฏตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 2-1 สมการการบูรณาการสถิติทางนิติศาสตร์

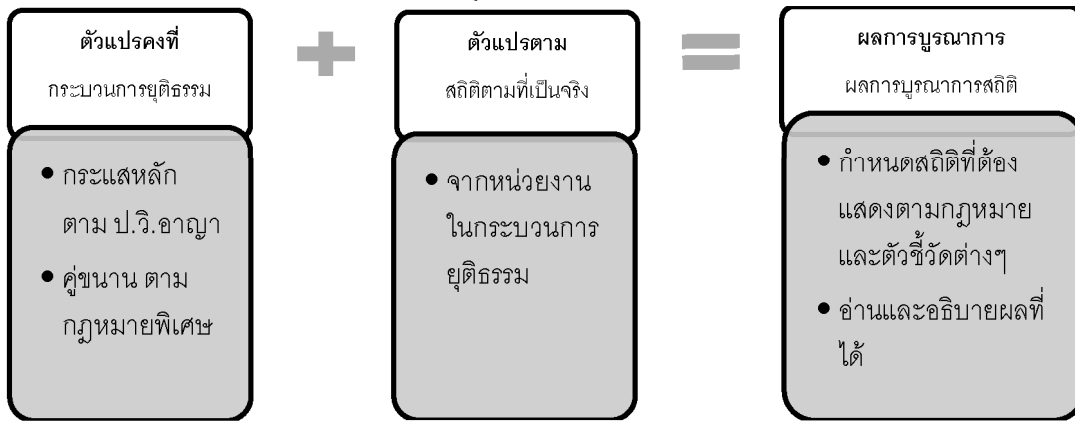

การบูรณาการสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา จึงเป็นการนำข้อมูลของกระบวนการยุติธรรมทางอาญามาแสดงผลออกมาเป็นสถิติ โดยในส่วนของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา จะดำเนินการหรือบริหารจัดการเป็นไปตามกฎหมาย ได้แก่ กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกฎหมายได้กำหนดขั้นตอนและวิธีการต่าง ๆ อย่างเป็นระบบที่ชัดเจนไว้แล้ว การดำเนินการจึงต้องพิจารณากฎหมาย และหลักการทางกฎหมาย ระบบของกฎหมายเป็นพื้นฐาน สถิติจะแสดงผลเป็นไปตามระบบของกฎหมาย เท่าที่เรื่องนั้น ๆ สามารถแสดงเป็นข้อมูลสถิติได้ การบูรณาการสถิติกระบวนการยุติธรรมจึงต้องทำการบูรณาการอย่างเป็นระบบด้วย อธิบายได้ตามแผนภาพต่อไปนี้

² พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 หน้า 779.

³ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 หน้า 36.

แผนภาพที่ 2-2 ระบบการบูรณาการสถิติ

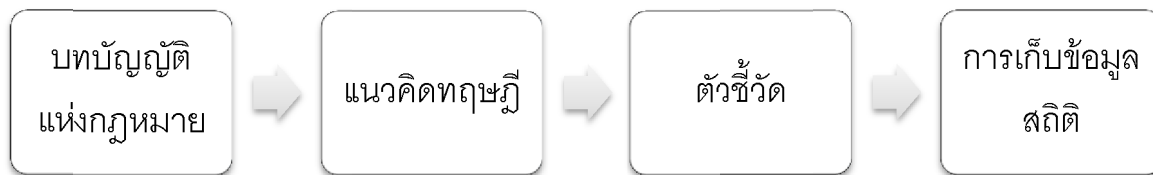

ดังนั้น การบูรณาการสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาจึงประกอบไปด้วย 2 ส่วนที่สำคัญคือ

1. หลักการและแนวคิดในทางกฎหมาย
2. สถิติจากการทำงานที่สามารถแสดงด้วยสถิติได้

แต่สำหรับในงานวิจัยฉบับนี้มุ่งศึกษาเน้นไปที่เฉพาะกระบวนการยุติธรรมทางอาญากระแสหลัก กล่าวคือ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นสำคัญ ซึ่งในเนื้อหาของกฎหมายจะมีหลักการแนวคิดทฤษฎีแฝงอยู่ เมื่อเราเห็นว่าเรื่องนี้กฎหมายต้องการอะไร จะทำให้สามารถกำหนดเป็นตัวชี้วัดที่สัมพันธ์กับกฎหมายได้ เมื่อสามารถกำหนดตัวชี้วัดได้ก็จะทำให้เห็นว่าเรื่องนั้นสามารถแสดงค่าทางสถิติได้หรือไม่

แผนภาพที่ 2-3 แนวทางศึกษาการจัดเก็บข้อมูลสถิติ

จากการศึกษาบทบัญญัติของกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา สามารถกำหนดตัวชี้วัดของกฎหมายที่แสดงข้อมูลเป็นสถิติได้ดังนี้

ตารางที่ 2-4 แสดงบทบัญญัติของกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและตัวชี้วัดของกฎหมาย

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	เรื่องที่แสดงค่าทางสถิติ	ตัวชี้วัด
ภาค 1 มาตรา 1-119ทวิ	การร้องทุกข์กล่าวโทษ ฐานความผิดที่มีการร้องทุกข์กล่าวโทษ การฟ้องคดี โดยพนักงานอัยการ โดยผู้เสียหาย ประเภทคดี 1.คดีอาญาแผ่นดิน 2.ความผิดต่อส่วนตัว เงื่อนไขระดับคดี ตามมาตรา 37,39	สถานการณ์คดี,สถิติขั้นพื้นฐาน สถานการณ์คดี สถานการณ์คดี สถานการณ์คดี สถานการณ์คดี สถานการณ์คดี สถานการณ์คดี
หมายอาญา	จำนวน หมายจับ ชัง จำคุก ปล่อย คดีในที่รโหฐาน ผลของหมายจับ ชัง จำคุก ปล่อย คดีในที่รโหฐาน	หลักประกันในคดีอาญา ตรวจสอบการดำเนินการ

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	เรื่องที่แสดงค่าทางสถิติ	ตัวชี้วัด
	ระยะเวลาการควบคุมตัวระหว่างคดี วิสามัญฆาตกรรม	ประสิทธิภาพของกระบวนการฯ สิทธิขั้นพื้นฐาน
ภาค 2 สอบสวน	ระยะเวลาในการสอบสวน แยกประเภทคดี - การสอบสวนที่มีทนายเข้ามาเกี่ยวข้อง - คำสั่งไม่ฟ้องคดีของอัยการ/ถอนฟ้อง - คำสั่งฟ้อง - การชั้นสูตรพลิกศพ	หลักประกันในคดีอาญา สิทธิขั้นพื้นฐาน ประสิทธิภาพของกระบวนการฯ ศักยภาพหน่วยงาน
ภาค 3 วิธีพิจารณาในศาล ชั้นต้น	- จำนวนคดีที่มีการฟ้อง - จำนวนคดีที่ศาลรับฟ้อง และศาลยกฟ้อง ประเภทคดีที่ฟ้อง - คดีจำเลยรับสารภาพ - ระยะเวลาดำเนินคดี	สถานการณ์คดี ประสิทธิภาพของกระบวนการฯ ศักยภาพหน่วยงาน
ภาค 4 อุทธรณ์และฎีกา	- ระยะเวลา - ประเภทคดีที่อุทธรณ์ ฎีกา - จำนวนคดีที่ศาลรับฟ้อง และศาลยกฟ้อง / ถอนอุทธรณ์ - ผลคดี ยืน ยก กลับ แก้ว	สถานการณ์คดี ประสิทธิภาพของกระบวนการฯ ศักยภาพหน่วยงาน
ภาค 7 อภัยโทษ เปลี่ยนโทษหนักเป็นเบา และลดโทษ	- อภัยโทษ - เปลี่ยนโทษหนักเป็นเบา - ลดโทษ	สถานการณ์คดี ประสิทธิภาพของกระบวนการฯ และหน่วยงาน

จากตารางที่ 2-4 แสดงให้เห็นว่ากฎหมายเรื่องหนึ่ง ๆ จะสะท้อนตัวชี้วัดหลายตัว สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะมาตรการทางกฎหมายต่าง ๆ ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญามักจะมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน Due Process ที่เห็นได้ชัด เช่น ในเรื่องการควบคุมตัวผู้ต้องหา การขังจำเลยไว้ระหว่างพิจารณา เป็นต้น จึงจำเป็นที่ต้องนำหลักการตรวจสอบการทำงาน (Accountability) ระหว่างหน่วยงาน เช่น ในเรื่องการขอหมายศาลในเรื่องต่างๆ หรือในระบบของกระบวนการยุติธรรมเองที่แบ่งแยกอำนาจสอบสวนฟ้องร้องกับอำนาจการพิจารณาพิพากษาออกจากกัน ผลที่เกิดขึ้นดังกล่าวนี้ทำให้ในบางเรื่องมีข้อมูลการทำงาน 2 หน่วยงาน เช่น ในเรื่อง วิธีการเพื่อความปลอดภัย ตามประมวลกฎหมายอาญา มีข้อมูลการทำงานทั้งในชั้นพนักงานอัยการและศาล หรือเรื่องหมายต่างๆ มีทั้งข้อมูลของตำรวจและข้อมูลที่ศาล เพียงแต่เราได้มีการจัดเก็บและนำมาแสดงผลทางสถิติหรือไม่เท่านั้น

นอกจากสถิติตามบทบัญญัติที่เป็นไปตามเนื้อหาของกฎหมายแล้ว สถิติองค์กรก็มีความสำคัญ ได้แก่ อัตรากำลัง งบประมาณ ระยะเวลาการดำเนินการแต่ละขั้นตอน ความสม่ำเสมอ (ความถี่) เป็นต้น เมื่อนำมาบูรณาการหน่วยงานต่างๆ แล้ว จะเกิดมิติในภาพรวมของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

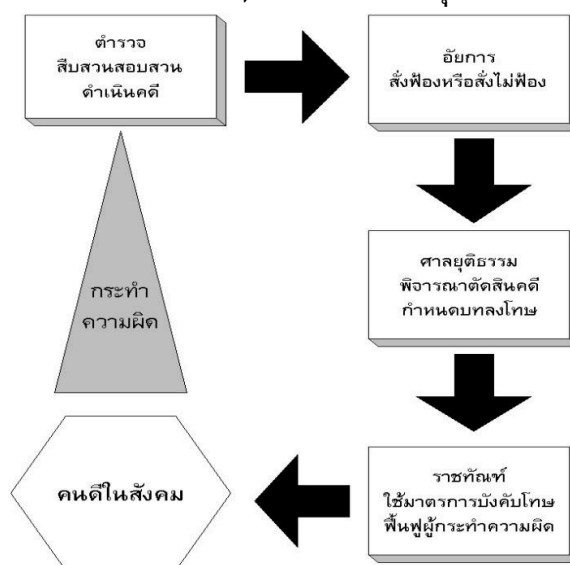
2.2 การจัดรูปแบบของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

การจัดรูปแบบของกระบวนการยุติธรรม เป็นส่วนที่สำคัญที่จะนำไปสู่การบูรณาการสถิติให้ออกมามีรูปแบบที่ดีและเหมาะสม ในทางวิชาการกระบวนการยุติธรรมทางอาญาพบว่าการจัดเป็น 2 รูปแบบดังนี้

2.2.1 รูปแบบจากองค์การที่ปรากฏตามกฎหมาย

กระบวนการยุติธรรมทางอาญา⁴ นั้น เป็นกระบวนการที่นำเอาภารกิจของกฎหมายอาญามาขยายผลดำเนินการในภาคปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ หน่วยงานหลักในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาได้แก่ ตำรวจ อัยการ ศาล และราชทัณฑ์ แต่ในทางปฏิบัติในประเทศไทยนั้น การทำงานที่เกิดขึ้นเป็นไปโดยมีลักษณะของการดำเนินการแบบสายพาน กล่าวคือมีการส่งต่องานกันเป็นทอด ๆ ส่วนของใครของมันตามแนวนโยบายของแต่ละองค์กร เริ่มตั้งแต่เมื่อมีการแจ้งความร้องทุกข์หรือกล่าวโทษกับเจ้าพนักงานตำรวจ ในส่วนของตำรวจก็จะทำสำนวนการสอบสวนให้เสร็จสิ้น จากนั้นจึงส่งเรื่องให้พนักงานอัยการต่อไป ถ้าพนักงานอัยการมีความเห็นควรฟ้อง ก็จะทำคำฟ้องเสนอไปยังศาลเพื่อดำเนินคดี เมื่อศาลได้รับคำฟ้องก็จะดำเนินกระบวนการพิจารณาในชั้นศาล และเมื่อครบถ้วนเสร็จสิ้น กระแสความก็จะมีคำพิพากษา กรณีพิพากษาให้ลงโทษจำคุกหรือประหารชีวิต จำเลยจะถูกส่งตัวไปยังหน่วยงานราชทัณฑ์ ทำหน้าที่บังคับโทษตามคำพิพากษาต่อไป ปรากฏตามภาพวงจรหน่วยงานต่างๆ ของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาไทย ดังนี้

แผนภาพที่ 2-5 วงจรหน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาไทย

1) ศาล เป็นองค์กรในคดีอาญาของรัฐและเป็นประธานในคดี เป็นองค์กรที่ใช้อำนาจตุลาการ คำวินิจฉัยหรือคำพิพากษาของศาลมี “สภาพเด็ดขาดทางกฎหมาย” (Rechtskraft)

⁴ คณิต ฒ นคร. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. อ่างแล้ว. หน้า 63-86.

มาตรา 2 (1) นิยามคำว่า “ศาล” ว่า หมายความว่า ศาลยุติธรรมหรือผู้พิพากษา ซึ่งมีอำนาจทำการอันเกี่ยวกับคดีอาญา ศาลยุติธรรมที่มีอำนาจทำการเกี่ยวกับคดีอาญามี 3 ชั้น คือ ศาลยุติธรรมชั้นต้น ศาลยุติธรรมชั้นกลาง และศาลยุติธรรมชั้นสูงสุด

2) *อัยการ* ในการดำเนินคดีอาญาโดยรัฐนั้น รัฐมีอัยการหรือพนักงานอัยการเป็นผู้ทำแทน⁵

“พนักงานอัยการ” หมายความว่า เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล ทั้งนี้จะเป็นข้าราชการในกรมอัยการหรือเจ้าพนักงานอื่นผู้มีอำนาจเช่นนั้นก็ได้⁶

แม้ว่าตามนิยามดังกล่าวนี้กฎหมายจะกล่าวถึงตัวบุคคล แต่แท้จริงแล้วเป็นการกล่าวถึงในฐานะองค์กร เพราะตามกฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการนั้น พนักงานอัยการทำหน้าที่แทนกันได้โดยไม่ต้องมีการมอบหมาย ฉะนั้น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาก็ดีหรือตามกฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการก็ดี พนักงานอัยการจึงเป็นองค์กรดำเนินคดีอาญาของรัฐ

พนักงานอัยการหรืออัยการเป็นองค์กรที่สำคัญในการดำเนินคดีอาญา ตามระบบกล่าวหาโดยปกติเรามีพนักงานอัยการเป็นองค์กรดำเนินคดีอาญาประจำศาลชั้นต้นแต่ละศาลทุกศาล กล่าวคือเรามีพนักงานอัยการประจำศาลจังหวัด พนักงานอัยการประจำศาลแขวง และพนักงานอัยการประจำศาลเยาวชนและครอบครัว แต่พนักงานอัยการประจำศาลยุติธรรมชั้นต้นในกรุงเทพมหานครมีองค์กรเดียวคือ “พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด” ตามระบบการดำเนินคดีอาญาในปัจจุบัน พนักงานอัยการหรืออัยการเป็น “ชั้นไต่ร่องคดี” สำหรับผู้ต้องหาและรัฐ กล่าวคือ เป็นผู้ดูแลการบังคับใช้กฎหมายและเป็นผู้อำนวยการความยุติธรรมแก่ผู้ต้องหา ทั้งนี้เพราะกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นกฎหมายที่กำหนดอำนาจหน้าที่ของรัฐในการรักษาความสงบเรียบร้อย และในขณะเดียวกันก็เป็นกฎหมายที่คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลด้วย

3) *พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ พนักงานสอบสวน* อาจเรียกรวมสั้น ๆ ว่า “ตำรวจ” ตามกฎหมายของไทย ตำรวจเป็นองค์กรเบื้องต้นของรัฐในการดำเนินคดีอาญาและตำรวจมีอำนาจหน้าที่ดำเนินคดีอาญาได้โดยอิสระ แต่ในต่างประเทศที่ใช้ระบบอัยการที่สมบูรณ์ การดำเนินคดีอาญาจะอยู่ในความรับผิดชอบของพนักงานอัยการ ตำรวจมีฐานะเป็นเพียงเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ช่วยเหลืออัยการเท่านั้น

“พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้มีความอำนาจและหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ให้รวมทั้งพิสดาร เจ้าพนักงานกรมสรรพสามิต กรมศุลกากร กรมเจ้าท่า พนักงานตรวจคนเข้าเมือง และพนักงานอื่น ๆ ทำการอันเกี่ยวกับการจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมาย ซึ่งตนมีหน้าที่ต้องจับกุมหรือปราบปราม⁷ ตามนิยามดังกล่าวกฎหมายแบ่งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจออกได้เป็น 2 จำพวกคือ

⁵ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 32

⁶ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2(5)

⁷ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2(16)

(1) เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนโดยทั่วไป และ

(2) เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการจับกุมผู้กระทำความผิด ป้องกันหรือปราบปรามการกระทำความผิดตามกฎหมายใดกฎหมายหนึ่งโดยเฉพาะ

อำนาจในการดำเนินการของเจ้าพนักงานตำรวจจะมีอำนาจสืบสวนและอำนาจสอบสวน เป็นหลัก

(1) การสืบสวน หมายความว่า การแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานซึ่งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนและเพื่อที่จะทราบรายละเอียดแห่งความผิด

การสืบสวนเป็นกระบวนการอันมุ่งเน้นไปที่การป้องกันอาชญากรรม โดยปกติการสืบสวนเริ่มก่อนการทราบว่าการกระทำความผิดเกิดขึ้น และเมื่อมีความผิดเกิดขึ้นแล้ว การสืบสวนก็จะเป็นกระบวนการที่สนับสนุนการสอบสวน

การสืบสวนที่เป็นการกระทำเพื่อการป้องกันอาชญากรรม เป็นเรื่องของการรักษาความสงบเรียบร้อย เนื้อหาของกระบวนการในส่วนนี้จึงเป็นเรื่องของกฎหมายตำรวจ ไม่ใช่กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(2) การสอบสวน หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้อำนาจและหน้าที่ทำการสอบสวน⁸ ตามมาตรา 18 จะเห็นได้ว่า “เจ้าพนักงานที่มีอำนาจและหน้าที่ทำการสอบสวน” มีทั้งพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองและพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจ แต่ในทางปฏิบัติทางราชการจะกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายเดียวเท่านั้นทำการสอบสวนคดีอาญา และในปัจจุบันโดยหลัก ได้แก่ พนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจ ซึ่งผู้ที่จะเป็นพนักงานสอบสวนได้ต้องเป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร

4) ราชทัณฑ์ งานราชทัณฑ์เป็นกระบวนการขั้นสุดท้ายของกระบวนการยุติธรรม มีหน้าที่ดำเนินการต่อผู้กระทำความผิดตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล เป็นสถาบันที่ใช้ควบคุมผู้กระทำความผิด กฎหมาย เพื่อการลงโทษ เพื่อการอบรมฟื้นฟูจิตใจ และเพื่อการใช้แรงงานให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม โดยมีการพัฒนาใช้เรือนจำและทัณฑสถานเพื่อการปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมของผู้กระทำความผิด โดยมีพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ.2479 กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบและขอบข่ายของงานราชทัณฑ์ไว้ สรุปได้ดังนี้

1. ควบคุม กักขังผู้ต้องหาและผู้กระทำความผิดไว้มิให้หลบหนีตลอดระยะเวลาที่ศาลกำหนดโทษและดำเนินการประหารชีวิต สำหรับผู้ต้องโทษประหารชีวิต

2. แก้ไข อบรมผู้ต้องขังให้กลับตัวเป็นคนดี เพื่อให้สังคมปลอดภัยเมื่อเขาพ้นโทษ

3. ฝึกวิชาชีพให้กับผู้ต้องขังเพื่อเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพเมื่อพ้นโทษจะได้ดำรงชีวิตเป็นพลเมืองดี และเป็นการใช้แรงงานผู้ต้องขังให้เกิดประโยชน์

งานราชทัณฑ์เป็นงานที่สำคัญมากในกระบวนการยุติธรรม และมีความจำเป็นต้องใช้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถหลายด้าน ได้แก่ นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ จิตวิทยา สังคมสงเคราะห์ และวิชาชีพหลายด้าน เช่น งานช่างฝีมือต่างๆ ช่างเทคนิค ฯลฯ เพื่อดำเนินการควบคุม อบรม แก้ไข และ

⁸ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2(6) และมาตรา 18

ฝึกริวิชาชีพแก่ผู้ต้องขังให้มีประสิทธิภาพและให้ผลดี อันจะเป็นประโยชน์ในการช่วยลดปัญหาอาชญากรรมและการกระทำความผิดซ้ำ ช่วยให้สังคมปลอดภัยทั้งระยะสั้นและระยะยาว

นอกจากองค์กรหลัก 4 องค์กรนี้แล้ว กฎหมายและองค์กรอื่น ๆ ได้เข้ามาเชื่อมต่อกับกระบวนการยุติธรรมด้วย เช่น กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เป็นต้น

2.2.2 รูปแบบการแบ่งเป็นชั้นกำหนดคดีและชั้นบังคับคดี

เมื่อบุคคลใดได้กระทำความผิดอาญาขึ้นและถูกจับได้โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ การดำเนินคดีก็จะตามมา กระบวนการในการดำเนินคดีอาญาแบ่งออกได้เป็น 2 ขั้นตอนใหญ่ ๆ คือ “การดำเนินคดีอาญาชั้นกำหนดคดี” และ “การดำเนินคดีอาญาชั้นบังคับคดี” และสิ่งที่เชื่อมโยงให้การดำเนินคดีอาญาทั้งสองชั้นดังกล่าวติดต่อกัน คือ “คำพิพากษาถึงที่สุด”

1) การดำเนินคดีอาญาชั้นกำหนดคดี เป็นการดำเนินการทั้งหลายของเจ้าพนักงาน เป็นการกระทำเพื่อยืนยันข้อกล่าวหาซึ่งถ้าฟังได้โดยปกติเจ้าพนักงานก็จะฟ้องเพื่อให้ศาลพิจารณาคำพิพากษาต่อไป และเมื่อได้มีการยื่นฟ้องแล้ว การดำเนินการทั้งหลายในศาลในคดีที่เจ้าพนักงานได้ฟ้องแล้วนั้น รวมทั้งคดีที่ผู้เสียหายฟ้องก็เป็นการกระทำเพื่อยืนยันข้อกล่าวหาเช่นเดียวกับการดำเนินการชั้นเจ้าพนักงาน และถ้าฟังได้ว่าได้มีการกระทำความผิดจริงศาลก็จะกำหนด “มาตรการบังคับทางอาญา” (โทษและ/หรือวิธีการเพื่อความปลอดภัย และมาตรการบังคับทางอาญาอื่น ๆ) สำหรับคดีนั้น

การดำเนินการทั้งหลายของเจ้าพนักงานทั้งนอกศาลและในศาล รวมทั้งการดำเนินการทั้งหลายของศาล ซึ่งอาจเป็นหลายชั้นศาล จนกระทั่งมีคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นเป็นขั้นตอนของการดำเนินคดีอาญาที่เรียกว่า “การดำเนินคดีอาญาชั้นกำหนดคดี” (Erkenntnisverfahren)

2) การดำเนินคดีอาญาชั้นบังคับคดี เมื่อศาลได้พิพากษากำหนดมาตรการบังคับทางอาญาในคดีใดและคำพิพากษานั้นถึงที่สุดแล้ว ก็จะต้องมีการจัดการบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาอันถึงที่สุดแล้วนั้นต่อไป เว้นแต่จะได้มีการลดโทษ เปลี่ยนโทษ หรืออภัยโทษ หรืออื่น ๆ¹⁰

2.3 การจัดเก็บสถิติของแต่ละหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

รูปแบบการนำเสนอข้อมูลสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เป็นการเก็บรวบรวมและนำเสนอเป็นจำนวนนับ เปอร์เซ็นต์ ค่าเฉลี่ย อัตราส่วน เป็นพื้นฐาน ซึ่งก็เป็นไปในรูปแบบเดียวกันกับต่างประเทศ ไม่แตกต่างกัน นอกจากนั้นในการอธิบายมักแสดงผลเป็นกราฟชนิดต่างๆ เพื่อประกอบความเข้าใจ เช่น กราฟแท่ง กราฟเส้น กราฟวงกลม ในหัวข้อนี้จะกล่าวถึงการจัดเก็บสถิติข้อมูลของแต่ละองค์กรในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา 6 หน่วยงาน ได้แก่

⁹ คณิต ฌ นคร กฎหมายอาญาภาคทั่วไป. อ้างแล้ว. หน้า 361.

¹⁰ คณิต ฌ นคร กฎหมายวิธีพิจารณาคriminal. อ้างแล้ว. หน้า 44.

1. ตำรวจ โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
2. อัยการ โดยสำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่าย
สารสนเทศ
3. ศาลยุติธรรม โดยสำนักงานศาลยุติธรรม ฝ่ายระบบข้อมูลและสถิติ สำนักงานแผนงาน
และงบประมาณ
4. กรมราชทัณฑ์
5. กรมคุมประพฤติ โดย กองแผนงานและสารสนเทศ
6. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน โดย สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและ
เยาวชน

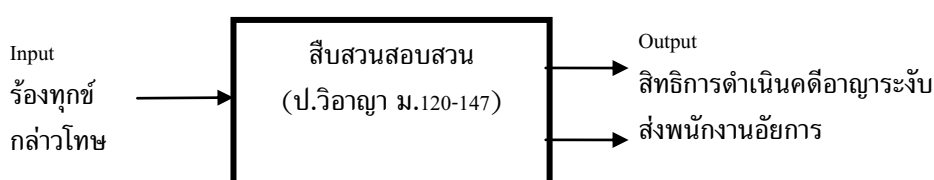
2.3.1 ตำรวจ

ตำรวจเป็นองค์กรเบื้องต้นของรัฐในการดำเนินคดีอาญาและตำรวจมีอำนาจหน้าที่ดำเนินคดีอาญาได้โดยอิสระ เป็นเจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้มีอำนาจและหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ทำการอันเกี่ยวกับการจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมาย ซึ่งตนมีหน้าที่ต้องจับกุมหรือปราบปราม¹¹ กฎหมายแบ่งตำรวจออกได้เป็น 2 จำพวกคือ

- (1) เจ้าพนักงานที่มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนโดยทั่วไป และ
- (2) เจ้าพนักงานที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการจับกุมผู้กระทำความผิด ป้องกันหรือปราบปรามการกระทำความผิดตามกฎหมายใดกฎหมายหนึ่งโดยเฉพาะ

อำนาจในการดำเนินการของเจ้าพนักงานตำรวจจะมีอำนาจสืบสวนและอำนาจสอบสวน เป็นหลัก เมื่อพิจารณาจากตัวบทกฎหมายพบว่า การเข้าสู่ระบบของงานตำรวจคือ ต้องมีการร้องทุกข์กล่าวโทษ และในกรณีความผิดซึ่งหน้าที่เจ้าพนักงานพบการกระทำความผิด ในระบบกฎหมายกำหนดให้มีการสืบสวนสอบสวน การออกจากระบบจะมีเงื่อนไขของบทบัญญัติกฎหมายคือ พยานหลักฐานเพียงพอจึงส่งพนักงานอัยการพิจารณาดำเนินคดีต่อ กับการปล่อยตัว และกรณีสิทธิการดำเนินคดีอาญาระดับในชั้นเจ้าพนักงานตำรวจ เช่น การเปรียบเทียบปรับ เป็นต้น ปรากฏตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 2-6 ระบบงานของตำรวจ

¹¹ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2 (16)

จากการศึกษาค้นคว้าและการติดต่อเพื่อขอรายงานประจำปีจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ไม่ปรากฏข้อมูลเป็นรายงานประจำปี ซึ่งได้รับแจ้งว่ามีการจัดเก็บข้อมูลแต่ไม่เปิดเผยต่อสาธารณะ คงให้ติดตามได้จากใน Internet เท่านั้น

จากการศึกษาข้อมูล Website ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติพบว่า มีการจัดเก็บและแสดงข้อมูลเป็นรายเดือน โดยจำแนกตามฐานความผิด กับการรับแจ้ง การจับ และคดีเก่า โดยภาพรวม และโดยจำแนกตามสำนักงานตำรวจต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด นอกจากนี้ที่แสดงข้อมูลมากและย้อนหลังหลายปีคือข้อมูลเกี่ยวกับตำรวจจราจร แสดงความผิดฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจราจร มีการจำแนกความเสียหาย ชนิดของรถ ฯลฯ

ประมวลผลการศึกษา

ระบบกฎหมาย บทบัญญัติกฎหมายกำหนดให้ตำรวจทำหน้าที่แสวงหาพยานหลักฐานและใช้มาตรการต่าง ๆ ในทางอาญาได้หลายอย่าง เช่น การค้น การจับ การควบคุมตัว ฯลฯ มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ การขอหมาย มีความใกล้ชิดกับพยานหลักฐานทางคดีมากที่สุด โดยระบบของกฎหมายจึงมีตัวชี้วัดหลายข้อที่ต้องนำไปประยุกต์ เพื่อจัดเก็บข้อมูลสถิติต่อไป เช่น การแสวงหาพยานหลักฐานด้วยมาตรการต่าง ๆ ในทางอาญา ต้องมีการตรวจสอบและการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ในการใช้อำนาจต่าง ๆ ของเจ้าพนักงานตำรวจ ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการดำเนินการ

ระบบข้อมูล ตามข้อมูลที่คณะผู้วิจัยมีอยู่ปัจจุบันชี้ได้ว่า มีการจัดเก็บข้อมูลเฉพาะการเข้าสู่สายงานของตำรวจเท่านั้น

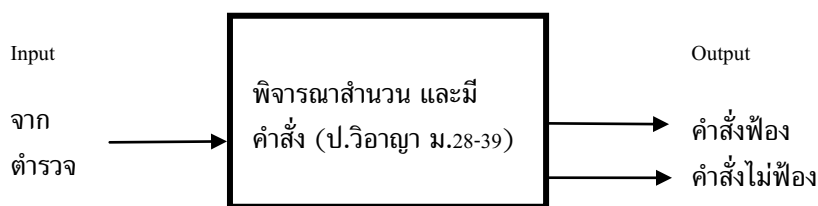
สิ่งที่ไม่ได้แสดง ข้อมูลตามตัวชี้วัดของกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาทั้งหมด สถิติองค์กร ได้แก่ อัตรากำลัง งบประมาณ ฯลฯ

2.3.2 อัยการ

พนักงานอัยการหรืออัยการเป็นองค์กรที่สำคัญในการดำเนินคดีอาญา ตามระบบกล่าวหา อัยการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งทำหน้าที่ภายหลังจากกระบวนการสอบสวนเสร็จสิ้นลง เพราะภายหลังการสืบสวนสอบสวนคดีในชั้นเจ้าพนักงานตำรวจคดีจบลงนั้นก็จะถูกส่งมายังพนักงานอัยการที่มีหน้าตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนการสอบสวนว่าในคดีที่เกิดขึ้นมีหลักฐานเพียงพอและมีความน่าเชื่อถืออันจะสามารถฟ้องผู้ต้องหาเพื่อดำเนินคดีอาญาได้แล้วหรือไม่ โดยหลักการหากมีหลักฐานเพียงพอที่ยืนยันว่าการกระทำของผู้ต่อนั้นครบองค์ประกอบของความผิดพนักงานอัยการจึงจะทำการยื่นฟ้องต่อศาลแต่หากคดีนั้นยังมีหลักฐานไม่เพียงพอพนักงานอัยการก็มีอำนาจในการสั่งให้มีการสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามกฎหมาย แต่หากมีความเห็นที่ไม่ควรดำเนินคดีก็จะมีคำสั่งไม่ฟ้องคดีนั้นหรือสั่งให้มีการยุติคดีแล้วแต่กรณี

โดยบทบัญญัติของกฎหมายคดีอาญาจะเริ่มคดีมาจากองค์กรตำรวจแล้วจึง นำเสนอต่อพนักงานอัยการเพื่อส่งฟ้องยังศาล เมื่ออัยการพิจารณาแล้ว การออกสู่ระบบจะมี 2 ทางคือ มีคำสั่งฟ้องกล่าวคือนำคดีฟ้องยังศาล และมีคำสั่งไม่ฟ้องเป็นอีกกรณีหนึ่ง ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขของกฎหมายปรากฏตามแผนภาพดังนี้

แผนภาพที่ 2-7 ระบบงานของพนักงานอัยการ

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศ สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการสูงสุด เป็นผู้ดำเนินการรวบรวมและจัดทำรายงานประจำปี ในรายงานนำเสนอข้อมูลเป็นส่วนๆ ดังนี้

- การแบ่งส่วนราชการ
- อัตรากำลัง
- งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
- ผลการดำเนินงาน
- สถิติคดีตามปีงบประมาณ

ข้อมูลที่น่าเสนอในรายงานประจำปีของสำนักงานอัยการสูงสุด แสดงข้อมูลหลักเกือบครบทุกด้าน แสดงถึงความโปร่งใส ตรวจสอบได้ โดยเฉพาะในส่วนของสถิติคดีมีการแสดงสถิติคดีปฏิทินสถิติเปรียบเทียบ และสถิติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย

อัตรากำลัง มีการแสดงข้อมูลอย่างละเอียดแยกให้เห็นจำนวนอัตรากำลังข้าราชการอัยการตามชั้น และในเขตกรุงเทพมหานครและจังหวัดอื่นๆ และอัตรากำลังข้าราชการตุลาการ ตามระดับตำแหน่งและสายงาน แสดงข้อมูลเปรียบเทียบอัตรากำลังข้าราชการอัยการและอัตรากำลังข้าราชการตุลาการ ตลอดทั้งลูกจ้างประจำ ย้อนหลัง 6 ปี

งบประมาณรายจ่ายประจำปี แสดงข้อมูลสถิติงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามแผนงานแยกเป็นงบบุคลากร ค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค งบลงทุน งบรายจ่ายอื่นๆ และยอดรวม เป็นต้น

สถิติคดีตามปีงบประมาณ ในส่วนแรกเป็น

1) บัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมาทั่วประเทศ แจกแจงตามประเภทคดี แสดงคดีที่ค้างมา คดีที่รับใหม่ คดีเสร็จไป ค้างไป ปรากฏตามตัวอย่างดังนี้¹²

ตารางที่ 2-8 ตัวอย่างตารางแสดงบัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งมาทั่วประเทศ

ประเภทคดี	ค้างมา		รับใหม่		รวม		รวมเสร็จไปโดย						รวมเสร็จไป		ค้างไป	
							ฟ้องศาล		ไม่ฟ้องฟ้อง		อย่างอื่น					
	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน
1.ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ มาตรา 107-112	-	-	5	5	5	5	4	4	1	1	-	-	5	5	-	-

¹² สำนักงานอัยการสูงสุด รายงานประจำปี 2546. หน้า 117-118.

ประเภทคดี	ค้างมา		รับใหม่		รวม		รวมเสร็จไปโดย						รวมเสร็จไป		ค้างไป	
							ฟ้องศาล		ไม่ฟ้องฟ้อง		อย่างอื่น					
	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน
2.ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐฯ มาตรา 113-129	2	2	6	15	8	17	5	8	2	8	-	-	7	16	1	1

จากตารางเป็นตัวอย่างที่ยกมาเพื่อให้เห็นภาพ ในรายงานฉบับจริงจะมีข้อมูลประเภทคดี 63 รายการ แสดงสถานการณ์คดี ผลการดำเนินการ การเข้าสู่ระบบและการออกจากระบบ

2) บัญชีความอาญาชั้นฟ้องศาลทั่วประเทศ แจกแจงตามประเภทคดี แสดงคดีที่ค้างมา คดีที่รับใหม่ คดีเสร็จไป ค้างไป โดยที่ในส่วนของคุณคดีเสร็จไปได้แสดงผลของคุณคดีว่า อัยการชนะหรือแพคดี ถอนฟ้องหรือเหตุอย่างอื่น ปรากฏตามตัวอย่าง ดังนี้¹³

ตารางที่ 2-9 ตัวอย่างตารางแสดงบัญชีความอาญาชั้นฟ้องศาลทั่วประเทศ

ประเภทคดี	ค้างมา		รับใหม่		รวม		รวมเสร็จไปโดย								รวมเสร็จไป		ค้างไป	
							อัยการชนะ		อัยการแพ้		ถอนฟ้อง		อย่างอื่น					
	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน
1.ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ มาตรา 107-112	1	3	4	4	5	7	2	2	-	-	-	-	1	1	3	3	2	4
2.ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐฯ มาตรา 113-129	3	6	5	8	8	14	5	8	-	-	-	-	-	-	5	8	3	6

3) บัญชีคนที่ศาลพิพากษาลงโทษทั่วประเทศ¹⁴ ปรากฏตามตัวอย่างดังนี้

ตารางที่ 2-10 ตัวอย่างตารางแสดงบัญชีคนที่ศาลพิพากษาลงโทษทั่วประเทศ

ประเภทบุคคล	ประหารชีวิต	จำคุกตลอดชีวิต	จำคุกเกิน 10 ปี	จำคุกไม่เกิน 10 ปี	จำคุกไม่เกิน 3 ปี	จำคุกไม่เกิน 6 เดือน	รอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษ	ปรับอย่างเด็ด	ลงโทษอย่างอื่น	รวม
อายุ	คน	คน	คน	คน	คน	คน	คน	คน	คน	คน
กว่า 7 ปีแต่ไม่เกิน 14 ปี	-	-	-	1	66	129	1,686	728	2,997	5,607
กว่า 14 ปีแต่ไม่เกิน 18 ปี	-	-	63	267	1,317	1,892	19,219	4,602	8,558	35,918
18 ปีขึ้นไปแต่ไม่เกิน 20 ปี	5	27	429	2,182	5,826	6,404	30,197	20,913	1,380	67,363
กว่า 20 ปีแต่ไม่เกิน 35 ปี	75	403	2,853	11,142	21,740	17,080	123,040	100,489	2,559	279,381
กว่า 35 ปีแต่ไม่เกิน 55 ปี	93	363	2,103	6,992	12,675	12,206	84,076	104,961	1,981	225,450
กว่า 55 ปี	7	16	223	798	1,628	2,478	15,708	28,803	681	50,342
รวม	180	809	5,671	21,382	43,252	40,189	273,926	260,496	18,156	664,061

¹³ สำนักงานอัยการสูงสุด รายงานประจำปี 2546. หน้า 119-120.

¹⁴ สำนักงานอัยการสูงสุด รายงานประจำปี 2546. หน้า 121.

ประเภทบุคคล	ประหารชีวิต	จำคุกตลอดชีวิต	จำคุกเกิน 10 ปี	จำคุกไม่เกิน 10 ปี	จำคุกไม่เกิน 3 ปี	จำคุกไม่เกิน 6 เดือน	รอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษ	ปรับอย่างเดียว	ลงโทษอย่างอื่น	รวม
อายุ	คน	คน	คน	คน	คน	คน	คน	คน	คน	คน
เพศ										
ชาย	166	727	4,973	17,886	37,174	31,851	217,261	161,488	14,659	486,185
หญิง	14	82	698	3,496	6,078	8,338	56,665	99,008	3,497	177,876
รวม	180	809	5,671	21,382	43,252	40,189	273,926	260,496	18,156	664,061
สัญชาติ										
ไทย	162	753	5,379	20,770	41,500	37,365	241,165	249,566	16,765	613,425
ต่างด้าว	18	56	292	612	1,752	2,824	32,761	10,930	1,391	50,636
รวม	180	809	5,671	21,382	43,252	40,189	273,926	260,496	18,156	664,061
อาชีพ										
-ข้าราชการพนักงานเทศบาล สุขาภิบาลองค์กรต่าง ๆ	8	9	60	84	132	57	815	332	84	1,581
-นักศึกษาและนักเรียน	-	4	88	394	925	770	11,574	4,685	3,534	21,974
-รับจ้าง	99	487	3,460	13,269	27,310	23,916	166,841	140,086	7,036	382,504
-ค้าขาย	22	64	482	2,018	4,165	5,904	29,684	37,216	1,504	81,059
-เกษตรกรกรม	35	205	1,100	3,457	6,592	5,903	46,479	64,024	1,356	129,151
-อื่น ๆ	16	40	481	2,160	4,128	3,639	18,533	14,153	4,642	47,792
รวม	180	809	5,671	21,382	43,252	40,189	273,926	260,496	18,156	664,061

4) บัญชีความอาญาอุทธรณ์ทั่วประเทศ ปรากฏตามตัวอย่างดังนี้
ตารางที่ 2-11 ตัวอย่างตารางแสดงบัญชีความอาญาอุทธรณ์ทั่วประเทศ

ผู้อุทธรณ์	ค้างมา เรื่อง	ยื่นใหม่ เรื่อง	รวม เรื่อง	ความสำเร็จไปโดย				รวมเสร็จไป เรื่อง	ค้างไป เรื่อง
				อัยการชนะ เรื่อง	อัยการแพ้ เรื่อง	ถอนอุทธรณ์ เรื่อง	อื่น ๆ เรื่อง		
อัยการ	5,564	7,746	13,310	2,307	642	20	3,541	6,510	6,800
จำเลยและ ผู้อื่น	25,280	29,867	55,147	14,449	3,457	66	14,104	32,076	23,071
รวม	30,844	37,613	68,457	16,756	4,099	86	17,645	38,586	29,871

5) บัญชีความอาญาฎีกาทั่วประเทศ ปรากฏตามตัวอย่างดังนี้
ตารางที่ 2-12 ตัวอย่างตารางแสดงบัญชีความอาญาฎีกาทั่วประเทศ

ผู้ฎีกา	ค้างมา เรื่อง	ยื่นใหม่ เรื่อง	รวม เรื่อง	ความสำเร็จไปโดย				รวมเสร็จไป เรื่อง	ค้างไป เรื่อง
				อัยการชนะ เรื่อง	อัยการแพ้ เรื่อง	ถอนอุทธรณ์ เรื่อง	อื่น ๆ เรื่อง		
อัยการ	2,129	2,093	4,222	413	177	2	1,529	2,121	2,101
จำเลยและ ผู้อื่น	7,218	4,387	11,605	1,179	409	4	2,927	4,519	7,086
รวม	9,347	6,480	15,827	1,592	586	6	4,456	6,640	9,187

9) บัญชีความอาญาที่พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องแต่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีความเห็นแย้ง ปรากฏตามตัวอย่างดังนี้

ตารางที่ 2-16 ตัวอย่างตารางแสดงบัญชีความอาญาสั่งไม่ฟ้องแต่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีความเห็นแย้ง

ประเภทคดี	ค้างมา เรื่อง	รับ ใหม่ เรื่อง	รวม เรื่อง	อัยการสูงสุดชี้ขาด			รวมเสร็จ ไป เรื่อง	ค้าง ไป เรื่อง
				ฟ้อง เรื่อง	ไม่ฟ้อง เรื่อง	อย่างอื่น เรื่อง		
1.ความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาส่งตัวมา	145	283	428	118	66	60	244	184
2.ความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เว้นแต่คดีเปรียบเทียบปรับ)	48	159	207	46	19	75	140	67
3.ความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบปรับ)	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	193	442	635	164	85	135	384	251

10) บัญชีความอาญาที่แก้ต่างทั่วประเทศ ปรากฏตามตัวอย่างดังนี้
ตารางที่ 2-17 ตัวอย่างบัญชีความอาญาแก้ต่างทั่วประเทศ

ประเภทคดี	ค้างมา เรื่อง	รับใหม่ เรื่อง	รวม เรื่อง	ความเสร็จไปโดย			รวมเสร็จไป เรื่อง	ค้างไป เรื่อง
				อัยการชนะ เรื่อง	อัยการแพ้ เรื่อง	อย่างอื่น เรื่อง		
1.เป็นทนายแก้ต่างเจ้าพนักงาน	254	377	631	174	2	167	343	288
2.เป็นทนายแก้ต่างราษฎร	5	26	31	1	-	17	18	13
3.ร้องขอให้ศาลไต่สวนการ ชั้นสูตรพลิกศพ	415	3,330	3,745	796	-	2,619	3,415	330
รวม	674	3,733	4,407	971	2	2,803	3,776	631

11) สถิติที่ใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยในชั้นพนักงานอัยการและสถิติที่ใช้วิธีการเพื่อความ
ความปลอดภัยในชั้นศาล ปรากฏตามตัวอย่างดังนี้

ตารางที่ 2-18 ตัวอย่างตารางแสดงสถิติที่ใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยในชั้นพนักงาน
อัยการและสถิติที่ใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยในชั้นศาล

ประเภทสำนวน	ค้างมา		รับใหม่		รวม		ชั้นอัยการ				รวมเสร็จไป		ค้างไป	
	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน	ยื่นต่อศาล		ยุติ		เรื่อง	คน	เรื่อง	คน
							เรื่อง	คน	เรื่อง	คน				
1.กักกัน	-	-	44	49	44	49	44	49	-	-	44	49	-	-
2.ห้ามเข้าเขตกำหนด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3.เรียกประกันทัณฑ์บน	-	-	24	33	24	33	24	33	-	-	24	33	-	-
4.คุมตัวไว้ในสถานพยาบาล	-	-	73	73	73	73	72	72	1	1	73	73	-	-
5.ห้ามเสพสุราหรือยาเสพติด	-	-	895	898	895	898	892	895	3	3	895	898	-	-
6.ห้ามประกอบอาชีพบางอย่าง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	-	-	1,036	1,053	1,036	1,053	1,032	1,049	4	4	1,036	1,053	-	-

12) สถิติที่ใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยในชั้นศาลและสถิติที่ใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยในชั้นศาล ปรากฏตามตัวอย่างดังนี้

ตารางที่ 2-19 ตัวอย่างตารางแสดงสถิติที่ใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยในชั้นศาลและสถิติที่ใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยในชั้นศาล

ประเภทสำนวน	ค้างมา		รับใหม่		รวม		คำสั่งศาลให้วิธีการเพื่อความ ความปลอดภัย				รวมเสร็จไป		ค้างไป	
	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน	สั่งให้ใช้		ยกเรื่อง ขอให้ใช้		เรื่อง	คน	เรื่อง	คน
							เรื่อง	คน	เรื่อง	คน				
1.กักกัน	-	-	44	49	44	49	15	19	28	29	43	48	1	1
2.ห้ามเข้าเขตกำหนด	1	1	-	-	1	1	-	-	1	1	1	1	-	-
3.เรียกประกันทัณฑ์บน	-	-	24	33	24	33	24	33	-	-	24	33	-	-
4.คุมตัวไว้ในสถานพยาบาล	-	-	72	72	72	72	57	57	15	15	72	72	-	-
5.ห้ามเสพสุราหรือยาเสพติด	17	18	892	895	909	913	313	316	595	595	908	911	1	2
6.ห้ามประกอบอาชีพบางอย่าง	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	18	19	1,032	1,049	1,050	1,068	409	425	639	640	1,048	1,065	2	3

ข้อสังเกต ทั้ง 2 ตารางข้างต้นเป็นการบูรณาการสถิติที่แสดงสถิติการใช้วิธีการเพื่อความ
ปลอดภัยที่เห็นชัดเจนว่า เมื่อเรื่องเข้าสู่ระบบ สำนักงานอัยการสูงสุดรับเรื่องแล้ว (Input) เมื่อ
ดำเนินการภายในองค์กรแล้วส่งเรื่องต่อไปยังองค์กรศาล(Output) เมื่อศาลรับเรื่องแล้ว ผลของคำสั่ง
ศาลออกมาอย่างไร สถิติจะตรวจสอบการทำงานซึ่งกันและกันของทั้งสององค์กร ในขณะเดียวกันยัง
แสดงผลการนำมามาตรการของกฎหมายนี้มาใช้มากน้อยเพียงใด เรื่องใดบ้างที่ในทางปฏิบัติไม่มีการ
นำมาใช้ แต่ในเรื่องนี้ยังต้องมีการติดตามผลในการบังคับตามคำสั่งให้วิธีการชั่วคราวของศาลอีก
ชั้นตอนหนึ่ง แต่จากการศึกษาพบว่าไม่มีกฎหมายกำหนดให้มีหน่วยงานใดที่ทำหน้าที่ดูแลภายหลังศาล
สั่งอย่างชัดเจนตามกฎหมาย จุดนี้แสดงผลให้เห็นว่ามาตรการนี้ในกระบวนการยุติธรรมยังบกพร่องอยู่
ทำให้เราไม่ทราบผลการบังคับใช้และประเด็นนี้อาจเป็นผลที่ทำให้มีจำนวนยอดการใช้วิธีการเพื่อความ
ปลอดภัยน้อย เมื่อเทียบกับการใช้วิธีการนี้ในต่างประเทศ เช่น สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ฝรั่งเศส
 เป็นต้น

ประมวลผลการศึกษา

ระบบกฎหมาย สถิติที่แสดงสามารถฉายภาพองค์กรอัยการให้เห็นถึงความโปร่งใส
ตรวจสอบได้ และเป็นประชาธิปไตยตามหลักกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่ดี กล่าวคือ รายงานของ
อัยการแจกแจงข้อมูลขององค์กร ตั้งแต่การแบ่งส่วนราชการ อัตรากำลัง งบประมาณ ผลการดำเนินการ
ต่างๆ แม้กระทั่งงานนอกงบประมาณ สถิติคดีตามปีงบประมาณ และสถิติคดีปฏิบัติ สถิติเปรียบเทียบ
และสถิติอื่นๆ มีความชัดเจนที่เพียงพอต่อการตรวจสอบได้ (Accountability) จากหน่วยงานภายนอก
และประชาชน เห็นได้จากผลการแพ้หรือชนะในการดำเนินคดี ซึ่งอาจเป็นผลเสียต่อประสิทธิภาพของ
การทำงานได้ แต่สำนักงานอัยการสูงสุดก็ได้แสดงข้อมูล โดยเฉพาะข้อมูลสถิติเปรียบเทียบของ
สำนักงานอัยการสูงสุดทำได้ครบถ้วนสมบูรณ์

ระบบข้อมูล จากรายงานฯ พบว่ามีการจัดระบบการเก็บรวบรวมข้อมูลตามกฎหมายที่ค่อนข้างละเอียดทั้งในการเข้าสู่ระบบและการออกจากระบบของงานอัยการ ซึ่งเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย มีการจำแนกข้อมูลตามฐานความผิด เช่นเดียวกับของศาล มีการแสดงข้อมูลที่เชื่อมต่อการทำงานตามระบบกฎหมายแสดงออกมาเป็นข้อมูลในระบบสถิติได้อย่างดี เช่น สถิติเรื่องการใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย (พบเฉพาะรายงานของอัยการ) ซึ่งเป็นไปตามตัวชี้วัดในหลักการตรวจสอบการดำเนินการตามกฎหมายระหว่างองค์กร

จุดแข็ง แสดงข้อมูลสถิติองค์กรอย่างครบถ้วน ได้แก่ อัตรากำลัง ระดับชั้น งบประมาณ ผลงานในส่วนอื่น ๆ นอกจากนั้นในรายงานยังจัดทำข้อมูลตามปีงบประมาณและตามปีปฏิทิน อีกทั้งมีการแสดงสถิติเปรียบเทียบย้อนหลังกว่า 5 ปี ทำให้เห็นปรากฏการณ์สถานการณ์คดีต่างๆ ที่เกิดความเปลี่ยนแปลง

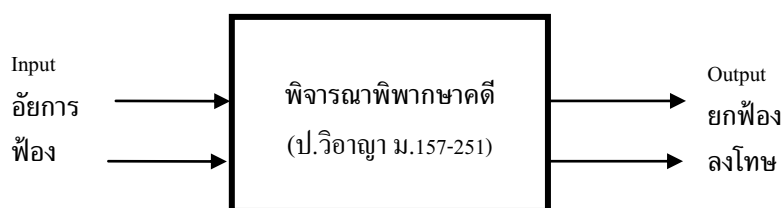
สิ่งที่ข้อมูลไม่ได้แสดง ระยะเวลาในการดำเนินการตามกฎหมาย ซึ่งเป็นสาระสำคัญและเป็นส่วนที่มีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

จุดอ่อน รายงานออกล่าช้า ตั้งแต่ปี พ.ศ.2547 เป็นต้นมา ไม่มีการแสดงข้อมูลรายละเอียดดังที่ปรากฏข้างต้นอีก แต่ทราบจากการสอบถามเบื้องต้นว่า สำนักงานอัยการสูงสุดมีข้อมูลครบถ้วน แต่ไม่แสดงสู่สาธารณะ

2.3.3 สำนักงานศาลยุติธรรม

การจัดทำรายงานสถิติคดีศาลทั่วประเทศของสำนักงานศาลยุติธรรม จัดทำโดยฝ่ายระบบข้อมูลและสถิติ สำนักงานแผนงานและงบประมาณ เก็บและรวบรวมสถิติการทำงานขององค์กรศาลทั้งหมดในศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา ปรากฏตามภาพรวมต่อไปนี้

แผนภาพที่ 2-20 กลไกการเก็บรวบรวมสถิติการทำงานขององค์กรศาล

ผลจากการศึกษาวิเคราะห์รายงานสถิติคดีศาลทั่วประเทศของสำนักงานศาลยุติธรรม พบว่า เอกสารรายงานมีการนำเสนอรายงานสถิติคดีของศาลทั่วประเทศ จัดพิมพ์รายงานทุกปี ในรายงานเป็นการรวบรวมรายงานประจำปีของศาลทั่วประเทศ โดยสรุปข้อมูลและจัดทำรายละเอียดต่างๆ ทางสถิติของศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ และศาลอุทธรณ์ภาค 1-9 ศาลชั้นต้นทั่วประเทศ ศาลแรงงานกลางและศาลแรงงานภาค ศาลภาษีอากรกลาง ศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วประเทศ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางและศาลล้มละลายกลาง ตลอดจนการดำเนินงานอื่นที่น่าสนใจ

เป้าหมาย เพื่อประโยชน์ในการบริหารงาน ศึกษา ค้นคว้า อ้างอิง วิเคราะห์ วิจัย นอกจาก สถิติคดีดังกล่าวจะสะท้อนให้เห็นภาพลักษณ์ของสังคมไทยและเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งในกระบวนการ ยุติธรรมทางอาญาแล้ว ยังสามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาสังคมได้ระดับหนึ่ง¹⁵

การนำเสนอ มีการแบ่งหัวข้อเรื่องใหญ่ ๆ เรียงลำดับตามประเภทของศาล ออกเป็น 9 เรื่อง¹⁶ เพื่อความสะดวกในการใช้งานดังนี้

1. สถิติคดีศาลฎีกา
2. สถิติคดีศาลอุทธรณ์
3. สถิติคดีศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร
4. สถิติคดีศาลในภาค 1-9
5. สถิติคดีศาลแรงงานกลางและศาลแรงงานภาค
6. สถิติคดีศาลภาษีอากรกลาง
7. สถิติคดีศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร
8. สถิติคดีศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง
9. สถิติคดีศาลล้มละลายกลาง

ส่วนแรก เป็นข้อมูลภาพรวม มีการนำเสนอข้อมูลสถิติในลักษณะของการบูรณาการข้อมูล ภายในองค์กร อย่างเป็นระบบ ทั้งในด้านขาเข้า (Input) และขาออก (Output) จากหน่วยงานของศาล โดยในส่วนแรกจะนำเสนอเป็นบทสรุป โดยแสดงข้อมูลในรูปแบบตาราง กราฟแท่ง เป็นต้น ก่อนจะมีการแจกแจงข้อมูลในรายละเอียด ยกตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ 1 การเข้าสู่ระบบ (Input) และที่อยู่ระหว่างดำเนินการ

ตารางที่ 2-21 บทสรุปสถิติคดี ปี 2549-2550 เปรียบเทียบปริมาณคดีศาลยุติธรรม ประจำปี

พ.ศ.2549-2552¹⁷

ระดับชั้นศาล		ปริมาณคดีที่เข้าสู่ การพิจารณา		ดำเนินคดีเสร็จ				อยู่ระหว่างดำเนินคดี			
				ปี 2549		ปี 2550		ปี 2549		ปี 2550	
		ปี 2549	ปี 2550	จำนวน คดี	ร้อยละ	จำนวนคดี	ร้อยละ	จำนวนคดี	ร้อยละ	จำนวนคดี	ร้อยละ
ศาลฎีกา	คดีแพ่ง	15,010	18,091	4,099	27.31	5,357	29.61	10,911	72.69	12,734	70.39
	คดีอาญา	18,918	21,049	5,440	28.76	5,359	25.46	13,478	71.24	15,690	74.54
ศาลอุทธรณ์และ ศาลอุทธรณ์ภาค 1-9	คดีแพ่ง	32,942	33,045	10,694	32.46	10,497	31.77	22,248	67.54	22,548	68.23
	คดีอาญา	64,436	69,520	31,562	48.98	33,885	48.74	32,874	51.02	35,653	51.26
ศาลชั้นต้น	คดีแพ่ง	532,548	619,992	419,490	78.77	490,284	79.08	113,094	21.23	129,708	20.92
	คดีอาญา	533,141	562,545	465,967	87.40	498,576	88.63	67,174	12.60	63,969	11.37

¹⁵ รายงานสถิติคดีศาลทั่วราชอาณาจักร ประจำปี พ.ศ.2550

¹⁶ รายงานสถิติคดีศาลทั่วราชอาณาจักร ประจำปี พ.ศ.2550

¹⁷ รายงานสถิติคดีศาลทั่วราชอาณาจักร ประจำปี พ.ศ.2550 หน้า ก.

ระดับชั้นศาล		ปริมาณคดีที่ขึ้นสู่ การพิจารณา		ดำเนินคดีเสร็จ				อยู่ระหว่างดำเนินคดี			
				ปี 2551		ปี 2552		ปี 2551		ปี 2552	
		ปี 2551	ปี 2552	จำนวน คดี	ร้อยละ	จำนวนคดี	ร้อยละ	จำนวนคดี	ร้อยละ	จำนวนคดี	ร้อยละ
ศาลฎีกา	คดีแพ่ง	19398	18858	7700	40.10	3,927	20.82	11698	60.30	14,931	79.17
	คดีอาญา	23570	25156	7043	29.29	6,032	23.97	12536	53.18	19,124	76.02
ศาลอุทธรณ์และ ศาลอุทธรณ์ภาค 1-9	คดีแพ่ง	16297	16140	4562	27.99	583	5.18	11578	71.04	10,682	66.18
	คดีอาญา	58158	12811	7392	12.71	1,552	15.40	4141	7.12	8,528	64.46
ศาลชั้นต้น	คดีแพ่ง	568,876	237,595	509,329	90.02	185,614	78.12	59,547	10.50	62,023	26.10
	คดีอาญา	565,746	580,911	503,723	89.03	520,101	89.53	51,981	9.18	60,810	10.46

จากภาพรวมผลการดำเนินงานของศาลยุติธรรม พบว่า สามารถดำเนินคดีเสร็จไป ในระดับที่เกินกว่าครึ่งของปริมาณคดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาแต่อย่างไรก็ตามยังคงมีปริมาณคดีที่อยู่ระหว่างการดำเนินการอีกจำนวนหนึ่ง

จากปริมาณคดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาในปี พ.ศ.2549 และ พ.ศ.2550 พบว่า แนวโน้มปริมาณคดีทุกชั้นศาลมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

และถ้าเปรียบเทียบกับปริมาณคดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาและผลการดำเนินคดีที่สามารถดำเนินคดีเสร็จไป พบว่าศาลชั้นต้นสามารถดำเนินคดีเสร็จไปได้ปริมาณร้อยละ 83.62 ศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาค 1-9 สามารถดำเนินคดีเสร็จไปได้ปริมาณร้อยละ 43.27 ส่วนศาลฎีกาสามารถดำเนินคดีเสร็จไปได้ปริมาณร้อยละ 27.38

ตัวอย่างที่ 2 การจัดลำดับการกระทำความผิด

ตารางที่ 2-22 แสดงข้อหาสูงสุด 5 อันดับที่ขึ้นสู่การพิจารณาคดีในคดีอาญา

โดยแยกตามประเภทชั้นศาล ประจำปี พ.ศ.2549-2550

พ.ศ.2549	อันดับที่ 1	อันดับที่ 2	อันดับที่ 3	อันดับที่ 4	อันดับที่ 5
ศาลฎีกา	พ.ร.บ.ยาเสพติด	ความผิดต่อชีวิต	พ.ร.บ.อาวุธปืน	ฐานลักทรัพย์	ความผิดต่อร่างกาย
ศาลอุทธรณ์ และศาล อุทธรณ์ภาค 1-9	พ.ร.บ.ยาเสพติด	พ.ร.บ.อาวุธปืน	ฐานลักทรัพย์	ความผิดต่อชีวิต	ความผิดต่อร่างกาย
ศาลชั้นต้น	พ.ร.บ.การพนัน	พ.ร.บ.จราจรทางบก	พ.ร.บ.ยาเสพติด	พ.ร.บ.เข้าเมือง	ฐานลักทรัพย์
พ.ศ.2550	อันดับที่ 1	อันดับที่ 2	อันดับที่ 3	อันดับที่ 4	อันดับที่ 5
ศาลฎีกา	พ.ร.บ.ยาเสพติด	ความผิดต่อชีวิต	ลหุโทษ	พ.ร.บ.อาวุธปืน	ฐานลักทรัพย์
ศาลอุทธรณ์ และศาล อุทธรณ์ภาค 1-9	พ.ร.บ.ยาเสพติด	พ.ร.บ.อาวุธปืน	ฐานลักทรัพย์ และความผิดต่อ ชีวิต	ลหุโทษ	ความผิดต่อร่างกาย
ศาลชั้นต้น	พ.ร.บ.ยาเสพติด	พ.ร.บ.การพนัน	พ.ร.บ.จราจรทาง บก	พ.ร.บ.เข้าเมือง	ฐานลักทรัพย์

**ตารางที่ 2-23 แสดง ข้อหาสูงสุด 5 อันดับ ที่ขึ้นสู่การพิจารณาคดีในคดีอาญา
โดยแยกตามประเภทชั้นศาล ประจำปี พ.ศ.2552-2553**

พ.ศ.2552	อันดับที่ 1	อันดับที่ 2	อันดับที่ 3	อันดับที่ 4	อันดับที่ 5
ศาลฎีกา	พ.ร.บ.ยาเสพติด	ความผิดต่อชีวิต	ลหุโทษ	พ.ร.บ.อาวุธปืน	ฐานลักทรัพย์
ศาลอุทธรณ์ และศาลอุทธรณ์ภาค 1-9	พ.ร.บ.อาวุธปืน	ฐานลักทรัพย์	ลหุโทษ	ความผิดต่อชีวิต	พ.ร.บ.ยาเสพติด
ศาลชั้นต้น	พ.ร.บ.ยาเสพติด	พ.ร.บ.จราจรทางบก	พ.ร.บ.การพนัน	พ.ร.บ.เข้าเมือง	พ.ร.บ.อาวุธปืน
พ.ศ.2553	อันดับที่ 1	อันดับที่ 2	อันดับที่ 3	อันดับที่ 4	อันดับที่ 5
ศาลฎีกา	พ.ร.บ.ยาเสพติด	ความผิดต่อชีวิต	ลหุโทษ	พ.ร.บ.อาวุธปืน	ฐานลักทรัพย์
ศาลอุทธรณ์ และศาลอุทธรณ์ภาค 1-9	พ.ร.บ.อาวุธปืน	ฐานลักทรัพย์	ลหุโทษ	ความผิดต่อชีวิต	ความผิดต่อร่างกาย
ศาลชั้นต้น	พ.ร.บ.ยาเสพติด	ลหุโทษ	ฐานลักทรัพย์	ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการยุติธรรม	พ.ร.บ.เข้าเมือง

จากสถิติคดีอาญาที่ขึ้นสู่การพิจารณาคดีของศาล เปรียบเทียบระหว่างปี พ.ศ.2549 และ พ.ศ.2550 พบว่า แนวโน้มของประเภทข้อหาสูงสุดอันดับที่ 1-2 ของศาลฎีกามีประเภทข้อหาเหมือนกัน ส่วนข้อหาในอันดับที่ 3-5 สลับตำแหน่งกันในปี พ.ศ.2550 ศาลอุทธรณ์ และศาลอุทธรณ์ภาค 1-9 มีข้อหาสูงสุดอันดับที่ 1-2,5 เหมือนกัน ส่วนข้อหาในลำดับที่ 4 มีความแตกต่างกันในปี พ.ศ.2550 และศาลชั้นต้นมีข้อหาสูงสุดอันดับที่ 1-3 สลับตำแหน่งกัน ส่วนในอันดับที่ 4-5 มีประเภทคดีเหมือนกันในปี พ.ศ.2550

ตัวอย่างที่ 3 ระยะเวลาดำเนินการ

ตารางที่ 2-24 แสดงระยะเวลาในการพิจารณาคดีเสร็จไปในคดีอาญา

พ.ศ.	ระยะเวลาในการพิจารณาคดีเสร็จไปในคดีอาญา									รวม
	ไม่เกิน 1 เดือน	เกิน 1 เดือน ไม่เกิน 3 เดือน	เกิน 3 เดือน ไม่เกิน 6 เดือน	เกิน 6 เดือน ไม่เกิน 1 ปี	เกิน 1 ปี ไม่เกิน 2 ปี	เกิน 2 ปี ไม่เกิน 3 ปี	เกิน 3 ปี ไม่เกิน 4 ปี	เกิน 4 ปี ไม่เกิน 5 ปี	เกิน 5 ปี	
2550	325,884	69,577	24,764	24,904	19,403	3,162	608	185	72	468,559

ตารางนี้แสดงข้อมูลที่เป็นไปตามตัวชี้วัดในเรื่องระยะเวลา ประสิทธิภาพของการดำเนินงาน และสถานการณ์คดี

ตัวอย่างที่ 4 การออกจากระบบ (Output)

ตารางที่ 2-25 สถิติคดีแสดงจำนวนจำเลยที่ศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรตัดสินลงโทษ จำแนกตามกำหนดโทษ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2547-2550¹⁸

ปีพ.ศ.	ประเภทของการกำหนดโทษที่มีคำพิพากษา														รวม
	ประหารชีวิต		จำคุก		ปรับ		กักขัง		ริบทรัพย์สิน		รอกการลงโทษ		อื่น ๆ		
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	
2547	310	0.05	83,810	13.74	307,934	50.47	7,495	1.23	1,421	0.23	207,013	33.93	2,119	0.35	610,102
2548	311	0.05	61,443	10.52	293,701	50.28	6,464	1.11	137	0.02	217,055	37.16	5,073	0.87	584,184
2549	302	0.05	65,787	10.59	312,213	50.28	6,160	0.99	449	0.07	234,708	37.80	1,338	0.22	620,957
2550	963	0.15	102,178	15.92	275,262	42.90	4,289	0.67	352	0.05	254,730	39.70	3,907	0.61	641,681

จากสถิติคดีเกี่ยวกับประเภทของการกำหนดโทษในการตัดสินลงโทษของศาลชั้นต้น เมื่อเปรียบเทียบระหว่าง ปี พ.ศ.2549 และ ปี พ.ศ.2550 พบว่าในปี พ.ศ.2550 ประเภทของการกำหนดที่ศาลตัดสินลงโทษสูงสุด 4 ลำดับแรก ยังคงเหมือน ปี พ.ศ.2549 โดยการลงโทษด้วยวิธีการปรับมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมา ได้แก่ รอกการลงโทษ จำคุก กักขัง เรียงตามลำดับ

ในส่วนที่ 2 จะเป็นข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ

1) สถิติคดีศาลฎีกา ในส่วนของคดีอาญา ข้อมูลจะแสดงคดีที่รับเข้าสู่ระบบ¹⁹ และคดีที่ออกจากระบบ²⁰ การพิจารณาของศาลฎีกา ซึ่งแสดงค่าเป็นจำนวนนับและค่าร้อยละ รวมถึงสถิติคดีจะค้างไปในปีถัดไปจำนวนเท่าใด กับทั้งแจกแจงผลของคำพิพากษาศาลฎีกาอย่างชัดเจนสอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมาย นำเสนอโดยทำเป็นตารางและในรูปแบบกราฟแท่งและกราฟเส้นตัวอย่างตามตารางเฉพาะในส่วนคดีอาญา ประจำปี พ.ศ.2550²¹ ดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

ตารางที่ 2-26 ตารางแสดงคดีอาญาที่อยู่ระหว่างการพิจารณาและคดีเสร็จไปของศาลฎีกา ประจำปี พ.ศ.2550

ศาล	ประเภทคดี	คดีค้างมา	คดีรับใหม่	คดีเสร็จไป	คดีเสร็จไปร้อยละ	คดีค้างไป
ฎีกา	อาญา	13,007	6,946	5,011	25.11	14,942

ตัวอย่างที่ 2

ตารางที่ 2-27 ตารางแสดงสถิติคดีของศาลฎีกาจำแนกตามรายละเอียดคดีเสร็จไป ประจำปี พ.ศ.2550

ศาล	ประเภทคดี	คดีเสร็จไป จำแนกตามคำพิพากษา/คำสั่ง								รวม
		โดยยื่น	โดยแก้	โดยกลับ	โดยย้อน	ยกโดยอุทธรณ์ ต้องห้าม	โดยประนีประนอม ยอมความ	โดยถอนฟ้อง	อื่น ๆ	
ฎีกา	อาญา	2,592	1,520	345	-	218	2	184	150	5,011

¹⁸ รายงานสถิติคดีศาลทั่วราชอาณาจักร ประจำปี พ.ศ.2547 - 2550 หน้า ค.

¹⁹ คดีที่ค้างมาและคดีที่รับใหม่

²⁰ คดีที่เสร็จไป

²¹ รายงานสถิติคดีศาลทั่วราชอาณาจักร ประจำปี พ.ศ.2550 หน้า 3-4.

นอกจากคดีอาญาแล้วในรายงานจะแสดงข้อมูลแจกแจงทุกประเภทคดี ไม่ว่าจะคดีแพ่ง ยาวชนฯ ล้มละลาย ภาษี แรงงาน พาณิชย ล้วงล้วง ฯลฯ ซึ่งนับว่าเป็นการแสดงข้อมูลรายละเอียดที่ชัดเจนมาก สิ่งสำคัญอีกสิ่งหนึ่งที่พบในรายงานส่วนนี้คือ การเปรียบเทียบจำนวนรวมของสถิติคดีที่เข้าสู่ศาลฎีกาย้อนหลัง 1 ปี กับสถิติคดีที่เข้าสู่ศาลฎีกาในปีปัจจุบัน ซึ่งถือว่าการบูรณาการข้อมูลภายในองค์กรที่ทำให้เห็นความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นที่อาจสะท้อนถึงตัวชี้วัดต่างๆ ตามกฎหมายได้ เช่น เรื่องประสิทธิภาพ เรื่องปริมาณ เวลา นโยบายเชิงลดปริมาณคดี เป็นต้น

ในส่วนของคดีอาญา รายงานยังแจกแจงจำนวนข้อหาที่เข้าสู่การพิจารณาและข้อหาที่พิจารณาเสร็จไปของศาลฎีกาด้วย²² กล่าวคือ มีการแยกเรื่องความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา เป็นประเภทความผิด มาตรา ข้อหาหรือฐานความผิด และกฎหมายอื่นที่มีโทษทางอาญาด้วย เช่น พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุน ฯลฯ พระราชบัญญัติจราจรทางบก เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป รูปแบบการนำเสนอข้อมูลแบ่งเป็น 3 ส่วนคือ

1. สถิติคดีอาญาที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกา แสดงเป็นตารางแยกประเภทคดี ยอดค้างมา คดีรับใหม่ คดีเสร็จไป คดีเสร็จไปร้อยละ คดีค้างไป
2. แสดงสถิติคดีเสร็จไปจำแนกตามคำพิพากษา/คำสั่ง โดยยื่น โดยแก้ โดยกลับ โดยย้อน ยกโดยอุทธรณ์ต้องห้าม โดยประนีประนอมยอมความ โดยถอนฟ้อง และอื่นๆ
3. แสดงสถิติข้อหาที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลและข้อหาที่พิจารณาเสร็จไปของศาลฎีกา

2) *สถิติคดีศาลอุทธรณ์* ในส่วนของคดีอาญา ข้อมูลจะแสดงคดีที่รับเข้าสู่ระบบ²³ และคดีที่ออกจากระบบ²⁴ การพิจารณาของศาลอุทธรณ์ ลักษณะเช่นเดียวกับของฎีกา ซึ่งแสดงค่าเป็นจำนวนนับและค่าร้อยละ และสถิติคดีจะค้างไปในปีถัดไปจำนวนเท่าใด โดยมีการแจกแจงแยกตามศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาค 1-9 กับทั้งแจกแจงผลของคำพิพากษาฎีกาอย่างชัดเจนสอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมาย นำเสนอโดยทำเป็นตารางและในรูปแบบกราฟแท่งและกราฟเส้น และกราฟวงกลม ตัวอย่างตามตารางเฉพาะในส่วนคดีอาญา ประจำปี พ.ศ.2550²⁵ ดังนี้

²² รายงานสถิติคดีศาลทั่วราชอาณาจักร ประจำปี พ.ศ.2550 หน้า 10-12.

²³ คดีที่ค้างมาและคดีที่รับใหม่

²⁴ คดีที่เสร็จไป

²⁵ รายงานสถิติคดีศาลทั่วราชอาณาจักร ประจำปี พ.ศ.2550 หน้า 3-4.

ตัวอย่างที่ 1

ตารางที่ 2-28 ตารางแสดงคดีอาญาที่อยู่ระหว่างการพิจารณาและคดีเสร็จไปของศาลฎีกา
ประจำปี พ.ศ.2550

ศาล	ประเภทคดี	คดีค้างมา	คดีรับใหม่	คดีเสร็จไป	คดีค้างไป
อุทธรณ์	อาญา	5,949	6,054	6,049	5,954
	เยาวชนฯ (อาญา)	66	76	133	9
	สิ่งแวดล้อม(อาญา)	4	24	17	11
	ผู้บริโภค (อาญา)	12	72	42	42
อุทธรณ์ภาค 1	อาญา	1,484	4,787	4,394	1,877
	เยาวชนฯ (อาญา)	63	126	118	71
	สิ่งแวดล้อม(อาญา)	4	20	8	16
	ผู้บริโภค (อาญา)	0	7	0	7
อุทธรณ์ภาค 2	อาญา	3,128	3,835	2,546	4,417
	เยาวชนฯ (อาญา)	66	148	116	98
	สิ่งแวดล้อม(อาญา)	0	94	36	58
	ผู้บริโภค (อาญา)	0	7	0	7
อุทธรณ์ภาค 3	อาญา	4,217	3,001	3,944	3,274
	เยาวชนฯ (อาญา)	30	85	73	42
	สิ่งแวดล้อม(อาญา)	41	163	114	90
	ผู้บริโภค (อาญา)	0	2	0	2
อุทธรณ์ภาค 4	อาญา	2,903	2,310	2,199	3,014
	เยาวชนฯ (อาญา)	18	76	77	17
	สิ่งแวดล้อม(อาญา)	23	105	106	22
	ผู้บริโภค (อาญา)	0	0	0	0
อุทธรณ์ภาค 5	อาญา	2,613	2,091	2,488	2,216
	เยาวชนฯ (อาญา)	25	74	65	34
	สิ่งแวดล้อม(อาญา)	25	146	142	29
	ผู้บริโภค (อาญา)	0	0	0	0
อุทธรณ์ภาค 6	อาญา	4,188	3,540	2,782	4,946
	เยาวชนฯ (อาญา)	68	172	82	158
	สิ่งแวดล้อม(อาญา)	40	158	111	87
	ผู้บริโภค (อาญา)	0	0	0	0
อุทธรณ์ภาค 7	อาญา	2,280	3,594	3,159	2,715
	เยาวชนฯ (อาญา)	71	144	143	72
	สิ่งแวดล้อม(อาญา)	28	137	123	42
	ผู้บริโภค (อาญา)	0	2	0	2
อุทธรณ์ภาค 8	อาญา	3,625	2,904	2,240	4,289
	เยาวชนฯ (อาญา)	190	170	141	219
	สิ่งแวดล้อม(อาญา)	22	197	100	119

ศาล	ประเภทคดี	คดีค้างมา	คดีรับใหม่	คดีเสร็จไป	คดีค้างไป
	ผู้บริโภคร (อาญา)	0	1	0	1
อุทธรณ์ภาค 9	อาญา	1,644	2,114	2,129	1,629
	เยาวชนฯ (อาญา)	34	123	129	28
	สิ่งแวดล้อม(อาญา)	13	79	78	14
	ผู้บริโภคร (อาญา)	0	8	1	7

ตารางนี้แสดงตัวชี้วัด สถานการณ์คดี จำนวนการเข้าและออกของระบบ

ตัวอย่างที่ 2

ตารางที่ 2-29 ตารางแสดงสถิติคดีของศาลฎีกาจำแนกตามรายละเอียดคดีเสร็จไป ประจำปี พ.ศ.2550

ศาล	ประเภทคดี	คดีเสร็จไป จำแนกตามคำพิพากษา/คำสั่ง								รวม
		โดยยื่น	โดยแก้	โดย กลับ	โดย ย้อน	ยกโดย อุทธรณ์ ต้องห้าม	โดย ประนีประนอม ยอมความ	โดย ถอน ฟ้อง	อื่นๆ	
อุทธรณ์	อาญา	3,611	1,769	295	4	110		222	38	6,049
	เยาวชนฯ (อาญา)	70	44	16			1	1	1	133
	สิ่งแวดล้อม(อาญา)	9	7	1						17
	ผู้บริโภคร (อาญา)	17	21					1	1	42
อุทธรณ์ ภาค 1	อาญา	2,073	1,780	315		73		9	144	4,394
	เยาวชนฯ (อาญา)	44	50	9		6			9	118
	สิ่งแวดล้อม(อาญา)	4	4							8
	ผู้บริโภคร (อาญา)									

นอกจากคดีอาญาแล้วในรายงานจะแสดงข้อมูลแจกแจงทุกประเภทคดี ไม่ว่าจะเป็นคดีแพ่ง เยาวชนฯ ล้มละลาย ภาษี แรงงาน พาณิชย สิ่งแวดล้อม ฯลฯ ซึ่งนับว่าเป็นการแสดงข้อมูลรายละเอียดที่ชัดเจนมาก แยกเป็นภาคของศาลแต่ละภาค คือ ศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาค 1-9

สิ่งสำคัญอีกสิ่งหนึ่งที่พบในรายงานส่วนนี้คือ การเปรียบเทียบจำนวนรวมของสถิติคดีที่ขึ้นสู่ศาลอุทธรณ์ย้อนหลัง 1 ปี กับสถิติคดีที่ขึ้นสู่ศาลอุทธรณ์ในปีปัจจุบัน ซึ่งถือว่าเป็นการบูรณาการข้อมูลภายในองค์กรที่ทำให้เห็นความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นที่อาจสะท้อนถึงตัวชี้วัดต่างๆ ตามกฎหมายได้ เช่น เรื่องประสิทธิภาพ เรื่องปริมาณ เวลา นโยบายเชิงลดปริมาณคดี เป็นต้น เช่นเดียวกับการนำเสนอข้อมูลของศาลฎีกา

ในส่วนของคดีอาญา รายงานยังแจกแจงจำนวนข้อหาที่ขึ้นสู่การพิจารณาและข้อหาที่พิจารณาเสร็จไปของศาลฎีกาด้วย²⁶ กล่าวคือ มีการแยกเรื่องความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา เป็นประเภทความผิด มาตรา ข้อหาหรือฐานความผิด และกฎหมายอื่นที่มีโทษทางอาญาด้วย เช่น พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุน ฯลฯ พระราชบัญญัติจราจร

²⁶ รายงานสถิติคดีศาลทั่วราชอาณาจักร ประจำปี พ.ศ.2550 หน้า 10-12.

ทางบก เป็นต้น แสดงเป็นจำนวนเต็ม และแยกเป็นภาคของศาลแต่ละภาค คือ ศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาค 1-9

กล่าวโดยสรุป รูปแบบการนำเสนอข้อมูลแบ่งเป็น 3 ส่วนคือ

1. สถิติคดีอาญาที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ แสดงเป็นตารางแยกประเภทคดี ยอดค้างมา คดีรับใหม่ คดีเสร็จไป คดีเสร็จไปร้อยละ คดีค้างไป จัดแบ่งเป็นศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาค 1-9

2. แสดงสถิติคดีเสร็จไปจำแนกตามคำพิพากษา/คำสั่ง โดยยืน โดยแก้ โดยกลับ โดยย้อน ยกโดยอุทธรณ์ต้องห้าม โดยประนีประนอมยอมความ โดยถอนฟ้อง อื่น ๆ ของศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาค 1-9

3. แสดงสถิติข้อหาที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลและข้อหาที่พิจารณาเสร็จไป ของศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาค 1-9

3) สถิติคดีศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร

ในส่วนของคดีอาญา ข้อมูลจะแสดงคดีที่รับเข้าสู่ระบบ แยกเป็นศาลไปเป็นตาราง ตั้งแต่ศาลชั้นต้นในกรุงเทพมหานคร และศาลชั้นต้นในสังกัดภาค 1-9²⁷ แสดงข้อมูลคดีค้างมา คดีรับใหม่ คดีเสร็จไป คดีค้างไป นอกจากนั้นรายงานยังแจกแจงจำนวนข้อหาที่ขึ้นสู่การพิจารณาและข้อหาที่พิจารณาเสร็จไปในคดีอาญาของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร จำแนกเป็นเรื่อง ๆ จำนวนข้อหาที่ขึ้นสู่การพิจารณา และข้อหาที่พิจารณาเสร็จไป และในตอนท้ายมีการนำข้อมูลที่แจกแจงมาก่อนตามตารางมาแสดงสรุปรวม มีการจัดลำดับประเภทคดี ที่มีจำนวนข้อหาสูงสุด 5 อันดับ สรุปเป็นกราฟเส้น กราฟแท่ง และกราฟวงกลม เพื่อสื่อสารให้เห็นในภาพรวม

นอกจากที่กล่าวมาแล้วในข้อมูลตอนท้ายในส่วน of ศาลชั้นต้นจะมีข้อมูลเป็นพิเศษ คือ

1. การแสดงสถิติคดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาจำแนกตามทุนทรัพย์ที่ยื่นฟ้องในรอบปี และรวมทุนทรัพย์ในศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร²⁸

2. จำนวนผู้เสียหายจำแนกตามข้อหาที่พิจารณาเสร็จไปในคดีอาญาและอายุของผู้เสียหายของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร

3. จำนวนจำเลยในคดีเสร็จไป จำแนกตามอายุและสัญชาติ ของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรของศาลชั้นต้นในกรุงเทพมหานคร และศาลชั้นต้นในสังกัดภาค 1-9

4. จำนวนจำเลยที่ศาลตัดสินลงโทษ จำแนกตามอายุ และสัญชาติ ของศาลชั้นต้นในกรุงเทพมหานคร และศาลชั้นต้นในสังกัดภาค 1-9

5. สถิติคดีแสดงจำนวนจำเลยที่ศาลตัดสินลงโทษจำแนกตามกำหนดโทษของศาลชั้นต้นในกรุงเทพมหานคร และศาลชั้นต้นในสังกัดภาค 1-9

6. จำนวนจำเลยที่ศาลตัดสินลงโทษจำแนกตามสัญชาติอื่น และประเภทความผิด เพศ และอายุ ของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร

²⁷ รายงานสถิติคดีศาลทั่วราชอาณาจักร ประจำปี พ.ศ.2550 หน้า 63-74.

²⁸ รายงานสถิติคดีศาลทั่วราชอาณาจักร ประจำปี พ.ศ.2550 หน้า 85.

7. จำนวนจำเลยที่ศาลปล่อยจำแนกตามอายุ เพศ และสัญชาติของศาลชั้นต้น
ทั่วราชอาณาจักร

8. ข้อหาสูงสุด 5 อันดับ ที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลในภาค 1-9

9. ระยะเวลาในการพิจารณาคดีเสร็จไปของศาลในภาค 1-9

ประมวลผลการศึกษา

ระบบกฎหมาย ในส่วนนี้การดำเนินคดีของศาลอาญาจะเป็นไปตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นหลัก ซึ่งในชั้นนี้ปรากฏตัวชีวิตค่อนข้างมาก ได้แก่ การตรวจสอบระหว่างองค์กร เช่นในเรื่องการใช้อำนาจศาลอนุวัติหมายอาญาต่างๆ อำนาจการพิจารณาพิพากษา ระยะเวลาในการดำเนินคดีในศาลชั้นต้น ประสิทธิภาพของศาลในการดำเนินการตามกฎหมายต่างๆ คำสั่งระหว่างพิจารณาที่มีผลต่อหลักประกันในทางอาญา

ระบบข้อมูล ข้อมูลที่แสดงเป็นผลมาจากการปฏิบัติตามกฎหมาย ทั้งการเริ่มเข้าสู่ระบบศาลในรูปแบบของจำนวนร้อยละ มีการจำแนกในลักษณะต่างๆ เช่น การจำแนกตามฐานความผิด การแสดงรายละเอียดของแต่ละภาคและแต่ละศาล การจัดข้อหาสูงสุด 5 อันดับ ข้อมูลการออกจากระบบศาล กล่าวคือ มีการแสดงข้อมูลสถิติจำนวนจำเลยที่ศาลชั้นต้นตัดสินลงโทษในประเภทต่างๆ ในชั้นอุทธรณ์ฎีกา มีการแสดงผลคำพิพากษา ยืน ยก กลับ แก้ ย้อน ถอนฟ้อง ซึ่งตรงกับระบบกฎหมาย

สิ่งที่ระบบข้อมูลไม่แสดง ได้แก่

1. ข้อมูลการอนุวัติหมายอาญาต่างๆ
2. ระยะเวลาการดำเนินคดีในศาลชั้นอุทธรณ์
3. การดำเนินการบางมาตรการ เช่น การสั่งเกี่ยวกับวิธีการเพื่อความปลอดภัย
4. สถิติองค์กร ได้แก่ อัตรากำลังผู้พิพากษา เจ้าหน้าที่ งบประมาณ

2.3.4 ราชทัณฑ์

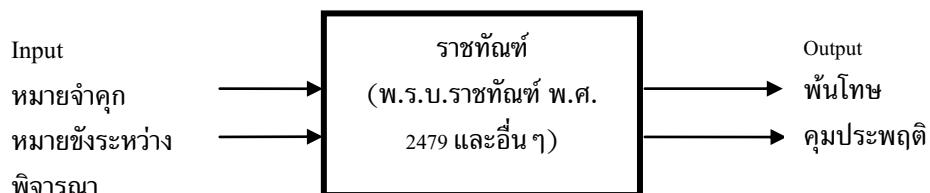
งานราชทัณฑ์เป็นกระบวนการขั้นสุดท้ายของกระบวนการยุติธรรม มีหน้าที่ดำเนินการต่อผู้กระทำผิดตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล เป็นสถาบันที่ใช้ควบคุมผู้กระทำผิดกฎหมาย เพื่อการลงโทษ เพื่อการอบรมฟื้นฟูจิตใจ และเพื่อการใช้แรงงานให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ได้มีการพัฒนาใช้เรือนจำและทัณฑสถานเพื่อการปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมของผู้กระทำความผิด โดยมีพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ.2479 กำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบและขอบข่ายของงานราชทัณฑ์ไว้สรุปได้ดังนี้

1. ควบคุม กักขังผู้ต้องหาและผู้กระทำความผิดไว้มิให้หลบหนีตลอดระยะเวลาที่ศาลกำหนดโทษและดำเนินการประหารชีวิต สำหรับผู้ต้องโทษประหารชีวิต
2. แก้ไข อบรมผู้ต้องขังให้กลับตัวเป็นคนดี เพื่อให้สังคมปลอดภัยเมื่อเขาพ้นโทษ
3. ฝึกวิชาชีพให้กับผู้ต้องขัง เพื่อเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพเมื่อพ้นโทษจะได้ดำรงชีวิตเป็นพลเมืองดี และเป็นการใช้แรงงานผู้ต้องขังให้เกิดประโยชน์

กรมราชทัณฑ์ ได้จัดทำรายงานการดำเนินของรัฐต่อสาธารณชนรายปี จัดทำเป็นปีงบประมาณ ซึ่งตามกฎหมายแล้ว บุคคลจะเข้าสู่เรือนจำ มีผู้ต้องขัง 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือ นักโทษเด็ดขาดกับผู้ต้องขัง

ระหว่างพิจารณาคดี เป็นการทำงานร่วมกันของกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กับพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ.2479 ปรากฏตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 2-30 กลไกการทำงานของกรมราชทัณฑ์

ข้อมูลตามรายงานส่วนแรกจะมุ่งเน้นการรายงานในด้านต่างๆ โดยมีการสอดแทรกข้อมูลสถิติ ผสมผสานกันไป เช่น อัตรากำลัง งบประมาณต่างๆ ไม่เน้นการแสดงผลสถิติตามตัวชี้วัดตามกฎหมาย จะแสดงผลเฉพาะที่ผู้จัดทำเห็นว่าจำเป็นเช่นที่ปรากฏ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2-31 สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ พ.ศ. 2550 แยกตามประเภท²⁹

ประเภท	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
1.นักโทษเด็ดขาด	105,888	17,972	123,860	73.44
2.ผู้ต้องขังระหว่าง	36,731	6,517	43,248	25.64
2.1 อุทธรณ์-ฎีกา	18,968	3,339	22,307	13.22
2.2 ใต้สวน-พิจารณา	8,012	1,276	9,288	5.51
2.3 สอบสวน	9,751	1,902	11,653	6.91
3.เยาวชนที่ฝากขัง	341	4	345	0.20
4. ผู้ถูกกักกัน	10	1	11	0.01
5.ผู้ต้องกักขัง	1,026	166	1,192	0.71
รวมผู้ต้องราชทัณฑ์ทั้งสิ้น	143,996	24,660	168,656	100

ตารางที่ 2-32 สถิตินักโทษเด็ดขาด แยกตามลักษณะความผิด พ.ศ. 2550

ลักษณะความผิด	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
-ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	25,911	1,647	27,558	22.25
-พ.ร.บ.ยาเสพติด/สารระเหย	56,689	15,349	72,038	58.16
-ความผิดต่อชีวิต	8,798	277	9,075	7.33
-ความผิดต่อร่างกาย	3,552	83	3,635	2.93
-ความผิดเกี่ยวกับเพศ	5,646	109	5,755	4.65
-กยั่นตรายต่อประชาชน	261	11	272	0.22
-อื่นๆ (รวมหลายประเภท เช่น พ.ร.บ.ป่าไม้/การพนัน/อาวุธปืน/บุกรุก/ลหุโทษ)	5,031	496	5,527	4.46
รวม	105,888	17,972	123,860	100

²⁹ กรมราชทัณฑ์ รายงานการดำเนินงานของรัฐต่อสาธารณะรายปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2550.

ตารางที่ 2-33 สถิตินักโทษเด็ดขาด แยกตามกำหนดโทษตามหมายศาล พ.ศ. 2550

แยกตามกำหนดโทษ	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
ไม่เกิน 3 เดือน	1,092	129	1,221	0.99
จำคุกกว่า 3 - 6 เดือน	2,540	508	3,048	2.46
จำคุกกว่า 6 เดือน - 1 ปี	7,822	1,262	9,084	7.33
จำคุกกว่า 1 - 2 ปี	15,285	2,511	17,796	14.37
จำคุกกว่า 2 - 5 ปี	29,216	4,359	33,575	27.11
จำคุกกว่า 5 - 10 ปี	22,793	4,527	27,320	22.06
จำคุกกว่า 10 - 15 ปี	9,265	1,498	10,763	8.69
จำคุกกว่า 15 - 20 ปี	5,960	811	6,771	5.47
จำคุกกว่า 20 - 50 ปี	10,149	2,142	12,291	9.92
จำคุกตลอดชีวิต	1,653	218	1,871	1.51
ประหารชีวิต	113	7	120	0.10
รวม	105,888	17,972	123,860	100

ตารางที่ 2-34 สถิตินักโทษเด็ดขาด แยกตามจำนวนครั้งที่ต้องโทษ พ.ศ.2550

จำนวนครั้งที่ต้องโทษ	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
ต้องโทษครั้งที่ 1	90,681	15,846	106,527	86.01
ต้องโทษครั้งที่ 2	9,780	1,773	11,553	9.33
ต้องโทษครั้งที่ 3	3,155	243	3,398	2.74
ต้องโทษครั้งที่ 4	1,442	81	1,523	1.23
ต้องโทษครั้งที่ 5 ขึ้นไป	830	29	859	0.69
รวมต้องโทษครั้งที่ 2-5 ขึ้นไป	15,207	2,126	17,333	13.99
รวม	105,888	17,972	123,860	100

ตารางที่ 2-35 สถิตินักโทษเด็ดขาด แยกตามอายุ พ.ศ. 2550

แยกตามอายุ	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
ไม่เกิน 18 ปี	321	34	355	0.29
กว่า 18 - 20 ปี	4,138	444	4,582	3.70
กว่า 20 - 21 ปี	6,882	692	7,574	6.11
กว่า 21 - 25 ปี	16,268	2,308	18,576	15.00
กว่า 25 - 30 ปี	23,931	2,987	26,918	21.73
กว่า 30 - 35 ปี	17,325	3,096	20,421	16.49
กว่า 35 - 40 ปี	14,190	2,790	16,980	13.71
กว่า 40 - 45 ปี	10,451	2,284	12,735	10.28
กว่า 45 - 50 ปี	6,894	1,790	8,684	7.01
กว่า 50 - 60 ปี	4,254	1,214	5,468	4.41
กว่า 60 ปี-7howx	1,234	333	1,567	1.27กว่า 18 - 20 ปี
รวม	105,888	17,972	123,860	100

ตารางที่ 2-36 สถิติพักการลงโทษ พ.ศ. 2550

ประเภท	การดำเนินงาน	เสนอขอ (ราย)	ได้รับอนุมัติ (ราย)	จำนวนวันที่ได้พักการ ลงโทษ(วัน)	ประหยัด งบประมาณ(บาท)
กรณีปกติ	พักการลงโทษ	4,346	3,864	2,663,852	111,881,784
กรณีมีเหตุพิเศษ	โรงเรียนวิวัฒน์พลเมือง	1,031	1,017	655,857	27,545,994
	ราชทัณฑ์ เจ็บป่วยร้ายแรงและชราภาพ	210	195	323,731	13,596,702
รวมทั้งสิ้น		5,587	5,076	3,643,440	153,024,480

ตารางที่ 2-37 สถิติผู้ต้องขังต่างประเทศ พ.ศ. 2550

สัญชาติ	จำนวน
ฮ่องกง (จีน)	8
ฮ่องกง(อังกฤษ)	8
เนเธอร์แลนด์	1
ฝรั่งเศส	2
อเมริกัน	2
สวิส	2
ไนจีเรีย	2
โปแลนด์	25
อังกฤษ	33
รวม	54

ประมวลผลการศึกษา

ระบบกฎหมาย จะเป็นการเชื่อมต่อบริการของกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กับพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ.2479 และกฎหมายฝ่ายบริหารอื่นๆ ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ สภาพของกฎหมายมุ่งควบคุมตัวและการแก้ไขฟื้นฟู ตัวผู้ต้องขังเป็นไปในทางหลักประกันในทางอาญาว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของประชาชน และการตรวจสอบการทำงานภายในหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเป็นส่วนมาก รายงานมุ่งเน้นการอธิบาย การปฏิบัติการณ์ต่าง ๆ มากกว่าการนำเสนอเป็นสถิติ

ระบบข้อมูล แสดงข้อมูลสถิติมุ่งเน้นสถิติองค์ประกอบละเอียดครบถ้วน ได้แก่ อัตรากำลังระดับชั้น ประเภทของบุคลากร งบประมาณ จัดแสดงงบการเงิน และผลงานในส่วนอื่นๆ ส่วนระบบสถิติในทางกฎหมายจะแสดงจำนวนคนที่เข้าสู่ระบบของงานราชทัณฑ์ จำแนกตามเพศ ลักษณะความผิด กำหนดโทษ จำนวนครั้งที่ต้องโทษ อายุ สัญชาติ สำหรับการออกจากระบบราชทัณฑ์จะแสดงข้อมูลการพักการลงโทษผู้ต้องขัง

สิ่งที่ไม่ได้แสดง สถิติผู้ต้องขังตายในเรือนจำ การหลบหนีที่คุมขัง การลดวันต้องโทษ การปล่อยตัวตามกำหนดเวลา

สิ่งที่ควรแสดงเพิ่ม สถิติที่มีกฎหมายบัญญัติที่มีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพ เช่น ในเรื่อง การปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง การลงโทษทางวินัยผู้ต้องขังกระทำผิดในเรือนจำ การร้องเรียนในเรื่องต่าง ๆ

จำนวนผู้ต้องขังต่อจำนวนเจ้าหน้าที่ต้องประมาณ รายได้จากการทำงานของผู้ต้องขัง โรคภัย การรักษาพยาบาล เป็นต้น

2.3.5 กรมคุมประพฤติ

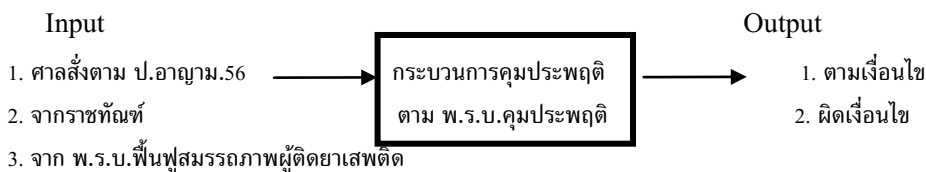
การคุมประพฤติเป็นงานที่อยู่ในสังกัดกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม เป็นส่วนที่เชื่อมต่อกับหน่วยงานหลักในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา มีภารกิจตามกฎหมายในการสืบเสาะและพินิจจำเลย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 และกฎหมายอื่น ๆ ด้วย เช่น นักโทษเด็ดขาดในกรณีพักการลงโทษ/ลดวันต้องโทษ หรือตาม พรบ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 ลักษณะของงานจึงสรุปได้ดังนี้

1) คดีสืบเสาะสอดส่อง แบ่งเป็น คุมประพฤติผู้ใหญ่ คุมประพฤติเด็กและเยาวชน พักการลงโทษและลดวันต้องโทษ ที่มาจากงานราชทัณฑ์

2) การปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545

โครงสร้างการเชื่อมต่อกับหน่วยอื่นในกระบวนการยุติธรรมจึงมี Input เป็น 3 ช่องทาง และ Output 2 ทาง ปรากฏตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนผังที่ 2-38 โครงสร้างการเชื่อมต่อหน่วยงานของกระบวนการคุมประพฤติ

จากการศึกษาการจัดเก็บสถิติรายงานประจำปีของกองแผนงานและสารสนเทศ กรมคุมประพฤติ พบว่า ได้มีการแจกแจงการรับงานตามกฎหมายทั้ง 3 ส่วนที่มาจากคำสั่งศาล ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 และจากงานราชทัณฑ์ ในเรื่องการพักและการลดโทษ ตลอดทั้งจากพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 ด้วยบทบาทหน้าที่ตามกฎหมายนี้ รายงานสถิติจึงได้นำเสนอโครงสร้างใหญ่เป็น 3 ส่วนเรียงตามลำดับกัน โดยในแต่ละส่วนมีการให้รายละเอียดเป็นค่าทางสถิติจากการดำเนินการตามกฎหมายปรับไปตามภาระงานของแต่ละส่วน ในจุดนี้แสดงให้เห็นว่ามีการประยุกต์ภารกิจงานตามกฎหมายมาสู่การแสดงผลของการปฏิบัติงานให้ออกมาเป็นค่าทางสถิติ

ส่วนแรก ของรายงานจะเป็นข้อมูลสรุปองค์รวมของภาระงานตามกฎหมายก่อน ต่อจากนั้นจึงแยกส่วนอธิบายรายละเอียดตามที่กล่าวมาแล้ว

ตัวอย่างส่วนแรกของรายงาน ดังนี้

รายงานสรุปผลการปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2551³⁰

1.งานสืบเสาะและพินิจ

ปีงบประมาณ 2551 สำนักงานคุมประพฤติทั่วประเทศดำเนินการสืบเสาะและพินิจจำเลย ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56 (คุมประพฤติผู้ใหญ่) นักโทษเด็ดขาดกรณี พักการลงโทษ/ลดวันต้องโทษ, คุมประพฤติเด็กและเยาวชน จำนวนทั้งสิ้น 76,954 คดี โดยแยกเป็น

-คดีในส่วนกลาง	จำนวน 8,606 คดี	คิดเป็นร้อยละ 11.18
-คดีในส่วนภูมิภาค	จำนวน 68,348 คดี	คิดเป็นร้อยละ 88.82

ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ 2550 ปรากฏว่า คดีเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 1.56

จำแนกตามกลุ่มภารกิจได้ดังต่อไปนี้

-คุมประพฤติผู้ใหญ่(ตามมาตรา 56)	จำนวน 46,515 คดี	คิดเป็นร้อยละ 60.45
-พักการลงโทษ	จำนวน 7,693 คดี	คิดเป็นร้อยละ 10.00
-ลดวันต้องโทษ	จำนวน 22,745 คดี	คิดเป็นร้อยละ 29.56

ประเภทคดีที่มีการสืบเสาะและพินิจมากที่สุด 3 อันดับแรก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551

-พ.ร.บ.ยาเสพติด	จำนวน 23,281 คดี	คิดเป็นร้อยละ 30.25
-ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	จำนวน 15,911 คดี	คิดเป็นร้อยละ 20.68
-ความผิดต่อชีวิตร่างกาย	จำนวน 10,519 คดี	คิดเป็นร้อยละ 13.70

2.งานควบคุมและสอดส่อง

ปีงบประมาณ 2551 สำนักงานคุมประพฤติทั่วประเทศดำเนินการควบคุมและสอดส่อง ผู้ถูกคุมความประพฤติ ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56 (คุมประพฤติผู้ใหญ่) นักโทษเด็ดขาดกรณี พักการลงโทษ/ลดวันต้องโทษ, คุมประพฤติเด็กและเยาวชน จำนวนทั้งสิ้น 146,031 คดี โดยแยกเป็น

-คดีในส่วนกลาง	จำนวน 22,577 คดี	คิดเป็นร้อยละ 15.46
-คดีในส่วนภูมิภาค	จำนวน 123,454 คดี	คิดเป็นร้อยละ 84.54

ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ 2550 ปรากฏว่า คดีเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 6.45

จำแนกตามกลุ่มภารกิจได้ดังต่อไปนี้

-คุมประพฤติผู้ใหญ่(ตามมาตรา 56)	จำนวน 102,880 คดี	คิดเป็นร้อยละ 70.45
-พักการลงโทษ	จำนวน 3,704 คดี	คิดเป็นร้อยละ 2.54
-ลดวันต้องโทษ	จำนวน 16,169 คดี	คิดเป็นร้อยละ 11.07
-คุมประพฤติเด็ก	จำนวน 23,278 คดี	คิดเป็นร้อยละ 15.94

ประเภทคดีที่มีการสืบเสาะและพินิจมากที่สุด 3 อันดับแรก ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2551

-พ.ร.บ.จราจรทางบก	จำนวน 44,920 คดี	คิดเป็นร้อยละ 30.76
-พ.ร.บ.ยาเสพติด	จำนวน 40,537 คดี	คิดเป็นร้อยละ 27.76
-ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	จำนวน 16,197 คดี	คิดเป็นร้อยละ 11.09

3.ผลการคุมประพฤติปีงบประมาณ พ.ศ. 2551

3.1 การคุมประพฤติผู้ใหญ่ (ตามมาตรา 56)

ในปีงบประมาณ 2551 การคุมประพฤติเสร็จไป	จำนวน 87,873 ราย	โดยแยกเป็น
-พ้นคุมประพฤติด้วยดี	จำนวน 80,626 ราย	คิดเป็นร้อยละ 91.75
-โดยผิดเงื่อนไข	จำนวน 7,247 ราย	คิดเป็นร้อยละ 8.25
อยู่ระหว่างคุมความประพฤติ	จำนวน 125,417 ราย	

3.2 การคุมประพฤตินักโทษเด็ดขาดพักการลงโทษ

ในปีงบประมาณ 2551 การคุมประพฤติเสร็จไป	จำนวน 4,846 ราย	โดยแยกเป็น
-พ้นคุมประพฤติด้วยดี	จำนวน 4,612 ราย	คิดเป็นร้อยละ 95.17

³⁰ กรมคุมประพฤติ รายงานสถิติคดีปีงบประมาณ พ.ศ.2551. หน้า 1-2.

-โดยผิดเงื่อนไข	จำนวน	234 ราย	คิดเป็นร้อยละ	4.83
อยู่ระหว่างคุ้มครองประพจน์	จำนวน	3,769 ราย		

3.3 การคุ้มครองพยานที่โทษเด็ดขาดลวันต้องโทษ

ในปีงบประมาณ 2551 การคุ้มครองเสร็จไป	จำนวน	15,149 ราย	โดยแยกเป็น	
- คุ้มครองพยานด้วยดี	จำนวน	14,554 ราย	คิดเป็นร้อยละ	96.07
- โดยผิดเงื่อนไข	จำนวน	595 ราย	คิดเป็นร้อยละ	3.93
อยู่ระหว่างคุ้มครองประพจน์	จำนวน	8,211 ราย		

3.4 การคุ้มครองพยานเด็กและเยาวชน

ในปีงบประมาณ 2551 การคุ้มครองเสร็จไป	จำนวน	19,872 ราย	โดยแยกเป็น	
- คุ้มครองพยานด้วยดี	จำนวน	17,495 ราย	คิดเป็นร้อยละ	88.04
- โดยผิดเงื่อนไข	จำนวน	2,377 ราย	คิดเป็นร้อยละ	11.96
อยู่ระหว่างคุ้มครองประพจน์	จำนวน	33,633 ราย		

จากตัวอย่างนี้จะเห็นได้ว่า ในการรายงานส่วนนี้แสดงข้อมูลที่เข้าสู่กลไกของขั้นตอนการคุ้มครองพยานตามกฎหมาย และเส้นทางที่ออกจากระบบคุ้มครองพยาน หรือที่รายงานให้หัวหน้าผลการคุ้มครองพยาน สถิติที่กรมคุ้มครองพยาน ทำขึ้นนี้มีแนวทางการคิดเช่นเดียวกับของศาล อัยการ และราชทัณฑ์ เพียงแต่การนำเสนอสถิติมิได้ทำเป็นรูปแบบตาราง หลักการในการแสดงข้อมูลสถิติยังเดินระบบตามบทบาทและภารกิจของกฎหมายเหมือนกัน

ส่วนที่ 2 การแจกแจงรายละเอียด เริ่มจาก

1) สถิติสืบเสาะ ที่แยกตามสำนักงานและข้อมูลที่ได้ย้อนหลัง 3 ปี และรายงานที่เกี่ยวกับฐานความผิด ปรากฏตามตัวอย่างดังนี้

ตารางที่ 2-39 ตัวอย่างสถิติการสืบเสาะ

สำนักงาน	2549					2550					2551				
	ผู้ใหญ่	พัก	ลด	เด็ก	รวม	ผู้ใหญ่	พัก	ลด	เด็ก	รวม	ผู้ใหญ่	พัก	ลด	เด็ก	รวม
อาญา	1,101	111	362	-	1,574	1,386	100	405	-	1,891	1,181	52	317	-	1,550
แขวงเหนือ	315	100	357	-	772	329	107	436	-	872	353	79	468	-	900
มีนบุรี	781	64	233	-	1,078	911	76	293	-	1,280	830	92	381	-	1,303

จากตารางในช่องสำนักงานจะมีรายการแจกแจงต่อไปอีกแยกเป็นในส่วนกลางและสำนักงานอีก 9 ภูมิภาค สำหรับในรายงานที่เกี่ยวกับฐานความผิด ได้แจกแจงผู้ที่เข้าระบบคุ้มครองพยานออกมาตามฐานความผิด และนำเสนอแยกกลุ่ม ผู้กระทำความผิดที่เป็นผู้ใหญ่ การพักการลงโทษ ลวันต้องโทษ และผลรวม³¹

2) สถิติคดีสอดส่อง ที่แยกตามสำนักงานและข้อมูลที่ได้ย้อนหลัง 3 ปี และรายงานที่เกี่ยวกับฐานความผิด ปรากฏรูปแบบการนำเสนอเช่นเดียวกับสถิติการสอดส่อง

สถิติการสืบเสาะและสถิติการสอดส่อง ตลอดทั้งผลการคุ้มครองพยานเสร็จไป จะปิดท้ายเรื่องด้วยการแสดงผลรวมเป็นกราฟวงกลมอีกครั้งหนึ่ง

หลังจากการแจกแจงรายละเอียดสถิติการสืบเสาะและสถิติการสอดส่อง ตลอดทั้งผลการคุ้มครองพยานเสร็จไป รายงานจะแยกนำเสนอรายละเอียดลงไปอีกแยกลงไปตามกลุ่มผู้ถูกคุ้มครองพยาน

³¹ กรมคุ้มครองพยาน รายงานสถิติคดีปีงบประมาณ พ.ศ.2551. หน้า 6.

กล่าวคือ จัดแบ่งเป็นหมวดดังนี้ คุมประพตผู้ใหญ่ พักการลงโทษ ลดวันต้องโทษ เด็กและเยาวชน ซึ่งในแต่ละส่วนจะขยายลึกลงไปในงานสืบเสาะและงานสอดส่อง จำแนกตามสำนักงาน ฐานความผิด และผลการคุมประพตตามลำดับ

ส่วนสุดท้าย จะเป็นสรุปผลการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 ของสำนักงานคุมประพตทั่วประเทศ ซึ่งตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของกฎหมาย ให้บทบาทหน้าที่งานคุมประพตในการตรวจพิสูจน์และการฟื้นฟู เป็นภารกิจหลัก ข้อมูลการนำเสนอมีรูปแบบเป็นไปตามส่วนแรกคือ แสดงผลสรุปเป็นภาพรวมทั้งหมดก่อน หลังจากนั้นจึงแสดงข้อมูลแยกส่วนในรายละเอียดต่อไป ยกตัวอย่างการแสดงผลในส่วนของสรุปผลการดำเนินงาน (บางส่วน) ดังนี้

สรุปผลการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545

ปีงบประมาณ 2551 (ตั้งแต่เดือน ตุลาคม 2550 - กันยายน 2551)

การตรวจพิสูจน์

ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2550 - กันยายน 2551 มีผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ใน 76 จังหวัด จำนวน 96,397 ราย

-ข้อมูลทั่วไปของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์

ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์	เพศชาย จำนวน 86,741 ราย (คิดเป็นร้อยละ 89.98)
	เพศหญิง จำนวน 9,656 ราย (คิดเป็นร้อยละ 10.02)
อายุระหว่าง 18-25 ปี	จำนวน 43,404 ราย (คิดเป็นร้อยละ 10.02)
รองลงมาอายุมากกว่า 25 ปี	จำนวน 41,098 ราย (คิดเป็นร้อยละ 10.02)

-ประเภทยาเสพติดให้โทษ (แสดงเป็นชนิดของสารเสพติด จำนวนราย และ ร้อยละ)

-ฐานความผิด (แสดงเป็นฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จำนวนราย และ ร้อยละ)

-สถานภาพการควบคุมตัว (แสดงการถูกต้องซัง และการได้รับการปล่อยตัวจำนวนราย และ ร้อยละ)

ประมวลผลการศึกษา

ระบบกฎหมาย ตามลักษณะของงานคุมประพต เป็นส่วนที่กฎหมายสร้างขึ้นมาเพื่อเป็นมาตรการรองรับการดำเนินการจากหน่วยงานศาล กล่าวคือ ทำงานสืบเสาะและพินิจ งานควบคุมและสอดส่อง ในการคุมประพตผู้ใหญ่ เด็กและเยาวชน คนที่ได้รับการพักการลงโทษ/ลดวันต้องโทษ และตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 ซึ่งระบบของกฎหมายก็ทำงานเชื่อมต่อกันในทางกฎหมาย ตัวชี้วัดจึงมีในเรื่องของสถานการณ์ปริมาณคดี จำนวนที่แสดงการปฏิบัติตามเงื่อนไข และการผิดเงื่อนไข

ระบบข้อมูล โดยภาพรวมจะแสดงสถิติการเข้าสู่ระบบการคุมประพตและการออกจากระบบการคุมประพต ในส่วนแรกจะแสดงผลสถิติในภาพรวมในด้านต่างๆ ของงานก่อน มีการจำแนกพื้นที่เป็นส่วนกลางและส่วนภูมิภาค การจำแนกตามกลุ่มภารกิจหรือตามกฎหมาย แสดงสถิติเป็นจำนวนเต็มและค่าเฉลี่ย บอกปริมาณการเพิ่มขึ้นหรือลดลง และส่วนสุดท้ายจะเป็นผลการคุมประพต ซึ่งคือข้อมูลส่วนที่ออกจากระบบคุมประพตตามกฎหมาย ส่วนข้อมูลรายละเอียดมีการแจกแจงสถิติการสืบเสาะและสถิติการสอดส่องต่างๆ ต่อสำนักงานส่วนหรือจังหวัดต่างๆ และจำแนกตามฐานความผิด และตารางแสดงการจำแนกฐานความผิดกับสำนักงาน หรือจังหวัดต่างๆ ที่มีการทำงานคุมประพตทั้ง 9 ภาค ตลอดทั้งสถิติตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545

จุดเด่น การนำเสนอจะแสดงผลย้อนหลังจากปีปัจจุบัน 2 ปี

สิ่งที่ไม่ได้แสดง ในรายงานไม่มีการแสดงข้อมูลสถิติองค์กรทุกชนิด ดังนั้น จึงควรทำการศึกษาเพื่อหาตัวชี้วัดทางกฎหมายในรายละเอียดของขั้นตอนการปฏิบัติเพิ่มขึ้น

2.3.6 การพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

งานในส่วนของการพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน อยู่ในอำนาจของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สังกัดกระทรวงยุติธรรม รับผิดชอบตามกฎหมายในคดีอาญาและคดีครอบครัว³²

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน โดยสำนักงานพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน ได้จัดทำรายงานสถิติ ซึ่งตีพิมพ์เผยแพร่เป็นรายปี โดยเป็นรายงานที่ทำการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในการดำเนินคดีทั้งคดีครอบครัวและคดีอาญาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด โดยหน่วยงานในสังกัดทั่วประเทศทั้งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จำนวน 76 แห่ง และศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จำนวน 17 แห่ง นำมาประมวลผลข้อมูลเป็นภาพรวมทั้งประเทศ และได้จัดทำรายงานการดำเนินงานของรัฐต่อสาธารณชนรายปีขึ้นอีกฉบับหนึ่ง ในรายงานประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ข้อมูลภาพรวมของหน่วยงาน ส่วนที่ 2 ผลการปฏิบัติราชการ ส่วนที่ 3 รายงานการเงินส่วนราชการ และส่วนที่ 4 เรื่องอื่นๆ ข้อมูลในฉบับที่สองนี้แสดง อัตราค่าจ้าง งบการเงินต่างๆ และสถิติบางส่วน

ข้อมูลส่วนแรก เป็นการนำเสนอเรื่องหรือคดีที่นำเข้ามาสู่การทำงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ในมิติต่างๆ ได้แก่

- จำนวนและร้อยละของคดีเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ

1. จำแนกตามเพศ
2. จำแนกตามสัญชาติ
3. จำแนกตามอายุและเพศ
4. จำแนกตามระดับการศึกษา
5. จำแนกตามอาชีพ
6. จำแนกตามลักษณะการอยู่อาศัย
7. จำแนกตามสาเหตุของการกระทำความผิด
8. จำแนกตามฐานความผิด
9. จำแนกตามประเภทของยาเสพติด

- จำนวนและร้อยละของคดีเด็กและเยาวชนที่เป็นการกระทำความผิดซ้ำ เมื่อเปรียบเทียบกับคดีที่ถูกดำเนินคดีทั้งหมด

1. จำแนกตามเพศ
2. จำแนกตามอายุ

³² หมวด 3 พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2534

3. จำแนกตามฐานความผิด

- จำนวนและร้อยละของคดีที่พ้นเหตออกจากกระบวนการยุติธรรม
- จำนวนและร้อยละของคดีเด็กและเยาวชนที่ศาลพิพากษาตัดสิน จำแนกตามคำพิพากษา/คำสั่งศาล และเพศ
 - ส่วน of ข้อมูลที่ออกจากระบบ
 - จำนวนและร้อยละของคดีเด็กและเยาวชนที่จำหน่ายจากศูนย์ฝึกอบรม จำแนกตามประเภทของการปล่อยตัว
 - จำนวนเด็กและเยาวชนต่อวันในสถานแรกรับโดยเฉลี่ย จำแนกเป็นรายเดือน
 - จำนวนเด็กและเยาวชนต่อวันในศูนย์ฝึกและอบรมโดยเฉลี่ย จำแนกเป็นรายเดือน
 - จำนวนและร้อยละของการเปลี่ยนแปลงของคดีที่เด็กและเยาวชนถูกดำเนินคดีโดยสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ จำแนกตามฐานความผิด
 - จำนวนและร้อยละของการเปลี่ยนแปลงของคดี ที่เป็นการกระทำความผิดซ้ำของสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ จำแนกตามฐานความผิด
 - จำนวนและร้อยละของการเปลี่ยนแปลงของคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จำแนกตามฐานความผิด

ประมวลผลการศึกษา

ระบบกฎหมาย เป็นส่วนเชื่อมต่อที่เดินคู่ขนานไปกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ซึ่งมีภารกิจในการดูแลเด็กและเยาวชนโดยเฉพาะ เพื่อคุ้มครองเด็กและเยาวชนเป็นกรณีพิเศษ ดำเนินการโดยสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ซึ่งในเนื้อหาหลักประกันสิทธิและเสรีภาพของเด็กและเยาวชนอันเป็นหลักประกันที่ต้องได้รับความคุ้มครอง หลายมาตรการทางกฎหมายสามารถแสดงออกมาเป็นค่าสถิติได้

ระบบข้อมูล เป็นการแสดงข้อมูลในการเข้าสู่ระบบของการพินิจและคุ้มครองเด็ก และส่วนของการออกจากระบบด้วย กฎหมายเกี่ยวกับการพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การดำเนินคดีและมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน ดังนั้นถ้ามองในด้านระบบข้อมูลน่าจะมีการจัดเก็บข้อมูลในการใช้มาตรการต่าง ๆ ตามกฎหมายเพิ่ม เช่น เรื่องของระยะเวลาที่อยู่ในความควบคุมของสถานพินิจ ระยะเวลาดำเนินคดีกับเด็กและเยาวชน การได้รับความช่วยเหลือหรือการตรวจสอบจากองค์กร ภายนอก ฯลฯ ส่วนของสถิติองค์กรมีการแสดงอัตรากำลัง งบประมาณ จำนวนหน่วยงาน เช่นเดียวกับรายงานของสำนักงานอัยการสูงสุด

2.4 การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

จากการศึกษาระบบของกฎหมายในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ตั้งแต่ภารกิจของกฎหมายอาญาต่าง ๆ รูปแบบ องค์กร และตัวชี้วัดต่าง ๆ หลักการและแนวคิดของกฎหมาย อันนำไปสู่การนำค่าจำนวนนับของผลการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของแต่ละหน่วยงาน เพื่อมาบูรณาการสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา จากการศึกษาพบว่ามีพื้นฐานที่สำคัญ 2 ส่วนคือ ระบบกฎหมายกับระบบข้อมูล

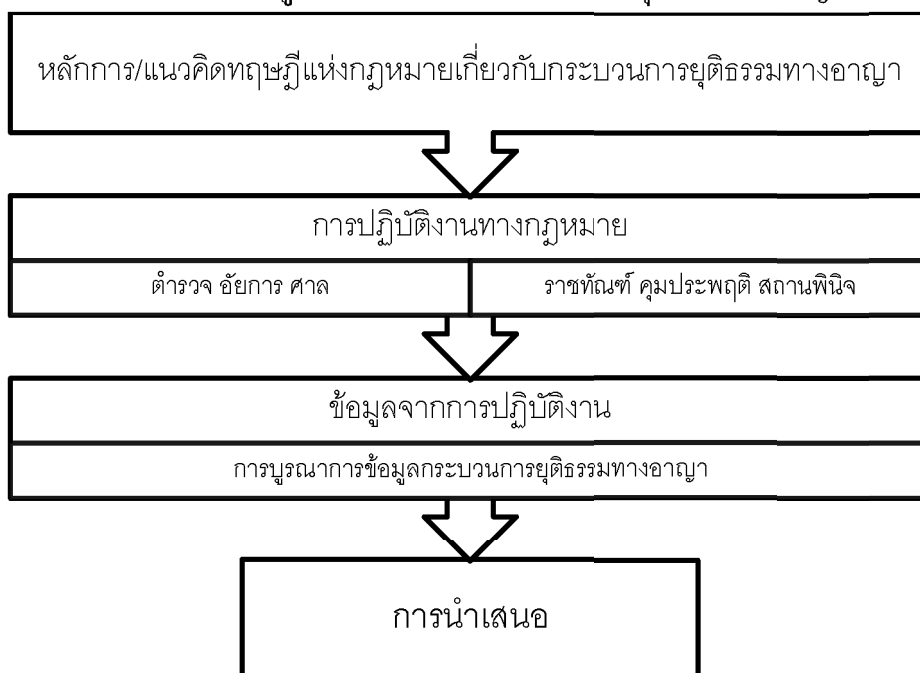
ในส่วนขอระบบกฎหมายในกระบวนการยุติธรรมมีหลักการ แนวคิด ทฤษฎีและระบบที่ชัดเจนตามที่กล่าวมาแล้ว ระบบกฎหมายจึงเป็นตัวตั้งหรือเป็นหลักซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการดำเนินการเพื่อนำไปสู่การจัดสร้างหรือจัดเก็บระบบข้อมูลขึ้น อันจะนำไปสู่การบูรณาการข้อมูลต่อไป ทำให้สามารถกำหนดประเด็นที่จะสร้างเป็นระบบฐานข้อมูลการจัดเก็บได้

ข้อสังเกตประการหนึ่งคือ ระบบและบทบาทบัญญัติของกฎหมายแบ่งให้เห็นการทำงานเป็นองค์กร แบ่งภารกิจ อำนาจหน้าที่ ให้แตกต่างกัน ภายใต้วัตถุประสงค์สุดท้ายของกระบวนการเดียวกัน ซึ่งมีการเชื่อมโยงกันเป็นส่วนอย่างเหมาะสม สัมพันธ์กัน ในกระบวนการยุติธรรมเดียวกัน จึงมีความแตกต่างกัน เช่น

- ตำรวจ บทบาทหน้าที่คือ การแสวงหาพยานหลักฐาน การสืบสวนสอบสวน
- อัยการ บทบาทหน้าที่คือ พิจารณาสั่งฟ้องคดี และดำเนินคดี หรือไม่ฟ้องคดี
- ศาล บทบาทหน้าที่คือ พิจารณาพิพากษาคดี
- ราชทัณฑ์ บทบาทหน้าที่คือ ดำเนินการตามคำพิพากษาของศาล

จะเห็นได้ว่าองค์กรต่าง ๆ นี้อยู่ในกระบวนการเดียวกันแต่มีบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกันด้วยเหตุนี้ในการศึกษาส่วนของระบบกฎหมายในกระบวนการยุติธรรม จึงพบว่า ในแต่ละองค์กรมีธรรมชาติ (Nature Style) ของแต่ละองค์กร ในขณะเดียวกันมีบางเรื่องตามกฎหมายที่เชื่อมโยงกันเกิดขึ้นในกรณีที่กฎหมายต้องการการตรวจสอบจากอีกองค์กรหนึ่ง (Accountability หรือ Check & Balance) การทำงาน เช่น เรื่องหมายอาญา เรื่องการควบคุมตัวบุคคล เรื่องวิธีการเพื่อความปลอดภัย เป็นต้น ด้วยผลการศึกษาจึงได้แสดงวงจรโครงสร้างการบูรณาการได้ดังต่อไปนี้

แผนผังที่ 2-40 การบูรณาการงานด้านสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

จากแผนภาพอธิบายได้ว่า ภายใต้หลักการแนวคิดทฤษฎีและบทบัญญัติของกฎหมาย และมีการปฏิบัติงานตามอำนาจของกฎหมายแล้ว หน่วยงานต่าง ๆ ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญามีหน่วยงานย่อยในการจัดเก็บข้อมูล ตามภาพคือส่วนของข้อมูลการปฏิบัติงาน ในขั้นนี้เรื่องหรือประเด็นที่จัดเก็บข้อมูลควรอิงตัวชีวิตของกฎหมายด้วย เมื่อได้ข้อมูลแล้วในส่วนต่อมาจะมีการรวมข้อมูล เป็นการบูรณาการข้อมูลกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ซึ่งต้องเป็นหน่วยเดียว เพราะผลจากการศึกษาตามที่กล่าวมาแล้วที่ว่าแต่ละหน่วยอยู่ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเดียวกันก็จริง แต่มีบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกัน ดังนั้น ในขั้นตอนนี้จึงควรมีหน่วยงานกลางที่ทำหน้าที่บูรณาการข้อมูล และหน่วยงานดังกล่าวนี้ก็จะเป็นผู้นำเสนอเป็นรายงานต่อไป

การบูรณาการสถิติ มิได้หมายความว่าต้องเอาข้อมูลทุกส่วนของทุกองค์กรในกระบวนการยุติธรรมทางอาญามารวมกันทุกองค์กรเสมอไป แต่หมายความรวมถึงการบูรณาการข้อมูลเฉพาะองค์กรในการบูรณาการข้อมูลตั้งแต่สองส่วนหรือสององค์กรขึ้นไป ก็จัดว่าเป็นการบูรณาการข้อมูล ทั้งนี้ ต้องพิจารณาจากวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้ด้วย

ตัวอย่างการบูรณาการสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ในรูปแบบต่าง ๆ

1. แบบรวมทุกองค์กรในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา แต่แยกเป็นเรื่อง ๆ

1) **ปริมาณคดี** แสดงปริมาณคดีรวมขององค์กร ตำรวจ อัยการ ศาล ราชทัณฑ์ เปรียบเทียบกัน ในคดีอาญาและปริมาณคดีรวมที่ขึ้นสู่ศาลในคดีแพ่ง

ตารางที่ 2-41 แสดงสถิติคดีอาญาขององค์กรในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ปี 2544-2548

ปีงบประมาณ	จำนวนคดีของหน่วยงานต่าง ๆ				
	ตำรวจ		อัยการ	ศาล	ราชทัณฑ์
	จำนวนคดีที่รับแจ้ง	จำนวนคดีที่จับได้			
2548	401,470	474,172	n/a	576,056	162,293
2547	359,158	441,337	4,216,289	561,723	167,142
2546	425,722	484,215	3,458,219	597,575	243,327
2545	652,690	652,925	2,783,826	709,971	254,070
2544	549,891	646,707	2,588,900	689,481	250,903

จากตารางแสดงสถิติคดีอาญาที่รวบรวมโดยหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ตำรวจ อัยการ ศาล ราชทัณฑ์ ผลปรากฏว่าสถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจมีจำนวนคดีที่ได้รับแจ้งความน้อยกว่าคดีที่ตำรวจจับผู้ต้องหาได้ อาจเป็นเพราะคดีบางประเภทอย่างเช่น คดีจราจร ไม่จำเป็นต้องมีการแจ้งความร้องทุกข์ สถิติการแจ้งความร้องทุกข์จึงไม่ปรากฏเท่าสถิติคดีที่จับผู้ต้องหาได้ ส่วนในชั้นอัยการพบว่าสถิติการดำเนินคดีในชั้นอัยการเพิ่มสูงขึ้นทุกปี ส่วนในชั้นศาลและราชทัณฑ์พบว่า มีสถิติคดีเพิ่มขึ้นสูงสุดในช่วงปี พ.ศ.2545-2546 และมีสถิติคดีลดลงในเวลาต่อมา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนโยบายเน้นการปราบปรามคดียาเสพติดของรัฐบาลในช่วงเวลาดังกล่าว ทำให้สถิติคดีในชั้นศาล และสถิติผู้ต้องขังในราชทัณฑ์เพิ่มสูงขึ้น

2) **งบประมาณ** เปรียบเทียบงบประมาณขององค์กรในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
ตารางที่ 2-42 แสดงสถิติการใช้งบประมาณขององค์กรในกระบวนการยุติธรรม
ตั้งแต่ปี 2544-2548

ปีงบประมาณ	งบประมาณ				
	ตำรวจ	อัยการ	ศาล	ราชทัณฑ์	รวม
2548	44,084,344,000	n/a	7,097,087,300	6,100,122,800	n/a
2547	44,201,537,000	3,326,518,100	6,651,975,400	6,116,380,700	60,296,411,200
2546	41,457,410,700	2,988,797,100	6,043,600,000	6,250,030,600	56,739,838,400
2545	40,447,614,600	2,729,311,600	5,843,600,000	5,969,567,900	54,990,094,100
2544	42,554,490,800	2,073,463,400	5,451,900,000	5,709,319,400	55,789,173,600

จากตารางแสดงการใช้งบประมาณของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ตำรวจ อัยการ ศาล ราชทัณฑ์ ผลปรากฏว่ามียอดการใช้ที่เพิ่มมากขึ้นทุกปี และเมื่อนำมารวมกันแล้วพบว่าในแต่ละปีประเทศไทยต้องใช้งบประมาณในเรื่องนี้ 5-6 หมื่นล้านบาทถ้วน

3) **อัตรากำลัง** เปรียบเทียบงบประมาณขององค์กรในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
ตารางที่ 2-43 แสดงสถิติอัตรากำลังของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม
ตั้งแต่ปี 2544-2548

ปีงบประมาณ	อัตรากำลัง					จำนวน ประชากร	คิดเป็น สัดส่วน
	ตำรวจ	อัยการ	ศาล	ราชทัณฑ์	รวม		
2548	221,215		3,594	10,978		62,418,054	:
2547	221,345	2,388	3,539	12,480	239,752	61,973,621	1 : 258
2546	218,404	2,316	3,440	11,335	235,495	63,079,765	1 : 268
2545	216,393	2,184	3,265	10,825	232,667	62,799,872	1 : 270
2544	221,839	1,970	3,149	10,573	237,531	62,308,887	1 : 262

จากตารางพบว่า อัตรากำลังคนขององค์กรในกระบวนการยุติธรรมกระแสหลัก ตั้งแต่ปี 2544 ถึง 2548 อัตรากำลังบุคลากรไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก อัยการและศาลมีอัตราเพิ่มขึ้นแต่เป็นสัดส่วนที่ค่อนข้างน้อย สำหรับราชทัณฑ์อัตรากำลังบุคลากรไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก

2. การบูรณาการข้อมูลภายในองค์กรแยกแต่ละองค์กรในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

1) **ตำรวจ** ปรากฏตามตารางดังนี้

ตารางที่ 2-44 การบูรณาการข้อมูลภายในองค์กรตำรวจ

พ.ศ.	จำนวนประชากร ทั้งหมด	จำนวนคดีที่รับ แจ้ง	จำนวนคดีที่จับได้	งบประมาณที่ใช้	จำนวนกำลังพล ตำรวจ
2548	62,418,054	401,470	474,172	44,084,344,000	221,215
2547	61,973,621	359,158	441,337	44,201,537,000	221,345
2546	63,079,765	425,722	484,215	41,457,410,700	218,404
2545	62,799,872	652,690	652,925	40,447,614,600	216,393
2544	62,308,887	549,891	646,707	42,554,490,800	221,839
2543	61,878,746	530,384	620,859	42,822,339,200	218,925
2542	61,661,701	508,005	624,345	38,111,829,100	222,251

จากตารางข้างต้นแสดงข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ.2542 ถึง พ.ศ.2548 แสดงยอดจำนวนประชากรทั้งประเทศ กับจำนวนคดีที่เจ้าพนักงานตำรวจรับแจ้งและที่จับได้ งบประมาณที่ใช้แต่ละปี ตลอดทั้งอัตราค่าล้างพล ตัวเลขของการรับแจ้งและที่จับได้เป็นสถิติที่บันทึกไว้เท่านั้น ซึ่งในความเป็นจริงยังมีการกระทำความผิดเกิดขึ้นอีกจำนวนหนึ่งที่ไม่เข้ามาสู่กระบวนการชั้นตำรวจ

2) อัยการ ปรากฏตามตารางดังนี้

ตารางที่ 2-45 การบูรณาการข้อมูลภายในองค์กรอัยการ

ปี พ.ศ.	จำนวนคดี	งบประมาณ	อัตราอัยการ	คดี:งบประมาณ	คดี:อัยการ
2547	4,216,289	3,326,518,100	2,388	1 : 789.-บ.	1,766: 1
2546	3,458,219	2,988,797,100	2,316	1 : 864.-บ.	1,493: 1
2545	2,783,826	2,729,311,600	2,184	1 : 980.-บ.	1,275: 1
2544	2,588,900	2,073,463,400	1,970	1 : 801.-บ.	1,314: 1
2543	2,901,271	1,503,818,400	1,991	1 : 518.-บ.	1,457: 1
2542	3,105,791	1,390,629,940	1,801	1 : 448.-บ.	1,724: 1

จากตารางแสดงปรากฏการณ์ ที่พนักงานอัยการได้รับสำนวนมาดำเนินคดีในจำนวนที่เพิ่มมากขึ้น ใช้งบประมาณมากขึ้น อัตราค่าล้างอัยการมากขึ้น ในปี พ.ศ.2547 ค่าเฉลี่ย 1 คดีใช้งบประมาณของรัฐประมาณ 789 บาท อัยการ 1 คนต้องรับผิดชอบสำนวนประมาณ 1,766 คดี ต่อปี

ถ้าพิจารณาผลการปฏิบัติงานในทางคดีความของพนักงานอัยการ ข้อมูลจากสำนักงานอัยการสูงสุด แสดงบัญชีความอาญาชั้นฟ้องศาลทั่วประเทศ ประจำปีงบประมาณ 2546-2547³³ ดังนี้

ตารางที่ 2-46 การบูรณาการข้อมูลภายในองค์กรอัยการ

ปี	จำนวนคดี		ผลการดำเนินคดีของอัยการ								รวมเสร็จไป		ค้างไป	
			ชนะ		แพ้		ถอนฟ้อง		อื่นๆ		เรื่อง	คน	เรื่อง	คน
	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน	เรื่อง	คน						
2547	462,096	698,939	384,921	597,412	5,702	7,463	83	98	3,674	4,473	394,380	609,446	67,716	89,493
2546	538,490	758,219	465,573	664,061	6,493	8,577	213	225	6,124	7,204	478,403	680,067	60,087	78,152

จากตารางพิจารณาจากจำนวนคดีที่เข้าสู่งานโดยภาพรวมของอัยการมีจำนวนมากแต่อัยการก็สามารถทำให้คดีเสร็จไปเป็นจำนวนมาก ประเด็นที่น่าวิเคราะห์คือ ในส่วนของคดีที่พนักงานอัยการแพ้คดี เพราะมีจำนวนหลายพันคดี แม้จำนวนจะเป็นหลักพัน เมื่อเทียบกับจำนวนคดีที่เข้าสู่งานของอัยการที่มีหลายแสนคดีก็ตาม แต่ในความเห็นของผู้ทำวิจัย เห็นว่าเป็นจำนวนที่มากเมื่อพิเคราะห์ถึงบุคคลที่ต้องเข้ามาอยู่ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาจนกระทั่งเสร็จคดี ผลจากการตรวจสอบความจริงได้ว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ แต่เสรีภาพและผลกระทบต่อสิทธิในเรื่องต่างๆ ของบุคคลคนนั้นหรือครอบครัวมีมาก

3) ศาล ตารางแสดงข้อมูลคดี อัตราค่าล้าง และงบประมาณ ศาลยุติธรรม ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2545 ถึง 2548

³³ สำนักงานอัยการสูงสุด. รายงานประจำปี 2546-2547.

ตารางที่ 2-47 สถิติ อัตรากำลัง และงบประมาณ ศาลยุติธรรม

ปีงบประมาณ	ชั้นศาล						จำนวน ผู้พิพากษา(คน) ตุลาการ+ ผู้ช่วยผู้พิพากษา	งบประมาณ ได้รับรวม
	ศาลฎีกา		อุทธรณ์		ต้น			
	แพ่ง	อาญา	แพ่ง	อาญา	แพ่ง	อาญา		
ปี 2548								
ปริมาณคดีชั้นสู่ศาล	12,608	16,749	31,766	63,357	511,822	495,950	3,594	7,097,087,300
คดีเสร็จไป	4,030	4,793	9,746	31,261	405,027	430,298		
คดีอยู่ระหว่างดำเนินการ	8,578	11,956	22,020	32,096	106,795	62,295		
ปี 2547								
ปริมาณคดีชั้นสู่ศาล	14,767	14,468	29,725	64,618	479,399	482,637	3,539	6,651,975,400
คดีเสร็จไป	7,130	5,470	8,884	32,239	354,987	420,342		
คดีอยู่ระหว่างดำเนินการ	7,637	8,998	20,841	32,379	124,412	62,295		
ปี 2546								
ปริมาณคดีชั้นสู่ศาล	12,801	11,470	25,806	66,563	397,383	519,452	3,440	6,043,600,000
คดีเสร็จไป	5,783	5,126	8,985	36,045	295,210	462,247		
คดีอยู่ระหว่างดำเนินการ	7,018	6,344	16,821	30,608	102,173	57,205		
ปี 2545								
ปริมาณคดีชั้นสู่ศาล	8,958	8,348	20,892	52,935	358,385	648,688	3,265	5,843,600,000
คดีเสร็จไป	3,522	3,822	9,108	30,747	263,742	581,115		
คดีอยู่ระหว่างดำเนินการ	5,436	4,562	11,784	22,188	94,643	67,573		

ที่มา : รายงานสถิติคดีศาลทั่วราชอาณาจักร พ.ศ. 2545-2548 สำนักงานศาลยุติธรรม

จากภาพรวมของการดำเนินงานของศาลยุติธรรมตั้งแต่ ปี 2545 - 2548 พบว่า สามารถดำเนินคดีเสร็จไปในระดับที่เกินกว่าครึ่งของปริมาณคดีที่ชั้นสู่ศาล แต่อย่างไรก็ตาม ยังคงมีปริมาณคดีที่อยู่ระหว่างการดำเนินการอีกจำนวนหนึ่ง

จากปริมาณคดีที่ชั้นสู่ศาลในปี พ.ศ.2545 และ พ.ศ.2546 พบว่าแนวโน้มคดีทุกชั้นศาลมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ยกเว้นคดีอาญาของศาลชั้นต้นมีแนวโน้มลดลงในปี พ.ศ.2546 และถ้าเปรียบเทียบปริมาณคดีชั้นสู่ศาลและผลการดำเนินคดีที่สามารถดำเนินการเสร็จไป พบว่าศาลชั้นต้นสามารถดำเนินคดีเสร็จไปได้ปริมาณร้อยละ 82.62 ศาลอุทธรณ์สามารถดำเนินคดีเสร็จไปได้ปริมาณร้อยละ 48.70 ส่วนศาลฎีกาสามารถดำเนินคดีเสร็จไปได้ปริมาณร้อยละ 44.95

จากปริมาณคดีที่ชั้นสู่ศาลในปี พ.ศ.2546 และ 2547 พบว่าแนวโน้มคดีทุกชั้นศาลมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ยกเว้น คดีอาญาของศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์มีแนวโน้มลดลงในปี พ.ศ.2547 และถ้าเปรียบเทียบปริมาณคดีชั้นสู่ศาล และผลการดำเนินคดีที่สามารถดำเนินการเสร็จไปพบว่าศาลชั้นต้นสามารถดำเนินคดีเสร็จไปได้ปริมาณร้อยละ 80.59 ศาลอุทธรณ์สามารถดำเนินคดีเสร็จไปได้ปริมาณร้อยละ 43.59 ส่วนศาลฎีกาสามารถดำเนินคดีเสร็จไปได้ปริมาณร้อยละ 43.10

จากปริมาณคดีที่ชั้นสู่ศาลในปี พ.ศ.2547 และ พ.ศ.2548 พบว่าแนวโน้มคดีทุกชั้นศาลมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ยกเว้น คดีแพ่งของศาลฎีกาและคดีอาญาของศาลอุทธรณ์มีแนวโน้มลดลงในปี พ.ศ. 2548 และถ้าเปรียบเทียบปริมาณคดีชั้นสู่ศาลและผลการดำเนินคดีที่สามารถดำเนินการเสร็จไป พบว่า

ศาลชั้นต้นสามารถดำเนินคดีเสร็จไปได้ปริมาณร้อยละ 82.89 ศาลอุทธรณ์ สามารถดำเนินคดีเสร็จไปได้ปริมาณร้อยละ 43.11 ส่วนศาลฎีกาสามารถดำเนินคดีเสร็จไปได้ปริมาณร้อยละ 30.05

ตารางที่ 2-48 แสดงการเปรียบเทียบข้อมูลต่างๆ ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2545 ถึง 2548

	ปีงบประมาณ			
	2545	2546	2547	2548
ปริมาณคดีแพ่งที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาล	388,235	435,990	528,891	556,196
ปริมาณคดีอาญาที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาล	709,971	597,575	561,723	576,056
รวม	1,098,206	1,033,565	1,085,614	1,132,252
จำนวนผู้พิพากษาทั่วประเทศ	3,265	3,440	3,539	3,594
คดี : ผู้พิพากษา 1 คน	336 : 1	300 : 1	306 : 1	315 : 1
งบประมาณ	5,843,600,000	6,043,600,000	6,651,975,400	7,097,087,300
คดี : งบประมาณ	1 : 5,321	1 : 5,847	1 : 6,127	1 : 6,268

ข้อมูลจากตารางแสดงศักยภาพของศาลในภาพรวมทั้งคดีแพ่งและคดีอาญาใน 1 ปี ผู้พิพากษาต้องรับผิดชอบคดี 1 คนต่อปริมาณคดีประมาณ 300 กว่าคดี ค่าเฉลี่ยค่าใช้จ่ายที่รัฐต้องเสียไปเฉลี่ยประมาณคดีละ 6,000 กว่าบาท³⁴ การแก้ปัญหาทางศาล โดยเพิ่มศาล ผู้พิพากษา งบประมาณ ที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันพิสูจน์แล้วว่าไม่สามารถแก้ปัญหาได้ แต่จำต้องแก้ไขและต้องปรับปรุงโดยใช้หลักการที่เป็นศาสตร์ซึ่งอธิบายได้ การทำงานเพื่อให้ทันกับปริมาณคดีให้แล้วเสร็จไป ทำให้ได้ปริมาณแต่มีปัญหาในเรื่องคุณภาพ ภาวะดังกล่าวนี้เป็นผลไปตกหนักที่งานราชทัณฑ์ และเป็น การคุกคามทำร้ายประชาชนจากงานยุติธรรมทางศาลอย่างยิ่ง³⁵

4) ราชทัณฑ์ มีตัวอย่างของการบูรณาการข้อมูลสถิติ ปรากฏตามข้อมูลพื้นฐานและตารางดังต่อไปนี้

ความจุของเรือนจำและสถิติผู้ต้องโทษจำคุก³⁶ ความจุของเรือนจำที่สามารถรองรับผู้ต้องขังได้จำนวน 114,096 คน (คำนวณจากความจุมาตรฐาน 2.25 ตารางเมตรต่อคน)

ประเทศไทยมีผู้ต้องขังเกินความจุที่ $162,781 - 114,096 = 48,685$ คน

- คิดจากพื้นที่เรือนนอน เพศชายและเพศหญิง เท่ากับ 2.25 ตารางเมตรต่อคน

- ความจุเฉลี่ยคิดจากพื้นที่เรือนนอน เพศชาย เท่ากับ 1.2 ตารางเมตรต่อคน เพศหญิง เท่ากับ 1.1 ตารางเมตรต่อคน และเป็นความจุเต็มที่เกิดจากพื้นที่เรือนนอนที่ใช้ทั้งหมด มีสถานที่คุมขังประกอบด้วย³⁷

³⁴ เป็นตัวเลขค่าประมาณทางคณิตศาสตร์ที่ใกล้เคียง มิใช่ค่าที่แท้จริง

³⁵ คณิต ฒ นคร. กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ภาคการดำเนินคดี. กรุงเทพฯ: วิทยุชน, 2548.

³⁶ สำนักทัณฑ์วิทยา กรมราชทัณฑ์, 2549.

³⁷ ประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดส่วนราชการตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ.2545 และ พ.ศ.2549 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 123 ตอนที่ 45ง หน้า 7,2 พฤษภาคม 2549.

ตารางที่ 2-49 ประเภทและจำนวนของเรือนจำ (ข้อมูล ณ พ.ศ.2549)

ประเภทเรือนจำ	จำนวน (แห่ง)
- เรือนจำกลาง	34
- เรือนจำพิเศษ	30
- ทัณฑสถาน	27
- สถานกักขัง	5
- สถานกักกัน	1
- เรือนจำจังหวัด	49
- เรือนจำอำเภอ	27
รวม	173

ตั้งแต่ปี 2530-2547 มีสถิติผู้ต้องขังระหว่างคดีและนักโทษเด็ดขาด ปรากฏตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2-50 สถิติผู้ต้องขังระหว่างคดีและนักโทษเด็ดขาด

ปี	ผู้ต้องขังระหว่างคดี	นักโทษเด็ดขาด	จำนวนผู้ต้องขังรวมทั้งประเทศ
2530	12,804	82,262	95,066
2531	14,631	50,341	64,972
2532	14,947	65,159	80,106
2533	13,707	69,117	82,824
2534	16,068	70,941	87,009
2535	17,060	54,955	72,015
2536	28,196	60,669	88,865
2537	32,786	68,058	100,844
2538	34,911	73,920	108,915
2539	35,562	65,336	100,966
2540	50,550	75,320	125,955
2541	67,296	97,027	164,451
2542	74,284	125,258	199,673
2543	85,056	132,337	217,697
2544	86,650	164,253	250,903
2545	87,110	169,960	257,070
2546	89,561	153,766	211,327
2547	37,463	129,679	167,142
2548	40,559	121,734	162,293
2552**	52,174	145,117	199,607

ตารางที่ 2-51 สถิติแสดงจำนวนการหลบหนีของผู้ต้องขัง (ข้อมูลถึงปี พ.ศ.2548)

ปี พ.ศ.	จำนวนผู้ต้องขัง	พฤติการณ์หลบหนี		รวม	ร้อยละ
		ภายนอก รจ./ทส.	ภายใน รจ./ทส.		
2543	223,406	60	52	112	0.05
2544	250,903	71	32	103	0.04
2545	257,070	51	23	74	0.03
2546	211,475	55	6	61	0.03
2547	167,142	43	9	52	0.03
2548	162,293	48	10	58	0.04

ตารางที่ 2-52 ตารางแสดงการบูรณาการข้อมูล งบประมาณ ผู้ต้องขัง : เจ้าหน้าที่ (ข้อมูลถึงปี พ.ศ.2548)

ปี	งบประมาณ	ผู้ต้องขัง	เจ้าหน้าที่	ผู้ต้องขัง:เจ้าหน้าที่
2543	5,515,973,800	217,697	10,507	18 : 1
2544	5,709,319,400	250,903	10,573	24 : 1
2545	5,969,567,900	254,070	10,825	23 : 1
2546	6,250,030,600	221,327	11,335	22 : 1
2547	6,116,380,700	167,142	12,480	14 : 1
2548	6,100,122,800	162,293	10,978	15 : 1

จากตารางงานในส่วนราชทัณฑ์ตั้งแต่ปี 2543 ถึงปี 2548 ในส่วนของงบประมาณเพิ่มขึ้นจำนวนผู้ต้องขังลดลงอันเป็นผลสืบเนื่องของมาตรการใหม่ๆ ที่มีการนำมาใช้ในช่วงปี 2546-2548 นี้ ในปี 2548 ผู้ต้องขังต่อเจ้าหน้าที่อยู่ที่อัตรา 15 : 1

ในปี 2546 กรมราชทัณฑ์ได้ขอปรับมาตรฐานค่าใช้จ่ายผู้ต้องขังจากเดิมคนละ 11,700 บาท ต่อคนต่อปี เป็นค่าใช้จ่ายผู้ต้องขังเฉลี่ย เพศชาย คนละ 12,440 บาท ต่อปี เพศหญิง คนละ 12,585 บาท ต่อปี เมื่อพิจารณาเฉพาะค่าอาหารผู้ต้องขังต่อคนต่อวัน และรวมต่อปี ตั้งแต่ ปี 2536-2547 ปรากฏตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2-53 แสดงค่าใช้จ่ายเฉพาะค่าอาหารของผู้ต้องขังในเรือนจำ

ปีงบประมาณ	ค่าอาหารต่อคนต่อวัน	จำนวนผู้ต้องขัง	รวมต่อวัน	รวมต่อปี
2536	20	90,307	1,806,140	659,241,100
2537	21	103,329	2,169,909	792,016,785
2538	22	111,028	2,442,616	891,554,840
2539	23	103,202	2,373,646	866,380,790
2540	27	130,997	3,536,919	1,290,975,435
2541	27	170,490	4,603,230	1,680,178,950
2542	27	205,340	5,544,180	2,023,625,700
2543	29	223,406	6,478,774	2,364,752,510
2544	29	250,903	7,276,187	2,655,808,255
2545	29	257,070	7,455,030	2,721,085,950

ปีงบประมาณ	ค่าอาหารต่อคนต่อวัน	จำนวนผู้ต้องขัง	รวมต่อวัน	รวมต่อปี
2546	31	211,327	6,555,725	2,392,839,625
2547	31	167,142	5,181,402	1,891,211,730
2548	31	162,293	5,031,083	1,836,345,295

ตารางที่ 2-54 สรุปผลการดำเนินการในปีงบประมาณ 2545-2547 ตามตารางต่อไปนี้

การดำเนินงาน	2545	2546	2547
งบประมาณ (บาท)	5,970,660,500.	6,250,030,600.	5,698,127,714.
จำนวนผู้ต้องราชทัณฑ์(ไม่รวมกักขังของตำรวจ)	245,070คน	211,475 คน	167,142คน
พื้นที่เรือนนอนทั่วประเทศ (ตรม.)	228,706	241,139.84	248,883.64
ความจุมาตรฐาน (2.25 ตรม./คน)	101,647คน	107,173คน	110,615คน
-ชาย	89,464คน	92,694คน	95,311คน
-หญิง	12,183คน	14,479คน	15,304คน
จำนวนผู้ต้องขังเกินความจุมาตรฐาน	152,423คน	104,302คน	56,304คน
ความหนาแน่นของพื้นที่นอนผู้ต้องขัง	1.11ตรม./คน	1.14 ตรม./คน	1.49ตรม./คน
การหลบหนีของผู้ต้องขัง	74คน	61คน	52คน
-หลบหนีภายนอก	51คน	55คน	43คน
-หลบหนีภายใน	23คน	6คน	9คน
การศึกษาวิชาสามัญ			
-ผู้เข้าสอบ	38,358คน	38,122คน	33,838คน
-จบหลักสูตร	6,806คน	8,954คน	9,683คน
การศึกษาวิชาชีพ			
-ผู้เข้าสอบ	22,643คน	15,706คน	17,017คน
-จบหลักสูตร	22,294คน	12,346คน	16,468คน
ธรรมศึกษา (หลักสูตรนักธรรมตรี โท เอก)			
-ผู้เข้าเรียน	21,447คน	23,287คน	23,913คน
การฟื้นฟูผู้ต้องขังติดยาเสพติดด้วยวิธีชุมชนบำบัด	9,043คน	52,463คน	34,807คน
การปล่อยคุมประพฤติ	28,087คน	47,608คน	33,526คน
-พักการลงโทษ	3,166คน	22,073คน	13,370คน
-ลดวันต้องโทษ	24,921คน	25,535คน	20,156คน
จำนวนผู้ต้องขังออกทำงานสาธารณะ	3,702คน	3,084คน	3,547คน
การฝึกอบรมบุคลากร			
-จำนวนหลักสูตร	40หลักสูตร	44หลักสูตร	43หลักสูตร
-จำนวนผู้เข้ารับการฝึกอบรม	3,987คน	4,084คน	5,634คน
จำนวนข้าราชการกระทำผิดวินัย	326คน	405คน	320คน

จากข้อมูลสถิติดังกล่าวพบว่าแนวโน้มของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทย มีภาวะที่ขยายตัวมากขึ้นเรื่อยๆ ในด้านต่างๆ ได้แก่ ปริมาณคดี จำนวนบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม งบประมาณ ซึ่งการแก้ไขโดยวิธีการโดยเพิ่มขนาดขององค์กร ตำรวจ อัยการ ศาล ราชทัณฑ์ และเพิ่มบุคลากร ได้แก่ ตำรวจ พนักงานอัยการ ผู้พิพากษา เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ เพิ่มงบประมาณที่ผ่านมามาจนถึงปัจจุบันพิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าไม่สามารถแก้ปัญหาได้ และทำให้เป็นการประสานความยุติธรรมให้กับสังคมที่มีราคาแพง อาจได้ปริมาณแต่มีปัญหาในเรื่องคุณภาพ ภาวะดังกล่าวนี้เป็นผลไปตกหนักที่งานราชทัณฑ์ และยิ่งอาจเป็นการคุกคามทำร้ายประชาชนจากงานยุติธรรมทางศาลอย่างยิ่ง

แนวทางแก้ไข คณะผู้บูรณาการข้อมูลขอแนะนำในเบื้องต้นนี้ว่าต้องแก้ไขหลักการคิด และปฏิบัติที่เป็นศาสตร์ซึ่งอธิบายได้ตามรูปแบบที่พบในหลายๆ ประเทศ กล่าวคือ ต้องมีมาตรการลด การเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมและให้มีหรือเพิ่มมาตรการหรือช่องทางในการออกจากกระบวนการ ยุติธรรม ที่เรียกว่าการผันคดี (Diversion) อย่างเช่นที่ปฏิบัติในประเทศญี่ปุ่น สหราชอาณาจักร สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี เป็นต้น

บทที่ 3

การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในต่างประเทศ

ในบทนี้จะได้ทำการศึกษา การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในต่างประเทศ ซึ่งจะศึกษามาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประสานงาน และตัวอย่างการเก็บและรายงานสถิติของประเทศนั้น ๆ โดยประเทศที่จะทำการศึกษา ได้แก่ ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศสหราชอาณาจักร และประเทศญี่ปุ่น ผลการศึกษาปรากฏดังต่อไปนี้

3.1 สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นกฎหมายวิธีพิจารณาความที่มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการดำเนินกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เพราะเป็นกฎหมายวิธีสบัญญัติซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์ในการบังคับใช้กฎหมายอาญาสารบัญญัติหรือกฎหมายอาญาส่วนเนื้อหาและเป็นกฎหมายที่กำหนดความเกี่ยวพันระหว่างรัฐกับเอกชนและองค์กรของรัฐ ในการบังคับใช้กฎหมายอาญานั้นต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเท่านั้น³⁸ ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางของหลักประกันในกฎหมายอาญา³⁹ (Die Garantiefunktion des Strafrechts) “nullum crimen, nulla poena sine lege” (No Punishment without law) ซึ่งบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (The Basic Law of the Federal Republic of Germany/ Grundgesetz der Bundes Republik Deutschland) มาตรา 103 (2) และประมวลกฎหมายอาญาเยอรมัน (German Criminal Code /Strafgesetzbuch) มาตรา 1 “บุคคลจักต้องรับโทษในทางอาญา ต่อเมื่อกระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะกระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและบัญญัติโทษไว้สำหรับความผิดนั้น”⁴⁰ หลักดังกล่าวนี้สอดคล้องกับบทบัญญัติมาตรา 39 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 และบทบัญญัติมาตรา 2 ของประมวลกฎหมายอาญาของประเทศไทย กล่าวคือ

³⁸ คณิต ฒ นคร. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพฯ: วิญญูชน, 2549. หน้า 40.

³⁹ สุภัสสรี เทพหัสติน ฒ อรุณยา. “คุณธรรมที่กฎหมายมุ่งคุ้มครองในการพยายามกระทำความผิดและการกระทำความผิดโดยบันดาลโทสะ, ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกฎหมายไทยและกฎหมายเยอรมัน”

[“Rechtsgüterschutz beim Verbrechenversuch und dem Verbrechen aus Leidenschaft, vergleichende Untersuchung im thailändischen und deutschen Gesetz”] วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์และรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งกรุงบอนน์, 2550.

⁴⁰ Art. 103 (2) GG และ § 1 StGB (Keine Strafe ohne Gesetz) An act can be punished only if it was a punishable offense by law before the act was committed. [Eine Tat kann nur bestraft werden, wenn die Strafbarkeit gesetzlich bestimmt war, bevor die Tat begangen wurde.]

- 1) การห้ามใช้กฎหมายจารีตประเพณีลงโทษทางอาญาแก่บุคคล
- 2) การห้ามใช้กฎหมายใกล้เคียงยิ่งลงโทษทางอาญาแก่บุคคล
- 3) กฎหมายอาญาต้องบัญญัติให้ชัดเจนแน่นอน
- 4) กฎหมายอาญาไม่มีผลย้อนหลัง

การดำเนินคดีอาญาของประเทศไทยใช้ “ระบบกล่าวหา” เช่นเดียวกับสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีและนานาอารยประเทศ อันเป็นระบบการดำเนินคดีอาญาที่มีการแก้ไขข้อบกพร่องของการดำเนินคดีอาญาตามระบบไต่สวนที่ใช้อยู่เดิม โดยมีการแยกหน้าที่ในการสอบสวนฟ้องร้อง ออกจากหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาคดีออกจากกัน ในการดำเนินคดีอาญาระบบกล่าวหา “ผู้ถูกกล่าวหา” เป็น “คน” เป็น “ประธานในคดี” และเป็นส่วนหนึ่งของวิธีพิจารณาความอาญา⁴¹ ในการดำเนินการทุกขั้นตอนจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเคารพและคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้ถูกกล่าวหา ในการพิจารณาความอาญาจึงมีหลักเกณฑ์ที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากเพื่อประกันสิทธิและเสรีภาพให้แก่ผู้ต้องหา กล่าวคือ

- 1) หลักการดำเนินคดีอาญาโดยรัฐ (Public Prosecution/ Offizialklage) ถือว่ารัฐเป็นผู้เสียหายและเจ้าพนักงานของรัฐเป็นผู้มีหน้าที่ดำเนินคดีอาญา แต่ก็เปิดโอกาสให้ผู้เสียหายฟ้องคดีอาญาเองได้
- 2) หลักการค้นหาความจริงในเนื้อหา (Inquisitions Principle/ Prinzip der materiellen Wahrheit) ถือว่าทุกฝ่ายมีหน้าที่ต้องตรวจสอบค้นหาความจริง
- 3) หลักฟังความทุกฝ่าย (audiatur et altera pars) ให้สิทธิแก่ผู้ต้องหาที่จะต่อสู้ได้อย่างเต็มที่ ต้องได้รับแจ้งการถูกกล่าวหาว่าเป็นการกระทำความผิดฐานใด และต้องสอบสวนปากคำของผู้ต้องหา ก่อนทำการฟ้องเสมอ
- 4) หลักวาจา (Oral Principle/ Mündlichkeitsgrundsatz) ในการดำเนินคดีอาญาต้องมีการสอบสวนกันในทุก ๆ เรื่อง เฉพาะสิ่งที่ได้กระทำด้วยวาจาแล้วจึงจะสามารถยกมาวินิจฉัยในคดี
- 5) หลักพยานโดยตรง (Unmittelbarkeitsgrundsatz) ศาลต้องวินิจฉัยคดีตามเหตุผลที่ได้มาจากชั้นสืบพยานเท่านั้น
- 6) หลักเปิดเผย (Öffentlichkeitsgrundsatz) ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยสามารถควบคุมและตรวจสอบการทำงานของศาลได้ ทุกคนมีสิทธิเข้าฟังในการพิจารณาและสืบพยาน
- 7) หลักความเป็นอิสระในการชั่งน้ำหนักพยาน (Grundsatz der freien Beweiswürdigung) กำหนดให้การชั่งน้ำหนักพยานเป็นหน้าที่ที่ศาลพึงกระทำเองและการพิพากษาลงโทษ จะกระทำได้เมื่อพิสูจน์ว่ามีความผิดเกิดขึ้นจริงและจำเลยเป็นผู้กระทำความผิดนั้น

⁴¹ คณิต ฒ นคร. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพฯ : วิทยุชน, 2549. หน้า

8) หลักยกประโยชน์แห่งความสงสัย⁴² (in dubio pro reo) หากมีความสงสัยเกิดขึ้นในข้อเท็จจริงแห่งคดี ต้องยกประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นให้เป็นผลดีกับผู้กระทำผิด

หลักเกณฑ์วิธีพิจารณาความอาญาดังกล่าวมานี้ จะทำให้การดำเนินภารกิจในการคุ้มครองสังคมของกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นไปตามหลักประกันสิทธิเสรีภาพ ซึ่งถือเป็นเจตนารมณ์อันสำคัญของกฎหมายอาญาอีกด้วย

จากภารกิจในการดำเนินกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่ทำให้กฎหมายอาญามีผลบังคับและทำให้ภารกิจของกฎหมายอาญาสำเร็จผลได้อย่างจริงจัง ส่วนหนึ่งของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าและเป็นตัวชี้วัดให้เห็นถึงรูปแบบกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างแท้จริง ทั้งในส่วนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและส่วนกฎหมาย คือ “ข้อมูลสถิติในการดำเนินคดีอาญา”

“ข้อมูลสถิติในการดำเนินคดีอาญา” ซึ่งถูกจัดเก็บและรวบรวมโดยหน่วยงานต่าง ๆ จะสะท้อนให้เห็นถึงระบบการทำงาน ระบบการจัดเก็บและการบริหารข้อมูล การนำข้อมูลมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ข้อดีข้อเสีย และเป็นตัวชี้วัดให้เห็นถึงแนวทางในการป้องกันอาชญากรรมที่เกิดขึ้นเพื่อคุ้มครองชีวิตและเสรีภาพมากกว่าการปราบปราม ในสหภาพยุโรป โดยเฉพาะอย่างยิ่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (Federal Republic of Germany/ Bundes Republik Deutschland) ให้ความสำคัญกับการเก็บข้อมูลเชิงสถิติเป็นอย่างมาก เพราะข้อมูลดังกล่าวเป็นตัวสะท้อนให้เห็นถึงสภาพสังคม สภาพความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน คุณธรรมและศีลธรรมของประชาชน ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ ประสิทธิภาพของกฎหมายบ้านเมือง การอำนวยความสะดวกของระบบตุลาการ แนวโน้มการเกิดอาชญากรรมและแนวทางการป้องกัน ตลอดจนการลดจำนวนคดีอาญาที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ การบูรณาการข้อมูลสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาจะช่วยคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของชนชาวเยอรมันในการดำเนินชีวิตและปกป้องศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ตามบทบัญญัติพื้นฐานแห่งรัฐธรรมนูญ⁴³

ในส่วนนี้จะได้กล่าวถึงเรื่อง ข้อมูลสถิติส่วนของระบบข้อมูล ข้อมูลสถิติส่วนของระบบกฎหมายของประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี โดยจะได้นำเสนอเป็นลำดับ ดังต่อไปนี้

3.1.1 ระบบการบูรณาการสถิติ

ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ปกครองประเทศในรูปแบบของสหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยแบบรัฐสภา กล่าวคือ มีการแบ่งอำนาจการบริหารปกครองประเทศให้แก่รัฐต่าง ๆ 16 รัฐ (States/ Länder) ในการปกครองตนเอง นอกจากรัฐบาลกลางแห่งสหพันธ์ แต่ละรัฐมีรัฐบาล

⁴² คณิต ฒ นคร. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพฯ: วิญญูชน, 2549. หน้า 59 -74.

⁴³ Art. 1 (1) GG ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์จะถูกละเมิดมิได้ เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ทั้งหมดของรัฐที่จะต้องเคารพและปกป้องศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

[Die Würde des Menschen ist unantastbar. Sie zu achten und zu schützen ist Verpflichtung aller staatlichen Gewalt.]

ท้องถิ่นและมีเมืองหลวงเป็นของตนเอง มีผู้แทนของตน เพื่อการปกครองที่มีประสิทธิภาพและเข้าถึงประชาชนได้อย่างแท้จริงเพราะในหลายรัฐมีความแตกต่างกันในเรื่องของประวัติศาสตร์และขนบธรรมเนียม อย่างไรก็ตามทุกรัฐยังคงอยู่ภายใต้กฎหมายเดียวกันและมีการบริหารงานร่วมกันอย่างเป็นระบบทั้งด้านการสนับสนุน การลงคะแนนเสียงให้ความเห็นชอบ การประสานงาน ตลอดจนทั้งการควบคุมและตรวจสอบซึ่งกันและกัน ทั้ง 16 รัฐต่างมีหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่เก็บรวบรวมข้อมูลและบูรณาการสถิติในกระบวนการยุติธรรมและสถิติด้านต่าง ๆ และเป็นหน่วยงานสำคัญที่สนับสนุนกิจการของสหพันธ์อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีแบ่งการปกครองออกเป็น 16 รัฐ⁴⁴ ได้แก่

1. รัฐบาเดิน-เวือร์ทเทมแบร์ก (Baden-Württemberg/Baden-Württemberg) รัฐบาเดิน-เวือร์ทเทมแบร์ก มีองค์กรพิเศษซึ่งทำหน้าที่จัดเก็บข้อมูลทางสถิติของตนเอง 2 หน่วยงาน คือ ตำรวจแห่งมลรัฐบาเดิน-เวือร์ทเทมแบร์กซึ่งเป็นหน่วยงานภายใต้การปกครองของคณะรัฐมนตรีแห่งมลรัฐ ทำหน้าที่ให้ความร่วมมือกับฝ่ายปกครองและหน่วยงานภายใต้สังกัดกระทรวงหลักแห่งสหพันธ์ในการรวบรวม พร้อมทั้งทำบันทึกสถิติการเกิดคดีอาญา และสำนักงานสถิติแห่งมลรัฐบาเดินซึ่งทำหน้าที่รวบรวม จัดเก็บ และเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นดัชนีชี้วัดถึงชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในรัฐ
2. เสรีรัฐไบเอิร์น (Bavaria/Bayern) สำนักงานสถิติและการจัดการข้อมูลแห่งรัฐไบเอิร์น (Bayerisches Landesamt für Statistik und Datenverarbeitung)
3. เบอรัลลิน (Berlin/Berlin) สถาบันสถิติแห่งเบอรัลลินและบรันเดินบวร์ก (State Statistical Institute Berlin-Brandenburg/ Amt für Statistik Berlin-Brandenburg)
4. รัฐบรันเดินบวร์ก (Brandenburg/Brandenburg)–สถาบันสถิติแห่งเบอรัลลินและบรันเดินบวร์ก (State Statistical Institute Berlin-Brandenburg/Statistik Berlin Brandenburg)
5. เบรเมน เมืองฮันซิติคเสรี (Bremen/Bremen)–สำนักงานสถิติแห่งมลรัฐเบรเมน (Statisches Landesamt Bremen)
6. ฮัมบวร์ก นครฮันซิติคเสรี (Hamburg/Hamburg) สำนักงานสถิติแห่งรัฐฮัมบวร์กและชเลสวิก-โฮลชไตน์ (Statistische Amt für Hamburg und Schleswig-Holstein)
7. รัฐเฮสเซน (Hesse/ Hessen) สำนักงานสถิติแห่งรัฐเฮสเซน (Hessisches Statisches Landesamt)
8. รัฐเมคเคลนบวร์ก-พอร์พอมเมิร์น (Mecklenburg-West Pomerania/ Mecklenburg-Vorpommern) สำนักงานสถิติแห่งรัฐเมคเคลนบวร์ก-พอร์พอมเมิร์น (Statistisches Amt Mecklenburg-Vorpommern)

⁴⁴ www.bangkok.diplo.de, www.stadtportale-info.de

9. รัฐนีเดอร์ซัคเซิน (Lower Saxony/Niedersachsen) ศูนย์สถิติและเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารแห่งรัฐนีเดอร์ซัคเซิน (Landesbetrieb für Statistik und Kommunikations-technologie Niedersachsen [LSKN])

10. รัฐนอร์ทไรน์-เวสต์ฟาเลน (North Rhine-Westphalia/Nordrhein-Westfalen) ศูนย์ข้อมูลและเทคนิคแห่งรัฐนอร์ทไรน์-เวสต์ฟาเลน (Information und Technik Nordrhein-Westfalen [IT.NRW])

11. รัฐไรน์ลันด์-พัลส์ (Rhineland-Palatinate/Rheinland-Pfalz) สำนักงานสถิติแห่งรัฐไรน์ลันด์-พัลส์ (Statistisches Landesamt Rheinland-Pfalz)

12. รัฐซาร์ลันด์ (Saarland/Saarland) สำนักงานสถิติแห่งรัฐซาร์ลันด์ (Statistisches Amt Saarland)

13. รัฐซัคเซิน (Saxony/Sachsen) สำนักงานสถิติแห่งรัฐซัคเซิน (Statistisches Landesamt des Freistaates Sachsen)

14. รัฐซัคเซิน-อันฮัลท์ (Saxony-Anhalt/Sachsen-Anhalt) สำนักงานสถิติแห่งรัฐซัคเซิน-อันฮัลท์ (Statistisches Landesamt Sachsen-Anhalt)

15. รัฐชเลสวิก-โฮลชไตน์ (Schleswig-Holstein/Schleswig-Holstein) สำนักงานสถิติแห่งรัฐฮัมบวร์กและชเลสวิก-โฮลชไตน์ (Statistisches Amt für Hamburg und Schleswig-Holstein)

16. เสรีรัฐเธิร์ริงเงิน (Thuringia/Freistaat Thüringen) สำนักงานสถิติแห่งรัฐเธิร์ริงเงิน (Thüringer Landesamt für Statistik)

สำนักงานสถิติในแต่ละมลรัฐจะทำหน้าที่สนับสนุนการทำงานของฝ่ายปกครอง โดยการจัดเก็บตัวเลขสถิติในกระบวนยุทธธรรมทางอาญาของรัฐตน เพื่อนำไปรวบรวมจัดทำเป็นสถิติแห่งสหพันธ์ ตลอดจนให้บริการด้านสถิติแก่หน่วยงานต่าง ๆ แก่ประชาชนในรัฐและทั่วทั้งประเทศ

3.1.2 หน่วยงานที่มีบทบาทในการจัดเก็บข้อมูลและบูรณาการสถิติ

สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี มีองค์กรของรัฐหลายหน่วยงานที่มีบทบาทหลักในการจัดเก็บข้อมูลในกระบวนยุทธธรรมทางอาญาของสหพันธ์ ทั้งในรูปแบบของข้อมูลการกระทำความผิดโดยรวม การจำแนกตามฐานความผิด สถานที่เกิดเหตุ อาวุธที่ใช้ในการกระทำความผิด ลักษณะของผู้กระทำความผิด เพศ อายุ สถิติคดีที่เกิดขึ้นในแต่ละรัฐ อีกทั้งยังมีหน่วยงานพิเศษของรัฐ เอกชน สถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยซึ่งรวบรวมข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของภาครัฐ แนวทางปฏิบัติที่สำคัญ คือ ข้อมูลสถิติจากทุกหน่วยงานเป็นข้อมูลที่เปิดกว้าง ทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานเอกชนหรือประชาชนสามารถรับรู้ได้โดยเปิดเผย สามารถตรวจสอบและนำไปศึกษาค้นคว้า บูรณาการข้อมูลได้อย่างกว้างขวาง แต่ละรัฐสามารถใช้ข้อมูลจากส่วนกลาง ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของเอกสารที่เผยแพร่โดยรัฐ องค์กรหรือหน่วยงานส่วนท้องถิ่น หนังสือทางการหรือข้อมูลที่ถูกรวบรวมไว้ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยง่ายด้วยระบบอินเทอร์เน็ต จากเว็บไซต์ของ

กระทรวงและหน่วยงานต่าง ๆ การศึกษาวิจัยถึงบทบาทและขอบเขตความรับผิดชอบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะสะท้อนให้เห็นถึงระบบการทำงานที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนกันและกันอย่างเป็นระบบ หน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในการจัดเก็บข้อมูลและบูรณาการสถิติมีดังต่อไปนี้

1) กระทรวงยุติธรรม (*Federal Ministry of Justice/ Bundesministerium der Justiz*⁴⁵ [BMJJ])

กระทรวงยุติธรรมแห่งสหพันธ์เป็นตัวแทนของรัฐในการให้หลักประกัน และส่งเสริมความยุติธรรม สิทธิและประชาธิปไตยให้แก่ประชาชน ซึ่งถือว่าเป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินกระบวนการยุติธรรมและการอำนวยความสะดวกยุติธรรมอย่างเสมอภาค

ภารกิจหน้าที่ของกระทรวงยุติธรรมแห่งสหพันธ์ ได้แก่

(1) ภารกิจด้านงานนิติบัญญัติ (Legislation) กระทรวงยุติธรรมมีภารกิจ ในการจัดทำร่างกฎหมายออกกฎหมาย ตรวจสอบร่างกฎหมายจากกระทรวงอื่นมิให้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (The Basic Law / Grundgesetz)

(2) ภารกิจด้านงานปกครอง (Administrative) กระทรวงยุติธรรมมีหน้าที่จัดตั้งองค์กรทางปกครอง ดูแลงานงบประมาณของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม วางเงื่อนไขให้แก่องค์กร และทำหน้าที่ควบคุม ดูแล และตรวจสอบให้การบริหารงานตุลาการของทั้ง 16 รัฐดำเนินไปภายใต้บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมาตรา 30⁴⁶ “การใช้อำนาจปกครองและการปฏิบัติหน้าที่ปกครองเป็นของมลรัฐ เว้นแต่กฎหมายนี้จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นหรืออนุญาตไว้” และมาตรา 92⁴⁷ “อำนาจในการพิพากษาเป็นของผู้พิพากษา องค์กรที่ใช้อำนาจ คือ ศาลรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธ์ ศาลสูงแห่งสหพันธ์ ศาลสหพันธ์ที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายนี้ และศาลมลรัฐ” ภารกิจในส่วนงานปกครองนี้เป็นการวางโครงสร้างให้การดำเนินกระบวนการยุติธรรมเป็นไปอย่างเป็นระบบ เพราะกระทรวงยุติธรรมจะสนับสนุนการจัดเก็บข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศาล คดีพิพาทที่นำมาสู่ศาล และตัวบทกฎหมายให้แก่หน่วยงานที่มีหน้าที่เฉพาะ ซึ่งจะได้กล่าวในลำดับถัดไป

⁴⁵ www.bmj.bund.de

⁴⁶ Art. 30 GG (Distribution of competence between the Federation and the States) The exercise of governmental powers and the discharge of governmental functions are incumbent on the States insofar as this Basic Law does not otherwise prescribe or permit.

[Die Ausübung der staatlichen Befugnisse und die Erfüllung der staatlichen Aufgaben ist Sache der Länder, soweit dieses Grundgesetz keine andere Regelung trifft oder zuläßt.]

⁴⁷ Art. 92 GG (Court Organization) The judicial authority is vested in the judges; it is exercised by the Federal Constitutional Court, by the Supreme Federal Court, by the Federal courts provided for in this Basic Law and by the courts of the States.

[Die rechtsprechende Gewalt ist den Richtern anvertraut; sie wird durch das Bundesverfassungsgericht, durch die in diesem Grundgesetze vorgesehenen Bundesgerichte und durch die Gerichte der Länder ausgeübt.]

2) กระทรวงกิจการภายใน (Federal Ministry of the Interior/ Bundesministerium des Innern⁴⁸ [BMI])

กระทรวงกิจการภายในมีบทบาทสำคัญในการปกป้องและรักษาความมั่นคงปลอดภัยภายในประเทศ กำหนดนโยบายสำหรับบุคคลต่างชาติและผู้อพยพ ให้ความคุ้มครองบุคคลจากการใช้ความรุนแรง การก่ออาชญากรรมและการก่อการร้าย ให้การบริการแก่สาธารณะ และสนับสนุนการปกครองภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

ภารกิจหน้าที่ของกระทรวงกิจการภายในแห่งสหพันธ์ ได้แก่

(1) ภารกิจด้านการเมือง (Political goals) ได้แก่ ภารกิจในการวางหลักการพื้นฐานเพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติสำหรับการดำเนินนโยบายทางการเมืองภายในประเทศ

(2) ภารกิจด้านข้อมูลและข้อเท็จจริง (Data and facts) ได้แก่ ภารกิจในการชี้แจง ระบุเหตุผล เบื้องหลังของข้อมูลและข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจการภายในประเทศ พร้อมทั้งระบุถึงแหล่งอ้างอิงและแหล่งศึกษาค้นคว้าข้อมูลในเชิงลึก

(3) ภารกิจด้านสื่อสิ่งพิมพ์และสถิติ (Publications and statistics) ได้แก่ ภารกิจในการจัดตั้งและสนับสนุนองค์กรในหน่วยงานของตนในการจัดทำสื่อสิ่งพิมพ์ การรวบรวมข้อมูลสถิติในทุก ๆ ด้านของประเทศ ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การท่องเที่ยว เทคโนโลยี และด้านอาชญากรรม ซึ่งถือว่าภารกิจในส่วนนี้ของกระทรวงกิจการภายใน เป็นภารกิจหน้าที่ที่สนับสนุนการบูรณาการข้อมูลสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาโดยตรงที่สุด

(4) ภารกิจด้านการข่าว (News) ได้แก่ ภารกิจในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลง การพัฒนา และข้อเท็จจริงที่ทันต่อความก้าวหน้าในขณะนั้น

กระทรวงกิจการภายในมีหน่วยงานภายใน 19 สำนักงาน งานด้านการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติเป็นภารกิจหน้าที่ซึ่งอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของ 3 หน่วยงาน ดังต่อไปนี้

(1) สำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ (Federal Criminal Office / Bundeskriminalamt⁴⁹ [BKA]) สำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์เป็นหน่วยงานหลักและมีบทบาทสำคัญที่สุดในการเก็บรวบรวม วิเคราะห์และบูรณาการข้อมูลสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เป็นหน่วยงานขนาดใหญ่ที่มีหน่วยงานย่อยซึ่งปฏิบัติภารกิจหน้าที่ในด้านการเก็บรวบรวมสถิติในหลายด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านการดำเนินคดีอาญา ภารกิจหลักของสำนักงานอาชญาวิทยา คือ การต่อสู้กับอาชญากรรมในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี โดยปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานของมลรัฐและหน่วยงานพิเศษ ตลอดจนองค์กรอิสระ

ภารกิจหน้าที่ของสำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์จำแนกตามแผนกต่าง ๆ ได้แก่

แผนกรักษาความมั่นคงแห่งรัฐ (ST)

- ด้านการคลัง

⁴⁸ www.bmi.bund.de

⁴⁹ www.bundeskriminalamt.de

- ด้านการป้องกันอันตราย
- ด้านการก่อการร้ายระหว่างประเทศ
- ด้านอาชญากรรมนอกประเทศ
- ด้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ
- ด้านอาชญากรรมอาวุธร้ายแรง
- ด้านประมาธู

แผนกอาชญากรรมร้ายแรงและองค์กรอาชญากรรม (SO)

- ด้านความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน
- ด้านความผิดเกี่ยวกับการปลอมแปลง
- ด้านความผิดเกี่ยวกับการลงทุน
- ด้านองค์กรอาชญากรรม
- ด้านอาชญากรรมยาเสพติด
- ด้านอาชญากรรมการบุกรุก
- ด้านอาชญากรรมสิ่งแวดลอม
- ด้านอาชญากรรมอาวุธร้ายแรง
- ด้านอาชญากรรมข้อมูลและการสื่อสาร
- ด้านความผิดเกี่ยวกับการทำให้เสียหายโดยบุคคลใกล้ชิด

แผนกงานด้านกลุ่มความปลอดภัย (SG)

- เป็นหน่วยงานที่ทำงานร่วมกับสำนักงานอาชญาวิทยาโดยตรงในการปกป้องรักษาองค์กรภายใต้รัฐธรรมนูญ และรักษาความปลอดภัยให้แก่องค์กรต่างชาติ

แผนกศูนย์กลางตำรวจอาชญากรรม (ZD)

- ด้านการสนับสนุนและเผยแพร่ข้อมูล
- ด้านความร่วมมือกับสาธารณะ
- ด้านการเป็นศูนย์กลางภาษาราชการ
- ด้านการเฝ้ามองการติดต่อสื่อสาร
- ด้านการให้ความร่วมมือและความช่วยเหลือกับองค์กรตำรวจจากต่างประเทศ
- ด้านการสืบค้นและเก็บรักษาข้อมูลส่วนบุคคล
- ด้านการจัดการโฆษณาเกินความเป็นจริง
- ด้านระบบการจดจำใบหน้าบุคคล
- ด้านการระบุสถานที่เกิดเหตุ
- ด้านการกระทำความผิดขณะเกิดสาธารณภัย
- ด้านศูนย์กลางการบริการ
- ด้านการให้คำปรึกษาและคำชี้แจง

- ด้านการบ่งชี้ภารกิจหน้าที่
- ด้านการสนับสนุนในพลังงานนิวเคลียร์
- ด้านการให้การสนับสนุนแก่หน่วยงานในสหภาพยุโรป

แผนกสถาบันเทคโนโลยีอาชญากรรม (KT)

- ด้านงานวิจัยและการพัฒนา
- ด้านการเตรียมและเครื่องมือในการประกอบอาชญากรรม
- ด้านเทคนิคในห้องทดลอง ความปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยี

แผนกสถาบันอาชญากรรม (KI)

- ด้านการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคโนโลยี
- ด้านการศึกษาต่อเนื่องแก่ตำรวจสหพันธ์และตำรวจมลรัฐ
- ด้านความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจ
- ด้านงานวิจัยของเจ้าหน้าที่ตำรวจเกี่ยวกับอาชญากรรมและอาชญาวิทยา
- ด้านการป้องปรามอาชญากรรม
- ด้านยุทธวิธีทางอาญา
- ด้านสถิติ โดย แผนกสถิติคดีอาญาโดยสำนักงานตำรวจ (Polizeiliche Kriminalstatistik [PKS])
- ด้านองค์กรตำรวจ
- ด้านงานสาธารณะและอินเทอร์เน็ต

แผนกข้อมูลเทคโนโลยี (IT)

- ปฏิบัติภารกิจด้านการจัดการข้อมูลและการติดต่อสื่อสาร

แผนกความร่วมมือระหว่างประเทศ (IK)

- ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานราชการ องค์กรอิสระและองค์กรความร่วมมือระหว่างประเทศ

แผนกศูนย์กลางภารกิจการปกครอง (ZV)

- ด้านกิจการทั่วไปของบุคคล
- ด้านที่พักอาศัย การก่อสร้าง
- ด้านการอยู่อาศัย การเช่า
- ด้านองค์กรภายใน
- ด้านความยุติธรรมและความเสมอภาค
- ด้านหน้าที่ความรับผิดชอบส่วนบุคคล
- ด้านการวางแผนส่วนบุคคล
- ด้านสาระแห่งความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตส่วนบุคคล
- ด้านสื่อ (KFZ)

แผนกศูนย์กลางสำรวจอาชญากรรม (ZD) และแผนกสถาบันอาชญากรรม (KI) เป็นหน่วยงานที่จัดเก็บรวบรวมข้อมูล และบันทึกเป็นสถิติที่มีประโยชน์ต่อการทำงานขององค์กรของตนเอง ในส่วนแคบและมีประโยชน์ต่อการทำงานขององค์กรหลักต่าง ๆ ทั้งกระทรวงแห่งสหพันธ์และองค์กรระหว่างประเทศในส่วนกว้าง โดยจะได้นำเสนอรายละเอียดในลำดับต่อไป

(2) สำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์ (Federal Statistical Office/ Statistisches Bundesamt⁵⁰ [StBA]) สำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์เป็นหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่เก็บรวบรวมข้อมูลสถิติแห่งชาติทุก ๆ ด้านที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของชนชาวเยอรมัน ทั้งในรูปแบบมหภาค คือ สถิติเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งรัฐในด้านประชากร การจ้างงาน การลงทุน การเลือกตั้งและบริการสาธารณะ และในรูปแบบจุลภาค คือ สถิติที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของประชาชนโดยตรง เช่น การศึกษา การประกอบอาชีพ การดำเนินชีวิต สุขภาพ สถิติที่ถูกจัดเก็บนั้นต้องมีคุณภาพกล่าวคือ ถูกรวบรวมโดยวิธีที่ทันสมัย มีสำเนิกรับผิดชอบ เป็นกลาง ตรวจสอบได้ ผ่านการวิเคราะห์ การประเมินค่าให้ได้ข้อมูลที่เชื่อถือจริงปราศจากการแทรกแซงจากฝ่ายใด สถิติมีเพื่อการพัฒนาประเทศและเปิดกว้างแก่ทุกฝ่าย ทั้งฝ่ายการเมือง ฝ่ายปกครอง เศรษฐกิจและประชาชน ในส่วนที่สนับสนุนกระบวนการยุติธรรมทางอาญาคือ ข้อมูลสถิติในหัวข้อ แผนงานความปลอดภัยของสังคม (Social Security Schemes) และหัวข้อการอำนวยความยุติธรรม ในการจัดเก็บรวบรวมและให้บริการข้อมูลทางสถิติของสำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์จัดไว้ในหัวข้อ ดังต่อไปนี้

- อาณาเขต (Area)
- จำนวนประชากร (Population)
- การจ้างงาน (Employment)
- การเลือกตั้ง (Elections)
- การศึกษา (Education)
- แผนงานความปลอดภัยของสังคม (Social Security Schemes)
- สุขภาพ (Health)
- การอำนวยความยุติธรรม (Justice)
- อาคารและเคหะสถาน (Buildings and Housing)
- การใช้ที่ดิน (Land Use)
- สิ่งแวดล้อม (Environment)
- เกษตรกรรม (Agriculture)
- โรงงานและเหมืองแร่ (Manufacturing and Mining)
- พลังงานและการจัดสรรน้ำ (Energy and Water Supply)
- การสร้างโรงงานอุตสาหกรรม (Building Industry)
- การจัดการทางการค้า (Distributive Trade)

⁵⁰ www.destatis.de

- อุตสาหกรรมโรงแรมและภัตตาคาร (Hotel and Restaurant Industry)
- การท่องเที่ยว (Tourism)
- การขนส่งและการติดต่อสื่อสาร (Transport and Communications)
- การให้บริการ (Services)
- การค้ากับต่างประเทศ (Foreign Trade)
- หัตถกรรม (Crafts)
- อุตสาหกิจและวิสาหกิจชุมชน (Enterprises and local units)
- การประกาศทางธุรกิจ (Business notifications)
- การล้มละลาย (Insolvencies)
- ราคา (Prices)
- รายได้ (Earnings)
- ค่าจ้างแรงงาน (Labour Costs)
- งบประมาณสาธารณะ (Public Budgets)
- สิทธิส่วนบุคคลในการรับบริการสาธารณะ (Public Service Personnel)
- บัญชีเศรษฐกิจแห่งชาติ (National Accounts)

(3) สำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์ (Federal Police / Bundespolizei [BPOL]) สำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์เป็นตัวแทนของรัฐภายใต้การควบคุมดูแลของสำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ (BKA) มีภารกิจในการสืบสวนสอบสวน มีความรับผิดชอบต่อการบังคับใช้กฎหมายในการดำเนินคดีอาญา ทั้งในคดีอาญาภายในประเทศ คดีอาญาที่เป็นความผิดฉ้อโกงและคดีอาญาที่มีรัฐต่างชาติเข้ามาเกี่ยวข้อง สำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์ เป็นอีกหน่วยงานหลักที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการรวบรวม ดำเนินการ จัดเก็บและส่งเคราะห์ข้อมูลเป็นสถิติ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อจัดหาข้อมูลที่มีความเป็นกลาง เป็นอิสระและมีคุณภาพสูงให้แก่สาธารณะ

ภารกิจหน้าที่เฉพาะของสำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์ มีดังนี้

- ให้ความปลอดภัยแก่ฝ่ายพลเรือน ฝ่ายบริหาร ฝ่ายปกครอง
- ป้องกันการกระทำความผิดอาญาภายใต้ขอบอำนาจที่ได้รับมอบหมายจากสำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์และบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
- ปกป้องกฎหมาย สิทธิและเสรีภาพ
- ปกป้องอาณาเขตแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี
- ป้องกันความปลอดภัยของระบบขนส่งทั้งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ
- ให้ความคุ้มกันองค์กรภายใต้รัฐธรรมนูญ
- ให้ความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศ
- ให้ความสนับสนุนด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและองค์กรทางการทูต
- ให้ความสนับสนุนกับสำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ (BKA)

- ให้ความสำคัญสนับสนุนกับหน่วยงานทุกภาคส่วนของสหพันธ์เพื่อปกป้องรัฐธรรมนูญ
- ให้ความช่วยเหลือในด้านสาธารณสุขทุกประเภท

3) ตำรวจมลรัฐบาเดน - เวือร์ทเทมแบร์ก (*Baden Württemberg Police/Polizei Baden-Württemberg*⁵¹)

ตำรวจแห่งมลรัฐบาเดน - เวือร์ทเทมแบร์ก เป็นหน่วยงานภายใต้การปกครองของคณะรัฐมนตรีแห่งมลรัฐ เป็นเจ้าหน้าที่รัฐผู้ทำหน้าที่ปกป้องคุ้มครองประชาชนและป้องกันการเกิดอาชญากรรม

ภารกิจหน้าที่ของตำรวจมลรัฐ มีดังนี้

(1) ภารกิจด้านการคุ้มครองความมั่นคงปลอดภัยสาธารณะและจัดระเบียบสังคม - ตำรวจแห่งมลรัฐบาเดนมีภารกิจในการทำหน้าที่ให้ความคุ้มครองแก่ชีวิต เสรีภาพและทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนดูแลสังคมให้อยู่ภายใต้ความสงบเรียบร้อย หากเกิดการกระทำความผิดขึ้นย่อมมีหน้าที่ต้องนำตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดีภายใต้หลักประมวลกฎหมายอาญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเยอรมัน

(2) ภารกิจด้านงานกฎหมาย - ตำรวจแห่งมลรัฐบาเดนมีหน้าที่ปฏิบัติงานภายใต้ขอบอำนาจที่กฎหมายให้ไว้และภายใต้ขอบเขตแห่งกฎหมาย

(3) ภารกิจด้านการให้ความร่วมมือในการป้องปรามอาชญากรรม - ตำรวจแห่งมลรัฐบาเดนมีภารกิจพิเศษนอกเหนือไปจากการทำหน้าที่ตำรวจดังที่กล่าวมา กล่าวคือ มีหน้าที่ในการให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมและฝ่ายปกครองในการเก็บรวบรวมข้อมูลของคดีอาญาและการบูรณาการสถิติ และเผยแพร่ต่อสาธารณะเพื่อให้ประชาชนรับรู้ถึงสถิติการเกิดอาชญากรรม และแนวทางการหลีกเลี่ยงการตกเป็นเหยื่อในคดีอาชญากรรม

4) สำนักงานสถิติแห่งมลรัฐบาเดน - เวือร์ทเทมแบร์ก (*Statisches Landesamt Baden - Württemberg*⁵²) สำนักงานสถิติแห่งมลรัฐบาเดน มีภารกิจหน้าที่ในการรวบรวม จัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูลสถิติทุก ๆ ด้านที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในรัฐบาเดน - เวือร์ทเทมแบร์ก เช่น ด้านจำนวนประชากร ด้านเศรษฐกิจ ด้านการงาน ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านพลังงาน และด้านสังคมในลักษณะของการกระทำความผิดอาญา

5) สำนักงานสถิติและการจัดการข้อมูลแห่งรัฐไบเอิร์น (*Bayerisches Landesamt für Statistik und Datenverarbeitung*⁵³) - รวบรวมตัวเลขสถิติที่เป็นทางการของรัฐไบเอิร์นและสหพันธ์

6) สถาบันสถิติแห่งเบอร์ลินและบรันเดนบวร์ก (*State Statistical Institute Berlin-Brandenburg/ Amt für Statistik Berlin-Brandenburg*⁵⁴) - เป็นสถาบันที่ทำหน้าที่รวบรวม จัดทำ วิเคราะห์และให้บริการข้อมูลสถิติแก่สาธารณะ ฝ่ายปกครอง ฝ่ายการเมืองและฝ่ายอุตสาหกรรม

⁵¹ www.polizei-bw.de

⁵² www.statistik.baden-wuerttemberg.de

⁵³ www.statistik.bayern.de

- 7) สำนักงานสถิติแห่งมลรัฐเบรเมน (*Statisches Landesamt Bremen*⁵⁵) - เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่รวบรวมและจัดทำข้อมูลสถิติในด้านสังคมและเศรษฐกิจ
- 8) สำนักงานสถิติแห่งรัฐฮัมบวร์กและชเลสวิก-โฮลชไตน์ (*Statistische Amt für Hamburg und Schleswig-Holstein*⁵⁶) - เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่รวบรวมและให้บริการข้อมูลสถิติแก่สาธารณะ
- 9) สำนักงานสถิติแห่งรัฐเฮสเซน (*Hessisches Statistisches Landesamt*⁵⁷) - เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่รวบรวมและให้บริการข้อมูลสถิติด้วยวิธีการสืบค้นที่ทันสมัย ให้บริการแก่ประชาชน หน่วยงานของรัฐและเอกชนในด้านสถิติเกี่ยวกับสังคม เศรษฐกิจ การเมือง กฎหมาย
- 10) สำนักงานสถิติแห่งรัฐเมคเคิลนบวร์ก-พอร์พอมเมิร์น (*Statistisches Amt Mecklenburg-Vorpommern*⁵⁸) - เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่รวบรวมและจัดทำข้อมูลสถิติในทุก ๆ ด้าน และให้ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้าด้านสถิติในเชิงลึก
- 11) ศูนย์สถิติและเทคโนโลยีการติดต่อสื่อสารแห่งรัฐนีเดอร์ซัคเซิน (*Landesbetrieb für Statistik und Kommunikations-Technologie Niedersachsen*⁵⁹ [LSKN]) - เป็นศูนย์กลางสำหรับรัฐนีเดอร์ซัคเซินในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลสถิติด้านประชากร เศรษฐกิจ การจ้างงาน การประกันการว่างงาน
- 12) ศูนย์ข้อมูลและเทคนิคแห่งรัฐนอร์ทไรน์-เวสต์ฟาเลน (*Information und Technik Nordrhein-Westfalen*⁶⁰ [IT.NRW]) - มีหน้าที่ศึกษาและค้นคว้าวิจัยด้านสถิติ และเป็นศูนย์กลางในการให้บริการด้านการสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับรัฐและสหพันธ์
- 13) สำนักงานสถิติแห่งรัฐไรน์ลันด์-พัลส์ (*Statistisches Landesamt Rheinland-Pfalz*⁶¹) - ให้บริการข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ด้านต่าง ๆ และให้บริการห้องสมุดสาธารณะ
- 14) สำนักงานสถิติแห่งรัฐซาร์ลันด์ (*Statistisches Amt Saarland*⁶²) - เป็นหน่วยงานที่ให้บริการข้อมูลด้านสถิติ ข้อมูลงานวิจัยและให้บริการห้องสมุดสำหรับการศึกษาค้นคว้าในสาขาสถิติศาสตร์
- 15) สำนักงานสถิติแห่งรัฐซัคเซิน (*Statistisches Landesamt des Freistaates Sachsen*⁶³) - เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่รวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลสถิติในทุก ๆ ด้านไว้ให้บริการแก่สาธารณะในรูปแบบของนิตยสาร ข้อมูลออนไลน์

⁵⁴ www.statistik-berlin-brandenburg.de

⁵⁵ www.statistik.bremen.de

⁵⁶ www.statistik-nord.de

⁵⁷ www.statistik-hessen.de

⁵⁸ www.statistik-mv.de

⁵⁹ www.lskn.niedersachsen.de

⁶⁰ www.it.nrw.de

⁶¹ www.statistik.rlp.de

⁶² www.saarland.de/statistik.htm

⁶³ www.statistik.sachsen.de

16) สำนักงานสถิติแห่งรัฐซัคเซิน-อันฮัลท์ (*Statistische Landesamt Sachsen-Anhalt*⁶⁴) - เป็นหน่วยงานกลางของรัฐซัคเซิน-อันฮัลท์ทำหน้าที่รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลสถิติด้านเศรษฐกิจ การเมือง ประชากร วิทยาศาสตร์ การสื่อสาร

17) สำนักงานสถิติแห่งรัฐเธิร์ริงเงิน (*Thüringer Landesamt für Statistik*⁶⁵) - ทำหน้าที่รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลและข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสถิติ

18) สำนักงานสืบสวนอาชญากรรมศุลกากร (*The German Customs Investigation Bureau/ Zollkriminalamt*⁶⁶ [ZKA]) สำนักงานสืบสวนอาชญากรรมศุลกากรเป็นหน่วยงานภายใต้สังกัดกระทรวงการคลัง (German Finance Ministry/ Bundesministerium der Finanzen)

ภารกิจหน้าที่ของสำนักงานสืบสวนอาชญากรรมศุลกากร มีดังนี้

(1) ภารกิจด้านงานศุลกากร - เป็นหน่วยงานที่ให้การสนับสนุน โดยการวางระบบฐานข้อมูล ระบบการสืบสวนสอบสวนด้านอาชญาวิทยา และเทคโนโลยีเกี่ยวกับอาชญากรรม

(2) ภารกิจด้านเศรษฐกิจ - เป็นศูนย์กลางการเฝ้ามองการเจริญเติบโตและสภาวะการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ

(3) ภารกิจด้านการป้องกัน - เป็นศูนย์กลางในการให้การสนับสนุนความมั่นคงปลอดภัยทางเศรษฐกิจของสหภาพยุโรปและการต่อต้านองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ

(4) ภารกิจด้านการเผยแพร่ข้อมูลและเทคโนโลยี - โดยการวางแผนงาน ให้ความร่วมมือ และปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานด้านสถิติ หน่วยงานในส่วนนี้มีบทบาทส่งเสริมและสนับสนุนการจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูลสถิติ

(5) ภารกิจด้านงานกฎหมายและการกำกับดูแลองค์กรวิชาชีพ - ทำหน้าที่ดูแลและตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานราชการ ฝ่ายบริหารและฝ่ายปกครอง

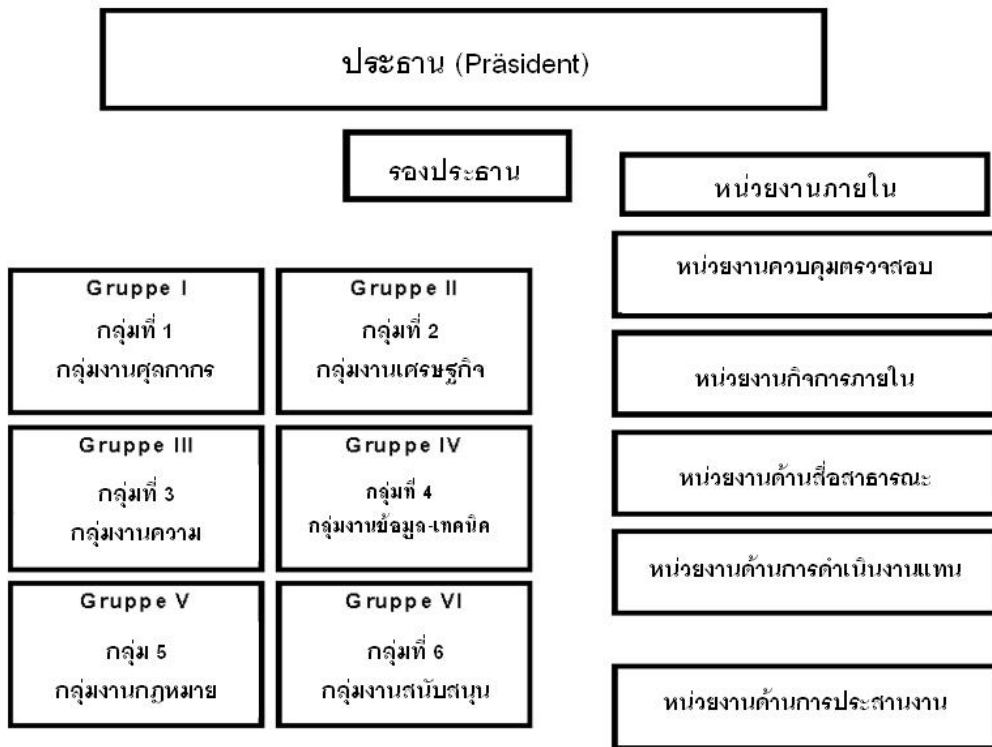
(6) ภารกิจด้านการให้ความช่วยเหลือหน่วยงานอื่น

⁶⁴ www.statistik.sachsen-anhalt.de

⁶⁵ www.statistik.thueringen.de

⁶⁶ www.zoll.de

**แผนภาพที่ 3-1 แผนผังองค์กรของสำนักงานสืบสวนอาชญากรรมศาลากร
และภารกิจของหน่วยงาน**

ที่มา: www.zoll.de

19) หน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยและหน่วยงานอิสระ นอกจากหน่วยงานหลักซึ่งสังกัดอยู่ภายใต้กระทรวงกิจการภายในนั้น ยังมีหน่วยงานภายนอกที่เป็นองค์กรการศึกษาของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันวิจัยต่างๆ ที่มีการกิจและบทบาทในการสนับสนุนการจัดเก็บข้อมูลสถิติซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการบูรณาการสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา หน่วยงานดังกล่าวนี้ได้แก่

(1) ศูนย์รวบรวมข้อมูลอาชญากรรมและการลงโทษคอนสแตนซ์ (The Konstanz Repositories on Crime and Sanctioning/ Konstanzer Inventar Sanktionsforschung⁶⁷ [KIS]) โดยมหาวิทยาลัยคอนสแตนซ์ (Universität Konstanz) - ศูนย์ข้อมูลภายในมหาวิทยาลัยคอนสแตนซ์แห่งนี้ ให้บริการการสืบค้นข้อมูลทางอาญาวิทยาและอาชญากรรม โครงสร้างการกระทำความผิด และการพัฒนารูปแบบของการกระทำ ความผิดอาญาและการลงโทษในทางปฏิบัติ

(2) ศูนย์รวบรวมข้อมูลแนวโน้มการเกิดอาชญากรรมคอนสแตนซ์ (The Konstanz Repositories on Crime/ Konstanzer Inventar Kriminalitätsentwicklung⁶⁸ [KIK]) โดยมหาวิทยาลัยคอนสแตนซ์ (Universität Konstanz) - ศูนย์ข้อมูลภายในแห่งนี้ ให้บริการการสืบค้นข้อมูลสถิติ แผนภูมิการกระทำความผิดอาญา สถิติจากสำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์และสถิติคำพิพากษาของศาล

⁶⁷ www.uni-konstanz.de/rtf/kis/

⁶⁸ www.uni-konstanz.de/rtf/kik/

(3) ศูนย์รวบรวมเอกสารทางอาชญวิทยา (KrimDok⁶⁹) โดยมหาวิทยาลัยทือบิงเงิน (Universität Tübingen) - ศูนย์อาชญวิทยาแห่งมหาวิทยาลัยทือบิงเงินนี้ ให้บริการเกี่ยวกับแหล่งอ้างอิงและบรรณานุกรมของข้อมูลด้านอาชญวิทยา

(4) สถาบันอาชญวิทยา (Institute for Criminology/ Institut für Kriminologie) โดยมหาวิทยาลัยทือบิงเงิน (Universität Tübingen) - สถาบันอาชญวิทยาแห่งมหาวิทยาลัยทือบิงเงิน เป็นสถาบันวิจัยในคณะนิติศาสตร์ มีภารกิจในการศึกษาค้นคว้าวิจัยและให้บริการสื่อการเรียนการสอนเกี่ยวกับอาชญวิทยา กฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน กฎหมายบังคับโทษและกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ตลอดจนข้อมูลการศึกษาด้านอาชญวิทยา

(5) หน่วยรายงานข้อมูลอาชญากรรม (Kriminalitätslageberichte) โดยการสนับสนุนฐานข้อมูลจากสำนักงานอาชญวิทยาแห่งสหพันธ์ (BKA) - หน่วยงานนี้ให้บริการข้อมูลและสถิติที่จัดทำโดยสำนักงานอาชญวิทยาแห่งสหพันธ์และสำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์

(6) Krimpedia โดยมหาวิทยาลัยฮัมบวร์ก (Universität Hamburg) - เป็นการให้บริการในรูปแบบการสืบค้นข้อมูลผ่านระบบอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัยฮัมบวร์ก ให้บริการข้อมูลเชิงทฤษฎีด้านอาชญวิทยา และการสัมมนาในด้านกฎหมายอาญา

(7) สถาบันกฎหมายอาญาต่างประเทศและระหว่างประเทศแมกซ์ พลังค์ (Max Planck Institute for Foreign and International Criminal Law / Max-Planck-Institut für ausländisches und internationales Strafrecht⁷⁰ เมือง Freiburg - สถาบันกฎหมายอาญาแมกซ์ พลังค์ ให้บริการข้อมูลด้านงานวิจัยเกี่ยวกับกฎหมายอาญาเยอรมัน กฎหมายอาญาของประเทศต่าง ๆ และกฎหมายอาญาระหว่างประเทศ เป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในการศึกษาศาสตร์ต่าง ๆ และในทางนิติศาสตร์คือ กฎหมายอาญา

(8) ศูนย์รวบรวมข้อมูลกฎหมายอาญา (Strafrecht in aller Welt) โดยมหาวิทยาลัยมิวนิค (Universität München) - เป็นศูนย์รวบรวมข้อมูลทางกฎหมายอาญาจากประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก

(9) Forensische Ressourcen โดยมหาวิทยาลัยไมนซ์ (Universität Mainz) - เป็นศูนย์รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับระบบศาลยุติธรรม

3.1.3 ระเบียบคำสั่งและแนวทางการปฏิบัติขององค์กร

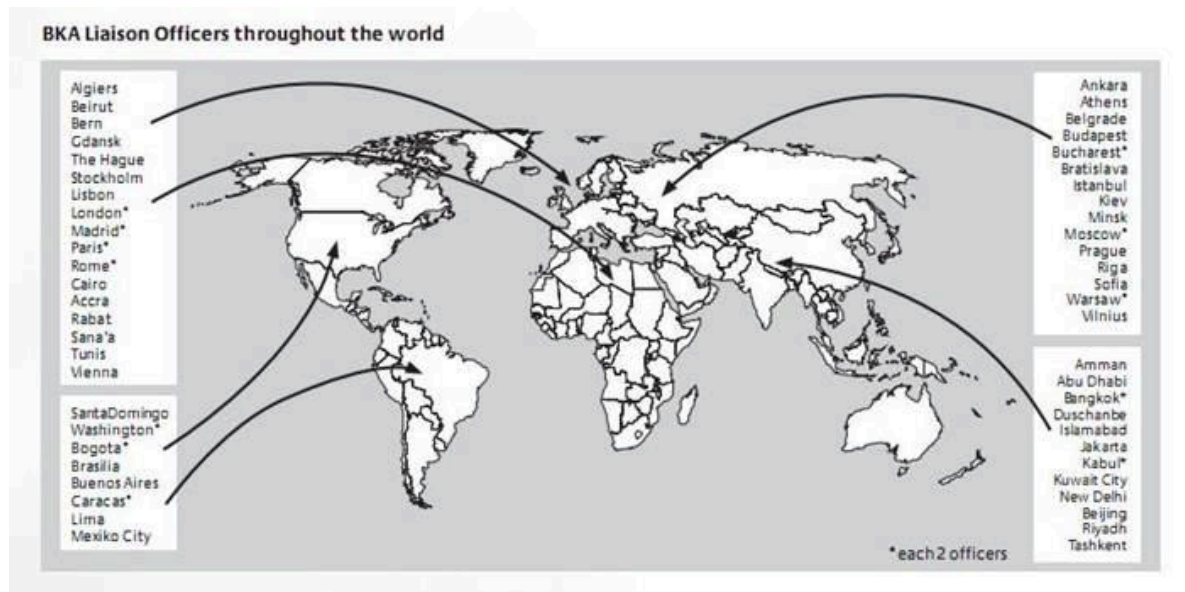
การจัดเก็บข้อมูลและบูรณาการสถิติขององค์กรต่าง ๆ ของรัฐบาลสหพันธ์อยู่ภายใต้กฎหมายของหน่วยงานที่ควบคุมดูแล และภายใต้หลักการความร่วมมือระหว่างองค์กรต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ กฎเกณฑ์แห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บสถิติของประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีสามารถสรุปได้ ตามรูปแบบการปฏิบัติงานขององค์กรต่าง ๆ ได้แก่

⁶⁹ www.ifk.jura.uni-tuebingen.de/krimdok/

⁷⁰ www.mpicc.de

(1) สำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ (BKA) ภายใต้สังกัดกระทรวงกิจการภายใน (Federal Ministry of the Interior/ Bundesministerium des Innern) มีการบริหารจัดการองค์กรภายใต้ “กฎหมายว่าด้วยการบริหารงานของสำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์และความร่วมมือระหว่างองค์กรของสหพันธ์และหน่วยงานตำรวจเกี่ยวกับข้อเท็จจริงทางอาญา” (Law on the Bundeskriminalamt and the Co-operation between Federal and State Authorities in Criminal Police Matters (BKA Law/ BKAG) ปี ค.ศ.1997 อันเป็นระเบียบข้อบังคับของกระทรวงกิจการภายใน ซึ่งกำหนดให้สำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ เป็นผู้ดูแลระบบการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูล ให้ความร่วมมือและเปิดเผยข้อมูลสถิติให้กับหน่วยงานตำรวจ หน่วยงานของสหพันธ์และหน่วยงานของทั้ง 16 มลรัฐ ตลอดจนองค์กรความร่วมมือแห่งสหภาพยุโรป ทั้งนี้สำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์ต้องทำงานภายใต้กฎขององค์กรตำรวจอาชญากรรมระหว่างประเทศ (International Criminal Police Organization [ICPO]) เพราะเป็นหนึ่งในสมาชิกที่มีจำนวน 186 ประเทศทั่วโลก

**แผนภาพที่ 3-2 แสดงความร่วมมือของสำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์กับองค์กรอาญา
ระหว่างประเทศต่าง ๆ**

แผนภาพข้างต้นแสดงให้เห็นถึงหน่วยงานย่อยภายใต้สังกัดของสำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ที่กระจายตัวอยู่ในประเทศต่าง ๆ ในหลายทวีปทั่วโลก ทั้งนี้เพื่อเฝ้าสังเกตและจับตามองการจัดทำข้อมูลสถิติภายในประเทศเยอรมนี ศึกษาถึงกระบวนการบูรณาการสถิติอันจักทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด และเพื่อเผยแพร่ข้อมูลสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศอื่น ๆ ตลอดจนเพื่อการศึกษา ค้นคว้า และการวิจัย

บทบัญญัติภายใต้ “กฎหมายว่าด้วยการบริหารงานของสำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์และความร่วมมือระหว่างองค์กรของสหพันธ์และหน่วยงานตำรวจเกี่ยวกับข้อเท็จจริงทางอาญา” ที่เกี่ยวเนื่องด้วยขั้นตอนและวิธีการบูรณาการสถิติ ได้แก่

1) มาตรา 1 (1) BKAG วางหลักว่า สหพันธ์เป็นผู้ควบคุมดูแลการทำงานของสำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ให้ปฏิบัติภายใต้ความร่วมมือระหว่างสหพันธ์ และองค์กรของมลรัฐ ในกิจการที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดอาญาทั้งปวง

2) มาตรา 2 (1) BKAG วางหลักว่า สำนักงานอาชญาวิทยาเป็นองค์กรกลางในการค้นหาและรวบรวมข้อมูลจาก มลรัฐ หน่วยงานตำรวจ หน่วยงานของสหพันธ์เพื่อบูรณาการให้เกิดเป็นสถิติที่มีประโยชน์ต่อการป้องกันและแก้ไขการกระทำความผิด เพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างองค์กรต่อต้านอาชญากรรมต่าง ๆ ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ ทั้งนี้การปฏิบัติงานต้องไม่ละเมิดต่อสิทธิขั้นพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ และต้องสอดคล้องกับบทบัญญัติในประมวลกฎหมายอาญาเยอรมัน (StGB) และรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (GG)

3) มาตรา 6 (1) BKAG วางหลักว่า สำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ต้องปฏิบัติการร่วมกับสำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์ในการให้ความคุ้มครองปลอดภัยแก่พยานที่ให้ข้อมูลซึ่งนำมาใช้เพื่อประโยชน์ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

4) มาตรา 7 (1) BKAG วางหลักว่า สำนักงานอาชญาวิทยามีหน้าที่เก็บรักษา แก้ไขเปลี่ยนแปลง และนำข้อมูลสถิติไปใช้ได้แต่เพียงเพื่อประโยชน์ของหน่วยงานในการบูรณาการสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเท่านั้น

5) มาตรา 8 (1) BKAG วางหลักว่า สำนักงานอาชญาวิทยามีหน้าที่จัดเก็บข้อมูลจำแนกได้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลการกระทำความผิดและลักษณะรูปพรรณสัณฐานของผู้กระทำความผิด
2. หมายเลขคดีและรายละเอียดการกระทำความผิดที่มีการบันทึกไว้อย่างถูกต้องโดยเจ้าพนักงานตำรวจ
3. ข้อมูลเวลาและสถานที่ที่เกิดการกระทำความผิด
4. ลักษณะการกระทำที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาเยอรมัน

6) มาตรา 9 (1) BKAG วางหลักว่า สำนักงานอาชญาวิทยาสามารถเก็บสถิติคดีในระดับชั้นศาลต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ตลอดจนถึงขั้นการบังคับคดี การบังคับโทษ การบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษา และการใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย

(2) สำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์ (StBA) ดำเนินงานสำรวจและจัดเก็บข้อมูลสถิติภายใต้ “กฎหมายว่าด้วยการบริหารงานของสำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์” (Federal Statistical Office Law/ Bundesstatistikgesetz [BStatG]) ปี ค.ศ.1987 ซึ่งควบคุมให้การรวบรวมข้อมูลสถิติเป็นไปอย่างถูกต้องตรงไปตรงมา มีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาอย่างเป็นระบบ มีการจัดเก็บข้อมูลที่หลากหลายทั้งการสำรวจแบบกลุ่ม การสัมภาษณ์ การเปรียบเทียบข้อมูลกับหน่วยงานอิสระอื่น ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่มีมาตรฐานเดียวกัน

บทบัญญัติภายใต้ “กฎหมายว่าด้วยการบริหารงานของสำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์” ที่เกี่ยวเนื่องด้วยขั้นตอนและวิธีการบูรณาการสถิติ ได้แก่

1) มาตรา 1 วางหลักว่า สำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์มีภารกิจในการวางมาตรฐานและหลักเกณฑ์ในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลสถิติให้มีความเป็นกลาง มีความเป็นภาวะวิสัยและเป็นอิสระ ทั้งนี้มีหน้าที่ต้องให้ความร่วมมือกับหน่วยงานของสหพันธ์และหน่วยงานมลรัฐเพื่อให้สามารถนำข้อมูลสถิติไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมกับสังคมและประเทศชาติ

2) มาตรา 2 (1) ให้คำนิยามว่า สำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์ เป็นหน่วยงานอิสระซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงกิจการภายใน

3) มาตรา 6 (1) วางหลักให้การจัดเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติสามารถทำได้โดยการสอบถามจากหน่วยงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องโดยตรงหรือการทำแบบสอบถามกับบุคคลทั่วไป ทั้งนี้ ในการสอบถามต้องมีความกระจ่างชัด โปร่งใสและเป็นกลาง มีความละเอียดถี่ถ้วนรอบคอบและสามารถตรวจสอบที่มาได้

(3) สำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์ (BPOL) ปฏิบัติภารกิจภายใต้ “กฎหมายตำรวจแห่งสหพันธ์” (Federal Police Law/ Gesetz über die Bundespolizei⁷¹ [BPoLG]) ปี ค.ศ.1994 ซึ่งวางกฎเกณฑ์ไว้ในบทบัญญัติมาตรา 1 ว่า เจ้าพนักงานตำรวจเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองแห่งสหพันธ์ ปฏิบัติงานภายใต้สังกัดกระทรวงกิจการภายใน (Federal Ministry of the Interior) มีหน้าที่ต้องปกป้องคุ้มครองประชาชน หน่วยงานต่าง ๆ สังคมและประเทศชาติด้านความมั่นคงปลอดภัย และให้การสนับสนุนการทำงานของสำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์โดยจัดเก็บข้อมูลสถิติคดีตามความเป็นจริงในชั้นสอบสวนฟ้องร้องและรายงานข้อมูลที่ถูกต้อง

มาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการสถิติในประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีต้องดำเนินไปภายใต้กฎเกณฑ์ที่องค์กรหลักได้กำหนดไว้ ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องและไม่ขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

ส่วนในเรื่องของแนวทางปฏิบัติในการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติของแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายที่กำหนดแนวทางในการบูรณาการสถิติดังกล่าวมาข้างต้น เป็นไปดังต่อไปนี้

1) สำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ (BKA)

สำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์เป็นหน่วยงานหลักที่มีบทบาทในการรวบรวมข้อมูลสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาโดยตรงที่สุด ระเบียบคำสั่งในการรวบรวมข้อมูลจึงมีความชัดเจนแน่นอนเสมือนประมวลกฎหมายอาญาเยอรมัน (StGB) และสอดคล้องกับหลักประกันในกฎหมายอาญา อันเป็นเงื่อนไขให้แก่หน่วยงานที่ทำหน้าที่ว่าข้อมูลใดจะสามารถรวบรวมและนำมาประยุกต์ใช้เป็นสถิติในคดีอาญาได้ โดยหลักแล้วคดีที่เกิดขึ้นที่จะสามารถใช้อ้างอิงในทางสถิติได้ต้องเป็นคดีที่เป็นรูปธรรมซึ่งสามารถตรวจสอบประเด็นหลักต่อไปนี้ได้

⁷¹ Bundespolizeigesetz – BPoLG

(1) “การกระทำครบองค์ประกอบที่กฎหมายบัญญัติ” (Tatbestandmässigkeit) การกระทำ ความผิดที่จะสามารถนำมารวบรวมเป็นสถิติได้ต้องเป็นการกระทำที่ครบองค์ประกอบที่กฎหมายบัญญัติไว้ตามโครงสร้างความผิดอาญาเยอรมัน ได้แก่

- องค์ประกอบภายนอก (Objektiver Tatbestand) เช่น ผู้กระทำความผิด การกระทำ ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำและผล องค์ประกอบอื่นๆ และคุณธรรมทางกฎหมาย
- องค์ประกอบภายใน (Subjektiver Tatbestand) เช่น เจตนา ประมาท มูลเหตุ ชักจูงใจ

(2) “สถานที่เกิดเหตุ” ต้องเป็นการกระทำความผิดที่สามารถพิสูจน์และตรวจสอบ สถานที่เกิดเหตุได้

(3) “เวลาเกิดเหตุ” ต้องสามารถพิสูจน์เวลาที่การกระทำความผิดเกิดขึ้นได้โดยชัดเจน ทั้งนี้มีการกำหนดเงื่อนไขว่า การกระทำความผิดที่จะสามารถนำมารวบรวมเป็นสถิติคดีได้ต้องเป็นคดีที่เกิดขึ้นแล้วอย่างน้อย 1 ปี

2) ระเบียบในการรวบรวมข้อมูล (Regeln der PKS-Erfassung⁷²)

(1) หลักการ (Grundsatz)

การกระทำที่โดยพื้นฐานครบองค์ประกอบที่กฎหมายบัญญัติว่าเป็นความผิด ถือเป็น การกระทำที่ผิดกฎหมาย เป็นการกระทำความผิดอาญาให้รวบรวมเป็นข้อมูลคดี 1 คดี

คดีที่ปรากฏชัดว่าละเมิดต่อกฎหมายของสหพันธ์รัฐให้รวบรวมเป็นข้อมูลคดี 1 คดี ทั้งนี้ ต้องปราศจากความสงสัยในเหตุแห่งคดี

(2) การกระทำความผิดเดียวและการกระทำความผิดเดียวในทางธรรมชาติ (Tateinheit und natürliche Handlungseinheit)

การกระทำความผิดเดียวและการกระทำความผิดเดียวในทางธรรมชาติให้รวบรวมเป็นข้อมูลคดี 1 คดี เช่น การใช้มีดเป็นอาวุธในการฆ่าผู้อื่นถึงแก่ความตาย และทำให้เสียสุขภาพ เป็นความผิดฐานฆ่าผู้อื่นนับเป็น 1 คดี แต่เป็นการกระทำความผิดเดียวจึงไม่นับการทำให้ทรัพย์ของผู้อื่นเสียหายเป็นคดีทำให้เสียหาย การใช้วัตถุระเบิดฆ่าผู้อื่นเป็นเหตุให้มีผู้ถึงแก่ความตาย 5 คน เป็นความผิดฐานฆ่าผู้อื่นนับเป็น 1 คดี และการกระทำความผิดเดียวในทางธรรมชาติ เช่น การจับประตูสำนักงานเพื่อเข้าไปลักทรัพย์ เป็นการกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ นับเป็น 1 คดี

(3) การกระทำความผิดรูปแบบเดียวกันต่อเนื่อง (Gleichartige Folgehandlungen)

การกระทำความผิดรูปแบบเดียวกันในระยะเวลาต่อเนื่องกันให้รวบรวมเป็นข้อมูลคดี 1 คดี เช่น โรงงานทำการปล่อยน้ำเสียลงสู่แม่น้ำเป็นระยะเวลานาน เป็นความผิดฐานทำให้แหล่งน้ำสกปรก นับเป็น 1 คดี

⁷² ตามระเบียบการบริหารข้อมูลสถิติคดีอาญาโดยสำนักงานตำรวจ (PKS)

(4) การกระทำกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบท (Tatmehrheit)

การกระทำกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบทหรือผิดตามกฎหมายหลายฉบับให้รวบรวมเป็นข้อมูลคดี 1 คดี แต่หากเป็นการกระทำต่อวัตถุหลายสิ่งต่างสถานที่เกิดเหตุ แม้เป็นการกระทำเดียวกันก็ให้นับเป็นข้อมูลคดีจำแนกไปตามสถานที่เกิดเหตุ เช่น ปลอ่ยลมยางรถ 7 คันที่ศูนย์บริการเช่ารถ และอีก 5 คันต่างสถานที่ทุกคน ให้นับเป็นข้อมูลคดี 6 คดี

(5) หลักเกณฑ์ในคดีที่มีลักษณะพิเศษ (Regelung besonderer Fälle einschl. Vorrangregelung)

ตามประมวลกฎหมายอาญาเยอรมันมีบทบัญญัติที่กำหนดให้การกระทำจะเป็นความผิดอาญาก็ต่อเมื่อ การกระทำเข้าเงื่อนไขที่กฎหมายบัญญัติไว้เช่น การหลอกลวง ต้องเป็นการหลอกลวงจนผู้ถูกหลอกลวงหลงเชื่อและกระทำการอันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิทธิใด ๆ กล่าวได้ว่าต้องครบองค์ประกอบของความผิดที่กฎหมายบัญญัติ จึงจะสามารถรวบรวมเป็นข้อมูลคดี 1 คดี และการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดซึ่งต้องครบองค์ประกอบของความผิดตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยยาเสพติด (Gesetz über den Verkehr mit Betäubungsmitteln (BtMG)/ Law concerning the Trade with Narcotics)

(6) การรวบรวมสถิติเหยื่ออาชญากรรม (Opfererfassung)

การรวบรวมข้อมูลคดีในข้อ (1) ถึง (5) เป็นการรวบรวมจากการกระทำความผิดที่ละเมิดต่อคุณธรรมทางกฎหมายส่วนบุคคล เมื่อบุคคลตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมจึงถือว่าเป็นผู้ที่ได้รับความเสียหาย จึงกำหนดให้รวบรวมจำนวนบุคคลที่ตกเป็นเหยื่อเป็นข้อมูลคดีด้วย

(7) การรวบรวมตัวเลขการกระทำที่ต้องสงสัย (Tatverdächtigenfassung)

การกระทำที่ต้องสงสัยหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดหากต่อมาเมื่อพิสูจน์ได้ให้รวบรวมเป็นข้อมูลคดีได้

(8) การรายงานและการแก้ไข (Berichtigung, Löschung)

การรวบรวมและการแก้ไขข้อมูลคดีในแต่ละปี ต้องจำกัดอยู่เฉพาะข้อมูลที่เกิดขึ้นจริงในปีที่ทำการรวบรวมเท่านั้น

3) สำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์ (StBA)

เนื่องจากการที่สำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์เป็นหน่วยงานกลางซึ่งรวบรวมข้อมูลพื้นฐานทางสถิติแห่งสหพันธ์ในทุก ๆ ด้านที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงแห่งรัฐ ข้อมูลสถิติจึงมีเป็นจำนวนมากและมีความหลากหลาย การกำหนดระเบียบในการรวบรวมข้อมูลจึงไม่มีรูปแบบที่เป็นคำสั่งตายตัว แต่จะเป็นในรูปแบบที่แตกต่างไปตามเนื้อหาและรายละเอียดของข้อมูลสถิติแต่ละประเภท ที่หน่วยงานผู้จัดเก็บรวบรวมเป็นผู้กำหนดเช่น ในด้านการจ้างงาน (Employment) ที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานด้านแรงงานและสังคมของสหพันธ์และมลรัฐ นายจ้าง และหน่วยงานตรวจสอบและพิทักษ์สิทธิของลูกจ้าง ในด้านการศึกษา (Education) ที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานด้านการศึกษาการวิจัย มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยอาชีวะ และในด้านแผนงานความปลอดภัยของสังคม (Social Security

Schemes) ที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานด้านกิจการภายใน ด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย โดยทั้งนี้ข้อมูลที่ได้มาต้องนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ให้มีรูปแบบ โครงสร้าง การเรียบเรียงข้อมูลและการนำเสนอให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกัน

4) สำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์ (BPOL)

สำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลการปฏิบัติงานเพื่อส่งมอบให้แผนกสถิติคดีอาญาโดยสำนักงานตำรวจ (PKS) ใช้ในการรวบรวมเป็นข้อมูลสถิติภายใต้เงื่อนไขเดียวกับสำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์

แนวทางการปฏิบัติขององค์กร

สำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ (BKA) สำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์ (StBA) และสำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์ (BPOL) ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาโดยมีแนวทางหลักในการรวบรวมข้อมูลที่ต้องการ เชื่อถือได้และตรวจสอบได้เพื่อประโยชน์แห่งกระบวนการยุติธรรมในส่วนหลัก และเพื่อประโยชน์ต่อหน่วยงานอื่น ๆ ของสหพันธ์รวมถึงประชาชนและหน่วยงานการศึกษาในส่วนรอง โดยทั้ง 3 หน่วยงานต่างมีบทบาทในการรวบรวมสถิติแต่ละด้านตามภารกิจของตน สำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ (BKA) ทำงานโดยการสนับสนุนของสำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์ (BPOL) โดยการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างผู้ปฏิบัติและผู้จัดเก็บวิเคราะห์เข้าด้วยกัน เพื่อหน่วยงานทุกภาคส่วนสามารถใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลอันเป็นมาตรฐานเดียวกัน ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว เข้าถึงได้ง่าย และตรวจสอบความถูกต้องได้ อีกทั้งแนวทางการปฏิบัติงานของทั้ง 3 องค์กรยังมีความเชื่อมโยงกับองค์กรอิสระและหน่วยงานอื่น ๆ ในด้านการให้บริการและเชื่อมต่อข้อมูลอีกด้วย

(1) สำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ (BKA) แผนกสถิติคดีอาญาโดยสำนักงานตำรวจ (Polizeiliche Kriminalstatistik [PKS]) เป็นหน่วยงานภายในสังกัดของสำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ที่ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลสถิติภายใต้ระเบียบคำสั่งที่กำหนดขึ้นโดยความเห็นชอบของสำนักงานอาชญาวิทยา สถิติข้อมูลที่ผ่านมากระบวนการกลั่นกรองอย่างถูกต้องตามเงื่อนไขจะถูกจัดเก็บรวบรวมที่สำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ และให้บริการผ่านระบบอินเทอร์เน็ตในเว็บไซต์ของสำนักงาน ข้อมูลสถิติเหล่านี้เป็นข้อมูลที่เปิดเผยแก่สาธารณะ โดยทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนประชาชนทั้งชาวเยอรมันและประชาชนจากทุกมุมโลกสามารถเข้าไปใช้บริการสืบค้นข้อมูลได้อย่างกว้างขวางไม่มีข้อจำกัด ในส่วนนี้ทำให้ข้อมูลสถิติสามารถถูกนำไปใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรง และนำไปศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อกำหนดตัวชี้วัดและแนวโน้มการเกิดคดีอาญาในอนาคตต่อไป อีกทั้งเพื่อการวิเคราะห์หาข้อดีข้อเสียและวิธีการเพิ่มหลักประกันในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนให้มั่นคงแน่นอนยิ่งขึ้น และยังสามารถถูกตรวจสอบได้โดยหน่วยงานทุกฝ่าย ทั้งส่วนของผู้ให้ข้อมูล ผู้ประเมินค่า และผู้ปฏิบัติงานด้านอาชญากรรมโดยตรง

(2) สำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์ (StBA) การรวบรวมและการเผยแพร่ข้อมูลสถิติของสำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์จะถูกรวบรวมไว้ภายในศูนย์ข้อมูลกลางของ GENESIS (General New

Statistic Information System/ Gemeinsames Neues Statistisches Informations-System⁷³) ซึ่งเป็นระบบการจัดเก็บข้อมูลในอินเทอร์เน็ตที่ทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนนักศึกษาและประชาชนทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้จากทั่วทุกมุมโลกผ่านการลงทะเบียนใช้งานของเว็บไซต์ที่ศูนย์ GENESIS เปิดให้บริการ

(3) สำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์ (BPOL) รวบรวมข้อมูลการเกิดคดีเพื่อสนับสนุนการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติของสำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ (BKA) โดยแผนกสถิติอาญาโดยสำนักงานตำรวจ (PKS)

แผนภาพที่ 3-3 แสดงโครงสร้างการบริหารงานของหน่วยงานที่มีบทบาทด้านการจัดเก็บและบูรณาการข้อมูลสถิติของเยอรมนี

จากแผนผังโครงสร้างการบริหารงานของหน่วยงานที่มีบทบาทด้านการจัดเก็บและบูรณาการข้อมูลสถิติของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีแสดงให้เห็นถึงภาพมุกกว้างของหน่วยงานที่มีหน้าที่หลักในการรวบรวม จัดเก็บ ให้บริการทางข้อมูลสถิติและองค์กรอิสระ ที่มีบทบาทเป็นหน่วยงานสนับสนุนข้อมูลด้านต่างๆ ให้แก่ภาครัฐ กระทรวงยุติธรรม (BMJ) เป็นหน่วยงานหลักของรัฐบาลแห่งสหพันธ์ด้านกิจการยุติธรรม ข้อมูลและสถิติเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาทุกระดับที่ถูกจัดเก็บโดยหน่วยงานทุกภาคส่วนจะถูกรวบรวมไว้เพื่อกิจการของสหพันธ์และเพื่อให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าถึงได้ในเว็บไซต์ของกระทรวงยุติธรรม กระทรวงกิจการภายใน (BMI) เป็นหน่วยงานหลักของรัฐบาลแห่งสหพันธ์ด้านการปกป้องและรักษาความมั่นคงปลอดภัยภายในประเทศ มีหน่วยงานภายในที่มีภารกิจเฉพาะในการรวบรวมข้อมูลสถิติ (1) สำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ (BKA) โดยแผนกสถิติอาญาโดยสำนักงานตำรวจ (PKS) ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลสถิติ ตั้งแต่ในชั้นสืบสวนสอบสวนของเจ้าพนักงานตำรวจ การฟ้องคดี การนำคดีขึ้นสู่ศาล การพิจารณาในชั้นศาล การตัดสินลงโทษ การบังคับ

⁷³ www-genesis.destatis.de

คดีและการคุมประพฤติ (2) สำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์ (StBA) ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลสถิติพื้นฐานทุก ๆ ด้านเกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ เศรษฐกิจ สังคม โดยรวบรวมไว้ที่ ศูนย์ข้อมูลกลางของ GENESIS และ (3) สำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์ (BPOL) ซึ่งทำหน้าที่ให้ข้อเท็จจริงอันเป็นข้อมูลที่จะนำไปวิเคราะห์เป็นสถิติ ทั้งนี้ยังเห็นได้ว่า นอกจากหน่วยงานกลางของสหพันธ์ที่มีบทบาทหลักแล้ว ยังมีหน่วยงานของมลรัฐทั้ง 16 มลรัฐที่ทำหน้าที่รวบรวมสถิติคดีที่เกิดขึ้นในรัฐของตนส่งต่อให้แก่หน่วยงานกลางอีกด้วย รวมถึงมีการสนับสนุนจากหน่วยงานอิสระทางการศึกษาและหน่วยงานอื่น ๆ ในการช่วยรวบรวมและบูรณาการข้อมูลสถิติทำให้ตัวเลขการดำเนินคดีอาญาเป็นตัวเลขที่เปิดกว้างสามารถสืบค้นตรวจสอบและใช้บริการได้โดยทุกฝ่าย

3.1.4 รูปแบบและวิธีการจัดเก็บข้อมูลสถิติ

ในส่วนนี้จะนำเสนอถึงรูปแบบและลำดับขั้นตอนการจัดเก็บข้อมูลสถิติในการดำเนินคดีอาญาของสำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ (BKA) ซึ่งจัดทำโดยแผนกสถิติคดีอาญาโดยสำนักงานตำรวจ (PKS) และหน่วยงานสนับสนุนด้านกิจการยุติธรรม อาทิเช่น สำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์ (BPOL) สำนักงานกิจการศาลยุติธรรมและสำนักงานอัยการ พร้อมทั้งนำเสนอบทวิเคราะห์ประกอบแผนภูมิและแผนผัง โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงภาพที่แท้จริงของตัวเลขสถิติของพฤติกรรมกรรมละเมิดต่อกฎหมายที่สมควรถูกลงโทษ การฟ้องร้องดำเนินคดี การดำเนินกระบวนการในชั้นศาล การพิพากษาลงโทษและการคุมประพฤติ ทั้งนี้ข้อมูลสถิติในระดับชั้นต่าง ๆ ของการดำเนินกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่นำเสนอในที่นี้เป็นข้อมูลล่าสุดที่ถูกรวบรวมและจัดเก็บในระหว่างปี พ.ศ. 2549 - 2550 (ค.ศ. 2006-2007)

ตารางที่ 3-4 แสดงข้อมูลความรับผิดชอบของหน่วยงานในการจัดทำสถิติชั้นการฟ้องคดี การพิพากษา และการดำเนินการตามคำพิพากษา⁷⁴

Stage of procedure	Reporting authority	Where data held
Investigation		
Suspicion of criminal act	Police	
Passed on to Public Prosecutor's Office		Police crime statistics*
Pending cases	Public Prosecution Office	Register of proceedings
Final decision (public charge, termination etc.)	Public Prosecution Office	Public Prosecution Business statistics*
Intermediate proceedings	Court	Court business statistics*
Main proceedings	Court	
Judgments	Public Prosecution Office	Conviction statistics*
Sentences	Public Prosecution Office	Conviction statistics* Central Federal Register
Execution of sentence		
Prison Sentences	Public Prosecution Office	Central Federal Register
Suspended sentence - subject to supervision by probation officer -	Court	Probation statistics*
Not suspended	Public Prosecution Office	Central Federal Register
- when served -	Prison service	Prison statistics*
Remission / completion of sentence		
Sentencing of repeat offenders	Public Prosecution Office or Court	Central Federal Register (basis for the reconviction statistic*)

⁷⁴ Jörg-Martin Jehle. *Criminal Justice in Germany, Fifth Edition* (2009). p. 7.

จากตารางข้างต้นแสดงให้เห็นถึงขอบเขตความรับผิดชอบในการรายงานข้อมูลสถิติของหน่วยงานต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เจ้าพนักงานตำรวจเป็นผู้รายงานในขั้นตอน การสืบสวน สอบสวน สำนักงานอัยการเป็นผู้รายงานในขั้นตอนการทำความเห็นสั่งฟ้องคดี ศาลยุติธรรมเป็นผู้รายงานในขั้นตอนกระบวนการพิจารณาหลัก สำนักงานอัยการเป็นผู้รายงานในชั้นการพิพากษา การลงโทษ และการบังคับคดีตามคำพิพากษา ศาลยุติธรรมหรือสำนักงานอัยการเป็นผู้รายงานในชั้น การพิพากษาคดีที่กระทำโดยผู้กระทำความผิดอีก

ดังนั้น ในการรวบรวมข้อมูลสถิติจะถูกจำแนกจากแหล่งที่มาข้างต้นโดยหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบออกเป็นระดับชั้นต่าง ๆ 4 ระดับ ต่อไปนี้

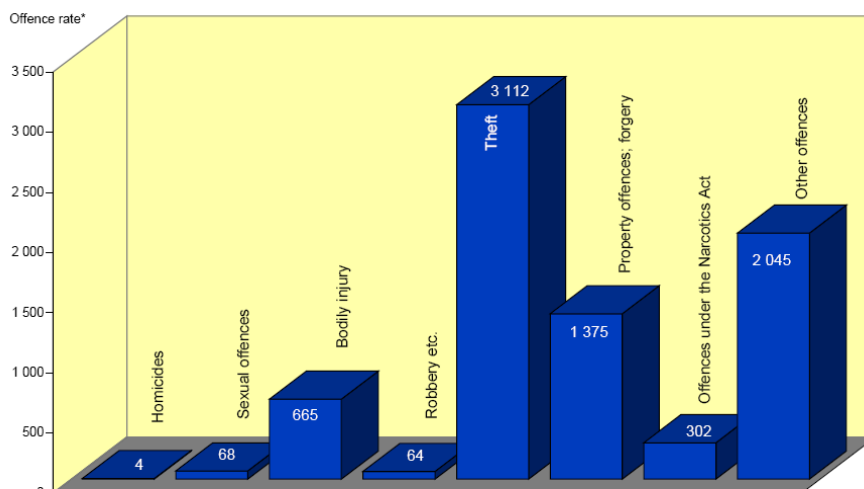
- (1) ระดับชั้นการเป็นความผิดอาญาและการถูกกล่าวหาในชั้นเจ้าพนักงานตำรวจ
- (2) ระดับชั้นการฟ้องคดี
- (3) ระดับชั้นการพิพากษาและการลงโทษในชั้นศาล
- (4) ระดับชั้นการคุมประพฤติ

การนำเสนอข้อมูลสถิติใน 4 ระดับข้างต้นนี้เป็นการนำเสนอตัวเลขสถิติที่มีการรายงานและจัดบันทึกไว้โดยหน่วยงานดังที่ได้กล่าวมาโดยมีจุดมุ่งหมายให้ข้อมูลสถิติใกล้เคียงกับจำนวนความผิดที่เกิดขึ้นจริงมากที่สุด ทั้งนี้คดีที่ได้รับการบันทึกต้องเป็นคดีที่เป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับระเบียบในการรวบรวมข้อมูลของแผนกสถิติคดีอาญาโดยสำนักงานตำรวจ (PKS)

(1) ระดับชั้นการเป็นความผิดอาญาและการถูกกล่าวหาในชั้นเจ้าพนักงานตำรวจ (Crime and suspects - at police level) ในระดับชั้นนี้ การรวบรวมข้อมูลสถิติมาจากการจัดบันทึกของเจ้าพนักงานตำรวจทั้งจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (BPOL) และสำนักงานตำรวจของรัฐต่างๆ ทั้ง 16 รัฐ

1) คดีที่มีการจัดบันทึก (Recorded Cases) การจัดบันทึกตัวเลขคดีจะอยู่ภายใต้ระเบียบที่แผนกสถิติคดีอาญาโดยสำนักงานตำรวจ (PKS) กำหนดไว้ ทั้งนี้ในการจัดบันทึกการกระทำความผิดไม่ได้เป็นการบันทึกแต่เฉพาะการกระทำความผิดของประชากรผู้มีสิทธิอยู่อาศัยภายในประเทศตามสำมะโนประชากรเท่านั้น แต่รวมถึงการกระทำความผิดอาญาโดยชาวต่างชาติด้วย ดังนั้นในการบันทึกตัวเลขผู้กระทำความผิดในรัฐที่มีจำนวนประชากร 100,000 คน อาจมีจำนวนตัวเลขผู้กระทำความผิดสูงกว่าจำนวนประชากรได้

แผนภูมิที่ 3-5 แสดงจำนวนคดีที่มีการจดบันทึกเป็นสถิติในประเทศเยอรมนี⁷⁵ (Recorded cases)

* Frequency rate = number of offences per 100 000 inhabitants.
Source: 2007 police crime statistics, Federal Criminal Police Office, Wiesbaden; see table 1 for absolute figures.

จากแผนภูมิแสดงให้เห็นถึงอัตราความถี่ของการกระทำความผิดทั้งหมดที่มีการจดบันทึกเป็นสถิติในประเทศเยอรมนี คำนวณด้วยอัตราการกระทำความผิดต่อประชากร 100,000 คน แยกตามประเภทความผิดได้ดังต่อไปนี้

การฆ่าตัวตาย - 4 คน (ประชากร 100,000 คน มีอัตราการฆ่าตัวตาย 4 คน)

การกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ - 68 คน

การทำร้ายร่างกาย - 665 คน

การปล้น - 64 คน

การลักทรัพย์ - 3,112 คน

การกระทำความผิดเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ เช่น การปลอมแปลง - 1,375 คน

การกระทำความผิดภายใต้รัฐบัญญัติว่าด้วยสิ่งมีนเมา - 302 คน

การกระทำความผิดอื่น ๆ - 2,045 คน

การกระทำความผิดอาญาที่ถูกบันทึกไว้เป็นจำนวนตัวเลขสูงที่สุดคือ ความผิดฐานลักทรัพย์ โดยคิดเป็นอัตราความถี่ 3,112 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน

⁷⁵ PKS. 2007 Police crime statistics, Federal Criminal Police Office, Wiesbaden, table. 1.

ตารางที่ 3-6 แสดงจำนวนคดี (การกระทำความผิด) ที่มีการจับกุมและอัตราความถี่⁷⁶
(Detected cases and frequency rate)

Crimes	Detected cases	Frequency rate
Total crimes	6 284 661	7 635
Homicides (§§ 211-213, 216, 217, 218 ff., 222*)	3 356	4
Sexual offences (§§ 174-184b*)	56 281	68
Bodily injury (§§ 223-227, 229, 230*)	547 076	665
Robbery, extortion resembling robbery, assault of a motor vehicle driver resembling robbery (§§ 249-252, 255, 316a*),	52 949	64
Total theft (§§ 242, 243-244a, 248a-c*)	2 561 691	3 112
including: theft under aggravating circumstances (§§ 243-244a*)	1 247 414	1 515
Property offences; forgery (§§ 263-283d, 246-248a, 146-152a*)	1 131 889	1 375
Offences under the Narcotics Act (§§ 29-30 of the Act)	248 355	302
others	1 683 064	2 045

จากตารางข้างต้นแสดงให้เห็นถึงจำนวนคดีและอัตราความถี่ของการกระทำความผิดทั้งหมดที่มีการจับกุมเป็นสถิติในประเทศเยอรมนี แยกตามประเภทความผิดได้ดังต่อไปนี้

การกระทำความผิดรวม - 6,284,661 คดี

การฆ่าตัวตาย - 3,356 คดี

การกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ - 56,281 คดี

การทำร้ายร่างกาย - 547,076 คดี

การปล้น - 52,949 คดี

การลักทรัพย์ - 2,561,691 คดี

การลักทรัพย์ในสถานการณ์ที่มีเหตุยกเว้นตรา - 1,217,414 คดี

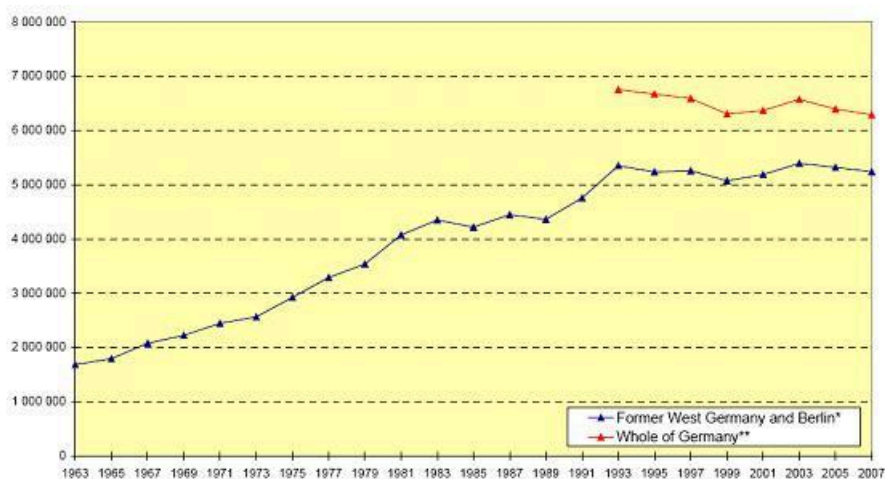
การกระทำความผิดเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ เช่น การปลอมแปลง - 1,131,889 คดี

การกระทำความผิดภายใต้รัฐบัญญัติว่าด้วยสิ่งมีนเมา - 248,355

การกระทำความผิดอื่น ๆ - 1,683,064 คดี

⁷⁶ PKS. 2007 Police crime statistics, Federal Criminal Police Office, Wiesbaden, table. 5. p.

แผนภูมิที่ 3-7 แสดงสถิติการเกิดอาชญากรรม ปี ค.ศ. 1963 - 2007⁷⁷ (Recorded crimes)

* Until 1990 West Berlin; from 1991 whole of Berlin.
 Figures for the whole of Germany were already available in 1991. However, due to initial difficulties in the data collection they are first shown here as of 1993.
 Source: Police crime statistics for the relevant years, published by the Federal Criminal Police Office, Wiesbaden, table 1.1; from 1997 onwards section 2.1.1; see table 4.1a in annex for absolute figures.

จากแผนภูมิดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวเลขการเกิดคดีอาชญากรรมที่มีการจดบันทึกตั้งแต่ปี ค.ศ. 1963 มีจำนวนการทำความผิดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าตัวในปี ค.ศ. 1983 และเพิ่มขึ้นอีกสามเท่าตัวในปี ค.ศ. 1993 ตัวเลขการทำความผิดมีการลดลงอย่างเบาบางในช่วงปี ค.ศ. 1993 - 2000 ทั้งในขณะที่รวบรวมสถิติเพียงประเทศเยอรมนีตะวันตกและต่อมาหลังการรวมประเทศเป็นสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี แม้ตัวเลขจะมีอัตราเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในช่วงปี ค.ศ. 2003 แต่แนวโน้มสถิติการทำความผิดได้ลดลงเรื่อย ๆ นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 2004 เป็นต้นมา

2) อัตราการพิสูจน์การทำความผิด (Clear-up rates)

ในขั้นตอนนี้จะรวบรวมจำนวนการกระทำที่ผิดต่อกฎหมายซึ่งมีการจับกุมผู้ถูกกล่าวหาและมีการพิสูจน์การทำความผิดจากการสืบสวนสอบสวนโดยเจ้าพนักงานตำรวจ

ตารางที่ 3-8 แสดงอัตราการพิสูจน์การทำความผิด⁷⁸ (Clear-up rates/ Whole of Germany)

	Cases recorded	Cases cleared up	Clear-up rate
Total crimes	6 284 661	3 456 485	55%

Source: 2007 police crime statistics, published by the Federal Criminal Office, Wiesbaden, table 1, p. 25.

เมื่อพิจารณาจากตารางข้างต้นจะแสดงให้เห็นถึงข้อมูลสถิติการทำความผิดที่มีการจดบันทึกไว้ (6,284,661 คดี) สถิติคดีที่มีการพิสูจน์การทำความผิดในชั้นเจ้าพนักงานตำรวจ (3,456,485 คดี) และอัตราคดีที่มีการพิสูจน์เป็นเปอร์เซ็นต์ (55%) จำนวนอัตราคดีที่ได้รับการพิสูจน์

⁷⁷ Jörg-Martin Jehle. *Criminal Justice in Germany, Fifth Edition* (2009). p. 12.

⁷⁸ Jörg-Martin Jehle. *Criminal Justice in Germany, Fifth Edition* (2009). p. 14.

สะท้อนให้เห็นถึงสัดส่วนการทำงานในกระบวนการยุติธรรมว่ามีจำนวนผู้เสียหายที่รับการเยียวยาเป็นร้อยละ 55 ของการกระทำความผิดที่ถูกบันทึกไว้ทั้งหมด แต่ทั้งนี้หากพิจารณาตามประเภทของการกระทำความผิด อัตราการพิสูจน์จะแตกต่างกันไปตามประเภทอาชญากรรมที่เกิดขึ้นด้วย อาชญากรรมที่ผู้เสียหายมีส่วนในการกระทำความผิด เช่น การฆ่าตัวตาย เป็นคดีอาญาที่ได้รับการพิสูจน์คดีมากถึงร้อยละ 97

3) ผู้ต้องหา (Suspects)

การรวบรวมข้อมูลสถิติในส่วนนี้จะรวบรวมจำนวนผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอาญา โดยให้คำจำกัดความของ “ผู้ต้องหา” ว่าหมายถึง บุคคลที่ถูกสงสัยว่าได้กระทำการอันละเมิดต่อกฎหมาย และเจ้าพนักงานตำรวจได้สืบสวนสอบสวนจนมีข้อมูลที่น่าเชื่อถือเพียงพอแล้วว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิด ข้อมูลสถิติที่รวบรวมโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจในระดับชั้นนี้จะรวมถึงจำนวนผู้ต้องหาที่มีอายุต่ำกว่า 14 ปีบริบูรณ์ซึ่งตามประมวลกฎหมายอาญาเยอรมันถือว่าเป็นบุคคลที่ขาดความสามารถในการกระทำความชั่วไว้ด้วย (Schuldunfähigkeit) ทั้งนี้การนับจำนวนเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่แผนกสถิติคดีอาญาโดยสำนักงานตำรวจ (PKS) กำหนดไว้ หากผู้ต้องสงสัยคนเดียวกระทำความผิดกรรมเดียวแต่ผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้นับเป็นข้อมูลสถิติ 1 คดี หากผู้ต้องสงสัยคนเดียวกระทำความผิดหลายกรรมอันผิดต่อกฎหมายหลายบทให้นับแยกเป็น 1 คดีในแต่ละฐานความผิด แต่ให้นับรวมเป็น 1 คดี สำหรับการจัดเก็บข้อมูลสถิติรวมการกระทำความผิดอาญาทั้งหมด

การรวบรวมสถิติจำนวนผู้ต้องหาตั้งที่จะได้นำเสนอในตารางลำดับต่อไป จะนำเสนอจำแนกตามอายุและเพศ โดยการคำนวณจากตัวเลขผู้ต้องสงสัยต่อประชากร 100,000 คน ทั้งนี้ไม่รวมเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 8 ปี การจำแนกสถิติเช่นนี้จะแสดงให้เห็นถึงกลุ่มอายุของผู้กระทำความผิดแต่ละฐานความผิดได้ชัดเจน แต่ข้อเสียของสถิติที่จัดเก็บในส่วนนี้ คือ ไม่รวมถึงบุคคลที่พำนักอยู่ในประเทศเยอรมนีโดยผิดกฎหมาย

ตารางที่ 3-9 แสดงจำนวนผู้ต้องหาจำแนกตามอายุและเพศ⁷⁹ (Suspects by age and sex)

Age groups	Suspects		
	Total	Male	Female
Total	2 294 883	1 740 145	554 738
Adults (21 and over)	1 672 546	1 273 350	399 196
Young adults (18-20)	242 878	192 154	50 724
Juveniles (14-17)	277 447	201 180	76 267
Children*	102 012	73 461	28 551

* Including those under 8 years of age - unlike in diagram 5.

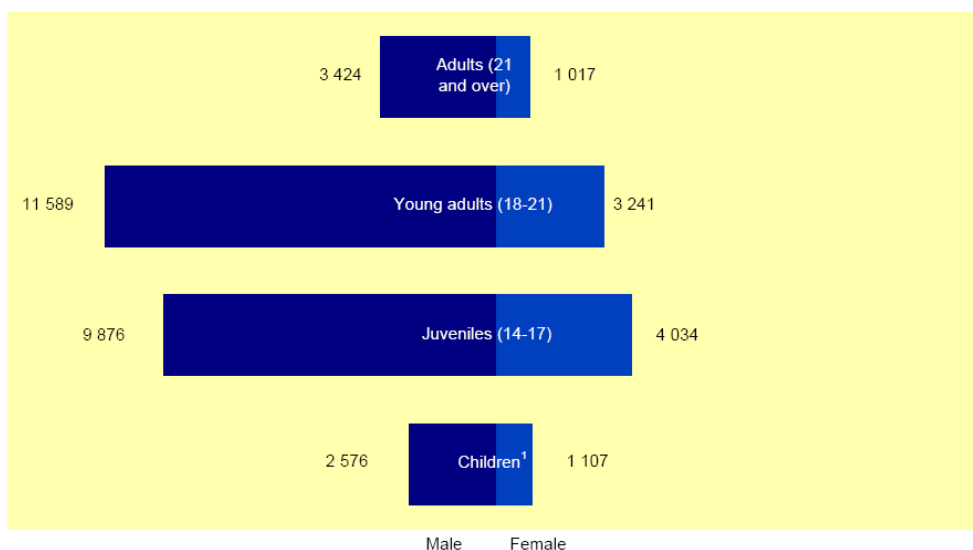
Source: 2007 police crime statistics, published by the Federal Criminal Police Office, Wiesbaden, table 32, p. 72.

⁷⁹ Jörg-Martin Jehle. *Criminal Justice in Germany, Fifth Edition* (2009). p. 14.

จากตารางข้างต้นแสดงให้เห็นถึงจำนวนผู้ต้องสงสัยในช่วงอายุต่าง ๆ ผู้ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดส่วนใหญ่เป็นบุคคลที่อยู่ในช่วงอายุตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป และเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงในอัตราสามส่วนสี่ ในกลุ่มผู้ต้องสงสัยที่เป็นเด็กและเยาวชนเป็นที่น่าสังเกตว่าเด็กอายุระหว่าง 14 -17 ปี มีจำนวนผู้ต้องสงสัยสูงกว่าเยาวชนอายุ 18 - 20 ปี อย่างไรก็ตาม การจับกุมสถิติในส่วนของผู้ต้องสงสัยที่เป็นเด็กและเยาวชนจะถูกเก็บไว้เพียงระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น เพราะส่วนใหญ่แล้วมักเป็นความผิดที่ไม่ร้ายแรงในทางธรรมชาติ

แผนภูมิที่ 3-10 แสดงอัตราสถิติผู้ตกเป็นผู้ต้องสงสัยจำแนกตามอายุและเพศ⁸⁰

(Suspect rate by age and sex - Whole of Germany-)

* Suspect rate = number of suspects per 100 000 of the relevant age group over 8.

¹ Source: 2007 police crime statistics, published by the Federal Criminal Police Office, Wiesbaden; see table 5a in annex for absolute figures.

จากแผนภูมิดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงอัตราสถิติจำนวนผู้ต้องหาจำแนกตามอายุและเพศ โดยการคำนวณจากตัวเลขผู้ต้องสงสัยต่อประชากร 100,000 คน โดยเยาวชนชายช่วงอายุ 18 - 21 ปี มีอัตราจำนวนบุคคลที่ตกเป็นผู้ต้องสงสัย 12,046 คน จากประชากร 100,000 คน

⁸⁰ Jörg-Martin Jehle. *Criminal Justice in Germany, Fifth Edition* (2009). p. 15.

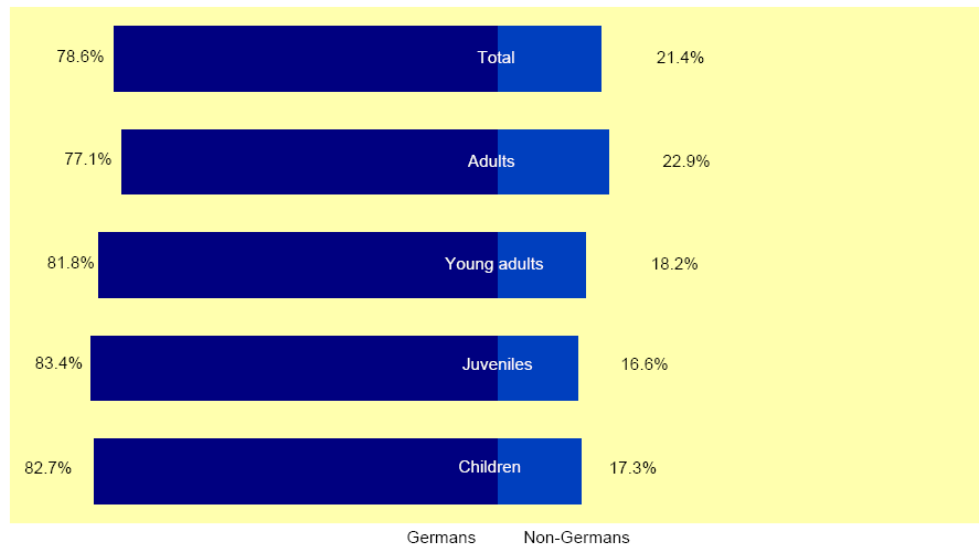
ตารางที่ 3-11 แสดงจำนวนผู้ต้องหาจำแนกตามอายุและสัญชาติ⁸¹
(Suspects by age and nationality)

Age group	German		Non-German	
	Number	%	Number	%
Total	1 804 605	100.0	490 278	100.0
Adults	1 290 047	71.5	382 499	78.0
Young adults	198 778	11.0	44 100	9.0
Juveniles	231 419	12.8	46 028	9.4
Children	84 361	4.7	17 651	3.6

Source: 2007 police crime statistics, published by the Federal Criminal Police Office, Wiesbaden, table 33, p. 73.

จากตารางข้างต้นแสดงให้เห็นถึงจำนวนผู้ต้องหาที่เป็นบุคคลผู้ถือสัญชาติเยอรมันและบุคคลผู้ถือสัญชาติอื่น แต่ในการจัดเก็บข้อมูลสถิติของบุคคลต่างชาติในส่วนนี้อาจขาดความเชื่อถือบางส่วนเพราะมักปรากฏข้อเท็จจริงว่าบุคคลที่ตกเป็นผู้ต้องสงสัยไม่มีชื่ออยู่ในรายชื่อบุคคลต่างชาติที่เข้าเมืองโดยถูกกฎหมายของสหพันธ์ อย่างไรก็ตามเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนประชากรที่เข้ามาพำนักอาศัยแล้ว ตัวเลขจำนวนผู้ต้องหาที่ถือสัญชาติอื่นมีสูงกว่าตัวเลขจำนวนประชากรที่มีอยู่ถึง 9 เปอร์เซ็นต์

แผนภูมิที่ 3-12 แสดงอัตราสถิติผู้ตกเป็นผู้ต้องสงสัยจำแนกตามอายุและสัญชาติ
(Suspect rate by age and nationality - Whole of Germany-)

Source: 2007 police crime statistics, published by the Federal Criminal Police Office, Wiesbaden; see table 4 for absolute figures.

⁸¹ Jörg-Martin Jehle. *Criminal Justice in Germany, Fifth Edition* (2009). p. 16.

จากแผนภูมิข้างต้นแสดงให้เห็นถึงการเปรียบเทียบจำนวนผู้ต้องสงสัยที่ถือสัญชาติเยอรมันและผู้ต้องสงสัยที่ถือสัญชาติอื่นในกลุ่มอายุเดียวกัน ตัวเลขจำนวนผู้ต้องสงสัยที่ถือสัญชาติเยอรมันในช่วงอายุ 14 - 17 ปี และ 18 - 21 ปี มีเป็นจำนวนมากกว่าบุคคลสัญชาติอื่นเมื่อเปรียบเทียบกับอัตราส่วนจำนวนประชากร

การรวบรวมและบูรณาการข้อมูลสถิติในระดับขั้นการเป็นความผิดอาญาและการถูกกล่าวหาในชั้นเจ้าพนักงานตำรวจนี้จะสะท้อนให้เห็นถึงความสัมฤทธิ์ผลของระบบกฎหมาย มาตรฐานในการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศและความปลอดภัยให้แก่ประชาชนของภาครัฐ รวมถึงประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมในการตรวจสอบ การดำเนินการอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นตัวชี้วัดสำคัญต่อการปรับปรุงและปฏิรูปให้กระบวนการยุติธรรมก้าวทันความเปลี่ยนแปลงของรูปแบบอาชญากรรมและการกระทำความผิดได้อย่างทันทั่วถึง

(2) ระดับขั้นการฟ้องคดี ในระดับขั้นตอนการฟ้องคดี การรวบรวมข้อมูลสถิติมาจากหน่วยงานภายในสำนักงานอัยการ และสำนักงานศาลยุติธรรมโดยแบ่งการจัดเก็บข้อมูลออกเป็น 2 กลุ่มหลัก ดังนี้

1) ความเห็นโดยพนักงานอัยการ (Decisions by Police Prosecution Office)

ภายหลังการสืบสวนสอบสวนคดีในชั้นเจ้าพนักงานตำรวจ คดีจะถูกนำเสนอไปยังสำนักงานอัยการ พนักงานอัยการมีหน้าที่ตรวจสอบว่าในคดีที่เกิดขึ้นมีหลักฐานเพียงพอที่จะเชื่อได้ว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิดจริงตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ หากในการตรวจสอบพบว่าการกระทำความผิดนั้นน่าจะเกิดขึ้นจริง มีการระบุได้ว่าบุคคลใดเป็นผู้กระทำความผิด พนักงานอัยการจะดำเนินการทำความเห็นสั่งฟ้องเพื่อส่งเรื่องต่อไปยังชั้นศาล แต่หากเป็นคดีอาญาเล็กน้อย คดีอาญาที่สามารถเปรียบเทียบปรับได้ที่ประจักษ์ชัดว่าบุคคลใดเป็นผู้กระทำความผิด พนักงานอัยการสามารถปรับใช้โทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมายลงแก่ผู้กระทำความผิดได้โดยไม่ต้องอาศัยอำนาจศาล ทั้งนี้ต้องไม่ใช่ความผิดอาญาที่มีโทษจำคุกอย่างน้อย 1 ปี แต่หากเป็นความผิดที่กระทำโดยเด็กและเยาวชน พนักงานอัยการไม่มีอำนาจที่จะปรับใช้โทษเอง คดีอาญาที่เมื่อพิจารณาแล้วควรใช้วิธีการฟื้นฟูผู้กระทำผิดมากกว่าการลงโทษจำคุก หรือคดีที่มีพยานหลักฐานที่ยืนยันการกระทำของผู้กระทำผิดไม่เพียงพอ หรือคดีที่พิสูจน์ได้ว่าการกระทำไม่เป็นความผิดอาญาตามบทบัญญัติมาตรา 170 แห่งประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญาเยอรมัน กระบวนการทุกอย่างจะสิ้นสุดลงในชั้นอัยการ ในการรวบรวมข้อมูลสถิติโดยสำนักงานอัยการและสำนักงานศาลยุติธรรมอาจมีความแตกต่างไปจากชั้นตำรวจที่เป็นการบันทึกข้อมูลของผู้ต้องหาหรือเหยื่อโดยตรง เพราะเป็นการจดบันทึกตัวเลขการดำเนินกระบวนการซึ่งในการดำเนินกระบวนการทำความเห็นสั่งฟ้องหรือในขั้นตอนการพิพากษาของศาลอาจมีคดีที่เกี่ยวข้องกันหลายคดีในการพิจารณาครั้งหนึ่งหรือมีบุคคลที่เกี่ยวข้องหลายคนในการพิจารณาคดีเดียว

ตารางที่ 3-13 แสดงจำนวนบุคคลที่ผ่านกระบวนการสอบสวน⁸²

(Number of persons investigated)

Case dealt with by:	Number of persons	Percentage
Total	5 770 785	100.0
Public charge(s)	661 913	11.5
Application for a penal order	595 611	10.3
Conditional termination	253 488	4.4
Other disposals	4 259 773	73.8

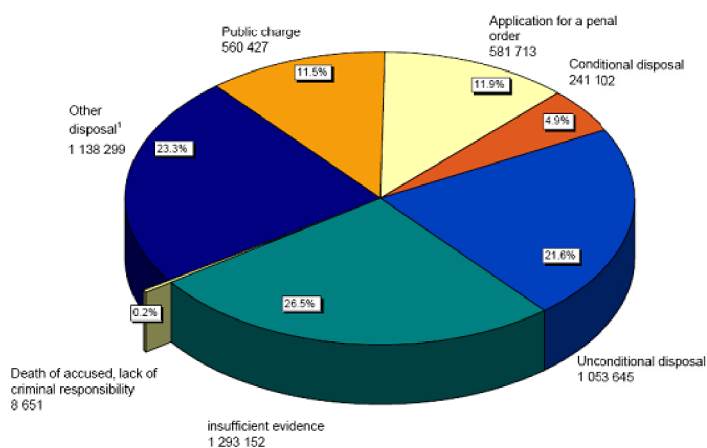
* Only cases dealt with by the Public Prosecution Office at the regional courts and local courts; excluding those (few) dealt with by the Public Prosecution Offices at the higher regional courts.

Source: 2006 Statistics of the Public Prosecution Offices, published by the Federal Statistical Office, Wiesbaden, table 2.4.

จากตารางดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงจำนวนคดีที่ผ่านกระบวนการสอบสวนเพื่อหาหลักฐานให้มีน้ำหนักเพียงพอที่จะเชื่อได้ว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิดจริงตามที่ถูกกล่าวหา คดีที่ผ่านกระบวนการในชั้นนี้มีทั้งหมดจำนวน 5,770,785 คดี นับเป็นจำนวนคดีที่ถูกเปรียบเทียบปรับ 661,913 คดี คดีที่พนักงานอัยการทำความเห็นส่งฟ้องต่อไปในชั้นศาล 595,611 คดี คดีที่มีการชะลอการฟ้องเพราะเงื่อนไขแห่งคดี จำนวน 253,488 คดี และคดีที่ถูกจำหน่ายออกไปโดยสาเหตุอื่นจำนวน 4,259,773 คดี จึงเห็นได้ว่าคดีที่นำขึ้นสู่ชั้นศาลนั้นมีจำนวนเพียง 10.3 เปอร์เซ็นต์ เพราะมีเจ้าพนักงานตำรวจและอัยการทำหน้าที่กลั่นกรอง ทำให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาในชั้นศาลเป็นคดีความผิดที่มีความจำเป็นต้องได้รับการเยียวยาอย่างแท้จริง จำนวนคดีที่ขึ้นสู่ศาลเมื่อไม่มากเกินไป เนื่องจากมีการอำนวยความสะดวกในทางอื่นจึงทำให้การดำเนินภารกิจด้านกิจการตุลาการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

แผนผังที่ 3-14 แสดงคำสั่งของพนักงานอัยการต่อผู้ต้องหาคดีอาญาในกรณีต่าง ๆ⁸³

(Cases dealt by the Public Prosecution Office – Whole of Germany-)

⁸² Federal Statistic Office (StBA), Statistics of the Public Prosecution Offices. Wiesbaden, table 2. p.4.

⁸³ Jörg-Martin Jehle. Criminal Justice in Germany, Fifth Edition (2009). p. 20.

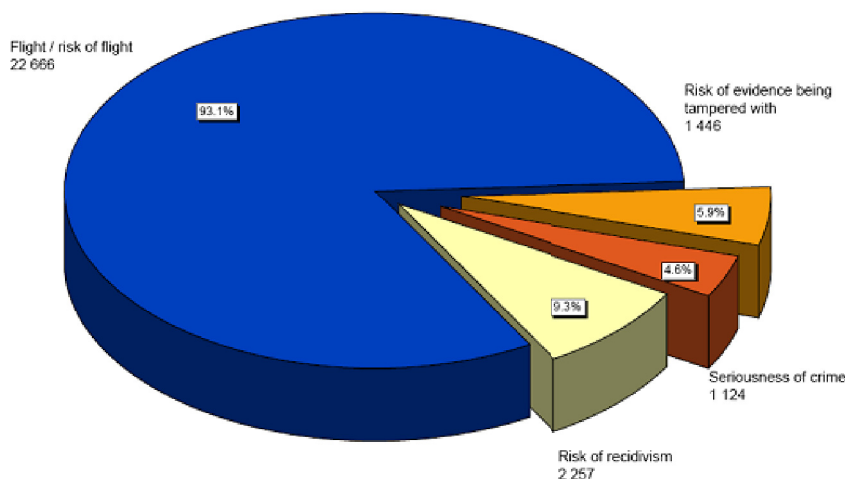
จากแผนผังข้างต้นแสดงให้เห็นถึงคำสั่งของพนักงานอัยการต่อผู้ต้องหาในกรณีต่าง ๆ ดังนี้ พนักงานอัยการมีคำสั่งทางอาญา (ความเห็นสั่งฟ้อง) 581,713 คดี คิดเป็น 11.9 เปอร์เซ็นต์ คดีที่มีการชะลอการฟ้องเพราะเงื่อนไขแห่งคดี 241,102 คดี คิดเป็น 4.9 เปอร์เซ็นต์ คดีที่มีการชะลอการฟ้องอย่างไม่มีเงื่อนไข 1,053,645 คดี คิดเป็น 21.6 เปอร์เซ็นต์ คดีที่มีพยานหลักฐานไม่เพียงพอ 1,293,152 คดี คิดเป็น 28.5 เปอร์เซ็นต์ คดีที่ผู้ต้องหาพ้นจากความผิดอาญาเนื่องจากเสียชีวิต 8,651 คดี คิดเป็น 0.2 เปอร์เซ็นต์ คดีที่สิ้นสุดลงด้วยสาเหตุอื่น 1,138,299 คดี คิดเป็น 23.3 เปอร์เซ็นต์ และคดีที่มีการเปรียบเทียบปรับ 560,427 คดี คิดเป็น 11.5 เปอร์เซ็นต์ จากสถิติทั้งหมดนี้มีคดีถึงหนึ่งในสี่ส่วนที่สิ้นสุดลงเพราะพยานหลักฐานที่จะพิสูจน์ความผิดของผู้ต้องหาไม่เพียงพอ จึงไม่สามารถนำตัวเข้ามาสู่กระบวนการพิจารณาในชั้นศาลได้สอดคล้องกับหลักประกันในกฎหมายอาญา แผนผังข้างต้นแสดงให้เห็นถึงภาพที่ชัดเจนของคดีทั้งหมดในกระบวนการยุติธรรมและจำนวนคดีที่สิ้นสุดลงก่อนชั้นการพิจารณาในชั้นศาล

2) การบังคับใช้มาตรการควบคุมตัวชั่วคราว (Procedural coercive measures, particularly remand custody)

ในชั้นอัยการ พนักงานอัยการมีอำนาจในการใช้มาตรการควบคุมตัวชั่วคราว ทั้งนี้สามารถใช้อำนาจได้ในกรณีต่อไปนี้ กรณีกลัวการหลบหนีของผู้ต้องหา กรณีกลัวว่าผู้ต้องหาจะก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้เสียหายหรือพยานหลักฐาน กรณีผู้ต้องหากระทำความผิดอาญาร้ายแรง และกรณีที่มีความเสี่ยงว่าผู้ต้องหาจะไปกระทำความผิดซ้ำอีก

แผนผังที่ 3-15 แสดงเหตุผลของการควบคุมตัวชั่วคราว⁸⁴

(Grounds for Remand Custody -West Germany and Berlin-)

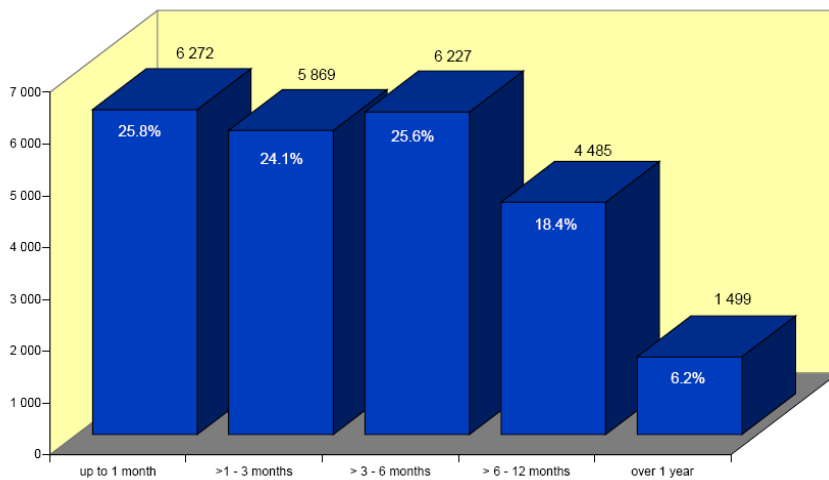

* Several reasons at once are possible; therefore the total exceeds 100 %.
Source: 2006 conviction statistics, published by the Federal Statistical Office, Wiesbaden, table 6.1.

⁸⁴ Jörg-Martin Jehle. *Criminal Justice in Germany, Fifth Edition* (2009). p. 21.

จากแผนผังข้างต้นแสดงให้เห็นถึงเหตุผลในการใช้คำสั่งควบคุมตัวชั่วคราวของพนักงานอัยการ การมีคำสั่งควบคุมตัวชั่วคราวเนื่องจากกลัวการหลบหนี 22,666 คดี คิดเป็น 93.1 เปอร์เซ็นต์ การมีคำสั่งควบคุมตัวชั่วคราวเนื่องจากกลัวว่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้เสียหายหรือพยานหลักฐาน 1,446 คดี คิดเป็น 5.9 เปอร์เซ็นต์ การมีคำสั่งควบคุมตัวชั่วคราวเนื่องจากกระทำความผิดอาญาร้ายแรง 1,124 คดี คิดเป็น 4.6 เปอร์เซ็นต์ และการมีคำสั่งควบคุมตัวชั่วคราวเนื่องจากมีความเสี่ยงต่อการไปกระทำความผิดซ้ำ 2,257 คดี คิดเป็น 9.3 เปอร์เซ็นต์ ทั้งนี้จากการรวบรวมสถิติการควบคุมตัวชั่วคราวทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างผู้ต้องหาเพศชายและเพศหญิงเป็นอย่างมาก เพราะผู้ต้องหาที่ถูกควบคุมตัวชั่วคราวเป็นเพศชายมากถึง 93 เปอร์เซ็นต์ การรวบรวมข้อมูลสถิติในส่วนนี้ไว้ให้บริการแสดงให้เห็นถึงการใช้อำนาจในชั้นอัยการ ทำให้สามารถตรวจสอบการดำเนินคดีที่ผู้ต้องหาถูกควบคุมตัวชั่วคราวได้โดยมีพยานหลักฐานชัดเจน

แผนภูมิที่ 3-16 แสดงระยะเวลาของการสั่งควบคุมตัวชั่วคราว⁸⁵
(Grounds for Remand Custody -West Germany and Berlin-)

Source: 2006 conviction statistics, published by the Federal Statistical Office; see table 8a in annex for absolute figures.

จากแผนภูมิแสดงให้เห็นถึงการกำหนดระยะเวลาของการสั่งควบคุมตัวชั่วคราว โดยกำหนดระยะเวลาในการควบคุมตัวชั่วคราวที่มีการบังคับใช้มากที่สุดคือ 1 เดือน 6,272 คดี คิดเป็น 25.8 เปอร์เซ็นต์ และคดีส่วนใหญ่การควบคุมตัวชั่วคราวอยู่ในระยะเวลาระหว่าง 3 - 6 เดือน จำนวนคดีที่มีการสั่งควบคุมตัวผู้ต้องหาชั่วคราวนั้นมีจำนวนสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

(3) ระดับชั้นการพิพากษาและการลงโทษในชั้นศาล

ข้อมูลสถิติจำนวนคดีที่ศาลมีคำพิพากษาหรือมีคำสั่งจำคุกคดีจะถูกจัดเก็บรวบรวมไว้โดยสำนักงานศาลยุติธรรม กล่าวคือ เริ่มต้นตั้งแต่คดีขึ้นสู่ศาลท้องถิ่น (Local Court/ Amtsgericht) ศาลมลรัฐ (Regional Court/ Landgericht) ศาลสูงมลรัฐ (Higher Regional Court/ Oberlandesgericht) ไป

⁸⁵ Jörg-Martin Jehle. *Criminal Justice in Germany, Fifth Edition* (2009). p. 22.

จนถึงศาลสูงแห่งสหพันธ์ (Federal Court of Justice) รวมถึงศาลเด็กและเยาวชน (Juvenile Court) สำหรับคดีที่ผู้กระทำความผิดเป็นเด็กและเยาวชน

1) การพิจารณาในชั้นศาล (Court proceedings) สำนักงานศาลยุติธรรมมีบทบาทหน้าที่โดยตรงในการรวบรวมจำนวนคดีที่เข้าสู่การพิจารณาของแต่ละชั้นศาล ตลอดจนข้อมูลคดีที่มีการอุทธรณ์ทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

ตารางที่ 3-17 แสดงเขตอำนาจศาลและจำนวนการดำเนินคดีอาญา⁸⁶

(Court jurisdictions and number of criminal prosecutions processed)

Type of Court	1st instance	Appeal (on facts)	Appeal (on law)
Local court			
- Criminal judge	518 554	-	-
- Schöffengericht	41 298	-	-
- Juvenile court judge	228 265	-	-
- Jugendschöffengericht	61 628	-	-
Regional court			
- Criminal division ¹	-	48 056	-
- Grand criminal division ²	11 978	-	-
- Juvenile criminal division ³	2 498	8 324	-
Higher regional court	10	-	5 855
Federal Court of Justice	-	-	3 326

¹ Including Wirtschaftsstrafkammer.

² Including Schwurgericht and Wirtschaftsstrafkammer.

³ Juvenile criminal division and grand juvenile criminal division.

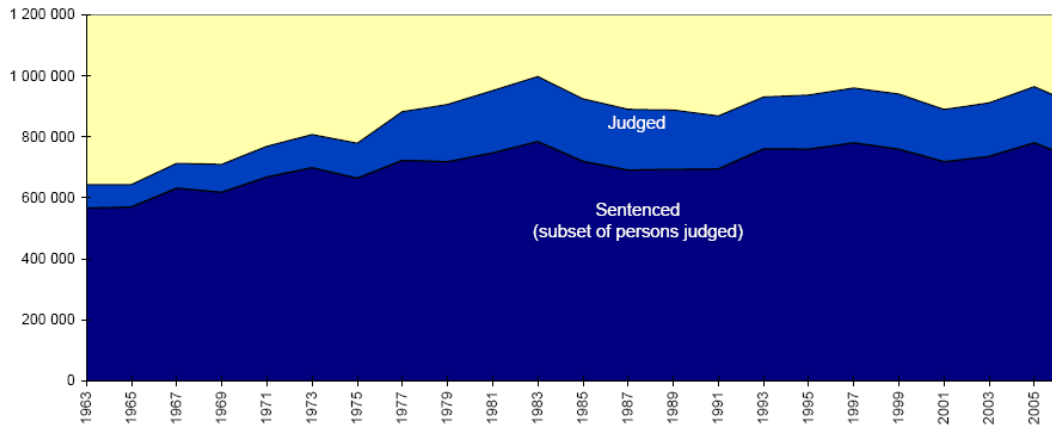
Source: 2006 statistics of criminal courts, published by the Federal Statistical Office, Wiesbaden, tables 1.2, 3.2, 6.2 and 9.2.

จากตารางข้างต้นแสดงให้เห็นภาพรวมโดยย่อของเขตอำนาจศาลและจำนวนคดีอาญาที่เข้าสู่กระบวนการพิพากษาในหลายรูปแบบของศาลและหลายลำดับชั้นศาล ทั้งนี้ไม่รวมสถิติคดีที่มีการกำหนดโทษปรับโดยฝ่ายปกครอง เพราะถือว่าเป็นอำนาจหน้าที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบเฉพาะของฝ่ายปกครอง ตัวเลขสถิติในตารางข้างต้นนี้สะท้อนให้เห็นเด่นชัดว่าปริมาณคดีที่ขึ้นสู่ศาลมลรัฐและศาลสูงของสหพันธ์มีจำนวนแตกต่างกันอย่างเด่นชัดมาก และการยื่นฎีกาในชั้นศาลสูง จะกระทำได้เฉพาะแต่ข้อกฎหมายเท่านั้น ตัวเลขดังกล่าวนี้สะท้อนให้เห็นถึงความถูกต้องแม่นยำในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานตั้งแต่ชั้นสอบสวนและชั้นกำหนดคดี อันนำไปสู่ความสะดวกรวดเร็วในการอำนวยความยุติธรรมในชั้นศาล

2) การตัดสินและการพิพากษาบุคคลจำแนกตามประเภทความผิด (Persons judged and sentenced by category of crime) การตัดสินคดีและมีพิพากษาในชั้นศาลจะให้น้ำหนักกับความรุนแรงของการกระทำความผิดเป็นหลัก หากการกระทำความผิดมีอัตราโทษเล็กน้อย ศาลอาจจัดให้มีการประนีประนอมยอมความหรือให้ใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยแทนการตัดสินลงโทษ

⁸⁶ Jörg-Martin Jehle. *Criminal Justice in Germany, Fifth Edition* (2009). p. 25.

แผนภูมิที่ 3-18 แสดงจำนวนผู้ต้องหาที่ศาลมีคำพิพากษาตัดสินระหว่างปี ค.ศ. 1963-2006⁸⁷ (Persons judged and sentenced 1963 - 2006)

* Until 1994 West Berlin, from 1995 whole of Berlin.

Source: Conviction statistics for the relevant year, published by the Federal Statistical Office, Wiesbaden; see table 12a in annex for absolute figures. Also for 4 new Länder for 2006.

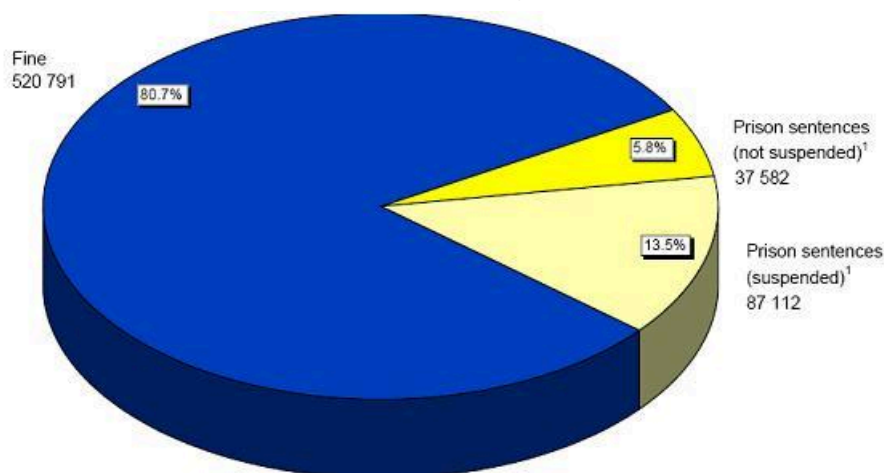
จากแผนภูมิข้างต้น คือ สถิติในชั้นบังคับโทษซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงจำนวนคดีที่สิ้นสุดลงด้วยกระบวนการพิจารณาในชั้นศาลด้วยการจำคุกและการมีคำพิพากษาลงโทษ การพัฒนาของตัวเลขผู้ต้องหาที่ถูกศาลตัดสินพิพากษา มีจำนวนเพิ่มขึ้นจาก 65,000 คน เป็น 1,000,000 คน ในระหว่างปีค.ศ. 1963 - 1983 ในปี ค.ศ.1991 เส้นกราฟลดระดับลงเพราะมีการปล่อยตัวผู้กล่าวหาในชั้นอัยการเพิ่มมากขึ้นสำหรับการกระทำความผิดเล็กน้อย จากสถิติดังกล่าวนี้ทำให้เห็นชัดว่า กระบวนการยุติธรรมมุ่งหวังในการคืนอิสรภาพมากกว่าการจำกัดอิสรภาพโดยนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ ทั้งนี้โดยให้ใช้วิธีการอื่นในการควบคุมพฤติกรรมแทน เช่น การห้ามขับยานพาหนะ กรณีในการกระทำความผิดซ้ำเร็วกว่ากำหนด อย่างไรก็ตาม ตัวเลขสถิติมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นในช่วงปี 2006 ที่ผ่านมาเพราะผลกระทบจากสภาวะการว่างงานและปัญหาเศรษฐกิจซึ่งเป็นปัญหาสำหรับนานาประเทศ

3) การพิพากษาคดีที่ผู้ใหญ่กระทำความผิด (Sentencing of Adults) ในประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีปัจจุบันมีอัตราโทษสูงสุดตามประมวลกฎหมายอาญาเยอรมัน (StGB) คือ โทษจำคุกตลอดชีวิต เนื่องจากได้ยกเลิกอัตราโทษประหารชีวิตแล้ว หลักการสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 ในปี ค.ศ. 1949

⁸⁷ Jörg-Martin Jehle. *Criminal Justice in Germany, Fifth Edition* (2009). p. 27.

แผนผังที่ 3-19 แสดงการตัดสินลงโทษกรณีผู้ใหญ่กระทำความผิด⁸⁸

(Sanctions against adult)

* Only the most severe punishment in each case.

¹ military detention included (n=4)

² military detention included (n=27).

Source: 2006 conviction statistics, published by the Federal Statistical Office, Wiesbaden, table 2.3.

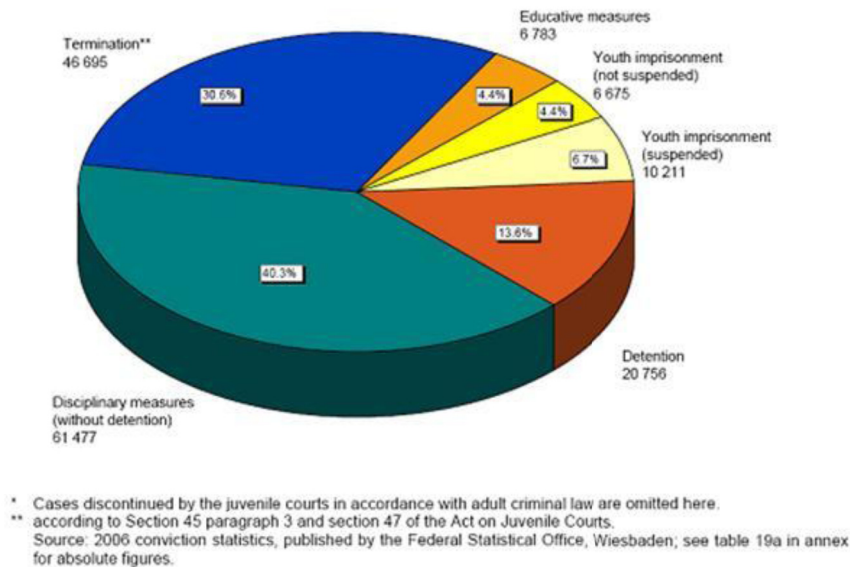
จากแผนผังแสดงให้เห็นจำนวนผู้กระทำความผิดทั้งหมดที่ศาลมีคำสั่งพิพากษาลงโทษ 645,485 คน จำนวนผู้กระทำความผิดมากที่สุด 80.7% ถูกพิพากษาด้วยโทษปรับ 520,791 คน โทษจำคุก (ไม่รอลงอาญา) 37,582 คน และโทษจำคุก (รอลงอาญา) 87,112 คน ตัวเลขดังกล่าวนี้สะท้อนแนวทางการตัดสินของศาลที่เน้นการเยียวยาแก้ไขมากกว่าการลงโทษ การพิพากษาลงโทษจำคุกและมีคำสั่งให้รอลงอาญาโดยให้ปฏิบัติหน้าที่ช่วยกิจการของสหพันธ์ด้านการทหารหรือให้คุมประพฤติมีจำนวนมากกว่าผู้ที่ถูกจำคุกโดยไม่รอลงอาญาถึงร้อยละ 7.7

4) การพิพากษาคดีภายใต้รัฐบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดอาญาของเด็กและเยาวชน (Sanctions under juvenile criminal law)

เด็กและเยาวชนเป็นผู้ที่ได้รับการสันนิษฐานว่า กระทำความผิดโดยปราศจากจิตใจที่ชั่วร้าย ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นเด็กและเยาวชน ซึ่งกระทำความผิดตามกฎหมายอาญาว่าด้วยการกระทำความผิดของเด็ก กฎหมายอาญามีความมุ่งหมายในการแก้ไขพฤติกรรมโดยการให้การศึกษาและใช้มาตรการพิเศษกับเด็กและเยาวชนเหล่านี้เพื่อเยียวยาจิตใจและปลูกฝังจิตสำนึกที่ดีให้เด็กสามารถกลับคืนสู่สังคมและดำเนินชีวิตได้อย่างปกติต่อไป

⁸⁸ Jörg-Martin Jehle. *Criminal Justice in Germany, Fifth Edition* (2009). p. 30.

แผนผังที่ 3-20 แสดงการลงโทษภายใต้กฎหมายอาญาว่าด้วยการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน⁸⁹ (Sanctions under juvenile criminal law)

จากแผนผังข้างต้นแสดงให้เห็นภาพรวมของการตัดสินลงโทษเด็กและเยาวชนในภาพรวมของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา มีเยาวชนจำนวนเพียง 4.4% หรือ 6,675 คน เท่านั้นที่ต้องคำพิพากษาลงโทษจำคุกโดยไม่รอลงอาญา มาตรการหลักที่ถูกนำมาบังคับใช้กับเด็กและเยาวชนจำนวนถึง 40.3% ของทั้งหมด คือ วิธีการเพื่อความปลอดภัยโดยไม่มีการกักกันไว้ในสถานกักกันเยาวชน ทั้งนี้ เพราะเป็นทางเลือกของระบบกฎหมายคู่ขนานที่ดีกว่าการจำกัดอิสรภาพด้วยการลงโทษอันเป็นการสร้างประสบการณ์และความทรงจำในด้านลบให้แก่เด็กและเยาวชน

(4) ระดับชั้นการคุมประพฤติ (Probation)

ระดับชั้นการคุมประพฤติ คือ การควบคุมดูแลผู้กระทำความผิดด้วยการควบคุมความประพฤติในการดำเนินชีวิตและดูแลสังคมภายนอก โดยการป้องกันจากบุคคลที่เคยกระทำความผิดมาก่อนและอาจมีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดซ้ำอีก การคุมประพฤตินี้มีจุดมุ่งหมายในการแก้ไขพฤติกรรมของผู้กระทำความผิด เพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้สามารถกลับตนเป็นคนดีและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างปกติ

ตารางที่ 3-21 แสดงจำนวนคดีที่มีการคุมประพฤติอย่างต่อเนื่อง⁹⁰

(Number of ongoing periods of probation)

	Periods of probation		Probation under			
	Total	Percentage	adult law		juvenile law	
Total	174 207	100 %	138 192	79 %	36 015	21 %

⁸⁹ Jörg-Martin Jehle. *Criminal Justice in Germany, Fifth Edition* (2009). p. 37.

⁹⁰ Jörg-Martin Jehle. *Criminal Justice in Germany, Fifth Edition* (2009). p. 42.

จากตารางข้างต้นแสดงให้เห็นถึงตัวเลขคดีที่ศาลมีคำสั่งให้คุมประพฤติทั้งหมด 174,207 คดี โดยแบ่งออกเป็นการคุมประพฤติภายใต้กฎหมายผู้ใหญ่ 138,192 คดี หรือร้อยละ 79 และคดีที่ศาลมีคำสั่งให้คุมประพฤติภายใต้กฎหมายเด็กและเยาวชน 36,015 คดี หรือร้อยละ 21 ทั้งนี้ ระยะเวลาการคุมประพฤติในคดีที่เด็กและเยาวชนเป็นผู้กระทำผิดจะมีกำหนดเวลาสั้นกว่าคดีของผู้ใหญ่ ผู้ที่ศาลมีคำสั่งคุมประพฤติหากมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ศาลอาจมีคำสั่งให้เป็นอย่างอื่นหรือให้การคุมประพฤตินั้นสิ้นสุดลงก่อนระยะเวลาที่กำหนด

3.1.5 ประสิทธิภาพของกระบวนการบูรณาการสถิติในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

การรวบรวมข้อมูลสถิติที่ถูกต้อง เชื่อถือได้และมีความเป็นกลางนั้น เป็นหัวใจของการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เพื่อบ่งชี้ให้เห็นถึงองค์ประกอบของการเกิดอาชญากรรม ทั้งในลักษณะของการกระทำความผิด ผู้กระทำความผิดและปัจจัยที่ส่งผลให้บุคคลตัดสินใจกระทำความผิด รวมถึงเป็นตัวสะท้อนภาพบทบาทหน้าที่และประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์หรือหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม และเพื่อเป็นตัวชี้วัดให้เห็นถึงสภาพความเป็นอยู่และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในประเทศ การจัดรวบรวมสถิติจึงควรมีการปรับปรุงและพัฒนาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมและก้าวทันความเจริญทางเศรษฐกิจ

(1) ข้อดีของระบบการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลสถิติในประเทศเยอรมนี

- สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนีแบ่งการปกครองออกเป็นมลรัฐต่าง ๆ 16 รัฐ (States/ Länder) โดยแต่ละรัฐมีหน่วยงานของตนเองในการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติ
- หน่วยงานของภาครัฐเป็นองค์กรหลักในการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานย่อยในแต่ละมลรัฐและหน่วยงานพิเศษ
- การจัดเก็บข้อมูลสถิติและการให้บริหารเป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพเพราะอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงยุติธรรมและกระทรวงกิจการภายใน
- ภารกิจการจัดเก็บข้อมูลและขอบเขตการปฏิบัติงานของหน่วยงานตรงกัน
- แผนกสถิติคดีอาญาโดยสำนักงานตำรวจ (Polizeiliche Kriminalstatistik [PKS]) ซึ่งเป็นหน่วยงานย่อยในสำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ (BKA) จัดเก็บและรวบรวมข้อมูลสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญานับตั้งแต่ชั้นสอบสวนฟ้องร้องจนถึงชั้นบังคับโทษ
- สำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์เป็นตัวแทนของรัฐภายใต้การควบคุมดูแลของสำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ (BKA)
- เมืองค์กรอิสระและหน่วยงานภายนอกเข้ามามีบทบาทร่วมในการสนับสนุนการจัดเก็บข้อมูลสถิติ เช่น องค์กรการศึกษาของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันวิจัยต่าง ๆ
- มีการวางหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บข้อมูลไว้อย่างชัดเจนแน่นอน เป็นรูปธรรม กล่าวคือ ต้องเป็นการกระทำครบองค์ประกอบที่กฎหมายบัญญัติ สามารถระบุสถานที่เกิดเหตุและเวลาเกิดเหตุได้แน่ชัด

- มีเงื่อนไขในการรวบรวมและนำข้อมูลสถิติมาประยุกต์ใช้เป็นสถิติในคดีอาญา โดยวางระเบียบคำสั่งในการรวบรวมข้อมูลว่าต้องมีความชัดเจนแน่นอนอนเสมือนประมวลกฎหมายอาญาเยอรมัน (StGB) และต้องสอดคล้องกับหลักประกันในกฎหมายอาญา

- ข้อมูลถูกอย่างสามารถเปิดเผยและตรวจสอบได้
- ข้อมูลสถิติเป็นข้อมูลที่มีน้ำหนัก เพราะมาจากองค์กรที่ได้รับการยอมรับและเชื่อถือ

- ข้อมูลสถิติถูกจัดให้บริการผ่านระบบอินเทอร์เน็ตในเว็บไซต์ของสำนักงาน
- ข้อมูลสถิติมีความน่าเชื่อถือตั้งแต่ในชั้นสอบสวนฟ้องร้องเพราะมีการควบคุมดูแลโดยองค์กรอัยการ ทั้งในการสอบสวนและการทำสำนวน เจ้าพนักงานตำรวจเป็นเพียงผู้ช่วยของพนักงานอัยการเท่านั้น

- ข้อมูลสถิติที่ถูกรวบรวมมีการนำมาวิเคราะห์และปรับใช้กับมาตรการทางสังคมอย่างแท้จริง มิใช่เฉพาะแต่เก็บไว้ในห้องสมุดหรือสถานที่สืบค้นข้อมูล

(2) ข้อเสียของระบบการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลสถิติในประเทศเยอรมนี

- อาจมีความซ้ำซ้อนในด้านภารกิจหน้าที่ของหน่วยงานที่เข้ามารับผิดชอบ
- ลื่นเปลืองงบประมาณในการสำรวจและจัดเก็บ
- ข้อมูลสถิติที่มีเป็นจำนวนมาก อาจทำให้ประชาชนขาดความสนใจในการสืบค้น และอาจไม่สามารถนำสถิติไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างแท้จริง

- ข้อมูลสถิติบางประเภทอาจมีผลต่อความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ และไม่เหมาะสมที่จะเปิดเผยต่อสาธารณะหรือเผยแพร่ในระบบอินเทอร์เน็ต

- ข้อมูลส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดจัดทำเป็นภาษาเยอรมัน ทำให้ยากต่อการศึกษาเปรียบเทียบหรือศึกษาค้นคว้าเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ

ส่วนในประเด็นเรื่องความเชื่อถือได้ของข้อมูล ข้อมูลสถิติที่ถูกจัดเก็บโดยองค์กรต่างๆ ในกระบวนการยุติธรรม อันได้แก่ สำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ (BKA) สำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์ (StBA) และสำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์ (BPOL) ที่เป็นองค์กรหลักในการทำงานเกี่ยวกับข้อมูลสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา มีความน่าเชื่อถือในความถูกต้องและตรงไปตรงมาเนื่องจากหลายปัจจัยด้วยกัน

ประการแรก หน่วยงานเหล่านี้เป็นหน่วยงานที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับตัวเลขและสถิติคดีต่างๆ เช่น ในการดำเนินคดีอาญาชั้นกำหนดคดี (Erkenntnisverfahren) ซึ่งเป็นขั้นตอนการดำเนินการทั้งหลายของเจ้าพนักงาน (พนักงานตำรวจ อัยการ) มีแผนกสถิติคดีอาญาโดยสำนักงานตำรวจ (Police Criminal Statistic/ Polizeiliche Kriminalstatistik [PKS]) ภายใต้การควบคุมดูแลของพนักงานอัยการ เป็นหน่วยงานภายในที่ทำหน้าที่รวบรวมและรายงานข้อมูลสถิติที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่ในชั้นสอบสวนฟ้องร้อง

ประการที่สอง ข้อมูลสถิติที่ถูกจัดเก็บโดยองค์กรของภาครัฐจะถูกรวบรวมตรวจสอบความถูกต้องจากหน่วยงานอิสระภายนอกที่เป็นองค์กรการศึกษาของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันวิจัยต่างๆ เช่น

หน่วยรายงานข้อมูลอาชญากรรม (Kriminalitätslageberichte) สถาบันกฎหมายอาญาต่างประเทศและระหว่างประเทศแมกซ์ พลังค์ (Max Planck Institute for Foreign and International Criminal Law) และศูนย์รวบรวมข้อมูลกฎหมายอาญา (Strafrecht in aller Welt) โดยมหาวิทยาลัยมิวนิค (Universität München) หากข้อมูลสถิติที่มีการศึกษาเปรียบเทียบแตกต่างไปจากข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาวิจัยอย่างเด่นชัด เจ้าหน้าที่ภายในหน่วยงานของรัฐจะถูกร้องเรียนและถูกตรวจสอบเพราะถือเสมือนว่าได้สร้างความเสียหายให้แก่สหพันธ์และหน่วยงาน

ประการที่สาม ข้อมูลสถิติที่ถูกรวบรวมนั้นมีความเป็นระบบระเบียบและเปิดเผยต่อสาธารณะ ผ่านการจัดทำรายงานประจำปี การจัดทำแผนผังและแผนภูมิสถิติในหลากหลายรูปแบบ และการจัดให้บริการระบบสืบค้นข้อมูลของกระทรวงยุติธรรมและกระทรวงกิจการภายในแห่งสหพันธ์

ปัจจัยสำคัญประการสุดท้ายที่ทำให้การจัดเก็บรวบรวมข้อมูลและบูรณาการสถิติโดยหน่วยงานต่าง ๆ ภายใต้การควบคุมดูแลของสหพันธ์มีความน่าเชื่อถือ คือ จิตสำนึกพื้นฐานของชนชาวเยอรมันที่เป็นผู้รักความซื่อสัตย์ ปฏิเสธการคอร์รัปชันและบิดเบือนข้อมูล ไม่รับผลประโยชน์หรืออำภิสสินจ้างเกินหน้าที่ เพราะการมีจิตสำนึกที่ถูกต้องทำให้เกิดความเคารพในสิทธิของตนเองและของบุคคลอื่นในสังคม เกิดความเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และเกิดความสำนึกในการซื้อตรงต่อการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งถึงแม้ว่าเรื่องดังกล่าวจะเป็นคุณธรรมส่วนที่หามองเห็นได้ไม่ แต่เป็นสิ่งที่ปลูกฝังอยู่ในรากเหง้าของชนชาติและทำให้ผู้คนรักในการประกอบอาชีพอย่างสุจริตใจ การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานภายในกระทรวงต่าง ๆ ภายใต้การนำของรัฐบาลสหพันธ์และรัฐบาลมลรัฐจึงอยู่บนแนวทางของความถูกต้องซื่อตรงและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่ามีความเชื่อถือได้

3.2 สหรัฐอเมริกา

3.2.1 ระบบการบูรณาการสถิติ

ด้วยเหตุที่สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมถือเป็นส่วนหนึ่งของกระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐที่อยู่ในฐานะของหน่วยงานราชการระดับรัฐบาลกลาง สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมจึงมีพันธะที่จะต้องปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารที่กำหนดโดยกระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐ และนอกจากนี้ สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมยังต้องปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารของสำนักงบประมาณและการจัดการ (67 FR 84552) และรวมไปถึงแนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารที่สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมกำหนดขึ้นเองอีกด้วย

1) แนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารของกระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐ

กล่าวโดยละเอียด กระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐได้กำหนดแนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารเพื่อเป็นการตอบสนองความมุ่งหมายที่ต้นตอการรับรองให้เป็นที่มั่นใจและทำให้เพิ่มขึ้นซึ่งคุณภาพ ความน่าเชื่อถือ การเป็นประโยชน์อย่างแท้จริง และความแท้จริงของข้อมูลที่ได้มีการเผยแพร่สู่สาธารณะ อีกทั้งยังได้มีการอธิบายเพิ่มเติมไว้ในแนวทางปฏิบัติฉบับนี้อีกว่า ให้หน่วยงานที่มีการเผยแพร่ข้อมูลสู่สาธารณะจัดให้มีขึ้นซึ่งเครื่องมือในการบริหารจัดการสำหรับบุคคลผู้ได้รับผลกระทบจากการค้นหาหรือให้ได้มาซึ่งความถูกต้องแห่งข้อมูลข่าวสาร (ในกรณีที่เป็นไปได้) ที่ได้มีการ

เผยแพร่โดยกระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐ หากข้อมูลข่าวสารที่ได้มีการเผยแพร่ นั้นมิได้เป็นไปตามแนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารของกระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐและสำนักงบประมาณและการจัดการ

แนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารของกระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐฉบับนี้ ได้มีการบัญญัติขึ้นให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารของสำนักงบประมาณและการจัดการฉบับลงวันที่ 22 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2002 อันหมายความถึง ภายใต้ข้อกำหนดในแนวทางปฏิบัตินี้ องค์กรของรัฐทุกองค์กรที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติการทำให้ลดลงซึ่งงานเอกสาร ค.ศ. 1995⁹¹ จำต้องพัฒนาและจัดพิมพ์แนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพแห่งตนและจะต้องจัดให้มีซึ่งวิธีทางด้านการบริหารเพื่อที่จะให้มีการร้องขอซึ่งความถูกต้องแห่งข้อมูลข่าวสารได้ กล่าวโดยสรุปแนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารของกระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐฉบับนี้ ได้กำหนดขึ้นโดยคำนึงถึงมาตรฐานการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแนวทางปฏิบัติของสำนักงบประมาณและการจัดการ (ที่จะกล่าวถึงต่อไปในภายหลัง) อย่างไรก็ตามโดยสรุปเบื้องต้นได้ว่า กระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐ มุ่งความสนใจรวมทั้งให้ความสำคัญแก่ส่วนประกอบต่างๆ ต่อไปนี้

(1) มาตรฐานขั้นต้นของคุณภาพ อันได้แก่ หน่วยงานของรัฐใดที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติการทำให้ลดลงซึ่งงานเอกสารจำต้องนำมาตรฐานขั้นต้นของคุณภาพดังที่กำหนดไว้นี้ไปปรับใช้ อันได้แก่ การคำนึงถึงความน่าเชื่อถือ การเป็นประโยชน์อย่างแท้จริง และความแท้จริงของข้อมูลที่ได้มีการเผยแพร่สู่สาธารณะ อีกทั้งหน่วยงานนั้นๆ ดำเนินการอย่างเหมาะสมในอันที่จะรวบรวมให้เป็นหนึ่งเดียวซึ่งหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณภาพของข้อมูลข่าวสารให้กลายเป็นแนวทางปฏิบัติของการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารขององค์กร

(2) มีกระบวนการในการทบทวนคุณภาพของข้อมูลข่าวสาร หน่วยงานของรัฐใดที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติการทำให้ลดลงซึ่งงานเอกสารจะต้องจัดให้มีกระบวนการในการทบทวนคุณภาพของข้อมูลข่าวสารก่อนมีการเผยแพร่สู่สาธารณะ โดยยังคงคำนึงถึงความน่าเชื่อถือ การนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ได้จริง และความสมบูรณ์ของข้อมูล

(3) จัดให้มีกระบวนการสนับสนุนการร้องทุกข์ของประชาชน ทั้งนี้เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการทำให้สะดวกขึ้นซึ่งการทบทวนโดยประชาชน หน่วยงานต้องจัดให้มีขึ้นซึ่งเครื่องมือในการบริหารจัดการในอันที่จะอนุญาตให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบ(บุคคลธรรมดาหรือองค์กรใดที่อาจจะใช้ หรือได้ประโยชน์ หรือได้รับความเสียหายจากการเผยแพร่ข้อมูลที่เป็นกรณีพิพาทอยู่) จะสามารถค้นหา หรือให้ได้มาภายในระยะเวลาอันเหมาะสม (หากมีความเป็นไปได้) ซึ่งความถูกต้องแห่งข้อมูลที่ตนได้มา และได้มีการเผยแพร่โดยหน่วยงานที่มีได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามแนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารของกระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐและของสำนักงบประมาณและการจัดการ⁹²

⁹¹ Paperwork Reduction Act 1995, United States Commercial Code Chapter 35 Coordination of Federal Information Policy.

⁹² United States Department of Justice, *DOJ Information Quality Guidelines*, Washington D.C. Available: <http://www.usdoj.gov/iqpr/dojinformationqualityguidelines.htm> [Accessed April 2009].

2) แนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารของสำนักงบประมาณและการจัดการ

นอกเหนือจากแนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารที่กำหนดโดยกระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐตั้งที่กล่าวไว้โดยสังเขปข้างต้นแล้ว สำนักงานสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมยังคงอยู่ภายใต้พันธะที่จะต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับ แนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารของสำนักงบประมาณและการจัดการอีกด้วย

เช่นเดียวกับที่มาและเหตุผลในการกำหนดแนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารของกระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐ แนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารของสำนักงบประมาณและการจัดการได้ถูกกำหนดขึ้นอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายมาตรา 515 แห่งพระราชบัญญัติเงินทุนการจัดสรรทั่วไปโดยรัฐบาล ค.ศ.2001 ที่บัญญัติให้สำนักงบประมาณและการจัดการกำหนดแนวทางปฏิบัติโดยกว้างแก่องค์กรของรัฐที่เป็นผู้เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร หรือเป็นผู้เข้าถึงข้อมูลข่าวสาร โดยสำนักงบประมาณและการจัดการจะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) เป็นผู้กำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อเป็นการรับรองและเป็นการทำให้เพิ่มขึ้นซึ่งคุณภาพความน่าเชื่อถือ การเป็นประโยชน์อย่างแท้จริง และความสมบูรณ์ของข้อมูล (รวมถึงข้อมูลข่าวสารด้านสถิติ) ที่ได้มีการเผยแพร่สู่สาธารณะ

(2) ให้หน่วยงานที่มีการเผยแพร่ข้อมูลสู่สาธารณะจัดให้มีขึ้นซึ่งเครื่องมือในการบริหารจัดการสำหรับบุคคลผู้ได้รับผลกระทบจากการค้นหา หรือให้ได้มาซึ่งความถูกต้องแห่งข้อมูลข่าวสาร (ในกรณีที่เป็นไปได้) ที่ได้มีการเผยแพร่โดยหน่วยงาน หากข้อมูลข่าวสารที่ได้มีการเผยแพร่นั้นมิได้เป็นไปตามแนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารที่กำหนด

(3) จัดให้มีการรายงานตามกำหนดเวลาต่อผู้อำนวยการของสำนักงบประมาณและการจัดการซึ่งข้อมูลต่าง ๆต่อไปนี้ ได้แก่ จำนวนและลักษณะของคำร้องทุกข์ที่หน่วยงานได้รับอันเกี่ยวข้องกับความถูกต้องแท้จริงของข้อมูลข่าวสารที่ได้มีการเผยแพร่โดยหน่วยงาน และต้องมีการรายงานเพิ่มเติมอีกว่าหน่วยงานได้ดำเนินการอย่างไรกับคำร้องทุกข์นั้น ๆ⁹³

3) มาตรฐานในงานปฏิบัติงานของสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรม

ดังนั้น เพื่อดำเนินการให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารที่กำหนดโดยกระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐตั้งที่กล่าวไว้ข้างต้น รวมถึงแนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารของสำนักงบประมาณและการจัดการ ที่กำหนดแนวทางปฏิบัติอย่างกว้าง ๆ แก่องค์กรของรัฐที่ทำงานด้านสถิติ เพื่อเป็นการรับรอง และเป็นการสร้างคุณภาพ ความน่าเชื่อถือ การใช้ประโยชน์ได้จริง และความแท้จริงของข้อมูล สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมจึงได้มีการกำหนดแนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลข่าวสารแห่งตนในส่วนรายละเอียดของมาตรฐานการปฏิบัติงานเพื่อที่จะเป็นการ

⁹³ Office of Management and Budget, *Guidelines for Ensuring and Maximizing the Quality, Objectivity, Utility, and Integrity of Information Disseminated by Federal Agencies*, Washington D.C: Executive Office of The President. Available:

http://www.whitehouse.gov/omb/fedreg/final_information_quality_guidelines.html [Accessed April 2009].

รับรองถึงคุณภาพ ความน่าเชื่อถือ การเป็นประโยชน์อย่างแท้จริง และความสมบูรณ์ของข้อมูลด้านสถิติ ที่ได้มีการเผยแพร่สู่สาธารณะ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) มาตรฐานในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับคุณภาพของข้อมูลด้านสถิติ สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมทุ่มเทเพื่อการพัฒนา การรักษาและคงไว้ การเผยแพร่ข้อมูลด้านสถิติที่อยู่ในความรับผิดชอบทั้งปวงด้วยระดับความเชี่ยวชาญและมาตรฐานด้านสถิติสูงสุด

(2) มาตรฐานในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับความเป็นประโยชน์อย่างแท้จริงของข้อมูลด้านสถิติ สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมให้คำมั่นสัญญาว่าจะเพิ่มความเป็นประโยชน์อย่างแท้จริงของข้อมูลด้านสถิติ ให้แก่ผู้ใช้ข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมทุกคน เนื่องจากเป็นที่เห็นได้ชัดว่าข้อมูลด้านสถิติของสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมนี้ได้มีการนำมาอ้างอิงบ่อยครั้ง ทั้งโดยผู้กำหนดนโยบายของรัฐในทุกๆ ระดับ สมาชิกของสื่อต่างๆ ผู้ปฏิบัติ นักวิชาการและสาธารณชนในแขนงอื่นๆ ฉะนั้น เพื่อเป็นการตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้ในวงกว้าง สำนักงานสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมจึงจัดให้มีขึ้นซึ่งข้อมูลด้านสถิติโดยเร็ว

(3) มาตรฐานในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของข้อมูลด้านสถิติ สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมจะทำให้เป็นที่มั่นใจได้ถึงความน่าเชื่อถือในการนำเสนอข้อมูลด้านสถิติรวมถึงกระบวนการในการสร้างข้อมูลนั้นๆ ขึ้นด้วย ในการนี้ ความน่าเชื่อถือของข้อมูลด้านสถิตินี้ได้รับการป้องกันโดยหลายองค์ประกอบเพื่อเป็นการรับรองว่าข้อมูลนั้นๆ มีความเที่ยงตรง เชื่อถือได้และปราศจากความโน้มเอียงใด ๆ และข้อมูลที่มีลักษณะดังกล่าวนี้จะได้รับการนำเสนออย่างเที่ยงตรง ชัดเจน สมบูรณ์และปราศจากความโน้มเอียงใด ๆ เช่นกัน ดังนั้น สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมจึงได้มีการจัดเตรียมข้อมูลด้วยความระมัดระวังตามกระบวนการด้านสถิติที่ได้รับการยอมรับ และยังได้มีการพิสูจน์ความถูกต้องของข้อมูลนั้นโดยเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรม และระบบการป้องกันที่มีการกำหนดไว้เพื่อเป็นการรับรองว่า ข้อมูลนั้นมิได้มีการเปิดเผยให้ตกอยู่ในความเสี่ยงต่อการเป็นอันตรายต่อข้อมูลก่อนที่จะมีการเผยแพร่ต่อสาธารณะ

(4) มาตรฐานในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับความสมบูรณ์ของข้อมูลด้านสถิติ สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมได้จัดให้มีการป้องกันความสมบูรณ์และแท้จริงโดยการจำกัดการเข้าถึงข้อมูลและการแก้ไขโดยไม่ได้รับอนุญาตเพื่อให้เป็นที่มั่นใจได้ว่าข้อมูลนั้นมิได้มีการเปิดเผยให้ตกอยู่ในความเสี่ยง โดยความไม่ซื่อสัตย์หรือความไม่ถูกต้องใด ๆ นอกจากนี้ สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมยังให้คำมั่นสัญญาเพิ่มเติมปกป้องและรักษาความลับและความเป็นส่วนตัวของบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการรวบรวมข้อมูลนั้น ๆ

4) กลยุทธ์เพื่อการประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมาย

เพื่อที่จะประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมาย สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมได้มีการจัดทำข้อมูลด้านสถิติและได้มีการสนับสนุนให้เกิดโปรแกรมให้ความช่วยเหลือต่างๆ เพื่อที่จะใช้เป็นแนวทางและใช้ในการให้ความรู้แก่ผู้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับอาชญากรรมและการบริหารด้านกระบวนการยุติธรรม ทั้งในระดับรัฐบาลกลาง ระดับรัฐและระดับท้องถิ่น โดยในการนี้สำนักงานสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมได้มีการกำหนดกลยุทธ์เพื่อประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายดังต่อไปนี้

กลยุทธ์ข้อที่หนึ่ง จัดให้มีขึ้นซึ่งข้อมูลสถิติเกี่ยวกับอาชญากรรมในระดับประเทศ พร้อมทั้งจัดให้มีขึ้นซึ่งองค์กรบริหารด้านกระบวนการยุติธรรมที่จะให้การช่วยเหลือในการตรวจวัดตลอดระยะเวลาและตลอดเขตพื้นที่ที่กำหนด

กลยุทธ์ข้อที่สอง พัฒนาการจัดเก็บข้อมูลโดยรัฐและหน่วยงานท้องถิ่นและพัฒนาขีดความสามารถของทุก ๆ รัฐและทุก ๆ องค์กรท้องถิ่นในการที่จะจัดให้มีขึ้นซึ่งสถิติเกี่ยวกับอาชญากรรมและองค์กรบริหารด้านกระบวนการยุติธรรม

กลยุทธ์ข้อที่สาม ทำให้เป็นที่มั่นใจได้ว่าสาธารณชนสามารถเข้าถึงข้อมูลด้านสถิติและข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาได้⁹⁴

5) หลักการและแนวทางปฏิบัติในฐานะที่เป็นหน่วยงานด้านสถิติระดับรัฐบาลกลาง

(Principles and practices for a Federal statistical agency)

แนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลที่เป็นหลักปฏิบัติของสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมนี้เป็นผลสืบเนื่องจากการประชุมของคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (National Research Council) ในวาระการประชุมอันเกี่ยวเนื่องกับหลักการและการปฏิบัติในฐานะที่เป็นหน่วยงานด้านสถิติระดับรัฐบาลกลาง (*Principles and practices for a Federal statistical agency*) ซึ่งในรายงานการประชุมฉบับนี้ได้มีการพิจารณาเกี่ยวกับหลักการสามข้อใหญ่ด้วยกันที่จะนำไปปรับใช้กับหน่วยงานด้านสถิติในระดับรัฐบาลกลาง ได้แก่ 1) จัดทำข้อมูลสถิติเกี่ยวกับนโยบายต่าง ๆ 2) ก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือในระหว่างผู้ใช้ข้อมูล และ 3) ดำรงไว้ซึ่งความไว้วางใจระหว่างผู้จัดทำข้อมูลสถิติ กล่าวโดยสรุป สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมซึ่งเห็นความสำคัญของหลักเกณฑ์ต่าง ๆ เหล่านี้จึงได้ยึดถือไว้เพื่อเป็นเครื่องมือแห่งตนในการที่จะใช้พัฒนาข้อมูลด้านสถิติให้ดียิ่งขึ้นสืบไป

นอกจากหลักการสามข้อดังที่กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว ในรายงานเกี่ยวกับหลักการและการปฏิบัติในฐานะที่เป็นหน่วยงานด้านสถิติระดับรัฐบาลกลาง ยังได้มีการบันทึกแนวทางปฏิบัติที่สำคัญอีก 11 ข้อซึ่งองค์กรของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับสถิติจำต้องยึดถือไว้ ดังนั้น สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมจึงได้ยึดถือแนวทางดังกล่าวไว้เป็นแนวทางปฏิบัติของตนเช่นกัน ได้แก่

- 1) ต้องมีการอธิบายภารกิจแห่งตนให้เป็นที่กระจ่างแก่ภายนอก เพื่อให้เป็นที่ยอมรับในวงกว้าง
- 2) ต้องมีความเป็นเอกภาพอย่างแท้จริง
- 3) ต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากขึ้น
- 4) ต้องเปิดกว้างต่อสาธารณะเกี่ยวกับข้อมูลที่จัดทำและรวบรวม
- 5) ต้องมีการเผยแพร่ข้อมูลอย่างกว้างขวางและทั่วถึง
- 6) ต้องให้ความร่วมมือพร้อมทำงานร่วมกันกับผู้ใช้ข้อมูล
- 7) ต้องมีการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมและยุติธรรมระหว่างผู้จัดทำและผู้ซึ่งมอบให้ซึ่งข้อมูล

⁹⁴ Bureau of Justice Statistics (2005), *Bureau of Justice Statistics Strategic plan FY 2005-2008*. U.S. Department of Justice, Washington D.C. Available: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/principles.htm> [Accessed April 2009].

- 8) ต้องมีความรับผิดชอบที่จะปฏิบัติหน้าที่อย่างเชี่ยวชาญและมีคุณภาพตามมาตรฐาน
- 9) ต้องมีโครงการวิจัยที่เข้มแข็งและพร้อมปฏิบัติการอยู่เสมอ
- 10) ต้องมีการพัฒนาความเชี่ยวชาญของเจ้าหน้าที่
- 11) ต้องมีความร่วมมือและการประสานงานกับกับหน่วยงานด้านสถิติอื่น ๆ

3.2.2 หน่วยงานที่มีบทบาทในการจัดเก็บข้อมูลและบูรณาการสถิติ

หน่วยงานที่รับผิดชอบในการบูรณาการสถิติในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรม (Bureau of Justice Statistics) อันเป็นส่วนหนึ่งของสำนักงานโครงการยุติธรรม (Office of Justice program) ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับและดูแลของกระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐอเมริกา เป็นสำนักงานซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นแหล่งข้อมูลหลักที่รับผิดชอบด้านการรวบรวม วิเคราะห์ จัดพิมพ์ และเผยแพร่สถิติเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาทั้งปวง สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมนี้ ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 27 ธันวาคม ค.ศ.1979 ภายใต้กฎหมายที่ให้อำนาจในการก่อตั้ง ได้แก่ พระราชบัญญัติการปรับปรุงกระบวนการยุติธรรม ค.ศ.1979 ซึ่งเป็นกฎหมายฉบับที่มีการแก้ไขจากพระราชบัญญัติการควบคุมอาชญากรรมและความปลอดภัยตามท้องถนน ค.ศ.1968 นอกจากนี้ อาจกล่าวได้ว่า พระราชบัญญัติการปรับปรุงกระบวนการยุติธรรม ค.ศ.1979 นี้ ได้ก่อตั้งองค์กรในการที่จะรับผิดชอบ ดูแลในการจัดเก็บรวบรวม วิเคราะห์และเผยแพร่ข้อมูลด้านสถิติเกี่ยวแก่กระบวนการยุติธรรมทางอาญาขึ้นใหม่อันเป็นการพลิกโฉมจากองค์กรเดิมที่รับผิดชอบในส่วนนี้ ได้แก่ องค์กรฝ่ายบริหารที่ให้ความช่วยเหลือในด้านการบังคับใช้กฎหมาย ที่จัดตั้งขึ้นภายใต้อำนาจแห่งกฎหมายฉบับเดิม ได้แก่ พระราชบัญญัติการปรับปรุงกระบวนการยุติธรรม ค.ศ.1979 ซึ่งเป็นกฎหมายฉบับเดิมที่เคยให้อำนาจแก่หน่วยงานต่าง ๆ ในการที่จะรับผิดชอบ ดูแลในการจัดเก็บรวบรวม วิเคราะห์และเผยแพร่ข้อมูลด้านสถิติเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์หลักของสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมนี้ ทางสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมได้มีการกำหนดขึ้นเพื่อให้สอดคล้องแก่วัตถุประสงค์ตั้งที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย กล่าวคือ ประมวลกฎหมายแห่งสหรัฐอเมริกา หมวด 42 มาตรา 3731⁹⁵ ที่บัญญัติให้

⁹⁵ 42 USC §3731 วัตถุประสงค์หลักแห่งมาตรานี้ ได้แก่ การจัดให้มี และการส่งเสริม สนับสนุน การดำเนินการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านสถิติเกี่ยวเนื่องกับ อาชญากรรม การกระทำความผิดของผู้เยาว์ และการดำเนินการด้านกระบวนการยุติธรรมทางอาญาซึ่งรวมถึงกระบวนการยุติธรรมทางแพ่งด้วย นอกจากนี้ ยังจัดให้มีการสนับสนุนเพื่อพัฒนาซึ่งข้อมูลและระบบสถิติทั้งในระดับรัฐบาลกลาง ระดับรัฐ และระดับท้องถิ่นทุกระดับเพื่อให้สามารถที่จะกำหนดวัดและเข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับระดับที่เกิดขึ้นของอาชญากรรม และการกระทำความผิดของผู้เยาว์ รวมถึงการดำเนินการเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาและกรณีอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการยุติธรรมทางแพ่งอีกด้วย

ในการนี้ ทุกหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกรณีดังกล่าวไว้ข้างต้น จะต้องดำเนินการให้ถึงขอบเขตอันสูงสุดเท่าที่จะเป็นไปได้ในการก่อตั้งองค์กรของรัฐหรือหน่วยงานในระดับรัฐที่ให้ความช่วยเหลือใด ๆ ที่จะดำเนินการรับผิดชอบเกี่ยวกับการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลรวมทั้งสถิติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการยุติธรรมทางอาญา และ

หน่วยงานใด ๆ ที่จัดการด้านสถิติจำเป็นต้องกำหนดวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายแห่งตนให้สอดคล้องแก่วัตถุประสงค์ตั้งที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย โดยความมุ่งหมายหลักของสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมนี้ ที่จะดำเนินการให้ได้มาตรฐานตามที่กฎหมายบัญญัติ สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมจึงได้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ ความมุ่งหมายของสำนักงานในการที่จะดำเนินการรวบรวม วิเคราะห์ จัดพิมพ์และเผยแพร่อย่างถูกต้องแท้จริง ปราศจากความโน้มเอียงใด ๆ และตรงตามกำหนดซึ่งข้อมูลทางด้านสถิติเกี่ยวกับอาชญากรรม ผู้กระทำความผิดทางอาญา ผู้เสียหายทางอาญา และการดำเนินการ การบริหารเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมโดยรวมของฝ่ายรัฐในทุก ๆ ระดับ มุ่งหมายความสำเร็จของสำนักงานไปกับการสนับสนุนและช่วยเหลือทุก ๆ รัฐและทุก ๆ องค์กรท้องถิ่นปรับปรุงให้ดีขึ้นซึ่งการเก็บบันทึกข้อมูลด้านกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ที่จะเป็นประโยชน์ในการที่จะต่อต้านอาชญากรรมที่เกิดขึ้น และทำให้เป็นที่มั่นใจได้ว่ากระบวนการยุติธรรมนั้นจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเท่าเทียมกันในทุก ๆ ส่วน⁹⁶

นอกจากนี้ สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมยังได้อุทิศตนเพื่อที่จะพัฒนาซึ่งคุณภาพของข่าวกรองด้านอาชญากรรมระดับชาติ เพื่อทำให้ดีขึ้นซึ่งคุณภาพของการสื่อสารด้านข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาและแพ่งอีกด้วย

นอกเหนือจากการพัฒนาคุณภาพของข่าวกรองและการสื่อสารโดยการที่จะดำเนินการรวบรวม วิเคราะห์ จัดพิมพ์และเผยแพร่ อย่างถูกต้องแท้จริง ปราศจากความโน้มเอียงใด ๆ และตรงตามกำหนด เผยแพร่ข้อมูลทั้งปวงด้วยระดับความเชี่ยวชาญและมาตรฐานด้านสถิติสูงสุด ทำให้สถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมของสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมมีความน่าเชื่อถือ

1) พันธมิตรและผู้มีส่วนช่วยเหลือในการจัดทำข้อมูลด้านสถิติ (BJS Partnerships and Affiliations) อย่างไรก็ดี นอกจากกรณีที่สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมจะเป็นหน่วยงานกลางที่สำคัญที่สุดในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาซึ่งมีหน้าที่ในการจัดเก็บ รวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลสถิติเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาแล้ว สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมยังได้รับความช่วยเหลือจากพันธมิตรที่มีส่วนเกี่ยวข้องรวมทั้งหน่วยงานอื่นที่มีส่วนช่วยเหลือในการจัดทำข้อมูลสถิติอันได้แก่หน่วยงานดังต่อไปนี้อีกด้วย

นอกจากนั้น ยังมีสมาคมหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการสถิติ ได้แก่

1) สมาคมสถิติแห่งสหรัฐอเมริกา (American Statistical Association (ASA)) สมาคมสถิติแห่งสหรัฐอเมริกามีหน้าที่ในการเป็นหน่วยงานที่ให้คำปรึกษาแก่สำนักสถิติแห่งกระบวนการ

ในการที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งมาตรานี้ หน่วยงานนั้น ๆ ต้องมุ่งความสำคัญไปที่ปัญหาของกระบวนการยุติธรรมในระดับรัฐและระดับท้องถิ่น

⁹⁶ Greenfeld, Lawrence A. (2002), *Data Quality Guideline for the Bureau of Justice Statistics*. Washington D.C: U.S. Department of Justice. Available: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/dataquality.htm> [Accessed April 2009].

Bureau of Justice Statistics (2005), *Bureau of Justice Statistics Strategic plan FY 2005-2008*. Washington D.C: U.S. Department of Justice. Available: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/principles.htm> [Accessed April 2009].

ยุติธรรม อันได้แก่ คำแนะนำด้านเทคนิค การทบทวนทฤษฎีและวิธีการต่าง ๆ พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นในผลงานของสำนักสถิติแห่งกระบวนกรยุติธรรมหลายผลงานอีกด้วย ซึ่งในปีที่ผ่านมา สมาคมสถิติแห่งสหรัฐอเมริกาแนะนำและแสดงความคิดเห็นในการแก้ไขปรับปรุงการสำรวจระดับชาติเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา (National Crime Victimization Survey) และการวิจัยเกี่ยวกับอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชัง อีกทั้งการใช้กำลังของผู้บังคับใช้กฎหมาย

- 2) สมาคมผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติระดับรัฐบาลกลาง
- 3) สมาคมผู้ร่วมตัวกันเพื่อพัฒนาด้านสังคมศาสตร์ (Consortium of Social Science Associations)
- 4) คณะกรรมการวิธีการด้านสถิติแห่งรัฐบาลกลาง (Federal Committee on Statistical Methodology)
- 5) การรวมตัวกันระหว่างมหาวิทยาลัยเพื่อวิจัยด้านการเมืองและสังคม (Inter-university Consortium for Political and Social Research (National Archive of Criminal Justice Data))
- 6) คณะกรรมการสถิติแห่งชาติซึ่งเป็นหน่วยงานภายในสถาบันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ (Committee on National Statistics within the National Academy of Sciences)
- 7) สำนักงานควบคุมยาเสพติดและป้องกันอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Office for Drug Control and Crime Prevention)

2) ข้อมูลสถิติจากหน่วยงานอื่น (Data from Other Sources)

- (1) รายงานข้อมูลด้านอาชญากรรมของสำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกา (FBI's Uniform Crime Report)⁹⁷

โครงการจัดทำรายงานข้อมูลด้านอาชญากรรมของสำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกาได้เริ่มดำเนินการในปี 1929 โดยสมาคมหัวหน้าตำรวจระหว่างประเทศ (The International Association of Chiefs of Police) เพื่อที่จะตอบสนองต่อความต้องการของประเทศที่ต้องการข้อมูลสถิติด้านอาชญากรรมที่เป็นรูปแบบเดียวกันและเชื่อถือได้ และต่อมาในปี 1930 สำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกาจึงได้เริ่มเข้ารับผิดชอบดำเนินการในการจัดรวบรวม จัดพิมพ์และเก็บรวบรวมสถิติเกี่ยวกับอาชญากรรมเหล่านั้น และในปัจจุบันนี้ ได้มีการเผยแพร่เป็นรายปีซึ่งสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวกับสถิติเป็นจำนวนหลายครั้งแล้ว อาทิ ข้อมูลอาชญากรรมโดยรวมที่เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกา (Crime in the United States) ที่มีการจัดทำขึ้นโดยการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากองค์กรที่บังคับใช้กฎหมายจำนวนเกือบถึง 17,000 องค์กรทั่วประเทศ

นอกจากนี้ สำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกายังมีการจัดพิมพ์สิ่งพิมพ์ที่เผยแพร่เป็นรายปีด้านอื่นอีก อาทิ ข้อมูลสถิติเกี่ยวกับอาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชัง (Hate Crime

⁹⁷ Uniform Crime Reports, Federal Bureau of Investigation.: <http://www.fbi.gov/ucr/ucr.htm>
[Accessed April 2009].

Statistics) และข้อมูลเกี่ยวกับผู้บังคับใช้กฎหมายที่ถูกฆ่าและถูกทำร้ายร่างกาย (Law Enforcement Officers Killed and Assaulted) ซึ่งเป็นสิ่งพิมพ์ที่มีการรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมบางชนิดเป็นกรณีพิเศษ ได้แก่ อาชญากรรมที่เกิดจากความเกลียดชังในเผ่าพันธุ์หรือเชื้อชาติที่แตกต่างและอาชญากรรมที่เกี่ยวกับการฆ่าและการทำร้ายร่างกายผู้บังคับใช้กฎหมาย

(2) ข้อมูลสถิติเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมสำหรับเยาวชน (Juvenile Justice Statistics)

สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมยังได้นำเสนอและเผยแพร่ข้อมูลด้านสถิติเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมสำหรับเยาวชนด้วยความร่วมมือของสำนักกระบวนการยุติธรรมเยาวชนและป้องกันการกระทำความผิดโดยเยาวชน (Office of Juvenile Justice and Delinquency Prevention) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ได้ดำเนินการรวบรวม วิเคราะห์และเผยแพร่ข้อมูลด้านสถิติเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเยาวชนออกสู่สาธารณะในรูปแบบของหนังสือสรุปข้อมูลด้านสถิติ (Statistical Briefing Book (SBB))⁹⁸ โดยหนังสือสรุปข้อมูลนี้จะมีส่วนช่วยให้ผู้ใช้ข้อมูลได้เข้าถึงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักกระบวนการยุติธรรมเยาวชนและป้องกันการกระทำความผิดโดยเยาวชน ซึ่งผู้ใช้จะได้รับความรู้เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับอาชญากรรมที่ก่อให้เกิดขึ้นโดยเยาวชน รวมทั้งกรณีที่เยาวชนเป็นผู้เสียหายและกรณีที่ผู้เยาว์เข้ามาเกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม

ระบบการเผยแพร่ข้อมูลนี้ได้รับการพัฒนาโดยศูนย์กระบวนการยุติธรรมเยาวชนแห่งชาติ (The National Center for Juvenile Justice) ที่ได้พัฒนาให้ระบบเผยแพร่ข้อมูลนี้จัดเผยแพร่ข้อมูลด้านสถิติอย่างตรงเวลาและมีความน่าเชื่อถือเพื่อใช้สำหรับเป็นคำตอบหรือบทสรุปให้กับผู้ร่างนโยบาย สื่อในแขนงต่างๆ รวมทั้งบุคคลทั่วไป

แผนภูมิด้านล่างเป็นตัวอย่างการรายงานข้อมูลสถิติเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดอาญาโดยผู้เยาว์ซึ่งแสดงให้เห็นว่าอัตราการกระทำความผิดของผู้เยาว์ในปี 1996 นั้นขึ้นสู่ระดับสูงสุดในรอบ 20 ปี และลดลงร้อยละ 30 ในปี 2007

**แผนภูมิที่ 3-22 สถิติจำนวนผู้กระทำความผิดที่เป็นผู้เยาว์และถูกจับกุม
รายงานในทุกฐานความผิด**

ที่มา : http://ojjdp.ncjrs.gov/ojstatbb/crime/JAR_Display.asp?ID=qa05200

⁹⁸ Statistical Briefing Book, Office of Juvenile Justice and Delinquency Prevention. Available: <http://ojjdp.ncjrs.gov/ojstatbb/about.html> [Accessed April 2009].

3) ข้อมูลสถิติอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับองค์กรของรัฐ (FedStats)⁹⁹

FedStats หรือ One -Stop Federal Statistics Website ได้มีการรวบรวมและจัดทำขึ้นพร้อมทั้งเผยแพร่ต่อสาธารณะตั้งแต่ปี 1997 โดยความพยายามของฝ่ายบริหารที่จะปรับปรุงและพัฒนาการบริการต่อผู้บริโภครวมทั้งเพิ่มพูนประสิทธิภาพของการบริการให้มากขึ้น ซึ่ง FedStats จะเป็นประโยชน์กับองค์กรหรือหน่วยงานของส่วนกลางและประชาชนทั่วไปในการที่จะทำให้ลดลงซึ่งเวลาและความพยายามอื่นใดในการเข้าถึงข้อมูล โดยที่เว็บไซต์นี้นับได้ว่าเป็นผลงานจากความพยายามร่วมกันของหลายหน่วยงานที่จะพัฒนาระบบข้อมูล โดยการนำของสภาการรวมตัวกันระหว่างองค์กรเพื่อกำหนดนโยบายด้านสถิติ (The Interagency Council on Statistical Policy)

FedStats เป็นระบบที่เสนอการเข้าถึงข้อมูลอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับสถิติด้านต่าง ๆ ที่จัดทำโดยองค์กรของรัฐ โดยที่ผู้ใช้ไม่จำเป็นต้องรู้มาก่อนล่วงหน้าว่าหน่วยงานรัฐหน่วยงานใดนำเสนอข้อมูลด้านสถิติชุดไหน นอกจากนี้ FedStats ยังมีระบบการสืบค้นที่สะดวกสบายและยังมีช่องทางการเชื่อมต่อไปยังหน่วยงานที่นำเสนอข้อมูล แนวโน้มความเป็นไปของข้อมูล มากกว่า 100 องค์กร ไม่ว่าจะเป็นองค์กรที่นำเสนอข้อมูลด้านเศรษฐศาสตร์ จำนวนประชากร อาชญากรรม การศึกษา การดูแลสุขภาพความปลอดภัยในอากาศยาน การใช้พลังงาน และข้อมูลด้านอื่น ๆ อีกมาก

3.2.3 ระเบียบคำสั่งและแนวทางการปฏิบัติขององค์กรจัดเก็บสถิติ

1) สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรม

ด้วยภาระหน้าที่ที่สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมนี้เป็นแหล่งข้อมูลด้านสถิติเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมที่สำคัญที่สุดในประเทศสหรัฐอเมริกา สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมจึงมีภาระหน้าที่หลัก 3 ประการด้วยกัน ได้แก่ (1) รักษาไว้ซึ่งโครงการต่าง ๆ อันเกี่ยวข้องกับข้อมูลด้านสถิติและการเก็บรวบรวมข้อมูล (2) ดำเนินการจัดการให้มีโครงการช่วยเหลือต่าง ๆ (3) รับรองและทำให้เกิดความมั่นใจได้ถึงความจริงต่อเวลาและความมีประสิทธิภาพในการเผยแพร่ข้อมูลด้านสถิติ

(1) ดำรงไว้ซึ่งโครงการต่าง ๆ อันเกี่ยวข้องกับข้อมูลด้านสถิติและการเก็บรวบรวมข้อมูล สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมมีการดำรงไว้ซึ่งชุดของข้อมูลด้านสถิติที่เป็นข้อมูลหลักประมาณ 36 ชุดข้อมูล ซึ่งชุดข้อมูลที่กล่าวมานี้ได้มีการออกแบบในการจัดเก็บเพื่อให้จัดเก็บข้อมูลได้ครอบคลุมทุกขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา โดยชุดข้อมูลด้านสถิตินี้จะมีการจัดพิมพ์และเผยแพร่เป็นรายปี โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มข้อมูล 4 กลุ่มเพื่อแสดงถึงข้อมูลด้านสถิติของแต่ละขั้นตอนในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา อันได้แก่ (1) ผู้เสียหายของการกระทำความผิดทางอาญา (2) จำนวนประชากรที่อยู่ภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์ (3) จำนวนผู้กระทำความผิดทางอาญาในระดับรัฐบาลกลาง (4) สถิติด้านการดำเนินคดี

นอกจากข้อมูลข้างต้นที่มีการรวบรวม จัดพิมพ์เป็นรายปีแล้ว สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมยังมีการดำรงไว้ซึ่งชุดข้อมูลที่มีการรวบรวมและจัดพิมพ์เป็นระยะ ๆ อีกด้วย ซึ่งชุดข้อมูลเหล่านี้

⁹⁹ FedStates. Available: <http://www.fedstats.gov/> [Accessed April 2009].

ครอบคลุมถึง (1) การบริหารจัดการขององค์กรซึ่งบังคับใช้กฎหมายและสิ่งอำนวยความสะดวกในเรือนจำ (2) วิธีปฏิบัติของพนักงานอัยการและพนักงานสอบสวน (3) ขั้นตอนการดำเนินคดีในศาลระดับรัฐ (4) ปริมาณการกระทำความผิดอาญาร้ายแรง (5) ลักษณะของประชากรที่อยู่ภายใต้การควบคุม ดูแลของกรมราชทัณฑ์ (6) อัตราการจ้างงานและอัตราการใช้จ่ายเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (7) ขั้นตอนในการดำเนินคดีแพ่งในศาลระดับรัฐ (8) การศึกษาในกรณีอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

(1) อาชญากรรมและผู้เสียหาย¹⁰⁰

การสำรวจข้อมูลด้านอาชญากรรมและผู้เสียหาย สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมได้ดำเนินการสำรวจในหลาย ๆ รูปแบบเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ครบถ้วนและถูกต้อง ดังมีรายละเอียดการสำรวจดังต่อไปนี้

- การสำรวจในระดับเมืองหรือท้องถิ่นเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญาและทัศนคติของประชากร (City-level Survey of Crime Victimization & Citizen Attitudes – 1998)

- การเก็บข้อมูลด้านสถิติการเข้ารับการรักษาในห้องฉุกเฉินเนื่องจากอาการบาดเจ็บอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากการใช้ความรุนแรงโดยเจตนา (Emergency Room Statistics on Intentional Violence – 1994)

การรวบรวมสถิติในกรณีนี้ จะเป็นการรวบรวมข้อมูลอาการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นจากการกระทำโดยเจตนา เช่น เกิดจากความรุนแรงในครอบครัว การข่มขืนกระทำชำเรา การใช้ความรุนแรงต่อเด็ก โดยการสุ่มตัวอย่างจากห้องฉุกเฉินของโรงพยาบาลหลายแห่ง

- การสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา (National Crime Victimization Survey (NCVS)) ประกอบด้วยการสำรวจในกรณีดังกล่าวต่อไปนี้

- คำถามเพิ่มเติมเพื่อสำรวจเกี่ยวกับการก่ออาชญากรรมต่อผู้พิการ เพิ่มเติมครั้งแรกในปี 2000 (Crimes Against Disabled questions added in 2000)

- คำถามเพิ่มเติมเพื่อสำรวจเกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ เพิ่มเติมครั้งแรกในปี 2001 (Cybercrime questions added in 2001)

- คำถามเพิ่มเติมเพื่อสำรวจเกี่ยวกับอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากความเกลียดชัง (Hate Crime) เพิ่มเติมในปี 1999 (Hate Crime questions added in 1999)

- การสำรวจเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารกับพนักงานสอบสวนสำรวจเพื่อใช้ประกอบกับการสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในอาญา (NCVs) (Police Public Contact Survey Supplement)

- การสำรวจอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในโรงเรียน : สำรวจเพื่อใช้เป็นภาคผนวก (School Crime Supplement)

¹⁰⁰Bureau of Justice Statistics, *Bureau of Justice Statistics Data Collections*. U.S. Department of Justice, Washington D.C. Available: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/collections.htm> [Accessed April 2009].

- การสำรวจเกี่ยวกับความรุนแรงที่เกิดขึ้นในสถานที่ทำงาน เพิ่มเติมครั้งแรกในปี 2002 (Workplace Violence Supplement – 2002)

จากการสำรวจดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา (NCVs) นี้ เป็นการสำรวจข้อมูลในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา ที่สำนักงานสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมเป็นผู้ทำการสำรวจ โดยมุ่งเน้นการสำรวจไปในระดับครัวเรือน จึงอาจกล่าวได้ว่า ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา (NCVs) นี้ เป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญที่สุดเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา ซึ่งการสำรวจดังกล่าวนี้ ในแต่ละปีจะมีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มผู้แทนซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างในระดับประเทศจำนวนประมาณ 76,000 ครัวเรือน หรือประมาณ 135,300 ราย การเก็บข้อมูลนี้เป็นการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับ (1) อัตราความถี่ในการเกิดอาชญากรรม (2) ลักษณะของผู้เสียหายในคดีอาญา (3) ผลสืบเนื่องที่เกิดขึ้นกับผู้เสียหายในคดีอาญา นั้น ๆ ทั้งหมดนี้เป็นการมุ่งสำรวจเฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกาเท่านั้น

ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจนี้ จะทำให้สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมสามารถที่จะประมาณความเป็นไปได้เกี่ยวกับจำนวนผู้เสียหายโดยรวมไม่ว่าจะเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดอาชญากรรมเช่นเช่นการทำร้าย การทำร้ายร่างกายอันเนื่องมาจากความผิดเกี่ยวกับเพศ การปล้นทรัพย์ การทำร้ายร่างกาย การลักทรัพย์ การบุกรุกเข้าไปในเคหะสถานของผู้อื่น การลักทรัพย์ประเภทยานพาหนะ ขณะเดียวกันการสำรวจนี้ยังมีส่วนช่วยให้สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมทราบถึงข้อมูลในส่วนปลีกย่อยอื่น ๆ อาทิ จำนวนผู้เสียหายที่เป็นเพศหญิง เป็นผู้สูงอายุ เป็นผู้ที่มีเชื้อชาติอื่นเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในตัวเมือง หรือผู้เสียหายในกลุ่มอื่น ๆ การสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา (NCVs) นี้ จะทำให้ได้มาและทราบถึงแหล่งข้อมูลระดับประเทศที่ใหญ่ที่สุด ซึ่งจะอธิบายถึงผลกระทบของอาชญากรรมและลักษณะของผู้กระทำความผิด¹⁰¹

(2) การบังคับใช้กฎหมาย¹⁰²

การสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายนี้ สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลรวมถึงจากวิธีการดังต่อไปนี้

- การสำรวจสำมะโนประชากรเกี่ยวเนื่องกับสถาบันที่เปิดอบรมเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย (Census of Law Enforcement Training Academies)
- การสำรวจสำมะโนประชากรเกี่ยวเนื่องกับหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายทั้งในระดับรัฐและระดับท้องถิ่น (Census of State and Local Law Enforcement Agencies)
- การสำรวจสำมะโนประชากรเกี่ยวเนื่องกับหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายในระดับรัฐบาลกลาง (Federal Law Enforcement Agency Census)

¹⁰¹ Bureau of Justice Statistics, *Crime and Victims Statistics*. U.S. Department of Justice, Washington D.C. Available: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/cvict.htm#Programs> [Accessed April 2009].

¹⁰² อ่างแล้ว เชนอรรถที่ 7

- การรวบรวมข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการของหน่วยงานที่มีหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement Management & Administrative Statistics (LEMAS))

การรวบรวมข้อมูลสถิติในส่วนนี้จะมีการดำเนินการรวบรวมทุก ๆ 3 ถึง 4 ปี ซึ่งเป็นการรวบรวมหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายทั้งในระดับรัฐและระดับท้องถิ่นมากกว่า 3,000 หน่วยงาน เหล่านี้รวมถึงหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายที่มีเจ้าพนักงานอยู่ในสังกัดตั้งแต่ 100 คนขึ้นไป และรวมถึงตัวแทนของหน่วยงานที่มีขนาดเล็กที่ยินยอมเป็นกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูลสถิติที่มีการรวบรวมภายใต้หัวข้อนี้มุ่งเน้นการรวบรวมข้อมูลด้านความรับผิดชอบของหน่วยงาน งบประมาณในการดำเนินงานและการจัดการ ภาระหน้าที่ของลูกจ้างในองค์กรทั้งที่เป็นเจ้าพนักงานและเป็นพลเรือน เงินเดือนและเงินพิเศษต่าง ๆ ลักษณะด้านต่าง ๆ ที่มีการกำหนดเลือกไว้แล้วของเจ้าพนักงาน อาวุธยุทโธปกรณ์ นโยบายเพื่อป้องกันความเสียหาย การศึกษา และข้อบังคับเกี่ยวกับเรื่องการฝึกอบรม ระบบคอมพิวเตอร์และระบบข้อมูลข่าวสาร ยานพาหนะ ชุดอุปกรณ์เครื่องใช้พิเศษต่าง ๆ และกิจกรรมเกี่ยวกับการดูแลความสงบเรียบร้อยในชุมชน

- การสำรวจข้อมูลห้องปฏิบัติการเกี่ยวเนื่องกับอาชญากรรมที่รับผิดชอบด้านการตรวจสอบสารพันธุกรรม (DNA) (Survey of DNA Crime Laboratories)

- การสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายซึ่งรับผิดชอบหน้าที่อยู่ในมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย (Survey of Campus Law Enforcement Agencies)

- การสำรวจข้อมูลห้องปฏิบัติการเกี่ยวเนื่องกับอาชญากรรมที่รับผิดชอบด้านนิติเวชศาสตร์ (Survey of Forensic Crime Laboratories)

- การสำรวจนโยบายและวิธีปฏิบัติของตำรวจจราจรในระดับรัฐในการเก็บรวบรวมข้อมูลเมื่อมีการเรียกยานยนต์ให้หยุดเพื่อตรวจ (Survey of State Police Traffic Stop Data Collection Procedures)

(3) การฟ้องร้องดำเนินคดีอาญา

สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมได้มีการดำเนินการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับพนักงานอัยการทั่วประเทศสหรัฐอเมริกาทุก ๆ 2 ปี เพื่อดำเนินการรวบรวมข้อมูลด้านทรัพยากร นโยบายต่าง ๆ และแนวทางปฏิบัติของพนักงานอัยการในระดับท้องถิ่น โดยมีการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างทั่วประเทศ ได้แก่ หัวหน้าพนักงานอัยการในศาลระดับรัฐที่ทำหน้าที่ฟ้องร้องดำเนินคดีจำนวน 308 ราย

การสำรวจนี้จะทำให้ได้ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับคณะทำงานและการดำเนินงาน นอกจากนี้ยังมีการรวบรวมข้อมูลในหัวข้อที่อยู่ในความสนใจ ณ ปัจจุบัน เช่น การใช้เทคนิคแบบใหม่ในการฟ้องร้องบังคับคดี การกำหนดมาตรการลงโทษระดับกลาง (Intermediate Sanction)¹⁰³ การส่งคดีที่ผู้เยาว์เป็น

¹⁰³ มาตรการการลงโทษระดับกลาง (Intermediate Sanction) ได้แก่มาตรการการลงโทษที่ช่วยลดอัตราการกระทำผิดซ้ำ (Recidivism) ช่วยให้อัตราความหนาแน่นของนักโทษในเรือนจำลดลง และช่วยประหยัดงบประมาณในการใช้จ่ายอีกด้วย มาตรการการลงโทษระดับกลางนี้มีอยู่ด้วยกันหลายรูปแบบ อาทิ ค่ายฝึกอบรม (Boot Camps) มาตรการควบคุมดูแลแบบเข้มข้น (Intensive Supervision) โปรแกรมการกักขังที่บ้านและสอดส่องดูแลโดยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ (House arrest and electronic Monitoring) การรายงานความประพฤติเป็นรายวัน (Day-

ผู้กระทำความผิดไปยังศาลอาญา รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับการข่มขู่และการทำร้ายร่างกายอันเป็นผลมาจากการปฏิบัติหน้าที่

(4) กระบวนการยุติธรรมในระดับรัฐบาลกลาง

ในการรวบรวมข้อมูลส่วนนี้ สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมได้จัดตั้งโครงการรวบรวมข้อมูลด้านสถิติเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรม (Federal Justice Statistics Program (FJSP)) ขึ้น โดยโครงการนี้ได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลด้านสถิติเป็นรายปีเกี่ยวกับชั่วโมงการทำงาน กิจกรรมต่างๆ และผลสืบเนื่องใด ๆ อันเกี่ยวข้องกับคดีอาญาในระดับรัฐบาลกลาง ซึ่งข้อมูลที่สำนักงานสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมจัดรวบรวมเพื่อให้ได้มานี้เป็นข้อมูลทุก ๆ ด้านที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมในระดับรัฐบาลกลาง ได้แก่ จำนวนของบุคคลที่ถูกสืบสวน สอบสวน ถูกฟ้องร้องดำเนินคดี ถูกตัดสินลงโทษ ถูกกักขังหรือจำคุก ถูกพิพากษาให้คุมประพฤติ ถูกปล่อยตัวก่อนการพิจารณา และตกอยู่ภายใต้ทัณฑ์บนหรือการควบคุมดูแลด้วยวิธีอื่นใด ความเห็นของพนักงานอัยการว่าควรสั่งฟ้องคดีหรือไม่ (Initial Prosecution Decision) การส่งคดีต่อไปยังผู้พิพากษาศาลแขวงของศาลในระดับรัฐบาลกลาง การถามคำพยานนอกศาล ผลสืบเนื่องจากการพิพากษาคดี ระยะเวลาของโทษที่ลงแก่จำเลยที่ถูกพิพากษาว่ากระทำความผิด และระยะเวลาจริงที่รับโทษ

(5) ศาลและการพิพากษาคดี

สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมได้มีการดำเนินการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับศาลและการพิพากษาคดี โดยได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในเนื้อหาและวิธีดังต่อไปนี้

- การสำรวจสำมะโนประชากรขององค์กรยุติธรรมซึ่งดูแลชนเผ่าพื้นเมืองภายใต้เขตอำนาจศาลเฉพาะของชนเผ่าพื้นเมืองอเมริกัน-อินเดียนและอลาสก้า (2002 Census of Tribal Justice Agencies in American Indian and Alaska Native Tribal Jurisdictions (CTJA02))

การสำรวจสำมะโนประชากรในกรณีนี้เป็นความพยายามแรกของกระทรวงยุติธรรมในการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับองค์กรยุติธรรมซึ่งดูแลชนเผ่าพื้นเมือง ความรับผิดชอบขององค์กร และปริมาณสูงสุดระหว่างชนเผ่าอเมริกัน-อินเดียนและอลาสก้าที่จะรวบรวมและรายงานข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรมในเขตอำนาจศาลนั้น ๆ โดยมุ่งเน้นความสนใจไปที่การพิสูจน์ ตรวจสอบเกี่ยวกับที่ประชุมด้านการยุติธรรมของชนเผ่าที่ตั้งขึ้นเพื่อการระงับข้อพิพาท การปฏิบัติงานพร้อมทั้งเจ้าพนักงานของศาลแห่งชนเผ่า องค์กรที่บังคับใช้กฎหมาย กระบวนการในการบันทึกและเก็บข้อมูล และวิธีปฏิบัติในการแจ้งความร้องทุกข์คดีอาญา

- การสำรวจกระบวนการยุติธรรมทางแพ่งในศาลระดับรัฐ (Civil Justice Survey of State Courts) เป็นการรวบรวมข้อมูลอัตราคดีแพ่งที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาล โดยมีการเก็บข้อมูลเป็น

Reporting Centers) การทำงานบริการสังคม (Community Service) การลงโทษด้วยการชดใช้เป็นเงิน (Monetary Penalties)

National Institute of Justice, *Intermediate Sanctions in Sentencing Guidelines*, Office of Justice Programs, U.S. Department of Justice, Washington D.C.: <http://www.ncjrs.gov/pdffiles/165043.pdf> [Accessed April 2009].

เวลา 1 ปีจากศาลที่มีเขตอำนาจในกรณีปกติมากกว่า 75 เมือง ข้อมูลในส่วนนี้มุ่งรวบรวมด้านประเภทของคดี ผลเมื่อคดีสิ้นสุด ผลของคำตัดสินของคณะลูกขุน ลักษณะของคู่ความแห่งคดี พร้อมทั้งตัวแทนด้านกฎหมาย วันที่มีการยื่นฟ้องคดีและการชี้ขาดตัดสินคดี

- แผนงานการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับการยุติธรรมในระดับประเทศ (National Judicial Reporting Program) (NJRP) แผนงานรายงานข้อมูลนี้จัดทำขึ้นทุก ๆ 2 ปี โดยดำเนินการสำรวจทั่วประเทศจากการสุ่มตัวอย่างจากศาลชั้นต้นใน 300 เมือง กรณีความผิดอาญาร้ายแรงที่มีการฟ้องร้องคดีขึ้นสู่ศาลชั้นต้นในระดับรัฐ ข้อมูลที่มีการรวบรวมจะมุ่งเน้นสำรวจลักษณะของความผิดอาญาร้ายแรงนั้น ๆ ความผิดอาญาที่ได้มีการพิพากษาลงโทษ ประเภทของโทษที่ศาลลงแก่ผู้กระทำความผิด และระยะเวลาที่ศาลกำหนดแก่โทษนั้น ๆ

- การสำรวจระดับประเทศเพื่อสำรวจระบบการดำเนินคดีอนาถา (National Survey of Indigent Defense Systems) การสำรวจนี้ได้มีการดำเนินการแล้วระหว่างปี 1999-2000 ซึ่งถือเป็นการศึกษาแรกโดยสำนักงานสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเกี่ยวกับการบริการด้านคดีอาญาให้กับบุคคลอนาถาเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล 100 เมืองที่จัดการบริการด้านคดีอาญาให้กับบุคคลอนาถาและอีก 197 เมืองที่ไม่มีบริการด้านนี้ รวมถึงรัฐที่มีการสนับสนุนเงินเพื่อช่วยเหลือการดำเนินคดีอาญาของบุคคลอนาถา ข้อมูลที่มีการสำรวจนั้นจะรวมไปถึงจำนวนเจ้าหน้าที่ของแผนงานนั้น ๆ ค่าใช้จ่ายสำหรับโครงการ และประเภทของคดีอาญาที่ได้รับการสนับสนุนกรณีเป็นบุคคลอนาถา

- ข้อมูลสถิติเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินงานของศาลในระดับรัฐ (State Court Processing Statistics : SCPS) ข้อมูลสถิติในส่วนนี้เดิมเคยได้รับการสนับสนุนด้านข้อมูลจากแผนงานการรายงานกระบวนการก่อนการพิจารณาคดีในระดับประเทศ (National Pretrial Reporting Program : NPRP) จนกระทั่งถึงปี ค.ศ. 1994 ข้อมูลสถิตินี้จะเป็นการนำเสนอเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของบุคคลซึ่งถูกตั้งข้อหาว่ากระทำผิดอาญาร้ายแรง โดยรวบรวมจาก 40 เขตอำนาจศาลซึ่งเป็นตัวแทนของ 75 เมืองใหญ่ เนื่องจากเมืองต่าง ๆ ดังกล่าวนี้เป็นเมืองซึ่งมีอัตราการเกิดอาชญากรรมร้ายแรงสูงสุดในประเทศ แผนงานนี้จะเริ่มต้นเก็บข้อมูลนับตั้งแต่การฟ้องคดีผู้ต้องหาในคดีอาญาร้ายแรงนี้โดยพนักงานอัยการจนกระทั่งมีการชี้ขาดคดีนั้น ๆ หรือจนกระทั่งครบกำหนดเวลา 12 เดือน แผนงานนี้จะมุ่งเน้นเก็บข้อมูลลักษณะของความผิดที่มีการจับกุม กระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่มีการนำมาปรับใช้ขณะมีการจับกุม ก่อนการจับกุมรวมทั้งเมื่อมีการพิพากษาลงโทษ การประกันตัว และการปล่อยชั่วคราวก่อนการพิจารณาคดี บันทึกการปรากฏตัวต่อหน้าศาล การจับกุมอีกครั้งในระหว่างมีการปล่อยชั่วคราวก่อนการพิจารณาคดี ประเภทและผลภายหลังของคำตัดสินของศาล ประเภทและระยะเวลาของศาลที่ศาลลง

- โครงการสำรวจข้อมูลสถิติเกี่ยวกับศาลในระดับรัฐ (State Court Statistics Project) มีการสำรวจโดยสถาบันการยุติธรรมแห่งรัฐและศูนย์กลางแห่งชาติเพื่อศาลในระดับรัฐ (State Justice Institute and the National Center for State Courts) โดยนำเสนอเกี่ยวกับจำนวนคดีในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ในระดับรัฐจากทั้งหมด 50 รัฐ รวมทั้งเขตปกครองแห่งโคลัมเบียและเปอร์โตริโก ซึ่งข้อมูลจะมีการรายงานในรูปแบบของประเภทคดี การฟ้องร้องคดี ขั้นตอนในการดำเนินคดี การชี้ขาดคดีของศาล

และความเห็นของศาลอุทธรณ์ ในการนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนคดีในศาลอุทธรณ์จะถูกแบ่งออกเป็น 2 กรณีได้แก่ คดีที่อุทธรณ์ตามบทบัญญัติของกฎหมายและคดีที่ศาลมีดุลพินิจให้อุทธรณ์ได้ คดีที่ไม่เกี่ยวกับครอบครัวและคดีเกี่ยวกับครอบครัว คดีเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน คดีเกี่ยวกับการจรรยาและการฝ่าฝืนข้อบัญญัติท้องถิ่นอื่น ๆ

- การสำรวจองค์กรต่าง ๆ ของศาลในระดับรัฐ (Survey of State Court Organization) การสำรวจในส่วนนี้ มุ่งเน้นการสำรวจและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับศาลและผู้พิพากษา กระบวนการคัดเลือกผู้พิพากษาและการปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษา หลักเกณฑ์ในการบริหารจัดการ โครงสร้างของคณะลูกขุนและศาล และในปัจจุบันได้มีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนของศาลที่มีเขตอำนาจพิเศษซึ่งเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว การพิจารณาคดีเกี่ยวกับความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว การต่อสู้คดีของคนวิกลจริตและเกี่ยวกับระบบข้อมูลข่าวสารอัตโนมัติของศาล

(6) ราชทัณฑ์

- การสำรวจประจำปีเกี่ยวกับเรือนจำ (Annual Survey of Jails)
- โทษประหารชีวิต (Capital Punishment)
- การสำรวจจำนวนทัณฑสถาน (Census of Jails)
- การสำรวจจำนวนสิ่งอำนวยความสะดวกในทัณฑสถานสำหรับผู้ใหญ่ (Census of State & Federal Adult Correctional Facilities)
- การสำรวจจำนวนหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านทัณฑ์บนและคุมประพฤติในระดับรัฐและท้องถิ่น (Census of State & Local Probation & Parole Agencies)
- การสำรวจจำนวนนักโทษที่เสียชีวิตในระหว่างคุมขัง (Deaths in Custody)
- การสำรวจระบบสารสนเทศเกี่ยวกับข้อมูลด้านราชทัณฑ์ในระดับรัฐและรัฐบาลกลางที่เกิดขึ้นใหม่ (Inventory of State & Federal Corrections Information Systems – 1998)
- แผนงานที่จัดทำขึ้นเพื่อรายงานข้อมูลด้านราชทัณฑ์ทั่วประเทศ (National Corrections Reporting Program)
- ข้อมูลสถิติเกี่ยวกับผู้ต้องขังทั่วประเทศ (National Prisoner Statistics)
- การสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกายอันเนื่องมาจากความผิดทางเพศในผู้ต้องขัง (National Prisoner Survey of Sexual Assault)
- การสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับการคุมประพฤติและทัณฑ์บน (Probation & Parole Data Surveys)
- การสำรวจอัตราการกระทำความผิดซ้ำของนักโทษซึ่งต้องคดีอาญาความผิดร้ายแรงในระหว่างคุมประพฤติ (Recidivism Survey of Felons on Probation)
- การสำรวจอัตราการกระทำความผิดซ้ำของนักโทษซึ่งได้รับการปล่อยตัว (Recidivism Survey of Released Prisoners)
- สำรวจการใช้จ่ายในทัณฑสถานระดับรัฐ (State Prison Expenditures)

- การสำรวจจำนวนผู้ใหญ่ที่อยู่ระหว่างทัณฑ์บน (Survey of Adults on Probation)
 - การสำรวจข้อมูลทัณฑ์สถานในเขตอินเดีย (Survey of Jails in Indian Country (Component of Annual Survey of Jails))
 - การสำรวจข้อมูลผู้ถูกกักกันในทัณฑ์สถานระดับท้องถิ่น (Survey of Inmates in Local Jails)
 - การสำรวจข้อมูลสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ถูกกักกันในทัณฑ์สถานระดับรัฐบาลกลาง (Survey of Inmates in Federal Correctional Facilities)
 - การสำรวจข้อมูลสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้ถูกกักกันในทัณฑ์สถานระดับรัฐ (Survey of Inmates in State Correctional Facilities)
- (7) การใช้จ่ายและการจ้างงาน
- การสำรวจข้อมูลผู้ช่วยผู้พิพากษา (Justice Assistance Data Survey (formerly Justice Expenditure & Employment Survey))
 - การสำรวจข้อมูลการใช้จ่ายและการจ้างงานผู้พิพากษา (Justice Expenditure & Employment Extracts Series)
- (8) ระบบบันทึกข้อมูลประวัติอาชญากร
- ข้อมูลโดยย่อของกฎหมายระดับรัฐเกี่ยวกับสิทธิส่วนบุคคลและความปลอดภัย (Compendium of State Privacy and Security Legislation)
 - โครงการรวบรวมข้อมูลด้านสถิติเกี่ยวกับคำขอมีอาวุธปืน (Firearm Inquiry Statistics Project (FIST))
 - การสำรวจปุมหลังในทันที (National Instant Background Check (NIC) Survey – 2001)
 - การสำรวจระบบสารสนเทศเกี่ยวกับประวัติอาชญากรรมในระดับรัฐ (Survey of State Criminal History Information Systems)
 - การสำรวจบทบัญญัติแห่งกฎหมายในระดับรัฐเกี่ยวเนื่องแก่การซื้อขายอาวุธปืน (Survey of State Procedures Related to Firearm Sales)

2) ส่งเสริมโครงการต่าง ๆ ที่ได้รับการสนับสนุน

สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมได้มีการให้ทุนสนับสนุนโครงการส่งเสริมการวิจัยหลายโครงการซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับประเด็นด้านกระบวนการยุติธรรมทางอาญาซึ่งเป็นปัญหาอยู่ ณ เวลาปัจจุบันนี้ อันจะเป็นประโยชน์ต่อรัฐ ท้องถิ่น และรัฐบาลแห่งชนเผ่าในการพัฒนาให้ดีขึ้น ซึ่งระบบข้อมูลสถิติด้านกระบวนการยุติธรรมแห่งตน รวมถึงข้อมูลด้านอาชญากรรมโดยรวมที่บันทึก

และรวบรวมโดยหน่วยงานเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (Criminal History)¹⁰⁴ และประวัติอาชญากรรมแต่ละบุคคล

3) รับรองความตรงต่อเวลาและความมีประสิทธิภาพซึ่งการเผยแพร่ข้อมูลด้านสถิติ

สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมได้มีการเผยแพร่ข้อมูลและสถิติสู่สาธารณะทั้งในรูปแบบของเอกสารและสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยจัดให้มีโครงการในการเผยแพร่ข้อมูลและสถิติทั้งหมด 5 โครงการ ที่สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมก่อให้เกิดประโยชน์ขึ้นเพื่อให้เป็นที่มั่นใจได้ว่าสถิติที่รวบรวมและวิเคราะห์โดยสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมนี้จะเข้าถึงสาธารณชนได้ในวงกว้างที่สุดด้วยรูปแบบที่สะดวกสบายและเป็นประโยชน์อย่างแท้จริง

4) บทบัญญัติแห่งกฎหมาย หลักเกณฑ์และระเบียบข้อบังคับที่ควบคุมข้อมูลด้านสถิติ

(*Federal Legislation, Rules, and Regulations Governing BJS Statistics*)

ขั้นตอนและกระบวนการของสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมในการที่จะรวบรวมวิเคราะห์ จัดพิมพ์และเผยแพร่ข้อมูลนั้นถูกกำหนดให้เป็นไปตามการควบคุมดูแลของรัฐบาลกลางอย่างเคร่งครัดเพื่อที่จะเป็นการรับรองถึงคุณภาพ ความปลอดภัย และความจริงแท้ของข้อมูลด้านสถิติ ดังนั้น สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมจึงได้ปฏิบัติงานภายใต้ระเบียบข้อบังคับและตัวบทกฎหมายดังต่อไปนี้

- (1) OMB Circular A-130 (revised), Management of Federal Information Resources
- (2) OMB Guidelines for Ensuring and Maximizing the Quality, Objectivity, Utility, and Integrity of Information Disseminated by Federal Agencies
- (3) OMB's Statistical Policy Directive No. 15, Race and Ethnic Standards for Federal Statistics and Administrative Reporting
- (4) 1974 Privacy Act
- (5) 28 CFR Part 22, Confidentiality of Identifiable Research and Statistical Information

¹⁰⁴ ข้อมูลด้านอาชญากรรมโดยรวมที่บันทึกและรวบรวมโดยหน่วยงานเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (Criminal History) หมายถึง (1) ข้อมูลที่มีการรวบรวมโดยหน่วยงานเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ซึ่งเป็นข้อมูลรายบุคคลที่ประกอบไปด้วยรูปพรรณสัณฐานของแต่ละบุคคล (Identifiable Description) หมายเหตุต่าง ๆ อันเนื่องมาจากการจับกุม การกักกัน คำฟ้องคดีอาญาอุกฉกรรจ์ที่ยื่นโดยคณะลูกขุนที่มีลูกขุน 12-33 คน (Indictment) ข้อกล่าวหาด้านอาญาอื่น ๆ การฟ้องร้องดำเนินคดีอาญาที่สืบเนื่องจากกรณีดังกล่าวนี้ รวมถึงการตัดสินให้พ้นผิด (Acquittal) การตัดสินลงโทษ (Sentencing) การควบคุมดูแลภายใต้กิจการของกรมราชทัณฑ์ และการปล่อยตัว (2) ข้อมูลด้านอาชญากรรมโดยรวมที่บันทึกและรวบรวมโดยหน่วยงานเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (Criminal History) นี้ ไม่รวมถึงข้อมูลที่ชี้ชัดถึงตัวบุคคล เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ ถ้าข้อมูลที่ชี้ชัดถึงตัวบุคคลนั้นไม่ได้แสดงให้เห็นความเกี่ยวข้องระหว่างตัวบุคคลและกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

Office of Attorney General, *The Attorney General's Report on Criminal History Background Checks*. U.S. Department of Justice. Available: http://www.usdoj.gov/olp/ag_bgchecks_report.pdf [Accessed April 2009].

- (6) 28 CFR Part 46, Protection of Human Subjects ("The Common Rule")
- (7) The Rehabilitation Act of 1973 as amended, Sections 504 and 508, codified at 29 U.S.C. § 794d, Electronic and Information Technology
- (8) 42 U.S.C. § 3731 (BJS authorizing legislation)
- (9) 42 U.S.C. § 3789g (BJS information confidentiality statute)

3.2.4 รูปแบบและวิธีการจัดเก็บข้อมูลสถิติ

ข้อมูลสถิติต่อไปนี้จะเป็นการนำเสนอชุดของข้อมูลที่สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมได้ดำเนินการรวบรวมและจัดพิมพ์ไว้รวมกัน ทั้งข้อมูลที่มีการจัดพิมพ์รายปีและข้อมูลที่มีการจัดพิมพ์เป็นช่วงเวลา

1) อาชญากรรมและผู้เสียหาย (*Crime and Victims*)¹⁰⁵

กรณีด้านล่างเป็นตัวอย่างของการบูรณาการด้านสถิติของสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมเกี่ยวกับแนวโน้มของอาชญากรรมในด้านต่างๆซึ่งจะนำเสนอทั้งหมด 7 ด้าน ที่ได้จากการสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา (NCVs) ประกอบกับข้อมูลที่ได้มาจากรายงานข้อมูลด้านอาชญากรรม (Uniform Crime Reports)¹⁰⁶ ที่รวบรวมโดยสำนักสอบสวนกลางแห่ง

¹⁰⁵Bureau of Justice Statistics, *Bureau of Justice Statistics Data Collections*. U.S. Department of Justice, Washington D.C. Available: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/collections.htm> [Accessed April 2009].

¹⁰⁶Federal Bureau of Investigation, *Uniform Crime Reports*. U.S. Department of Justice, Washington D.C. Available: <http://www.fbi.gov/ucr/ucr.htm> [Accessed April 2009].

Bureau of Justice Statistics, *the Nation's two Crime Measures*. U.S. Department of Justice, Washington D.C. Available: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/pub/html/ntcm.htm> [Accessed April 2009].

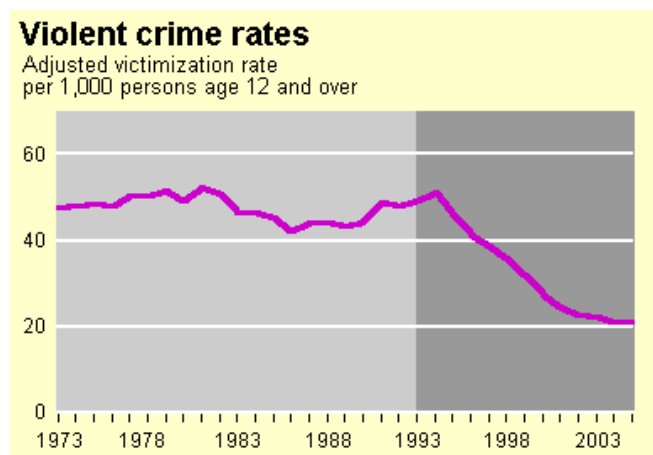
รายงานข้อมูลด้านอาชญากรรม (Uniform Crime Reports) นี้ เป็นรายงานอันเป็นผลมาจากแผนงานที่ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1929 โดยสมาคมหัวหน้าตำรวจนานาชาติ (The International Association of Chiefs of Police) เพื่อที่จะตอบสนองความต้องการด้านข้อมูลสถิติเกี่ยวกับอาชญากรรมที่เชื่อถือได้ และต่อมาในปี ค.ศ. 1930 สำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกาได้รับมอบหมายให้เป็นหน่วยงานที่ดำเนินการรวบรวม จัดพิมพ์เผยแพร่ซึ่งข้อมูลสถิติด้านอาชญากรรม ในการนี้ สำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกาจะรวบรวมข้อมูลที่มีการแจ้งความร้องทุกข์ต่อองค์กรที่บังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับอาชญากรรมดังต่อไปนี้ 1) ฆ่าผู้อื่น 2) ช่มชืดกระทำความผิดโดยใช้กำลังบังคับ 3) ปล้นทรัพย์ 4) ทำร้ายร่างกายจนได้รับอันตรายสาหัส 5) บุกรุกเพื่อวัตถุประสงค์ในการก่ออาชญากรรม 6) การลักทรัพย์ 7) การลักทรัพย์ประเภทยานยนต์ 8) วางเพลิงเผาทรัพย์

ในการนี้จะมีการรวบรวมข้อมูลเป็นรายเดือนจากผู้บังคับใช้กฎหมายทั้งหลาย ทั้งในกรณีที่มีการรายงานเหตุการณ์นั้นโดยตรงมายังสำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกาและที่มีการรายงานมายังหน่วยงานกลางของแต่ละรัฐ อย่างไรก็ตาม ทุกการรายงานที่เข้าสู่แผนงานรายงานข้อมูลด้านอาชญากรรมนี้จะถูกตรวจสอบโดยถ้วนทั่วในความเป็นเหตุเป็นผล ความแท้จริงของข้อมูล และความคลาดเคลื่อนซึ่งอาจชี้ให้เห็นถึงความผิดพลาดของข้อมูล และเมื่อตรวจสอบจนถ้วนทั่วแล้วหากพบค่าความผันแปรในระดับของอาชญากรรมอาจเป็นเครื่องชี้ให้เห็นได้ถึงกระบวนการที่ถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลง การรายงานหรือแจ้งความร้องทุกข์ที่ไม่สมบูรณ์ หรือมีการเปลี่ยนแปลงซึ่งขอบเขตในการใช้อำนาจ และ

สหรัฐอเมริกา (Federal Bureau of Investigation) ได้แก่ 1) อัตราการเกิดของอาชญากรรมที่มีความรุนแรง (Serious Violent Crime) 2) อัตราการเกิดของอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน (Property Crime rates) 3) อาชญากรรมที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง (Serious Violent Crimes) 4) เพศของผู้เสียหายจากอาชญากรรมที่มีความรุนแรง (Gender of Victims of Violent Crime) 5) อาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน (Firearm-related Crime) 6) การจับกุมอันเนื่องมาจากความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (Drug Arrests) 7) อัตราการแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน (Reporting to the Police)

ซึ่งแผนงานด้านสถิติทั้งสองแผนงานอันได้แก่ การสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา (NCVs) ประกอบกับข้อมูลที่ได้มาจากรายงานข้อมูลด้านอาชญากรรม (Uniform Crime Reports) นี้ ล้วนแล้วแต่เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการชี้วัดถึงจำนวน ประเภทหรือลักษณะและผลกระทบของอาชญากรรมในประเทศ อย่างไรก็ตาม แต่ละแผนงานต่างรวบรวมและจัดการเพื่อวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน อีกทั้งใช้วิธีการที่แตกต่าง นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นในมุมมองอาชญากรรมที่แตกต่างกันอีกด้วย ฉะนั้น ข้อมูลที่ผลิตโดยการสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา (NCVs) ประกอบกับข้อมูลที่ได้มาจากรายงานข้อมูลด้านอาชญากรรม (Uniform Crime Reports) จึงเป็นข้อมูลที่เปิดช่องให้เห็นภาพในแนวกว้างเกี่ยวกับปัญหาด้านอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในประเทศมากกว่าข้อมูลที่ได้จากแผนงานใดแผนงานหนึ่งเท่านั้น¹⁰⁷

(1) อัตราการเกิดของอาชญากรรมที่มีความรุนแรง
แผนภูมิที่ 3-23 สถิติอัตราการเกิดของอาชญากรรมที่มีความรุนแรง

ที่มา: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/cvict.htm#selected>

ในที่นี้อาชญากรรมที่รุนแรงนั้นรวมถึงข่มขืนกระทำชำเรา ปล้นทรัพย์สิน ทำร้ายร่างกาย และทำร้ายร่างกายจนได้รับอันตรายสาหัสและการฆ่าผู้อื่น ซึ่งข้อมูลด้านความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา ปล้นทรัพย์สิน ทำร้ายร่างกายและทำร้ายร่างกายจนได้รับอันตรายสาหัส ยกเว้นการทำร้ายร่างกายอันเกี่ยวเนื่อง

เพื่อเป็นการชี้ให้เห็นถึงค่าความผันแปร รายงานประจำเดือนเหล่านี้จะถูกนำมาเปรียบเทียบกับรายงานที่หน่วยงานนั้น ๆ ได้มีการยื่นมาก่อนหน้านี้แล้วและเปรียบเทียบกับรายงานในเรื่องเดียวกันของหน่วยงานอื่น

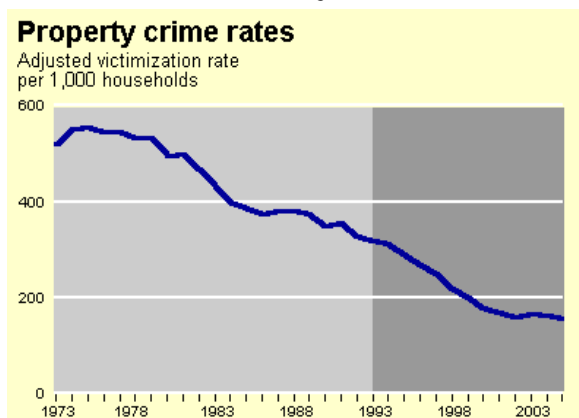
¹⁰⁷ อ้างแล้วเชิงบรรณที่ 9.

กับความผิดพลาดที่หลีกเลี่ยงไม่ได้มาจากการการสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา (National Crime Victimization Survey (NCVS)) ส่วนข้อมูลในความผิดฐานฆ่าผู้อื่นได้มาจากรายงานข้อมูลด้านอาชญากรรม (Uniform Crime Reports) ที่รวบรวมโดยสำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกา (Federal Bureau of Investigation) ซึ่งสำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกานี้จะเป็นหน่วยงานที่รวบรวมข้อมูลจากหลายองค์กรที่บังคับใช้กฎหมายในระดับท้องถิ่นเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมที่มีการแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน โดยรายงานข้อมูลด้านอาชญากรรมนี้จะประกอบด้วยตัวชี้วัดทั้งหมด 7 ฐานความผิด ได้แก่ ความผิดฐานฆ่าผู้อื่น ช่มชืนกระทำชำเราโดยใช้กำลังบังคับ ปล้นทรัพย์ ทำร้ายร่างกายจนเป็นอันตรายสาหัส บุกรุกเพื่อวัตถุประสงค์ในการก่ออาชญากรรม การลักทรัพย์ และการลักทรัพย์ประเภทยานยนต์

จากแผนภูมิที่ 1 นี้แสดงให้เห็นว่านับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1994 อัตราการเกิดของอาชญากรรมรุนแรงนั้นลดลงอย่างต่อเนื่องและลดลงต่ำสุดเท่าที่เคยมีการบันทึกมาในปี ค.ศ. 2005

(2) อัตราการเกิดของอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน

แผนภูมิที่ 3-24 สถิติอัตราการเกิดของอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน

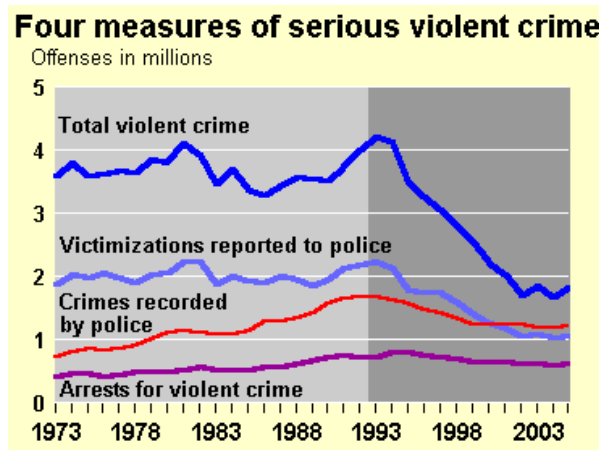

ที่มา: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/cvict.htm#selected>

อาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินในที่นี้หมายความรวมถึง ความผิดฐานบุกรุกเพื่อวัตถุประสงค์ในการก่ออาชญากรรม การลักทรัพย์ และการลักทรัพย์ประเภทยานยนต์ โดยที่ข้อมูลสถิติเกี่ยวเนื่องแก่อัตราการเกิดของอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินนี้ได้มาจากการการสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา (National Crime Victimization Survey (NCVS)) โดยมุ่งไปที่การสัมภาษณ์แต่ละครัวเรือนจำนวน 77,200 ครัวเรือนในแต่ละปี รวมทั้งหมดเป็นจำนวน 134,000 ราย ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไป โดยการสัมภาษณ์นี้จะสอบถามผู้ถูกสัมภาษณ์เหล่านั้นเกี่ยวกับกรณีการที่ตนเคยตกเป็นผู้เสียหายจากอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือไม่

จากแผนภูมิที่ 2 แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าอัตราการเกิดอาชญากรรมเกี่ยวแก่ทรัพย์สินนี้ ได้มีการลดลงอย่างต่อเนื่อง

(3) อาชญากรรมที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรง
แผนภูมิที่ 3-25 สถิติอาชญากรรมที่เป็นอันตรายร้ายแรง

ที่มา: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/glance/vsx2.htm>

เกณฑ์หรือตัวชี้วัดเกี่ยวเนื่องกับอาชญากรรมที่เป็นอันตรายอย่างร้ายแรงนี้ได้มาจากแหล่งข้อมูล 2 แหล่งด้วยกัน ได้แก่ การสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา (National Crime Victimization Survey (NCVS)) ซึ่งเป็นการสำรวจในระดับครัวเรือนนับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1972 และได้มีการออกแบบการสำรวจใหม่อีกครั้งในปี ค.ศ.1993 โดยมุ่งไปที่การสัมภาษณ์แต่ละครัวเรือนจำนวน 77,200 ครัวเรือนในแต่ละปี รวมทั้งหมดเป็นจำนวน 134,000 ราย ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไป โดยการสัมภาษณ์นี้จะสอบถามผู้ถูกสัมภาษณ์เหล่านั้นเกี่ยวกับกรณีการที่ตนเคยตกเป็นผู้เสียหายจากอาชญากรรมหรือไม่ นอกจากนี้รายงานข้อมูลด้านอาชญากรรม (Uniform Crime Reports) ที่รวบรวมโดยสำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกา (Federal Bureau of Investigation) ยังเป็นอีกแหล่งข้อมูลที่มีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมที่เกิดขึ้นและการจับกุมผู้กระทำความผิดโดยพนักงานสอบสวน โดยมุ่งเน้นถึงการกระทำความผิดที่องค์กรบังคับใช้กฎหมายต่างๆ ได้มีการรายงานมายังสำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกา (Federal Bureau of Investigation)

อย่างไรก็ดี ถึงแม้ว่าแต่ละเกณฑ์นั้นจะมีความแตกต่างกัน แต่ทั้งการสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา (National Crime Victimization Survey (NCVS)) และรายงานข้อมูลด้านอาชญากรรม (Uniform Crime Reports) ต่างก็แสดงให้เห็นถึงอัตราการเกิดอาชญากรรมที่เป็นอันตรายร้ายแรงนี้ลดลงในในปีที่ผ่านมา

เกณฑ์ในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมที่เป็นอันตรายร้ายแรงนี้ได้แก่

1) จำนวนอาชญากรรมที่เป็นอันตรายร้ายแรงโดยรวม ซึ่งจำนวนโดยประมาณของผู้เสียหายที่มีอายุตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไปจากความผิดฐานฆ่าผู้อื่นนี้มีการบันทึกไว้โดยพนักงานสอบสวน และได้มีการบันทึกเพิ่มเติมโดยการสำรวจถึงจำนวนผู้ได้รับความเสียหายจากความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา ปล้นทรัพย์ ทำร้ายร่างกายจนได้รับอันตรายสาหัส ทั้งกรณีที่มีการแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนและไม่มีการแจ้งความร้องทุกข์

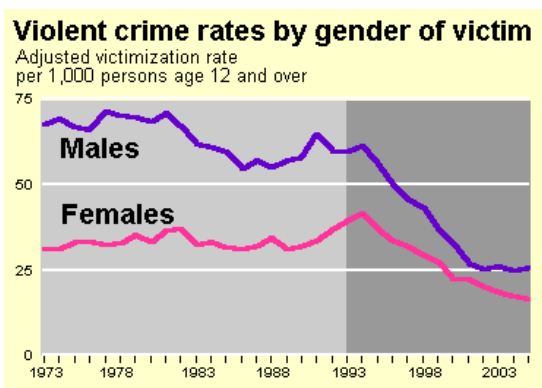
2) จำนวนผู้เสียหายจากความผิดอาญาที่มีการแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ซึ่งจำนวนโดยประมาณของผู้เสียหายที่มีอายุตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไปจากความผิดฐานฆ่าผู้อื่นนี้มีการบันทึกไว้โดยพนักงานสอบสวน และได้มีการบันทึกเพิ่มเติมโดยการสำรวจถึงจำนวนผู้ได้รับความเสียหายจากความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา ปล้นทรัพย์ ทำร้ายร่างกายจนได้รับอันตรายสาหัส เฉพาะกรณีที่มีการแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน

3) จำนวนอาชญากรรมทั้งปวงที่มีการแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน ซึ่งจำนวนผู้เสียหายนี้มาจากความผิดฐานฆ่าผู้อื่น ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราโดยใช้กำลังบังคับ ปล้นทรัพย์ ทำร้ายร่างกายจนได้รับอันตรายสาหัสนี้ รวมถึงที่มีการรายงานไว้ในรายงานข้อมูลด้านอาชญากรรม (Uniform Crime Reports) อีกด้วย อย่างไรก็ตาม จำนวนดังกล่าวนี้ไม่รวมถึงการปล้นทรัพย์จากร้านค้าและอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับผู้เสียหายที่มีอายุต่ำกว่า 12 ปี

4) จำนวนผู้ถูกจับกุมจากความผิดอาญาที่รุนแรง จำนวนผู้ถูกจับกุมนี้มาจากผู้ที่ถูกจับกุมในความผิดฐานฆ่าผู้อื่น ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราโดยใช้กำลังบังคับ ปล้นทรัพย์ ทำร้ายร่างกายจนได้รับอันตรายสาหัสที่มีการรายงานโดยองค์กรที่บังคับใช้กฎหมายต่อสำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกา (Federal Bureau of Investigation)

จากแผนภูมิที่ 3 นี้ แสดงให้เห็นว่าระดับของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นลดลงตั้งแต่ปี ค.ศ. 1993

(4) เพศของผู้เสียหายจากอาชญากรรมที่มีความรุนแรง
แผนภูมิที่ 3-26 เพศของผู้เสียหายจากอาชญากรรมที่มีความรุนแรง

ที่มา: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/glance/vsx2.htm>

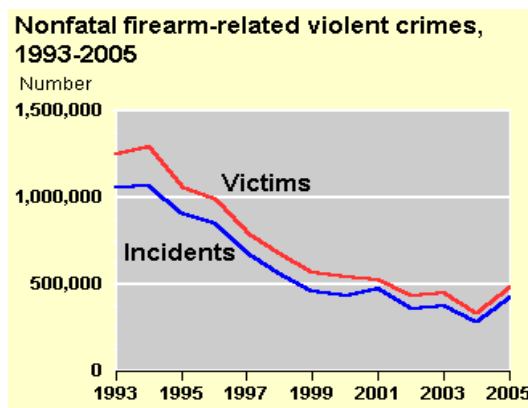
ในที่นี้อาชญากรรมที่รุนแรงนั้นรวมถึงข่มขืนกระทำชำเรา ปล้นทรัพย์ ทำร้ายร่างกาย และทำร้ายร่างกายจนได้รับอันตรายสาหัสและการฆ่าผู้อื่น ซึ่งข้อมูลด้านความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา ปล้นทรัพย์ และทำร้ายร่างกายจนได้รับอันตรายสาหัสนี้ได้มาจากการสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา (National Crime Victimization Survey (NCVS)) ซึ่งเป็นการสำรวจในระดับครัวเรือนนับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1972 และได้มีการออกแบบการสำรวจใหม่อีกครั้งในปีค.ศ. 1993 โดยมุ่งไปที่การสัมภาษณ์แต่ละครัวเรือนจำนวน 77,200 ครัวเรือนในแต่ละปี รวมทั้งหมดเป็นจำนวน 134,000 ราย ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไป โดยการสัมภาษณ์นี้จะสอบถามผู้ถูกสัมภาษณ์เหล่านั้นเกี่ยวกับกรณีการที่ตนเคยตกเป็นผู้เสียหายจากอาชญากรรมหรือไม่ ส่วนข้อมูลในความผิดฐานฆ่าผู้อื่น

ได้มาจากรายงานข้อมูลด้านอาชญากรรม (Uniform Crime Reports) ที่รวบรวมโดยสำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกา (Federal Bureau of Investigation) ซึ่งสำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกานี้จะเป็นหน่วยงานที่รวบรวมข้อมูลจากหลายองค์กรที่บังคับใช้กฎหมายในระดับท้องถิ่นเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรม

จากแผนภูมิที่ 4 นี้แสดงให้เห็นว่าอัตราการเกิดของอาชญากรรมที่รุนแรงนั้นลดลงทั้งในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นเพศชายและเพศหญิงตั้งแต่ปี ค.ศ. 1994

(5) อาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน

แผนภูมิที่ 3-27 อาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน

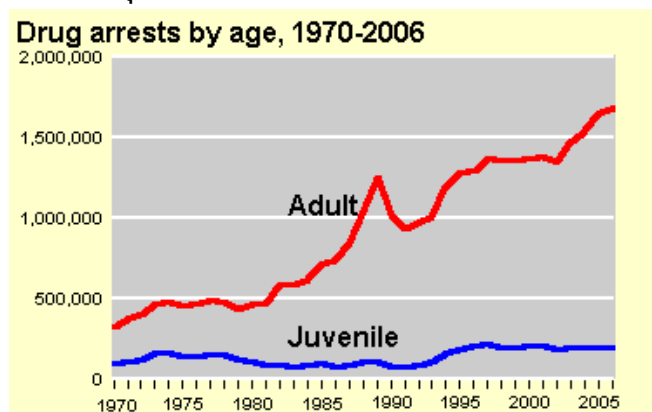

ที่มา: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/glance/vsx2.htm>

ในที่นี้อาชญากรรมที่รุนแรงนั้นรวมถึงข่มขืนกระทำชำเรา การทำร้ายร่างกายที่เกี่ยวข้องกับความผิดทางเพศ ปล้นทรัพย์ และทำร้ายร่างกายจนได้รับอันตรายสาหัส ซึ่งข้อมูลด้านความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา การทำร้ายร่างกายที่เกี่ยวข้องกับความผิดทางเพศ ปล้นทรัพย์ และทำร้ายร่างกายจนได้รับอันตรายสาหัสนี้ได้มาจากการสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา (National Crime Victimization Survey (NCVS)) ซึ่งเป็นการสำรวจในระดับครัวเรือนนับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1972 และได้มีการออกแบบการสำรวจใหม่อีกครั้งในปี ค.ศ. 1993 โดยมุ่งไปที่การสัมภาษณ์แต่ละครัวเรือนจำนวน 77,200 ครัวเรือนในแต่ละปี รวมทั้งหมดเป็นจำนวน 134,000 ราย ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 12 ปี ขึ้นไป โดยการสัมภาษณ์นี้จะสอบถามผู้ถูกสัมภาษณ์เหล่านั้นเกี่ยวกับกรณีการที่ตนเคยตกเป็นผู้เสียหายจากอาชญากรรมหรือไม่

จากแผนภูมิที่ 5 นี้แสดงให้เห็นว่าอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้อาวุธปืนนั้นลดลงอย่างรวดเร็วและเห็นได้ชัดนับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1993 และหลังจากนั้นก็มีการเพิ่มขึ้นที่เล็กน้อยในปี ค.ศ. 2005

(6) การจับกุมอันเนื่องมาจากความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
 แผนภูมิที่ 3-28 การจับกุมอันเนื่องมาจากความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

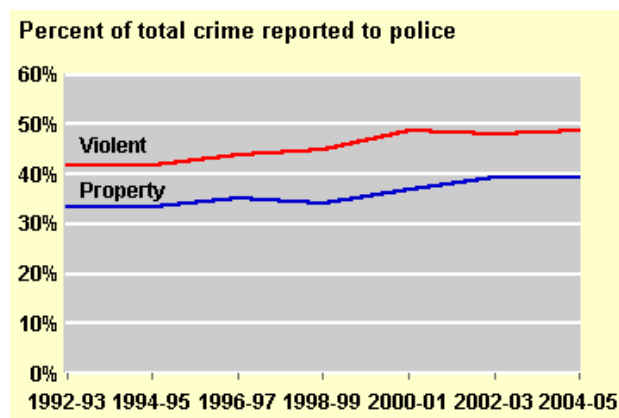
ที่มา: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/glance/vsx2.htm>

ข้อมูลการจับกุมอันเนื่องมาจากความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดนี้ ได้มาจากรายงานข้อมูลด้านอาชญากรรม (Uniform Crime Reports) ที่รวบรวมโดยสำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกา (Federal Bureau of Investigation) ซึ่งในที่นี้ได้มีการนิยามศัพท์ไว้เป็นการเฉพาะหลายคำ ได้แก่ การฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด (Drug Abuse Violation) ได้แก่ ความผิดอาญาทั้งในระดับรัฐและระดับท้องถิ่นอันเกี่ยวกับการครอบครองยาเสพติดไว้อย่างผิดกฎหมาย การจำหน่าย การเสพ การผลิต และการก่อให้เกิดขึ้นซึ่งยาที่มีสารเสพติดเป็นส่วนประกอบ รวมถึงฝิ่น โคเคนและอนุพันธ์ที่ได้มาจากฝิ่นและโคเคน กัญชา สารเสพติดทั้งหลายที่มีการสังเคราะห์ขึ้น รวมถึงยาอื่นที่ไม่มีสารเสพติดเจือปนแต่มีลักษณะเป็นอันตราย เช่น ยาที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทบางชนิด (Barbiturate) นอกจากนี้คำว่าผู้เยาว์ (Juvenile) ยังมีการให้คำจำกัดความว่า หมายถึงบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ ส่วนคำว่า ผู้ใหญ่ (Adult) หมายถึงผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป

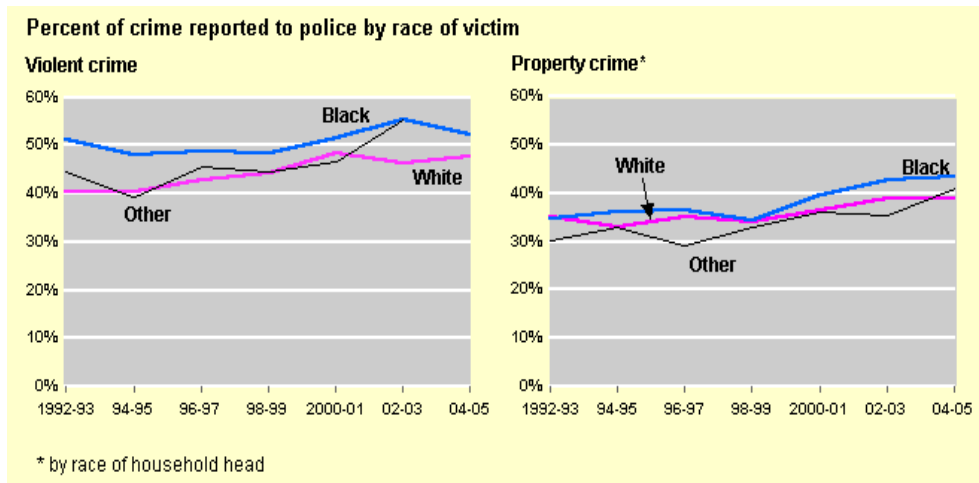
จากแผนภูมิที่ 6 นี้จะเห็นได้ว่า จำนวนผู้ที่ถูกจับกุมเนื่องมาจากฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดนั้นเพิ่มขึ้นเฉพาะในกรณีที่ผู้ถูกจับกุมเป็นผู้ใหญ่ ในขณะที่จำนวนของผู้ถูกจับกุมที่เป็นผู้เยาว์นั้นคงที่

(7) อัตราการแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน

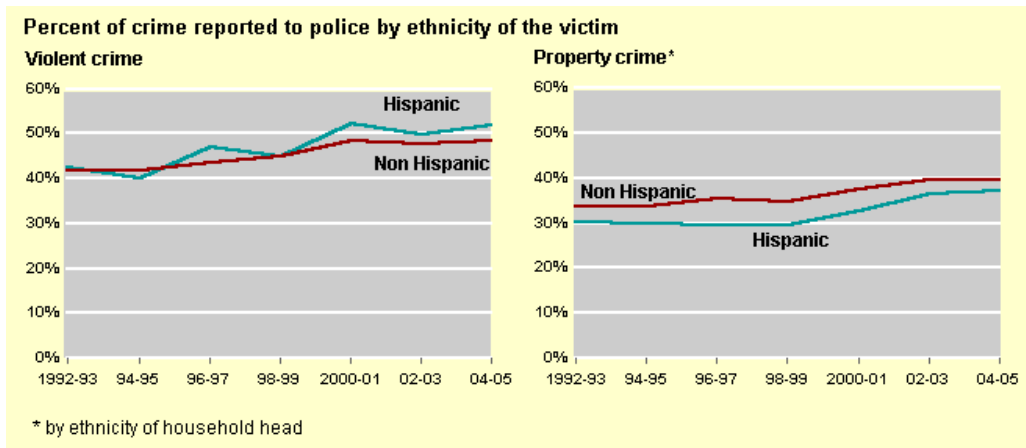
แผนภูมิที่ 3-29 แนวโน้มของอาชญากรรม: แสดงโดยประเภทของอาชญากรรม

แผนภูมิที่ 3-30 แนวโน้มของอาชญากรรม: แสดงโดยเผ่าพันธุ์ของผู้เสียหาย

แผนภูมิที่ 3-31 แนวโน้มของอาชญากรรม: แสดงโดยเชื้อชาติของผู้เสียหาย

ที่มา: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/glance/vsx2.htm>

แผนภูมิแสดงสถิติอัตราการแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนทั้งหมดข้างต้นสามารถจำแนกการรายงานออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ การแสดงแนวโน้มของอาชญากรรมโดยประเภทของอาชญากรรม การแสดงแนวโน้มของอาชญากรรมโดยเผ่าพันธุ์ของผู้เสียหายและการแสดงแนวโน้มของอาชญากรรมโดยเชื้อชาติของผู้เสียหาย

ในที่นี้อาชญากรรมที่รุนแรงนั้นรวมถึงข่มขืนกระทำชำเรา การทำร้ายร่างกาย อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากความผิดเกี่ยวกับเพศ ปล้นทรัพย์ ทำร้ายร่างกายและทำร้ายร่างกายจนได้รับอันตรายสาหัส ส่วนอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินในที่นี้หมายความรวมถึง ความผิดฐานบุกรุกเข้าไปในเคหะสถานเพื่อวัตถุประสงค์ในการก่ออาชญากรรม การลักทรัพย์ และการลักทรัพย์ประเภทยานยนต์

ข้อมูลในส่วนนี้ได้มาจากการสำรวจในระดับประเทศเกี่ยวกับผู้เสียหายในคดีอาญา (National Crime Victimization Survey (NCVS)) ซึ่งเป็นการสำรวจในระดับครัวเรือนนับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1972 โดยมุ่งไปที่การสัมภาษณ์แต่ละครัวเรือนจำนวน 77,200 ครัวเรือนในแต่ละปี รวมทั้งหมด

เป็นจำนวน 134,000 ราย ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 12 ปีขึ้นไป โดยการสัมภาษณ์นี้จะสอบถามผู้ถูกสัมภาษณ์เหล่านั้นเกี่ยวกับกรณีการที่ตนเคยตกเป็นผู้เสียหายจากอาชญากรรมหรือไม่

จากแผนภูมิที่แสดงทั้งสามนี้ มีการแสดงอัตราเฉลี่ยที่ครวละ 2 ปี เพื่อลดลงความผันแปร เบี่ยงเบนที่อาจเกิดขึ้นได้ในการรายงานปีต่อปี และในที่นี่แผนภูมิทั้งหลายแสดงให้เห็นว่า จำนวนการแจ้งความร้องทุกข์ซึ่งอาชญากรรมที่เกิดขึ้นต่อพนักงานสอบสวนนั้นเพิ่มขึ้นโดยตลอด

2) การบังคับใช้กฎหมาย (Law Enforcement)¹⁰⁸

- การสำรวจข้อมูลห้องปฏิบัติการเกี่ยวเนื่องกับอาชญากรรมที่รับผิดชอบด้านการตรวจสอบสารพันธุกรรม (DNA) (Survey of DNA Crime Laboratories)

- การสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงานที่บังคับใช้กฎหมายซึ่งรับผิดชอบหน้าที่อยู่ในมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย (Survey of Campus Law Enforcement Agencies)

- การสำรวจข้อมูลห้องปฏิบัติการเกี่ยวเนื่องกับอาชญากรรมที่รับผิดชอบด้านนิติเวชศาสตร์ (Survey of Forensic Crime Laboratories)

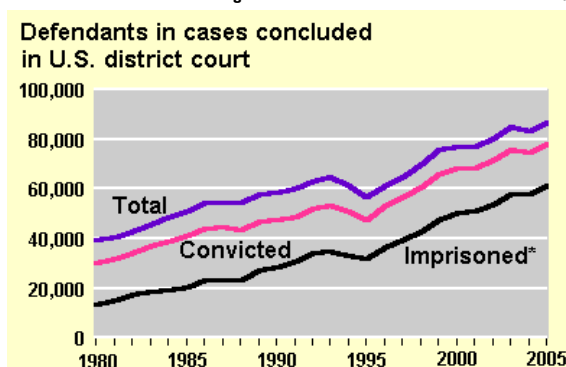
- การสำรวจนโยบายและวิธีปฏิบัติของตำรวจจราจรในระดับรัฐในการเก็บรวบรวมข้อมูลเมื่อมีการเรียกยานยนต์ให้หยุดเพื่อตรวจ (Survey of State Police Traffic Stop Data Collection Procedures)

3) การฟ้องร้องดำเนินคดีอาญา (Prosecution)

ในกรณีต่อไปนี้จะเป็นการนำเสนอข้อมูลสถิติของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับแนวโน้มการฟ้องร้องดำเนินคดีอาญาในระดับรัฐบาลกลางและการตัดสินลงโทษว่ากระทำความผิดซึ่งจะแบ่งการนำเสนอออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) ผลของคดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลในระดับรัฐบาลกลาง 2) คดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลในระดับรัฐบาลกลางที่มีการนำเสนอโดยประเภทของความผิดอาญา

(1) ผลของคดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลในระดับรัฐบาลกลาง (Outcomes of Federal court cases)

แผนภูมิที่ 3-32 ผลของคดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลระดับรัฐบาลกลาง

ที่มา: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/glance/fedipc.htm>

¹⁰⁸ Bureau of Justice Statistics, *Bureau of Justice Statistics Data Collections*. U.S. Department of Justice, Washington D.C. Available: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/collections.htm> [Accessed April 2009].

ข้อมูลข้างต้นนี้มาจากข้อมูลที่รวบรวมจากหลายแหล่ง ได้แก่ ขั้นตอน กระบวนการดำเนินคดีอาญาในระดับรัฐบาลกลาง แนวโน้มของคดีในปี ค.ศ.2002 ประกอบกับปี ค.ศ.1982-2002 บทคัดย่อเกี่ยวกับข้อมูลสถิติของสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรม รายงานประจำปีและข้อมูลสถิติของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในระดับรัฐบาลกลางประจำปี ค.ศ. 2005

นอกจากนี้ ข้อมูลนี้ยังรวมถึงข้อมูลคดีทุกคดีที่อยู่ในความรับผิดชอบของผู้พิพากษาศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลางและความผิดอาญาสถานเบาที่อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลาง (U.S. Magistrates or Magistrate judge)¹⁰⁹

นับตั้งแต่ปี ค.ศ.1994 การรายงานข้อมูลนั้นขึ้นอยู่กับปีงบประมาณของรัฐบาลกลางซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ส่วนข้อมูลในปีก่อนหน้านั้นขึ้นอยู่กับปีปฏิทิน และในที่นี้คำว่า ตัดสินจำคุก (Imprisoned) นี้หมายความรวมถึงจำเลยที่ถูกตัดสินลงโทษจำคุกและบางกลวิธีของการแก้ไขผู้กระทำผิดโดยชุมชน (Community Corrections) เช่น การจำกัดบริเวณให้อยู่แต่ภายในบ้าน (Home Detention) จากแผนภูมิที่ 8 เห็นได้ว่าสัดส่วนของจำเลยที่ศาลพิพากษาลงโทษให้จำคุกนั้นสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

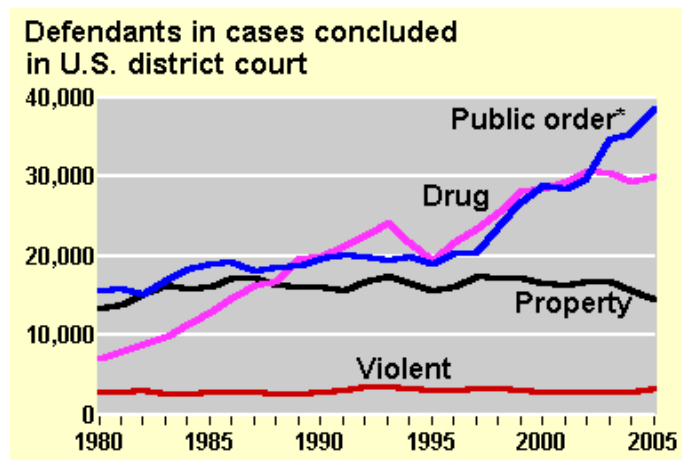
(2) จำนวนคดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลในระดับรัฐบาลกลาง: นำเสนอโดยประเภทของการกระทำความผิด (Federal Court Cases by Offense Type)

¹⁰⁹ U.S. Magistrates or Magistrate judges หรือผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลาง ปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะเดียวกับผู้พิพากษาศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลาง ซึ่งเขตอำนาจของผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลางนี้ได้มีการกำหนดไว้ตามกฎหมายประกอบกับได้รับมอบหมายโดยผู้พิพากษาศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลางที่จะแตกต่างกันไปในแต่ละเขตอำนาจศาล ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลางนี้ได้รับการแต่งตั้งโดยเสียงข้างมากจากผู้พิพากษาศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลางในแต่ละเขตอำนาจศาลเพื่อให้ดำรงตำแหน่งเป็นเวลา 8 ปีสำหรับผู้ที่จะปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา และ 4 ปีสำหรับผู้ที่จะปฏิบัติหน้าที่เพียงแค่นอกเวลา

หน้าที่ที่สำคัญของผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลางคือ การเป็นผู้ช่วยแบ่งเบาภาระของผู้พิพากษาศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลาง ดังนั้นผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลางจึงเป็นผู้รับผิดชอบภาระหน้าที่เกี่ยวกับคดีอาญา ณ เบื้องแรก จึงอาจกล่าวได้ว่า ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลาง เป็นเจ้าพนักงานคนแรกที่ได้พบหลังจากผ่านกระบวนการจับกุมหรือการฟ้องคดีอาญาโดยคณะลูกขุน มีอำนาจในการรับฟ้องคดีอาญา เป็นผู้พิพากษาในวันปรากฏตัวครั้งแรกต่อหน้าศาลของจำเลย มีคำสั่งให้ดำเนินการพิจารณาคดี ให้วางประกัน กำหนดเงื่อนไขในการปล่อยชั่วคราวหรือควบคุมตัวจำเลยไว้ นอกจากนี้ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลางยังมีอำนาจในการพิจารณาและตัดสินคดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลางทุกคดีถ้าคู่ความยินยอม ยกเว้นคดีอาญาอุกฉกรรจ์ รวมทั้งมีอำนาจในการออกหมายเรียก หมายจับและหมายให้มาปรากฏตัวยังศาลได้อีกด้วย

The Federal Magistrate judges Association. Available: <http://www.fedjudge.org/> [Accessed April 2009].

แผนภูมิที่ 3-33 จำนวนคดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลระดับรัฐบาลกลาง นำเสนอโดยประเภทของการกระทำความผิด

ที่มา: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/glance/fedtyp.htm>

ข้อมูลข้างต้นนี้มาจากข้อมูลที่รวบรวมจากหลายแหล่ง ได้แก่ บทความเกี่ยวกับข้อมูลสถิติของสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรม รายงานประจำปีและข้อมูลสถิติของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในระดับรัฐบาลกลางประจำปีค.ศ. 2005 นอกจากนี้ ข้อมูลนี้ยังรวมถึงข้อมูลคดีทุกคดีที่อยู่ในความรับผิดชอบของผู้พิพากษาศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลางและความผิดอาญาสถานเบาที่อยู่ในความรับผิดชอบของผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลาง (U.S. Magistrates or Magistrate judge) นับตั้งแต่ปี ค.ศ.1994 การรายงานข้อมูลนั้นขึ้นอยู่กับปีงบประมาณของรัฐบาลกลางซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ส่วนข้อมูลในปีก่อนหน้านั้นขึ้นอยู่กับปีปฏิทิน ในที่นี้ ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของสาธารณะ (Public Order Offenses) ให้ความหมายรวมถึง ความผิดเกี่ยวกับอาวุธและการอพยพย้ายถิ่นฐานอีกด้วย

จากแผนภูมิที่ 9 แสดงให้เห็นว่านับตั้งแต่ปี ค.ศ. 2002 ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของสาธารณะมีจำนวนมากกว่าความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดซึ่งถือเป็นความผิดที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้นในระดับรัฐบาลกลางบ่อยที่สุด

4) กระบวนการยุติธรรมในระดับรัฐบาลกลาง (Federal Justice System)

ในการรวบรวมข้อมูลส่วนนี้ สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมได้จัดตั้งโครงการรวบรวมข้อมูลด้านสถิติเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรม (Federal Justice Statistics Program (FJSP)) ขึ้น โดยโครงการนี้ได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลด้านสถิติเป็นรายปีเกี่ยวกับชั่วโมงการทำงาน กิจกรรมต่างๆ และผลสืบเนื่องใด ๆ อันเกี่ยวข้องกับคดีอาญาในระดับรัฐบาลกลาง ซึ่งข้อมูลที่สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมจัดรวบรวมเพื่อให้ได้มานี้เป็นข้อมูลทุก ๆ ด้านที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมในระดับรัฐบาลกลาง อันได้แก่ จำนวนของบุคคลที่ถูกสืบสวน สอบสวน ถูกฟ้องร้องดำเนินคดี ถูกตัดสินลงโทษ ถูกกักขังหรือจำคุก ถูกพิพากษาให้คุมประพฤติ ถูกปล่อยตัวก่อนการพิจารณา และตกอยู่ภายใต้ทัณฑ์บนหรือการควบคุมดูแลด้วยวิธีอื่นใด ความเห็นของพนักงานอัยการว่าควรสั่งฟ้องคดีหรือไม่

(Initial Prosecution Decision) การส่งคดีต่อไปยังผู้พิพากษาศาลแขวงของศาลในระดับรัฐบาลกลาง การถามคำพยานนอกศาล ผลสืบเนื่องจากการพิพากษาคดี ระยะเวลาของโทษที่ลงแก่จำเลยที่ถูกพิพากษาว่ากระทำความผิด และระยะเวลาจริงที่รับโทษ

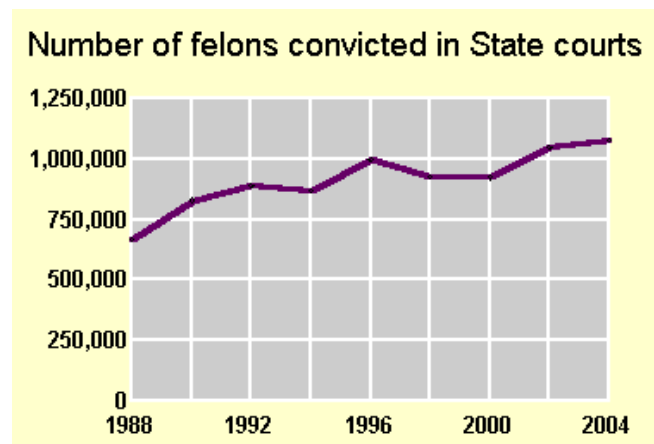
ข้อมูลดังกล่าวมาข้างต้นเป็นการรวบรวมจากสำนักงานเลขาธิการอัยการระดับรัฐบาลกลาง (The Executive Office of U.S. Attorneys) หน่วยงานดูแลกระบวนการก่อนการพิจารณาคดี (The Pretrial Services Agency) สำนักงานเลขาธิการศาลยุติธรรมแห่งสหรัฐอเมริกา (The Administrative Office of the U.S. Courts) คณะกรรมการควบคุมดูแลการพิพากษาคดี (The U.S. Sentencing Commission) สำนักทัณฑ์สถานแห่งรัฐบาลกลาง (The Federal Bureau of Prisons)

5) ศาลและการพิพากษาคดี (Courts and Sentencing)

แนวโน้มความเป็นไปของการตัดสินลงโทษเกี่ยวกับความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ในศาลระดับรัฐนั้นล้วนแล้วแต่ได้มาจากการสำรวจของสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมซึ่งแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของการตัดสินได้ในอนาคต ในที่นี้จะเป็นการนำเสนอ 1) จำนวนของจำเลยในคดีอาญาอุกฉกรรจ์ที่ขึ้นสู่ศาลในระดับรัฐและถูกศาลตัดสินว่ากระทำความผิด (Convictions in State Courts) รวมถึง 2) ถูกศาลพิพากษาลงโทษ (Sentences in State Courts)

(1) การพิพากษาว่ากระทำความผิดในศาลระดับรัฐ (Convictions in State courts)

แผนภูมิที่ 3-34 การพิพากษาว่ากระทำความผิดในศาลระดับรัฐ

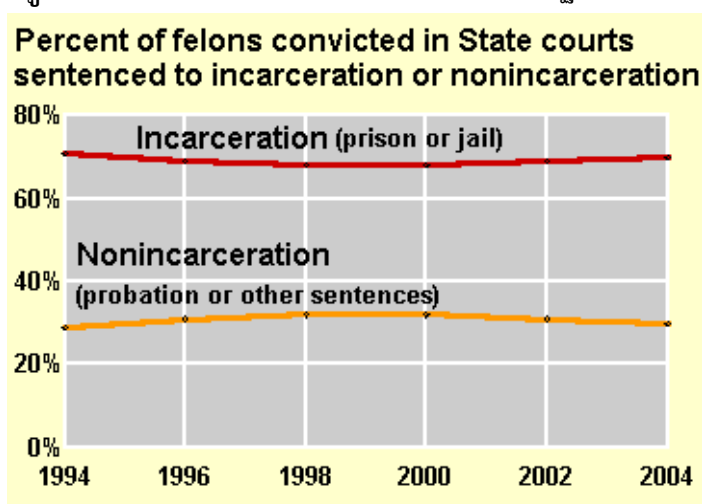

ที่มา: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/glance/felconv.htm>

แผนภูมินี้ได้มาจากการรวบรวมข้อมูลด้านการตัดสินลงโทษในคดีอาญาอุกฉกรรจ์ในศาลระดับรัฐ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากแผนภูมิจะพบว่าจำนวนของผู้ใหญ่ที่ถูกศาลในระดับรัฐพิพากษาว่ากระทำความผิดนั้นได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

(2) การพิพากษาลงโทษในศาลระดับรัฐ (Sentences in State court)

แผนภูมิที่ 3-35 การพิพากษาลงโทษในศาลระดับรัฐ

ที่มา: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/glance/feltpct.htm>

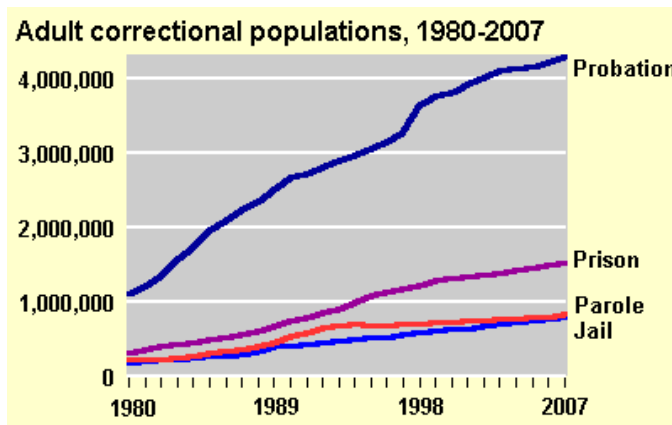
เช่นเดียวกับข้อมูลที่มีการนำเสนอแล้วในแผนภูมิที่ 10 แผนภูมินี้ได้มาจากการรวบรวมข้อมูลด้านการตัดสินลงโทษในคดีอาญาอุกฉกรรจ์ในศาลระดับรัฐ และแผนภูมิได้แสดงให้เห็นว่าจำนวนมากกว่าสองในสามของนักโทษคดีอุกฉกรรจ์ที่ถูกศาลในระดับรัฐพิพากษาลงโทษนั้นได้ถูกศาลพิพากษาให้รับโทษจำคุกในเรือนจำ

6) ราชทัณฑ์ (Corrections)

การสำรวจเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลการถูกควบคุมตัวของผู้ต้องขัง รวมถึงผู้ถูกกักกันของสำนักงานราชทัณฑ์นี้ มุ่งสำรวจข้อมูลทั้งในด้านจำนวนผู้ต้องหาและผู้ถูกกักกัน จำนวนเรือนจำ สิ่งอำนวยความสะดวกในเรือนจำเพื่อความมุ่งหมายที่จะได้มาซึ่งข้อมูลโดยรวมที่จะแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของกรณีต่างๆ ต่อไปในอนาคต อันจะสามารถนำไปใช้ในการปรับปรุง แก้ไขให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น แผนภูมิด้านล่างนี้จึงเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลของสำนักสถิติแห่งกระทรวงยุติธรรมในด้านการควบคุมตัวผู้ต้องขังที่แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มในด้านต่างๆ ได้แก่

- (1) จำนวนประชากรของผู้ต้องขัง (Correctional Populations)
- (2) จำนวนผู้ต้องขังในเรือนจำระดับรัฐจำแนกตามประเภทของความผิด (Prison population by conviction offense)
- (3) อัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ต้องขังโดยรวมในสหรัฐอเมริกา (Incarceration rate)
- (4) จำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับโทษประหารชีวิต (Prisoners under sentence of death)
- (5) จำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับโทษประหารชีวิตจำแนกตามเผ่าพันธุ์ (Prisoners under sentence of death by race)
- (6) จำนวนผู้ต้องขังที่ถูกประหารชีวิตตามคำพิพากษา (Executions)
- (7) อัตราการฆ่าตัวตายและการฆ่าผู้อื่นในเรือนจำ (Suicide and homicide rates)

แผนภูมิที่ 3-36 แสดงจำนวนประชากรของผู้ต้องขัง (Correctional Populations)

ที่มา: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/glance/corr2.htm>

ข้อมูลที่น่ามารวบรวมและวิเคราะห์ในแผนภูมินี้ เป็นการรวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่งด้วยกัน ได้แก่ การสำรวจของสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมเกี่ยวกับกระบวนการคุมขัง (Bureau of Justice Statistics Correctional Surveys) อันเป็นการสำรวจจากข้อมูลหลายๆ ทางซึ่งรวมถึงการสำรวจการคุมประพฤติประจำปี (The Annual Probation Survey) แผนงานรวบรวมสถิติเกี่ยวกับผู้ถูกคุมขังแห่งชาติ (National Prisoner Statistics Program) การสำรวจเกี่ยวกับจำนวนเรือนจำประจำปี (Annual Survey of Jails) และการสำรวจประจำปีเกี่ยวกับการปล่อยโดยมีเงื่อนไข (Annual Parole Survey)

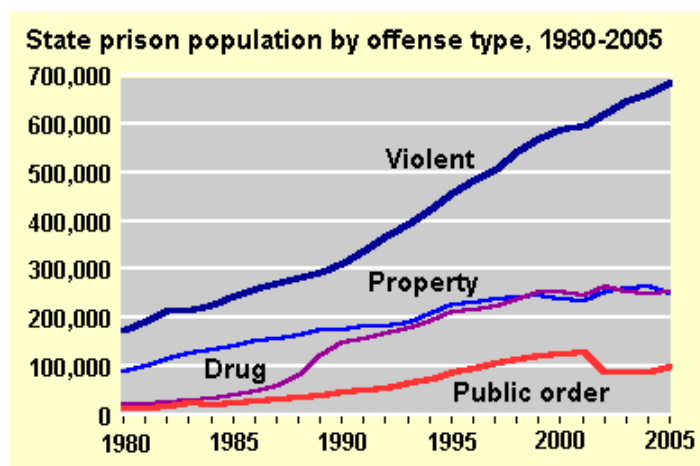
ในปี ค.ศ. 2007 มีประชากรจำนวนมากกว่า 7.3 ล้านคนถูกควบคุมตัวอยู่ภายใต้การควบคุมของระบบราชทัณฑ์ซึ่งรวมถึง

- 1) การคุมประพฤติ (Probation) ซึ่งนับเป็นคำสั่งของศาลที่ให้มีการสอดส่อง ดูแลผู้ที่ถูกศาลตัดสินว่ากระทำผิดโดยชุมชนหรือสาธารณะชน โดยกำหนดให้มีการควบคุม ดูแลโดยสำนักงานคุมประพฤติ ซึ่งในหลายๆ ครั้งด้วยกันที่การควบคุมดูแลเป็นพิเศษนี้มีการกำหนดให้บุคคลนั้นๆ ปฏิบัติตนอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นเป็นกรณีพิเศษขณะที่อาศัยอยู่ในชุมชนนั้นๆ
- 2) เรือนจำ (Prison) ซึ่งเป็นการคุมขังจำเลยในระบบราชทัณฑ์ระดับรัฐหรือรัฐบาลกลางเพื่อเป็นการรับโทษจำคุกที่สูงกว่า 1 ปี อย่างไรก็ตาม ในบางเขตอำนาจศาลระยะเวลาที่จำเลยต้องรับโทษจำคุกในเรือนจำนั้นอาจยาวนานกว่า 1 ปีก็เป็นได้
- 3) ห้องขัง (Jail) ซึ่งเป็นการคุมขังผู้กระทำผิดหรือจำเลยในห้องขังระดับท้องถิ่นระหว่างที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาล (Pending Trial) รอรับการลงโทษตามคำพิพากษา (Awaiting Sentencing) รับโทษจำคุกที่โดยปกติแล้วจะต่ำกว่า 1 ปี (Serving A Sentence That is Usually Less Than 1 Year) หรืออยู่ระหว่างรอการส่งตัวไปยังเรือนจำอื่นหลังจากที่ศาลพิพากษาว่ามีความผิดแล้ว (Awaiting Transfer To Other Facilities After Conviction)
- 4) การปล่อยตัวโดยมีเงื่อนไขหรือทัณฑ์บน (Parole) ถือเป็นการควบคุมในชุมชนที่ถูกจัดให้มีขึ้นระยะเวลาที่รับโทษกักขังหรือจองจำแล้ว ซึ่งข้อมูลในส่วนนี้มุ่งรวบรวมเฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับผู้ใหญ่ซึ่งอยู่ระหว่างการปล่อยตัวโดยมีเงื่อนไขหรือทัณฑ์บนนี้หรือพ้นจากเงื่อนไขที่ให้การปล่อยตัวนี้แล้ว รวมถึงผู้อยู่ภายใต้ของการปล่อยตัวโดยมีเงื่อนไขอื่น ๆ อีกด้วย อันรวมถึงการปล่อยตัวผู้ถูกคุมขัง

หลังจากมีการหักลบช่วงเวลาที่ประพัตินต้ออกจากระยะเวลาที่ต้องรับโทษจริงแล้ว (Mandatory Release)¹¹⁰ ซึ่งการปล่อยตัวนี้จะมีขึ้นภายหลังจากรับโทษจงบังในทัณฑสถานมาช่วงหนึ่งแล้ว

จากแผนภูมินี้ เห็นได้ว่าจำนวนของผู้ต้องขังหรือผู้ถูกกักกันภายใต้ระบบราชทัณฑ์นั้นเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และสำหรับผู้ที่อยู่ภายใต้เงื่อนไขของการคุมประพัตินนั้นเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและเห็นได้ชัดเจนกว่ากรณีอื่น ๆ

แผนภูมิที่ 3-37 แสดงจำนวนผู้ต้องขังในเรือนจำระดับรัฐจำแนกตามประเภทของความผิด (Prison population by conviction offense)

ที่มา: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/glance/corrtyp.htm>

แหล่งข้อมูลที่นำมาแสดงในแผนภูมินี้มาจากรายงานประจำปีเกี่ยวกับจำนวนประชากรผู้ที่ถูกกักกันภายใต้ระบบราชทัณฑ์ และการรายงานข้อมูลจำนวนผู้ต้องขังในปี ค.ศ. 2007

ซึ่งแผนภูมินี้ได้มีการแสดงแนวโน้มของความผิดอาญา 4 ด้านด้วยกัน ได้แก่ 1) ความผิดอาญาที่มีความรุนแรง (Violent Offenses) ซึ่งรวมถึงการฆาตกรรม การฆ่าผู้อื่นโดยประมาทและโดยไม่มี ความประมาท ช่มชืดกระทำชำเรา ทำร้ายร่างกายอันเนื่องมาจากความผิดเกี่ยวกับเพศ ปล้นทรัพย์ ทำร้ายร่างกาย รีดเอาทรัพย์ ช่มชืด กระทำการใด ๆ ให้ผู้อื่นตกอยู่ในความเสี่งที่มีโอกาสเป็นไปได้สูงว่า

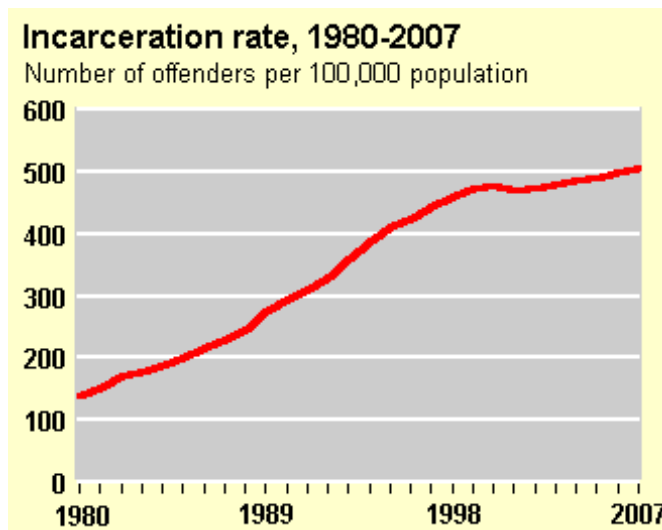
¹¹⁰ การปล่อยตัวผู้ถูกคุมขังหลังจากมีการหักลบช่วงเวลาที่ประพัตินต้ออกจากระยะเวลาที่ต้องรับโทษจริงแล้ว (Mandatory Release) นี้ เป็นการปล่อยตัวผู้ถูกคุมขังแบบมีเงื่อนไขในการหักลบชดเชยระหว่างระยะเวลาที่ต้องรับโทษจริงและระยะเวลาที่ผู้ต้องขังมีความประพัตินดีและมีได้กระทำผิดกฎระเบียบของเรือนจำอีกด้วย ตัวอย่างเช่น นักโทษ A ต้องโทษจำคุกเป็นเวลา 4 ปีเนื่องจากมียาเสพติดจำนวน 2 กรัมไว้ในครอบครอง หลังจากที่ได้รับโทษ 2 ปีแล้วและในระหว่าง 2 ปีนั้นนักโทษได้ประพัตินดีและมีได้กระทำผิดกฎระเบียบของเรือนจำมาโดยตลอด ฉะนั้น ระยะเวลาที่ต้องรับโทษจำคุกของเขาคือ โทษจำคุกที่รับแล้วจริง 2 ปีรวมกับเครดิตเวลา 2 ปีที่ประพัตินดี(คือ ช่วงเวลาเดียวกับที่รับโทษไปแล้ว) รวมเป็นระยะเวลา 4 ปีตามที่ศาลลง ในกรณีนี้จะมีการใช้ดุลพินิจว่านักโทษ A จะได้รับการปล่อยตัวให้กลับไปอยู่ในสังคมแต่ยังคงอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของสำนักงานคุมประพัตินหรือไม่ อีกทั้งนักโทษที่จะได้รับการปล่อยตัวในลักษณะนี้ได้จะต้องไม่มีการยื่นคำร้องขอให้มีการปล่อยชั่วคราวโดยมีทัณฑ์บน (Parole)มาแล้วด้วย ถ้ามีการใช้ดุลพินิจปล่อยตัวนักโทษ A แล้ว นักโทษจะต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของสำนักงานคุมประพัตินต่อไปเป็นระยะเวลา 2 ปี (ตามเครดิตเวลา 2 ปีที่ประพัตินดี) และจะต้องมีการรายงานตัวพนักงานคุมประพัติน ตรวจสอบสารเสพติด รับใช้สังคม แล้วแต่กรณี

จะถึงแก่ความตายหรือเป็นอันตรายสาหัสแก่กาย (Criminal Endangerment) และความผิดอาญาที่มีความรุนแรงฐานอื่น ๆ 2) ความผิดอาญาเกี่ยวกับทรัพย์สิน (Property Offenses) อันหมายถึงรวมถึง การบุกรุกเข้าไปในเคหสถานเพื่อก่ออาชญากรรม ลักทรัพย์ ลักทรัพย์ประเภทยานยนต์ ฉ้อโกง ครอบครองและจำหน่ายทรัพย์สินที่ได้จากการลักทรัพย์มา ทำลายทรัพย์สิน บุกรุก ทำให้เสียทรัพย์ (Vandalism) เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับทรัพย์สินของผู้อื่นโดยเจตนาก่อให้เกิดความเดือดร้อน รำคาญโดยไม่มีสิทธิ (Criminal Tampering) และความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินฐานอื่น ๆ 3) ความผิดอาญาเกี่ยวกับยาเสพติด (Drug Offenses) รวมถึงการครอบครอง ผลิต ขนส่ง และความผิดอาญาเกี่ยวกับยาเสพติดฐานอื่น ๆ 4) ความผิดอาญาเกี่ยวกับความสงบสุขของสาธารณะ (Public-Order Offenses) หมายถึงรวมถึงอาชญากรรมต่าง ๆ ขั้บรถขณะมีเมา การหลบหนีหรือหลีกเลี่ยงจากการถูกฟ้องร้องดำเนินคดีอาญา การกระทำความผิดต่าง ๆ เกี่ยวกับศาล การขัดขวางต่าง ๆ การเสนอหรือเข้ามีส่วนร่วมกับการค้าประเวณีเพื่อหาผลกำไรโดยผิดกฎหมาย (Commercialized Vice) ข้อหาอื่น ๆ อันเกี่ยวข้องกับศีลธรรมอันดีและการประพฤติชอบ (Morals and Decency Charges) การฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และความผิดฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความสงบสุข

จากแผนภูมิที่ 3-38 นี้จำนวนผู้ต้องขังที่ถูกตัดสินว่ากระทำความผิดอาญาที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้นเกินกว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนประชากรในเรือนจำ

แผนภูมิที่ 3-38 แสดงอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ต้องขังโดยรวมในสหรัฐอเมริกา

(Incarceration rate)

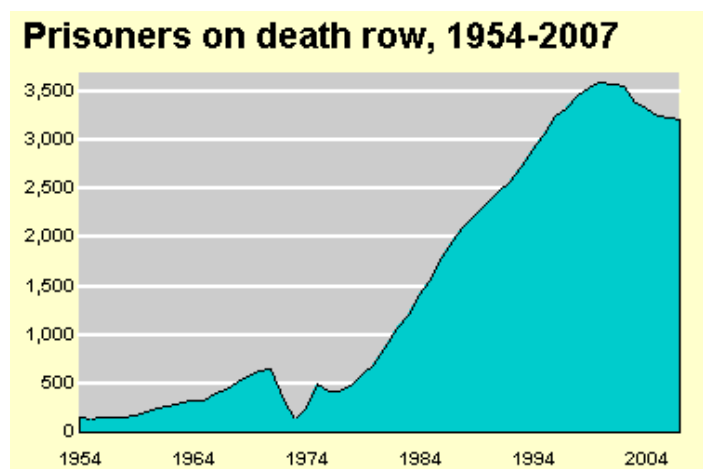

ที่มา: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/glance/incrt.htm>

แหล่งข้อมูลที่นำมาแสดงในแผนภูมินี้ มาจากรายงานประจำปีเกี่ยวกับจำนวนประชากรผู้ที่ถูกกักกันภายใต้ระบบราชทัณฑ์ และการรายงานข้อมูลจำนวนผู้ต้องขังในปี ค.ศ. 2007 เมื่อพิจารณาจากแผนภูมิจะพบว่า หลังจากมีการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและเห็นได้ชัดของจำนวนผู้กระทำความผิดที่ถูกควบคุมตัวอยู่ในเรือนจำในปี ค.ศ. 1980 และ 1990 อัตราการเพิ่มขึ้นในปีที่ผ่านมา กลับเพิ่มขึ้นทีละน้อย

แผนภูมิที่ 3-39 แสดงจำนวนผู้ต้องขังที่ต้องโทษประหารชีวิต

(Prisoners under sentence of death)

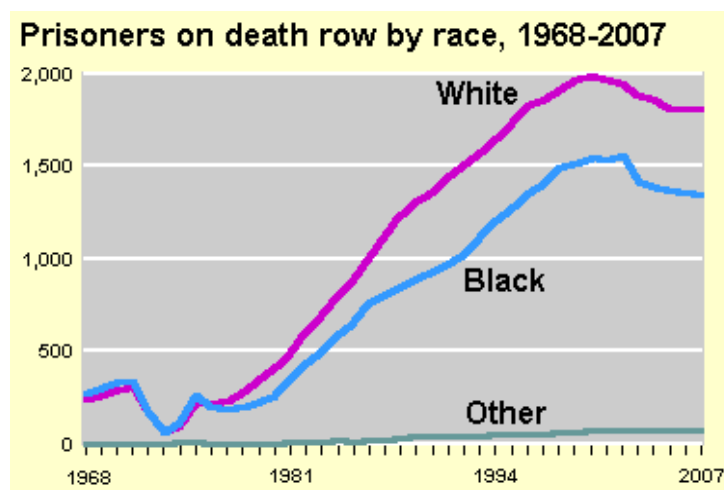

ที่มา: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/glance/dr.htm>

แหล่งข้อมูลที่นำมาแสดงในแผนภูมินี้มาจากรายงานข้อมูลจำนวนผู้ต้องขังในปี ค.ศ. 2007 ที่แสดงให้เห็นว่าหลังจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับโทษประหารชีวิตเพิ่มขึ้นอย่างมากและรวดเร็ว นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1984 แต่ก็ลดลงอย่างต่อเนื่องติดต่อกันถึง 6 ปี นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 2004 เช่นกัน

แผนภูมิที่ 3-40 แสดงจำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับโทษประหารชีวิตจำแนกตามเผ่าพันธุ์

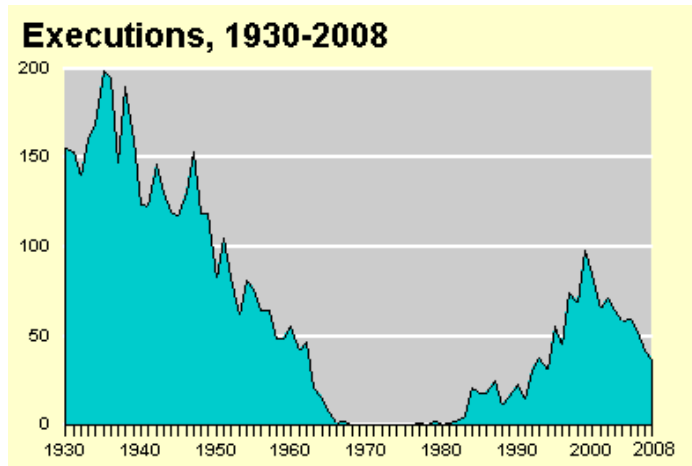
(Prisoners under sentence of death by race)

ที่มา : <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/glance/drrace.htm>

แหล่งข้อมูลที่นำมาแสดงในแผนภูมินี้มาจากรายงานข้อมูลจำนวนผู้ต้องขังในปี ค.ศ. 2007 และแสดงให้เห็นว่านับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1976 ที่ศาลฎีกาแห่งสหรัฐอเมริกา นำโทษประหารชีวิตกลับมาใช้อีกครั้งหนึ่ง จำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งของผู้ต้องขังที่รอรับโทษประหารชีวิตนั้นเป็นคนผิวดำ

แผนภูมิที่ 3-41 แสดงจำนวนผู้ต้องขังที่ถูกประหารชีวิตตามคำพิพากษา (Executions)

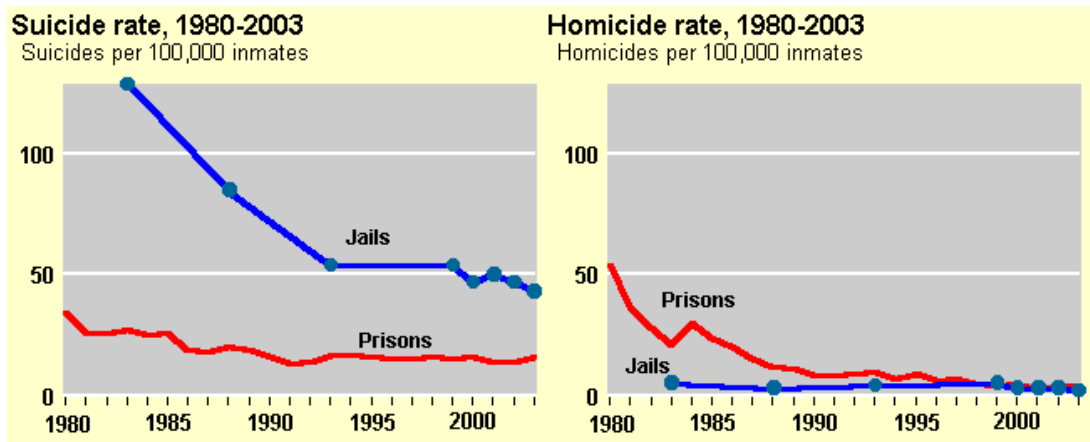

ที่มา: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/glance/exe.htm>

แหล่งข้อมูลที่นำมาแสดงในแผนภูมินี้มาจากรายงานข้อมูลจำนวนผู้ต้องขังในปี ค.ศ. 2007 แผนภูมินี้แสดงให้เห็นว่าในปี ค.ศ.2008 นั้นจำนวนผู้ถูกคุมขังที่ถูกประหารชีวิตแล้วนั้นสูงกว่าจำนวนผู้ต้องขังที่ถูกประหารชีวิตในปี ค.ศ. 2007 ถึง 5 เท่า

แผนภูมิที่ 3-42 แสดงอัตราการฆ่าตัวตายและการฆ่าผู้อื่นในเรือนจำ

(Suicide and homicide rates)

ที่มา: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/glance/shipj.htm>

อัตราการเสียชีวิตของผู้ถูกคุมขังในท้องขังระดับท้องถิ่นนั้นรวบรวมจากค่าเฉลี่ยในจำนวนผู้เสียชีวิตแต่ละวันในแต่ละปี ข้อมูลของการเสียชีวิตในปี ค.ศ. 1983-1999 มาจากการรวบรวมข้อมูลประชากรในเรือนจำ ส่วนข้อมูลตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000-2003 มาจากแผนการรายงานจำนวนผู้เสียชีวิตขณะถูกควบคุมตัว (The Deaths in Custody Reporting Program (DCRP))

อัตราการเสียชีวิตในเรือนจำระดับรัฐตั้งแต่ปี ค.ศ. 1980-2000 ได้มาจากการนับจำนวนผู้เสียชีวิตจากผู้ถูกคุมขังที่ถูกตัดสินลงโทษและจากจำนวนประชากรผู้ต้องขังในเขตอำนาจศาลที่รวบรวมโดยแผนงานสถิติผู้ต้องขังแห่งชาติ (The National Prisoner Statistics (NPS) program) ณ วันที่ 31 ธันวาคม นอกจากนี้ อัตราผู้เสียชีวิตที่แสดงในปี ค.ศ. 2001-2003 เป็นข้อมูลที่ได้จากแผนการรายงาน

จำนวนผู้เสียชีวิตขณะถูกควบคุมตัว (The Deaths in Custody Reporting Program (DCRP)) และจากแผนงานสถิติผู้ต้องขังแห่งชาติที่รวบรวมข้อมูลประชากรผู้ถูกควบคุมตัว ณ วันที่ 31 มิถุนายน กล่าวโดยสรุปได้ว่า จำนวนผู้เสียชีวิตจากการฆ่าตัวตายและการถูกฆาตกรรมในเรือนจำและห้องขังระดับรัฐนั้นลดลง

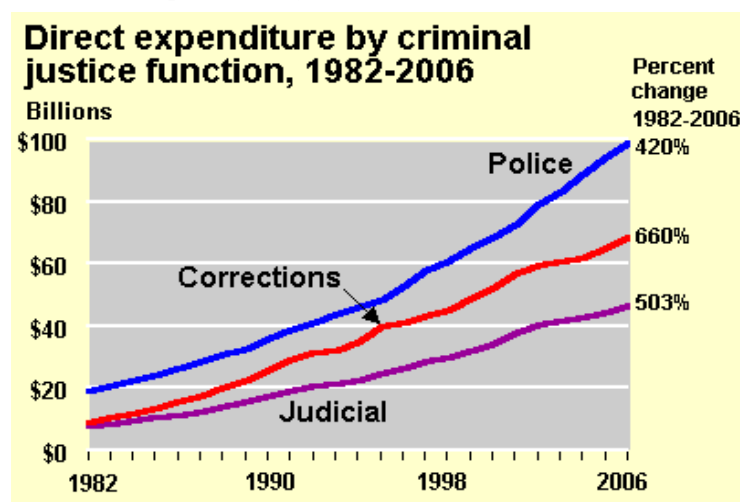
7) งบประมาณที่มีการใช้จ่ายและการจ้างงาน (*Expenditure and Employment*)

- การสำรวจข้อมูลผู้ช่วยผู้พิพากษา (Justice Assistance Data Survey (formerly Justice Expenditure & Employment Survey))

- การสำรวจข้อมูลการใช้จ่ายและการจ้างงานผู้พิพากษา (Justice Expenditure & Employment Extracts Series)

แนวโน้มของงบประมาณที่มีการใช้จ่ายสำหรับองค์กรเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมนั้นสามารถแสดงได้ 2 ลักษณะ กล่าวคือ 1) โดยความรับผิดชอบของหน่วยงาน และ 2) โดยลำดับชั้นขององค์กร

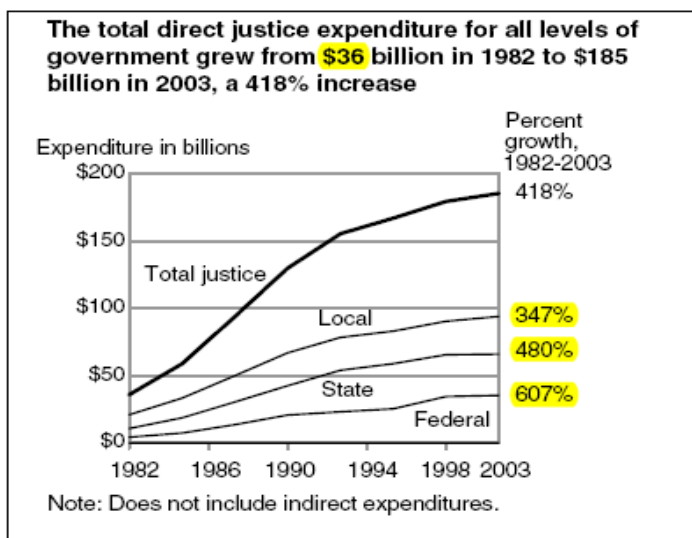
แผนภูมิที่ 3-43 แสดงงบประมาณที่มีการใช้จ่ายแสดงโดยความรับผิดชอบของหน่วยงาน (Direct Expenditure by Criminal Justice Function)

ที่มา: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/glance/exptyp.htm>

งบประมาณที่มีการใช้จ่ายโดยตรงโดยหน่วยงานหลักด้านกระบวนการยุติธรรมอันได้แก่พนักงานสอบสวน ราชทัณฑ์และศาลยุติธรรมนั้นเพิ่มขึ้นโดยตลอด โดยเฉพาะงบประมาณที่มีการใช้จ่ายโดยพนักงานสอบสวนนั้นเพิ่มจำนวนขึ้นมากที่สุด

แผนภูมิที่ 3-44 แสดงงบประมาณที่มีการใช้จ่ายแสดงโดยความรับผิดชอบของหน่วยงาน

ที่มา: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/pub/pdf/jeeus03.pdf>

ตารางที่ 3-45 แสดงงบประมาณการใช้จ่ายโดยรวมพร้อมอัตราการเปลี่ยนแปลงประจำปีงบประมาณ 1982-2003 แสดงโดยความรับผิดชอบของหน่วยงาน

Table 2. Total direct and intergovernmental expenditure of Federal, State, and local governments for each justice function, and percent change, fiscal years 1982-2003

	Federal				State				Local			
	Total	Police protection	Judicial and legal	Corrections	Total	Police protection	Judicial and legal	Corrections	Total	Police protection	Judicial and legal	Corrections
Expenditure (in millions)												
1982	\$4,458	\$2,527	\$1,390	\$541	\$11,602	\$2,833	\$2,748	\$6,020	\$20,968	\$14,172	\$3,784	\$3,011
1987	7,496	4,231	2,271	994	20,157	4,067	4,339	11,691	33,265	21,089	6,230	5,947
1992	17,423	7,400	7,377	2,646	33,755	5,593	7,723	20,439	50,115	29,659	10,052	10,404
1997	27,065	12,518	10,651	3,896	46,444	7,501	9,803	29,141	67,083	40,976	13,101	13,007
2000	27,820	13,999	9,353	4,467	58,165	9,787	13,249	35,129	78,995	48,219	14,842	15,934
2001	30,443	15,014	10,230	5,199	63,372	10,497	14,444	38,432	83,377	50,718	15,938	16,721
2002	34,346	17,626	11,013	5,707	65,508	11,081	15,365	39,062	90,485	55,086	17,042	18,358
2003	35,323	20,422	9,356	5,545	66,114	11,144	15,782	39,187	93,877	57,503	17,718	18,656
Percent change 1982-2003	692.4%	708.2%	573.1%	925.0%	469.9%	293.4%	474.3%	550.9%	347.7%	305.8%	368.2%	519.6%
Average annual percent change, 1982-2003	9.9%	10.0%	9.1%	11.2%	8.2%	6.4%	8.3%	8.9%	7.1%	6.6%	7.3%	8.6%

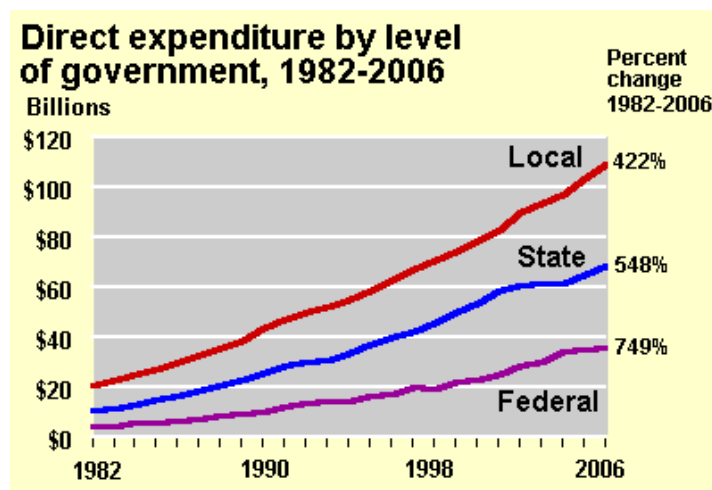
Note: Detail may not add to total because of rounding.

Sources for Federal Expenditure Data: 1982-96 Annual Finance Survey, U.S. Census Bureau. For 1997-99, detailed functional tables, *Budget Authority by Function, Category and Program*. For 2000-03, historical tables, "Outlays by function and subfunction," Office of Management and Budget, Executive Office of the President.

ที่มา: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/pub/pdf/jeeus03.pdf>

กิจการราชทัณฑ์มีอัตราการใช้จ่ายเฉลี่ยเพิ่มขึ้นในแต่ละปีสูงที่สุด โดยที่หน่วยงานราชทัณฑ์ในระดับท้องถิ่นมีอัตราการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นร้อยละ 9 ส่วนหน่วยงานราชทัณฑ์ในระดับรัฐบาลกลางมีอัตราการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นร้อยละ 11 สำหรับความรับผิดชอบด้านป้องกันของตำรวจนั้น ระดับรัฐและท้องถิ่นมีอัตราการใช้จ่ายงบประมาณเพิ่มขึ้นน้อยที่สุดเพียงแค่อ้อยละ 6.5 ส่วนระดับรัฐบาลกลางเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ในแต่ละปี

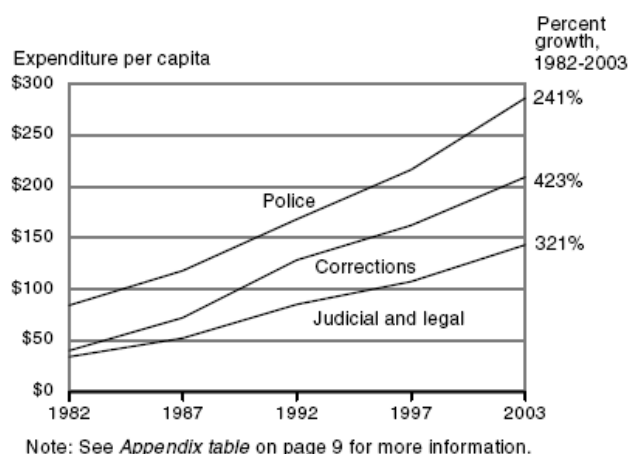
แผนภูมิที่ 3-46 แสดงงบประมาณที่มีการใช้จ่ายแสดงโดยลำดับชั้นขององค์กร (Direct Expenditure by Level of Government)

ที่มา: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/glance/expgov.htm>

จากแผนภูมิทั้งสองข้างต้นนี้แสดงให้เห็นว่าองค์กรของรัฐในระดับท้องถิ่นนั้นมีการใช้จ่ายงบประมาณสูงกว่าองค์กรในระดับรัฐและระดับรัฐบาลกลาง และในปีงบประมาณ 2006 องค์กรระดับท้องถิ่น ระดับรัฐและระดับรัฐบาลกลางมีการใช้จ่ายโดยประมาณอยู่ที่ 2140 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สำหรับการจัดการป้องกันโดยตำรวจ การราชทัณฑ์ และกระบวนการยุติธรรมและกระบวนการด้านกฎหมายอื่น ๆ ซึ่งงบประมาณที่ใช้จ่ายไปในจำนวนนี้เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.1 ของปีที่ผ่านมา นอกจากนี้ในปีงบประมาณ 2006 นี้ องค์กรระดับท้องถิ่นและระดับรัฐ ใช้จ่ายเงินงบประมาณรวมกันเป็นจำนวนร้อยละ 83 ของงบประมาณทั้งปวงที่กำหนดให้สำหรับทุกองค์กรที่เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรม องค์กรในระดับรัฐบาลกลางใช้จ่ายมากกว่า 360 ล้านดอลลาร์สหรัฐเพื่อกระบวนการยุติธรรมทั้งในคดีแพ่งและคดีอาญาเท่านั้น ส่วนองค์กรระดับรัฐใช้จ่ายอยู่ที่ มากกว่า 690 ล้านดอลลาร์สหรัฐและองค์กรระดับท้องถิ่นใช้จ่ายอยู่ที่ มากกว่า 1090 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

แผนภูมิที่ 3-47 แสดงแนวโน้มในการใช้จ่ายเงินงบประมาณประจำปีงบประมาณ 1982-2003 แสดงโดยลำดับขององค์กรรัฐ (Trend in spending by level of government)

Note: See Appendix table on page 9 for more information.

ที่มา: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/pub/pdf/jeeus03.pdf>

ตารางที่ 3-48 แสดงงบประมาณการใช้จ่ายโดยรวมพร้อมอัตราการเปลี่ยนแปลงประจำปี
งบประมาณ 1982-2003 แสดงโดยลำดับขององค์กรรัฐ

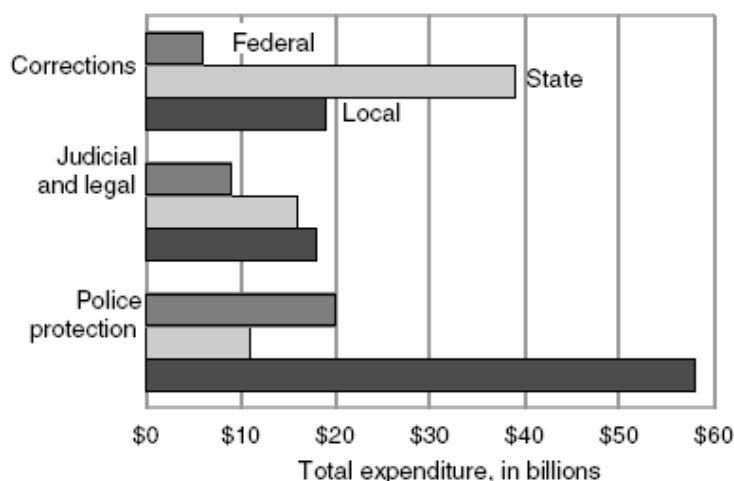
Year	Total* (Federal, State, and local direct)	Federal			State			Local		
		Total	Direct	Intergov- ernmental	Total	Direct	Intergov- ernmental	Total	Direct	Intergov- ernmental
Expenditure (in millions)										
1982	\$35,842	\$4,458	\$4,269	\$189	\$11,602	\$10,651	\$951	\$20,968	\$20,922	\$46
1987	58,871	7,496	7,231	265	20,157	18,465	1,692	33,265	33,175	90
1992	93,777	17,423	13,529	3,894	33,755	30,271	3,484	50,115	49,977	138
1997	129,793	27,065	20,524	6,541	46,444	42,353	4,091	67,083	66,916	167
2000	155,722	27,820	23,086	4,734	58,165	53,991	4,175	78,995	78,644	351
2001	167,113	30,443	25,285	5,158	63,372	58,820	4,552	83,377	83,007	370
2002	179,580	34,346	28,548	5,798	65,508	60,912	4,596	90,485	90,120	366
2003	185,490	35,323	30,197	5,126	66,114	61,743	4,371	93,877	93,550	327
Percent change										
1982-2003	417.5%	692.4%	607.4%	2,612.2%	469.9%	479.7%	359.6%	347.7%	347.1%	610.9%
Average annual percent change, 1982-2003										
	7.7%	9.9%	9.3%	16.2%	8.2%	8.3%	7.2%	7.1%	7.0%	9.3%

Note: Detail may not add to total because of rounding.
*Duplicative transactions between levels of government (intergovernmental transfers) are excluded from the total for all governments, the State total, and the local total. These intergovernmental expenditures consist of payments from one government to another and are presented as a direct expenditure of a recipient government. See page 9 for further details.

ที่มา: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/pub/pdf/jeeus03.pdf>

จากแผนภูมิที่ 22 และตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า จำนวนงบประมาณการใช้จ่ายโดยรวมที่แสดงแยกแต่ละประเภทการใช้จ่ายสำหรับแต่ละองค์กรนั้นเพิ่มขึ้นระหว่างปี ค.ศ.1982 และปี ค.ศ.2003 โดยที่ราชทัณฑ์นั้นมีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นสูงสุดถึง 423 เปอร์เซ็นต์

แผนภูมิที่ 3-49 แสดงงบประมาณการใช้จ่ายโดยรวม (สิบล้านดอลลาร์สหรัฐ)

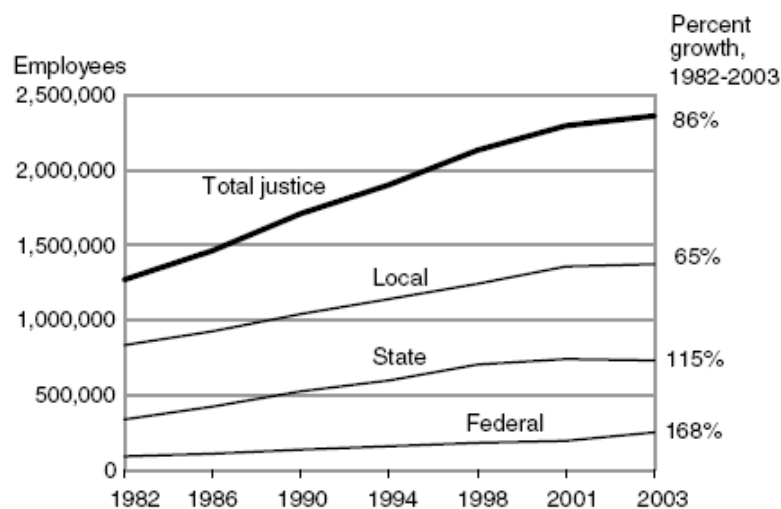
ที่มา: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/pub/pdf/jeeus03.pdf>

จากแผนภูมินี้ มีการแสดงข้อมูลให้เห็นเพิ่มเติมว่าในปีงบประมาณ 2003 องค์กรระดับรัฐเป็นฝ่ายที่ใช้จ่ายมากที่สุดถึง 3,920 ล้านดอลลาร์สหรัฐเพื่อกิจการราชทัณฑ์ และสำหรับองค์กรระดับท้องถิ่นได้เป็นฝ่ายใช้จ่ายสูงที่สุดถึง 5,750 ล้านดอลลาร์สหรัฐเช่นกันแต่เพื่อกิจการด้านตำรวจ

นอกเหนือจากข้อมูลด้านงบประมาณการใช้จ่าย สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมยังได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้านกำลังพลขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมเช่นเดียวกัน ดังนั้น

แผนภูมิด้านล่างนี้จึงจำนวนลูกจ้างและอัตราการเพิ่มขึ้นของจำนวนลูกจ้างในทุกองค์กรที่เกี่ยวข้อง
กระบวนการยุติธรรม

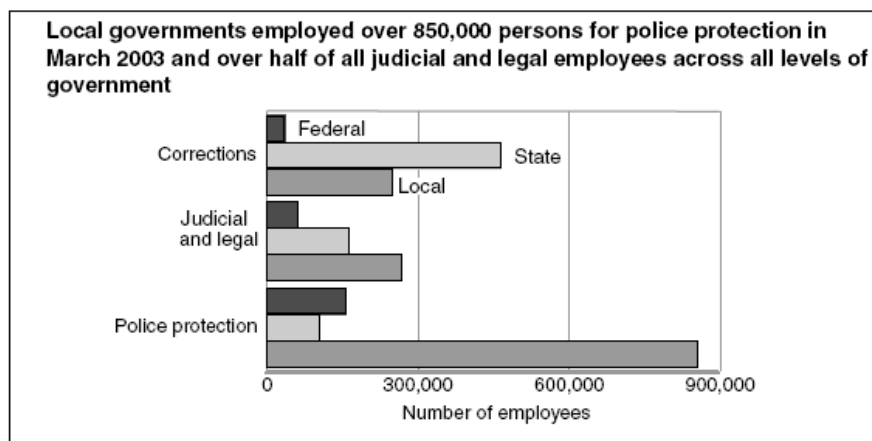
แผนภูมิที่ 3-50 แสดงจำนวนลูกจ้างในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม

ที่มา: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/pub/pdf/jeeus03.pdf>

จำนวนโดยรวมของลูกจ้างในกระบวนการยุติธรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 86 ระหว่างปี
ค.ศ. 1982-2003 โดยที่หน่วยงานระดับรัฐบาลกลางมีอัตราการเพิ่มขึ้นของลูกจ้างสูงสุดถึง
168 เปอร์เซ็นต์

แผนภูมิที่ 3-51 แสดงการกระจายการจ้างงานแสดงโดยลำดับขององค์กรและ
กิจกรรม (2003) (Distribution of Employment by Level of Government and Activity)

ที่มา: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/pub/pdf/jeeus03.pdf>

แผนภูมิที่ 3-52 แสดงการกระจายการจ้างงานแสดงโดยลำดับขององค์กรและกิจกรรม

(2003) (Distribution of Employment by Level of Government and Activity)

Activity	All governments	Federal	State	Local	Percent distribution			
					Total	Federal	State	Local
Total justice system								
Total employees	2,361,193	253,367	733,570	1,374,256	100%	10.7%	31.1%	58.2%
2003 March payroll*	\$9,041	\$1,279	\$2,639	\$5,123	100	14.1	29.2	56.1
Police protection								
Total employees	1,118,936	156,607	105,933	856,396	100%	14.0%	9.5%	76.5%
2003 March payroll*	\$4,545	\$760	\$438	\$3,347	100	16.7	9.6	73.6
Judicial and legal								
Total employees	494,007	61,984	164,051	267,972	100%	12.5%	33.2%	54.2%
2003 March payroll*	\$1,969	\$353	\$682	\$934	100	17.9	34.6	47.4
Corrections								
Total employees	748,250	34,776	463,586	249,888	100%	4.6%	62.0%	33.4%
2003 March payroll*	\$2,526	\$165	\$1,519	\$842	100	6.5	60.1	33.3

Note: Detail may not add to total because of rounding. These data are based on a summation of responses from individual State and local government agencies. Local government data are estimates subject to sampling variability, see Methodology for details. Refer to Bureau of Justice Statistics Report, *Federal Law Enforcement Officers, 2002* for detail of Federal employment <<http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/abstract/leo02.htm>>. *Payroll is in millions.

ที่มา: <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/pub/pdf/jeeus03.pdf>

จากข้อมูลที่แสดงในแผนภูมิที่ 25 และตารางที่ 3 ข้างต้น อัตราการจ้างงานในองค์กรของรัฐระดับท้องถิ่นมีจำนวนมากกว่าจำนวนรวมกันของการจ้างงานโดยองค์กรของรัฐระดับรัฐและระดับรัฐบาลกลาง กล่าวโดยสรุป จำนวนลูกจ้างในองค์กรของรัฐระดับท้องถิ่นมีจำนวนร้อยละ 58 ของจำนวนลูกจ้างโดยรวม นอกจากนี้ การจ้างงานโดยรวมขององค์กรของรัฐระดับรัฐและระดับท้องถิ่นมีจำนวนมากกว่าร้อยละ 89 ของลูกจ้างทั้งหมดในกระบวนการยุติธรรม ในขณะที่องค์กรของรัฐระดับรัฐบาลกลางเป็นฝ่ายจ้างงานในอีกร้อยละ 11 ที่เหลือ

อัตราการจ้างงานในหน่วยงานราชทัณฑ์ระดับรัฐมีอัตราสูงสุดคือร้อยละ 62 ในขณะที่หน่วยงานราชทัณฑ์ระดับท้องถิ่นมีอัตราการจ้างร้อยละ 33 และหน่วยงานราชทัณฑ์ระดับรัฐบาลกลางมีอัตราการจ้างต่ำสุดได้แก่ร้อยละ 5

นอกจากนี้ เนื่องจากองค์กรบังคับใช้กฎหมายนั้นส่วนใหญ่เป็นความรับผิดชอบของหน่วยงานระดับท้องถิ่น ดังนั้น ตำรวจส่วนใหญ่เป็นจำนวนถึงร้อยละ 77 จึงทำงานในองค์กรระดับท้องถิ่น และสำหรับระดับรัฐบาลกลางมีอัตราการจ้างตำรวจอยู่ที่ร้อยละ 14 ส่วนองค์กรระดับรัฐเป็นฝ่ายจ้างงานตำรวจในส่วนที่เหลือ คือร้อยละ 10

กล่าวโดยละเอียด จำนวนค่าใช้จ่ายโดยประมาณในอัตราร้อยละ 59 ถูกใช้ไปเพื่อเป็นเงินเดือนให้กับลูกจ้างในองค์กร

8) ระบบบันทึกข้อมูลประวัติอาชญากร (Criminal Record Systems)

ข้อมูลประวัติอาชญากรนั้น จะประกอบไปด้วยข้อมูลด้านการจับกุมทั้งหลาย และการชี้ขาดตัดสินคดีอาญาของผู้กระทำความผิดแต่ละบุคคล ดังนั้นข้อมูลประวัติอาชญากรที่มีความสมบูรณ์ถูกต้องและเข้าถึงได้อย่างรวดเร็วแล้วนั้นจะมีส่วนช่วยให้แต่ละรัฐนั้น 1) พิสูจน์ได้ในทันทีทันใดว่าบุคคลนั้น ๆ เป็นผู้ที่มีประวัติอาชญากรในรัฐใดรัฐหนึ่งหรือไม่ 2) มีส่วนช่วยเหลือเป็นอย่างมากในการห้ามบุคคลที่กระทำความผิดอาญาร้ายแรงหรือบุคคลอื่น ๆ จากการซื้ออาวุธปืน 3) ช่วยในการตรวจสอบ

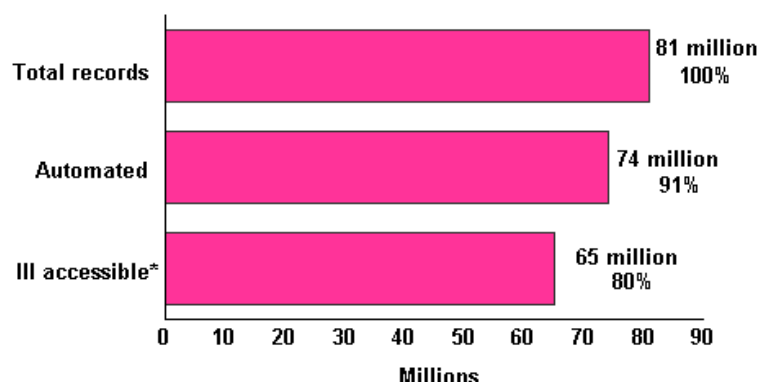
ประวัติของบุคคลที่จะต้องรับผิดชอบในการดูแลเด็ก ผู้สูงอายุหรือผู้พิการ 4) ช่วยในการพิสูจน์บุคคล เพื่อตรวจสอบประวัติว่าเคยก่อความรุนแรงในครอบครัวหรือมีพฤติกรรมที่เฝ้าติดตามและข่มขู่ (Stalking)¹¹¹ หรือไม่ 5) มีส่วนช่วยในการตัดสินประเด็นเกี่ยวกับการปล่อยชั่วคราวและการควบคุมตัว ผู้กระทำความผิด และมีส่วนช่วยในการฟ้องร้องดำเนินคดีอาญาที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพรวมถึงช่วย ในการกำหนดโทษเกี่ยวกับการกักขังหรือจำคุกที่เหมาะสมมากยิ่งขึ้น และ 6) สามารถที่จะตรวจสอบ ปูมหลังได้ตลอดเวลาเพื่อเป็นการรักษาและปกป้องความสงบสุขของสาธารณะและความปลอดภัยของ ประเทศอีกด้วย

นอกจากนี้ ประวัติอาชญากรนั้นจะถูกจัดเก็บรวบรวมโดยแต่ละรัฐและบันทึกใน หน่วยงานรับผิดชอบส่วนกลาง อย่างไรก็ตาม เพื่อเป็นการสนับสนุนการแลกเปลี่ยนระหว่างรัฐด้านข้อมูล ประวัติอาชญากร สำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกาจะเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดให้มี และดูแลเกี่ยวกับระบบดัชนีในการพิสูจน์ระหว่างรัฐ (Interstate Identification Index (III), Index-Pointer System) ซึ่งเป็นระบบบันทึกข้อมูลบุคคลที่ถูกจับกุมในคดีความผิดอาญาอุกฉกรรจ์หรือความผิดอาญา ร้ายแรงฐานอื่นดังที่ระบุไว้ในกฎหมายระดับรัฐบาลกลางและระดับรัฐ

แผนภูมิที่แสดงด้านล่างนี้แสดงให้เห็นถึงสัดส่วนการเข้าถึงประวัติอาชญากรที่ปรากฏ เป็นข้อมูลในปี 2006

แผนภูมิที่ 3-53 สัดส่วนการเข้าถึงประวัติอาชญากรในปี 2006

Proportion of automated and III accessible criminal records, 2006

ที่มา : <http://www.ojp.usdoj.gov/bjs/crs.htm#Programs>

¹¹¹ ความผิดฐานติดตามและข่มขู่ (Stalking) หมายถึงการกระทำใด ๆ ก็ตามที่มุ่งตรงไปยังบุคคลใด บุคคลหนึ่งซึ่งอาจก่อให้เกิดความกลัวอย่างมีเหตุผลขึ้นได้

The National Center for Victims of Crime, *Analyzing Stalking Laws*, Available :

<http://www.ncvc.org/src/AGP.Net/Components/DocumentViewer/Download.aspxnz?DocumentID=41531>
[Accessed April 2009].

- ข้อมูลโดยย่อของกฎหมายระดับรัฐเกี่ยวกับสิทธิส่วนบุคคลและความปลอดภัย (Compendium of State Privacy and Security Legislation)
- โครงการรวบรวมข้อมูลด้านสถิติเกี่ยวกับคำขอมีอาวุธปืน (Firearm Inquiry Statistics Project (FIST))
- การสำรวจประวัติในทันที (National Instant Background Check (NIC) Survey – 2001)
- การสำรวจระบบสารสนเทศเกี่ยวกับประวัติอาชญากรรมในระดับรัฐ (Survey of State Criminal History Information Systems)
- การสำรวจบทบัญญัติแห่งกฎหมายในระดับรัฐเกี่ยวเนื่องแก่การซื้อขายอาวุธปืน (Survey of State Procedures Related to Firearm Sales)

3.2.5 ประสิทธิภาพของการบูรณาการสถิติในสหรัฐอเมริกา

การนำเสนอข้อมูลด้านสถิติเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา โดยสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรม จะจัดทำในรูปแบบของ สมุดประมวลข้อมูลสถิติเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (Sourcebook of Criminal Justice Statistics)¹¹² เป็นแหล่งข้อมูลที่จัดทำโดยสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมเพื่อรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลมากกว่า 200 แหล่งเกี่ยวกับหลายๆ ด้านของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในสหรัฐอเมริกาและมีการนำเสนอมากกว่า 1,000 ตารางนับตั้งแต่ปี 1973 เป็นต้นมา

การนำเสนอข้อมูลด้านสถิติโดยแหล่งข้อมูลนี้จะแบ่งการนำเสนอเป็น 6 ส่วนใหญ่ๆ ด้วยกัน ได้แก่

- 1) ลักษณะเฉพาะของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (Criminal Justice Characteristics)
- 2) ความเห็นของสาธารณะ (Public Opinion)
- 3) อาชญากรรมและผู้เสียหาย (Crime and Victims)
- 4) การจับกุมและการยึด (Arrests, Seizures)
- 5) ศาล การฟ้องร้องดำเนินคดีอาญาและการตัดสินลงโทษ (Courts, Prosecution, Sentencing)
- 6) การปล่อยโดยมีทัณฑ์บน ที่คุมขัง ทัณฑสถานและโทษประหารชีวิต (Parole, Jails, Prisons, Death Penalty)

จากการศึกษาค้นคว้าอย่างละเอียดและรอบคอบทำให้ได้ข้อสรุปเป็นที่แน่นอนว่าในประเทศสหรัฐอเมริกานั้น สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรม (Bureau of Justice Statistics) เป็นหน่วยงานกลางที่มีความสำคัญที่สุด ในการรวบรวมและบูรณาการสถิติเกี่ยวกับอาชญากรรมทั้งปวงในประเทศสหรัฐอเมริกา รวมทั้งรวบรวมสถิติด้านอื่นอันเกี่ยวข้องกับองค์กรเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ได้แก่ ตำรวจ อัยการและศาล จึงอาจกล่าวได้ว่า การรวบรวมและบูรณาการข้อมูลสถิติ

¹¹² Sourcebook of Criminal Justice Statistics. Available:

<http://www.albany.edu/sourcebook/index.html> [Accessed April 2009].

เกี่ยวกับอาชญากรรมเป็นหน้าที่หลักของสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรม (Bureau of Justice Statistics) ในการที่จะดำเนินการรวบรวม วิเคราะห์ จัดพิมพ์และเผยแพร่ อย่างถูกต้องแท้จริง ปราศจากความโน้มเอียงใดๆ และตรงตามกำหนดซึ่งข้อมูลทางด้านสถิติเกี่ยวกับอาชญากรรม ผู้กระทำความผิดทางอาญา ผู้เสียหายทางอาญา และการดำเนินการ การบริหารเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมโดยรวมของฝ่ายรัฐในทุก ๆ ระดับ โดยมุ่งหมายความสำเร็จของสำนักงานไปที่การสนับสนุนและช่วยเหลือทุก ๆ รัฐ และทุก ๆ องค์กรท้องถิ่นปรับปรุงให้ดีขึ้น ซึ่งการเก็บบันทึกข้อมูลด้านกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในอันที่จะเป็นประโยชน์ในการที่จะต่อต้านอาชญากรรมที่เกิดขึ้น และทำให้เป็นที่มั่นใจได้ว่ากระบวนการยุติธรรมนั้นจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเท่าเทียมกันในทุก ๆ ส่วน

อย่างไรก็ดี นอกเหนือจากสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมที่นับเป็นหน่วยงานกลางที่สำคัญที่สุดในการรวบรวมและบูรณาการเกี่ยวกับข้อมูลสถิติด้านอาชญากรรมแล้ว ยังคงมีหน่วยงานด้านอาชญากรรมอีกเพียงหน่วยงานเดียวเท่านั้น ที่ดำเนินการรวบรวมและบูรณาการข้อมูลสถิติด้านอาชญากรรมเช่นเดียวกัน คือ สำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกา (The Federal Bureau of Investigation) แต่เป็นเพียงการรวบรวมข้อมูลสถิติภายในองค์กรเท่านั้น โดยจะจัดทำในรูปแบบของรายงานข้อมูลด้านอาชญากรรมของสำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกา (FBI's Uniform Crime Report) ซึ่งนับเป็นการรวบรวมข้อมูลด้านอาชญากรรมจากหน่วยงานด้านตำรวจในทุกระดับชั้น ไม่ว่าจะเป็นระดับเมือง รัฐหรือระดับรัฐบาลกลางเพื่อที่จะได้ข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมในมุมมองระดับประเทศ โดยหลักแล้ว ทุกองค์กรที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต่างมีส่วนร่วมในการรายงานข้อมูลด้านอาชญากรรมสู่สำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกา ดังนั้น หน่วยงานเหล่านี้จะเป็นหน่วยงานที่ดำเนินการส่งมอบให้ซึ่งรายงานโดยย่อของความผิดอาญาฐานต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น พร้อมกับส่งมอบรายงานเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดอาญาที่ถูกจับกุมด้วย นอกจากนี้ หน่วยงานดังกล่าวนี้ ๆ ยังต้องจัดส่งเพิ่มเติม ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับผู้บังคับใช้กฎหมายที่ถูกฆ่ารวมถึงการถูกทำร้ายร่างกายสืบเนื่องมาจากอาชญากรรมที่เกิดขึ้นจากความเกลียดชัง (Hate Crime) นอกจากนี้ ในภารกิจที่สำคัญที่สุดแล้ว องค์กรเหล่านี้จะต้องจัดส่งรายงานเกี่ยวกับอาชญากรรมรายเดือนเข้าสู่ระบบการบันทึกข้อมูลอาชญากรรมของส่วนกลางในรัฐของตน และหลังจากนั้น หน่วยงานที่รวบรวมข้อมูลด้านอาชญากรรมในระดับรัฐจะทำการส่งต่อซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมนั้น ๆ ด้วยการบันทึกให้เป็นไปตามคำจำกัดความเกี่ยวกับการกระทำความผิดอาญาที่กำหนดไว้ในคู่มือที่จัดทำโดยส่วนกลาง ซึ่งการส่งต่อข้อมูลนี้จะเป็นการส่งต่อไปยังโครงการรายงานข้อมูลด้านอาชญากรรมในระดับประเทศ ของสำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกา (FBI's Uniform Crime Report) สำหรับรัฐใดก็ตามที่ไม่มีระบบการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับอาชญากรรมในระดับรัฐ องค์กรที่บังคับใช้กฎหมายในรัฐนั้น ๆ จะต้องส่งมอบข้อมูลสถิติเกี่ยวกับอาชญากรรมโดยตรง แก่โครงการรายงานข้อมูลด้านอาชญากรรมของสำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกาในระดับประเทศ และในที่สุดแล้ว สำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกาก็จะเป็นหน่วยงานที่จัดทำให้ซึ่งแบบฟอร์มการรายงานต่าง ๆ แบบรายงานอัตราการเกิดขึ้นของข้อมูลต่าง ๆ (Tally Sheet) หนังสือรวบรวมอัตราการเกิดขึ้นของข้อมูลต่าง ๆ (Tally Books) พร้อมซองจดหมายที่จำหน่ายถึงสำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกา โดยแบบการรายงานต่าง ๆ เหล่านี้จะถูกจัดส่งให้แก่องค์กรที่บังคับใช้

กฎหมายซึ่งมีหน้าที่ในการรายงานข้อมูลเกี่ยวเนื่องกับอาชญากรรมซึ่งตั้งอยู่ในรัฐที่ไม่มีโครงการรายงานข้อมูลเกี่ยวเนื่องกับอาชญากรรมในระดับรัฐ

เมื่อดำเนินการรวบรวมข้อมูลสถิติเป็นที่เรียบร้อยแล้ว สำนักสอบสวนกลางแห่งสหรัฐอเมริกาจะเป็นผู้รวบรวม จัดพิมพ์ และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวเนื่องกับอาชญากรรมต่าง ๆ เหล่านี้ให้แก่หน่วยงานที่เข้าร่วมโครงการ รวมถึงรัฐที่เข้าร่วมโครงการการรายงานข้อมูลเกี่ยวเนื่องกับอาชญากรรมและบุคคลอื่นทั่วไปที่มีความสนใจในข้อมูลอาชญากรรมระดับประเทศ

3.3 ประเทศสหราชอาณาจักร

3.3.1 ระบบการบูรณาการสถิติ

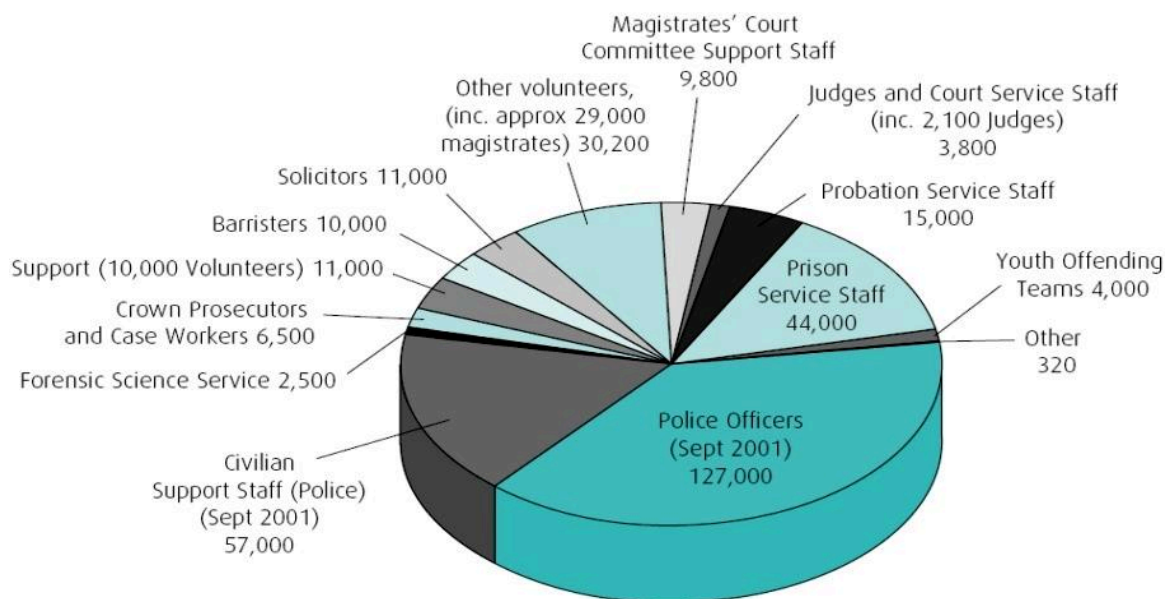
สหราชอาณาจักรมีการออกเอกสารสำคัญฉบับหนึ่ง เรียกว่า “กระบวนการยุติธรรมสำหรับประชาชนทุกคน” หรือ “Justice for All” ออกโดย CJS : Criminal Justice System หรือสำนักงานกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของสหราชอาณาจักร ภายใต้การควบคุมของกระทรวงยุติธรรมสหราชอาณาจักร ซึ่งถือว่าเป็นสมุดปกขาวของกระบวนการยุติธรรมของสหราชอาณาจักรได้ประการหนึ่ง

จุดมุ่งหมายของสมุดปกขาว ได้แก่ ความปลอดภัยของสังคม ซึ่งหมายถึง

- 1) มีมาตรการทางกฎหมายที่จำเป็น สำหรับบังคับต่อผู้มีพฤติกรรมต่อต้านสังคม อาชญากรรมยาเสพติด และความผิดอาญาร้ายแรงอื่น ๆ
- 2) มีกระบวนการยุติธรรมที่มุ่งคุ้มครองเหยื่ออาชญากรรม ให้มีส่วนร่วมที่เหมาะสมกับการคุ้มครองผู้ต้องหา
- 3) ออกมาตรการทางกฎหมายให้อำนาจตำรวจและอัยการเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปราบปรามอาชญากรรม

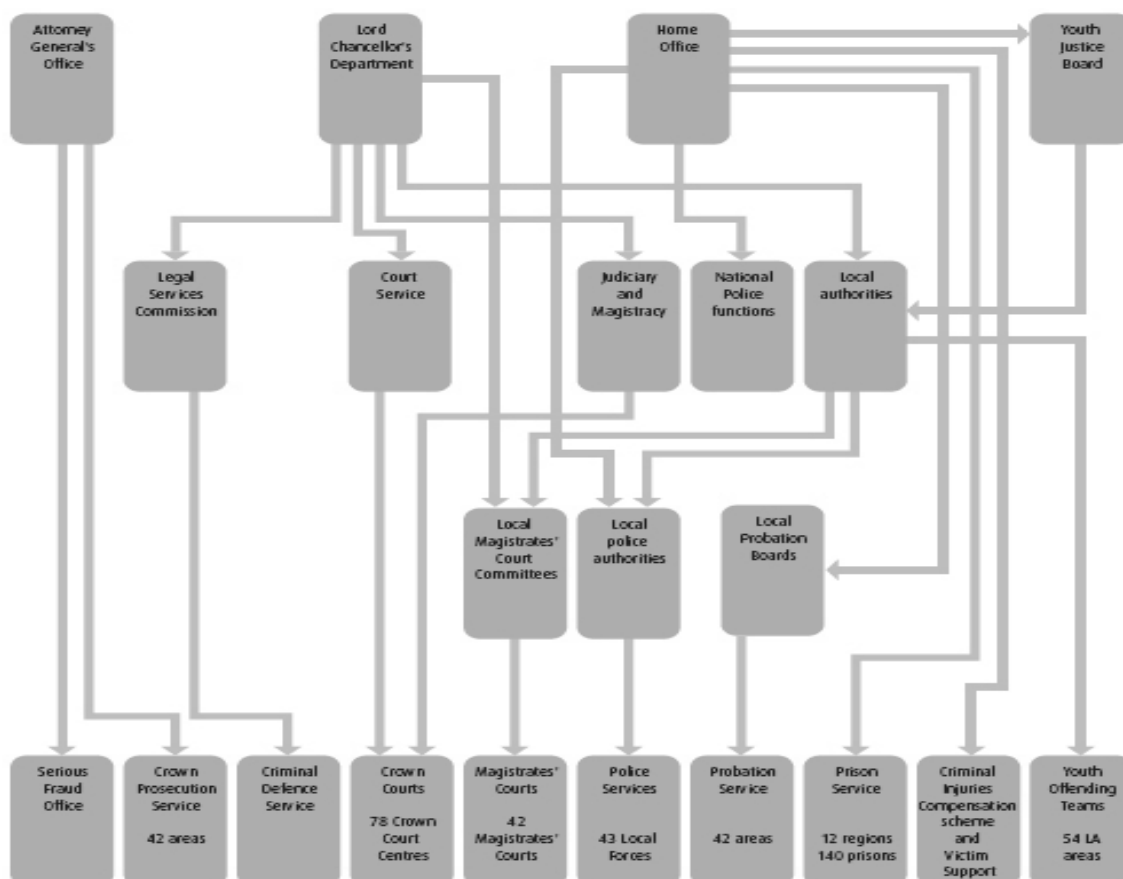
และภายใต้การกำหนดของ Justice for All โครงสร้างของกระบวนการยุติธรรมของสหราชอาณาจักร ซึ่งได้แก่ดินแดนประเทศอังกฤษและเวลส์ กระบวนการยุติธรรมทางอาญาหลักจะประกอบไปด้วยหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ ตำรวจ อัยการ ศาลมาจิสเตรท ศาลยุติธรรม ทนายความ เนติบัณฑิตยสภา เรือนจำ สำนักงานคุมประพฤติ กองนิติวิทยาศาสตร์ รวมไปถึงหน่วยงานภาคประชาชนผู้ช่วยเหลือเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่พิจารณาได้จากแผนผังแสดงโครงสร้างของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม และจำนวนกำลังพลของแต่ละหน่วยงานดังต่อไปนี้

แผนผังที่ 3-54 แสดงโครงสร้างของหน่วยงานใน กระบวนการยุติธรรม และจำนวนกำลังพลของแต่ละหน่วยงาน

และหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการบริหารกิจการยุติธรรมทางอาญาของประเทศอังกฤษและเวลส์ ได้แก่ Criminal Justice System หรือ CJS โครงสร้างของอำนาจบังคับบัญชาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นไปตามแผนผังต่อไปนี้

แผนผังที่ 3-55 โครงสร้างของอำนาจบังคับบัญชาของ CJS

เมื่อพิจารณาถึงระบบกฎหมาย ประเทศอังกฤษและเวลส์ไม่มีประมวลกฎหมายอาญา แต่กฎหมายอาญาที่ใช้เป็นการผสมกันระหว่างกฎหมายลายลักษณ์อักษรและกฎหมายจารีตประเพณี กฎหมายลายลักษณ์อักษรนั้นผ่านกระบวนการทางรัฐสภาเพื่อเสริมกฎหมายที่หน่วยงานของรัฐบาลประกาศใช้ และกฎหมายลายลักษณ์อักษรดังกล่าวอาจถูกตรวจสอบโดยรัฐสภาส่วนกฎหมายจารีตประเพณีเป็นสิ่งที่ซึ่งถูกสร้างมานานหลายศตวรรษ และถูกแปลและย่อในหนังสือกฎหมาย ความผิดที่สำคัญบางประเภท เช่น ความผิดฐานฆ่าผู้อื่น เป็นความผิดตามกฎหมายจารีตประเพณีแต่โทษที่จะลงนั้นบัญญัติอยู่ในกฎหมายลายลักษณ์อักษร แต่ละปีรัฐสภาได้ออกกฎหมายซึ่งได้บัญญัติความผิดใหม่ๆ ขึ้น และบ่อยทีเดียวที่เป็นอาญาฉบับใหม่ ได้มีกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงานด้านยุติธรรมทางอาญา ออกมาใหม่ซึ่งจะทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญกับระบบงานด้านความยุติธรรมทางอาญา

ในปี ค.ศ. 1990 เป็นปีที่ฝ่ายนิติบัญญัติออกกฎหมายมากมายอย่างผิดปกติ พระราชบัญญัติว่าด้วยความยุติธรรมทางอาญา ค.ศ. 1991 ได้ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างเด่นชัดเกี่ยวกับอำนาจพิพากษาคดีด้วยการกำหนดข้อสันนิษฐานเพื่อให้มีการพิจารณาลงโทษประเภทอื่นนอกจากโทษคุมขังมากขึ้น และการไม่เน้นประวัตินอกอาชญากรรมในเวลาพิพากษาคดี อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงมากมายเหล่านี้ได้ถูกยกเลิกในเวลาต่อมา พระราชบัญญัติว่าด้วยความยุติธรรมทางอาญา ค.ศ. 1993 ถือได้ว่าเป็นแบบอย่างของพระราชบัญญัติในเรื่องดังกล่าวเนื่องจากเป็นที่รวมของบทบัญญัติใหม่ที่ครอบคลุมกว้างขวาง นับตั้งแต่การทบทวนปรับปรุงบทกำหนดโทษสำหรับความผิดฐานขบขันยานพาหนะอย่างอันตรายนำหาวาดเสียวเป็นเหตุให้มีผู้ถึงแก่ความตายไปถึงโทษสำหรับการฟอกเงินในความเห็นของสาธารณชนอาชญากรรมที่เกิดขึ้นมักจะถูกถือว่าเป็นปัญหาสำคัญอันดับ 2 หรืออันดับ 3 ของประชาชนทั่วไปทีเดียว โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาอาชญากรรมในหมู่วัยรุ่น และการขาดบทลงโทษต่อผู้กระทำความผิดวัยรุ่นอย่างเหมาะสม

เมื่อพิจารณาถึงอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ พบว่าแต่ละหน่วยงานมีภารกิจตามกฎหมายในกระบวนการยุติธรรมดังต่อไปนี้

1) ตำรวจ

ตำรวจมีดุลพินิจที่จะตักเตือนผู้กระทำความผิดภายใต้เงื่อนไข 3 ประการดังนี้

- (1) มีหลักฐานเพียงพอที่จะฟ้อง
- (2) ผู้กระทำความผิดต้องยอมรับว่าได้กระทำความผิดนั้น
- (3) ผู้กระทำความผิดต้องยอมรับการตักเตือนนั้น

ตำรวจมีดุลพินิจเกี่ยวกับความผิดเล็กๆ น้อยๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจราจร โดยการออกไปสั่งและปรับได้โดยไม่ต้องให้ศาลรับรู้ เว้นแต่ผู้ต้องหาจะให้การปฏิเสธ สำหรับคดีที่จะต้องฟ้องต่อศาลนั้นจะต้องดำเนินการโดยสำนักงานอัยการสูงสุด (Crown Prosecution Service)

2) พนักงานอัยการ

สำนักงานอัยการสูงสุด (Crown Prosecution Service) ก่อตั้งตามพระราชบัญญัติการฟ้องคดีความผิดทางอาญาปี ค.ศ. 1985 คดีที่จะมาสู่การพิจารณาของสำนักงานอัยการสูงสุดนั้น ต้องเป็นคดีที่เกินกว่าอำนาจการตักเตือนของตำรวจ และอาจต้องฟ้องศาลต่อไป ซึ่งศาลก็ได้มีการยกฟ้องคดีเป็น

จำนวนมาก สำนักงานอัยการสูงสุดอาจสั่งไม่ฟ้องคดี เนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอ หรือการฟ้องนั้นไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ

3) ศาล

ในคดีที่มาสู่ศาล จำเลยจะรับสารภาพเสียส่วนมาก ซึ่งในกรณีนี้ก็มีประเด็นในเรื่อง คำพิพากษาอย่างเดียวกันเท่านั้น ส่วนในคดีที่จำเลยไม่รับสารภาพ จะมีการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีแบบปฏิบัติเพื่อให้พนักงานอัยการและทนายจำเลยนำพยานเข้ามาสืบ ในอดีตถือว่าจำเลยมีสิทธิที่จะไม่ให้การ โดยไม่ได้หมายความว่า การไม่ให้การนี้เป็นการรับสารภาพ แต่ปัจจุบันนี้ถือว่าจำเลยไม่มีสิทธิดังกล่าวแล้ว

กระบวนการพิจารณาคดีในศาลส่วนมากจะกระทำต่อหน้าผู้พิพากษาศาลแขวง (Magistrate) ซึ่งประกอบด้วยองค์คณะ 3 คน โดยยึดถือหลักกฎหมายและกระบวนการพิจารณาคดีตามคำแนะนำของเลขานุการศาล (Justices Clerk) เลขานุการศาลนี้จะต้องมีคุณสมบัติด้านกฎหมายอย่างเพียงพอและรับผิดชอบงานบริหารของศาลด้วย นอกจากนี้จะแนะนำข้อกฎหมายแล้ว เลขานุการยังมีอิทธิพลต่อศาลในการพิพากษาและกำหนดความหนักเบาของโทษด้วย

ในเมืองใหญ่ ๆ ศาลแขวงจะมีงานยุ่งมาก จึงได้แต่งตั้งผู้พิพากษาเพิ่มขึ้นโดยให้ทำงานเต็มวัน ได้รับเงินเดือนและต้องมีคุณสมบัติทางกฎหมายครบถ้วน อีกทั้งให้หนึ่งพิจารณาคดีเพียงคนเดียว ศาลแขวงซึ่งบางครั้งรู้จักในนามของศาลชั้นต้น ได้พิจารณาพิพากษาคดีเป็นจำนวนถึง 98% ของคดีอาญาทั้งหมด ซึ่งคดีความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ จะอยู่ในอำนาจของศาลแขวง

ความผิดที่ร้ายแรงมากบางประเภทอาจจะต้องพิจารณาในศาล Crown Court ส่วนความผิดร้ายแรงที่สุดนั้นต้องพิจารณาในศาล Crown Court ทุกคดี การพิจารณาคดีในศาล Crown Court ใช้ผู้พิพากษาคนเดียวเป็นองค์คณะและใช้คณะลูกขุนจำนวน 12 คน ที่มีอายุระหว่าง 18 ปี ถึง 70 ปี เป็นผู้ตัดสินว่าจำเลยมีความผิดหรือไม่บางอาชีพ (โดยเฉพาะอาชีพที่เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายและการบริหารงานยุติธรรม) จะได้รับยกเว้นไม่ต้องทำหน้าที่เป็นลูกขุน คำตัดสินของคณะลูกขุนจะต้องออกฉันท้อย่างไรก็ตาม ถ้าลูกขุนมีคะแนนเสียงส่วนใหญ่ถึง 10 ต่อ 2 แล้วถือว่าใช้ได้ และการลงมติว่าจำเลยมีความผิดนั้นต้องปราศจากข้อสงสัยอันสมควร

ผู้พิพากษาจะทำหน้าที่กำหนดบทลงโทษ ทุกคดีที่ส่งมายังศาล Crown Court จะผ่าน ศาลแขวงก่อน (ซึ่งในกรณีศาลแขวงจะทำหน้าที่เสมือนเป็นศาลชั้นต้นหรือศาลระดับแรก) ศาลแขวงจะตรวจสอบเบื้องต้นในคดีความผิดร้ายแรงว่ามีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะให้ศาล Crown Court พิจารณาพิพากษาหรือไม่ แต่บ่อยครั้งที่การตรวจสอบจะทำพอเป็นพิธีเท่านั้น แม้ว่าผู้ต้องหาจะสามารถหาพยานหลักฐานมาแสดงได้อย่างเต็มที่ก็ตามว่าคดีไม่ควรส่งไปยังศาล Crown Court ศาลหรือจำเลยสามารถที่จะเลือกให้มีการพิจารณาคดีในศาล Crown Court ได้ ทั่วๆไปคดีนั้นตามกฎหมายแล้ว ศาลแขวงจะมีอำนาจพิพากษาได้ก็ตาม ในบางคดีที่ศาลแขวงมีการพิจารณาคดีแล้วและเห็นว่าอำนาจพิพากษาของศาลแขวงนั้นไม่เพียงพอที่จะลงโทษจำเลยให้เหมาะสมกับความรุนแรงของการกระทำผิดได้ก็จะส่งคดีนั้นไปให้ศาล Crown Court พิจารณา

ศาลแขวงไม่อาจลงโทษจำคุกเกินกว่า 6 เดือน ในความผิดกรรมเดียว หรือจำคุกเกินกว่า 12 เดือน ในความผิดทุกกรรม

เด็กที่อายุ 10 ปี หรือมากกว่าอาจต้องรับผิดทางอาญาถ้าในพฤติการณ์ของคดีนั้นแสดงว่าเขาหรือเธอรู้ผิดชอบชั่วดี โดยทั่วไปเด็กที่อายุตั้งแต่ 14 ปี ขึ้นไป ถึงจะต้องรับผิดทางอาญา คดีที่จำเลยอายุต่ำกว่า 17 ปี จะต้องมีการพิจารณาพิพากษาในศาลเยาวชนซึ่งเป็นศาลแขวงที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นเป็นกรณีพิเศษแยกจากศาลทั่วไป มีข้อจำกัดบางประการในการเปิดเผยชื่อเยาวชนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพิจารณาในศาลเยาวชน คดีใดถ้าผู้กระทำผิดมีอายุต่ำกว่า 17 ปี แต่ถ้าถูกกล่าวหาว่าได้กระทำผิดร่วมกับผู้ที่อายุเกินกว่า 17 ปี คดีนั้นก็จะต้องส่งไปยังศาลแขวงตามปกติ

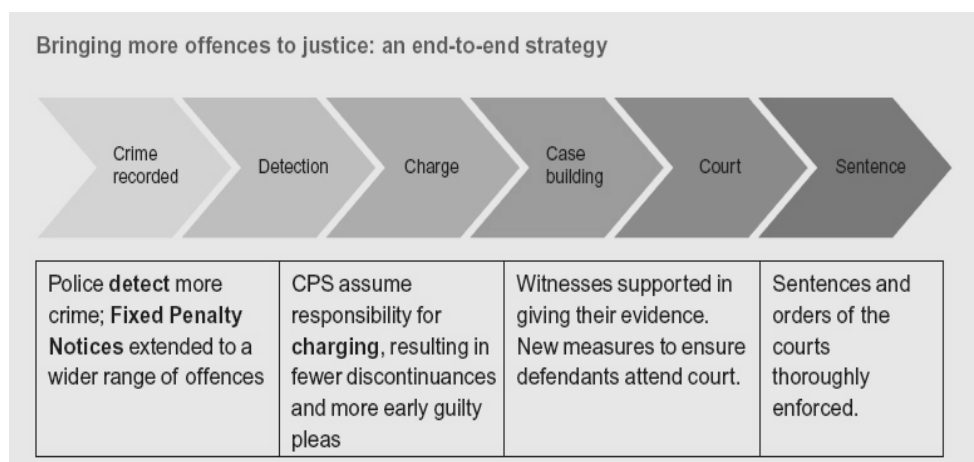
คดีที่พิพากษาแล้วอาจได้รับการพิจารณาทบทวนในชั้นอุทธรณ์ โดยอุทธรณ์จากศาลแขวงอุทธรณ์ไปยังศาล Crown Court และมาจากศาล Crown Court ไปยังศาลอุทธรณ์ (แผนกคดีอาญา) ส่วนการอุทธรณ์ต่อไปยังสภาขุนนาง (House of Lords) จะทำได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับข้อจำกัดบางประการ ในคดีอุกฉกรรจ์ที่ร้ายแรงที่สุด ถ้าอัยการสูงสุดเห็นว่าโทษที่ศาล Crown Court พิพากษายังไม่รุนแรงเพียงพอ อัยการสูงสุดก็มีอำนาจที่จะส่งคดีนั้นไปยังศาลอุทธรณ์ให้พิจารณาได้ซึ่งศาลอุทธรณ์อาจจะยกคำพิพากษาเดิมและพิพากษาใหม่ก็ได้ กลไกสำคัญที่ได้ถูกกำหนดขึ้นเพื่อลดความแตกต่างของคำพิพากษาของศาลแต่ละศาลคือ แนวทางในการพิพากษาของประธานศาลฎีกา (Lord Chief Justice) เมื่อประธานศาลฎีกาต้องการให้แนวทางในการพิพากษาเพื่อให้คำพิพากษามีมาตรฐานและอยู่ในระดับเดียวกัน ประธานศาลฎีกาจะออกนั่งในศาลอุทธรณ์ (แผนกคดีอาญา) เพื่อฟังการพิจารณาคดีเฉพาะเรื่องและให้หลักทั่วไปรวมทั้งหลักที่จะใช้เฉพาะกับบางสถานการณ์ ทั้งนี้เป็นการให้หลักเกณฑ์ในการพิพากษาคดีในความผิดที่เหมือนกัน อย่างไรก็ตามนักกฎหมายยังมีปัญหาสงสัยเกี่ยวกับขอบเขตที่แนวทางในการพิพากษาดังกล่าวจะมีผลต่อคำพิพากษาของศาลโดยทั่วไป

4) การทำงานประสานกันของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมของประเทศอังกฤษ

ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศอังกฤษนั้น ในเบื้องต้นตำรวจจะทำการตรวจสอบการกระทำความผิดอาญา สืบเสาะและแสวงหาข้อมูลพยานหลักฐานต่างๆ ในการประกอบอาชญากรรมเพื่อนำผู้ที่กระทำความผิดหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม มีหน้าที่ในการปกป้องคุ้มครองสังคม มีอำนาจในการเข้าจับกุมบุคคลผู้กระทำความผิด และนำเสนอพยานหลักฐานเข้าสู่การพิจารณาคดี ซึ่งดำเนินการโดยพนักงานอัยการ เมื่อศาลดำเนินกระบวนการพิจารณาเสร็จสิ้นแล้วก็มีคำพิพากษา กรณีถ้ากระทำความผิดจริงก็มีคำสั่งลงโทษและกำหนดสภาพบังคับประทุษลงในคำพิพากษานั้นตั้งขั้นตอนต่อไป¹¹³

¹¹³ Command of Her Majesty Cutting Crime, Delivering Justice [A Strategic Plan for Criminal Justice2004-08]. UK.: Stationery office,2004, p.32.

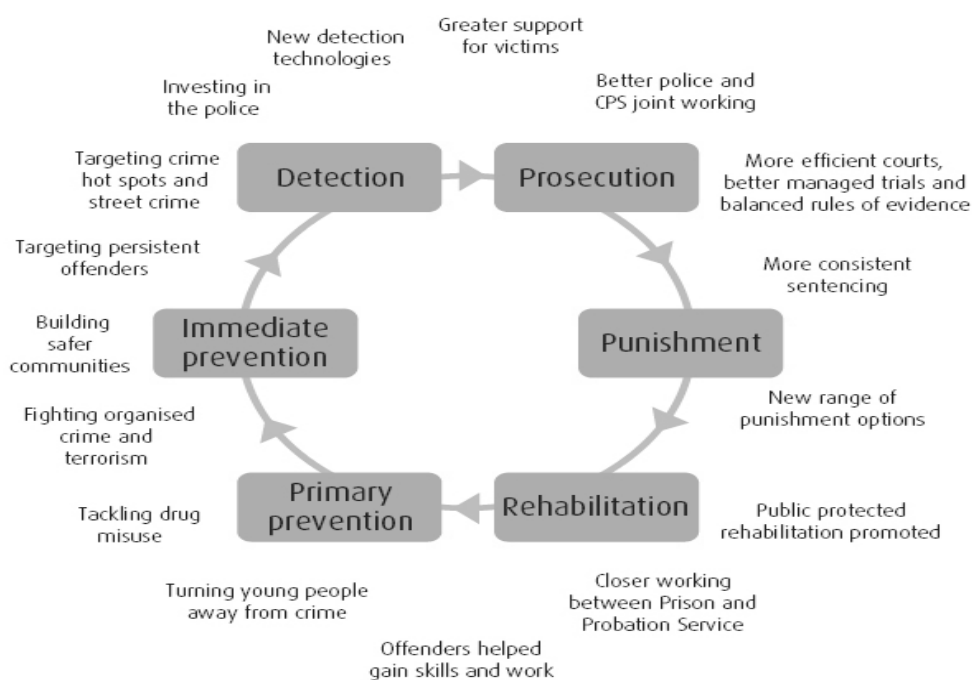
แผนผังที่ 3-56 ขั้นตอนการบันทึกข้อมูลสถิติอาชญากรรมในประเทศอังกฤษ

ที่มา : Criminal Justice System : Justice for All 2002

ประเทศอังกฤษมีแนวคิดและทิศทางในการปฏิบัติที่มองความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการยุติธรรม : สังคม : แนวคิดใหม่ : การแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด ที่เป็นวงจรเชื่อมโยงสัมพันธ์กันดังนี้¹¹⁴

แผนผังที่ 3-57 ความสัมพันธ์ของแนวคิดและทิศทางการปฏิบัติของกระบวนการยุติธรรมในประเทศอังกฤษ

ที่มา : Criminal Justice System : Justice for All 2002

¹¹⁴ Secretary of State for the Home Department. **Justice for All**. UK.: Stationery office, 2002,

จากวงจรดังกล่าว เป็นกระบวนการที่สามารถลดปริมาณคดีอาญาและปกป้องคุ้มครองสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สาเหตุเนื่องจากในประเทศอังกฤษมุ่งเน้นการป้องกันมากกว่าการแก้ไข มีกลไกการทำงาน 2 ภาคส่วนผสมกันคือ ภายในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาและนอกกระบวนการยุติธรรม ซึ่งก็คือ ความร่วมมือของภาคสังคม กล่าวคือ

- การป้องกันเบื้องต้น (Primary Prevention) พยายามสร้างแนวทางในการป้องกันเยาวชนให้ออกห่างจากอาชญากรรมทุกประเภท มาตรการในการตรวจจับยาเสพติดที่มีประสิทธิภาพ

- กระบวนการป้องกันอย่างทันที (Immediate Prevention) การสร้างสังคมให้ปลอดภัยยิ่งขึ้น การปราบปรามองค์กรก่อการร้าย

- การตรวจสอบ (Detection) เป็นมาตรการตรวจสอบการกระทำความผิด การสืบเสาะข้อมูลลักษณะการกระทำความผิด สืบเสาะสถานที่ เป้าหมายหรือแหล่งหลักฐานการประกอบอาชญากรรม การลงทุนกับงานด้านตำรวจ ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ สร้างมาตรการปกป้องเหยื่อมากขึ้น

- อัยการ (Prosecution) บริหารจัดการให้เกิดความร่วมมือในการทำงานระหว่างตำรวจกับระบบของกระบวนการทางอาญา ประสิทธิภาพของศาลในการบริหารจัดการ การพิจารณาคดีที่ดีขึ้น และการสร้างความสมดุลของการพิสูจน์พยานหลักฐานที่แท้จริง

- การลงโทษ (Punishment) มีการกำหนดโทษจากศาลตามคำพิพากษาที่เป็นที่ยอมรับได้อย่างถูกต้องยุติธรรม มีการนำกระบวนการลงโทษทางเลือกมาใช้

- การปรับพฤติกรรม (Rehabilitation) กระบวนการปรับปรุงพฤติกรรมโดยพยายามให้สังคมมีส่วนร่วมในการป้องกันและเข้ามามีส่วนร่วมจัดการด้วย ความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างเรือนจำและการคุมประพฤติ การช่วยเหลือนักโทษให้เกิดทักษะในการทำงานและสามารถทำงานได้จริง

3.3.2 หน่วยงานที่มีบทบาทในการจัดเก็บข้อมูลและบูรณาการสถิติ

กระบวนการยุติธรรมของประเทศอังกฤษนั้นจะอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงยุติธรรม (Ministry of Justice) กระทรวงยุติธรรมเป็นหน่วยงานราชการของสหราชอาณาจักรตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 ทั้งนี้สหราชอาณาจักรได้มีการจัดตั้งกระทรวงยุติธรรมขึ้นในวันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2550 โดยเป็นการรวมสำนักงานลอร์ดแชมเซลเลอร์ให้เป็นส่วนหนึ่งของสำนักงาน Home Office ซึ่งมีหน้าที่ในการดูแลนโยบายทางกระบวนการยุติธรรมทางอาญา นโยบายในการตัดสินคดี การคุมประพฤติ เรือนจำ และการป้องกันการกลับมากระทำผิดซ้ำ ซึ่งก่อนหน้าปี พ.ศ. 2550 (ค.ศ. 2007) ถ้าเป็นในส่วนของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา (Criminal Justice System) จะมีหน่วยงานอีกหลายหน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลเฉพาะเรื่องกันไป หน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลงานทางด้านกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของอังกฤษคือ สำนักงาน Home Office โดย Home Office นั้นเป็นหน่วยงานรัฐบาลที่มีหน้าที่รับผิดชอบงานภายในและการวางนโยบายทางอาญาภายในประเทศอังกฤษและเวลล์ สำนักงานนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการทำงานร่วมกับสำนักงานลอร์ดแชมเซลเลอร์ (Lord Chancellor's Department, LCD) และร่วมกับสำนักงานอัยการของศาลคราวน์ (Crown Prosecution Service, CPS) เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการสืบสวน การฟ้อง การพิจารณาคดี การตัดสินคดี และให้ความช่วยเหลือของ

การถูกระทำผิดอาญา สำนักงาน Home Office ยังมีหน้าที่กำกับดูแลการทำงานของตำรวจ คณะกรรมการกระบวนการยุติธรรมของเยาวชน เรือนจำ และกรมคุมประพฤติ อีกด้วย

ในเรื่องการรวบรวมสถิติทางอาญานั้นจะแบ่งเป็นสองส่วนใหญ่ ๆ ด้วยกัน นั่นคือ

1) การรายงานสถิติคดีอาญาประจำปี¹¹⁵ ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงยุติธรรม (Ministry of Justice)

กระทรวงยุติธรรมจะมีการรายงานข้อมูลสถิติแห่งชาติทุก ๆ ปี ซึ่งเป็นการรายงานข้อมูลทางสถิติทางอาญาที่เกิดขึ้นในประเทศอังกฤษและเวลส์ ข้อมูลสถิตินี้ได้รับการจัดทำโดยความร่วมมือของหน่วยงานสถิติแห่งสหราชอาณาจักร¹¹⁶ ข้อมูลจะมีการรายงานตารางสถิติแนบท้ายเป็นหกฉบับด้วยกัน แบ่งออกได้ดังนี้

- ฉบับที่ 1 สถิติการดำเนินคดีในศาลมาจิสเตรท
- ฉบับที่ 2 สถิติการดำเนินคดีในศาลคราวน์
- ฉบับที่ 3 สถิติการดำเนินคดี การเฝ้าระวังของตำรวจ
- ฉบับที่ 4 สถิติการดำเนินคดีในศาลมาจิสเตรท - ข้อมูลในส่วนของคดีความผิดต่อส่วนตัว
- ฉบับที่ 5 สถิติการดำเนินคดีในศาลทั้งหมด
- ฉบับที่ 6 สถิติการกระทำความผิดเกี่ยวกับยานพาหนะ

2) การรายงานสถิติการเกิดอาชญากรรมในประเทศอังกฤษและเวลส์ โดย สำนักงาน Home Office

นอกจากการรวบรวมและรายงานสถิติคดีอาญาโดยกระทรวงยุติธรรม (Ministry of Justice) แล้ว ยังมีการรายงานสถิติการเกิดอาชญากรรมในประเทศอังกฤษและเวลส์โดย Home Office อีกด้วย สำนักงาน Home Office รายงานสถิติการเกิดอาชญากรรมโดยใช้สถิติที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลโดยสำนักงานสำรวจอาชญากรรมในอังกฤษ (British Crime Survey, BCS) และจากการบันทึกการเกิดอาชญากรรมโดยตำรวจ สำนักงาน Home Office ได้นำสถิติจากทั้งสองหน่วยงานมาทำการประมวลเปรียบเทียบและนำเสนอให้ประชาชน ซึ่งการนำสถิติจากทั้งสองหน่วยงานมานำเสนอนั้น จะทำให้เห็นภาพของการเกิดอาชญากรรมได้ชัดเจนมากขึ้นซึ่งจะดีกว่าการพิจารณาข้อมูลสถิติจากหน่วยงานเดียว

สถิติการเกิดอาชญากรรมของสำนักงาน Home Office นี้แสดงให้เห็นถึงจำนวนอาชญากรรมในประเทศอังกฤษและเวลส์ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้วางแผนและพัฒนานโยบายทางอาญานอกจากนั้นรายงานฉบับนี้ยังแสดงถึงแนวโน้มของการเกิดอาชญากรรม รวมถึงมาตรการต่างๆ ที่ช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสำนักงาน Home Office และยังรายงานถึงข้อมูลในการแจ้งเตือนประชาชนเกี่ยวกับอาชญากรรม

¹¹⁵ Criminal statistics annual report (NS)- Ministry of Justice, <http://www.justice.gov.uk/publications /crimnalannual.htm> 1/4/2552 .

¹¹⁶ UK Statistic Authority.

3.3.3 กฎหมายและแนวทางการปฏิบัติขององค์กรจัดเก็บสถิติ

ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่า หน่วยงานที่รับผิดชอบในการรวบรวมและรายงานสถิติ ได้แก่ UK Statistic Authority หรือ หน่วยงานสถิติแห่งสหราชอาณาจักร หน่วยงานนี้เป็นหน่วยงานอิสระซึ่งดำเนินการตามภารกิจของรัฐบาลเสมือนเป็นหน่วยงานหนึ่งของรัฐบาลขึ้นตรงต่อรัฐสภา หน่วยงานสถิติแห่งสหราชอาณาจักรถูกจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการบริการสถิติและการจดทะเบียน พ.ศ. 2550 (The Statistics and Registration Service Act 2007) โดยจัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2551¹¹⁷

ในหน่วยงานสถิติแห่งสหราชอาณาจักร ยังมีหน่วยงานที่เรียกว่า “สำนักงานสถิติแห่งชาติ” (the Office for National Statistics, ONS) ที่ทำงานภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานสถิติแห่งสหราชอาณาจักร แต่เดิมนั้น ONS เป็นแผนกหนึ่งของ Treasury and an executive agency แต่หลังจากมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการบริการสถิติและการจดทะเบียน พ.ศ. 2550 ขึ้น ONS จึงกลายเป็นหน่วยงานหนึ่งของหน่วยงานสถิติแห่งสหราชอาณาจักร¹¹⁸

สำนักงานสถิติแห่งสหราชอาณาจักร (ONS) เป็นสำนักงานบริหารของหน่วยงานสถิติแห่งสหราชอาณาจักร หน่วยงานนี้ไม่ได้เป็นหน่วยงานของทางฝ่ายบริหารแต่เป็นหน่วยงานที่ต้องรายงานต่อรัฐสภาโดยตรง สำนักงานสถิติแห่งสหราชอาณาจักร (ONS) เป็นหน่วยงานหลักในการเก็บรวบรวมและรายงานสถิติที่ใหญ่ที่สุด ซึ่งประกอบไปด้วย:

- สำนักงานนักสถิติแห่งชาติ (the National Statistician) ซึ่งนักสถิติเหล่านี้จะทำหน้าที่เป็นผู้บริหารและผู้ให้คำแนะนำด้านสถิติของหน่วยงานสถิติแห่งสหราชอาณาจักรด้วย
- สถาบันสถิติแห่งชาติของสหราชอาณาจักร (the UK’s National Statistics Institute, NSI)
- สำนักงานใหญ่ของการบริการสถิติของรัฐบาล (the Government Statistical Service, GSS)

งบประมาณ บุคลากร และ ที่ตั้ง

- งบประมาณประจำปี พ.ศ. 2551/2552- จำนวน 237 ล้านปอนด์
- บุคลากร ประมาณ 3,900 คน (1,300 คน เป็นพนักงานเก็บรวบรวมสถิติโดยการออกสำรวจ)
- ONS มีสำนักงานหลักสามแห่ง นั่นคือ สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่ Newport ทางตอนใต้ของเวลส์ สำนักงานสาขาที่ Titchfield ใกล้กับ Portsmouth ใน Hampshire และ สำนักงานที่ ถนน Myddelton ใน ลอนดอน

ในอดีตตั้งแต่ปี พ.ศ. 2484 นายกรัฐมนตรีอังกฤษในสมัยนั้น นาย วินสตัน เชอร์ชิล ได้ตั้งสำนักงานสถิติกลาง (the Central Statistical Office, CSO) ขึ้นมา และในปี พ.ศ. 2513 ผู้อำนวยการของ CSO ได้จัดตั้งสำนักงานสำรวจและประชากรศึกษาขึ้นมา (the Office for Population Censuses and

¹¹⁷ <http://www.statisticsauthority.gov.uk/>, 09/04/2009.

¹¹⁸ <http://www.ons.gov.uk/about/who-we-are/index.html> , 09/04/2009.

Surveys, OPCS) ซึ่งในภายหลังในปี พ.ศ. 2539 ทั้งสองหน่วยงานนี้ได้มีการควบรวมกันและจัดตั้งเป็นสำนักงานสถิติแห่งชาติขึ้นมา

ONS ถือเป็นหน่วยงานหลักของระบบการรวบรวมสถิติในสหราชอาณาจักรและเป็นหน่วยงานหลักของรัฐบาลที่มีหน้าที่ดำเนินการจัดการสำรวจ และเป็นหน่วยงานที่ทำการรายงานข้อมูลสถิติอย่างเป็นทางการ นอกจากนี้หน่วยงานนี้ยังทำหน้าที่เป็นตัวแทนของสหราชอาณาจักรในการเข้าร่วมกับระบบสถิติแห่งยุโรป (The European Statistical System, ESS)

การกำกับดูแลการทำงานของ ONS มีการกำกับดูแลดังนี้:

1. คณะกรรมการสำนักงานสถิติจัดให้มีการกำกับดูแลการทำงานของ ONS และควบคุมทิศทางของแผนการทำงานและวางกรอบนโยบายในภาพรวมทั้งหมดเพื่อให้ ONS สามารถดำเนินการได้
2. คณะผู้บริหารจัดการของ ONS (the ONS Executive Management Group, EMG) มีหน้าที่ในการกำกับดูแลและดำเนินการบริหารในแต่ละวัน คณะผู้บริหารนี้จะประกอบไปด้วยนักสถิติ

การทำงานของหน่วยงานทั้งสองนี้ได้รับการร่วมมือจากคณะทำงานอีกหลายคณะที่มีหน้าที่รับผิดชอบในแต่ละหน้าที่ ในกรณีของ ONS คณะทำงานคณะอื่น ๆ มีหน้าที่ในการตัดสินใจในนามของ EMG โดยประธานกรรมการของแต่ละคณะมีหน้าที่รายงาน EMG ในประเด็นที่ต้องส่งต่อไปยังคณะกรรมการสำนักงานสถิติสำหรับการดำเนินงานในนามของ EMG คณะทำงานแต่ละคณะจะมีการประชุมกันทุกเดือน ในแต่ละคณะจะประกอบไปด้วยกรรมการบริหารอย่างน้อยสามคน

ประมาณเดือนมกราคม พ.ศ. 2552 นักสถิติได้เปลี่ยนแปลงโครงสร้างของการกำกับดูแล ONS โดยการแต่งตั้งผู้อำนวยการทั่วไปสองราย โดยให้มีหน้าที่ในการ:

- ผู้อำนวยการในการรายงานข้อมูลสถิติ ซึ่งมีหน้าที่กำกับดูแลเพื่อให้ข้อมูลสถิติมีความถูกต้อง แม่นยำ มีคุณภาพ
- ผู้อำนวยการในการแปลงข้อมูลสถิติ ซึ่งมีหน้าที่ในการสร้างความมั่นใจให้กับความถูกต้องและแม่นยำของข้อมูลโดยการสังเกตทักษะ ระบบการทำงานและโครงสร้างการทำงานขององค์กร ปัจจัยที่เป็นเหตุผลในการปรับปรุงโครงสร้างบริหารด้วยการแต่งตั้งผู้อำนวยการขึ้นใหม่คือ
- พระราชบัญญัติสถิติฉบับใหม่ที่เป็นอิสระไม่ขึ้นตรงต่อใครนั้นท้าทายให้ ONS และการบริหารจัดการของผู้บริหาร นั่นคือ สำนักงานสถิติแห่งสหราชอาณาจักรและนักสถิติ มีโอกาสในการแสดงบทบาทที่สำคัญขึ้นในการพัฒนาการรายงานข้อมูลทางสถิติของทางการทั้งหมดไม่ใช่แค่การรายงานข้อมูลที่จัดให้เป็นของมูลแห่งชาติเท่านั้น
- เป็นโอกาสอันดีในการทำให้การบริหารจัดการมีศักยภาพมากขึ้น ทั้งนี้เน้นในส่วนของ การมีปฏิสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ทำการสำรวจ
- โครงสร้างใหม่ที่มีการนำไปใช้ในหน่วยงานราชการทั้งหมด

3.3.4 รูปแบบและวิธีการจัดเก็บข้อมูลสถิติ

รูปแบบและวิธีการจัดเก็บข้อมูลสถิติของ Home Office

(1) แนวทางของสำนักงานสำรวจข้อมูลสถิติการเกิดอาชญากรรมในอังกฤษ

- เป็นการออกแบบสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างประชากรอายุ 16 ปี และมากกว่านั้นซึ่งอาศัยอยู่ที่อยู่อาศัยส่วนบุคคลในประเทศอังกฤษและเวลส์
- สำรวจประสบการณ์การประสบอาชญากรรมด้วยตนเองและมุมมองต่อการเกิดอาชญากรรมของประชาชน
- รวมถึงการถามคำถามเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม (เช่น เกี่ยวกับพฤติกรรมต่อต้านสังคม เกี่ยวกับงานของตำรวจและกระบวนการยุติธรรมทางอาญา)
- สำรวจเกี่ยวกับการใช้สารเสพติด
- จัดให้มีมาตรการที่น่าเชื่อถือมากที่สุดสำหรับเหยื่อจากการเกิดอาชญากรรมและแนวโน้มของชาติ
- การสำรวจของสำนักงานสำรวจข้อมูลสถิติการเกิดอาชญากรรมนี้จะไม่กระทบต่อรายงานอาชญากรรมต่อสาธารณะหรือไม่กระทบต่อข้อมูลที่ตำรวจจัดบันทึก

(2) การจัดบันทึกของตำรวจ

- ข้อมูลของตำรวจขึ้นอยู่กับตัวเลขที่ตำรวจได้รายงานให้กับ Home Office
- ข้อมูลของตำรวจจะครอบคลุมไปถึงอาชญากรรมที่รายงานต่อตำรวจและจัดบันทึกโดยตำรวจ
- แนวโน้มของมาตรการที่ดีในการรายงานอาชญากรรมที่มีประสิทธิภาพและรวมถึงการรายงานอาชญากรรมที่ไม่ร้ายแรงจนถึงอาชญากรรมรุนแรง
- ข้อมูลสถิตินี้จะเป็นตัวเลขที่แสดงให้เห็นถึงภาระงานของตำรวจได้เป็นอย่างดี เป็นการรายงานข้อมูลในพื้นที่เฉพาะ

ในรอบระยะเวลาสี่ปีที่ผ่านมา ทั้งข้อมูลจาก BCS และการจัดบันทึกของตำรวจนั้นค่อนข้างไปในทิศทางเดียวกัน แนวโน้มตัวเลขของการจัดบันทึกของตำรวจแสดงให้เห็นถึงการมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงการทำงานของตำรวจ ในปี พ.ศ. 2545 ตำรวจได้นำมาตรฐานการจัดบันทึกอาชญากรรมแห่งชาติ¹¹⁹ มาปรับใช้ด้วยซึ่งทำให้เห็นการพัฒนาอย่างสมบูรณ์และต่อเนื่องของการจัดบันทึกตัวเลขอาชญากรรมอย่างเห็นได้ชัด

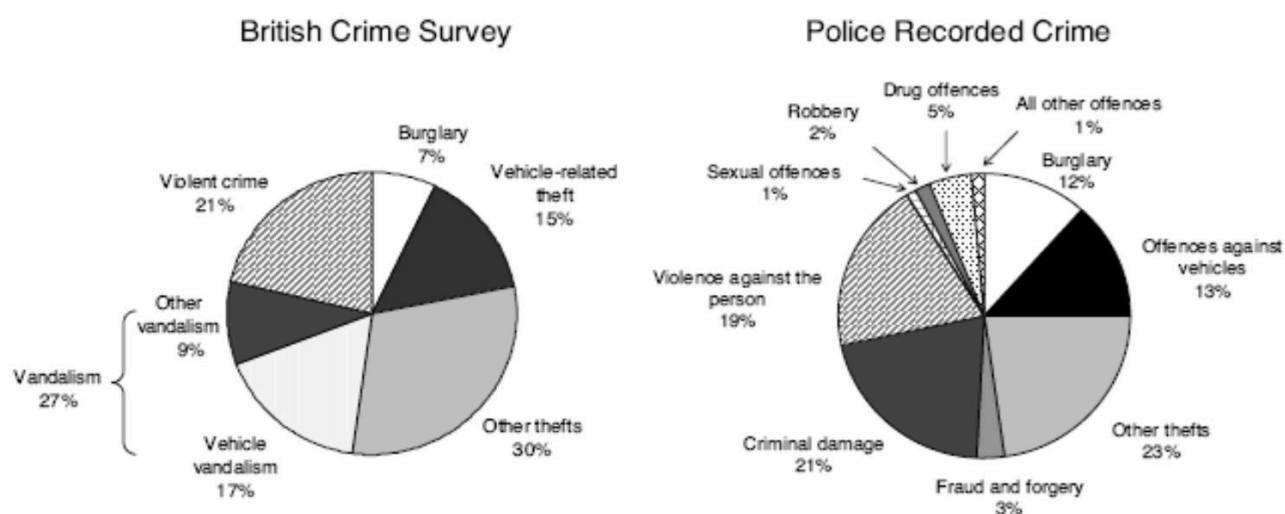
แหล่งข้อมูลอื่นของข้อมูลการบริหารจัดการ ยังทำให้เห็นภาพการเกิดอาชญากรรมที่สมบูรณ์ขึ้น การฉ้อโกงเป็นตัวอย่างที่ดีตัวอย่างหนึ่งเนื่องจากข้อมูลนี้ไม่มีการนำมารายงานไว้ในข้อมูลของการจัดบันทึกของตำรวจและก็ไม่ได้อยู่รวมอยู่ในจำนวนการเกิดอาชญากรรมในข้อมูลของทาง BCS ดังนั้นมันจะเป็นประโยชน์มากหากมีการนำข้อมูลดังกล่าวมาจากทางหน่วยงานทางด้านเศรษฐกิจ

¹¹⁹ The National Crime Recording Standard

APAC (สมาคมดูแลการจ่ายเงินแห่งสหราชอาณาจักร) บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการสูญเสียทางเศรษฐกิจจากการใช้บัตรเครดิตโดยฉ้อโกงที่เกิดขึ้นในสหราชอาณาจักร

ในปี พ.ศ. 2550 มีการทำธุรกรรมที่ฉ้อโกงสืบเนื่องจากการออกบัตรเครดิตปลอมในสหราชอาณาจักรประมาณ 2.7 ล้านธุรกรรม ซึ่งเป็นตัวเลขที่เพิ่มขึ้นประมาณ 20% นับจากปี พ.ศ. 2549

แผนภูมิที่ 3-58 ประเภทอาชญากรรมที่มีการจดบันทึกจากสำนักงานสำรวจข้อมูลอาชญากรรมในอังกฤษ (BCS) และจากการเก็บข้อมูลการเกิดอาชญากรรมจากทางตำรวจ

อาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินที่มีการจดบันทึกดังนี้:

- อาชญากรรมรุนแรงมีจำนวนถึง 27% ของจำนวนอาชญากรรมที่มีการจดบันทึกโดย BCS (จำนวน 2/3 เป็นอาชญากรรมเกี่ยวกับยานพาหนะ) ในขณะที่การจดบันทึกของตำรวจมีการจดบันทึกตัวเลขการเกิดอาชญากรรมที่ก่อให้เกิดความเสียหาย เป็นจำนวน 21%
- การลักขโมยยานพาหนะมีจำนวนถึง 15% ของจำนวนอาชญากรรมที่มีการจดบันทึกโดย BCS ในขณะที่การจดบันทึกของตำรวจมีการจดบันทึกตัวเลขความรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับยานพาหนะเป็นจำนวน 21%
- การบุกรุกมีจำนวนถึง 7% ของจำนวนอาชญากรรมที่มีการจดบันทึกโดย BCS ในขณะที่การจดบันทึกของตำรวจมีการจดบันทึกตัวเลขการบุกรุก เป็นจำนวน 12%

ประเภทอาชญากรรมที่รวบรวมโดย BCS แตกต่างกับ ประเภทอาชญากรรมที่มีการจดบันทึกโดยตำรวจอย่างไร

- แตกต่างกันในเรื่องการกระทำความผิดจากแหล่งข้อมูลสองแหล่งซึ่งได้รับแรงจูงใจจากขอบเขตของการจดบันทึกจากทั้งสองแหล่ง ตัวอย่างเช่น การจดบันทึกข้อมูลของตำรวจนั้นรวมเอาประสบการณ์จากเด็กอายุต่ำกว่า 16 ปีไว้ด้วย ซึ่ง BCS ไม่มีการรวบรวมข้อมูลดังกล่าว

■ อาชญากรรมบางเรื่องอาจไม่มีการจดบันทึกหรือไม่มีการรายงาน ซึ่งจากจำนวนอาชญากรรมเกือบครึ่งหนึ่งของการรวบรวมโดย BCS ไม่มีการรายงานไปยังตำรวจ

ตัวอย่างผลจากการเก็บสถิติอาชญากรรม

การรายงานสถิติของ Home Office

ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่า Home Office มีการรายงานสถิติการเกิดอาชญากรรมในสหราชอาณาจักร ซึ่งการรายงานนี้เป็นการรายงานข้อมูลที่ได้มาจากทั้งทางสำนักงานสำรวจข้อมูลอาชญากรรมในอังกฤษ (BCS) และจากทางการเก็บข้อมูลการเกิดอาชญากรรมจากทางตำรวจ

ข้อมูลสถิติการเกิดอาชญากรรมของปี พ.ศ. 2550/2551 เปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2549/2550

ข้อมูลสถิติของสำนักงานสำรวจข้อมูลอาชญากรรมกับข้อมูลจากการจดบันทึกของตำรวจนั้นมีความแตกต่างกันในการครอบคลุมประเภทของอาชญากรรม แต่จากข้อมูลทั้งสองก็สามารถชี้ให้เห็นได้ว่าตัวเลขการเกิดอาชญากรรมทั้งหมดลดลงในรอบปีที่ผ่านมา สถิติอาชญากรรมทั้งหมดในข้อมูลของสำนักงานสำรวจข้อมูลอาชญากรรมลดลง 10% และสถิติของการจดบันทึกของตำรวจลดลง 9% เมื่อเปรียบเทียบกับสถิติตัวเลขในปี พ.ศ. 2549/2550¹²⁰

ตารางที่ 3-59 ตารางเปรียบเทียบข้อมูลจาก BCS และข้อมูลจากการจดบันทึกของตำรวจในปี พ.ศ.2549/2550

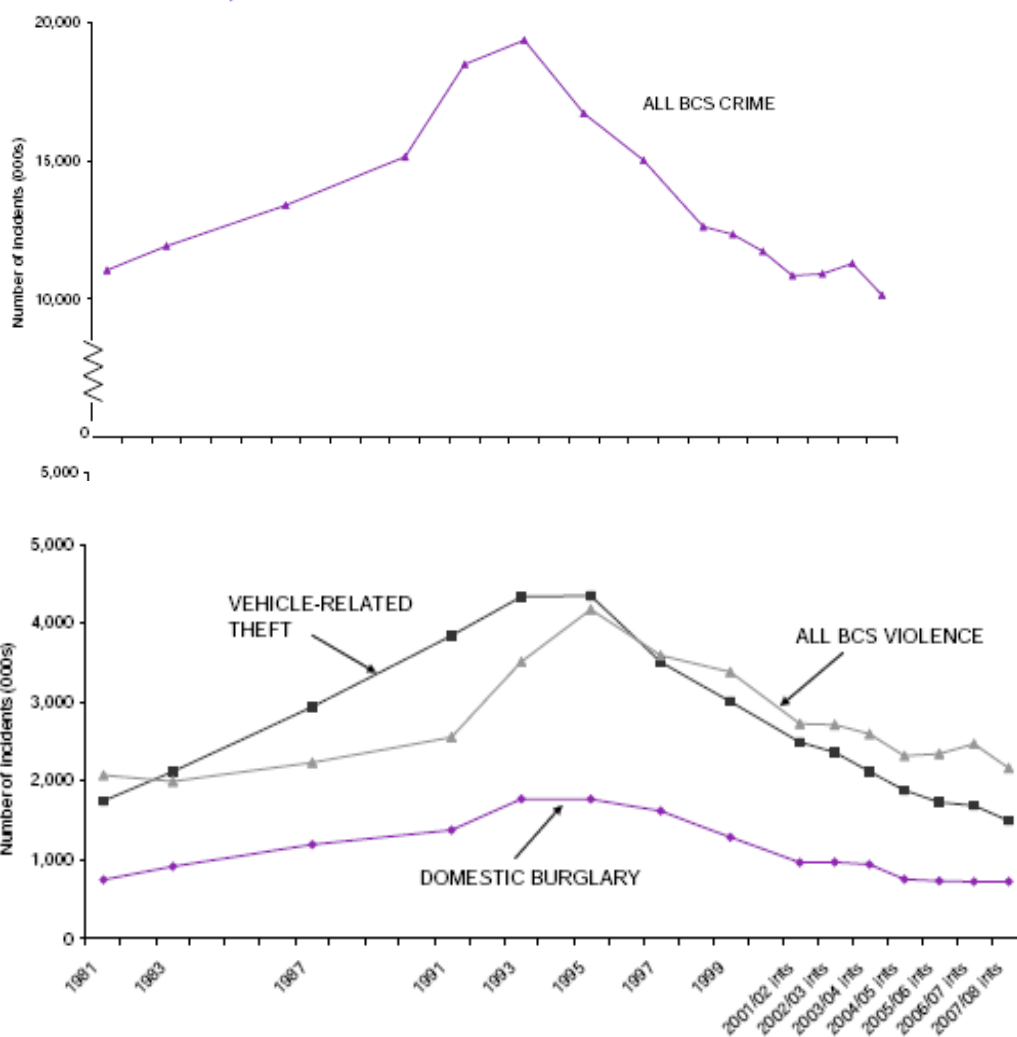
ข้อมูลจาก BCS	ข้อมูลจากการจดบันทึกของตำรวจ
↓ อาชญากรรมทั้งหมดของ BCS ลดลง 10% คือ 10.1 ล้านเรื่อง	↓ ข้อมูลจากการจดบันทึกของตำรวจทั้งหมด ลดลง 9% คือ 5 ล้านคดี
↓ ข้อมูลอาชญากรรมรุนแรงลดลง 12%	↓ การกระทำความผิดต่อส่วนตัว ลดลง 8%
→ ข้อมูลการบุกรุก- คงที่	↓ การกระทำความผิดข้อหาฉ้อโกงลดลง 12% คือ
↓ การกระทำผิดเกี่ยวกับยานพาหนะลดลง 11%	↓ การกระทำความผิดทางเพศ ลดลง 7%
→ การลักขโมย- คงที่	↓ การปล้น ลดลง 16%
↓ การขโมยของใช้อื่นๆ ในบ้านลดลง 12%	↓ การบุกรุก ลดลง 4%
↓ คนเร่ร่อนลดลง 10%	↓ การกระทำความผิดเกี่ยวกับยานพาหนะลดลง 14%
↓ ความเสี่ยงในการตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมลดลงจาก 24% เป็น 22%	↓ การเกิดความเสียหายทางอาญา ลดลง 13%
	↑ การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เพิ่มขึ้น 13%

*หมายเหตุ ข้อมูลสถิติการเกิดอาชญากรรมในประเทศอังกฤษและเวลส์นี้เป็นการรายงานสำรวจข้อมูลโดยเจ้าหน้าที่บริการข้อมูลทางสถิติของรัฐบาลภายใต้หลักและแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (*the National Statistics Code of Practice*) ข้อมูลเหล่านี้เป็นการรายงานโดยปราศจากการแทรกแซงทางการเมือง

¹²⁰ Crime in England and Wales 2007/2008, A summary of the main findings, Home Office, National Statistics.

แผนภูมิที่ 3-60 สถิติข้อมูลการเกิดอาชญากรรมตั้งแต่ปี พ.ศ. 2524 จนถึงปี พ.ศ. 2550/2551

Trends in crime, 1981 to 2007/08 BCS

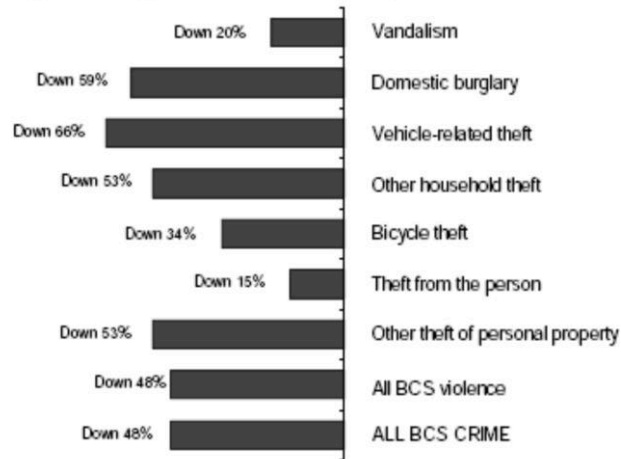

เมื่อพิจารณาจากกราฟแสดงสถิติการเกิดอาชญากรรมในสหราชอาณาจักรจากการรวบรวมข้อมูลของ BCS ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการเกิดอาชญากรรมในสหราชอาณาจักรนั้นเพิ่มขึ้นอย่างคงที่ตั้งแต่ปี 2524 จนถึงประมาณต้นปี พ.ศ.2533 และสูงสุดในปี พ.ศ.2538 หลังจากนั้นการเกิดอาชญากรรมก็ลดลง ทำให้ปี พ.ศ.2538 เป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญ ตัวเลขที่ลดลงนี้ลดลงเรื่อยๆ จนประมาณปี พ.ศ. 2547/2548 เมื่อตัวเลขการเกิดอาชญากรรมของ BCS เริ่มคงที่และเริ่มมาลดลงอีกในปีที่ผ่านมา ตัวเลขการเกิดอาชญากรรมในปีที่ผ่านมาเป็นสถิติที่ต่ำที่สุดตั้งแต่มีการรายงานข้อมูลทางสถิติ กราฟต่อไปนี้จะแสดงให้เห็นถึงข้อมูลทางสถิติที่ได้กล่าวไปข้างต้น

แผนผังที่ 3-61 แสดงร้อยละความเปลี่ยนแปลงของสถิติอาชญากรรม

ระหว่างปี 1995 และ 2007/08

Percentage change in BCS offences, 1995 to 2007/08

จากแผนภูมิดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ปริมาณสถิติอาชญากรรมในสหราชอาณาจักรทุกประเภทคดีลดลงในอัตราร้อยละที่สูง ตั้งแต่ปี ค.ศ.1995 จนถึงปี ค.ศ.2007 คาบเกี่ยวกับปี ค.ศ.2008 กล่าวคือ ลดลงในอัตราส่วนเฉลี่ย ประมาณร้อยละ 40 สถิติอาชญากรรมประเภทที่ลดลงมากที่สุด ได้แก่ อาชญากรรมเกี่ยวกับยานยนต์ ลดลงกว่าร้อยละ 66 และประเภทที่ลดลงน้อยที่สุด ได้แก่ คดีลักทรัพย์ จากตัวบุคคล ลดลงร้อยละ 15

และผลจากการเก็บสถิติอาชญากรรมของสหราชอาณาจักรในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาพบว่า ตัวเลขทางสถิติที่แสดงว่ากระบวนการยุติธรรมในสหราชอาณาจักรมีปัญหา ได้แก่ สถิติการนำตัวผู้กระทำความผิดมาสู่กระบวนการยุติธรรม จำนวนผู้กระทำความผิดที่ได้รับการประกันตัวมากเกินไป การใช้เวลาดำเนินคดีนานเกินสมควร การที่กระบวนการยุติธรรมไม่สามารถเอาผิดผู้กระทำความผิดได้ และการที่สังคมเห็นว่าการลงโทษยังไม่เหมาะสมหรือมากพอต่อความต้องการ ด้วยเหตุนี้ หลักการทั่วไปของการบูรณาการ การทำงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมของสหราชอาณาจักร เป็นไปดังต่อไปนี้

- 1) มาตรการที่ให้เกิดการตรวจตราควบคุมอาชญากรรมที่ดีขึ้น ซึ่งอาจกระทำได้โดยการปฏิรูปการทำงานขององค์กรตำรวจ
- 2) มาตรการที่ทำให้ตำรวจมีอำนาจในการพิจารณาการประกันตัวก่อนพิจารณา และให้อำนาจอัยการในการอุทธรณ์การให้ประกันตัวผู้ต้องหาได้
- 3) การทำงานประสานกันอย่างยิ่งระหว่างตำรวจกับอัยการ ที่ทำให้กระบวนการสอบสวนและการพิจารณาสั่งฟ้องคดีมีประสิทธิภาพสูงสุด และไม่ก่อให้เกิดความผิดพลาดเนื่องจากมีพยานหลักฐานจากการสอบสวนที่ไม่เพียงพอ
- 4) ในการพิจารณาคดีแต่ละคดีจะต้องพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมแห่งคดีประกอบไปด้วย เพื่อการยืนยันการกระทำความผิดได้ดีขึ้น
- 5) ในการพิจารณาของศาลมาจิสเตรท ผู้พิพากษา และคณะลูกขุน ทุกฝ่ายจะต้องได้รับทราบสำนวนคดีและพยานหลักฐานประกอบคดีอย่างครบถ้วนโดยปราศจากการปกปิดซ่อนเร้น และ

6) จะต้องเพิ่มปริมาณการควบคุมตัวบุคคลหรือผู้ต้องหาที่น่าจะเป็นอันตรายต่อสังคม โดยการเพิ่มการใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยหรือการควบคุมในสถานกักกัน (Detention) ให้มากขึ้น และเพื่อกำหนดเป้าหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้นในการจัดการกับสถิติอาชญากรรมที่เพิ่มขึ้นของ สหราชอาณาจักร ให้สอดคล้องกับนโยบายของ Criminal Justice System ข้างต้น สมุดปกขาว Justice for All จึงได้กำหนดนโยบายของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่สำคัญดังต่อไปนี้

ในชั้นตำรวจ

- 1) เพิ่มจำนวนกำลังพลตำรวจ
- 2) เพิ่มงบประมาณในการปฏิบัติงานของตำรวจ
- 3) จัดจ้างผู้ประกอบการวิชาชีพนักสืบที่มีความเชี่ยวชาญมาร่วมปฏิบัติงานด้วย
- 4) จัดสรรส่วนของเวลาปฏิบัติงานเพื่อการปราบปรามอาชญากรรมมากกว่าภารกิจงานอื่น

และ

5) ใช้มาตรการที่ทันสมัย โดยใช้เทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการแสวงหาตัวผู้กระทำความผิดและพยานหลักฐาน

ในชั้นพนักงานอัยการ

- 1) การปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างตำรวจกับพนักงานอัยการ ในการแสวงหาความจริงในคดี
- 2) พนักงานอัยการต้องรับผิดชอบในการตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนการสอบสวน ก่อนนำคดีขึ้นสู่ศาล
- 3) เพิ่มงบประมาณแก่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้เกิดความสะดักสะเดงตัว ในการดำเนินคดี
- 4) จัดรูปแบบการกำหนดอัตราส่วนโทษล่วงหน้าให้ชัดเจน และ
- 5) เพิ่มอำนาจการลงโทษของศาลมาจิสเตรทในเรื่องของการควบคุมตัว ได้นานถึง 12 เดือน เพื่อประโยชน์ในการแสวงหาพยานหลักฐานและการพิจารณาคดีขยายผล

ในชั้นการขอประกันตัว

- 1) ให้อำนาจตำรวจในการพิจารณาเงื่อนไขในการควบคุมตัวบุคคลระหว่างประกันตัว
- 2) ให้ศาลกำหนดบรรทัดฐานในการพิจารณาไม่ให้ประกันตัวผู้ที่เคยกระทำความผิดและถูกลงโทษมาแล้ว หรือผู้ที่กระทำความผิดซ้ำระหว่างประกันตัวหรือคุมประพฤติ
- 3) ให้อำนาจพนักงานอัยการในการอุทธรณ์คำสั่งอนุญาตให้ประกันตัวของศาลมาจิสเตรท ได้
- 4) สำหรับผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ควรพิจารณาให้ควบคุมตัวผู้กระทำความผิดไว้ในที่คุมขัง ไม่ควรให้ประกันตัว

ในชั้นการพิจารณาคดีของศาล

- 1) ศาลสามารถใช้มาตรการที่เหมาะสมในการควบคุมตัวผู้กระทำความผิด โดยเฉพาะผู้กระทำความผิดซ้ำ

2) ศาลสามารถดำเนินคดีซ้ำ ซึ่งเป็นการขัดต่อหลัก Double Jeopardy ได้ เมื่อการขยายผลในการดำเนินคดีค้นพบพยานหลักฐานชิ้นใหม่

3) ให้พยานแห่งคดีสามารถขึ้นแถลงการณ์ในศาลได้มากขึ้น

4) ให้อัยการสามารถอุทธรณ์การพิจารณาของคณะลูกขุนซึ่งกระทำโดยมิชอบได้

5) เพิ่มอัตราส่วนจำนวนประชากรที่หมุนเวียนมารับภารกิจในการเป็นคณะลูกขุนให้มากขึ้น

ในชั้นบังคับโทษ

1) เน้นการใช้มาตรการควบคุมตัวไว้ในที่คุมขัง สำหรับผู้กระทำความผิดร้ายแรง หรือผู้ฝ่าฝืนมาตรการคุมประพฤติหรือบริการสังคม

2) ควรควบคุมตัวผู้กระทำความผิดอุกฉกรรจ์และความผิดเกี่ยวกับเพศไว้คุมขัง นานเท่าที่จำเป็นต่อการป้องกันอันตรายต่อสังคมโดยรวม

3) สามารถใช้มาตรการควบคุมตัวบุคคลได้มากกว่าหนึ่งอย่าง เช่น ให้ทำงานบริการสังคมพร้อมต้องรับการบังคับบำบัดกรณีผู้เสพยาเสพติด ทั้งนี้เท่าที่จำเป็นต่อการปรับปรุงพฤติกรรมเสียและการป้องกันสังคม

4) ควรต้องออกแนวปฏิบัติเรื่องการกำหนดอัตราส่วนโทษ (Sentencing Guidelines) มาบังคับใช้

5) เน้นการใช้มาตรการเปลี่ยนจากคุมประพฤติเป็นการจองจำ (Custody Minus) กรณีที่ผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขคุมประพฤติ

6) จัดให้มีกระบวนการรองรับผู้พ้นโทษ (Custody Plus) เพื่อการเตรียมความพร้อมกับสู่สังคมสำหรับผู้ต้องโทษจำคุกระยะสั้น

7) นำมาตรการควบคุมตัวสุดสัปดาห์หรือควบคุมเวลากลางคืน (Weekend or Nighttime Custody) มาใช้ เพื่อเพิ่มความปลอดภัยแก่สังคม

เมื่อพิจารณาจากแผนงานนโยบายบูรณาการกระบวนการยุติธรรมของสหราชอาณาจักรข้างต้น สามารถสรุปได้ตามผังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3-62 แผนงานนโยบายบูรณาการกระบวนการยุติธรรมของสหราชอาณาจักร

Justice for All PSA: Deliver a more effective, transparent and responsive CJS for victims and the public	Projects categorisation		
	Priority	Business as Usual	Pilot
	Mandatory where project is available to be rolled out to areas	Includes those with small degree of business change	Includes those in pilot, pilot evaluation or being reviewed for piloting
1. Increase the efficiency and effectiveness of the CJS in bringing offences to justice	Exchange Links: Police to CPS (COMPASS)	CJ MIS	Postal charging and requisitions
	Exchange Links: Police to Courts (Libra)		Electronic Preparation and Presentation of Evidence (ePPE)

	Streamlined Process		Maximising Video Conferencing Programme (Virtual Courts, Prison to Court Video Links, Prison to Probation Video Links, S51)
	Bichard R7		PROGRESS
	CJSSS in Youth Courts		
2. Increase levels of public confidence in the fairness and effectiveness of the CJS	Engaging Local Communities	WAVES	
3. Increase the proportion of victims and witnesses that are satisfied with the way they are treated by the CJS	Witness Charter	Intermediaries	
	Victim Support '+'		
4. Better identify and explain race disproportionality at key points within the CJS and have strategies in place to address racial disparities which cannot be explained or objectively justified	Minimum Data Set		
	Race for Justice		
5. Reduce harm caused by crime by increasing the quantity of criminal assets recovered			Enhanced JARD*

Source : Criminal Justice System Business Plan 2008-2009

ตารางนี้แสดงให้เห็นถึงการบูรณาการสถิติ และเป็นการนำข้อมูลที่ได้มาวางแผนนโยบายเพื่อทำให้กระบวนการยุติธรรมทางอาญามีประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การเพิ่มประสิทธิภาพของ CJS และ เน้นให้มีการนำตัวผู้กระทำผิดเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมอย่างจริงจัง เช่น จัดให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่าง ตำรวจ กับ ศาล ตำรวจกับ อัยการ และ ให้มีการเชื่อมข้อมูลโดยใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ต และ ส่งเสริมให้มีการใช้การประชุมผ่านทางวิดีโอ การเสริมสร้างความมั่นใจของประชาชนในเรื่องความยุติธรรมและควมมีประสิทธิภาพของ CJS โดยการร่วมมือกับหน่วยงานท้องถิ่น การเพิ่มสัดส่วนของผู้เสียหายและพยานในความพึงพอใจที่มีต่อการทำงานของ CJS เช่น การจัดให้มีหน่วยงานสนับสนุนดูแลผู้เสียหาย และ หน่วยงานคุ้มครองพยาน การลดปัญหาเรื่องเชื้อชาติและมีวัตถุประสงค์ในการอธิบายให้เข้าใจมากขึ้น และทำให้มีความเสมอภาคกันระหว่างเชื้อชาติ การลดอันตรายที่เกิดจากการเกิดอาชญากรรมโดยการเพิ่มคุณภาพของการเยียวยาความเสียหาย

ส่วนตัวอย่างสถิติที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมที่ Criminal Justice System ใช้ในการกำหนดนโยบาย ปรากฏอยู่ในเอกสารรายงานของ CJS ดังต่อไปนี้

1) ตารางแสดงการใช้มาตรการยึดอายัดทรัพย์สิน จำแนกตามเมืองในสหราชอาณาจักร และแสดงมูลค่าทรัพย์สินที่ยึดอายัดได้ทั้งหมด จำนวนคำร้อง จำนวนผู้ต้องหา และมูลค่าทรัพย์สินที่ต้องยึดตามปรากฏในหมายยึดทรัพย์ ผลเป็นดังนี้

ตารางที่ 3-63 แสดงมูลค่าทรัพย์สินที่ยึดอายัดได้ทั้งหมด จำนวนคำร้อง จำนวนผู้ต้องหา และมูลค่าทรัพย์สินที่ต้องยึดตามปรากฏในหมายยึดทรัพย์

Asset recovery confiscation targets

Area	Value collected from confiscation order enforcement	Pipeline		
		Volume of restraint orders	Volume of confiscation orders	Value of confiscation orders
Avon and Somerset	£3,500,000	21	118	£2,857,000
Bedfordshire	£750,000	8	45	£1,084,000
Cambridgeshire	£1,500,000	10	57	£1,388,000
Cheshire	£1,500,000	14	77	£1,867,000
Cleveland	£1,250,000	12	69	£1,040,000
Cumbria	£750,000	7	39	£930,000
Derbyshire	£1,500,000	15	83	£1,841,000
Devon and Cornwall	£1,750,000	22	125	£3,045,000
Dorset	£1,375,000	10	54	£1,317,000
Durham	£1,000,000	8	46	£1,120,000
Dyfed Powys	£500,000	7	39	£947,000
Essex	£2,000,000	22	127	£3,076,000
Gloucestershire	£1,000,000	8	45	£1,077,000
Greater Manchester	£6,000,000	51	300	£5,767,000
Gwent	£750,000	9	50	£1,047,000
Hampshire	£3,500,000	24	139	£3,388,000
Hertfordshire	£1,750,000	14	81	£1,958,000
Humberside	£1,250,000	12	69	£1,669,000
Kent	£6,000,000	22	125	£3,028,000
Lancashire	£4,000,000	19	111	£2,698,000
Leicestershire	£1,250,000	15	88	£1,778,000
Lincolnshire	£1,500,000	9	52	£1,267,000
London	£40,250,000	98	573	£19,645,000
Merseyside	£4,750,000	30	172	£3,961,000
Norfolk	£1,250,000	11	63	£1,535,000
North Wales	£1,250,000	9	52	£1,268,000
North Yorkshire	£1,250,000	11	59	£1,438,000
Northamptonshire	£1,250,000	9	50	£1,216,000
Northumbria	£1,000,000	19	108	£2,626,000
Nottinghamshire	£3,500,000	15	87	£1,946,000
South Wales	£2,500,000	32	187	£2,290,000
South Yorkshire	£2,750,000	17	99	£2,404,000
Staffordshire	£1,750,000	14	81	£1,976,000
Suffolk	£1,000,000	11	60	£1,286,000
Surrey	£1,750,000	15	83	£2,007,000
Sussex	£2,250,000	20	117	£2,840,000
Thames Valley	£3,250,000	28	164	£3,988,000
Warwickshire	£750,000	7	41	£988,000
West Mercia	£2,500,000	16	91	£2,217,000
West Midlands	£6,875,000	34	199	£4,850,000
West Yorkshire	£6,500,000	28	163	£5,164,000
Wiltshire	£1,250,000	9	49	£1,179,000
England and Wales	£132,000,000	772	4,437	£109,013,000

Source : Criminal Justice System Business Plan 2008-2009

จากตารางแสดงให้เห็นว่า เมืองที่มีจำนวนของการออกหมายเพื่อยึดอายัดทรัพย์สินและมีมูลค่าของการยึดอายัดทรัพย์สินสูงสุด ได้แก่ ลอนดอน กล่าวคือ มีหมายยึดอายัดทรัพย์สินกว่า 573 หมาย

รวมมูลค่าการยึดอายัดทรัพย์สินกว่า 40 ล้านปอนด์ ในปี 2007 รองลงมาได้แก่ เกรทเธอร์ แมนเชสเตอร์ มีหมายยึดอายัดทรัพย์สิน 300 หมาย มูลค่าการยึดอายัดทรัพย์สินทั้งหมด 6 ล้านปอนด์

2) สถิติแสดงเป้าหมายของการบังคับโทษ จำแนกตามเมืองต่างๆ โดยตารางแสดงของ ร้อยละของการลงโทษปรับ สถิติคดีที่ไม่มีหมาย และสถิติคดีที่มีการบังคับโทษตามหมวดของการลงโทษ ต่างๆ

ตารางที่ 3-64 แสดงเป้าหมายของการบังคับโทษ จำแนกตามเมืองต่างๆ

Compliance and enforcement targets

Area	Fines %	Unexecuted Fail to Appear Warrants		Timeliness of Fail to Appear execution		
		Balance at 31/03/09	Equating to a stock/flow of	Category A execution target %	Category B execution target %	Category C execution target %
Avon and Somerset	85	750	1.7	75	75	60
Bedfordshire	90	280	2.9	70	70	60
Cambridgeshire	87	348	2.7	75	80	65
Cheshire	89	204	1.4	75	75	75
Cleveland	90	195	1.1	70	75	75
Cumbria	85	125	1.6	70	75	60
Derbyshire	90	245	1.5	72	72	62
Devon and Cornwall	90	270	1.0	80	80	75
Dorset	90	300	1.9	70	70	65
Durham	89	150	1.0	80	75	70
Dyfed Powys	85	147	1.6	70	70	60
Essex	85	657	2.0	70	65	60
Gloucestershire	90	165	2.0	75	70	60
Greater Manchester	81	1,900	2.0	70	75	60
Gwent	85	241	1.6	70	70	70
Hampshire	90	620	2.0	70	60	60
Hertfordshire	85	338	2.4	75	75	65
Humberside	85	284	1.4	75	80	80
Kent	85	618	2.1	70	75	65
Lancashire	85	900	1.7	70	70	60
Leicestershire	90	490	2.6	70	73	60
Lincolnshire	90	524	3.0	70	70	60
London	76	5,500	4.0	70	65	55
Merseyside	81	900	1.9	70	70	60
Norfolk	85	295	1.4	70	75	65
North Wales	90	160	1.5	70	70	55
North Yorkshire	90	129	1.2	70	70	60
Northamptonshire	85	180	1.5	80	75	70
Northumbria	85	812	1.2	85	85	75
Nottinghamshire	90	496	1.9	75	75	65
South Wales	90	590	1.9	75	75	65
South Yorkshire	90	430	1.5	60	65	50
Staffordshire	85	429	1.8	70	70	60
Suffolk	90	300	2.4	70	60	50
Surrey	90	210	1.7	70	70	60
Sussex	85	515	2.0	75	70	60
Thames Valley	85	1,150	2.8	70	65	55
Warwickshire	89	160	2.0	75	70	65
West Mercia	90	442	2.5	70	70	70
West Midlands	81	1,150	2.1	72	70	70
West Yorkshire	83	750	1.5	75	75	75
Wiltshire	90	108	1.2	70	70	60
England and Wales	85	24,457	2.0	73	73	64

Source : Criminal Justice System Business Plan 2008-2009

จากตารางแสดงให้เห็นว่า สหราชอาณาจักรเน้นการบังคับโทษปรับในความผิดฐานต่าง ๆ โดยเฉลี่ยแล้วในอัตราส่วนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของการใช้มาตรการบังคับโทษทั้งหมด และมีหลายท้องถิ่นที่ใช้มาตรการบังคับโทษปรับสูงถึงร้อยละ 90 อย่างไรก็ดี ในลอนดอน มีการบังคับโทษปรับน้อยที่สุดกล่าวคือร้อยละ 76 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะลอนดอนเป็นเมืองที่มีสถิติอาชญากรรมสูงและรุนแรงกว่าท้องถิ่นอื่น จึงทำให้มีมาตรการบังคับโทษที่หลากหลายและรุนแรงกว่าการบังคับโทษปรับมากกว่าท้องถิ่นอื่น ๆ ของสหราชอาณาจักร

3) สถิติงบประมาณที่แต่ละเมืองในสหราชอาณาจักรได้รับตามแผนงานของ CJS ตารางที่ 3-65 สถิติงบประมาณที่แต่ละเมืองในสหราชอาณาจักร

Area	2007-08			2008-09			Change on last year
	Main allocation	Welsh costs ¹	Total funding	Main allocation	Welsh costs	Total funding	
	£	£	£	£	£	£	
Avon and Somerset	192,385		192,385	192,385		192,385	0
Bedfordshire	123,117		123,117	140,000		140,000	16,883
Cambridgeshire	153,831		153,831	153,831		153,831	0
Cheshire	164,864		164,864	164,864		164,864	0
Cleveland	134,123		134,123	140,000		140,000	5,877
Cumbria	139,754		139,754	140,000		140,000	246
Derbyshire	137,850		137,850	140,000		140,000	2,150
Devon and Cornwall	164,212		164,212	164,212		164,212	0
Dorset	131,988		131,988	140,000		140,000	8,012
Durham	123,702		123,702	140,000		140,000	16,298
Dyfed Powys	141,865	7,500	149,365	141,865	7,500	149,365	0
Essex	156,482		156,482	156,482		156,482	0
Gloucestershire	122,752		122,752	140,000		140,000	17,248
Greater Manchester	205,807		205,807	205,807		205,807	0
Gwent	125,834	7,500	133,334	140,000	7,500	147,500	14,166
Hampshire	157,587		157,587	157,587		157,587	0
Hertfordshire	158,289		158,289	158,289		158,289	0
Humberside	175,971		175,971	175,971		175,971	0
Kent	173,525		173,525	173,525		173,525	0
Lancashire	157,861		157,861	157,861		157,861	0
Leicestershire	158,315		158,315	158,315		158,315	0
Lincolnshire	126,672		126,672	140,000		140,000	13,328
London	572,002		572,002	572,002		572,002	0
Merseyside	156,930		156,930	156,930		156,930	0
Norfolk	156,439		156,439	156,439		156,439	0
North Wales	159,472	7,500	166,972	159,472	7,500	166,972	0
North Yorkshire	130,493		130,493	140,000		140,000	9,507
Northamptonshire	157,826		157,826	157,826		157,826	0
Northumbria	153,540		153,540	153,540		153,540	0
Nottinghamshire	160,428		160,428	160,428		160,428	0
South Wales	158,508	7,500	166,008	158,508	7,500	166,008	0
South Yorkshire	168,813		168,813	168,813		168,813	0
Staffordshire	156,760		156,760	156,760		156,760	0
Suffolk	146,369		146,369	146,369		146,369	0
Surrey	144,560		144,560	144,560		144,560	0
Sussex	160,170		160,170	160,170		160,170	0
Thames Valley	175,926		175,926	175,926		175,926	0
Warwickshire	140,480		140,480	140,480		140,480	0
West Mercia	135,304		135,304	140,000		140,000	4,696
West Midlands	209,013		209,013	209,013		209,013	0
West Yorkshire	198,846		198,846	198,846		198,846	0
Wiltshire	141,458		141,458	141,458		141,458	0
England and Wales	6,910,123	30,000	6,940,123	7,018,533	30,000	7,048,533	108,410

Source : Criminal Justice System Business Plan 2008-2009

จากการพิจารณาตารางแสดงงบประมาณรวมทั้งแต่ละท้องที่ของสหราชอาณาจักรใช้ในกระบวนการยุติธรรมพบว่า กรุงลอนดอนเป็นท้องที่ที่มีใช้งบประมาณในกระบวนการยุติธรรมมากที่สุด รองลงมาได้แก่ เวสต์ มิดแลนด์ และเกรทเธอร์ แมนเชสเตอร์ ตามลำดับ

3.3.5 ประสิทธิภาพของการบูรณาการสถิติในประเทศอังกฤษ

ข้อมูลสถิติที่มีการรวบรวมโดย BCS มีประโยชน์ในการพัฒนา ใฝ่ระวังและประเมินนโยบายทั้งหมด เพื่อวัตถุประสงค์ในการลดปริมาณคดีอาญา ข้อมูลนี้ยังมีประโยชน์ที่ทำให้ทราบกลุ่มเสี่ยงในการเกิดคดีอาญา ทั้งนี้ จะทำให้ทางการสามารถวางแผนนโยบายในการป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อมูลจาก BCS ทำให้เกิดมาตรการในการติดตามการดำเนินงานการใช้อำนาจของตำรวจทั่วทั้งประเทศอังกฤษและเวลส์ นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ในการช่วยในด้านการศึกษาและงานด้านการศาลเพื่อให้งานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นอีกด้วย

ข้อมูลของ BCS มีการรายงานเป็นประจำทุกปีในชื่อ “Crime in England and Wales” ซึ่งในรายงานนี้ยังมีการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มของสังคมและแนวโน้มของภูมิภาคซึ่งถือเป็นข้อมูลระดับชาติมีการรับผิดชอบการรายงานโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ (Office for National Statistics, ONS) นั่นคือ จะเห็นได้ว่าข้อมูลการรายงานสถิติของ BCS นี้ยังเป็นข้อมูลอย่างย่อที่ใช้รายงานรัฐมนตรีแต่ละกระทรวงในการใช้เพื่อตอบคำถามรัฐสภาเพื่อเป็นหลักฐานในการเลือกคณะกรรมการแต่ละกลุ่มอีกด้วย การสำรวจความคิดเห็นของประชากรนี้จะเหมือนสะพานเชื่อมระหว่างประชาชนกับรัฐบาล การสำรวจที่ดีสามารถนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้องแม่นยำเกี่ยวกับสถานการณ์และประสบการณ์ของประชาชนซึ่งข้อมูลนี้จะช่วยให้รัฐบาลสามารถวางแผนนโยบายและการบริการเพื่อตอบสนองให้ตรงความต้องการของประชาชนได้เป็นอย่างดี

ข้อมูลของ BCS ถือเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญมากเพราะข้อมูลนี้ทำให้เราสามารถมองเห็นภาพรวมของการเกิดคดีอาญาได้กว้างกว่าข้อมูลจากทางตำรวจแต่เพียงข้อมูลเดียว เนื่องจากข้อมูลจาก BCS นั้นรวมเอาข้อมูลที่ไม่ได้มีการรายงาน หรือ ไม่ได้มีการบันทึกในบันทึกของตำรวจ ด้วยสาเหตุนี้เมื่อมีการพิจารณาข้อมูลสถิติจาก BCS และจากบันทึกของตำรวจเข้าด้วยกันก็จะสามารถทำให้การบูรณาการสถิติมีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อให้เป็นข้อมูลสำหรับการวางแผนในระยะยาวเกี่ยวกับการเกิดคดีอาญาในประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ส่วนข้อเสียที่อาจเกิดขึ้นได้ของการบูรณาการข้อมูลสถิติในกระบวนการยุติธรรมของสหราชอาณาจักร ได้แก่

- 1) ข้อมูลที่มีการรายงานจากทั้งทาง BCS และ จากบันทึกของตำรวจนั้น มีการใช้คำจำกัดความของประเภทของคดีอาญาที่แตกต่างกันอยู่บ้าง ทำให้เวลาเปรียบเทียบข้อมูล จึงอาจได้ตัวเลขที่ไม่ตรงกันหรือมีความแตกต่างกัน เมื่อมีการนำข้อมูลไปใช้จึงอาจทำให้ไม่ได้ประโยชน์เต็มที่

2) การเก็บข้อมูลการสำรวจของทาง BCS จะเป็นการเก็บข้อมูลจากประชากรที่มีอายุ 16 ปีขึ้นไป แต่จากข้อเท็จจริงจะพบว่า การเกิดคดีอาญาเกิดขึ้นได้กับบุคคลทุกเพศทุกวัย แม้จะอายุยังไม่ถึง 16 ปี ก็ตาม ทำให้ข้อมูลทางสถิติของ BCS นั้นอาจจะไม่ตรงกับความเป็นจริง

3) การเก็บข้อมูลการสำรวจของ BCS เป็นการสำรวจความคิดเห็นและประสบการณ์ของประชากรที่อยู่อาศัยในประเทศอังกฤษและเวลส์เฉพาะประชากรที่มีบ้านอยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง แต่ไม่ได้มีการเก็บข้อมูลจากประชาชนที่อาศัยอยู่ตามหอพัก หรือ บ้านพัก ต่าง ๆ ทำให้ข้อมูลที่ได้มาจากประชากรกลุ่มเดียวเท่านั้น

ส่วนข้อเสนอแนะเบื้องต้นเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการบูรณาการสถิติในประเทศสหราชอาณาจักร จากการประมวลผลและการรวบรวมวรรณกรรม ผลปรากฏว่า ในปี ค.ศ. 2006 (พ.ศ. 2549) ทางรัฐบาลได้จัดให้มีการทำการวิเคราะห์ข้อมูลการรายงานสถิติการเกิดอาชญากรรมแห่งชาติขึ้น โดยให้ คณะกรรมการสถิติ และ โพรเฟสเซอร์ แอนเดรีย สมิตซ์ จัดทำการวิเคราะห์ดังกล่าว ทั้งนี้จากรายงานทั้งสองฉบับ มีการรวบรวมข้อเสนอแนะไว้ดังนี้

1) ควรให้สำนักงาน Home Office และ ตำรวจ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เปลี่ยนแนวทางการนำเสนอข้อมูลให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันเพื่อจะได้นำข้อมูลมาใช้ร่วมกันได้ เช่น การเปลี่ยนคำจำกัดความของคำว่า “violent crime” หรือให้มีการเก็บข้อมูลการเกิดคดีอาญาที่หลากหลายมากขึ้นให้ครอบคลุมกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น

2) ควรมีการระบุนความแตกต่างของข้อมูลทางสถิติจากทาง BCS และ ข้อมูลที่ได้จากการจดบันทึกของตำรวจว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร และใครจะเป็นผู้ได้ประโยชน์จากข้อมูลเหล่านี้

3) ควรจัดให้มีการทำการวิเคราะห์ข้อมูลและทำการตรวจสอบข้อมูลเป็นประจำสม่ำเสมอ

4) ควรให้ BCS มีการขยายฐานข้อมูลการเก็บสำรวจข้อมูล จากเดิมที่มีการเก็บข้อมูลจากประชากรที่มีอายุเกิน 16 ปี เป็นการเก็บข้อมูลจากประชากรที่มีอายุน้อยกว่านั้นด้วย

3.4 ประเทศญี่ปุ่น

เมื่อพิจารณาถึงกระบวนการยุติธรรมของประเทศญี่ปุ่น ถือได้ว่าญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มีกฎหมายเน้นสิทธิเสรีภาพของผู้กระทำความผิดในคดีอาญาค่อนข้างมาก ที่ใกล้เคียงกับมาตรฐานขั้นต่ำของสหประชาชาติเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้ต้องขัง นอกจากนี้ยังมีหลักประกันในเรื่องการคุ้มครองบุคคลจะต้องมีเหตุอันสมควรตามกฎหมาย และเน้นการให้อำนาจควบคุมตัวผู้ต้องขังของพนักงานสอบสวน เพื่อให้การควบคุมผู้ต้องขังเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ บทบัญญัติที่เป็นหลักประกันให้แก่ผู้กระทำความผิดในคดีอาญาของญี่ปุ่น มีดังต่อไปนี้

1) กฎบัตรแห่งสิทธิของญี่ปุ่น

การดำเนินคดีอาญาของญี่ปุ่น เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ค.ศ. 1948 ซึ่งมีบทบัญญัติว่าด้วยการจับกุม สอบสวน ควบคุมตัว การฟ้อง พิสูจน์และพิพากษาคดีตามกระบวนการของระบบประมวลกฎหมาย และในรัฐธรรมนูญของญี่ปุ่น ค.ศ.194 ได้วางหลักประกันเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพของผู้ต้องหาและจำเลยในคดีอาญาไว้หลายประการในหมวดที่ 3 เรียกกันโดยทั่วไปว่า Japanese Bill of Rights หรือกฎบัตรแห่งสิทธิของญี่ปุ่น สิทธิดังกล่าวนี้ได้แก่¹²¹

(1) บุคคลจะไม่สูญเสียชีวิตหรือเสรีภาพหรือถูกลงโทษทางอาญาใดๆ เว้นแต่จะเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย¹²²

(2) บุคคลมีสิทธิได้รับการพิจารณาคดีโดยยุติธรรม¹²³

(3) บุคคลจะไม่ถูกจับโดยปราศจากหมายจับซึ่งออกโดยผู้พิพากษาที่มีอำนาจ และหมายจับจะต้องระบุความผิดของบุคคลซึ่งถูกกล่าวหา เว้นแต่บุคคลนั้นถูกจับได้ในขณะกระทำความผิด¹²⁴

(4) บุคคลจะไม่ถูกจับหรือคุมขังโดยปราศจากการแจ้งข้อหาให้เขาทราบ หรือโดยปราศจากสิทธิในการพบทนายความในทันทีที่ถูกคุมขังโดยไม่มีเหตุอันสมควรและเหตุแห่งการถูกคุมขัง จะต้องเสนอต่อศาลในทันทีโดยเปิดเผยต่อหน้าผู้ถูกคุมขังและทนายความของเขา¹²⁵

(5) บุคคลมีสิทธิที่จะอยู่อย่างปลอดภัยภายในเคหสถานของเขา เอกสารและสิ่งของใดๆ ของเขาจะต้องไม่ถูกค้นหรือยึด เว้นแต่จะมีหมายอาญาซึ่งออกโดยมีเหตุอันสมควร และระบุสถานที่และสิ่งของที่จะค้นหรือยึด หรือตามที่ได้บัญญัติยกเว้นไว้ในมาตรา 33 รวมทั้งการค้นหรือยึดแต่ละครั้งจะต้องมีหมายอาญาซึ่งออกโดยผู้พิพากษาที่มีอำนาจ

(6) การทรมานหรือการลงโทษด้วยความทารุณโหดร้ายจะกระทำมิได้¹²⁶

(7) บุคคลจะไม่ถูกบังคับให้รับสารภาพ คำรับสารภาพโดยการบังคับ ทรมาน หรือข่มขู่หรือคำรับสารภาพ ภายหลังจากการถูกจับหรือคุมขังโดยการหน่วงเหนี่ยวถ่วงเวลาให้ล่าช้ามิให้รับฟังเป็นพยานหลักฐาน นอกจากนั้นบุคคลจะไม่ถูกพิพากษาลงโทษในกรณีที่มีข้อพิสูจน์เพียงคำรับสารภาพของเขาเท่านั้น¹²⁷

ด้วยเหตุนี้ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ค.ศ.1948 จึงกำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินคดีอาญาในญี่ปุ่นสรุปได้ 2 ประการด้วยกัน คือ

(1) กำหนดรูปแบบการดำเนินคดีอาญา ให้เป็นระบบกล่าวหา (Accusatorial System)

(2) กำหนดให้การใช้มาตรการบังคับทางอาญาใดๆ จะต้องมีความหมายของศาลเท่านั้น

¹²¹ Tadashi Moriyama, World Fact Book of Criminal Justice Systems : Japan. (online document).

¹²² มาตรา 31.

¹²³ มาตรา 32.

¹²⁴ มาตรา 33.

¹²⁵ มาตรา 34.

¹²⁶ มาตรา 36.

¹²⁷ มาตรา 38.

อย่างไรก็ดี ผู้มีอำนาจฟ้องหรือไม่ฟ้องคดีอาญา ได้แก่พนักงานอัยการเท่านั้น ไม่มีระบบการฟ้องคดีโดยราษฎรเป็นโจทก์ และอัยการยังสามารถใช้ดุลพินิจอย่างกว้างขวางในการชะลอการฟ้องคดีอาญา ถึงแม้ว่าจะมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด แต่เมื่อพิจารณาถึงเหตุแวดล้อม ได้แก่ อายุ ลingsแวดล้อม เงื่อนไขของการกระทำความผิด หรือความร้ายแรงของความผิด ถ้าเห็นว่าจะไม่จำเป็นต้องฟ้องร้องคดีอัยการอาจชะลอการฟ้องได้

แม้พนักงานอัยการจะเป็นหลักในการสอบสวนและดำเนินคดีอาญาต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ก็มีอำนาจสอบสวนคดีอาญาในชั้นต้น กล่าวคือ ตำรวจจะเป็นผู้จับกุมและสอบสวนผู้กระทำความผิดในเบื้องต้นเพื่อแสวงหาพยานหลักฐาน และเมื่อเสร็จสิ้นการสอบสวนเบื้องต้นแล้วก็ให้รับนำสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการเพื่อดำเนินการสอบสวนขยายผลและสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องคดีอาญาต่อไป

2) สิทธิของผู้ต้องหาในชั้นตำรวจและอัยการ

เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือพนักงานอัยการจะต้องทำการสอบสวนคดีอาญาอย่างกว้างขวางด้วยตนเองก่อนที่จะใช้วิธีการบังคับโดยการจับกุมผู้กระทำความผิด และการจับกุมผู้กระทำความผิดจะต้องเมื่อเข้าพฤติการณ์พิเศษ¹²⁸ แม้ว่าโดยพฤติการณ์เจ้าหน้าที่อาจจับกุมและควบคุมตัวผู้กระทำความผิดได้ก็ตาม แต่เจ้าหน้าที่ทั้งหลายจะไม่ใช้การจับกุมและควบคุมเช่นนั้นตราบไต่ที่การสอบสวนคดีอาญาสามารถทำได้โดยไม่ต้องจับและควบคุมตัวผู้กระทำความผิด

และหมายจับสามารถออกได้โดยผู้พิพากษาผู้มีอำนาจเท่านั้น และเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจในการขอให้ศาลออกหมายอาญาทั้งหลาย จะต้องเป็นพนักงานอัยการ หรือตำรวจชั้นสารวัตรตำรวจขึ้นไป (Police Inspector) กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของประเทศญี่ปุ่นได้กำหนดเงื่อนไขในการขอหมายจับไว้ดังต่อไปนี้

(1) ผู้ต้องหาไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่งหรือไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกของพนักงานสอบสวนโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(2) การจับผู้กระทำความผิดซึ่งหน้า จะจับได้หรือไม่ทราบที่อยู่หรือชื่อของผู้กระทำความผิด หรือมีเหตุผลอันสมควรที่เชื่อได้ว่าผู้กระทำความผิดกำลังจะหลบหนี

(3) กรณีที่เป็นความผิดที่มีโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สามปีขึ้นไป ถ้าเป็นกรณีฉุกเฉินที่ไม่อาจขอหมายจับจากศาลได้ ให้พนักงานอัยการ ผู้ช่วยพนักงานอัยการ หรือตำรวจ สามารถจับกุมและควบคุมตัวผู้กระทำความผิดไว้ก่อน และต้องแจ้งเหตุผลแห่งการจับเป็นหนังสือ และดำเนินการขอหมายจับต่อศาลโดยเร็ว ถ้าศาลไม่อนุมัติในการออกหมาย ให้พนักงานอัยการหรือตำรวจปล่อยตัวผู้กระทำความผิดในทันที

3) การควบคุมตัวผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวน

เมื่อเจ้าพนักงานตำรวจได้จับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถควบคุมตัวผู้ต้องหาเพื่อการสอบสวนได้ 48 ชั่วโมง และเมื่อครบกำหนดดังกล่าวข้างต้นแล้วให้ส่งตัว

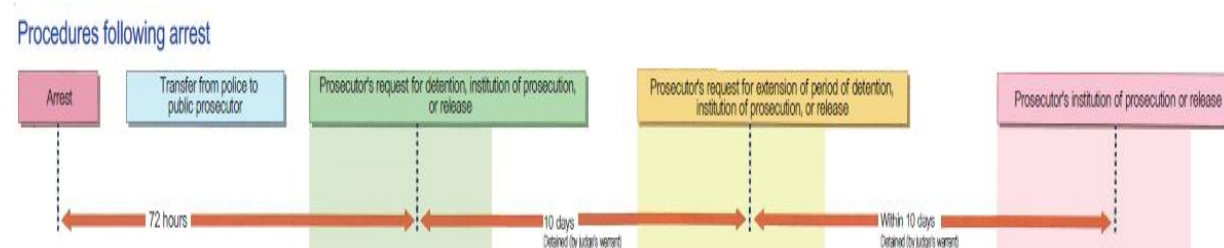
¹²⁸ มาตรา 197.

ผู้ต้องหาให้กับพนักงานอัยการ และอัยการสามารถควบคุมตัวผู้ต้องหาได้อีก 24 ชั่วโมง รวมเป็นเวลาผู้ต้องหาจะต้องถูกควบคุมโดยพนักงานสอบสวน 72 ชั่วโมง¹²⁹

แต่ถ้าเป็นกรณีที่พนักงานอัยการเป็นผู้จับกุมผู้กระทำความผิดด้วยตัวเอง พนักงานอัยการสามารถควบคุมตัวผู้กระทำความผิดเพื่อสอบสวนได้ทั้งสิ้น 48 ชั่วโมง แต่ถ้ามีเหตุจำเป็นที่จะต้องทำการควบคุมผู้ต้องหาเพิ่มเติม ให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องขอขยายเวลาในการควบคุมตัวผู้ต้องหาต่อศาล ได้อีกอย่างมาก 2 ครั้ง ครั้งละ 10 วัน รวมระยะเวลาในการสูงสุดตั้งแต่วันจับกุมตัว

ภาพรวมของระยะเวลาการควบคุมตัวบุคคลในชั้นพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการ เป็นไปตามแผนผังต่อไปนี้

แผนผังที่ 3-66 ภาพรวมของระยะเวลาการควบคุมตัวบุคคลในชั้นพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการของประเทศญี่ปุ่น

Source : National Police Agency of Japan

4) สิทธิในการได้รับแจ้งข้อกล่าวหาและการควบคุมตัวผู้ต้องหาในชั้นพนักงานอัยการ

หลังจากที่ตำรวจได้จับกุมตัวผู้ต้องหาต้องรีบส่งให้พนักงานอัยการโดยเร็ว พนักงานอัยการมีหน้าที่ต้องแจ้งให้ผู้ต้องหาทราบถึงข้อหาและสิทธิในการมีทนายความ ภายใน 24 ชั่วโมงที่มีอัยการควบคุมตัวอยู่นั้น และอัยการจะต้องวินิจฉัยว่าให้ศาลสั่งควบคุมผู้ต้องหาระหว่างการสอบสวน สั่งฟ้องหรือสั่งปล่อยตัวผู้ต้องหากรณีสั่งไม่ฟ้อง

และในกรณีที่อัยการขอให้ศาลสั่งควบคุมตัวผู้ต้องหาเพื่อทำการวินิจฉัยต่อไปว่าจะฟ้องหรือไม่ ให้อัยการทำคำร้องขอต่อศาลให้ควบคุมตัวผู้ต้องหาไว้อีกไม่เกิน 10 วัน และขยายเวลาควบคุมตัวได้ไม่เกิน 2 ครั้ง โดยเสนอคำร้องพร้อมสำนวนการสอบสวนต่อศาล โดยผู้พิพากษาจะไต่สวนคำสั่งของอัยการให้ควบคุมตัวผู้ต้องหาให้เป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (1) มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้นั้นเป็นผู้กระทำความผิดจริงดังข้อกล่าวหา
- (2) ผู้ต้องหาไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง

¹²⁹ Ibid.

“If the public prosecutor deems pre-indictment detention necessary, the public prosecutor must ask a judge for a pre-indictment detention order within 24 hours after receiving the suspect, and within 72 hours after the arrest, otherwise the public prosecutor must release the suspect. The power to ask a judge for a detention order is vested only in a public prosecutor. If a public prosecutor arrests a suspect, the same procedure must be followed within 48 hours after the arrest.”

(3) อาจเข้าไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน หรือ

(4) มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะหลบหนี¹³⁰

5) สิทธิที่ผู้ต้องหาจะได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว

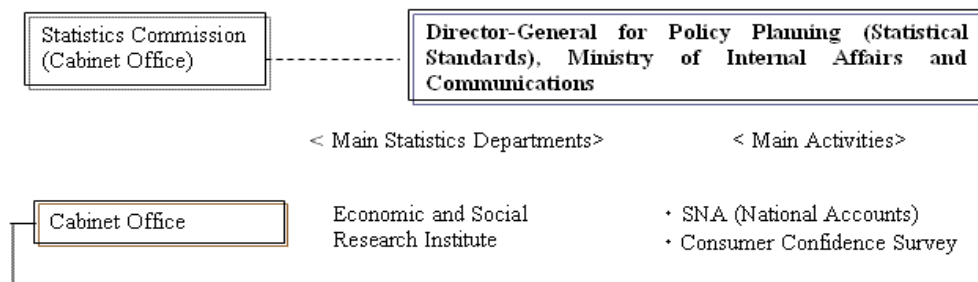
ในชั้นพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการ ผู้ต้องหาคดีอาญาของญี่ปุ่น ไม่มีสิทธิขอประกันตัว ด้วยเหตุนี้ กระบวนการยุติธรรมของญี่ปุ่นจึงมีกลไกในการกลั่นกรองผู้ต้องหาในคดีอาญา ซึ่งถูกจับและสอบสวนแล้วมิให้ถูกคุมขังโดยไม่ผ่านกระบวนการพิจารณาและวินิจฉัยของศาล โดยเฉพาะการควบคุมผู้ต้องหาเกินกว่าอำนาจควบคุมของพนักงานสอบสวนและอัยการ อย่างไรก็ตาม ผู้ต้องหาที่มีสิทธิที่จะขอให้ปล่อยชั่วคราวเมื่ออัยการได้ฟ้องคดีแล้ว

3.4.1 ระบบการบูรณาการสถิติ

ประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศหนึ่งที่มีการบริหารจัดการจัดเก็บและทำรายงานสถิติอย่างมีบูรณาการ เพราะมีหน่วยงานกลางประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ในการจัดทำรายงานสถิติที่ชัดเจน ได้แก่ สำนักงานสถิติแห่งชาติ (National Statistic Bureau) ภายใต้การควบคุมดูแลของคณะกรรมการสถิติ สำนักงานนายกรัฐมนตรีญี่ปุ่น และกระทรวงยุติธรรมของญี่ปุ่น (Ministry of Justice of Japan)

เมื่อพิจารณาถึงการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่ต้องบูรณาการสถิติในกระบวนการยุติธรรม ภายใต้สำนักงานสถิติแห่งชาติญี่ปุ่น พบว่ามีการแบ่งการบริหารงานทางด้านการรวบรวมและจัดทำสถิติร่วมกับหน่วยงานของรัฐอื่น ปรากฏตามแผนผังต่อไปนี้

แผนผังที่ 3-67 การแบ่งการบริหารงานทางด้านการรวบรวมและจัดทำสถิติร่วมกับหน่วยงานของรัฐอื่นของประเทศญี่ปุ่น

¹³⁰ Ibid.

“judge may order the suspect’s detention for 10 days if there are reasonable grounds to believe that the suspect has committed the offence, and

- (1) the suspect has no fixed dwelling;
- (2) there are reasonable grounds to believe that the suspect may destroy evidence; or
- (3) there are reasonable grounds to believe that the suspect may attempt to escape.

Ministry of Justice	Judicial System Department, Minister's Secretariat	• Statistical Survey on Registration
Ministry of Finance	Policy Research Institute	• Financial Statements Statistics of Corporations by Industry
Ministry of Education, Culture, Sports, Science and Technology	Analytical Research Planning Division, Lifelong Learning Policy Bureau	• School Basic Survey
Ministry of Health, Labour and Welfare	Statistics and Information Department, Minister's Secretariat	• Vital Statistics • Monthly Labour Survey
Ministry of Agriculture, Forestry and Fisheries	Statistics Department, Minister's Secretariat	• Census of Agriculture and Forestry • Census of Fisheries
Ministry of Economy, Trade and Industry	Research and Statistics Department, Economic and Industrial Policy Bureau	• Census of Manufacturers • Census of Commerce
Ministry of Land, Infrastructure, Transport and Tourism	Information and Research Department, Policy Bureau	• Statistics on Building Construction Started • Survey on Motor Vehicle Transport

การเก็บรวบรวมสถิติของรัฐบาลญี่ปุ่น อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการสถิติ สำนักงานกฤษฎีกาญี่ปุ่น (Statistic Commission of Cabinet Office) ซึ่งมีหน้าที่ในการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม และเก็บรวบรวมสถิติเกี่ยวกับบัญชีแห่งรัฐและการสำรวจความเห็นของประชากร ทั้งนี้โดยมีผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายและแผน กระทรวงกิจการภายในและการสื่อสารเป็นประธานคณะทำงาน

3.4.2 หน่วยงานที่มีบทบาทในการจัดเก็บข้อมูลและบูรณาการสถิติ

หน่วยงานที่มีหน้าที่โดยตรงในการเก็บรวบรวมสถิติ ได้แก่ สำนักงานสถิติแห่งชาติญี่ปุ่น (Statistic Bureau) และยังมีกระทรวงอื่นๆ ที่ทำงานร่วมกับสำนักงานสถิติแห่งชาติในการรวบรวมข้อมูลสถิติต่างๆ ได้แก่

- 1) กระทรวงยุติธรรม โดยสำนักงานศาลยุติธรรมญี่ปุ่น มีหน้าที่โดยตรงในการเก็บสถิติคดีและอื่นๆ
- 2) กระทรวงการคลัง โดยสถาบันวิจัยนโยบาย มีหน้าที่ในการรวบรวมสถิติเกี่ยวกับสถิติรายได้มวลรวมของผู้ประกอบการธุรกิจและอุตสาหกรรม
- 3) กระทรวงศึกษา วัฒนธรรม กีฬา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยฝ่ายวิจัยของสำนักงานเพื่อการวางแผนนโยบายการศึกษาอย่างยั่งยืน มีหน้าที่โดยตรงในการสำรวจความต้องการของโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาต่างๆ

4) กระทรวงสาธารณสุข แรงงาน และสวัสดิการสังคม โดยฝ่ายสถิติของสำนักเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลสถิติสำคัญและสำรวจความต้องการของแรงงานเป็นรายเดือน

5) กระทรวงเกษตร ป่าไม้ และประมง โดยฝ่ายสถิติของสำนักเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลสถิติสำคัญด้านการเกษตร ป่าไม้และประมง

6) กระทรวงเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรม โดยฝ่ายการวิจัยและสถิติ สำนักงานนโยบายเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม มีหน้าที่เก็บรวบรวมสถิติเกี่ยวกับการพาณิชย์และผู้ผลิตอุตสาหกรรม

7) กระทรวงที่ดิน โครงสร้างพื้นฐาน คมนาคม และการท่องเที่ยว โดยฝ่ายวิจัยและพัฒนา สำนักงานนโยบายและแผน มีหน้าที่ในการเก็บรวบรวมสถิติเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคาร และสำรวจจำนวนยานพาหนะในระบบคมนาคม

3.4.3 กฎหมายและแนวทางการปฏิบัติขององค์กรจัดเก็บสถิติ

ส่วนมาตรการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการสถิติของรัฐบาลญี่ปุ่น ได้แก่ กฎหมายว่าด้วยสถิติ (Statistics Law) และกฎหมายความร่วมมือด้านสถิติ (Statistical Cooperation Law) โดยจะกระจายอำนาจหน้าที่ในการเก็บรวบรวมสถิติไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องดังที่ได้กล่าวมาแล้ว โดยที่หน่วยงานแต่ละหน่วยจะต้องจัดให้มีฝ่ายปฏิบัติการด้านสถิติเป็นของตนเอง และทำรายงานสถิติขององค์กรของตนให้ถูกต้องตามกฎหมายสถิติ และปฏิบัติการความร่วมมือด้านสถิติให้ถูกต้องตามกฎหมายเกี่ยวกับความร่วมมือด้านสถิติ

ในส่วนของการประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรราชการในการรวบรวมสถิติ เป็นหน้าที่ของผู้อำนวยการฝ่ายการวางแผนนโยบายและมาตรฐานสถิติ (Director-General for Policy Planning on Statistical Standards : DGPP) ภายใต้กระทรวงกิจการภายในและการสื่อสาร จะต้องปฏิบัติการเพื่อขจัดปัญหาที่ไม่จำเป็นต่าง ๆ ได้แก่ ปัญหาการเก็บสถิติซ้ำซ้อนระหว่างหน่วยงาน และจะต้องประสานให้แต่ละหน่วยงานมีความต่อเนื่องในการเก็บข้อมูลสถิติ นอกจากนี้ สถิติทุกประเภทที่จะนำเสนอออกเผยแพร่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสถิติ สำนักนายกรัฐมนตรีญี่ปุ่นก่อน

กฎเกณฑ์แห่งกฎหมายเกี่ยวกับสถิติของประเทศญี่ปุ่นมีอยู่สองส่วน ส่วนแรก คือ กฎหมายว่าด้วยสถิติ และส่วนที่สอง คือ กฎหมายว่าด้วยความร่วมมือในเรื่องสถิติ โดยจุดมุ่งหมายของกฎหมายทั้งสองส่วนเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

- (1) เพื่อการออกแบบการเก็บรวบรวมสถิติที่เหมาะสม
- (2) เพื่อกำหนดการสำรวจสถิติจากกลุ่มประชากรต่าง ๆ และ
- (3) เพื่อจัดทำรายงานสถิติประจำปีงบประมาณเสนอต่อรัฐบาล

บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำรายงานสถิติของประเทศญี่ปุ่น มีดังต่อไปนี้

1) กฎหมายว่าด้วยสถิติ (Statistics Law)

กฎหมายว่าด้วยสถิติ บัญญัติไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในการควบคุมการสำรวจสถิติให้เป็นไปอย่างถูกต้องตรงไปตรงมา ขจัดปัญหาความขัดแย้งหรือซ้ำซ้อนในการจัดทำสถิติระหว่างหน่วยงาน

บูรณาการสถิติและพัฒนาระบบการเก็บรวบรวมสถิติ โดยสาระสำคัญของกฎหมายในเรื่องดังกล่าวมีดังต่อไปนี้

(1) สำรวจสถิติสำคัญ (Survey for Designated Statistics) เป็นหน้าที่ของรัฐมนตรีกระทรวงกิจการภายในและการสื่อสารที่จะกำหนดมาตรการที่จำเป็นและเหมาะสม เพื่อกำหนดรูปแบบการเก็บรวบรวมสถิติของหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง และกำหนดให้การสำรวจสถิติ เป็นภาระงานสำคัญของทุกหน่วยงาน¹³¹ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการภายในและการสื่อสารมีอำนาจให้ความเห็นชอบในเรื่องการกำหนดรูปแบบ วิธีการ และช่วงเวลาในการสำรวจสถิติ ที่แต่ละหน่วยงานจะนำไปใช้ปฏิบัติ¹³² และเมื่อมีการบัญญัติไว้ในกฎหมาย บุคคลหรือนิติบุคคลใด ๆ จะต้องให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลสถิติแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เช่น หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม¹³³ หรือผู้ต้องโทษในคดีอาญา¹³⁴ โดยเฉพาะข้อมูลสถิติที่ได้จากหน่วยงานภาครัฐ จะต้องมีการรักษาความลับของข้อมูลราชการด้วย¹³⁵

(2) รัฐบาลกลาง รัฐบาลประจำเขตปกครองและเมือง ธนาการแห่งชาติญี่ปุ่น หอการค้าและสภาอุตสาหกรรมแห่งญี่ปุ่น จะต้องให้ความร่วมมือในการทำรายงานสถิติ ตามวิธีการที่กำหนดโดยรัฐมนตรีกระทรวงกิจการภายในและการสื่อสารและสำนักงานสถิติแห่งชาติญี่ปุ่น¹³⁶

2) กฎหมายว่าด้วยความร่วมมือด้านสถิติ (Statistical Report Coordination Law)

จุดประสงค์ของกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือด้านสถิติ มีความมุ่งหมายที่จะลดปัญหาอุปสรรคในการเก็บรวบรวมและจัดทำสถิติ และพัฒนาประสิทธิภาพในการจัดทำสถิติของหน่วยงานรัฐ โดยกฎหมายฉบับดังกล่าวกำหนดมาตรการในการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติ การทำรายงาน และอื่น ๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

(1) การรวบรวมข้อมูลสถิติที่ผ่านการรับรองความถูกต้อง (Survey for Approved Statistics) ข้อมูลสถิติทุกอย่างที่รวบรวมและจัดทำขึ้น จะต้องผ่านการตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่ของรัฐและข้าราชการฝ่ายตุลาการรวมกันไม่ต่ำกว่า 10 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องก่อนส่งรายงานให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการภายในและการสื่อสารต่อไป¹³⁷ ส่วนการรายงานสถิติให้กระทำโดยรัฐบาลประจำท้องถิ่นนั้น และวิธีการในการรวบรวมและประมวลผลสถิติให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายฉบับนี้หรือตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีประกาศเป็นอย่างอื่น

องค์ประกอบของข้อมูลสถิติตามกฎหมายฉบับนี้ได้แก่

¹³¹ Article 2.

¹³² Article 3.

¹³³ Article 5.

¹³⁴ Article 19.

¹³⁵ Article 14.

¹³⁶ Article 8.

¹³⁷ Article 4.

1. วัตถุประสงค์ของการจัดทำ
2. ระบุหน่วยงานผู้ทำสถิติและตัวชี้วัดต่าง ๆ
3. ระยะเวลาที่เก็บรวบรวมข้อมูลและทำรายงาน
4. กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล และ
5. รอบระยะเวลาของการจัดทำรายงานที่สม่ำเสมอและชัดเจน

(2) กระบวนการรับรองความถูกต้องของรายงาน¹³⁸ (Criteria for Approval) รายงานสถิติที่ได้รับการรับรอง ได้แก่ รายงานที่ได้ใช้กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ต้องตามวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการภายในและการสื่อสารรับรองตามกฎหมายฉบับนี้ และเมื่อในรอบปีต่อไป หน่วยงานจะใช้วิธีเดิมเก็บรวบรวมข้อมูล ก็ไม่ต้องขออนุญาตรัฐมนตรีอีก เว้นแต่ถ้าหน่วยงานต้องการเปลี่ยนแปลงวิธีการจัดทำรายงานหรือรวบรวมข้อมูล ก็จะต้องขออนุญาตรัฐมนตรีเป็นกรณี ๆ ไป¹³⁹

ส่วนความรับผิดชอบของผู้อำนวยความสะดวกสำนักงานวางแผนนโยบายมาตรฐานสถิติ (DGPP) มีดังต่อไปนี้

1. การกิจพื้นฐานในการวางแผนสถิติ อันได้แก่ การพัฒนาแผนการจัดทำและตรวจสอบรายงานสถิติและเน้นการเผยแพร่รายงานสถิติสู่ประชาชน สนับสนุนบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านสถิติแก่หน่วยงานราชการต่าง ๆ และประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ด้านสถิติสู่สังคม
2. ตรวจสอบความร่วมมือในการจัดทำสถิติ ได้แก่ การตรวจสอบการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ ในการสร้างความร่วมมือในการทำรายงาน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องสถิติหรือไม่ใช่เรื่องสถิติ ให้เป็นไปตามแนวทางที่บัญญัติไว้ในกฎหมายทั้งสองฉบับ กำหนดแผนงบประมาณสำหรับการทำงาน และกำหนดตัวชี้วัดที่ต้องการจากแต่ละหน่วยงาน
3. กำหนดมาตรฐานของรายงานสถิติ ได้แก่ การกำหนดมาตรฐานสถิติด้านอุตสาหกรรม มาตรฐานผู้ประกอบการวิชาชีพด้านสถิติ มาตรฐานสถิติด้านการพาณิชย์ และประสานความร่วมมือเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสถิติระหว่างประเทศ

3.4.4 รูปแบบและวิธีการจัดเก็บข้อมูลสถิติ

ตัวอย่างหน่วยงานหลักที่มีหน้าที่ในการรวบรวมและประมวลผลข้อมูลสถิติคืออาญาของญี่ปุ่น ได้แก่ สำนักงานสถิติแห่งชาติญี่ปุ่น (National Statistical System of Japan)

สำนักงานสถิติแห่งชาติญี่ปุ่น มีการเก็บรวบรวมสถิติคืออาญา โดยความร่วมมือกับกระทรวงยุติธรรมญี่ปุ่น มีรายงานการจัดทำสถิติเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

¹³⁸ Article 5.

¹³⁹ Article 8.

(1) สถิติคดีอาญาชั้นตำรวจ อันแสดงให้เห็นถึงปริมาณคดีอาญาทั้งหมดที่ตำรวจจับกุม ผู้กระทำความผิดได้ในรอบปี แบ่งเป็นปริมาณคดีที่ได้รับรายงาน ปริมาณคดีที่สอบสวนเสร็จไป และ ปริมาณคดีที่จับตัวผู้ต้องหาได้ ผลปรากฏตามสถิติต่อไปนี้

ตารางที่ 3-68 สถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจ

25-1 刑法犯の罪名別認知件数、検挙件数及び検挙人員（昭和60年～平成18年）
PENAL CODE CRIME CASES KNOWN TO THE POLICE, CASES CLEARED UP AND ARRESTEES
BY TYPE OF CRIME (1985~2006)

「犯罪統計」(769ページ参照)による。「一般刑法犯」とは、刑法犯総数から業務上(重)過失致死傷罪・危険運転致死傷罪(交通業過)を除いたものをいう。
Data are based on the Criminal Statistics (see page 770). General offences under penal code refer to the total of penal code crimes less professional negligence and dangerous driving resulting in death or bodily injury.

年次 Year	刑法犯 Penal code crimes	一般刑法犯 General offences under penal code										
		総数 Total	凶悪犯 Felonious offences					粗暴犯 Violent offences				
			殺人 Homicide	強盗 Robbery	放火 Arson	強姦 Rape	凶器準備 備集合 1)	暴行 Violence	傷害 Bodily injury	脅迫 Intimidation	恐喝 Extortion	
認知件数 Cases known to the police												
昭和60年 平成2年	1985 1990	2,121,444 2,217,559	1,607,697 1,636,628	1,780 1,238	1,815 1,653	2,028 1,491	1,802 1,548	112 65	12,171 7,362	22,302 19,436	1,231 943	12,679 10,093
7	1995	2,435,983	1,782,944	1,281	2,277	1,710	1,500	38	6,190	17,482	943	11,207
12	2000	3,256,109	2,443,470	1,391	5,173	1,743	2,260	36	13,225	30,184	2,047	18,926
16	2004	3,427,606	2,562,767	1,419	7,295	2,174	2,176	27	23,691	35,937	2,537	14,424
17	2005	3,125,216	2,269,293	1,392	5,988	1,904	2,076	16	25,815	34,484	2,479	10,978
18	2006	2,877,027	2,050,850	1,309	5,108	1,759	1,948	20	31,002	33,987	2,658	8,636
検挙件数 Cases cleared up												
昭和60年 平成2年	1985 1990	1,546,626 1,273,524	1,032,879 692,593	1,717 1,197	1,497 1,272	1,806 1,229	1,624 1,274	112 65	11,557 6,302	21,059 17,294	1,186 880	11,035 7,332
7	1995	1,406,213	753,174	1,236	1,882	1,645	1,410	40	5,034	15,209	908	7,295
12	2000	1,389,410	576,771	1,322	2,941	1,372	1,540	36	7,195	21,731	1,524	8,725
16	2004	1,532,459	667,620	1,342	3,666	1,513	1,403	28	10,666	22,938	1,581	5,915
17	2005	1,505,426	649,503	1,345	3,269	1,361	1,443	16	13,703	23,304	1,638	5,376
18	2006	1,466,834	640,657	1,267	3,061	1,337	1,460	20	19,405	23,331	1,812	4,841
検挙人員 Arrestees												
昭和60年 平成2年	1985 1990	970,369 899,650	432,250 293,264	1,833 1,238	1,777 1,582	849 614	1,809 1,289	862 385	15,739 8,058	29,790 24,174	1,217 772	12,058 8,653
7	1995	970,179	293,252	1,295	2,169	685	1,160	394	5,976	20,972	892	9,136
12	2000	1,160,142	309,649	1,416	3,797	789	1,486	222	8,119	29,359	1,458	11,261
16	2004	1,289,416	389,027	1,391	4,154	867	1,107	279	11,002	27,069	1,388	7,063
17	2005	1,278,479	386,955	1,338	3,844	791	1,074	95	13,970	27,130	1,522	6,439
18	2006	1,241,358	384,250	1,241	3,335	825	1,058	155	19,802	27,075	1,693	5,780

年次 Year	窃盗犯 Larceny offences	一般刑法犯 General offences under penal code									業務上(重)過失致死傷・危険運転致死傷(交通業過) 3)	
		詐欺 Fraud	横領 Embezzlement	知能犯 Intellectual offences				風俗犯 Moral offence		その他 Other		
				偽造 Counterfeiting	汚職 Official corruption	あつせん 利得処罰法 2)	背任 Breach of trust	賭博 Gambling	わいせつ Indecency			
認知件数 Cases known to the police												
昭和60年 平成2年	1985 1990	1,381,237 1,444,067	74,424 50,919	2,891 1,723	14,843 11,517	461 194	— —	115 66	1,392 1,413	5,920 4,411	70,494 78,489	513,747 580,931
7	1995	1,570,492	45,923	1,632	9,159	176	—	38	702	5,455	106,739	653,039
12	2000	2,131,164	44,384	1,553	9,091	115	—	41	278	9,523	172,336	812,639
16	2004	1,981,574	83,015	2,543	13,547	111	1	41	249	12,097	379,909	864,839
17	2005	1,725,072	85,596	2,347	9,410	112	1	34	221	11,864	349,504	855,923
18	2006	1,534,528	74,632	2,408	7,010	158	2	61	209	11,723	333,692	826,177
検挙件数 Cases cleared up												
昭和60年 平成2年	1985 1990	827,818 537,300	72,238 48,926	2,802 1,658	14,742 11,247	461 194	— —	115 66	1,394 1,413	5,444 3,588	56,272 51,356	513,747 580,931
7	1995	587,266	42,940	1,533	9,054	177	—	38	703	5,014	71,790	653,039
12	2000	407,246	35,255	1,229	7,690	112	—	36	278	5,531	73,008	812,639
16	2004	447,950	26,617	1,517	8,032	107	1	25	243	5,827	128,249	864,839
17	2005	429,038	29,384	1,453	7,175	111	1	27	213	6,209	124,437	855,923
18	2006	416,281	30,127	1,545	5,433	152	2	37	204	6,548	123,794	826,177
検挙人員 Arrestees												
昭和60年 平成2年	1985 1990	281,063 175,559	15,061 7,756	1,796 927	1,698 1,341	551 246	— —	134 69	6,342 6,875	4,180 2,706	55,491 51,020	538,119 606,386
7	1995	159,453	8,846	878	1,702	259	—	53	5,270	3,203	70,909	676,927
12	2000	162,610	8,492	971	1,631	188	—	59	1,905	4,207	71,679	850,493
16	2004	195,151	11,238	1,210	2,236	139	—	27	1,422	4,266	119,018	900,389
17	2005	194,119	11,648	1,111	2,033	230	—	31	1,771	4,602	115,207	891,524
18	2006	187,654	12,406	1,252	1,847	194	7	54	1,379	4,882	113,611	857,108

1) Unlawful assembly with dangerous weapons 2) The law prohibiting mediation remuneration 3) Professional negligence and dangerous driving resulting in death or bodily injury

จากสถิติสังเกตได้ว่า ปริมาณคดีที่จับกุมตัวผู้ต้องหาได้ กับปริมาณคดีที่ตำรวจได้รับแจ้ง แสดงได้โดยนัยว่า ตำรวจทำงานมีประสิทธิภาพ และนอกจากนั้นยังจำแนกประเภทคดีความผิดอาญา ปกติ อันได้แก่

- a. ความผิดต่อชีวิต ความผิดต่อทรัพย์สิน การวางเพลิง ความผิดต่อเพศ
- b. ความผิดอุกฉกรรจ์ อันได้แก่ การกระทำความรุนแรงโหดร้าย การทำให้ได้รับอันตรายแก่ ภาย intimidation and extortion
- c. คดีอาชญากรรมเศรษฐกิจ อันได้แก่ ฉ้อโกง ยักยอก ปลอมแปลง ความผิดต่อ ตำแหน่งหน้าที่ และความผิดต่อสถาบันการเงินและทรัพย์สิน
- d. ความผิดต่อศีลธรรม ได้แก่ การพนัน และ Indecency และ
- e. คดีอื่นๆ สังเกตได้ว่าสถิติอาชญากรรมในชั้นตำรวจของญี่ปุ่นนั้นมีแนวโน้มที่จะ สูงขึ้นในแต่ละปี

(2) สถิติคดีการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ที่ผ่านการสอบสวนและจับกุม จำแนกตามเขตปกครองและจังหวัด ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 3-69 สถิติการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

25-2 都道府県別刑法犯の認知件数、検挙件数及び検挙人員 (平成18年)
PENAL CODE CRIME CASES KNOWN TO THE POLICE, CASES CLEARED UP
AND ARRESTEES BY PREFECTURE (2006)

「犯罪統計」(769ページ参照)による。
Data are based on the Criminal Statistics (see page 770).

都道府県 Prefecture	一般刑法犯 General offences under penal code										業務上(重) 過失致死傷・ 危険運転 致死傷 (交通業過) 認知件数 1)	
	認知件数 Cases known to the police									検挙件数 Cases cleared up		検挙人員 Arrestees
	総数 Total	#凶悪犯 Felonious offences				#粗暴犯 Violent offences	#窃盗犯 Larceny offences	#知能犯 Intellectual offences	#風俗犯 Moral offences			
	殺人 Homicide	強盗 Robbery	放火 Arson	強姦 Rape								
全 国 Japan	2,050,850	1,309	5,108	1,759	1,948	76,303	1,534,528	84,271	11,932	640,657	384,250	826,177
01 北海道 Hokkaido	65,417	56	226	42	77	2,294	48,853	2,220	503	23,036	13,485	25,726
02 青森 Aomori	13,018	18	22	31	21	670	9,113	766	89	4,393	3,242	7,209
03 岩手 Iwate	10,090	17	21	13	14	330	7,350	743	60	4,195	2,677	5,044
04 宮城 Miyagi	31,698	25	68	24	42	941	22,815	1,979	218	9,410	5,585	13,397
05 秋田 Akita	7,571	8	13	12	8	265	5,289	756	31	4,071	2,287	4,673
06 山形 Yamagata	9,214	9	11	21	8	561	6,244	590	57	4,024	2,542	8,680
07 福島 Fukushima	22,395	9	39	21	22	890	16,253	845	163	8,191	5,166	13,241
08 茨城 Ibaraki	47,183	26	127	45	65	1,508	36,082	1,963	244	17,031	6,622	22,579
09 栃木 Tochigi	33,059	15	82	26	17	1,189	24,667	1,877	194	9,258	5,447	14,166
10 群馬 Gunma	32,060	13	91	28	16	799	24,647	1,453	138	10,829	4,144	21,142
11 埼玉 Saitama	136,651	55	429	133	99	4,414	102,643	3,623	663	34,060	20,255	42,235
12 千葉 Chiba	115,700	65	306	84	112	3,553	89,000	3,479	460	38,122	19,895	32,920
13 東京 Tokyo	244,611	135	668	215	232	11,253	174,462	12,855	1,774	89,549	58,775	64,953
14 神奈川 Kanagawa	122,703	83	345	74	127	6,927	92,057	4,465	743	47,342	31,447	51,289
15 新潟 Niigata	26,126	23	51	40	23	1,023	18,953	1,343	210	8,183	5,712	12,644
16 富山 Toyama	11,364	7	8	8	14	397	8,321	569	82	3,573	2,432	7,502
17 石川 Ishikawa	12,524	13	15	18	14	597	9,144	670	90	5,208	2,957	7,403
18 福井 Fukui	7,422	8	18	5	6	174	5,645	355	31	3,546	1,670	4,473
19 山梨 Yamanashi	9,547	8	47	15	10	360	7,348	416	88	3,931	2,047	6,957
20 長野 Nagan	22,902	24	38	43	25	571	16,819	1,324	143	9,669	4,947	13,214
21 岐阜 Gifu	32,864	15	64	18	18	860	24,785	1,335	161	9,236	4,751	13,413
22 静岡 Shizuoka	50,221	37	87	69	35	1,694	38,154	2,120	362	15,084	9,038	34,219
23 愛知 Aichi	157,382	71	451	68	117	4,458	118,247	4,128	657	32,166	19,946	57,130

24	三重	Mie	28,103	15	43	24	16	729	20,829	1,487	204	11,233	4,189	12,279
25	滋賀	Shiga	17,969	13	35	19	17	536	13,388	803	104	6,484	2,639	9,420
26	京都	Kyoto	54,932	21	83	28	48	2,106	40,407	1,661	314	14,978	9,941	17,650
27	大阪	Osaka	232,451	136	720	192	207	7,212	185,792	8,035	1,231	39,192	30,531	58,079
28	兵庫	Hyogo	113,320	75	329	59	73	4,738	82,739	3,823	596	29,238	19,037	37,966
29	奈良	Nara	18,895	9	30	9	13	613	14,071	1,026	96	8,805	3,793	7,940
30	和歌山	Wakayama	16,026	15	18	17	20	585	11,457	803	66	3,897	3,030	7,264
31	鳥取	Tottori	6,838	7	4	5	9	239	4,610	558	48	3,862	1,734	2,713
32	島根	Shimane	6,782	6	7	2	5	241	5,040	368	38	3,305	1,610	2,601
33	岡山	Okayama	31,632	9	31	32	27	1,160	23,323	1,534	188	9,525	6,123	18,766
34	広島	Hiroshima	35,022	34	71	32	36	1,801	24,238	2,156	340	11,350	7,856	19,770
35	山口	Yamaguchi	16,328	11	24	20	13	782	11,176	1,244	94	7,318	4,318	8,255
36	徳島	Tokushima	9,111	10	9	4	5	388	6,494	423	53	3,843	2,036	5,662
37	香川	Kagawa	14,640	14	18	11	20	386	11,080	574	59	5,193	3,171	10,998
38	愛媛	Ehime	19,001	12	31	43	25	520	15,053	928	86	7,977	3,732	9,357
39	高知	Kochi	10,952	11	28	23	4	348	8,409	498	58	3,905	2,186	4,325
40	福岡	Fukuoka	102,101	61	250	65	142	3,619	78,316	3,264	560	35,372	19,712	47,362
41	佐賀	Saga	9,660	9	13	16	5	222	7,673	367	49	4,636	1,762	8,788
42	長崎	Nagasaki	11,148	11	14	17	22	859	7,348	1,000	171	6,125	3,676	6,755
43	熊本	Kumamoto	20,054	25	36	35	45	690	15,588	875	111	7,641	4,711	12,108
44	大分	Oita	11,823	10	15	18	12	443	8,550	575	53	5,114	2,730	7,480
45	宮崎	Miyazaki	11,352	13	9	8	20	448	9,064	811	73	5,359	3,142	10,264
46	鹿児島	Kagoshima	13,565	14	18	17	27	557	10,736	637	87	5,400	3,334	9,978
47	沖縄	Okinawa	17,423	28	45	10	15	1,353	12,256	947	92	6,798	4,188	6,188

1) Cases Known to the police of professional negligence and dangerous driving resulting in death or bodily injury
 資料 警察庁刑事局刑事企画課「犯罪統計書」
 Source: Criminal Investigation Bureau, National Police Agency.

จากสถิติแสดงให้เห็นว่า จากสถิติการกระทำความผิดของญี่ปุ่นในปี ค.ศ.2006 จำแนกตามจังหวัดพบว่า จังหวัดที่มีสถิติคดีอาญามาก ได้แก่ เมืองใหญ่ที่มีประชากรมาก เช่น Saitama Chiba Tokyo Kanagawa Osaka Hyoko และ Fukuoka เป็นต้น และประเภทคดีที่มีการกระทำความผิดมากที่สุด ในทุกจังหวัดของญี่ปุ่น ได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน (Larceny) รองลงมาได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับการทารุณกรรม (Violent Offences) เมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่า จากคดีทั้งหมดทั่วประเทศ 2,050,850 คดี มีสถิติคดีคดีอาญาตามประมวลกฎหมายอาญาที่อยู่ต้นชั้นตำรวจกว่า 640,657 คดี จับกุมผู้ต้องหาได้ 384,250 คน และเป็นคดีตามกฎหมายพิเศษเสีย 826,177 คดี

(3) สถิติคดีเด็กและเยาวชนที่มีอายุตั้งแต่ 14 ปีขึ้นไป จากการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา จำแนกตามประเภทคดีและอายุของเด็ก ปรากฏดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3-70 สถิติคดีเด็กและเยาวชนที่มาอายุตั้งแต่ 14 ปีขึ้นไป

25-3 一般刑法犯罪少年の罪名，年齢別検挙人員（昭和60年～平成18年）
 JUVENILE OFFENDERS ARRESTED OF GENERAL OFFENCES UNDER
 PENAL CODE BY TYPE OF CRIME AND AGE (1985~2006)

「犯罪統計」（769ページ参照）による。「犯罪少年」とは，犯行時及び処理時の年齢が共に14歳以上20歳未満の少年をいう。25-1表(773ページ)のうち数。
 Data are based on the Criminal Statistics (see page 770). Juvenile offenders arrested refer to youths whose age is over 14 but under 20 at the time of offence and disposal. Figures in this table are part of those in Table 25-1, page 773.

年次，年齢 Year and age	総数 Total	凶悪犯 Felonious offences	凶悪犯				粗暴犯 Violent offences	# 暴行傷害 Violence and bodily injury	窃盗犯 Larceny offences	知能犯 Intellectual offences 1)	風俗犯 Moral offences	その他 Other 2)
			殺人 Homicide	強盗 Robbery	放火 Arson	強姦 Rape						
昭和60年 1985	194,117	1,425	99	533	135	658	23,028	15,295	144,620	19,639	748	4,657
平成2年 1990	154,168	1,078	71	574	87	346	16,729	11,425	108,565	712	549	26,535
7 1995	126,249	1,291	78	856	93	264	15,449	9,385	81,060	505	492	27,452
12 2000	132,336	2,120	105	1,638	81	296	19,691	12,696	77,903	584	429	31,609
16 2004	134,847	1,584	57	1,273	103	151	11,439	8,016	76,637	1,240	344	43,603
17 2005	123,715	1,441	67	1,146	86	142	10,458	7,635	71,147	1,160	383	39,126
18 2006	112,817	1,170	69	892	103	106	9,817	7,424	62,637	1,294	346	37,553
14, 15歳 years old	45,559	237	15	162	39	21	4,381	3,481	27,095	190	107	13,549
16, 17	43,802	510	31	406	41	32	3,410	2,427	25,071	558	103	14,150
18, 19	23,456	423	23	324	23	53	2,026	1,516	10,471	546	136	9,854

1) 昭和60年は占有離脱物横領を含む。 2) 昭和60年は占有離脱物横領を除く。
 1) For 1985, including embezzlement of lost articles. 2) For 1985, excluding embezzlement of lost articles.
 資料 警察庁刑事局刑事企画課「犯罪統計書」 Source: Criminal Investigation Bureau, National Police Agency.

จากสถิติแสดงให้เห็นว่า ปริมาณคดีอาญาที่มีเด็กและเยาวชนในการกระทำความผิดมีอัตราส่วนที่คงที่ทุกปี และประเภทคดีที่มีการกระทำความผิดมากที่สุด ได้แก่ คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน

(4) สถิติคดีเด็กและเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 14 ปี จากการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา จำแนกตามประเภทคดีและอายุของเด็ก ปรากฏดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3-71 สถิติคดีเด็กและเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 14 ปี

25-4 一般刑法犯触法少年の罪名、年齢別補導人員 (昭和60年~平成18年)
CHILDREN OF ILLEGAL BEHAVIOUR DIRECTED OF GENERAL OFFENCES UNDER PENAL CODE BY TYPE OF CRIME AND AGE (1985~2006)

「犯罪統計」(769ページ参照)による。「触法少年」とは、14歳未満で刑罰法令に触れる行為をした少年をいう。
Data are based on the Criminal Statistics (see page 770). Children of illegal behaviour refer to the juvenile under 14 years old who acted against the criminal laws.

年次、年齢 Year and age	総数 Total	凶悪犯 Felonious offences	殺人 強盗 放火 強姦				粗暴犯 Violent offences	# 暴行、傷害 Violence and bodily injury	窃盗犯 Larceny offences	知能犯 Intellectual offences 1)	風俗犯 Moral offences	その他 Other 2)
			Homicide	Robbery	Arson	Rape						
昭和60年 1985	56,015	292	1	39	229	23	2,921	1,406	46,618	4,096	152	1,936
平成2年 1990	28,160	116	—	20	94	2	1,773	943	22,237	36	98	3,900
7 1995	22,888	188	2	17	165	4	1,374	661	18,016	33	83	3,194
12 2000	20,477	174	—	30	129	15	1,869	1,174	14,840	30	95	3,469
16 2004	20,191	219	5	28	179	7	1,301	942	13,710	46	116	4,799
17 2005	20,519	202	6	26	159	11	1,624	1,236	13,336	57	116	5,184
18 2006	18,787	225	4	20	194	7	1,467	1,146	11,945	63	117	4,970
9歳以下 years old and under	1,565	63	1	—	62	—	29	25	1,081	4	2	386
10, 11歳 years old	2,261	49	—	2	46	1	109	89	1,564	13	21	505
12, 13	14,961	113	3	18	86	6	1,329	1,032	9,300	46	94	4,079

จากสถิติแสดงให้เห็นสถิติเด็กที่มีอายุไม่เกิน 13 ปีกระทำความผิด พบว่าความผิดอาญาที่เด็กในกลุ่มนี้กระทำความผิดมากที่สุด ได้แก่ ความผิดที่เกี่ยวกับการลักทรัพย์ รองลงมาได้แก่ การกระทำโดยทารุณโหดร้าย และการกระทำทารุณโหดร้ายที่ทำให้เกิดอันตรายแก่กาย อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบสถิติอาชญากรรมปี ค.ศ.1985 กับ ค.ศ.2006 จะเห็นได้ว่าแนวโน้มของสถิติอาชญากรรมในเด็กลดลงเป็นลำดับ

(5) ผู้ถูกควบคุมตัวระหว่างการพิจารณาคดี จำแนกตามอายุ ผลปรากฏดังนี้

ตารางที่ 3-72 สถิติผู้ถูกควบคุมตัวระหว่างการพิจารณาคดี จำแนกตามอายุ

25-5 一般刑法犯の犯行時の年齢別検挙人員及び補導人員 (昭和60年~平成18年)
DELINQUENTS DIRECTED AND OFFENDERS ARRESTED OF GENERAL OFFENCES UNDER PENAL CODE BY AGE AT THE TIME OF OFFENCE (1985~2006)

「犯罪統計」(769ページ参照)による。
Data are based on the Criminal Statistics (see page 770).

年次 Year	9歳以下 years old and under	10, 11歳 years old	年齢別 Total									
			12, 13	14, 15	16, 17	18, 19	20~24	25~29	30~39	40~49	50~59	60歳以上 and over
昭和60年 1985	3,470	6,983	45,562	103,737	65,562	25,350	42,834	24,840	61,784	55,572	32,915	19,656
平成2年 1990	1,443	2,862	23,855	73,443	58,072	23,278	31,371	16,721	27,874	31,846	19,100	11,559
7 1995	1,288	2,703	18,897	53,454	50,116	23,477	36,528	20,620	27,893	34,480	26,343	20,341
12 2000	1,227	2,141	17,109	56,310	52,490	24,214	32,377	22,025	31,114	28,576	33,380	29,163
16 2004	1,635	2,325	16,231	52,388	53,907	29,510	41,634	26,958	45,533	35,712	46,975	56,410
17 2005	1,656	2,297	16,566	49,597	48,410	26,515	40,491	26,441	47,164	37,068	48,019	63,250
18 2006	1,565	2,261	14,961	45,563	43,849	24,139	39,708	26,891	49,796	38,231	48,620	67,453
			# 窃盗犯									
昭和60年 1985	2,756	6,220	37,642	78,525	50,173	16,282	26,298	13,722	30,618	29,705	21,119	14,621
平成2年 1990	1,054	2,480	18,703	53,261	42,155	13,511	15,108	7,322	12,216	13,190	10,530	8,266
7 1995	926	2,300	14,790	36,870	32,830	11,708	16,109	8,644	12,360	14,702	12,895	13,335
12 2000	846	1,745	12,249	35,841	31,462	10,854	13,252	8,982	12,683	12,885	16,629	20,022
16 2004	1,206	1,756	10,748	32,179	31,787	12,994	16,733	11,141	18,763	15,541	21,630	34,383
17 2005	1,156	1,678	10,502	30,420	28,925	12,105	16,485	10,861	19,151	15,944	21,989	38,239
18 2006	1,081	1,564	9,300	27,099	25,097	10,755	15,839	10,677	19,665	16,000	22,093	40,429

จากสถิติแสดงให้เห็นว่า สถิติจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในโรงเรียนดัดสันดาน และผู้ใหญ่ที่ต้องถูกควบคุมในเรือนจำมีจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ ทุกปี โดยเฉพาะในความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ มีจำนวนผู้ถูกควบคุมตัวในโรงเรียนดัดสันดานและเรือนจำ คิดเป็นอัตราส่วน 2 : 3 ของผู้ถูกควบคุมตัวทั้งหมดในปี ค.ศ.2006

(6) สถิติเหยื่ออาชญากรรม ที่ตายและได้รับบาดเจ็บ จากการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ผลปรากฏดังนี้

ตารางที่ 3-73 สถิติเหยื่ออาชญากรรมที่ตายและได้รับบาดเจ็บจากการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

25-6 一般刑法犯の罪名、死傷別被害者数 (平成2~18年)
 VICTIMS OF GENERAL OFFENCES UNDER PENAL CODE BY TYPE OF CRIME AND DEAD OR INJURED (1990~2006)
 「犯罪統計」(769ページ参照)による。 Data are based on the Criminal Statistics (see page 770).

罪種 Crime	死者 Dead					重軽傷者 Injured				
	平成2年 1990	7年 1995	12年 2000	17年 2005	18年 2006	平成2年 1990	7年 1995	12年 2000	17年 2005	18年 2006
総数 Total	1,453	1,292	1,345	1,354	1,284	25,329	28,054	39,552	43,111	41
殺人 Homicide 1)	676	724	678	643	619	664	5,493	787	792	
強盗 Robbery 1)	16	28	62	43	32	753	1,069	2,581	2,613	2
傷害 Bodily injury	189	183	181	146	145	22,217	20,115	33,578	37,793	37
#傷害致死 Death through bodily injury 1)	189	183	181	146	145	5	22	12	1	
過失致死 Death through negligence 1)	36	11	23	30	25	2	-	-	1	
業務上等過失致死傷 (交通業過以外) 2)	459	295	322	409	380	437	335	350	419	
失火 Negligent burning	32	5	19	15	18	28	14	15	17	
その他 Other	45	46	60	68	65	1,228	1,028	2,241	1,476	1

1) 重軽傷者数は、未遂事件及び一つの事件で死者と負傷者のある場合の負傷者数。
 1) "Injured" refer to those who were injured in the crimes that involve death (including attempts). 2) Death or bodily injury through negligence in the conduct of one's occupation (excluding traffic accidents)

จากสถิติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า รัฐบาลญี่ปุ่นให้ความสำคัญต่อการศึกษาเกี่ยวกับเหยื่อวิทยา (Victimology) ตามสมควร โดยสถิติการบาดเจ็บและตายของเหยื่อ แสดงให้เห็นถึงความรุนแรงของอาชญากรรม ซึ่งเป็นประโยชน์ในการพิจารณาความรุนแรงของการกระทำความผิดได้เป็นอย่างดี หนึ่ง จำนวนเหยื่ออาชญากรรมที่เสียชีวิตของญี่ปุ่นตั้งแต่ปี ค.ศ.1990 ถึง ค.ศ.2006 มีจำนวนคงที่อยู่ที่ประมาณ 1,200 คนต่อปี ส่วนเหยื่ออาชญากรรมที่ได้รับบาดเจ็บ มีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี และในปี ค.ศ.2006 มีจำนวนเหยื่ออาชญากรรมที่บาดเจ็บกว่า 41,876 คน และกว่า 37,130 คน หรือประมาณร้อยละ 90 เป็นเหยื่ออาชญากรรมจากความผิดฐานทำร้ายร่างกาย

(7) สถิติคดีพิเศษที่ส่งไปดำเนินคดีต่อในชั้นพนักงานอัยการ จำแนกตามประเภทคดี ผลปรากฏดังนี้

ตารางที่ 3-74 สถิติคดีพิเศษที่ส่งไปดำเนินคดีในชั้นพนักงานอัยการ

25-7 特別法犯の送致件数及び送致人員 (昭和60年~平成18年)
 SPECIAL LAW VIOLATION CASES AND PERSONS TRANSFERRED TO PUBLIC PROSECUTOR'S OFFICE (1985~2006)
 「犯罪統計」(769ページ参照)による。 Data are based on the Criminal Statistics (see page 770).

年次 Year	総数 Total 1)			#主要法令別送致人員 Persons transferred by principal laws								
	送致件数 Cases transferred	送致人員 Persons transferred	少年 Juvenile	公職選挙法 Public Office Election Law	軽犯罪法 Minor Offence Law	売春防止法 Anti-Prostitution Law	風営適正化法 Law on the regulation of adult entertainment businesses	児童福祉法 Child Welfare Law	青少年保護育成条例 Youth Protection and Bringing-up Law	少年 Juvenile	古物営業法 Second-hand Goods Business Law	銃砲刀剣類所持等取締法 Firearms, Swords, etc. Possession Control Law
昭和60年 1985	145,032	125,937	33,877	876	8,614	3,617	6,575	1,564	7,523	2,946	167	5,284
平成2年 1990	89,560	84,953	28,885	7,990	2,762	1,911	3,367	919	2,803	631	51	2,927
7 1995	82,704	74,037	10,439	8,281	5,660	1,229	2,795	838	3,402	435	33	3,741
12 2000	75,917	64,622	7,481	1,673	7,897	1,225	2,121	533	1,754	215	12	3,055
16 2004	86,604	76,443	6,272	1,069	11,610	1,012	3,120	671	1,885	253	17	3,911
17 2005	90,463	78,758	5,603	1,189	11,290	1,026	3,765	565	2,110	313	43	4,035
18 2006	93,641	83,147	5,438	608	15,838	928	4,362	548	2,483	380	21	4,737

年次 Year	# 主要法令別送致人員 Persons transferred by principal laws												
	狩猟法 5)	火薬類 取締法 Gun- powder Control Law	あへん法 Opium Control Law	覚せい剤 取締法 Stimulant Control Law	# 少年 Juvenile	大麻 取締法 Cannabis Control Law	毒物及び 劇物取締法 Toxic Sub- stance and Violent Poison Control Law	# 少年 Juvenile	麻薬等 取締法 Narcotics Control Law	廃棄物 処理法 Law Regulating Disposal of Waste and Garbage	関税法 Customs Duties Law	外国為替 及び外国 貿易法 Foreign Exchange and Trade Control Law	
昭和60年 平成2年	1985	555	498	426	22,980	2,062	1,099	31,363	25,370	115	6,230	133	125
7	1990	290	251	91	15,038	769	1,512	29,394	24,952	186	2,104	23	21
12	1995	210	115	155	17,099	1,079	1,481	10,423	7,000	285	2,334	27	6
16	2000	218	75	65	18,903	1,136	1,140	6,357	4,298	217	2,630	11	6
17	2004	428	70	59	12,149	388	2,201	4,610	2,581	556	4,684	24	2
18	2005	399	78	12	13,261	426	1,933	3,176	1,616	498	5,728	22	2
18	2006	546	78	27	11,498	288	2,271	2,398	981	514	6,852	11	7

年次 Year	# 主要法令別送致人員 Persons transferred by principal laws											道路交通法違反 (反則事件) Violation against the Road Traffic Law (Infringement) 3)	
	外国人 登録法 Aliens Registra- tion Law	# 少年 Juvenile	出入国管理及 び難民認定法 Immigration Control Law and Refugee- Recognition Act	職業 安定法 Employment Security Law	労働 基準法 Labour Standard Law	出資法 Investment Law	道 交 通 法 Road Traffic Law 2)	# 少年 Juvenile	自動車損害 賠償保障法 Automobile Damages Security Law	告知件数 Cases notification (1,000)	反則金額付額 (100万円) Amount of penalty (million yen) 4)		
昭和60年 平成2年	1985	3,279	555	872	456	531	372	2,091,961	355,521	4,147	11,617	64,586	
7	1990	349	17	1,014	293	579	132	1,119,733	206,775	2,719	7,947	79,422	
12	1995	196	3	4,569	229	341	173	963,198	111,408	247	7,413	88,177	
16	2000	75	2	5,298	228	117	195	943,771	89,404	1,522	6,945	76,872	
17	2004	11	1	11,504	138	72	657	—	—	—	7,710	84,127	
18	2005	47	5	11,143	123	111	435	—	—	—	8,166	86,484	
18	2006	35	—	9,191	132	108	411	—	—	—	7,860	78,047	

จากสถิติคดีแสดงให้เห็นว่า คดีตามประมวลกฎหมายอาญาและตามกฎหมายพิเศษที่ส่งไปให้พนักงานอัยการดำเนินคดีมากที่สุดในอดีตได้แก่ คดีจราจรทางบก คือกว่าล้านคดีขึ้นไป อย่างไรก็ตาม ในปี ค.ศ.2004 ไม่ปรากฏว่ามีสถิติที่อัยการดำเนินการเกี่ยวกับการจราจร นั้นหมายถึงคดีเกี่ยวกับจราจรทางบกในช่วงหลังอาจสิ้นสุดที่ชั้นตำรวจ หรือศาลจราจรก็เป็นได้ ส่วนสถิติอื่นๆ ที่อยู่ในระดับสูงสุดในปี ค.ศ. 2006 ได้แก่ ความผิดจราจรข้อหาปลอมแปลงรถยนต์ (Infringement) คือสูงกว่า 78,047 คดี รองลงมาได้แก่ คดีลหุโทษ คือกว่า 15,838 คดี คดียาเสพติดในส่วนของกรณีมั่วตล่อนตรายไว้ในครอบครอง คือกว่า 11,498 คดี และคดีเกี่ยวกับการลักลอบเข้าเมือง คือกว่า 9,191 คดี

(8) สถิติจำนวนคดีที่พนักงานอัยการรับและมีคำสั่ง ปรากฏดังนี้
 ตารางที่ 3-75 สถิติจำนวนคดีที่พนักงานอัยการรับและมีคำสั่ง

25-8 被疑事件の受理及び処理人員 (昭和60年~平成18年)
 ACCEPTANCE AND DISPOSAL OF SUSPECT CASES (1985~2006)

「検察統計調査」(769ページ参照)による。
 Data are based on the Survey of Prosecution (see page 771).
 (単位 1,000人) (In thousands of persons)

年次 Year	全被疑事件 All suspect cases								# 道路交通法等違反被疑事件 Suspect cases against the Road Traffic Law, etc. 1)					
	受理 Received	# 新受 New	計 Total	既済 Disposed	起訴 Prosecuted	不起訴 Non- prosecuted	中止 Suspended	移送・送致 Transferred and sent	未済 Pending	受理 (新受) Received (new)	既済 Disposed	#起訴 Prosecuted	#不起訴 Non- prosecuted	未済 Pending
	総数 Total													
昭和60年 平成2年	4,593	4,574	4,575	2,561	292	17	1,705	18	3,100	3,104	1,916	59	4.2	
7	2,850	2,837	2,840	1,297	504	5.4	1,033	10	1,595	1,597	970	53	1.7	
12	2,475	2,459	2,460	1,084	674	3.5	699	14	1,253	1,254	817	56	3.1	
16	2,649	2,630	2,625	1,035	885	4.0	701	23	1,217	1,218	764	81	4.2	
17	2,628	2,604	2,607	903	1,042	4.0	658	21	1,066	1,069	624	125	3.7	
18	2,551	2,530	2,536	862	1,062	3.2	609	15	1,008	1,010	587	132	2.9	
18	2,462	2,447	2,447	798	1,084	2.9	562	15	949	952	530	155	2.1	
	# 少年被疑事件 Juvenile suspect cases													
昭和60年 平成2年	762	761	a)761	b)52	*2.1	*	704	0.6	469	a)469	b)47	d)1.4	0.4	
7	514	513	a)514	b)22	*1.8	*	487	0.3	247	a)247	b)20	d)0.8	0.1	
12	317	316	a)317	b)11	*1.8	*	303	0.3	126	a)126	b)10	d)0.5	0.1	
16	298	298	a)298	b)7.8	*1.6	*	287	0.5	97	a)98	b)7.2	d)0.3	0.1	
17	272	271	a)271	b)6.4	*2.1	*	262	0.8	65	a)65	b)5.7	d)0.4	0.1	
18	244	244	a)244	b)5.3	*2.4	*	235	0.4	58	a)58	b)4.8	d)0.4	0.1	
18	220	220	a)220	b)4.4	*2.4	*	212	0.5	50	a)50	b)4.0	d)0.3	0.1	

จากสถิติแสดงให้เห็นว่า พนักงานอัยการมีคำสั่งในคดีทุกคดีที่รับมา และพิจารณาสั่งฟ้องคดีเป็นส่วนใหญ่ โดยสั่งไม่ฟ้องเป็นปริมาณคดีที่น้อยมาก จึงทำให้เห็นว่าตำรวจปฏิบัติการเรื่องการทำสำนวนการสอบสวนได้ดี เพราะมีพยานและหลักฐานที่เพียงพอที่จะทำให้อัยการเห็นว่าคดีมีมูล และสั่งฟ้องคดีในที่สุด

(9) สถิติจำนวนคดีที่พนักงานอัยการรับ และมีคำสั่ง จำแนกตามประเภทคดี ปรากฏดังนี้ ตารางที่ 3-76 สถิติจำนวนคดีที่พนักงานอัยการรับและมีคำสั่ง จำแนกตามประเภทแห่งคดี

25-9 被疑事件の罪名別通常受理及び処理人員 (平成12~18年)
ORDINARY ACCEPTANCE AND DISPOSAL OF SUSPECT CASES BY TYPE OF CRIME (2000~06)
[検察統計調査] (769ページ) による。
Data are based on the Survey of Prosecution (see page 771).

罪 名 Type of crime	平成12年 2000			17年 2005			18年 2006		
	通常受理 Ordinary acceptance	既 済 Disposed		通常受理 Ordinary acceptance	既 済 Disposed		通常受理 Ordinary acceptance	既 済 Disposed	
		# 起 訴 Prosecuted	# 不起訴 Non-prosecuted		# 起 訴 Prosecuted	# 不起訴 Non-prosecuted		# 起 訴 Prosecuted	# 不起訴 Non-prosecuted
総 数 Total	2,174,867	1,035,182	884,700	2,121,151	862,468	1,061,501	2,064,406	798,130	1,084,038
刑 法 犯 Penal code crimes	1,146,403	180,077	781,382	1,256,569	201,472	891,636	1,235,597	196,128	886,489
公務執行妨害 2)	1,900	633	774	2,875	1,116	1,408	3,333	1,804	1,176
放 火 Arson	1,044	586	319	1,160	628	393	1,187	574	391
失 火 Negligent burning	77	41	35	104	61	44	114	64	64
支払用カード電磁的記録関係 3)	336	283	74	244	185	65
わいせつ・わいせつ文書頒布等, 強制わいせつ 4)	4,585	2,808	1,117	5,965	3,825	1,610	6,249	4,096	1,613
強 姦 Rape	1,936	1,112	513	1,683	1,027	533	1,695	953	603
賭博・富くじ Gambling and lotteries	1,666	941	687	1,366	767	593	1,202	533	615
収賄, 贈賄 Bribery	383	230	136	314	240	92	280	229	59
殺 害 Homicide	1,902	855	541	1,887	802	637	1,769	734	560
傷 害 Bodily injury	43,071	19,804	9,277	43,969	20,818	16,414	44,112	20,489	15,974
危険運転致死傷 5)	202	202	11	241	378	10
過失致死傷 6)	856,256	93,760	718,750	895,708	92,777	770,088	865,774	86,470	747,306
業務上過失致死傷 1)	853,741	93,582	716,921	892,567	92,562	767,762	861,188	86,249	743,941
脅 迫 Intimidation	1,310	913	448	1,363	721	769	1,525	840	694
窃 盗 Larceny	139,778	32,147	26,842	180,665	43,455	60,007	189,893	44,568	77,201
強盗, 強盗致死傷, 強盗強姦 7)	5,147	2,109	356	5,955	3,000	518	5,197	2,563	621
詐欺, 背任 Fraud and breach of trust	13,174	8,314	4,126	18,516	11,939	5,412	20,107	12,346	6,201
恐 喝 Extortion	12,485	3,615	1,719	8,225	3,078	2,105	7,282	2,807	2,115
横 領 Embezzlement	34,474	1,290	5,111	46,381	2,089	12,596	46,185	2,435	13,485
盗 品 等 関 係 8)	1,649	308	298	3,113	750	667	2,822	561	568
暴力行為等処罰に関する法律 9)	3,165	1,441	517	3,010	1,532	715	3,143	1,496	759
そ の 他 Other	22,401	9,170	9,816	33,772	12,262	16,950	33,243	12,003	16,319
特別法犯 Special law crimes	90,904	61,641	21,946	115,764	74,442	38,166	117,935	71,821	42,523
道路交通法等違反 10)	937,560	793,464	81,372	748,818	596,554	131,699	710,874	530,181	155,026

1) 自動車等による業務上過失致死傷を含む。
1) Death or bodily injury through occupational negligence. Including death or bodily injury through occupational negligence by automobiles, etc.
2) Obstruction of the execution of official duties 3) Records of electronic credit cards 4) Indecency, distribution of obscene literature, and forcible indecency 5) Manslaughter and bodily injuries by dangerous driving 6) Bodily injury through negligence 7) Robbery, robberies resulting in death, robberies and rapes 8) Offences relating to stolen property 9) Law Concerning Punishment for Physical Violence, etc. 10) Violation of the Road Traffic Law, etc.
資料 法務省大臣官房司法法制部司法法制課「検察統計年報」
Source: Judicial System and Research Department, Minister's Secretariat, Ministry of Justice.

จากสถิติข้างต้นแสดงให้เห็นถึงความแตกต่าง ระหว่างจำนวนคดีอาญาที่ได้รับการแจ้งความร้องทุกข์ และจำนวนคดีที่พนักงานอัยการดำเนินคดี จะเห็นว่าในแต่ละปี มีจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกแจ้งความดำเนินคดีในชั้นตำรวจจำนวนกว่า 2 ล้านคน แต่พนักงานอัยการดำเนินคดีจริงไม่ถึง 1 ล้านคน คิดเป็นอัตราส่วนประมาณครึ่งหนึ่งของผู้ต้องหาทั้งหมดเท่านั้น โดนเฉพาะในปี ค.ศ.2006 จากผู้ต้องหา 2,064,246 คน พนักงานอัยการดำเนินคดีเพียง 798,130 คน และไม่ดำเนินคดีต่อถึง 1,064,038 คน เมื่อพิจารณาถึงประเภทความผิดที่มีการแจ้งความดำเนินคดี เป็นสถิติการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาว่าครั้งหนึ่ง และประเภทความผิดที่มีสถิติสูงสุดทุกปี ได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ดังนี้

(10) สถิติคดีอาญา ที่ผ่านการพิจารณาศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลสูงสุด ผลปรากฏ

ตารางที่ 3-77 สถิติคดีอาญาที่ผ่านการพิจารณาศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลสูงสุด

25-12 刑事事件の新受・既済・未済人員 (昭和60年~平成18年)
DEFENDANTS NEWLY RECEIVED, DEFENDANTS DISPOSED AND DEFENDANTS
PENDING OF CRIMINAL CASES (1985~2006)

「司法統計 (刑事事件)」(769ページ参照) による。平成17年より、医療観察事件を含む。
Data are based on the Judicial Statistics (Criminal cases) (see page 771). Beginning 2005, including criminal cases committed under feeblemindedness.
(単位 1,000人) (In thousands of persons)

年次 Year	全事件 All cases					既済 Disposed		未済 Pending		訴訟事件 Litigation cases				
	新受 Newly received	簡易 裁判所 Summary courts	地方 裁判所 District courts	高等 裁判所 High courts	最高 裁判所 Supreme Court	既済 Disposed	未済 Pending	新受 Newly received	簡易 裁判所 Summary courts	地方 裁判所 District courts	高等 裁判所 High courts	最高 裁判所 Supreme Court		
昭和60年 1985	3,042	2,761	270	8.6	2.3	3,042	60	124	25	91	6.2	1.7		
平成2年 1990	1,694	1,489	196	6.9	1.9	1,699	30	86	16	64	5.0	1.4		
7 1995	1,555	1,316	230	7.0	1.9	1,555	31	91	15	69	5.2	1.3		
12 2000	1,638	1,308	316	10	2.9	1,636	43	119	16	94	7.4	1.9		
16 2004	1,608	1,210	381	13	4.4	1,607	51	145	19	113	9.2	2.9		
17 2005	1,568	1,180	371	13	4.5	1,572	47	142	18	112	9.3	2.7		
18 2006	1,495	1,123	354	13	4.4	1,501	41	135	17	106	9.2	2.7		

年次 Year	訴訟事件 Litigation cases		略式事件 Summary trial cases			その他の事件 Other cases						
	既済 Disposed	未済 Pending	新受 Newly received	既済 Disposed	未済 Pending	新受 Newly received	簡易 裁判所 Summary courts	地方 裁判所 District courts	高等 裁判所 High courts	最高 裁判所 Supreme Court	既済 Disposed	未済 Pending
昭和60年 1985	125	32	2,417	2,415	28	501	319	179	2.5	0.5	501	1.0
平成2年 1990	89	22	1,206	1,208	8.3	402	267	132	1.9	0.5	402	0.6
7 1995	90	24	989	990	6.8	476	312	161	1.9	0.5	475	0.8
12 2000	116	32	913	914	9.6	606	380	222	2.8	1.0	606	0.7
16 2004	145	38	752	752	12	710	438	267	3.4	1.6	710	1.1
17 2005	144	36	715	717	9.5	711	447	259	3.6	1.7	711	1.1
18 2006	138	34	658	661	6.7	701	447	248	4.0	1.6	702	0.9

資料 最高裁判所事務局情報政策課「司法統計年報 (刑事編)」
Source: General Secretariat, Supreme Court.

จากสถิติจะสังเกตเห็นได้ว่า หลังจากที่ได้คดีได้รับการพิจารณาโดยศาลชั้นต้นแล้ว จะมีสถิติคดีที่มีการอุทธรณ์ต่อศาลประจำเขต (District Court) ศาลสูง (High Court) และศาลสูงสุดเป็นจำนวนน้อยมาก กล่าวคือคดีศาลชั้นต้นต่อคดีที่ฎีกาถึงศาลสูงสุดคิดเป็นอัตราส่วนประมาณ 500 : 1 เลยทีเดียว แสดงให้เห็นว่า ประชาชนเชื่อมั่นคุณภาพของคำตัดสินของศาลชั้นต้นว่ามีความยุติธรรมสูงจึงไม่ต้องอุทธรณ์และฎีกาเสมอไป

(11) สถิติแสดงจำนวนจำเลย และผลการพิจารณาพิพากษาและบังคับโทษ ปรากฏดังนี้

ตารางที่ 3-78 สถิติแสดงจำนวนจำเลย และผลการพิจารณาพิพากษาและการบังคับโทษ

25-13 通常第一審事件の終局総人員 (昭和60年~平成18年)

TOTAL DEFENDANTS FINALLY DISPOSED IN ORDINARY
FIRST INSTANCE CASES (1985~2006)

「司法統計 (刑事事件)」(769ページ参照) による。
Data are based on the Judicial Statistics (Criminal cases) (see page 771).

年次 Year	終局総人員 Total defendants finally disposed	受理区分 Classification at the beginning			終局区分 Classification at the end							
		起訴 Prosecuted	移送 Transfer	その他 Other	総数 Total	有罪 Convicted					未決 Undecided	
						一部無罪 Partial acquittal	#死刑 Death penalty	#懲役 Imprisonment with forced labour		#執行猶予 Suspended sentence	#保護観察 Probation	
昭和60年 1985	81,093	79,952	177	964	78,967	94	9	99	71,961	39,376	6,894	
平成2年 1990	60,195	59,425	97	673	58,771	39	2	17	53,229	29,949	4,558	
7 1995	61,475	60,704	87	684	60,046	37	11	37	56,684	34,194	4,750	
12 2000	79,710	79,036	57	617	77,891	29	14	69	73,235	44,652	5,522	
16 2004	95,699	94,759	85	855	92,795	52	14	125	85,897	52,711	5,133	
17 2005	93,752	92,870	72	810	91,074	60	13	119	84,256	50,540	4,830	
18 2006	89,016	88,097	108	811	86,382	51	13	99	79,757	46,318	4,376	
地方裁判所 District courts	75,370	75,041	108	221	73,471	47	13	99	68,623	39,960	3,379	
簡易裁判所 Summary courts	13,646	13,056	—	590	12,911	4	—	—	11,134	7,358	997	

年次 Year	終局区分 Classification at the end										上訴 Appeal
	有罪 Convicted						無罪 Not guilty	公訴棄却 Public dismissal of prosecution	その他 Other		
	総数 Total										
	# 有期禁錮 Suspended sentence 2)	# 執行猶子 Suspended sentence	# 保護観察 Probation	# 罰金 Fine	# 拘留 Detention	# 科料 Penalty					
昭和 60 年 1985	5,186	4,783	201	1,682	86	4	113	248	1,765	6,434	
平成 2 年 1990	4,420	4,092	128	1,028	72	1	101	176	1,147	5,295	
7 1995	2,413	2,209	65	859	40	—	56	128	1,245	5,602	
12 2000	2,995	2,752	53	1,503	70	4	42	165	1,612	8,299	
16 2004	4,244	3,992	46	2,472	40	2	113	190	2,601	9,689	
17 2005	4,028	3,753	43	2,631	24	3	83	176	2,419	8,863	
18 2006	3,716	3,447	36	2,773	17	7	113	196	2,325	8,631	
地方裁判所 District courts	3,716	3,447	36	1,020	—	—	92	165	1,642	7,862	
簡易裁判所 Summary courts	—	—	—	1,753	17	7	21	31	683	769	

จากสถิติแสดงให้เห็นว่า เมื่อพิจารณาเฉพาะปี 2006 มาตรการบังคับโทษที่ศาลใช้มากที่สุด ได้แก่ การจำคุกเป็นระยะเวลาที่ตายตัว (Fixed Term Sentences) อย่างไรก็ดี ได้มีการพักการลงโทษหรือรอลงอาญากว่าครึ่งหนึ่งของจำนวนผู้ต้องโทษจำคุกทั้งหมด และในจำนวนนั้น มีผู้ได้รับการพิพากษาให้ใช้มาตรการคุมประพฤติถึงร้อยละ 10 ของผู้พักการลงโทษทั้งหมด

(12) สถิติปริมาณ คดีที่ขึ้นสู่ศาลชั้นต้น จำแนกตามประเภทแห่งคดี ปากฎดังนี้
ตารางที่ 3-79 สถิติปริมาณคดีที่ขึ้นสู่ศาลชั้นต้น จำแนกตามประเภทแห่งคดี

25-14 通常第一審事件の罪名別有罪人員 (昭和60年~平成18年)
DEFENDANTS CONVICTED BY TYPE OF CRIME IN ORDINARY FIRST INSTANCE CASES (1985~2006)

「司法統計 (刑事事件)」(769ページ参照) による。
Data are based on the Judicial Statistics (Criminal cases) (see page 771).

年次 Year	刑法犯 Penal code crimes	刑 法 犯 Penal code crimes										
		公務の執行を妨害 Obstruction of the execution of official duties	犯人隠匿及び証拠隠滅 Harboring of criminals and suppressing of evidence	放 火 Arson	失 火 Negligent burning	往來を妨 Obstructing of traffic	住居をす Intrusion upon habitation	文書偽造 Documentary forgery	有価証券偽造 Counterfeiting securities	支払用カード電磁的記録 2)	わいせつ、強姦及び強盗、強姦死傷	
昭和 60 年 1985	49,949	159	65	420	8	10	359	1,223	126	—	1,405	
平成 2 年 1990	36,535	129	35	307	2	2	323	789	81	—	1,177	
7 1995	33,264	186	46	344	7	10	354	678	395	—	1,153	
12 2000	44,859	347	79	455	7	10	664	1,226	63	—	1,851	
16 2004	59,434	718	94	503	10	8	857	1,628	37	266	2,214	
17 2005	58,948	782	87	498	6	12	833	1,903	47	189	2,345	
18 2006	56,920	754	75	455	7	6	971	1,764	28	55	2,426	

年次 Year	賭博及び富くじ Gambling and lotteries	賄 賂 Bribery	殺 人 Homicide	傷 害 Bodily injury	過失傷害 Bodily injury through negligence	逮捕及び監禁 Arrest and imprisonment	脅 迫 Intimidation	略取及び誘拐 Capture and abduction	信用及び業務 Credit and business	窃 盗 Larceny	強盗、強姦死傷 Robbery, death or bodily injury through robbery
平成 2 年 1990	1,098	115	574	3,803	8,035	165	98	31	54	12,695	528
7 1995	523	144	636	3,201	4,703	174	94	66	26	13,567	800
12 2000	292	119	722	4,859	6,154	235	243	90	148	17,247	1,451
16 2004	266	121	807	6,304	8,938	314	276	80	147	23,587	1,868
17 2005	275	125	815	6,043	8,318	252	254	67	107	23,649	1,805
18 2006	195	123	696	6,268	7,689	238	283	91	150	22,656	1,644

年次 Year	刑 法 犯 Penal code crimes										特別法犯 Special law crimes	公 職 選挙法 Public Office Election Law
	詐 欺 Fraud	背 任 Breach of trust	恐 喝 Extortion	横領 Embezzlement	盗品等 Property obtained through crime	毀棄及び隠匿 Destruction and concealment	爆発物取締罰則 Offenses Violating Explosives Control Law	暴力行為等処罰に関する法律 Law Concerning Punishment for Physical Violence, etc.	その他 Other			
昭和 60 年 1985	5,033	33	2,929	746	—	285	2	887	184	29,018	266	
平成 2 年 1990	2,885	15	2,196	426	—	254	3	607	108	22,236	602	
7 1995	3,113	19	1,775	444	49	277	—	406	74	26,782	677	
12 2000	4,113	26	2,569	581	181	507	2	479	139	33,032	142	
16 2004	5,181	16	2,356	851	394	765	4	592	232	33,361	130	
17 2005	5,408	15	2,163	919	384	738	12	590	307	32,126	112	
18 2006	5,407	18	1,964	1,021	348	760	4	608	216	29,462	82	

年次 Year	特別法犯 Special law crimes										その他 Other
	売春防止法 Anti-Prostitution Law	銃砲刀剣類所持等取締法 Firearms, Swords, etc. Possession Control Law	大麻取締法 Hemp Control Law	覚せい剤取締法 Stimulant Control Law	麻薬及び向精神薬取締法 Narcotics and Psychotropics Control Law	法人税法 Corporation Tax Law	道路交通法 Road Traffic Law	出入国管理及び難民認定法 Immigration Control and Refugee Recognition Law	外国人登録法 Foreigner Registration Law	都道府県条例 Prefectural Regulations ¹⁾	
昭和60年 1985	1,009	698	535	15,480	123	171	8,641	78	271	71	1,675
平成2年 1990	666	538	772	10,003	154	160	7,242	376	77	62	1,584
7 1995	353	520	599	12,776	169	178	6,542	3,340	57	76	1,495
12 2000	318	509	603	14,933	172	165	10,458	3,354	60	253	2,065
16 2004	347	560	1,302	10,640	471	210	8,320	7,153	—	656	3,572
17 2005	418	494	1,076	12,088	428	180	7,513	5,531	1	725	3,560
18 2006	389	468	1,260	11,303	436	175	6,946	4,018	—	736	3,649

1) 市町村を含む。
1) Including Cities, towns and villages. 2) Crimes related to electromagnetic records contained in a payment card
資料 最高裁判所事務総局情報政策課「司法統計年報（刑事編）」
Source: General Secretariat, Supreme Court.

จากสถิติแสดงให้เห็นว่า ประเภทคดีที่ขึ้นสู่ศาลมากที่สุด ได้แก่ คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน รองลงมาได้แก่ คดีเกี่ยวกับการมีสารเสพติดไว้ในครอบครอง คดีการทำร้ายร่างกาย ส่วนคดีที่มีโทษอาญาตามกฎหมายพิเศษอื่นๆ เช่น กฎหมายปกครอง กฎหมายการเลือกตั้ง ก็มีสถิติผู้ต้องโทษมากเช่นเดียวกัน

(13) สถิติปริมาณคดีเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน ที่ผ่านพนักงานสอบสวน และมาตรการบังคับโทษ ปราบกวดังนี้

ตารางที่ 3-80 สถิติปริมาณคดีเด็กและเยาวชน ที่ผ่านพนักงานสอบสวน และมาตรการบังคับโทษ

25-18 少年事件の種類別新受・既済・未済人員（昭和60年～平成18年）
PERSONS NEWLY RECEIVED, DISPOSED AND PENDING BY KIND
OF JUVENILE CASES (1985~2006)

「司法統計（少年事件）」(770ページ参照)による。
Data are based on the Judicial Statistics (Juvenile cases) (see page 772).

年次 Year	全事件 All cases			少年保護事件 Juvenile protection cases			準少年保護事件 Quasi-juvenile protection cases			少年の福祉を害する 成人の刑事事件 ²⁾		
	新受 Newly received	既済 Disposed	未済 Pending	新受 Newly received	既済 Disposed	未済 Pending	新受 Newly received	既済 Disposed	未済 Pending	新受 Newly received	既済 Disposed	未済 Pending
昭和60年 1985	686,512	686,967	122,370	682,975	683,453	122,209	151	152	22	498	480	130
平成2年 1990	483,442	494,136	87,671	480,906	491,588	87,572	281	291	18	344	348	73
7 1995	295,556	298,854	49,388	293,703	297,007	49,288	367	382	24	263	245	68
12 2000	286,470	288,056	48,665	283,389	284,998	48,546	630	611	63	248	245	52
16 2004	261,805	268,422	33,140	258,040	264,700	32,917	661	643	98	469	453	114
17 2005	236,531	237,905	31,766	233,356	234,759	31,514	656	670	84	521	470	165
18 2006	214,801	217,796	28,771	211,799	214,737	28,576	755	745	94	477	541	101

年次 Year	その他の事件 Other cases			少年保護事件既済人員（終局区分） ³⁾								
	新受 Newly received	既済 Disposed	未済 Pending	検察官へ送致 Sent to public prosecutor	計 Total	保護観察 Probationary supervision	児童福祉施設へ送致 児童福祉施設へ送致 ¹⁾	少年院へ送致 ⁴⁾	知事又は児童相談所長へ送致 ⁵⁾	不処分 Dismissal after hearing	審判開始 Dismissal without hearing	その他 Other
昭和60年 1985	2,888	2,882	9	75,206	78,579	72,140	340	6,099	286	232,760	202,590	94,032
平成2年 1990	1,911	1,909	8	35,426	79,018	74,341	355	4,322	267	152,280	165,392	59,205
7 1995	1,223	1,220	8	17,324	55,473	51,314	268	3,891	151	78,033	114,800	31,226
12 2000	2,203	2,202	4	14,072	58,176	51,635	380	6,161	193	61,908	116,513	34,136
16 2004	2,635	2,626	11	11,800	46,443	40,789	344	5,310	241	44,188	130,264	31,764
17 2005	1,998	2,006	3	10,202	41,494	36,277	334	4,883	250	38,553	116,080	28,180
18 2006	1,770	1,773	—	8,725	38,455	33,596	361	4,498	301	35,114	106,365	25,777

1) 平成7年以前は教養院又は養護施設へ送致。
1) Commitment to Support Facilities for Development of Self-sustaining Capacity or Children's Home. Through 1995, Commitment to child education and training home or home for dependent children. 2) Criminal cases of adult persons against the well-being of juveniles 3) Persons disposed of juvenile protection cases (classification of final disposition) 4) Commitment to Reform and training school 5) Referral to prefectural governor or head of child guidance centre
資料 最高裁判所事務総局情報政策課「司法統計年報（少年編）」
Source: General Secretariat, Supreme Court.

จากสถิติแสดงให้เห็นว่า แม้ว่าปริมาณคดีเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนจะมาก แต่กระบวนการยุติธรรมก็ไม่เคยมีคดีค้าง สามารถพิจารณาคดีให้หมดไปได้ และสถิติการปล่อยตัวผู้ต้องหาที่เป็นเด็กและเยาวชน โดยไม่สอบสวนมีปริมาณกว่าครึ่งหนึ่งของคดีที่รับมาทั้งหมด และปล่อยตัวโดยสอบสวนแล้ว คิดเป็นประมาณร้อยละ 15 ของคดีทั้งหมด พิจารณาให้ใช้มาตรการคุมประพฤติคิดเป็นประมาณร้อยละ 10 ของคดีทั้งหมด และส่งให้อัยการดำเนินคดีจนถึงที่สุด มีเพียงร้อยละ 5 ของคดีทั้งหมดเท่านั้น

(14) สถิติปริมาณคดีเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนในชั้นศาล ปราบกฏดังนี้

ตารางที่ 3-81 สถิติปริมาณคดีเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน

25-19 少年保護事件の非行別既済人員 (平成12~18年)
PERSONS DISPOSED OF JUVENILE PROTECTION CASE BY KIND OF DELINQUENCY (2000~06)

「司法統計 (少年事件)」(770ページ参照) による。
Data are based on the Judicial Statistics (Juvenile cases) (see page 772).

区 分 Item	平成12年 2000	17年 2005	18年 2006	区 分 Item	平成12年 2000	17年 2005	18年 2006
総 数 Total	76,737	70,088	63,630	車両運転以外による 業務上(重) 過失致死傷 往來妨害 器物損壊等	51	71	79
刑 法 犯 Penal code crimes	68,306	63,441	57,503	公務執行妨害 そ の 他	17	36	19
窃 盗 Larceny	38,991	38,137	33,315	特別法犯 Special law crimes	591	1,018	1,201
強 盗 Robbery	356	292	262	暴力行為等処罰に 関する法律 道路運送車両法	302	198	201
詐 欺 Fraud	230	629	658	銃刀所持等 取締法	655	761	685
恐 喝 Extortion	5,554	2,535	2,009	軽 犯 罪 法 売 春 防 止 法	7,431	5,786	5,405
横 領 Embezzlement	8	10	21	風俗営業等の規制及び業務の 適正化等に関する法律等	747	627	617
遺失物等横領 Embezzlement of lost properties	8,157	8,377	7,395	覚せい剤取締法 出入国管理及び 難民認定法	949	386	379
盗品譲受け等 Stolen property	669	976	909	麻薬及び向精神薬取締法等	169	248	255
傷 害 Bodily injury	9,055	5,869	6,007	軽 犯 罪 法 売 春 防 止 法	352	694	833
傷 害 致 死 Death through bodily injury	115	32	10	覚せい剤取締法 出入国管理及び 難民認定法	33	16	13
暴 行 Violence	729	851	863	風俗営業等の規制及び業務の 適正化等に関する法律等	37	83	90
脅 迫 Intimidation	68	95	112	麻薬及び向精神薬取締法等	70	202	192
殺 害 Homicide	57	50	45	覚せい剤取締法 出入国管理及び 難民認定法	985	430	297
強 盗 致 傷 Bodily injury through robbery	1,073	681	507	出入国管理及び 難民認定法	44	101	98
強 盗 致 死 Death through robbery	11	13	4	毒物及び劇物 取締法	3,257	1,556	970
強 盗 強 姦 Robbery and rape	4	8	11	そ の 他 犯 人 Persons with criminal bent	788	1,443	1,661
強 姦 Rape	308	117	67		1,000	861	722
わ い せ Indecency	352	333	340				
賭博 Gambling	9	17	20				
住居侵入 Intrusion upon habitation	832	2,188	2,520				
放火 Arson	74	90	91				
失火 Negligent burning	10	16	11				
過失致死傷 Death or bodily injury through negligence	28	41	141				

1) Death or bodily injury through negligence in the conduct of occupation except for driving of vehicle or through gross negligence and Normalization of Adult Entertainment Business, etc. 3) Narcotic and Psychotropic Control Law, etc.

資料 最高裁判所事務総局情報政策課「司法統計年報 (少年編)」
Source: General Secretariat, Supreme Court.

จากสถิติแสดงให้เห็นว่า สถิติคดีอาญาที่เด็กและเยาวชนเป็นผู้กระทำความผิด ส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 90 เป็นการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาญี่ปุ่น และคดีที่เด็กและเยาวชนกระทำความผิดมากที่สุด ได้แก่ คดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน มีปริมาณคดีกว่าร้อยละ 50 ของคดีอาญาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนทั้งหมด รองลงมาได้แก่ คดีทำร้ายร่างกาย คดีข่มขืน และคดีชิงทรัพย์ตามลำดับ

(15) สถิติผู้ต้องขังในเรือนจำ สถานกักกัน และโรงเรียนตัดสันดาน ปราบกฏดังนี้
 ตารางที่ 3-82 สถิติผู้ต้องขังในเรือนจำ สถานกักกัน และโรงเรียนตัดสันดาน

25-20 刑務所・拘留所及び少年院の収容人員 (昭和60年～平成18年)
 INMATES IN PRISONS, DETENTION HOUSES AND JUVENILE TRAINING SCHOOLS (1985~2006)

「矯正統計調査」及び「少年矯正統計調査」(770ページ参照)による。
 Data are based on the Survey on Correction and Survey on Correction of Juvenile Delinquents (see page 772).

年 末 End of year	刑務所・拘留所 Prisons and detention houses										少年院 Juvenile training schools	
	総数 Total	受 刑 者 Convicts					死 刑 確 定 者 Prisoners sentenced to death	被 告 人 Defendants	被 疑 者 Suspects	労 務 場 留 置 者 Prisoners detained in labour houses		そ の 他 Other
		計 Total	懲 役 Imprisonment with forced labour	禁 錮 留 置 Detention		累 犯 Repeaters						
				無 期 Life term	有 期 Fixed term							
昭和 60 年 1985	55,974	46,105	758	23,885	21,245	217	26	9,622	83	138	—	4,857
平成 2 年 1990	46,858	39,892	888	21,707	17,103	194	46	6,788	56	76	—	3,529
7 1995	47,398	38,585	909	19,746	17,797	133	54	8,506	67	184	2	3,009
12 2000	61,242	49,814	1,047	21,619	26,985	163	53	10,996	66	312	1	5,044
16 2004	76,413	64,047	1,352	25,888	36,506	301	66	11,371	44	884	1	4,574
17 2005	79,055	67,423	1,467	26,276	39,358	322	77	10,614	40	896	5	4,399
18 2006	81,255	70,496	1,596	27,760	40,808	332	94	9,696	52	912	5	4,060
男 Male	76,098	66,044	1,519	26,620	37,597	308	89	9,050	41	870	4	3,593
女 Female	5,157	4,452	77	1,140	3,211	24	5	646	11	42	1	467

1) Imprisonment without forced labour and penal detention
 資料 法務省大臣官房司法法制部司法統計課「矯正統計年報」
 Source: Judicial System and Research Department, Minister's Secretariat, Ministry of Justice.

จากสถิติแสดงให้เห็นว่า จำนวนผู้กระทำความผิดที่เป็นเยาวชน ที่ถูกควบคุมตัวในสถานกักกันของรัฐ มีจำนวนมากขึ้นในทุก ๆ ปี และจำนวนผู้ถูกควบคุมตัวชายมากกว่าหญิงในอัตราส่วน 15 : 1 เป็นผู้กระทำความผิดครั้งแรกจำนวนกว่าร้อยละ 50 ของผู้ถูกควบคุมตัวทั้งหมด และเป็นผู้กระทำความผิดซ้ำกว่าร้อยละ 30 ของผู้ถูกควบคุมตัวทั้งหมด

(16) สถิติผู้ต้องขังกระทำความผิดในระหว่างอยู่ในเรือนจำ สถานกักกัน และโรงเรียนตัดสันดาน จำแนกตามประเภทคดี ปราบกฏดังนี้

ตารางที่ 3-83 สถิติผู้ต้องขังกระทำความผิดระหว่างอยู่ในเรือนจำ

25-21 刑務所・拘留所の罪名別新受刑者数及び少年院の非行名別新収容者数 (昭和60年～平成18年)
 CONVICTS IN PRISONS AND DETENTION HOUSES BY TYPE OF CRIME AND INMATES IN JUVENILE TRAINING SCHOOLS BY TYPE OF DELINQUENCY (1985~2006)

「矯正統計調査」及び「少年矯正統計調査」(770ページ参照)による。
 Data are based on the Survey on Correction and Survey on Correction of Juvenile Delinquents (see page 772).

年 次 Year	総 数 Total	刑 法 犯 Penal code crimes												
		計 Total	放 火 Arson	住居侵入 Intrusion upon habitation	文書・有価証券・支払用カード等の記録毀滅・印章偽造 5)	わいせつ Indecency	強 姦 Rape	賭博・富くじ Gambling and lotteries	殺 人 Homicide	傷害、暴行 Bodily injury and violence	危険運転 致死傷 6)	業務上 過失致死傷 7)	窃 盗 Larceny	強 盗 Robbery
刑務所・拘留所 Prisons and detention houses														
昭和 60 年 1985	31,656	19,953	276	191	207	155	437	185	774	2,317	—	1,438	8,523	621
平成 2 年 1990	22,745	14,238	227	160	115	145	390	126	484	1,731	—	1,052	6,191	391
7 1995	21,838	13,238	233	187	125	172	378	43	508	1,237	—	667	6,154	673
12 2000	27,498	16,965	307	478	187	307	502	29	558	1,633	—	703	7,321	1,216
16 2004	32,090	21,639	347	459	250	419	539	33	659	2,012	86	909	9,595	1,607
17 2005	32,789	21,730	312	451	299	432	533	19	665	1,764	74	925	9,798	1,546
18 2006	33,032	22,329	276	582	299	502	496	21	615	1,945	108	918	9,948	1,506
少 年 院 Juvenile training schools														
昭和 60 年 1985	6,029	4,363	42	34	21	31	222	—	34	536	—	172	2,666	130
平成 2 年 1990	4,234	2,997	24	61	14	34	153	—	29	444	—	105	1,696	129
7 1995	3,828	2,755	24	14	2	36	151	—	21	437	—	65	1,413	175
12 2000	6,052	4,597	37	12	—	78	198	—	36	884	—	87	1,804	592
16 2004	5,300	4,218	28	36	1	66	97	—	25	680	3	65	2,052	539
17 2005	4,878	3,890	41	31	7	68	96	—	32	565	6	73	1,951	452
18 2006	4,482	3,604	51	27	5	71	68	—	28	691	7	70	1,688	354

年次 Year	刑法犯 Penal code crimes						特別法犯 Special law crimes						≧犯 Persons with criminal bent
	詐欺 Fraud	恐喝 Extortion	横領・背任 Embezzlement and breach of trust	盗品等関係 Offences relating to stolen property	暴力行為等 処罰に関する法律 8)	その他 Other	計 Total	#銃刀所持等 類取 9)	#売春防止法 Anti-Prostitution Law	#麻薬及び 向精神薬 取締法 10)	#覚せい剤 取締法 Stimulant Control Law	#道路 交通法 Road Traffic Law	
刑務所・拘留所 Prisons and detention houses													
昭和60年1985	2,307	1,192	298	16	683	333	11,703	358	126	32	8,566	2,090	—
平成2年1990	1,387	906	167	14	442	310	8,507	322	117	59	5,825	1,560	—
7 1995	1,401	708	202	10	250	290	8,600	346	64	119	6,152	1,254	—
12 2000	1,881	805	256	15	254	513	10,533	312	44	67	7,375	1,735	—
16 2004	2,282	901	408	82	289	762	10,451	284	65	96	6,165	2,171	—
17 2005	2,329	829	398	101	310	945	11,059	261	63	82	6,960	2,037	—
18 2006	2,511	849	458	93	298	904	10,703	240	56	85	6,802	1,888	—
少年院 Juvenile training schools													
昭和60年1985	18	290	12	4	75	76	1,215	7	7	2	526	405	451
平成2年1990	13	198	14	2	35	46	920	17	1	2	193	422	317
7 1995	14	314	18	1	41	29	915	11	2	3	366	346	158
12 2000	26	658	10	2	41	132	1,228	16	—	7	467	575	227
16 2004	74	396	23	6	44	83	925	16	3	16	179	524	157
17 2005	85	313	13	9	46	102	818	13	6	26	206	411	170
18 2006	78	290	9	8	48	111	732	5	5	13	137	429	146

1) わいせつ文書頒布等、強制わいせつ及び同致死傷を含む。 2) 強姦致死傷を含む。 3) 傷害致死を含む。 4) 強盗致死傷、強盗強姦及び同致死を含む。
 1) Including distributions of obscene literature, indecent assaults and the same resulting in death. 2) Including rapes resulting in death. 3) Including bodily injuries resulting in death. 4) Including robberies resulting in death, robberies and rapes, and the same resulting in death. 5) Forgery of documents, securities, records of electronic credit cards and seals. 6) Unsafe driving resulting in death or injury. 7) Death or bodily injury through occupational negligence.
 8) Law Concerning Punishment for Physical Violence, etc. 9) Firearms, Swords, etc. Possession Control Law 10) Narcotics and Psychotropics Control Law
 資料 法務省大臣官房司法法制部司法法制課「矯正統計年報」
 Source: Judicial System and Research Department, Minister's Secretariat, Ministry of Justice.

จากสถิติข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ทั้งผู้ถูกควบคุมตัวในทัณฑสถานของรัฐ ที่เป็นผู้ใหญ่และเด็ก มีการกระทำความผิดระหว่างที่ตนเองต้องโทษอยู่อัตราส่วนที่สูง กล่าวคือมีประมาณคดีกว่าร้อยละ 60 ของผู้ถูกควบคุมตัวแต่ละประเภททั้งหมด

(17) สถิติผู้ถูกคุมประพฤติ จากสำนักงานคุมประพฤติ ปรากฏดังนี้
 ตารางที่ 3-84 สถิติผู้ถูกคุมประพฤติ

25-22 保護観察事件の受理及び終結人員 (保護観察所) (昭和55年~平成18年)

PERSONS RECEIVED AND DISPOSED UNDER PROBATION CASES
 (PROBATION OFFICE) (1980~2006)

「保護統計調査」(770ページ参照)による。
 Data are based on the Survey on Rehabilitation (see page 772).

年次 Year	前年から の繰越し (前年末 現在) 1)	受 理 Received			終 結 Disposed			年末現在 保護観察 中の人員 2)	特殊な状態にある者 Persons in special conditions			
		総数 Total	新受 New	移送 Transfer	総数 Total	保護観察 終了 Completion of probation	移送 Transfer		良好停止 Suspension	仮解除 Provisional release	所在不明 Missing	法令による 身柄拘束 Detention by law
総 数 Total												
昭和55年1980	76,241	91,119	83,652	7,467	85,082	77,469	7,613	82,278	123	2,220	4,436	1,594
60 1985	91,818	110,823	101,971	8,852	109,675	100,705	8,970	92,966	134	2,489	4,960	2,035
平成2年1990	82,196	105,317	97,801	7,516	106,831	99,245	7,586	80,682	123	1,736	4,143	1,175
7 1995	60,897	76,443	71,851	4,592	78,279	73,663	4,616	59,061	47	1,183	2,766	1,045
12 2000	67,278	80,340	75,995	4,345	79,600	75,225	4,375	68,018	35	606	2,427	1,677
16 2004	66,816	72,201	68,194	4,007	75,483	71,431	4,052	63,534	15	517	2,085	1,502
17 2005	63,534	66,587	62,562	4,025	70,581	66,493	4,088	59,540	10	531	1,992	1,326
18 2006	59,540	62,688	58,841	3,847	66,412	62,505	3,907	55,816	19	458	1,449	1,064
# 1号観察事件 Category No. 1												
昭和55年1980	42,816	60,399	56,322	4,077	55,175	51,026	4,149	48,040	123	—	1,062	581
60 1985	54,938	75,933	71,411	4,522	74,930	70,409	4,521	55,941	134	—	1,324	867
平成2年1990	51,268	77,938	73,779	4,159	77,658	73,449	4,209	51,548	123	—	1,124	503
7 1995	35,941	53,208	51,075	2,133	54,611	52,482	2,129	34,538	47	—	590	332
12 2000	39,433	53,729	51,701	2,028	54,339	52,280	2,059	38,823	35	—	509	687
16 2004	35,650	42,440	40,817	1,623	45,348	43,692	1,656	32,742	15	—	447	555
17 2005	32,742	37,761	36,260	1,501	40,444	38,899	1,545	30,059	10	—	407	457
18 2006	30,059	34,946	33,576	1,370	37,184	35,766	1,418	27,821	19	—	280	339

		# 2 号観察事件						Category No. 2					
昭和 55 年	1980	3,935	4,742	4,063	679	4,057	3,361	696	4,620	—	—	297	245
60	1985	6,665	6,749	5,585	1,164	6,212	5,035	1,177	7,202	—	—	369	424
平成 2 年	1990	5,796	5,245	4,333	912	5,470	4,534	936	5,571	—	—	365	205
7	1995	4,591	4,372	3,782	590	4,625	4,027	598	4,338	—	—	153	137
12	2000	6,423	5,957	5,357	600	5,403	4,799	604	6,977	—	—	138	286
16	2004	7,450	6,010	5,436	574	6,451	5,876	575	7,009	—	—	131	243
17	2005	7,009	5,472	4,886	586	6,128	5,540	588	6,353	—	—	105	204
18	2006	6,353	5,254	4,711	543	5,688	5,135	553	5,919	—	—	78	143
		# 3 号観察事件						Category No. 3					
昭和 55 年	1980	6,006	16,144	15,206	938	15,900	14,932	968	6,250	—	—	1,273	64
60	1985	8,000	19,285	17,795	1,490	18,892	17,357	1,535	8,393	—	—	1,438	75
平成 2 年	1990	7,923	16,107	14,896	1,211	16,607	15,393	1,214	7,423	—	—	1,465	71
7	1995	5,986	13,068	12,138	990	13,244	12,312	932	5,810	—	—	985	80
12	2000	6,317	14,037	13,254	783	13,729	12,958	771	6,625	—	—	784	112
16	2004	7,949	17,530	16,690	840	17,383	16,539	844	8,096	—	—	647	171
17	2005	8,096	17,308	16,420	888	17,689	16,793	896	7,715	—	—	574	175
18	2006	7,715	16,917	16,081	836	17,328	16,496	832	7,304	—	—	374	114
		# 4 号観察事件						Category No. 4					
昭和 55 年	1980	23,483	9,831	8,058	1,773	9,946	8,146	1,800	23,368	—	2,220	1,804	704
60	1985	22,215	8,856	7,180	1,676	9,641	7,904	1,737	21,430	—	2,489	1,829	669
平成 2 年	1990	17,209	6,027	4,793	1,234	7,096	5,869	1,227	16,140	—	1,736	1,189	396
7	1995	14,379	5,795	4,856	939	5,799	4,842	957	14,375	—	1,183	1,038	496
12	2000	15,105	6,617	5,683	934	6,129	5,188	941	15,593	—	606	996	592
16	2004	15,767	6,221	5,251	970	6,301	5,324	977	15,687	—	517	860	533
17	2005	15,687	6,046	4,996	1,050	6,320	5,261	1,059	15,413	—	531	906	490
18	2006	15,413	5,571	4,473	1,098	6,212	5,108	1,104	14,772	—	458	717	468

1) Carrying over from the previous year (as of the end of previous year) 2) Persons under probation as of the end of year
 資料 法務省大臣官房司法法制部司法法制課「保護統計年報」
 Source: Judicial System and Research Department, Minister's Secretariat, Ministry of Justice.

จากสถิติข้างต้น แสดงให้เห็นถึงจำนวนผู้กระทำความผิดที่ถูกใช้มาตรการคุมประพฤติ และอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของสำนักงานคุมประพฤติแห่งชาติญี่ปุ่น ซึ่งจำแนกสถิติเป็น จำนวนบุคคลที่สำนักงานคุมประพฤติรับมา จำนวนบุคคลที่พ้นภาวะการคุมประพฤติ ซึ่งจำแนกเป็นกรณีที่ สิ้นสุดระยะเวลาคุมประพฤติ หรือส่งตัวไปเรือนจำตามคำสั่งศาล และสถิติจำนวนบุคคลที่ใช้คำสั่งพิเศษ เกี่ยวกับการคุมประพฤติ ได้แก่ การพักการคุมประพฤติ การปล่อยตัวชั่วคราวจากสถานกักกัน บุคคลผู้ หายไปในระหว่างคุมประพฤติ และบุคคลที่ถูกบังคับใช้มาตรการควบคุมตัวอย่างอื่น

ส่วนการบูรณาการสถิติในส่วนของกระทรวงยุติธรรมญี่ปุ่น จากการศึกษาพบว่า กระทรวงยุติธรรมได้มีการจัดทำ “สมุดปกขาว” หรือ “White Paper on Crime” ซึ่งเป็นรายงานประจำปี ที่ รวบรวมสถิติเกี่ยวกับอาชญากรรมหลากหลายรูปแบบ โดยสมุดปกขาวดังกล่าวได้มีการจัดทำมาตั้งแต่ปี ค.ศ.2000 จนถึงสมุดปกขาวปี ค.ศ.2005 เป็นฉบับล่าสุดที่ใช้ในการศึกษา

ในสมุดปกขาวแต่ละปี เป็นการรวบรวมสถิติที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม จากการเก็บสถิติ ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ภายใต้การควบคุมดูแลของสำนักนายกรัฐมนตรีญี่ปุ่นดังได้กล่าวมาแล้วใน ตอนต้น โดยได้มีการจัดหมวดหมู่ของเนื้อหาในการรายงานสถิติอาชญากรรมอย่างเป็นระบบ ดังนั้น สถิติเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในสมุดปกขาวจึงต้องตรงกันกับสถิติที่ได้จากการเก็บ รวบรวมของสำนักงานสถิติแห่งชาติญี่ปุ่น

การจัดหมวดหมู่ของเนื้อหาทางสถิติในสมุดปกขาวแต่ละปี จะมีข้อมูลสถิติมาตรฐานใน สมุดปกขาวจะต้องแสดง ในเรื่องดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 แนวโน้มคดีอาญาปี ค.ศ. 2XXX

บทที่ 1 สถิติคดีอาญาที่เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวดที่ 1 หลักการทั่วไป

- 1) รายงานปริมาณคดีอาญาและสถิติอาชญากรรม
- 2) รายงานจำนวนบุคคลที่ถูกดำเนินคดี
- 3) รายงานจำนวนคดีที่เสร็จสิ้นไป

หมวดที่ 2 แนวโน้มคดีเกี่ยวกับคดีอาญาที่ไม่รวมคดีจราจรและคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน

- 1) ความผิดต่อชีวิต
- 2) การลักทรัพย์
- 3) การข่มขืนกระทำชำเรา
- 4) การฉ้อโกงและฉ้อโกงประชาชน
- 5) การปลอมแปลงเงินตรา
- 6) ความผิดเกี่ยวกับบัตรเครดิต
- 7) ความผิดเกี่ยวกับเด็ก
- 8) ความผิดเกี่ยวกับองค์กรอาชญากรรม

หมวดที่ 3 ความผิดต่อทรัพย์สิน

- 1) การลักทรัพย์โดยการย่องเบา
- 2) การลักทรัพย์นอกเหนือจากการย่องเบา
- 3) การโจรกรรมยานยนต์

หมวดที่ 4 การกระทำความผิดตามกฎหมายใหม่

- 1) ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาที่แก้ไขใหม่
- 2) ความผิดอาญาที่เกี่ยวข้องกับศาลเยาวชนและครอบครัว

บทที่ 2 สถิติความผิดอาญาตามกฎหมายพิเศษ

หมวดที่ 1 สถิติคดีทั่วไป

หมวด 2 สถิติคดีตามกฎหมายพิเศษแต่ละเรื่อง

- 1) ความผิดลหุโทษ
- 2) ความผิดเกี่ยวกับสวัสดิภาพของเด็ก
- 3) ความผิดเกี่ยวกับสวัสดิภาพแรงงาน
- 4) ความผิดตามกฎหมายพิเศษอย่างอื่น

บทที่ 3 สถิติความผิดตามกฎหมายเฉพาะเรื่อง

หมวดที่ 1 ความผิดเกี่ยวกับจราจร

- 1) สถิติอุบัติเหตุ
- 2) สถิติการขับขี่ไม่ปลอดภัยเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายหรือบาดเจ็บสาหัส
- 3) สถิติการกระทำฝ่าฝืนกฎจราจร

หมวดที่ 2 ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

- 1) แนวโน้มคดียาเสพติด
- 2) สถิติการปราบปรามคดียาเสพติด

หมวดที่ 3 ความผิดเกี่ยวกับการเงินและเศรษฐกิจ

- 1) สถิติการหลีกเลี่ยงภาษี
- 2) สถิติคดีเกี่ยวกับเศรษฐกิจ

3) สถิติคดีกู้ยืมเงินนอกระบบ

4) สถิติคดีล้มละลาย

หมวดที่ 4 คดีเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

หมวดที่ 5 ความผิดเกี่ยวกับเทคโนโลยี

หมวดที่ 6 คดีเกี่ยวกับอาวุธปืน

บทที่ 4 แนวโน้มเกี่ยวกับสถิติคดีที่กระทำโดยบุคคลบางประเภท

หมวดที่ 1 ความผิดที่กระทำในลักษณะองค์กรอาชญากรรม

หมวดที่ 2 ความผิดที่กระทำโดยคนต่างชาติ

หมวดที่ 3 ความผิดที่กระทำโดยเจ้าพนักงานของรัฐ

หมวดที่ 4 ความผิดที่กระทำโดยสตรี

หมวดที่ 5 ความผิดที่กระทำโดยผู้มีอาการทางจิต

หมวดที่ 6 ความผิดที่กระทำโดยผู้มีประวัติอาชญากรรมมาก่อน

บทที่ 5 การเปรียบเทียบแนวโน้มสถิติอาชญากรรมระหว่างญี่ปุ่นกับประเทศอื่น ๆ

หมวดที่ 1 เปรียบเทียบความผิดหลัก ๆ ตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวดที่ 2 เปรียบเทียบเฉพาะความผิดต่อชีวิต

หมวดที่ 3 เปรียบเทียบเฉพาะความผิดต่อทรัพย์

บทที่ 6 ความผิดที่กระทำต่อคนชาติญี่ปุ่นนอกประเทศญี่ปุ่น

หมวดที่ 1 สถิติอาชญากรรมที่คนชาติญี่ปุ่นเป็นผู้กระทำ

หมวดที่ 2 สถิติอาชญากรรมที่คนชาติญี่ปุ่นตกเป็นเหยื่อ

ส่วนที่ 2 มาตรการต่อผู้กระทำความผิด

บทที่ 1 ความทั่วไป

บทที่ 2 การดำเนินคดีอาญา

หมวดที่ 1 สถิติคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ

หมวดที่ 2 สถิติการรับแจ้งความร้องทุกข์

หมวดที่ 3 สถิติการจับกุมและความคุมตัวผู้ต้องสงสัย

หมวดที่ 4 สถิติการใช้มาตรการต่าง ๆ ของพนักงานอัยการ

บทที่ 3 สถิติคดีในชั้นพิจารณา

หมวดที่ 1 สถิติคดีในศาล และในศาลที่มีผู้พิพากษาสมทบ

หมวดที่ 2 สถิติคดีที่มีคำพิพากษา

1) คดีที่คำพิพากษาถึงที่สุด

2) คดีในศาลชั้นต้น

3) คดีในศาลอุทธรณ์

หมวดที่ 3 สถิติการบังคับโทษ

1) โทษประหารชีวิต

2) โทษจำคุกตลอดชีวิตและให้ใช้แรงงาน

3) โทษจำคุกกระยะเวลาจำกัด ทั้งใช้และไม่ใช้แรงงาน

4) โทษปรับ

5) รอกการลงโทษ

หมวดที่ 4 สถิติการกักขังและการประกันตัว

หมวดที่ 5 เวลาที่ใช้ในการดำเนินคดี

บทที่ 4 สถิติการบังคับโทษผู้ใหญ่

หมวดที่ 1 สถิติที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานราชทัณฑ์และแนวโน้ม

หมวดที่ 2 สถิติจำนวนผู้ต้องขังในทัณฑสถานต่างๆ ของรัฐ

- 1) อัตราความหนาแน่นของทัณฑสถาน
- 2) แนวโน้มจำนวนผู้ต้องขังในแต่ละวัน
- 3) แนวโน้มการรับผู้ต้องขังรายใหม่
- 4) แนวโน้มลักษณะของผู้ต้องขัง
- 5) สถิติผู้ที่กระทำความผิดซ้ำและทวนกลับมาเรือนจำอีก

หมวดที่ 3 สถิติเกี่ยวกับการดูแลผู้ต้องขัง

- 1) การดูแลโดยทั่วไป
- 2) การทำงานในคุก
- 3) การอบรมให้การศึกษา
- 4) การให้ความช่วยเหลือด้านสาธารณสุข
- 5) มาตรการรักษาความปลอดภัย
- 6) ระบบสวัสดิภาพผู้ต้องขัง
- 7) การได้รับความร่วมมือจากอาสาสมัครภายนอก

หมวดที่ 4 มาตรการต่อผู้ต้องขังในความผิดครั้งแรก

หมวดที่ 5 มาตรการต่อผู้ต้องขังที่อยู่ในสถานควบคุมสตรี

บทที่ 5 การใช้มาตรการปรับปรุงพฤติกรรม

หมวดที่ 1 สถิติการให้บริการปรับปรุงพฤติกรรมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หมวดที่ 2 สถิติการพักการลงโทษ

หมวดที่ 3 สถิติการคุมประพฤติและพักการลงโทษแบบมีเงื่อนไข

หมวดที่ 4 สถิติการใช้การช่วยเหลือผู้กระทำความผิดที่พ้นโทษ

หมวดที่ 5 สถิติการนิรโทษกรรม

หมวดที่ 6 สถิติขององค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม

บทที่ 6 การใช้มาตรการต่อผู้กระทำความผิดเฉพาะประเภท

หมวดที่ 1 มาตรการต่อผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับจราจร

หมวดที่ 2 มาตรการต่อผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับ ยาเสพติด

หมวดที่ 3 มาตรการต่อผู้กระทำความผิดในลักษณะองค์กรอาชญากรรม

หมวดที่ 4 มาตรการต่อผู้กระทำความผิดที่เป็นคนต่างชาติ

หมวดที่ 5 มาตรการต่อผู้กระทำความผิดที่เป็นสตรี

หมวดที่ 6 มาตรการต่อผู้กระทำความผิดที่มีอาการทางจิต

ส่วนที่ 3 สถิติเกี่ยวกับเหยื่ออาชญากรรม

บทที่ 1 สถิติความเสียหายต่อเหยื่ออาชญากรรม

หมวดที่ 1 จำนวนเหยื่ออาชญากรรม

หมวดที่ 2 จำนวนเหยื่ออาชญากรรมที่ถึงแก่ความตาย

หมวดที่ 3 ความเสียหายแก่ทรัพย์สิน

หมวดที่ 4 จำนวนเหยื่ออาชญากรรมจากความผิดเกี่ยวกับเพศ

หมวดที่ 5 สถิติความสัมพันธ์ระหว่างเหยื่ออาชญากรรมกับผู้ต้องหา

บทที่ 2 สถิติที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเหยี่ยวาเหยื่ออาชญากรรม

หมวดที่ 1 การดำเนินคดีอาญาต่อเหยื่ออาชญากรรม

หมวดที่ 2 การที่เหยื่ออาชญากรรมเข้าร่วมในกระบวนการดำเนินคดีอาญา

หมวดที่ 3 ค่าทดแทนแก่เหยื่ออาชญากรรม

นอกจากส่วนข้อมูลสถิติที่ได้แสดงมาแล้วข้างต้น ยังมีรายงานสถิติพิเศษ (Special Article) เกี่ยวกับประเด็นอาชญากรรมที่อยู่ในความสนใจของกระทรวงยุติธรรมญี่ปุ่นในแต่ละปี โดยในสมุดปกขาวตั้งแต่ปี ค.ศ.2000-2005 มีรายงานสถิติพิเศษเกี่ยวกับอาชญากรรมในเรื่องดังต่อไปนี้

2000 : สถิติเกี่ยวกับองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (Transnational Organized Crime)

2002 : สถิติเกี่ยวกับสถานการณ์และแนวโน้มของความรุนแรงในการกระทำความผิด (Present Situation and Trend of Offenses of Violent Nature)

2003 : สถิติเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงของการกระทำความผิดต่อความสงบเรียบร้อยของสังคมและมาตรการป้องกัน (Changing Nature of Heinous Offenses and Countermeasures against Them)

2004 : สถิติเกี่ยวกับมาตรการบังคับต่อผู้กระทำความผิด (Treatment of Offenders)

2005 : สถิติเกี่ยวกับการกระทำความผิดของเด็กและเยาวชน (Juvenile Delinquency)

3.4.5 ประสิทธิภาพของการบูรณาการสถิติของประเทศญี่ปุ่น

จากสถิติทั้งหมดข้างต้นแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่า สำนักงานสถิติแห่งชาติญี่ปุ่น และกระทรวงยุติธรรมของญี่ปุ่น มีกระบวนการการเก็บสถิติที่ละเอียดและมีบูรณาการ มีการจำแนกตัวชี้วัดที่ชัดเจน และสามารถนำข้อมูลสถิติที่ได้จากการรายงานของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมต่างๆ ทั้งตำรวจ อัยการ และศาล นำมาพัฒนาให้เป็นระบบการรายงานข้อมูลสถิติที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน เพราะฉะนั้น สถิติคดีอาญาของญี่ปุ่น จากการจัดทำของสำนักงานสถิติแห่งชาติญี่ปุ่น และจากการจัดทำสมุดปกขาว หรือ White Paper on Crime ของกระทรวงยุติธรรมญี่ปุ่น จึงมีความน่าเชื่อถืออย่างสูงยิ่ง และแสดงให้เห็นว่าญี่ปุ่นมีการบริหารการจัดเก็บสถิติอย่างมีบูรณาการ เพราะมีหน่วยงานกลางประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมในการจัดทำรายงานสถิติที่ชัดเจน ได้แก่ สำนักงานกฤษฎมนตรี โดยประสานการทำงานผ่านหน่วยงานหลักได้แก่ สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงกิจการภายใน และกระทรวงยุติธรรม

จากการวิเคราะห์ทั้งหมด สามารถสรุปเป็นตารางเปรียบเทียบกระบวนการบูรณาการสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของต่างประเทศ ได้ดังต่อไปนี้

กฎหมาย / กฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการสถิติ	เยอรมนี	สหราชอาณาจักร	สหรัฐอเมริกา	ญี่ปุ่น
หน่วยงานที่รับผิดชอบ	<p>กระทรวงยุติธรรม Bundesministerium der Justiz</p> <p>กระทรวงกิจการภายใน Bundesministerium des Innern โดย สำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ (BKA)</p> <p>แผนกสถิติอาชญาวิทยาโดยสำนักงานตำรวจ (Police Criminal Statistik/ Polizeiliche Kriminalstatistik [PKS])</p> <p>สำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์ (SiBA)</p> <p>สำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์ (BPOL)</p>	<p>The UK Statistics Authority ซึ่งบูรณาการการรายงานสถิติระหว่างหน่วยงาน</p> <ol style="list-style-type: none"> ตำรวจ (Police Forces) หน่วยงานอัยการ (The Crown Prosecution Service) สำนักงานคดีทุจริต (The Serious Fraud Office) ศาลมาจิสเตรท (Magistrates' courts) ศาลคราวน์ (The Crown Court) ศาลอุทธรณ์ แผนกคดีอาญา (The Court of Appeal, Criminal Division) หน่วยงานราชทัณฑ์ (The Prison Service) หน่วยงานดูแลความประพฤติ (The National Probation Service) 	<p>ประมวลกฎหมายแห่งสหรัฐอเมริกา หมวด 42 มาตรา 3731 และหลักการและแนวทางการปฏิบัติในฐานะที่เป็นหน่วยงานด้านสถิติระดับรัฐบาลกลาง (Principles and practices for a Federal statistical agency) กำหนดแนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลที่เป็นหลักปฏิบัติของสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมสืบเนื่องจากการประชุมของคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (National Research Council)</p> <p>สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรม (Bureau of Justice Statistics) ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานโครงการยุติธรรม (Office of Justice program)</p>	<p>The Statistic Law หรือ กฎหมายว่าด้วยการจัดทำสถิติของประเทศญี่ปุ่น</p> <p>สำนักงานสถิติแห่งชาติ (National Statistical Bureau) ภายใต้การควบคุมดูแลของคณะกรรมการสถิติ สำนักนายกรัฐมนตรีญี่ปุ่น และกระทรวงยุติธรรมของญี่ปุ่น (Ministry of Justice of Japan)</p>

ประสิทธิภาพ/ กลยุทธ์	เยอรมนี	สหราชอาณาจักร	สหรัฐอเมริกา	ญี่ปุ่น
	นอกจากหน่วยงานหลักซึ่งสังกัดอยู่ภายใต้กระทรวงกิจการภายใน ยังมีหน่วยงานภายนอกที่เป็นองค์การการศึกษา มหาวิทยาลัยหรือสถาบันวิจัยต่างๆ ที่มีการกิจและบทบาทในการสนับสนุนการจัดเก็บข้อมูลสถิติซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการบูรณาการสถิติกระบวนการทางอาญ่อีกด้วย หน่วยงานในทุกภาคส่วนมีการทำงานโดยเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบทำให้ข้อมูลสถิติที่ถูกต้องโดยองค์กรต่างๆ มีความน่าเชื่อถือใน ความถูกต้องและตรงไปตรงมา	สหราชอาณาจักรมีการบูรณาการทางสถิติ โดยการออกเป็น Justice for All มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนมีความมั่นใจในกระบวนการยุติธรรม นโยบายนี้จึงไม่ใช่งานของ Home Office หน่วยงาน เดียวเท่านั้น แต่จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจาก Lord Chancellor และ ทาง อัยการ รวมถึงพนักงานเจ้าหน้าที่ในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศที่มีบทบาท สำคัญในการมีส่วนร่วมในการบูรณาการ สถิติ	กลยุทธ์ข้อที่หนึ่ง จัดให้มีขึ้นซึ่งข้อมูลสถิติ เกี่ยวกับอาชญากรรมในระดับประเทศ พร้อมทั้ง จัดให้มีขึ้นซึ่งองค์การบริหารด้านกระบวนการ ยุติธรรมที่จะให้การช่วยเหลือในการตรวจวัด ตลอดจนระยะเวลาและตลอดจุดพื้นที่ที่กำหนด กลยุทธ์ข้อที่สอง พัฒนาการจัดเก็บข้อมูลโดยรัฐ และหน่วยงานท้องถิ่น และพัฒนาขีด ความสามารถของทุกๆ รัฐและทุกๆ องค์กรท้องถิ่นในการที่จะจัดให้มีขึ้นซึ่งสถิติเกี่ยวกับ อาชญากรรมและองค์การบริหารด้าน กระบวนการยุติธรรม กลยุทธ์ข้อที่สาม ทำให้เป็นที่มั่นใจได้ว่า สารสนเทศสามารถเข้าถึงข้อมูลด้านสถิติและ ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาได้	ดังนี้จึงถือได้ว่า สำนักงานสถิติแห่งชาติญี่ปุ่น และ กระทรวงยุติธรรมของญี่ปุ่น มีกระบวนการเก็บสถิติที่ ละเอียดและมีบูรณาการ มีการจำแนกตัวชี้วัดที่ชัดเจน และสามารถนำข้อมูลสถิติที่ได้จากการรายงานของ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมต่างๆ ทั้งตำรวจ อัยการ และศาล นำมาพัฒนาให้เป็นระบบการรายงาน ข้อมูลสถิติที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน เพราะฉะนั้น สถิติ คติอาญาของญี่ปุ่น จากการจัดทำของสำนักงานสถิติ แห่งชาติญี่ปุ่น และจากการจัดทำสมุดปกขาว หรือ White Paper on Crime ของกระทรวงยุติธรรมญี่ปุ่น จึงมีความ น่าเชื่อถืออย่างสูงยิ่ง
การนำเสนอ สถิติ	1) หลักการ (Grundsatz) คือสถิติการกระทำที่ โดยพื้นฐานประกอบที่กฎหมายบัญญัติ ว่าเป็นความคิด ให้รวบรวมเป็นข้อมูลคดี 1 คดี 2) การกระทำกรรมตีความและการกระทำกรรม เดียวในทางธรรมชาติ (Tateinheit und natürliche Handlungseinheit) ให้รวบรวมเป็น ข้อมูลคดี 1 คดี . 3) การกระทำตามผิดรูปแบบเดียวกันต่อเนื่อง (Gleichartige Folgehandlungen) ให้รวบรวมเป็นข้อมูลคดี 1 คดี 4) การกระทำกรรมตีความผิดกฎหมายหลายบท	1) สถิติทางอาญา Criminal Statistics 2) สถิติการลงโทษผู้กระทำผิด Sentences Statistics 3) สถิติของผู้หญิงในกระบวนการ ยุติธรรมทางอาญา Women in Criminal Justice System	การนำเสนอข้อมูลด้านสถิติโดยแหล่งข้อมูลนี้จะ แบ่งการนำเสนอเป็น 6 ส่วนใหญ่ด้วยกันได้แก่ 1) ลักษณะเฉพาะของกระบวนการยุติธรรมทาง อาญา (Criminal Justice Characteristics) 2) ความเห็นของสาธารณะ (Public Opinion) 3) อาชญากรรมและผู้เสียหาย (Crime and Victims) 4) การจับกุมและการยึด (Arrests, Seizures) 5) ศาล การฟ้องร้องดำเนินคดีอาญาและการ ตัดสินลงโทษ (Courts, Prosecution, Sentencing)	1) สถิติคดีอาญาขึ้นดำรงในรอบปี แบ่งเป็นปริมาณคดีที่ ได้รับรายงาน ปริมาณคดีที่สอบสวนเสร็จไป และปริมาณ คดีที่จับตัวผู้ต้องหาได้ 2) สถิติคดีการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมาย อาญา ที่ผ่านการสอบสวนและจับกุม จำนวนตามเขต ปกครองและจังหวัด 3) สถิติคดีเด็กและเยาวชนที่มีอายุตั้งแต่ 14 ปีขึ้นไป จาก การกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา จำนวน ตามประเภทคดีและอายุของเด็ก 4) สถิติคดีเด็กและเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 14 ปีขึ้นไป จาก การกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา จำนวน

	เยอรมนี	สหราชอาณาจักร	สหรัฐอเมริกา	ญี่ปุ่น
	<p>(Tatmehrheit) หรือคิดตามกฎหมายหลายฉบับ ให้รวบรวมเป็นข้อมูลคดี 1 คดี แต่หากเป็นการ กระทำต่อผู้ดูแลสิ่งต่างสถานที่เกิดเหตุ แม่ เป็นการกระทำเดียวกันก็ให้นับเป็นข้อมูลคดี จำนวนไปตามสถานที่เกิดเหตุ</p> <p>5) หลักเกณฑ์ในคดีที่มีลักษณะพิเศษ (Regelung besonderer Fälle einschli. Vorrangregelung) ได้แก่ คดีเกี่ยวกับการ หลอกลวง อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ ทรัพย์สินหรือสิทธิใดๆ และการกระทำความคิด เกี่ยวกับยาเสพติดตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่า ด้วยยาเสพติด (Gesetz über den Verkehr mit Betäubungsmitteln (BtMG)/ Law concerning the Trade with Narcotics)</p> <p>6) การรวบรวมสถิติเหยื่ออาชญากรรม (Opferfassung)</p> <p>7) การรวบรวมตัวเลขการกระทำที่ต้องสงสัย (Tatverdächtigenfassung)</p> <p>8) การรายงานและการแก้ไข (Berichtigung, Löschung)</p>		<p>6) การปล่อยโดยมีทัณฑ์บน ที่คุมขัง ทัณฑสถาน และโทษประหารชีวิต (Parole, Jails, Prisons, Death Penalty)</p>	<p>ตามประเภทคดีและอายุของผู้ 5) ผู้ถูกควบคุมตัวระหว่างการพิจารณาคดี จำแนกตามอายุ 6) สถิติเหยื่ออาชญากรรม ที่ตายและได้รับบาดเจ็บ จาก การกระทำความคิดตามประมวลกฎหมายอาญา 7) สถิติคดีพิเศษที่ส่งไปดำเนินคดีต่อในชั้นพนักงาน อัยการ จำแนกตามประเภทคดี 8) สถิติจำนวนคดีที่พนักงานอัยการรับและมีคำสั่ง 9) สถิติจำนวนคดีที่พนักงานอัยการรับ และมีคำสั่ง จำแนกตามประเภทคดี 10) สถิติคดีอาญา ที่ผ่านการพิจารณาศาลชั้นต้น ศาล อุทธรณ์ และศาลสูงสุด 11) สถิติแสดงจำนวนจำเลย และผลการพิจารณาพิพากษา และบังคับโทษ 12) สถิติปริมาณ คดีที่ขึ้นสู่ศาลชั้นต้น จำแนกตาม ประเภทแห่งคดี 13) สถิติปริมาณคดีเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน ที่ผ่าน พนักงานสอบสวน และมาตรการบังคับโทษ 14) สถิติปริมาณคดีเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนในชั้นศาล 15) สถิติผู้ต้องขังในเรือนจำ สถานกักกัน และโรงเรียน ดัดสันดาน 16) สถิติผู้ต้องขังกระทำความคิดในระหว่างอยู่ในเรือนจำ สถานกักกัน และโรงเรียนดัดสันดาน จำแนกตามประเภท คดี 17) สถิติผู้ถูกคุมประพฤติ จากสำนักงานคุมประพฤติ</p>

บทที่ 4

วิเคราะห์การบูรณาการสถิติจากการสัมภาษณ์หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้จะได้นำเสนอผลการวิจัยภาคสนามโดยใช้กระบวนการวิจัย 2 วิธีการ ได้แก่ การสัมภาษณ์เจาะลึกเจ้าพนักงานของรัฐผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา 6 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และการออกแบบสอบถามเพื่อสอบถามความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบูรณาการสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา รวม 579 ชุด จำแนกตาม 6 หน่วยงานที่ประจำตาม 6 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรสาคร สมุทรปราการ และนครปฐม ทั้งนี้เพื่อศึกษาถึงกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล และการจัดทำรายงานสถิติประจำปี และศึกษาถึงประสิทธิภาพ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะที่จะนำวิเคราะห์ และเสนอแนวทางที่เป็นประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาในการจัดทำข้อมูลสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการบูรณาการสถิติของประเทศต่อไป

4.1 ผลการวิเคราะห์จากการออกแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์จากการออกแบบสอบถาม เป็นไปดังต่อไปนี้

ผลการวิจัยโครงการศึกษาแนวทางการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา จากข้อมูลผลสำรวจบุคลากรกระบวนการยุติธรรมและผู้ที่เกี่ยวข้องตามแบบสอบถาม ซึ่งทำการเก็บรวบรวมข้อมูลได้จากกลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ประมวลผลและวิเคราะห์ทางสถิติ จำนวนรวมทั้งสิ้น 579 ราย ได้ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

4.1.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

4.1.1.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักการและแนวคิดของการบูรณาการข้อมูลสถิติ

กระบวนการยุติธรรมทางอาญา

4.1.1.2 สิ่งที่ควรสะท้อนในการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

4.1.1.3 แนวทางการจัดเก็บและการนำเสนอข้อมูลสถิติ

4.1.1.4 สถิติเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่ควรนำมาบูรณาการ

4.1.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

4.1.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ตามประเด็นพิจารณา โดยให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และไม่เห็นความเห็น ซึ่งประเมินค่าระดับคะแนนให้เป็น 4 คะแนน 3 คะแนน 2 คะแนน 1 คะแนน และ 0 คะแนน ตามลำดับ

4.1.1.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักการและแนวคิดของการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักการและแนวคิดของการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา จากข้อคำถาม 8 ข้อ มีประเด็นสอบถามเรื่อง

- 1.การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องสัมพันธ์กับภารกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 2.การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องสัมพันธ์กับข้อมูลการบริการจัดการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- 3.การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องสัมพันธ์กับแนวคิดทฤษฎีทางอาชญาวิทยาและกระบวนการยุติธรรม
- 4.การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องสัมพันธ์กับบทบัญญัติของกฎหมาย
- 5.การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมอาจต้องอาศัยข้อมูลจากหน่วยงานทั้งในและนอกกระบวนการยุติธรรม
- 6.การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องให้ได้ข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการ
- 7.การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนากระบวนการยุติธรรมในภาพรวมแม้ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับภารกิจของหน่วยงาน
- 8.การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาจำเป็นต้องมีองค์กรกลางเป็นผู้รับผิดชอบ

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 ประเด็น ได้แก่ ในข้อ 1.การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องสัมพันธ์กับภารกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งส่วนมากตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 47.2 และที่ผู้ตอบส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วย 7 ประเด็น ได้แก่ ในข้อ 3.การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องสัมพันธ์กับแนวคิดทฤษฎีทางอาชญาวิทยาและกระบวนการยุติธรรม ซึ่งส่วนมากตอบเห็นด้วย ร้อยละ 58.4 ข้อ 5.การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมอาจต้องอาศัยข้อมูลจากหน่วยงานทั้งในและนอกกระบวนการยุติธรรม ส่วนมากตอบเห็นด้วย ร้อยละ 56.0 ข้อ 7.การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนากระบวนการยุติธรรมในภาพรวมแม้ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับภารกิจของหน่วยงาน ส่วนมากตอบเห็นด้วย ร้อยละ 53.2 ข้อ 4.การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องสัมพันธ์กับบทบัญญัติของกฎหมาย ส่วนมากตอบเห็นด้วย ร้อยละ 52.7 ข้อ 2.การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องสัมพันธ์กับข้อมูลการบริการจัดการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่วนมากตอบเห็นด้วย ร้อยละ 50.4 ข้อ 6.การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องให้ได้ข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการ ส่วนมากตอบเห็นด้วย ร้อยละ 49.4 และข้อ 8.การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาจำเป็นต้องมีองค์กรกลางเป็นผู้รับผิดชอบ ส่วนมากตอบเห็นด้วย ร้อยละ 46.1

และเมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักการและแนวคิดของการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็น พบว่ามีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวม 3.413 ค่าคะแนนจัดอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าผู้ตอบ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักการและแนวคิดของการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และหากพิจารณารายข้อ พบว่าผู้ตอบมีระดับความคิดเห็นค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.496 ในข้อ 1.การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องสัมพันธ์กับภารกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รองลงมา ค่าเฉลี่ย 3.462 ในข้อ 6.การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องให้ได้ข้อมูลที่สามารณนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการ และค่าเฉลี่ย 3.413 ข้อ 4.การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องสัมพันธ์กับบทบัญญัติของกฎหมาย ค่าเฉลี่ยทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง

4.1.1.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ควรสะท้อนในการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ควรสะท้อนในการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา จากข้อคำถาม 11 ข้อ มีประเด็นสอบถาม 1.เรื่องหลักประกันสิทธิเสรีภาพของประชาชน 2.ความโปร่งใสและตรวจสอบได้ของการดำเนินงานของหน่วยงาน 3.ประสิทธิภาพของการบังคับใช้กฎหมาย 4.ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ 5.ประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากรและงบประมาณ 6.ประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมในภาพรวม 7.การบรรลุวัตถุประสงค์ของการดำเนินการของหน่วยงาน 8.ตัวชี้วัดการปฏิบัติงานของหน่วยงาน 9.สถานการณ์คดีในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา 10.แนวโน้มการเกิดอาชญากรรม และ 11.การกระทำความผิดซ้ำ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 ประเด็น ได้แก่ ในข้อ 2.ความโปร่งใสและตรวจสอบได้ของการดำเนินงานของหน่วยงาน ซึ่งส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 42.7 และที่ผู้ตอบส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วย 10 ประเด็น ได้แก่ ในข้อ 9.สถานการณ์คดีในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วย ร้อยละ 61.8 ข้อ 10.แนวโน้มการเกิดอาชญากรรม ส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วย ร้อยละ 58.4 ข้อ 11.การกระทำความผิดซ้ำ ส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วย ร้อยละ 51.5 ข้อ 5.ประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากรและงบประมาณ ส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วย ร้อยละ 51.5 ข้อ 6.ประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมในภาพรวม ส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วย ร้อยละ 50.8 ข้อ 7.การบรรลุวัตถุประสงค์ของการดำเนินการของหน่วยงาน คำตอบเห็นด้วย ร้อยละ 49.9 ข้อ 4.ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ ส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วย ร้อยละ 48.5 ข้อ 8.ตัวชี้วัดการปฏิบัติงานของหน่วยงาน ส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วย ร้อยละ 48.2 ข้อ 1.หลักประกันสิทธิเสรีภาพของประชาชน ส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วย ร้อยละ 47.3 และข้อ 3.ประสิทธิภาพของการบังคับใช้กฎหมาย ส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วย ร้อยละ 44.6

และเมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ควรสะท้อนในการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็น พบว่ามีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวม 3.271 ค่าคะแนนจัดอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าผู้ตอบ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ควรสะท้อนในการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ตามประเด็นที่สอบถาม โดยรวมอยู่ในระดับปาน

กลาง และในรายชื่อ พบว่าผู้ตอบ มีระดับความคิดเห็น ค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.364 ในข้อ 2.ความโปร่งใสและตรวจสอบได้ของการดำเนินงานของหน่วยงาน รองลงมาค่าเฉลี่ย 3.314 ในข้อ 3.ประสิทธิภาพของการบังคับใช้กฎหมาย และค่าเฉลี่ย 3.288 ในข้อ 4.ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ ทั้งหมดค่าคะแนนจัดอยู่ระดับปานกลาง

4.1.1.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดเก็บและการนำเสนอข้อมูลสถิติ ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับ แนวทางการจัดเก็บและการนำเสนอข้อมูลสถิติ จากข้อคำถาม 5 ข้อ มีประเด็นสอบถามเรื่อง

1.การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาควรแสดงในรูปแบบแผนผังการไหล (flow) ของจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา

2.ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาควรมีกระบวนการจัดเก็บสถิติในลักษณะที่เป็นเครือข่ายที่หน่วยงานอื่นสามารถเข้าถึงและนำไปใช้ได้

3.ควรมีกฎหมายกำหนดวิธีการรวบรวมและจัดทำสถิติเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปในทิศทางเดียวกันรวมถึงกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบให้ชัดเจน

4.นอกจากตารางสถิติแล้ว ควรนำเสนอรายงานสถิติเป็นแผนผังหรือแผนภูมิประกอบด้วย และ

5.ควรอธิบายข้อมูลต่อจากตารางและแสดงการวิเคราะห์ที่ชัดเจนเชื่อมต่อข้อมูลอย่างบูรณาการให้เห็นภาพรวมของทั้งกระบวนการยุติธรรม

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วย ทั้ง 5 ประเด็น ได้แก่ ในข้อ 1.การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาควรแสดงในรูปแบบแผนผังการไหล (flow) ของจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา ซึ่งส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วย ร้อยละ 63.9 ข้อ 5.ควรอธิบายข้อมูลต่อจากตารางและแสดงการวิเคราะห์ที่ชัดเจนเชื่อมต่อข้อมูลอย่างบูรณาการให้เห็นภาพรวมของทั้งกระบวนการยุติธรรม ส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วย ร้อยละ 57.7 ข้อ 2.ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาควรมีกระบวนการจัดเก็บสถิติในลักษณะที่เป็นเครือข่ายที่หน่วยงานอื่นสามารถเข้าถึงและนำไปใช้ได้ ส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วย ร้อยละ 54.2 ข้อ 4.นอกจากตารางสถิติแล้ว ควรนำเสนอรายงานสถิติเป็นแผนผังหรือแผนภูมิประกอบด้วย ร้อยละ 53.7 และข้อ 3.ควรมีกฎหมายกำหนดวิธีการรวบรวมและจัดทำสถิติเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปในทิศทางเดียวกันรวมถึงกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบให้ชัดเจน ส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วย ร้อยละ 48.9

และเมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดเก็บและการนำเสนอข้อมูลสถิติ จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็น พบว่ามีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวม 3.374 ค่าคะแนนจัดอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าผู้ตอบ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดเก็บและการนำเสนอข้อมูลสถิติตามประเด็นที่สอบถาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และในรายชื่อพบว่าผู้ตอบ มีระดับความคิดเห็นค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.408 ในข้อ 2.ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาควรมีกระบวนการจัดเก็บสถิติในลักษณะที่เป็นเครือข่ายที่หน่วยงานอื่นสามารถเข้าถึงและนำไปใช้ได้ รองลงมาค่าเฉลี่ย 3.389 ข้อ 5.ควรอธิบายข้อมูลต่อจากตารางและแสดงการวิเคราะห์ที่ชัดเจนเชื่อมต่อข้อมูลอย่างบูรณาการให้เห็นภาพรวมของทั้งกระบวนการยุติธรรม และค่าเฉลี่ย 3.375 ในข้อ 3.ควรมีกฎหมายกำหนดวิธีการรวบรวม

และจัดทำสถิติเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปในทิศทางเดียวกันรวมถึงกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบให้ชัดเจน ทั้งหมดค่าคะแนนจัดอยู่ในระดับปานกลาง

4.1.1.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่ควรนำมาบูรณาการ ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับ สถิติเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่ควรนำมาบูรณาการ จากข้อคำถาม 8 กลุ่ม มีดังนี้

4.1.1.4.1 ข้อมูลการบริหารจัดการ ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับ ข้อมูลการบริหารจัดการ จากข้อคำถาม 2 ข้อ มีประเด็นสอบถามเรื่อง

- 1.อัตรากำลังของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม และ
- 2.งบประมาณของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วย ทั้ง 2 ประเด็น ได้แก่ ในข้อ 1. อัตรากำลังของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งผู้ตอบส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วย ร้อยละ 41.5 และข้อ 2.งบประมาณของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วย ร้อยละ 41.1 และเมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นจากค่าเฉลี่ยความคิดเห็น พบว่ามีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวม 3.420 ค่าคะแนนจัดอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าผู้ตอบ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลการบริหารจัดการ ตามประเด็นที่สอบถาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และในรายข้อ พบว่าผู้ตอบ มีระดับความคิดเห็น ค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.437 ในข้อ 2.งบประมาณของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

4.1.1.4.2 ข้อมูลชั้นตำรวจ ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลชั้นตำรวจ จากข้อคำถาม 10 ข้อ มีประเด็นสอบถาม ข้อ 3.เรื่องสถิติคดีที่รับแจ้ง(คดี/ราย) ข้อ 4.สถิติคดีที่จับตัวผู้ต้องหาได้(คดี/ราย) ข้อ 5.สถิติการอนุญาต/ไม่อนุญาตให้ประกันตัว(คดี/ราย) ข้อ 6.สถิติการออกหมายเรียก ข้อ 7.สถิติการขอหมายอาญา แยกเป็น หมายค้น หมายจับ หมายขัง ปล่อยตัวชั่วคราว/ประกันตัว ข้อ 8.สถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจ ข้อ 9.สถิติการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นตำรวจ ข้อ 10.สถิติการยุติคดีในชั้นตำรวจ จำแนกตามสาเหตุ ข้อ 11.สถิติการเสียชีวิตระหว่างการควบคุมตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วยสาเหตุต่างๆ และข้อ 12.สถิติคดีวิสามัญฆาตกรรม ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 ประเด็น ได้แก่ ในข้อ 11.สถิติการเสียชีวิตระหว่างการควบคุมตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ด้วยสาเหตุต่างๆ ซึ่งส่วนมากตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 46.5 และมีที่ผู้ตอบส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วย 9 ประเด็น ได้แก่ ในข้อ 3.สถิติคดีที่รับแจ้ง(คดี/ราย) ส่วนมากตอบเห็นด้วย ร้อยละ 65.5 ข้อ 5.สถิติการอนุญาต/ไม่อนุญาตให้ประกันตัว(คดี/ราย) ส่วนมากตอบเห็นด้วย ร้อยละ 64.1 ข้อ 6.สถิติการออกหมายเรียก ร้อยละ 64.1 เท่ากัน ข้อ 4.สถิติคดีที่จับตัวผู้ต้องหาได้(คดี/ราย) ส่วนมากตอบเห็นด้วย ร้อยละ 63.6 ข้อ 8.สถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจ ตอบเห็นด้วย ร้อยละ 50.9 ข้อ 7.สถิติการขอหมายอาญา แยกเป็น หมายค้น หมายจับ หมายขัง ปล่อยตัวชั่วคราว/ประกันตัว ร้อยละ 50.4 ข้อ 9.สถิติการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นตำรวจ ร้อยละ 48.5 ข้อ 12.สถิติคดีวิสามัญฆาตกรรม ร้อยละ 48.0 และข้อ 10.สถิติการยุติคดีในชั้นตำรวจ จำแนกตามสาเหตุ ที่ส่วนมากตอบเห็นด้วย ร้อยละ 47.7 และเมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นจากค่าเฉลี่ย พบว่ามีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวม 3.357 ค่าคะแนนจัดอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าผู้ตอบ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลชั้นตำรวจ ตามประเด็นที่สอบถาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และในรายข้อ พบว่าผู้ตอบ มีระดับความคิดเห็น ค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.439

ในข้อ 12.สถิติคดีวิสามัญฆาตกรรม รองลงมาค่าเฉลี่ย 3.436 ในข้อ 8.สถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจ และค่าเฉลี่ย 3.422 ในข้อ 11.สถิติการเสียชีวิตระหว่างการควบคุมตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วยสาเหตุต่างๆ ค่าคะแนนเฉลี่ยทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง

4.1.1.4.3 ข้อมูลชั้นอัยการ ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับ ข้อมูลชั้นอัยการ จากข้อคำถาม 7 ข้อ มีประเด็นสอบถาม ข้อ 13.เรื่องสถิติการรับสำนวนฟ้อง(คดี/ราย) ข้อ 14.สถิติการสั่งฟ้องและสั่งไม่ฟ้อง(คดี/ราย) ข้อ 15.สถิติคดีที่อัยการสั่งให้พนักงานสอบสวนทำสำนวนมาใหม่ ข้อ 16.สถิติการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นอัยการ ข้อ 17.สถิติจำนวนคดีที่มีการใช้มาตรการทางเลือก ข้อ 18.สถิติจำนวนคดีที่สั่งฟ้อง/ไม่ฟ้อง โดยอัยการสูงสุด และข้อ 19.สถิติผลการดำเนินคดีอาญาของอัยการ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วยทุกข้อ ทั้ง 7 ประเด็น ได้แก่ ในข้อ 15.สถิติคดีที่อัยการสั่งให้พนักงานสอบสวนทำสำนวนมาใหม่ ส่วนมากตอบเห็นด้วยร้อยละ 63.6 ข้อ 13.สถิติการรับสำนวนฟ้อง(คดี/ราย) ส่วนมากตอบเห็นด้วยร้อยละ 61.7 ข้อ 16.สถิติการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นอัยการ ตอบเห็นด้วยร้อยละ 61.5 ข้อ 17.สถิติจำนวนคดีที่มีการใช้มาตรการทางเลือก ตอบเห็นด้วยร้อยละ 61.0 ข้อ 18.สถิติจำนวนคดีที่สั่งฟ้อง/ไม่ฟ้อง โดยอัยการสูงสุด เห็นด้วยร้อยละ 58.2 ข้อ 19.สถิติผลการดำเนินคดีอาญาของอัยการ ร้อยละ 57.5 และข้อ 14.สถิติการสั่งฟ้องและสั่งไม่ฟ้อง (คดี/ราย) ส่วนมากตอบเห็นด้วยร้อยละ 56.8 และเมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นจากค่าเฉลี่ย พบว่ามีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวม 3.347 ค่าคะแนนจัดอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าผู้ตอบ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลชั้นอัยการตามประเด็นที่สอบถาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ในรายข้อมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.399 ในข้อ 19.สถิติผลการดำเนินคดีอาญาของอัยการ รองลงมาค่าเฉลี่ย 3.391 ในข้อ 14.สถิติการสั่งฟ้องและสั่งไม่ฟ้อง(คดี/ราย) และค่าเฉลี่ย 3.371 ในข้อ 18.สถิติจำนวนคดีที่สั่งฟ้อง/ไม่ฟ้อง โดยอัยการสูงสุด คะแนนอยู่ในระดับปานกลาง

4.1.1.4.4 ข้อมูลชั้นศาล ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับ ข้อมูลชั้นศาล จากข้อคำถาม 9 ข้อ มีประเด็นสอบถามดังนี้ ข้อ 20.เรื่องสถิติการรับฟ้องและรับคำร้อง แยกที่อัยการเป็นโจทก์ กับประชาชนเป็นโจทก์ ข้อ 21.สถิติการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นศาล ข้อ 22.สถิติปริมาณคดีที่เสร็จสิ้นในศาลชั้นต้นด้วยการยกฟ้อง ข้อ 23.สถิติปริมาณคดีที่เสร็จสิ้นในศาลชั้นต้นด้วยการพิพากษาลงโทษ จำแนกตามประเภทโทษ ข้อ 24.สถิติผลคดีในชั้นอุทธรณ์และฎีกา ข้อ 25.สถิติการรอกการกำหนดโทษ แยกแบบมีเงื่อนไข/ไม่มีเงื่อนไข ข้อ 26.สถิติการรอกการลงโทษ ข้อ 27.สถิติคดีอาญาที่เด็กเป็นผู้กระทำผิด และข้อ 28.สถิติการออกหมายอาญา ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วยทุกข้อ ทั้ง 9 ประเด็น ได้แก่ ในข้อ 26.สถิติการรอกการลงโทษ ส่วนมากตอบเห็นด้วยร้อยละ 61.8 ข้อ 27.สถิติคดีอาญาที่เด็กเป็นผู้กระทำผิด ส่วนมากตอบเห็นด้วยร้อยละ 60.6 ข้อ 21.สถิติการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นศาล ตอบเห็นด้วยร้อยละ 60.3 ข้อ 22.สถิติปริมาณคดีที่เสร็จสิ้นในศาลชั้นต้นด้วยการยกฟ้อง ตอบเห็นด้วยร้อยละ 60.1 ข้อ 28.สถิติการออกหมายอาญา ร้อยละ 59.2 ข้อ 20.สถิติการรับฟ้องและรับคำร้อง แยกที่อัยการเป็นโจทก์ กับประชาชนเป็นโจทก์ และข้อ 25.สถิติการรอกการกำหนดโทษ แยกแบบมีเงื่อนไข/ไม่มีเงื่อนไข ร้อยละ 59.1 เท่ากัน ข้อ 24. สถิติผลคดีในชั้นอุทธรณ์และฎีกา ร้อยละ 58.2 และข้อ 23.สถิติปริมาณคดีที่เสร็จสิ้นในศาลชั้นต้นด้วยการพิพากษาลงโทษ จำแนกตามประเภทโทษ ส่วนมากตอบเห็นด้วยร้อยละ 55.8 และเมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นจากค่าเฉลี่ย พบว่ามี

ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวม 3.358 ค่าคะแนนจัดอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าผู้ตอบ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลชั้นศาลตามประเด็นที่สอบถาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง หากพิจารณาในรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.392 ในข้อ 23.สถิติปริมาณคดีที่เสร็จสิ้นในศาลชั้นต้นด้วยการพิพากษา ลงโทษ จำแนกตามประเภทโทษ รองลงมาค่าเฉลี่ย 3.378 ในข้อ 20.สถิติการรับฟ้องและรับคำร้อง แยกที่อัยการเป็นโจทก์ กับประชาชนเป็นโจทก์ และค่าเฉลี่ย 3.371 เท่ากันในข้อ 24.สถิติผลคดีในชั้นอุทธรณ์และฎีกา และข้อ 25.สถิติการรอกการกำหนดโทษ แยกแบบมีเงื่อนไข/ไม่มีเงื่อนไข ค่าคะแนนเฉลี่ยทั้งหมดอยู่ในระดับปานกลาง

4.1.1.4.5 ข้อมูลกรมราชทัณฑ์ ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลกรมราชทัณฑ์ จากข้อคำถามรวม 10 ข้อ ในประเด็นสอบถาม คือ ข้อ 40.เรื่องสถิติผู้ต้องขังระหว่างพิจารณา ข้อ 41. สถิตินักโทษเด็ดขาด ข้อ 42.สถิติผู้พ้นโทษตามกำหนดเวลา ข้อ 43.สถิติผู้พ้นโทษก่อนกำหนด ข้อ 44.สถิติจำนวนผู้ได้รับพระราชทานอภัยโทษ ข้อ 45.สถิติผู้ต้องขังที่จบการศึกษาขณะต้องโทษ จำแนกตามระดับการศึกษา ข้อ 46.สถิติผู้ต้องขังเจ็บป่วยรุนแรง ข้อ 47.สถิติผู้ต้องขังเสียชีวิตในเรือนจำ หรือระหว่างการควบคุมของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ข้อ 48.สถิติจำนวนผู้ต้องขังที่กระทำผิดอาญา ในเรือนจำ และข้อ 49.สถิติจำนวนผู้ถูกกักขังแทนค่าปรับ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วยทุกข้อทั้ง 10 ประเด็น ได้แก่ ในข้อ 42.เรื่องสถิติผู้พ้นโทษตามกำหนดเวลา ซึ่งส่วนมากตอบเห็นด้วยร้อยละ 62.7 ข้อ 45.สถิติผู้ต้องขังที่จบการศึกษาขณะต้องโทษ จำแนกตามระดับการศึกษา ส่วนมากตอบเห็นด้วยร้อยละ 62.7 เท่ากัน ข้อ 43.สถิติผู้พ้นโทษก่อนกำหนด ข้อ 44.สถิติจำนวนผู้ได้รับพระราชทานอภัยโทษ ส่วนมากตอบเห็นด้วยร้อยละ 62.2 ข้อ 40.เรื่องสถิติผู้ต้องขังระหว่างพิจารณา ส่วนมากตอบเห็นด้วยร้อยละ 61.8 ข้อ 44.สถิติจำนวนผู้ได้รับพระราชทานอภัยโทษ ตอบเห็นด้วยร้อยละ 59.9 ข้อ 48.สถิติจำนวนผู้ต้องขังที่กระทำผิดอาญาในเรือนจำ ตอบเห็นด้วยร้อยละ 58.9 ข้อ 46.สถิติผู้ต้องขังเจ็บป่วยรุนแรง ตอบเห็นด้วยร้อยละ 58.7 ข้อ 49.สถิติจำนวนผู้ถูกกักขังแทนค่าปรับ ร้อยละ 58.5 ข้อ 41.สถิตินักโทษเด็ดขาด ตอบเห็นด้วยร้อยละ 58.4 และข้อ 47. สถิติผู้ต้องขังเสียชีวิตในเรือนจำ หรือระหว่างการควบคุมของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ร้อยละ 56.3 นอกจากนี้เมื่อได้พิจารณาระดับความคิดเห็นจากค่าเฉลี่ย พบว่ามีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวม 3.337 ค่าคะแนนจัดอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าผู้ตอบ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลกรมราชทัณฑ์ ตามประเด็นที่สอบถาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และหากพิจารณาในรายข้อด้วย พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.378 ในข้อ 47.สถิติผู้ต้องขังเสียชีวิตในเรือนจำ หรือระหว่างการควบคุมของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ รองลงมาค่าเฉลี่ย 3.365 ข้อ 41.สถิตินักโทษเด็ดขาด และค่าเฉลี่ย 3.363 ข้อ 48.สถิติจำนวนผู้ต้องขังที่กระทำผิดอาญาในเรือนจำ ค่าคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง

4.1.1.4.6 ข้อมูลกรมคุมประพฤติ ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลกรมคุมประพฤติ จากข้อคำถามรวม 5 ข้อ มีประเด็นสอบถาม คือ ข้อ 29.เรื่องสถิติผู้ถูกคุมประพฤติแทนการลงโทษ ข้อ 30.สถิติผู้ถูกคุมประพฤติหลังปล่อย ข้อ 31.สถิติจำนวนผู้ผิดเงื่อนไขการคุมประพฤติ ข้อ 32.สถิติจำนวนผู้พ้นคุมประพฤติด้วยดี และข้อ 33.สถิติคดีสืบเสาะ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วยทุกข้อทั้ง 5 ประเด็น ได้แก่ ในข้อ 33.สถิติคดีสืบเสาะ ส่วนมากตอบเห็นด้วย ร้อยละ 62.5 ข้อ 29.สถิติผู้ถูกคุมประพฤติแทนการลงโทษ ส่วนมากตอบเห็นด้วย ร้อยละ 60.8 ข้อ 32.สถิติ

จำนวนผู้พันคุมประพฤติด้วยดี ร้อยละ 60.1 ข้อ 30.สถิติผู้ถูกคุมประพฤติหลังปล่อย ร้อยละ 59.4 และข้อ 31.สถิติจำนวนผู้ผิดเงื่อนไขการคุมประพฤติ ที่ผู้ตอบส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วยร้อยละ 58.8 นอกจากนี้เมื่อได้พิจารณาระดับความคิดเห็นจากค่าเฉลี่ย พบว่ามีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวม 3.353 ค่าคะแนนจัดอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าผู้ตอบ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลกรมคุมประพฤติตามประเด็นที่สอบถาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง หากพิจารณาในรายข้อด้วย พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.368 ในข้อ 31.สถิติจำนวนผู้ผิดเงื่อนไขการคุมประพฤติ รองลงมาค่าเฉลี่ย 3.362 ในข้อ 30.สถิติผู้ถูกคุมประพฤติหลังปล่อย และค่าเฉลี่ย 3.356 ในข้อ 29.สถิติผู้ถูกคุมประพฤติแทนการลงโทษ ค่าคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง

4.1.1.4.7 ข้อมูลกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จากข้อคำถามรวม 6 ข้อ ในประเด็นสอบถาม คือ ข้อ 34.เรื่องสถิติจำนวนเด็กและเยาวชนในสถานแรกรับ ข้อ 35.สถิติจำนวนเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกอบรม ข้อ 36.สถิติการปล่อยตัวตามกำหนดหรือก่อนกำหนด จำแนกตามสาเหตุ ข้อ 37.สถิติเด็กและเยาวชนเจ็บป่วยรุนแรง ข้อ 38.สถิติการทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายระหว่างเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัว และข้อ 39.สถิติคดีที่ใช้การประชุมกลุ่มครอบครัว ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วยทุกข้อทั้ง 6 ประเด็น ได้แก่ ในข้อ 36.สถิติการปล่อยตัวตามกำหนดหรือก่อนกำหนด จำแนกตามสาเหตุ และข้อ 37.สถิติเด็กและเยาวชนเจ็บป่วยรุนแรง ส่วนมากตอบเห็นด้วยร้อยละ 62.7 เท่ากัน ข้อ 38.สถิติการทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายระหว่างเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัว ส่วนมากตอบเห็นด้วยร้อยละ 60.8 ข้อ 39.สถิติคดีที่ใช้การประชุมกลุ่มครอบครัว ตอบเห็นด้วยร้อยละ 59.2 ข้อ 34.เรื่องสถิติจำนวนเด็กและเยาวชนในสถานแรกรับ ตอบเห็นด้วยร้อยละ 58.7 และข้อ 35.สถิติจำนวนเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกอบรม ส่วนมากตอบเห็นด้วยร้อยละ 56.5 นอกจากนี้เมื่อได้พิจารณาระดับความคิดเห็นจากค่าเฉลี่ย พบว่ามีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวม 3.342 ค่าคะแนนจัดอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าผู้ตอบ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ตามประเด็นที่สอบถาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง หากพิจารณาในรายข้อด้วย พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.404 ในข้อ 35.สถิติจำนวนเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกอบรม ค่าคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาค่าเฉลี่ย 3.388 ข้อ 34.เรื่องสถิติจำนวนเด็กและเยาวชนในสถานแรกรับ และค่าเฉลี่ย 3.345 ในข้อ 38.สถิติการทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายระหว่างเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัว ค่าคะแนนอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน

4.1.1.4.8 ข้อมูลอื่นๆ ศึกษาความคิดเห็นข้อมูลอื่นๆ จากข้อคำถามรวม 9 ข้อ ในประเด็นสอบถาม ข้อ 50.เรื่องสถิติคดีอาญาของสำนักงาน ป.ป.ง. จำแนกตามประเภทความผิด ข้อ 51.สถิติคดีทุจริตจากสำนักงาน ป.ป.ช. ข้อ 52.เรื่องสถิติคดีทุจริตจากสำนักงาน ป.ป.ท. ข้อ 53.สถิติคดียาเสพติดจากสำนักงาน ป.ป.ส. ข้อ 54.สถิติคดีตามอำนาจหน้าที่ของ สตม. ข้อ 55.สถิติคดีสรรพสามิต ข้อ 56.สถิติคดีศุลกากร ข้อ 57.สถิติคดีตามพระราชบัญญัติเกี่ยวกับป่าไม้ สัตว์ป่า และทรัพยากรธรรมชาติ และข้อ 58.เรื่องสถิติคดีพิเศษตามพระราชบัญญัติสอบสวนคดีพิเศษ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วยทุกข้อทั้ง 9 ประเด็น ได้แก่ ในข้อ 50.เรื่องสถิติคดีอาญาของสำนักงาน ป.ป.ง. จำแนกตามประเภทความผิด ส่วนมากตอบเห็นด้วยร้อยละ 53.5

ข้อ 51. เรื่องสถิติคดีทุจริตจากสำนักงาน ป.ป.ช. ร้อยละ 52.7 ข้อ 52. เรื่องสถิติคดีทุจริตจากสำนักงาน ป.ป.ท. ร้อยละ 52.7 เท่ากัน ข้อ 53. สถิติคดียาเสพติดจากสำนักงาน ป.ป.ส. ร้อยละ 51.6 ข้อ 55. สถิติคดีสรรพสามิต ร้อยละ 51.5 ข้อ 56. สถิติคดีศุลกากร ร้อยละ 50.9 ข้อ 54. สถิติคดีตามอำนาจหน้าที่ของ สตม. ร้อยละ 50.3 ข้อ 57. สถิติคดีตามพระราชบัญญัติเกี่ยวกับป่าไม้ สัตว์ป่า และทรัพยากรธรรมชาติ และข้อ 58. เรื่องสถิติคดีพิเศษตามพระราชบัญญัติสอบสวนคดีพิเศษ ส่วนมากตอบเห็นด้วยร้อยละ 47.3 และร้อยละ 46.6 ตามลำดับ เมื่อได้พิจารณาระดับความคิดเห็นจากค่าเฉลี่ยพบว่า มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นโดยรวม 3.253 ค่าคะแนนจัดอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าผู้ตอบมีความคิดเห็นตามประเด็นที่สอบถาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และหากพิจารณาในรายข้อด้วยพบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.289 ในข้อ 53. สถิติคดียาเสพติดจากสำนักงาน ป.ป.ส. รองลงมาค่าเฉลี่ย 3.275 และค่าเฉลี่ย 3.272 ในข้อ 51. สถิติคดีทุจริตจากสำนักงาน ป.ป.ช. และ ข้อ 52. เรื่องสถิติคดีทุจริตจากสำนักงาน ป.ป.ท. ตามลำดับ

4.1.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการบูรณาการข้อมูลสถิติอาญา

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า มีผู้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา จำนวนรวมทั้งสิ้น 13 ราย โดยมีร้อยละ 23.1 (3 ราย) เห็นว่า ควรจะได้มีการเร่งดำเนินการการบูรณาการข้อมูลสถิตินี้ให้เป็นรูปธรรมโดยด่วน จะได้เป็นประโยชน์ต่อประชาชนให้ได้รับความยุติธรรม และความคุ้มครองจากรัฐต่อไป ส่วนข้อเสนอแนะอื่นๆ เห็นว่าควรมีกฎหมายเฉพาะในเรื่องนี้ สถิติบางอย่างถ้าไม่ได้รับความร่วมมือการเอาใจใส่ของเจ้าหน้าที่พนักงานหน่วยนั้นๆ ก็จะไม่สามารถนำออกมาได้ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมควรมีระบบเก็บรวบรวมข้อมูลให้เป็นไปในทางเดียวกัน และใช้เชื่อมโยงกันได้ในระดับหน่วยงาน ให้แยกแยะสถิติคดีต่างๆ ออกในกระบวนการยุติธรรม สถิติคดีในศาลควรแยกเป็นข้อหาไม่ใช่โทษ ข้อมูลที่จัดเก็บจากหน่วยราชการแต่ละแห่งต้องกระทำโดยถูกต้องตรวจสอบได้ ข้อมูลทุกอย่างควรนำมาใช้ปฏิบัติงานได้จริง ระบบข้อมูลตรวจสอบประวัติของเด็กและเยาวชนที่เคยถูกดำเนินคดี ทั้งประวัติ ข้อหา สาเหตุกระทำผิด คำพิพากษา จะต้องสามารถสืบค้นได้ทั่วถึง และผลข้อมูลสถิติ ควรประสานทุกหน่วยงานเพื่อมิให้เกิดการกระทำผิดซ้ำอีก มีร้อยละ 7.7 เท่าๆ กัน

4.2 ผลจากการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องกับการบูรณาการสถิติ

บุคคลที่คณะผู้วิจัยได้ไปดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อสอบถามความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพ ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะเพื่อการบูรณาการสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ตามตำแหน่งต่อไปนี้

1. ผู้บังคับการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
2. อัยการหัวหน้าฝ่ายสถิติ สำนักงานอัยการสูงสุด
3. ผู้อำนวยการกองแผนงาน สำนักงานศาลยุติธรรม
4. ผู้อำนวยการกองแผนงาน กรมราชทัณฑ์
5. ผู้อำนวยการกองแผนงาน กรมคุมประพฤติ

6. ผู้อำนวยการกองแผนงาน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ผลจากการวิเคราะห์บทสัมภาษณ์ เจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม ที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการบูรณาการสถิติในคดีอาญา จากหน่วยงาน 6 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานศาลยุติธรรม กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เพื่อศึกษาถึงรูปแบบการจัดทำสถิติในคดีอาญาของแต่ละหน่วยงาน ข้อดีและข้อเสีย การประเมินประสิทธิภาพของการบูรณาการสถิติภายในหน่วยงานนั้น และข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง เพื่อให้เกิดกระบวนการบูรณาการสถิติในคดีอาญาที่ดีขึ้น ผลปรากฏดังต่อไปนี้

4.2.1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

4.2.1.1 ลักษณะทั่วไปของการจัดทำข้อมูลสถิติ

การจัดทำข้อมูลสถิติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดำเนินการโดย ฝ่ายประมวลผลข้อมูล ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลางแบ่งกลุ่มงานที่รับผิดชอบออกเป็น 3 กลุ่มงาน ได้แก่ งานอำนวยการ ฝ่ายประมวลผลข้อมูล และกลุ่มงานเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยกลุ่มงานที่มีหน้าที่ในการประมวลผลข้อมูลสถิติคือโดยตรง ได้แก่ ฝ่ายประมวลผลข้อมูล ส่วนกลุ่มงานเทคโนโลยีสารสนเทศรับผิดชอบการจัดการระบบเครือข่ายและฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์

งานประมวลผลข้อมูลสถิติ ที่ฝ่ายประมวลผลข้อมูล ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง จะต้องประมวล แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มงานได้แก่

1. งานคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ และเหตุที่ต้องรายงานด่วน
2. งานสถิติคดีอาญาทั่วไป
3. งานสถิติคดีอุบัติเหตุจราจรทางบก

ขั้นตอนการจัดเก็บรายงานสถิติคดีทั้งสามประเภท มีขั้นตอนที่คล้ายกันดังต่อไปนี้

1. ให้บันทึกการเกิดของคดีจากการเข้าแจ้งความร้องทุกข์ โดยสถานีตำรวจทั่วประเทศ ทั้งตำรวจนครบาลและตำรวจภูธร จำนวน 1,453 สถานี รวมทั้งหน่วยงานภายใต้สังกัดกองบัญชาการสอบสวนกลาง กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด และสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง อีกรวม 9 หน่วย

2. บันทึกรายละเอียดคดีในระบบติดตามผลคดีโครงการ POLIS ผ่านระบบ VPN Network เพื่อส่งข้อมูลไปเก็บไว้ที่ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในฐานะเป็น Data Center

3. ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูล ถ้าครบถ้วนแล้วให้ทำเป็นรายงานการประมวลผลเสนอต่อผู้บังคับบัญชา แต่กรณีที่ไม่ครบถ้วน ให้แจ้งหน่วยปฏิบัติ ทำการแก้ไขหรือบันทึกข้อมูลเพิ่มเติม

เมื่อพิจารณาถึงการดำเนินการที่ผ่านมา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลสถิติฯ ของการทำงานไว้ โดยแต่เดิม จัดทำไว้ ที่หน่วยงานเดียว แต่เนื่องจากการจัดเก็บข้อมูลสถิตินั้นมีวัตถุประสงค์ที่นำมาใช้ อยู่เป็นหลัก 2 ประการคือ

1. เพื่องานบริการทั่วไป เช่นนำข้อมูลมาเพื่อวิเคราะห์ งานกำลังพล วิเคราะห์เรื่องงานการเงิน วิเคราะห์เรื่องงานพัสดุ งบประมาณ การกำหนดแผนงาน ตำแหน่งต่างๆ เป็นต้น

2. เพื่องานการประมวลผล คือ ใช้เพื่องานการเก็บสถิติการเกิดคดีอาญาจริง ๆ เพื่อการวิเคราะห์ถึงแนวโน้มหรือปัญหาการก่อให้เกิดอาชญากรรมหรือปัญหาการเกิดการกระทำ ความผิด การก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น เป็นต้น

ดังนั้นเมื่อการใช้ข้อมูลสถิติที่มีอยู่นั้นแตกต่างกันการจัดเก็บข้อมูลในรายละเอียดก็จะแตกต่างกัน ในปี พ.ศ. 2548 จึงได้มีการจัดตั้งหน่วยงานขึ้นมาใหม่เพื่อทำการแยกการจัดเก็บสถิติเพื่อการวิเคราะห์ในส่วนคดีอาญาโดยเฉพาะ ชื่อว่า ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง

เพราะฉะนั้นในการจัดเก็บข้อมูลสถิติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติในขณะนี้ จึงมีอยู่ 2 หน่วยงาน คือ

1. หน่วยงาน กองนิติการ สำนักวิชาการ หน่วยงานนี้ จะดำเนินการรวบรวมข้อมูลงานที่เจ้าพนักงานได้ดำเนินไปแล้วเพื่อจัดทำเป็นรายงานประจำปี เสนอต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อใช้ในการบริการทั่วไป

2. ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลางซึ่งเป็นหน่วยงานใหม่จัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2548 ขึ้น (การดำเนินงานของหน่วยงานนี้แยกมาจากกองงานนิติการของสำนักวิชาการ โดยหน่วยงานนี้มีหน้าที่ที่สำคัญหน้าที่หนึ่งที่อยู่ในการกำกับและดำเนินการ คือ งานจัดเก็บข้อมูลสถิติคดีที่เจ้าพนักงานตำรวจได้ดำเนินการไว้ทั่วประเทศ ซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีสถานีตำรวจที่อยู่ในสังกัดรับผิดชอบดูแลทั่วประเทศ จำนวน 1,452 สถานี โดยทำหน้าที่ในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติของคดีที่เกิดและผลการดำเนินการ โดยแยกงานจัดเก็บออกเป็น 2 ส่วนงานที่เจ้าพนักงานตำรวจรับผิดชอบดูแล คือ งานสถิติการเกิดและการดำเนินคดีอาญา กับงานจราจร โดยงานคดีอาญาได้แบ่งย่อย เป็นคดีอาญาทั่วไป และ คดีอาญาสะท้อนขวัญ

การดำเนินการจัดเก็บข้อมูลสถิติ ของ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลางเหล่านี้เป็นการดำเนินงานตามสายงานและการแบ่งหน่วยงานในสำนักงานฯ เท่านั้น เป็นการดำเนินตามขั้นตอนเพื่อเป็นทบทวนและทราบผลการดำเนินงานในแต่ละปีเพื่อวัดผลของจำนวนงานที่เกิดขึ้นและหรือประสิทธิภาพของงาน อันคงส่งผลโดยทางอ้อมในการเสนอผลงานการของงบประมาณประจำปี ที่ทุกหน่วยงานต้องจัดทำตามหน้าที่อยู่แล้ว

4.2.1.2 วิธีการจัดเก็บข้อมูล

วิธีการจัดเก็บข้อมูล ของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลางฯ นี้ ในอดีตใช้วิธีการบันทึกและจัดเก็บเอกสารที่เกี่ยวข้องทุกอย่างไว้ ตามระยะเวลา ของอายุความในคดีอาญาแต่ละคดี คดีใดที่มีอายุความ 20 ปี เอกสารเหล่านี้ก็จะถูกจัดเก็บเป็นเวลา 20 ปีเช่นกัน โดยให้ทุกสถานีทำการจัดเก็บและนำส่งหน่วยงานกลางเพื่อเก็บรวบรวมบันทึกข้อมูล ต่อมาเมื่อมีระบบคอมพิวเตอร์ก็ให้ทุกสถานีพิมพ์ข้อมูลและส่งมาให้หน่วยงานกลางเพื่อสำเนาข้อมูล เป็นการดำเนินงานแบบเก่า แต่ในปัจจุบันนี้มีระบบ ออนไลน์ สถานีไหนสามารถลงระบบออนไลน์ได้ ก็จะส่งข้อมูลออนไลน์มาให้ก็จะสะดวกขึ้น

การส่งข้อมูลสถิตินั้น เจ้าพนักงานตำรวจจะเป็นผู้บันทึกข้อมูลเองและจะดำเนินการจัดส่งตามระบบที่มีอยู่แต่ละสถานี ระบบหรือโปรแกรมสำเร็จรูปที่ใช้จัดทำและส่งข้อมูลอาจจะไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับท้องที่จะเป็นผู้กำหนด

ดังนั้นการจัดเก็บข้อมูลจึงถือว่าเป็นข้อมูลโดยตรงที่เจ้าพนักงานผู้รับผิดชอบดำเนินการอยู่ ซึ่งเมื่อส่งมาแล้วทางศูนย์ ก็จะดำเนินการต่อโดยทำการจัดลงข้อมูลตามระบบงานต่างๆ ที่แบ่งไว้เพื่อการวิเคราะห์และใช้งานตามลักษณะงาน

ในปัจจุบันนี้การทำงานของศูนย์ได้แบ่งระบบที่ใช้บันทึกข้อมูลตามงานที่ดำเนินงาน เช่น แบ่งเป็นระบบสารสนเทศอาชญากรรม ระบบต่างประเทศ เป็นต้น โดยเฉพาะระบบสารสนเทศอาชญากรรม ได้ใช้ระบบเครือข่ายของโครงการ POLIS เพื่อรับการรายงานสถิติคดีอาญาจากกองบัญชาการ กองบังคับการ และสถานีตำรวจทั่วไปเทศ โดยระบบในปัจจุบันสามารถนำมาใช้เพื่อวิเคราะห์ถึงปัญหาหรือสืบค้นข้อมูลต่างได้ค่อนข้างดี เช่นระบบสารสนเทศอาชญากรรมก็สามารถนำข้อมูลมาใช้ในการวิเคราะห์หรือสืบค้นถึงปัญหาการกระทำความผิดซ้ำในต่างท้องที่ได้ หรือนำมาสืบค้นถึงประวัติต่างๆ ของผู้ต้องสงสัยได้อย่างรวดเร็วกว่าเดิม

ระบบของโครงการ POLIS ประกอบด้วย 6 ระบบงานใหญ่ และประกอบด้วย 26 ฐานข้อมูล ได้แก่

(1) ระบบสารสนเทศอาชญากรรม (CIS : Crime Information System) ประกอบด้วย

1. ระบบฐานข้อมูลทะเบียนยานพาหนะ
2. ระบบฐานข้อมูลใบอนุญาตขับรถ
3. ระบบฐานข้อมูลทะเบียนอาวุธปืน
4. ระบบฐานข้อมูลใบอนุญาตพกพาอาวุธปืน
5. ระบบฐานข้อมูลบุคคลผู้กระทำความผิดกฎหมาย (รวมทั้งเด็กและเยาวชน)
6. ระบบฐานข้อมูลสถิติคดีอาชญากรรม
7. ระบบฐานข้อมูลอุบัติเหตุจราจร
8. ระบบฐานข้อมูลข้อมูลทรัพย์สินหาย
9. ระบบฐานข้อมูลบุคคลพลัดหลง
10. ระบบฐานข้อมูลประกาศสืบจับ
11. ระบบฐานข้อมูลบุคคลพันโทษ
12. ระบบฐานข้อมูลบุคคลผู้มีพฤติกรรมในทางมิชอบ

(2) ระบบสารสนเทศเพื่อความมั่นคง (SIS : Social Information System) ประกอบด้วย

1. ระบบฐานข้อมูลทะเบียนกลางสันติบาล
2. ระบบฐานข้อมูลคนร้ายข้ามชาติ

(3) ระบบสารสนเทศเพื่อการบริการสังคม (SSIS : Social Service Information System) ประกอบด้วย

1. ระบบฐานข้อมูลจราจร
2. ระบบฐานข้อมูลนิติเวช
- (4) ระบบข้อมูลอื่นเพื่อสนับสนุนงานด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม (Support Crime Investigation System (SCIS))
 1. ระบบข้อมูลโครงข่ายสืบสวนสอบสวนคดี
 2. ระบบฐานข้อมูลภาพถ่าย
- (5) ระบบสารสนเทศสถานีตำรวจ (PSIS : Police Station Information System)
 1. ระบบงานบริหารภายในสถานีตำรวจ
 2. ระบบงานติดตามผลคดี
 3. ระบบงานข้อมูลจราจร
 4. ระบบฐานข้อมูลในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม

เมื่อพิจารณาถึงการเชื่อมโยงเครือข่ายภายในสำนักงานตำรวจแห่งชาติบูรณาการข้อมูลสารสนเทศกับหน่วยงานภายนอก สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีการเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศกับหน่วยงานต่างๆ หลายหน่วยงาน ได้แก่ กรมการขนส่งทางบก กรมการปกครอง กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงการคลัง สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม และคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

4.2.1.3 ประสิทธิภาพ ปัญหาและอุปสรรค

ปัจจุบันการจัดเก็บข้อมูลของศูนย์ฯ ได้พัฒนาขึ้นมากเนื่องจากได้มีการปรับปรุงและพัฒนาระบบตลอดเวลา ซึ่งการจัดเก็บข้อมูลของศูนย์ฯ หากมีหน่วยงานอื่นเข้ามาขอใช้และขอทราบข้อมูลซึ่งในการนี้หากไม่ผิดต่อพ.ร.บ.การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯและไม่ผิดกฎหมายในส่วนอื่นแล้วทางศูนย์ฯก็ยินดีที่จะให้ข้อมูลนี้

ในส่วนปัญหาอุปสรรค ในการดำเนินงานส่วนนี้ของศูนย์ฯที่สำคัญที่สุดก็คือ ปัญหาของบุคลากร เนื่องจากภารกิจหลักของสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็คือการปราบปรามและป้องกันผู้กระทำความผิด งานสถิติจึงเป็นเพียงงานที่อยู่ในหน่วยงานสนับสนุน การให้ความสำคัญต่อหน่วยงานนี้ก็อาจจะไม่เท่าหน่วยงานอื่น บุคลากรที่จะเข้ามารับผิดชอบทำงานทางด้านนี้จึงอาจไม่ค่อยมีผู้สนใจ การขาดกำลังคนในการทำงานจึงเป็นปัญหาอุปสรรคที่สำคัญต่อการทำงานเนื่องจากทุกวันนี้ทั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบมีกำลังพล 6 ท่านเท่านั้นที่ต้องรับผิดชอบดูแลงานของเจ้าพนักงานตำรวจทั่วประเทศ จำนวน 1,453 สถานี และนอกจากนี้ปัญหาที่สำคัญอีกประการคือ เรื่องของครุภัณฑ์ ที่ไม่ค่อยมีงบประมาณในการจัดหาหรือมีแต่คุณภาพไม่ทันสมัย การทำงานจึงไม่ดีเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณภาพของเครื่องคอมพิวเตอร์ ของแต่ละสถานีตำรวจที่ต้องใช้งาน

4.2.1.4 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการที่จะนำงานข้อมูลสถิติ ไปใช้ในการบูรณาการงาน ในกระบวนการยุติธรรมในส่วนอื่นนั้นในเรื่องนี้ความจริงแล้วทางศูนย์ ก็ได้ทำการเชื่อมโยงงานกับหน่วยงานอื่นอยู่แล้ว ในบางเรื่องเช่น สำนักงานทะเบียนราษฎร สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ฯลฯ แต่ทั้งหากให้มีการทำเป็นระบบการเก็บข้อมูลการลงบันทึกข้อมูลเป็นไปในทิศทางเดียวกัน แล้วการสืบค้นข้อมูลต่างๆก็อาจทำให้เกิดความสะดวกและถูกต้องยิ่งขึ้น แต่ทั้งนี้ การทำงานส่วนนี้ก็คงต้องให้มีหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งหากทำได้ก็เห็นว่าเป็นเรื่องที่ดีต่อกระบวนการยุติธรรม อีกทั้ง

ในส่วนของการบูรณาการเชื่อมต่อในระบบนั้นคงจะต้องมีการกำหนดร่วมกันในการเชื่อมต่อในลักษณะไหน เนื่องจากแต่ละหน่วยงานภารกิจหลักก็ไม่เหมือนกัน ทั้งนี้อาจจะให้มีลักษณะเป็นการทำข้อตกลงร่วมกันว่าจะเชื่อมโยงข้อมูลแลกเปลี่ยนข้อมูลใดกันบ้าง หากทำได้ก็คาดว่าจะจะเป็นผลดีต่อหลายฝ่าย และการดำเนินงานในหลายด้านก็จะรวดเร็วขึ้น อีกทั้งควรผลักดันให้ผู้ใช้หรือผู้บริหารเห็นความสำคัญของข้อมูล ว่าข้อมูลเหล่านี้เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการดำเนินงานได้อย่างไร

4.2.2 สำนักงานอัยการสูงสุด

4.2.2.1 ลักษณะทั่วไปของการจัดทำข้อมูลสถิติ

สำนักงานอัยการสูงสุดได้มีการจัดทำสถิติคดีอาญา ที่ถือว่ามีคุณสมบัติในส่วนของเนื้อหาและฐานข้อมูลสถิติที่ติดต่อมา จนถึงปี พ.ศ.2547 แต่ในปี พ.ศ.2548-2552 ประสบปัญหาระบบฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เก็บรวบรวมสถิติคดีอาญาจากสำนักงานอัยการทั่วประเทศเกิดขัดข้องได้รับความเสียหายทั้งระบบ จนทำให้ข้อมูลสถิติที่รวบรวมมาทั้งหมดสูญหาย เหลือแต่เพียงรายงานสถิติที่เป็นกระดาษเท่านั้น ด้วยเหตุนี้จึงไม่สามารถจัดทำรายงานสถิติประจำปีของสำนักงานอัยการสูงสุดเผยแพร่ทันตามกำหนดได้ตั้งแต่ปี พ.ศ.2548 เป็นต้นมา ด้วยเหตุนี้ สำนักงานอัยการสูงสุดจึงต้องมีการจัดทำระบบฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อรวบรวมสถิติคดีอาญาใหม่ทั้งหมด ภายหลังจากการซ่อมบำรุงฐานข้อมูลเรียบร้อยแล้ว คาดว่าจะมีการจัดทำรายงานสถิติประจำปีของสำนักงานอัยการสูงสุดเผยแพร่ต่อไป

การจัดทำสถิติประจำปีของสำนักงานอัยการสูงสุดตั้งแต่อดีตจนถึงปี พ.ศ.2547 ที่ถือว่ามีปรากฏเอกสารหลักฐานที่สมบูรณ์ ได้รับการจัดทำเป็นรูปเล่มและสื่อ CD-ROM เมื่อพิจารณาถึงรายงานสถิติของสำนักงานอัยการสูงสุดประจำปี พ.ศ.2547 ปรากฏรายงานสถิติต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. รายงานอัยการทั่วราชอาณาจักร ปีงบประมาณ 2547
2. สถิติงานการให้คำปรึกษาแก่หน่วยงานของรัฐปีงบประมาณ 2542 -2547
3. สถิติคดีที่ใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยชั้นพนักงานอัยการ ปีงบประมาณ 2547
4. สถิติคดีที่ใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยชั้นศาลปีงบประมาณ 2547
5. สถิติเปรียบเทียบผลการดำเนินงานสำนักงานคดีอัยการสูงสุด ปีงบประมาณ

พ.ศ. 2542-2547

6. สถิติเปรียบเทียบผลการดำเนินงานสำนักงานที่ปรึกษากฎหมายปี พ.ศ. 2542-2547

เฉพาะในส่วนของรายงานอัยการทั่วราชอาณาจักร ปี ประกอบด้วยรายงานสถิติต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. จำนวนคนที่ศาลพิพากษาลงโทษ
2. สถิติคดีอาญา จำแนกเป็นรายเขต
3. สถิติคดีอาญา จำแนกเป็นรายเขต และประเภทคดี
4. สถิติคดีศาลแขวง
5. สถิติการดำเนินคดีศาลเยาวชนและครอบครัว
6. สถิติการรับสำนวนคดีแพ่ง

อนึ่ง รายงานสถิติอัยการทั่วราชอาณาจักร ได้ถูกจำแนกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. รายงานอัยการทั่วราชอาณาจักร ปีงบประมาณ เป็นการจัดทำรายงานสถิติ โดยถือเอาเวลาตามปีงบประมาณเป็นตัวตั้ง สามารถจำแนกเป็นบัญชีต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- 1) บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา ทั่วประเทศ
- 2) บัญชีความอาญาชั้นฟ้องศาล ทั่วประเทศ
- 3) บัญชีคนที่ศาลพิพากษาลงโทษ ทั่วประเทศ
- 4) บัญชีความอาญาอุทธรณ์ ทั่วประเทศ
- 5) บัญชีความอาญาฎีกา ทั่วประเทศ
- 6) บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบ) ทั่วประเทศ
- 7) บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เว้นแต่คดีเปรียบเทียบ) ทั่วประเทศ
- 8) บัญชีความอาญาไม่ปรากฏผู้กระทำความผิด ทั่วประเทศ
- 9) บัญชีความอาญาที่พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้อง แต่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีความเห็นแย้ง
- 10) บัญชีความแพ่งที่เป็นโจทก์ว่าต่างแก่ต่าง ทั่วประเทศ

2. สถิติคดีปฏิทิน พ.ศ. 2547 เป็นการจัดทำรายงานสถิติโดยถือเอาเวลาตามปีปฏิทินเป็นตัวตั้ง สามารถจำแนกเป็นบัญชีต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- 1) บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา ทั่วประเทศ บัญชีความอาญาชั้นฟ้องศาล ทั่วประเทศ
- 2) บัญชีคนที่ศาลพิพากษาลงโทษ ทั่วประเทศ
- 3) บัญชีความอาญาอุทธรณ์ ทั่วประเทศ
- 4) บัญชีความอาญาฎีกา ทั่วประเทศ

- 5) บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบ) ทั่วประเทศ
- 6) บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เว้นแต่คดีเปรียบเทียบ) ทั่วประเทศ
- 7) บัญชีความอาญาไม่ปรากฏผู้กระทำความผิด ทั่วประเทศ
- 8) บัญชีความอาญาที่พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้อง แต่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีความเห็นแย้ง
- 9) บัญชีความอาญาที่แตกต่าง ทั่วประเทศ
- 10) บัญชีความแพ่งที่เป็นโจทก์ว่าต่างแตกต่าง ทั่วประเทศ

นอกจากนั้น ในรายงานยังปรากฏสถิติเปรียบเทียบ ระหว่างสถิติของอัยการกับสถิติของหน่วยงานอื่น และสถิติที่น่าสนใจในอื่น ๆ ประกอบด้วย

1. สถิติเปรียบเทียบการรับสำนวนมาดำเนินคดีของพนักงานอัยการ
2. สถิติความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมาที่พนักงานอัยการพิจารณาสั่ง
3. สถิติคดีที่ศาลชั้นต้นพิพากษา
4. จำนวนคนที่ศาลพิพากษาลงโทษ
5. จำนวนคนที่ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำแนกตามอายุ
6. จำนวนคนที่ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำแนกตามอาชีพ
7. สถิติคดียาเสพติดชั้นอัยการ
8. สถิติคดีตาม พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษชั้นอัยการ
9. สถิติคดีตาม พ.ร.บ. วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทชั้นอัยการ
10. สถิติคดีเกี่ยวกับยาเสพติดชั้นศาล
11. สถิติคดีเกี่ยวกับยาเสพติดปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมาชั้นอัยการ
12. สถิติคดีเกี่ยวกับยาเสพติดปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เว้นแต่คดีเปรียบเทียบ)
13. สถิติคดีการรับสำนวนดำเนินคดีของสำนักงานคดีเศรษฐกิจและทรัพยากร
14. สถิติการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและผลประโยชน์ของประชาชน
15. สถิติเปรียบเทียบผลการดำเนินงานสำนักงานคดีอัยการสูงสุดระหว่างปี
16. สถิติความอาญาที่อัยการสูงสุดชี้ขาด
17. สถิติผลการดำเนินงานสำนักงานที่ปรึกษาอัยการระหว่างประเทศ
18. สถิติการไปร่วมชั้นสูตรพลิกศพ

4.2.2.2 วิธีการจัดเก็บข้อมูล

สำนักงานอัยการสูงสุด ได้มอบหมายให้ กองแผนงาน เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำรายงานสถิติประจำปีของสำนักงานอัยการสูงสุด โดยกองแผนงานจะต้องเป็นผู้รวบรวมการรายงานสถิติคดีประจำปีเดือนของสำนักงานอัยการประจำจังหวัดทุกจังหวัด ซึ่งต้องมีการบันทึกรายงานสถิติเป็นเอกสารกระดาษ และรายงานผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์มายังส่วนกลาง โดยใช้ไฟล์บันทึกข้อมูลพื้นฐานเป็น Microsoft Excel โดยภายในสำนักงานอัยการจังหวัด ผู้รับผิดชอบในการบันทึกข้อมูลลงในเอกสารกระดาษและบนเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ได้แก่ ฝ่ายธุรการของสำนักงานอัยการจังหวัด และเมื่อมีการส่งรายงานสถิติล่าช้า กองแผนงานจะต้องกระทำการติดตามให้มีการส่งรายงานสถิติประจำเดือนที่ค้างให้เรียบร้อย

4.2.2.3 ประสิทธิภาพ ปัญหาและอุปสรรค

ตั้งแต่อดีต จนถึงปี พ.ศ.2547 สำนักงานอัยการสูงสุดได้มีระบบการจัดเก็บรวบรวมและทำการรายงานสถิติประจำปีที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ แต่เนื่องจากตั้งแต่ปี 2548 ระบบฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ของสำนักงานอัยการสูงสุดที่รวบรวมสถิติของสำนักงานอัยการทั่วประเทศโดยการรายงานผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ได้รับความเสียหายทั้งระบบ จึงทำให้การจัดทำรายงานข้อมูลสถิติในส่วนของสำนักงานอัยการสูงสุดกระทำด้วยความยากลำบาก และเหลือเพียงการรายงานในรูปแบบเอกสารกระดาษจากทั่วประเทศเท่านั้น การวิเคราะห์รายงานที่เป็นเอกสารกระดาษมาทำเป็นรายงานสถิติประจำปีนั้นใช้เวลานานมาก และไม่สามารถจัดทำรายงานสถิติประจำปีได้เสร็จสิ้นทันปีงบประมาณ ดังนั้น จึงไม่มีเอกสารรายงานประจำปีของสำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณชนตั้งแต่ปี พ.ศ.2548 เป็นต้นมา แต่สถานะในปัจจุบัน สำนักงานอัยการสูงสุดได้แก้ไข้ปัญหา โดยมอบหมายให้กองแผนงาน สำนักงานอัยการสูงสุด จัดซื้อจัดจ้างผู้จัดทำระบบเครือข่ายสารสนเทศคอมพิวเตอร์เพื่อรวบรวมสถิติของสำนักงานอัยการทั่วประเทศรายใหม่ และได้จ้างนักวิชาการด้านสถิติเพื่อสร้างฐานข้อมูลการรายงานสถิติขึ้นมาใหม่ คาดว่าจะใช้ได้ประมาณปี พ.ศ.2554 ขณะนี้ ถ้าหน่วยงานใดประสงค์ที่จะขอรายงานสถิติประจำปี ให้ติดต่อทำเรื่องขอรายงานสถิติเป็นการเฉพาะรายได้ที่ กองแผนงาน สำนักงานอัยการสูงสุด

4.2.2.4 ข้อเสนอแนะ

ไม่มี

4.2.3 สำนักงานศาลยุติธรรม

4.2.3.1 ลักษณะทั่วไปของการจัดทำข้อมูลสถิติ

การจัดทำรายงานสถิติคดีศาลทั่วราชอาณาจักรของสำนักงานศาลยุติธรรม จัดทำโดยฝ่ายระบบข้อมูลและสถิติ สำนักงานแผนงานและงบประมาณ

รายงานสถิติคดีของสำนักงานศาลยุติธรรม ได้จัดทำขึ้นในรูปแบบเป็นรูปเล่ม และเป็นสื่อ CD-ROM โดยได้มีการแบ่งหมวดหมู่ของการรายงานสถิติคดีต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. สถิติคดีศาลฎีกา

- 1.1 สถิติคดีแพ่งและอาญาที่อยู่ระหว่างการพิจารณาและคดีเสร็จไปของศาลฎีกา
- 1.2 สถิติคดีของศาลฎีกาจำแนกตามรายละเอียดคดีเสร็จไป
- 1.3 แผนภูมิแสดงสถิติคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาและคดีเสร็จไปของศาลฎีกา
- 1.4 แผนภูมิแสดงสถิติคดีที่พิจารณาคดีเสร็จไป จำแนกตามคำพิพากษาคำสั่งของศาลฎีกา
- 1.5 จำนวนข้อหาที่ขึ้นสู่การพิจารณาและข้อหาที่พิจารณาเสร็จไปของศาลฎีกา
- 1.6 จำนวนข้อหาสูงสุด 5 อันดับที่ขึ้นสู่การพิจารณาและข้อหาที่พิจารณาเสร็จไปของศาลฎีกาจำแนกตามคดีแพ่งและคดีอาญา
- 1.7 จำนวนข้อหาที่ขึ้นสู่การพิจารณาและข้อหาที่พิจารณาเสร็จไปของศาลฎีกา

2. สถิติคดีศาลอุทธรณ์

- 2.1 สถิติคดีแพ่งและคดีอาญาที่อยู่ระหว่างการพิจารณาและคดีเสร็จไปของศาลอุทธรณ์ และศาลอุทธรณ์ภาค 1-9
- 2.2 สถิติคดีของศาลอุทธรณ์และศาลอุทธรณ์ภาค 1-9 จำแนกตามรายละเอียดคดีเสร็จไป
- 2.3 จำนวนข้อหาที่ขึ้นสู่การพิจารณาในคดีแพ่งของศาลอุทธรณ์ และศาลอุทธรณ์ภาค 1-9
- 2.4 จำนวนข้อหาที่ขึ้นสู่การพิจารณาในคดีอาญาของศาลอุทธรณ์ และศาลอุทธรณ์ภาค 1-9
- 2.5 จำนวนข้อหาที่พิจารณาเสร็จไปในคดีแพ่งของศาลอุทธรณ์ และศาลอุทธรณ์ภาค 1-9
- 2.6 จำนวนข้อหาที่พิจารณาเสร็จไปในคดีอาญาของศาลอุทธรณ์ และศาลอุทธรณ์ภาค 1-9
- 2.7 แผนภูมิแสดงสถิติคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณา และคดีเสร็จไปของศาลอุทธรณ์ และศาลอุทธรณ์ภาค 1-9
- 2.8 จำนวนข้อหาสูงสุด 5 อันดับที่ขึ้นสู่การพิจารณาและข้อหาที่พิจารณาเสร็จไปของศาลอุทธรณ์จำแนกตามคดีแพ่งและคดีอาญา

3. สถิติคดีของศาลชั้นต้นทั่วประเทศ

- 3.1 สถิติคดีแพ่งและคดีอาญาที่อยู่ระหว่างการพิจารณา และคดีเสร็จไปของศาลชั้นต้นทั่วประเทศ
- 3.2 สถิติคดีแพ่งจำแนกตามคดีที่เสร็จไป ของศาลชั้นต้นทั่วประเทศ
- 3.3 สถิติคดีอาญาจำแนกตามคดีที่เสร็จไป ของศาลชั้นต้นทั่วประเทศ

- 3.4 จำนวนข้อหาที่ขึ้นสู่การพิจารณา และข้อหาที่พิจารณาเสร็จไปในคดีแพ่งของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร
- 3.5 จำนวนข้อหาที่ขึ้นสู่การพิจารณา และข้อหาที่พิจารณาเสร็จไปในคดีอาญาของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร
- 3.6 แผนภูมิแสดงคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณา และคดีเสร็จไปของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร
- 3.7 จำนวนข้อหาสูงสุด 5 อันดับที่ขึ้นสู่การพิจารณาและข้อหาที่พิจารณาเสร็จไปของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรจำแนกตามคดีแพ่งและคดีอาญา
- 3.8 สถิติคดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาจำแนกตามจำนวนทุนทรัพย์ที่ยื่นฟ้องในรอบปี และรวมจำนวนทุนทรัพย์ในศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร
- 3.9 จำนวนผู้เสียหาย จำแนกตามข้อหาที่พิจารณาเสร็จไปในคดีอาญา และอายุของผู้เสียหายของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร
- 3.10 จำนวนจำเลยในคดีเสร็จไป จำแนกตามอายุ และสัญชาติ ของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร
- 3.11 จำนวนจำเลยที่ศาลตัดสินลงโทษ จำแนกตามอายุ และสัญชาติ ของศาลเยาวชนทั่วราชอาณาจักร
- 3.12 สถิติคดีแสดงจำนวนจำเลยที่ศาลตัดสินลงโทษ จำแนกตามกำหนดโทษของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร
- 3.13 แผนภูมิแสดงจำนวนจำเลยสัญชาติไทยที่ศาลตัดสินลงโทษ จำแนกเพศและอายุของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร
- 3.14 จำนวนจำเลยที่ศาลตัดสินลงโทษผิดจำแนกตามสัญชาติอื่น และประเภทความผิดของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร
- 3.15 จำนวนจำเลยที่ศาลปล่อย จำแนกตามอายุและสัญชาติ ของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร
4. สถิติคดีศาลในภาค 1 - 9 ปี พ.ศ. 2547
 - 4.1 สถิติคดีแพ่งและคดีอาญาที่อยู่ระหว่างการพิจารณาและคดีเสร็จไปของศาลในภาค 1 - 9
 - 4.2 ข้อหาที่ขึ้นสู่การพิจารณาในคดีแพ่งของศาลในภาค 1-9
 - 4.3 ข้อหาที่ขึ้นสู่การพิจารณาในคดีอาญาของศาลในภาค 1-9
 - 4.4 ข้อหาที่พิจารณาเสร็จไปในคดีแพ่งของศาลในภาค 1-9
 - 4.5 ข้อหาที่พิจารณาเสร็จไปในคดีอาญาของศาลในภาค 1-9
 - 4.6 ข้อหาสูงสุด 5 อันดับ ที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลในภาค 1 - 9 จำแนกตามคดีแพ่งและคดีอาญา

- 4.7 ข้อหาสูงสุด 5 อันดับ ที่พิจารณาเสร็จไปของศาลในภาค 1 - 9 จำแนกตามคดีแพ่งและคดีอาญา
- 4.8 สถิติคดีแสดงจำนวนพยานที่สืบในคดีแพ่งและคดีอาญาของศาลในภาค 1 - 9
- 4.9 แผนภูมิแสดงสถิติคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาและคดีเสร็จไป ของศาลภาค 1-9
- 4.10 แผนภูมิแสดงระยะเวลาที่ใช้ในการพิจารณาคดีเสร็จไปของศาลในภาค 1-9
- 4.11 ระยะเวลาในการพิจารณาคดีเสร็จไปในคดีแพ่ง และคดีอาญา ของศาลในภาค 1 - 9
5. สถิติคดีศาลแรงงานกลางและแรงงานภาค
 - 5.1 สถิติคดีแพ่งที่อยู่ระหว่างการพิจารณาและคดีเสร็จไป ของศาลแรงงานกลางและศาลแรงงานภาค
 - 5.2 จำนวนทุนทรัพย์ที่ยื่นฟ้อง ของศาลแรงงานกลางและศาลแรงงานภาค
 - 5.3 จำนวนข้อหาที่ขึ้นสู่การพิจารณาและข้อหาที่พิจารณาเสร็จไปของศาลแรงงานกลางและศาลแรงงานภาค
 - 5.4 แผนภูมิแสดงคดีแพ่งที่อยู่ระหว่างการพิจารณาและคดีเสร็จไป ของศาลแรงงานกลางและศาลแรงงานภาค
 - 5.5 จำนวนข้อหาสูงสุด 5 อันดับ ที่ขึ้นสู่การพิจารณาและข้อหาที่พิจารณาเสร็จไปของศาลแรงงานกลางและศาลแรงงานภาค
6. สถิติคดีศาลภาษีอากรกลาง
 - 6.1 สถิติคดีแพ่งที่อยู่ระหว่างการพิจารณาและคดีเสร็จไปของศาลภาษีอากรกลาง
 - 6.2 จำนวนทุนทรัพย์ที่ยื่นฟ้อง ของศาลภาษีอากรกลาง
 - 6.3 จำนวนข้อหาที่ขึ้นสู่การพิจารณาและข้อหาที่พิจารณาเสร็จไป ของศาลภาษีอากรกลาง
 - 6.4 แผนภูมิแสดงคดีแพ่งที่อยู่ระหว่างการพิจารณาและคดีเสร็จไป ของศาลภาษีอากรกลาง
 - 6.5 จำนวนข้อหาสูงสุด 5 อันดับ ที่ขึ้นสู่การพิจารณาและข้อหาที่พิจารณาเสร็จไปของศาลภาษีอากรกลาง
7. สถิติคดีศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร
 - 7.1 สถิติคดีแพ่งและคดีอาญาที่อยู่ระหว่างการพิจารณาและคดีเสร็จไปของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร
 - 7.2 สถิติคดีแพ่งของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร จำแนกรายละเอียดคดีเสร็จไป

- 7.3 สถิติคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร จำแนกรายละเอียดคดีเสร็จไป
- 7.4 จำนวนข้อหาที่ขึ้นสู่การพิจารณาและข้อหาที่พิจารณาเสร็จไป ในคดีแพ่งของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร
- 7.5 จำนวนข้อหาที่ขึ้นสู่การพิจารณาและข้อหาที่พิจารณาเสร็จไป ในคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร
- 7.6 จำนวนจำเลยในคดีเสร็จไปจำแนกตามอายุ ของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร
- 7.7 จำนวนจำเลยที่ศาลตัดสินลงโทษของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร
- 7.8 จำนวนจำเลยที่ศาลตัดสินลงโทษจำแนกตามประเภทการกำหนดโทษ และตามสัญชาติของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร
- 7.9 จำนวนจำเลยที่ศาลปล่อยตัวไป จำแนกตามการปล่อยของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร
 - 7.9.1 จำนวนจำเลยที่ศาลปล่อยโดยมีเงื่อนไข ของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร
 - 7.9.2 จำนวนจำเลยที่ศาลปล่อยโดยไม่มีเงื่อนไข ของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร
- 7.10 จำนวนจำเลย จำนวนจำเลยที่ศาลตัดสินลงโทษ และจำนวนจำเลยที่ศาลปล่อยสัญชาติไทยและสัญชาติอื่น ของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร
- 7.11 แผนภูมิแสดงสถิติคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาและคดีเสร็จไป ของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร
- 7.12 ข้อหาสูงสุด 5 อันดับที่ขึ้นสู่การพิจารณาและข้อหาที่พิจารณาเสร็จไปของศาลและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร จำแนกตามคดีแพ่งและคดีอาญา
- 7.13 แผนภูมิแสดงจำนวนจำเลย จำนวนจำเลยที่ศาลตัดสินลงโทษ จำนวนจำเลยที่ศาลปล่อยแบบมีเงื่อนไขและจำนวนจำเลยที่ศาลปล่อยแบบไม่มีเงื่อนไข สัญชาติไทยและสัญชาติอื่น ของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร
- 7.14 แผนภูมิแสดงจำนวนจำเลยที่ศาลตัดสินลงโทษ จำแนกตามอายุของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร
8. สถิติคดีศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง
 - 8.1 สถิติคดีแพ่งและคดีอาญาที่อยู่ระหว่างการพิจารณาและคดีเสร็จไปของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง
 - 8.2 จำนวนทุนทรัพย์ที่ยื่นฟ้อง ของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง

- 8.3 สถิติคดีแพ่งที่อยู่ระหว่างการพิจารณาและคดีเสร็จไปของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง
 - 8.4 สถิติคดีอาญาที่อยู่ระหว่างการพิจารณาและคดีเสร็จไป ของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง
 - 8.5 จำนวนข้อหาในคดีแพ่งที่ขึ้นสู่การพิจารณาและข้อหาที่พิจารณาเสร็จไป ของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง
 - 8.6 จำนวนข้อหาในคดีอาญาที่ขึ้นสู่การพิจารณาและข้อหาที่พิจารณาเสร็จไป ของศาลทรัพย์สินทางปัญญา และการค้าระหว่างประเทศกลาง
 - 8.7 แผนภูมิแสดงคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาและคดีเสร็จไป ของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางประจำปี
 - 8.8 จำนวนข้อหาสูงสุด 5 อันดับ ที่ขึ้นสู่การพิจารณาและข้อหาที่พิจารณาเสร็จไปของทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง จำแนกตามคดีแพ่งและอาญา
 - 8.9 จำนวนผู้เสียหายจำแนกตามประเภทความผิด และสัญชาติของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง
 - 8.10 จำนวนจำเลยจำแนกตามอายุ ของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง
 - 8.11 จำนวนจำเลยที่ศาลตัดสินลงโทษจำแนกตามอายุ ของศาลทรัพย์สินทางปัญญา และการค้าระหว่างประเทศกลาง
 - 8.12 จำนวนจำเลยที่ศาลปล่อยจำแนกตามอายุ ของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง
9. สถิติคดีศาลล้มละลายกลาง
 - 9.1 สถิติคดีแพ่งที่อยู่ระหว่างการพิจารณาและคดีเสร็จไปของศาลล้มละลายกลาง
 - 9.2 แผนภูมิแสดงสถิติคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณาและคดีเสร็จไปของศาลล้มละลายกลาง
 - 9.3 คำพิพากษา/คำสั่งในคดีล้มละลาย ของศาลล้มละลายกลาง
 - 9.4 คำพิพากษา/คำสั่งในคดีล้มละลาย (อาญา) ของศาลล้มละลายกลาง
 - 9.5 คำพิพากษา/คำสั่งในคดีฟื้นฟูกิจการ

4.2.3.2 วิธีการจัดเก็บข้อมูล

สำนักงานศาลยุติธรรม มีหน้าที่โดยตรงในการดำเนินการจัดทำรายงานสถิติประจำปีของศาลยุติธรรมทั่วประเทศ โดยจะต้องเป็นผู้รวบรวมการรายงานสถิติคดีประจำเดือนของศาลยุติธรรมประจำจังหวัดทุกจังหวัด ซึ่งต้องมีทั้งการบันทึกรายงานสถิติเป็นเอกสารกระดาษ และรายงานผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์มายังส่วนกลาง โดยใช้ไฟล์บันทึกข้อมูลพื้นฐานเป็น Microsoft Excel โดย

ผู้รับผิดชอบในการบันทึกข้อมูลลงในเอกสารกระดาษและบนเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ได้แก่ ฝ่ายธุรการของศาลจังหวัด และเมื่อมีการส่งรายงานสถิติล่าช้า สำนักงานศาลยุติธรรมจะต้องมีการติดตามให้มีการส่งรายงานสถิติประจำเดือนที่ค้างให้เรียบร้อย

4.2.3.3 ประสิทธิภาพ ปัญหาและอุปสรรค

สำนักงานศาลยุติธรรม เป็นหน่วยงานที่จัดทำรายงานสถิติประจำปีที่ดีที่สุดหน่วยงานหนึ่ง เพราะมีระบบการจัดเก็บข้อมูลที่ชัดเจน มีบุคลากรผู้รับผิดชอบที่เหมาะสม กล่าวคือ เป็นนักวิชาการด้านสถิติและนักสังคมศาสตร์โดยเฉพาะ และมีการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติจากศาลยุติธรรมทุกจังหวัดอย่างต่อเนื่องและไม่มีข้อผิดพลาด จึงทำให้รายงานสถิติประจำปีของสำนักงานศาลยุติธรรมมีความละเอียด ครบถ้วน น่าเชื่อถือ สามารถใช้อ้างอิงในงานวิจัย หรือนงานวิชาการอื่นใดได้เป็นอย่างดี หนึ่ง ในช่วงปี 2550-2551 กองแผนงาน สำนักงานกิจการยุติธรรม ได้ทำการย้ายสำนักงานที่ทำการ จากอาคารสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ ถนนรัชดาภิเษก มายังอาคารสโมสรฯ บริเวณเดียวกัน จึงทำให้มีปัญหาการประสานงานเพื่อเข้าสัมภาษณ์ และเมื่อได้มีการย้ายสถานที่ทำงานเสร็จเรียบร้อยแล้วในเดือนตุลาคม 2551 ทางสำนักงานฯจึงอนุญาตให้คณะผู้วิจัยเข้าสัมภาษณ์ได้

ปัญหาที่สำนักงานศาลยุติธรรมพบในการจัดทำรายงานสถิติคดี ได้แก่ การได้รับความร่วมมือที่ไม่เพียงพอในการประสานข้อมูลสถิติระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ ได้แก่ สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่น ภายใต้สังกัดกระทรวงยุติธรรม ส่วนปัญหาภายในสำนักงานฯ ได้แก่ การติดต่อสื่อสารและการประสานงานที่ไม่สมบูรณ์เต็มที่ระหว่างผู้บังคับบัญชา ได้แก่ คณะผู้พิพากษา กับฝ่ายแผนงานของสำนักงานฯ ทำให้การจัดทำรายงานสถิติของสำนักงานฯ อาจไม่เป็นไปตามประสงค์ของคณะผู้พิพากษานำรายงานไปใช้ในบางเรื่องบางประเด็น

4.2.3.4 ข้อเสนอแนะ

การจัดทำรายงานสถิติคดีของสำนักงานศาลยุติธรรมมีความสำคัญยิ่ง เพราะทุกวันนี้ รายงานสถิติของสำนักงานกิจการยุติธรรมได้รับความเชื่อถือจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม สถาบันการศึกษา และประชาชนทั่วไป ดังนั้น จึงต้องการให้รัฐบาลให้ความสำคัญมากขึ้นในการเสริมสร้างศักยภาพการทำงานของ

4.2.4 กรมราชทัณฑ์

4.2.4.1 ลักษณะทั่วไปของการจัดทำข้อมูลสถิติ

กรมราชทัณฑ์ ได้จัดให้มีการดำเนินการรวบรวมสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ โดยศูนย์ทะเบียนประวัติผู้ต้องขัง กองแผนงาน ซึ่งมีหน้าที่รวบรวมสถิติของผู้ต้องขังจากเรือนจำ/ทัณฑสถานทั่วประเทศ โดยใช้แบบการรายงานสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ รท 102 ก. และแบบการรายงานสถิติผู้ต้องขังทั่วประเทศ รท.103 (ตามคู่มือเจ้าพนักงานทะเบียนเรือนจำ ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2516) ดังนี้

(1) แบบการรายงานสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ รท.102 ก.

การจัดทำรายงานสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ รท.102 ก. ซึ่งกำหนดให้เรือนจำ/ทัณฑสถาน ส่งถึงกรมฯ เดือนละ 2 ครั้ง เป็นรายปักษ์ ทุกวันที่ 16 ของเดือน และทุกวันที่ 1 ของเดือนถัดไป ทางเว็บไซต์ของกรมราชทัณฑ์ ที่ www.correct.go.th สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 30 วัน ประกอบด้วยข้อมูล 2 ส่วน ได้แก่

1) สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ (รวมทั้ง รจ./ทส.) หมายถึง ยอดรวมทั้งหมดของนักโทษเด็ดขาด ผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์-ฎีกา พิจารณา-ไต่สวน สอบสวน เขาวชนที่ฝากขัง ผู้ต้องกักกัน ผู้ต้องกักขัง ที่มีตัวอยู่ในเรือนจำ/ทัณฑสถาน ณ เวลาปิดขังของวันที่ 15 และวันสิ้นเดือนนั้น มีชายและหญิงเท่าไร ซึ่งสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ (รวมทั้ง รจ./ทส.) จะต้องมีจำนวนมากกว่าสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ (เฉพาะคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ) เสมอ

2) สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ (เฉพาะคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ) หมายถึง จำนวนนักโทษเด็ดขาด ผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์-ฎีกา พิจารณา-ไต่สวน สอบสวน เฉพาะที่กระทำผิดตาม พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ เท่านั้น ที่มีตัวอยู่ในเรือนจำ/ทัณฑสถาน ณ เวลาปิดขังของวันที่ 15 และวันสิ้นเดือนนั้น มีชายและหญิงเท่าไร ซึ่งสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ (เฉพาะคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ) จะต้องมีจำนวนน้อยกว่าสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ (รวมทั้ง รจ./ทส.) เสมอ

มีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1) ทำหนังสือประสานงานเรือนจำ/ทัณฑสถานทั่วประเทศ จัดเก็บข้อมูลตามรูปแบบที่กรมฯ กำหนด และจัดส่งข้อมูลทางเว็บไซต์ของกรมราชทัณฑ์ เดือนละ 2 ครั้งเป็นรายปักษ์ ทุกวันที่ 16 ของเดือน และทุกวันที่ 1 ของเดือนถัดไป

2) การจัดเก็บรวบรวมข้อมูล

- ดำเนินการจัดเก็บรวบรวมแบบรายงานสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ รท.102 ก.จากเรือนจำ/ทัณฑสถานทั่วประเทศและแยกเป็นรายเขต ได้แก่ เขตอิสระและเขต 1 - เขต 9 (รวมเป็น 10 เขต)

- ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์และความสัมพันธ์ของข้อมูลในแบบสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ รท. 102 ก.

โดยแยกประเภทผู้ต้องขัง ดังนี้

1) นักโทษเด็ดขาด หมายถึง บุคคลที่ถูกขังไว้ตามหมายจำคุกหลังคำพิพากษาถึงที่สุด (หมายแดง) และหมายความร่วมมือถึงบุคคลซึ่งถูกขังไว้ตามคำสั่งที่ขอด้วยกฎหมายให้ลงโทษ โดยแบ่งเป็นเพศชายจำนวนเท่าไร และเพศหญิงจำนวนเท่าไร

2) ผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์-ฎีกา หมายถึง บุคคลที่ถูกคุมขังไว้ตามหมายขังระหว่างอุทธรณ์-ฎีกา (หมายสีเหลือง) โดยแบ่งเป็นเพศชายจำนวนเท่าไร และเพศหญิงจำนวนเท่าไร

3) ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณา-ไต่สวน หมายถึง บุคคลที่ถูกขังไว้ตามหมายขังระหว่างไต่สวนมูลฟ้อง หรือพิจารณาของศาล (หมายสีเขียว)

4) ผู้ต้องขังระหว่างสอบสวน หมายถึง บุคคลที่ถูกขังไว้ตามหมายขังระหว่างสอบสวนของศาล (หมายสีฟ้า)

5) เยาวชนที่ฝากขัง หมายถึง เด็กที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนฝากให้ควบคุมตัวไว้

6) ผู้ต้องกักกัน หมายถึง บุคคลซึ่งกระทำความผิดติดนินัย และตามคำสั่งของศาลได้ระบุไว้ ถ้าหมดโทษจำคุกแล้วให้กักกันต่อ

7) ผู้ต้องกักขัง หมายถึง ผู้ถูกลงโทษกักขังแทนค่าปรับหรือเปลี่ยนจากโทษจำคุกเป็นกักขัง

8) ผู้ต้องขังที่ส่งตัวไปประจำ รจ.ช./ทส.ป. (ในสังกัด) หมายถึง จำนวนผู้ต้องขังที่แยกตัวไปประจำทำงานที่เรือนจำซึ่งคราว หรือทัณฑสถานเปิดในสังกัด ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยมิได้กลับมานอนเรือนจำที่สังกัด ถ้ามีกรณีนี้ให้ กรอกชื่อ รจ.ช./ทส.ป. และจำนวนผู้ต้องขัง รายงานให้กรมฯทราบ ดังนี้

- สถิติผู้ต้องขัง (รวมทั้งรจ.ช./ทส.ป.) หมายถึง จำนวนผู้ต้องหาทั้งหมดที่ส่งออกไปทำงานที่เรือนจำซึ่งคราว หรือทัณฑสถานเปิด โดยมิได้กลับมานอนเรือนจำที่สังกัด ซึ่งมีตัวอยู่ในรจ.ช./ทส.ป. ณ เวลาปิดขังของวันที่ 15 และวันสิ้นเดือนนั้น มีชายและหญิงเท่าไร ซึ่งสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ (รวมทั้ง รจ.ช./ทส.ป.) จะต้องมียานานมากกว่าสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ (เฉพาะคดี พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ) เสมอ

- สถิติผู้ต้องขัง (เฉพาะคดี พ.ร.บ. ยาฯ) หมายถึง จำนวนผู้ต้องขังที่กระทำความผิดตามพ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ที่ส่งออกไปทำงานที่เรือนจำชั่วคราว หรือทัณฑสถานเปิด โดยมิได้กลับมานอนเรือนจำที่สังกัด ซึ่งมีตัวอยู่ใน รจ.ช./ทส.ป. ณ เวลาปิดขังของวันที่ 15 และวันสิ้นเดือนนั้น มีชายและหญิงเท่าไร ซึ่งสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ (เฉพาะคดี พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ) จะต้องมียานานน้อยกว่าสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ (รวมทั้ง รจ.ช./ทส.ป.) เสมอ

(2) แบบการรายงานสถิติผู้ต้องขังทั่วประเทศ รท.103

การจัดทำรายงานสถิติผู้ต้องขังทั่วประเทศ รท. 103 เป็นการแยกประเภทข้อมูลผู้ต้องขังเฉพาะนักโทษเด็ดขาด รายงานยอดผู้ต้องขังในวันสิ้นเดือน ซึ่งกำหนดให้เรือนจำ/ทัณฑสถานส่งถึงกรมฯ ภายใน 7 ของเดือนถัดไป ทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โดยดำเนินการไปแล้วเสร็จภายใน 45 วัน มีรายละเอียดดังนี้

1. ทำหนังสือประสานงานเรือนจำ/ทัณฑสถานทั่วประเทศ จักเก็บข้อมูลตามรูปแบบที่กรมฯกำหนด และจัดส่งข้อมูลทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) โดยดำเนินการทุกวันที่ 7 ของเดือนถัดไป

2. การจัดเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ดำเนินการเก็บรวบรวมแบบรายงานสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ (6 แบบ) จากเรือนจำ/ทัณฑสถานทั่วประเทศ และแยกเป็นรายเขต ได้แก่ เขตอิสระ 1- เขต 9 (รวมเป็น 10 เขต)

2.) ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ และความสัมพันธ์ของข้อมูลในแบบสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ รท. 103 (6 แบบ) โดยมีรายละเอียดดังนี้

แบบ 1 ก. ผู้ต้องขังทั่วไป

แบบ 2 ก. กำหนดโทษผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาด

แบบ 2 ข. จำนวนครั้งที่ต้องโทษของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาด

- แบบ 2 ค. จำนวนครั้งที่ต้องโทษของผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์-ฎีกา
- แบบ 3 ฐานโทษของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดแยกตามอายุ-เพศ
- แบบ 3 ข. ฐานโทษของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดแยกตามลักษณะความผิด
- แบบ 5 ก. จำนวนผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดแยกตามอายุ-เพศ
ตามโทษที่ยังเหลือจะต้องจำต่อไปกับการแบ่งชั้น

3) รวบรวมสถิติผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดทั่วประเทศ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(1) ผู้ต้องขังทั่วไป

รายการรับ คือ การรับตัวผู้ต้องขังที่เข้ามาในเรือนจำและทัณฑสถานทุกประเภท โดยแยกรายละเอียดของการรับตัว ตามแต่ลักษณะประเภทของรายการรับ ดังนี้

- เข้าใหม่ ลงจำนวนผู้ต้องขังทุกประเภทที่ศาลมีคำสั่งให้จำคุกหรือขัง รับตัวเข้าใหม่ รายการจำหน่าย คือ จำนวนผู้ต้องขังที่ออกจากเรือนจำและทัณฑสถานทุกประเภท และทุกกรณี โดยแยกรายละเอียดแต่ละลักษณะประเภทของรายการจำหน่าย ดังนี้

- ปล่อยตัว ลงจำนวนผู้ต้องขังทุกประเภท ที่ศาลมีคำสั่งให้ปล่อยตัวเช่นนักโทษเด็ดขาด จำคุกครบกำหนดโทษ หรือผู้ต้องขังระหว่างที่ศาลมีคำสั่งให้ปล่อยตัว

- ปล่อยตัวพักการลงโทษ ลงจำนวนนักโทษเด็ดขาดที่ได้รับการปล่อยตัวพักการลงโทษ

- ปล่อยตัวลดวันต้องโทษจำคุก ลงจำนวนนักโทษเด็ดขาดที่ได้รับการปล่อยตัวลดวัน

ต้องโทษจำคุก

- ปล่อยตัวอภัยโทษ ลงจำนวนนักโทษเด็ดขาดที่ได้รับการปล่อยตัวเนื่องจากได้รับพระราชทานอภัยโทษทุกกรณี

(2) กำหนดโทษผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาด (ตามหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดฉบับสุดท้าย)

- ตารางในแบบ 2 ก. นี้ได้แบ่งช่องตารางไว้ 11 ช่อง แยกตามกำหนดโทษเป็นการลงจำนวนนักโทษเด็ดขาด การรับเข้าและจำหน่ายออกในแต่ละลักษณะ แยกตามช่องกำหนดโทษ ตามที่หมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดฉบับสุดท้าย

(3) จำนวนครั้งที่ต้องโทษของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดและผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์-ฎีกา

- ตารางตามแบบ 2 ข. นี้ เป็นการลงจำนวนครั้งของการต้องโทษซ้ำของนักโทษตามข้อเท็จจริง (ไม่เกี่ยวกับผู้ที่รอลงอาญา) การเก็บข้อมูลตามแบบนี้สามารถเก็บข้อมูลได้จากลักษณะการสัมภาษณ์ คำอ้างอิงของบุคคลที่คุ้นเคย เอกสารทางคดีของเจ้าพนักงานและเอกสารอื่น ๆ

จำนวนครั้งที่ต้องโทษ กำหนดจำนวนครั้งที่ต้องโทษเด็ดขาดไว้ 5 ช่อง ดังนี้ ครั้งที่ 1 ลงจำนวนนักโทษเด็ดขาดที่กระทำผิดครั้งแรกไม่เคยต้องโทษมาก่อน แยกชาย-หญิง ส่วนครั้งที่ 2 ครั้งที่ 3 ครั้งที่ 4 ครั้งที่ 5 ขึ้นไป ลงจำนวนนักโทษเด็ดขาดที่กระทำผิดซ้ำ ตั้งแต่ ครั้งที่ 2 เป็นต้นไป ลงตามจำนวนครั้งที่ได้รับโทษ และแยกชาย-หญิง

(4) ฐานโทษของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดแยกตามอายุและเพศ

ลงจำนวนนักโทษเด็ดขาดตามฐานโทษของผู้ต้องขังแยกอายุ-เพศ แต่ละตารางให้แยกชาย-หญิง แบ่งช่องตารางไว้ 11 ช่อง

(5) ฐานโทษของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดแยกตามลักษณะความผิด

- ความผิดต่อทรัพย์สิน ลงจำนวนนักโทษเด็ดขาดที่กระทำผิดตาม ม.334-ม.336 ทวิ แยกตามกำหนดโทษ ดังนี้ ลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ม.334-ม.336 ทวิ กรรโชก ม.337-ม.338 ซิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ม.339-ม.340 ตรี ฉ้อโกง โกงเจ้าหนี้ ม.341-ม.351 ยักยอก ม.352-ม.355 รับของโจร ม.357 ทำให้เสียทรัพย์ ม.358-ม.360 และบุกรุก ม.362-ม.365

- ความผิดเกี่ยวกับคดี พ.ร.บ.ยาเสพติด พ.ร.บ.สารระเหย พ.ร.บ.วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ลงจำนวนนักโทษเด็ดขาดที่กระทำความผิด โดยแต่ละช่วงกำหนดโทษได้แยกชาย-หญิง โดยใช้ประมวลกฎหมายอาญา เป็นแนวทางในการกำหนดลักษณะความผิด

สถิตินักโทษเด็ดขาด คดี พ.ร.บ.ยาเสพติด พ.ร.บ.สารระเหย พ.ร.บ.วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หมายถึงนักโทษเด็ดขาดที่กระทำผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ.ยาเสพติด พ.ร.บ.สารระเหย พ.ร.บ.วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ที่มีพฤติกรรมแห่งคดีไปในลักษณะของการเสพติด และที่มีพฤติกรรมแห่งคดีไปในลักษณะของผู้ผลิตหรือผู้ค้า โดยแยกตามประเภทตัวยาไว้ 8 ประเภท

- เฮโรอีน
- ฝิ่น
- กัญชา
- แอมเฟตามีน (ยาบ้า)
- สารระเหย
- มอร์ฟิน
- โคเคน/โคเคอีน
- อื่น ๆ คือ ประเภทตัวยาที่ไม่เข้าลักษณะที่กล่าวมา (สารเคมีที่ใช้ผลิตยาเสพติด)

แยกตามประเภทคดีไว้ 5 ประเภท

- เสพ
- ครอบครอง
- เสพและครอบครอง
- จำหน่าย
- ครอบครองเพื่อจำหน่าย
- อื่น ๆ (ผลิต/นำเข้า/ส่งออก ฯลฯ)

- ความผิดต่อชีวิต ลงจำนวนนักโทษเด็ดขาดที่กระทำผิดตาม ม.288-ม.294 แยกตามกำหนดโทษ ดังนี้ ฆ่า ม.288-ม.289 ฆ่าผู้อื่นตายโดยไม่เจตนา หรือกระทำผิดโดยประมาทและอื่น ๆ ม.290-ม.294

- ความผิดเกี่ยวกับร่างกาย ลงจำนวนนักโทษเด็ดขาดที่กระทำผิดตาม ม.295-ม.308 แยกตามกำหนดโทษ ดังนี้ ทำร้ายร่างกาย ม.295-ม.300 ทำให้แท้งลูก ม.301-ม.303 และทอดทิ้งเด็กคนเจ็บป่วย คนชรา ม.306-ม.308

- ความผิดต่อเพศ ลงจำนวนนักโทษเด็ดขาดที่กระทำความผิดตามม.276-ม.287 แยกตามกำหนดโทษ ดังนี้ ช่มชู้นกระทำชำเรา กระทำอนาจาร ม.276-ม.277 และม.278-ม.279 ช่มชู้นกระทำชำเรา กระทำอนาจาร (กรณีถึงแก่ชีวิต) ม.277 ทวิ-ม.277 ตริ และ ม.280 ทุจริตหรือพาไปเพื่ออนาจารและอื่น ๆ ม.282-ม.287

- ความผิดก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน ความผิดเกี่ยวกับศาสนา ความสงบสุขของประชาชน ม.206 ม.239 ลงจำนวนนักโทษเด็ดขาดที่กระทำความผิดตาม ม.206 - ม.239 แยกตามกำหนดโทษ

- ความผิดอื่น ๆ ลงจำนวนนักโทษเด็ดขาดที่กระทำความผิดตามพ.ร.บ.ต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา แยกกันตามกำหนดโทษ ดังนี้ พ.ร.บ.ป่าไม้ พ.ร.บ.อาวุธปืน พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ร.บ.การจราจร พ.ร.บ.การพนัน พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ร.บ.การรับราชการทหาร พ.ร.บ.คนต่างด้าว เป็นต้น

(6) จำนวนผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดแยกตามอายุ-เพศ ตามโทษที่ยังเหลือจะต้องจำต่อไปกับการแข่งขัน

ลงจำนวนนักโทษเด็ดขาดแยกตามอายุ-เพศ ตามโทษที่ยังเหลือจะต้องจำต่อไป แบ่งช่องตารางไว้ 11 ช่อง ตามการแบ่งชั้นของนักโทษ แยกตามกำหนดโทษ ดังนี้ ชั้นเยี่ยมชั้นดีมาก ชั้นดีชั้นกลาง ชั้นเลว ชั้นเลวมาก

(7) จำนวนนักโทษเด็ดขาดแยกตามประเภทอายุไม่เกิน 25ปี

ลงจำนวนนักโทษที่กำหนดแบ่งช่วงอายุไว้ แต่ละตารางให้แยกชาย-หญิง

4.2.4.2 วิธีการจัดเก็บข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำจำแนกสถิติ เพื่อให้ง่ายต่อการอ่านและการทำความเข้าใจของผู้ใช้ ดังนี้

1) ประมวลผลศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบรายงานสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ (ร.ท.103) เพื่อปรับปรุงการจัดเก็บข้อมูลที่สำคัญ ซึ่งพิจารณาจากความจำเป็นที่หน่วยงานต่างๆ ต้องการใช้ประโยชน์ โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางแจกแจงความถี่ (Frequency Table) ของสถิติประเภทต่างๆ แผนภูมิแท่ง (Bar chart) และแผนภูมิวงกลม (Pie chart) เพื่อให้

ประเภทแผนภูมิ อาทิเช่น แผนภูมิชนิดสดมภ์ แผนภูมิแท่ง แผนภูมิชนิดวงกลม ได้แก่

(1) แผนภูมิเปรียบเทียบผู้ต้องราชทัณฑ์

(2) แผนภูมิสถิตินักโทษเด็ดขาดคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดกับคดีอื่น ๆ

ประเภทตารางมี 17 ตาราง

ตารางที่ 1 สถิตินักโทษเด็ดขาดแยกตามกำหนดโทษตามหมายศาล

ตารางที่ 2 สถิตินักโทษเด็ดขาดแยกตามโทษที่ยังเหลือจะต้องจำต่อไป

- ตารางที่ 3 สถิตินักโทษเด็ดขาดแยกตามอายุ
- ตารางที่ 4 สถิตินักโทษเด็ดขาดแยกตามลักษณะความผิด
- ตารางที่ 5 สถิตินักโทษเด็ดขาด แยกตามชั้น
- ตารางที่ 6 สถิตินักโทษเด็ดขาดแยกตามจำนวนชั้นที่ต้องโทษ (กระทำความผิดซ้ำ)
- ตารางที่ 7 สถิติผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์-ฎีกาแยกตามจำนวนครั้งที่ต้องโทษ
- ตารางที่ 8 สถิตินักโทษเด็ดขาดคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดแยกตามประเภทตัวยา
- ตารางที่ 9 สถิตินักโทษเด็ดขาดคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดแยกตามประเภทคดี
- ตารางที่ 10 สถิตินักโทษเด็ดขาดคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดแยกตามอายุ
- ตารางที่ 11 สถิติผู้ต้องขังปล่อยตัวรับตัวตามหมายศาล
- ตารางที่ 12 สถิติผู้ต้องขังปล่อยตัวตามหมายศาล
- ตารางที่ 13 สถิติผู้ต้องหาซึ่งปล่อยตัวแบบมีเงื่อนไขและไม่มีเงื่อนไข
- ตารางที่ 14 สถิตินักโทษเด็ดขาดกระทำผิดซ้ำ แยกตามอายุและจำนวนครั้งที่ต้องโทษ
- ตารางที่ 15 สถิตินักโทษเด็ดขาดกระทำผิดซ้ำ แยกตามลักษณะความผิดและจำนวนครั้งที่ต้องโทษ

ตารางที่ 16 สถิติผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์-ฎีกา ที่กระทำผิดซ้ำ แยกตามอายุและจำนวนครั้งที่ต้องโทษ

ตารางที่ 17 สถิติผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์-ฎีกา ที่กระทำผิดซ้ำ แยกลักษณะความผิดและจำนวนครั้งที่ต้องโทษกระทำผิดซ้ำ

2) รวบรวมสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์เปรียบเทียบเป็นรายเดือน เพื่อให้ทราบว่าในแต่ละเดือนมีจำนวนผู้ต้องราชทัณฑ์เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนเท่าใด เพื่อประโยชน์ในการนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการบริหารงานราชทัณฑ์เกี่ยวกับการวางแผนโครงการและการเสนอของบประมาณ

การประมวลผลข้อมูล ดำเนินการประมวลผลข้อมูลผ่านการวิเคราะห์แล้ว โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Office ทำการประมวลเพื่อจัดระเบียบของข้อมูล

การรายงานผลให้กรมราชทัณฑ์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ ทำการเรียบเรียงข้อมูลที่ได้รับการจัดระบบแล้วแนบเอกสารชุด รายงานให้ผู้บริหารระดับสูงของกรมราชทัณฑ์ สำนัก/กองต่างๆ ภายในกรมราชทัณฑ์ และรายงานผลให้กระทรวงยุติธรรมทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) พร้อมทั้งเผยแพร่ให้หน่วยงานต่างๆ และประชาชนทราบทางเว็บไซต์ของกรมราชทัณฑ์ที่ www.correct.go.th

4.2.4.3 ประสิทธิภาพ ปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาอุปสรรค

- 1) บางเรือนจำ/ทัณฑสถานไม่มีระบบอินเทอร์เน็ต (Internet)
- 2) ปัญหาด้านไวรัสของคอมพิวเตอร์
- 3) เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ต่อพ่วงและอุปกรณ์เครือข่าย มีสภาพเก่าไม่ทันสมัย เนื่องจากอายุการใช้งานเกินกว่า 5 ปี

4) เรือนจำ/ทัณฑสถาน บางแห่งส่งรายงานล่าช้ากว่าที่กำหนด หรือบางแห่งไม่ส่งรายงานทำให้เสียเวลาในการรวบรวมสถิติเพื่อการรายงาน

ประโยชน์ที่ได้รับ

การจัดเก็บข้อมูลผู้ต้องขังจากเรือนจำ/ทัณฑสถานทั่วประเทศ และประมวลข้อมูลสรุปเป็นรายเดือนก่อให้เกิดประโยชน์ด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) ข้อมูลสถิติได้มีการนำไปใช้กันอย่างแพร่หลายทั้งในการศึกษา วางแผนนโยบายการบริหารงานภาครัฐ

2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการอ้างอิง การวิเคราะห์ และกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงาน สำหรับการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาพฤตินิสัยของผู้กระทำผิดให้กลับตนเป็นพลเมืองดีของสังคม และเป็นข้อมูลสำหรับชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชนและสังคมภายนอกด้วย

3) เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารทุกระดับในการวางแผนและกำหนดนโยบาย เพื่อกำหนดมาตรการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดและนำไปสู่การพัฒนางานราชทัณฑ์ในอนาคต

4) เพื่อหาวิธีการที่เหมาะสมใช้ในการเยียวยารักษาหรือปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดให้มีอาชีพติดตัวไปประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ภายหลังพ้นโทษ

5) บูรณาการฐานข้อมูลร่วมกับหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เพื่อเป็นส่วนส่งเสริมการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน เช่น การใช้ข้อมูลในการสืบสวน สอบสวน ขยายผลการจับกุม ยึดทรัพย์ผู้ร้ายรายสำคัญ หรือผู้ค้ายาเสพติดรายใหญ่ในเรือนจำ/ทัณฑสถาน

4.2.4.4 ข้อเสนอแนะ

แนวทางแก้ไข

1) ปรับเปลี่ยนวิธีการรายงาน ปรับเปลี่ยน เพิ่ม-ลด แบบฟอร์มการจัดเก็บข้อมูลเพื่อใช้รายงาน เพื่อให้ผู้รายงานสามารถรายงานข้อมูลได้รวดเร็วและมีข้อมูลตอบสนองต่อความจำเป็นของผู้บริหารอย่างพอเพียง

2) นิเทศงานเพื่อสร้างความเข้าใจให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน เช่น เรื่องการจัดเก็บข้อมูล แบบฟอร์มการรายงาน และการลงรายละเอียดข้อมูล เป็นต้น

3) นำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานให้มีความสะดวก รวดเร็ว เช่น รายงานข้อมูลทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)

4) กำชับ เร่งรัด ติดตาม การรายงานข้อมูลให้ถูกต้อง ครบถ้วน และตามกรอบเวลาที่กำหนด

4.2.5 กรมคุมประพฤติ

4.2.5.1 ลักษณะทั่วไปของการจัดทำข้อมูลสถิติ

กรมคุมประพฤติได้ให้ความสำคัญในการทำการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลในงานด้านคุมประพฤติมาเป็นเวลานาน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะได้ทราบถึงข้อมูลสถิติการคุมประพฤติ และจะได้

นำมาใช้ในการวิเคราะห์ถึงปัญหาในการกระทำผิด เพื่อนำมาหาแนวทางป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำผิดนั้นซ้ำอีก

การจัดเก็บข้อมูลสถิติฯ ของกรมคุมประพฤติ ได้กำหนดงานจัดเก็บแบ่งหน่วยงานเป็นกองแผนงานและสารสนเทศเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลทางด้านสถิติในการดำเนินงานไว้มีขอบเขตการรับผิดชอบงานจัดทำเก็บรวบรวมข้อมูลงานของกรมคุมประพฤติ ทั้งประเทศรวมทั้งสิ้น จาก 96 แห่ง งานที่จัดเก็บเป็นงานในความรับผิดชอบของกรมคุมประพฤติ มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน คือตามประมวลกฎหมายอาญา และวิธีพิจารณาความอาญา และตามพระราชบัญญัติคุมประพฤติ พระราชบัญญัติฟื้นฟูผู้กระทำผิด พ.ศ.2545 แต่ในส่วนการจัดเก็บข้อมูลนั้นไม่มีกฎหมายบังคับหรือกำหนดหน้าที่ไว้โดยตรงมีแต่เพียงข้อกำหนดหน้าที่ของกรมฯ ในการจัดเก็บข้อมูลไว้เพื่อการใช้ประโยชน์ในด้านงานอื่น ๆ

4.2.5.2 วิธีการจัดเก็บข้อมูล

กรมคุมประพฤติ ได้ทำการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลในงานด้านคุมประพฤตินานเป็นเวลานาน โดยแต่เดิม การจัดเก็บข้อมูลนั้นจะทำเป็นรูปแบบของรายงานบันทึกส่งมาเก็บรวบรวมไว้ที่ส่วนกลาง ระบบการจัดเก็บข้อมูลจึงทำได้ยากประกอบกับสำนักงานคุมประพฤตินั้นมีอยู่ทั่วประเทศ และในบางจังหวัดก็มีสำนักงานคุมประพฤติมากกว่า 1 สาขา การจัดเก็บรวบรวมข้อมูลให้ครบทุกสำนักงานเพื่อนำมาประมวลข้อมูลในภาพรวมนั้นจึงเป็นไปอย่างล่าช้า เพราะสาเหตุจากเวลาที่กว่าสำนักงานจะทำรายงานแล้วเสร็จและนำส่งข้อมูลให้มาถึงส่วนกลาง ถึงแม้จะกำหนดให้ส่งรายงานเป็นรายเดือนก็ตาม การจัดเก็บและการรวบรวมข้อมูลจึงต้องใช้เวลาานาน แต่ในปัจจุบันเมื่อมีการระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ จึงช่วยทำให้การจัดเก็บข้อมูลสะดวกยิ่งขึ้น

การนำระบบคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในการจัดเก็บข้อมูลนี้เริ่มใช้ใน ปี 2540 โดยเริ่มใช้กับงานคุมประพฤติก่อน ซึ่งทางกรมจะทำการสร้างโปรแกรมไว้ให้และให้พนักงานคุมประพฤติกรอกข้อมูลลงตามโปรแกรมที่สร้างไว้งานคุมประพฤติส่วนนี้เป็นงานสืบเสาะและสอดส่องเป็นหลัก เมื่อพนักงานคุมประพฤติทำการกรอกข้อมูลเสร็จแล้วก็ทำการส่งเป็นอีเมลล์มาที่ที่กรมเพื่อจัดรวบรวมข้อมูลต่อไป โปรแกรมนี้ทางกรมเป็นผู้กำหนดเองว่าต้องการข้อมูลอย่างไรและจะทำโปรแกรมให้พนักงานคุมประพฤติลงข้อมูลตามที่ต้องการ ในปี พ.ศ.2544 ได้ขยายงานเพิ่มโดยการสร้างโปรแกรมสำหรับงานฟื้นฟู เพิ่มขึ้น แต่เนื่องจากว่างานคุมประพฤติมีอยู่ทั่วประเทศและทุกจังหวัดต้องมีสำนักงานคุมประพฤติ บางจังหวัดมีสำนักงานคุมประพฤติมากกว่า 1 แห่ง ดังนั้น จึงทำให้สำนักงานคุมประพฤติในเขตจังหวัดต่างๆ เข้าโปรแกรมได้ช้า การลงข้อมูลก็ล่าช้า การจัดส่งก็ล่าช้า เพราะต้องทำงานถึงสองงาน และเนื่องจากบางแห่งไม่สะดวกในการจัดส่งข้อมูลมาในรูปแบบไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ในปี พ.ศ. 2550 จึงได้พัฒนาการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลใหม่ โดยโปรแกรมใหม่ที่จะพัฒนาคือนำเอาโปรแกรมที่สร้างไว้แล้วทั้งสองโปรแกรมแรกมารวมกันงานในบางส่วนเมื่อลงข้อมูลแล้วซักกันหรือมีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลจะได้สามารถทำไปได้ในทันทีและส่วนของบางพื้นที่ที่ไม่สะดวกต่อการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ให้จัดส่งข้อมูลในรูปแบบเอกสารบันทึกเช่นเดิม และเมื่อส่งมาเจ้าพนักงานก็จะทำการรวบรวมข้อมูลใหม่โดยนำเอามาทั้งในส่วนที่ลงโปรแกรมมาและบางส่วนก็นำมาจากรายงานที่ส่งมาและ

นอกจากนี้ในสำนักงานในบางแห่งก็อาจจะสามารถทำการส่งข้อมูลมาในระบบ EXCEL และส่งมาให้ทางกรมดำเนินการต่อไป

4.2.5.3 ประสิทธิภาพ ปัญหาและอุปสรรค

ในปัจจุบันนี้การจัดเก็บข้อมูลของสำนักงานได้พัฒนาขึ้นมากเนื่องจากได้มีการพยายามแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาระบบตลอดเวลา ซึ่งการจัดเก็บข้อมูลของกรมนี้มีหน่วยงานอื่นเข้ามาขอใช้และขอทราบข้อมูลซึ่งในการนี้หากไม่ติดต่อ พ.ร.บ.การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ และไม่ผิดกฎหมายในส่วนอื่นแล้วทางกรมก็ยินดีที่จะให้ข้อมูลนี้หากเป็นการนำไปใช้เพื่อประโยชน์ต่อประชาชน

และนอกจากนี้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนี้ทางกรมยังได้นำไปใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์ถึงแนวโน้มสถิติการก่ออาชญากรรม และปัญหาการก่อความผิดด้วยเพื่อจะได้นำมาพัฒนาแก้ไขปัญหาของการกระทำผิดไม่ให้เกิดหรือหาทางป้องกันให้เกิดน้อยลง ข้อมูลเหล่านี้ทางกรมได้มอบหมายให้กองแผนเป็นผู้รับผิดชอบวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอต่อท่านอธิบดีกรมคุมประพฤติ

ส่วนในด้านปัญหาอุปสรรค ในการดำเนินงานส่วนนี้ของกรมคุมประพฤติที่สำคัญที่สุดก็คือ ปัญหาอันเกิดจากข้อมูลที่ต้องมาจากทั่วประเทศ ประกอบปัญหาทางด้านบุคลากรที่อยู่เป็นจำนวนน้อยเพียงงานคุมประพฤติที่รับผิดชอบก็มีเป็นจำนวนมากที่ต้องปฏิบัติ ดังนั้นเมื่อให้ต้องทำการกรอกเพื่อลงข้อมูลในการปฏิบัติงานจึงอาจไม่ค่อยมีเวลาจัดทำ ดังนั้นส่งผลให้กว่าจะทำการลงข้อมูลเสร็จและส่งมาก็ใช้เวลาาน ข้อมูลที่จะมาทำการประมวลเพื่อวิเคราะห์จึงเสร็จล่าช้าตาม และนอกจากนี้ปัญหาที่สำคัญอีกประการคือ เรื่องของครุภัณฑ์ ที่ไม่ค่อยมีงบประมาณในการจัดหาหรือมีแต่คุณภาพไม่ทันสมัยการทำงานจึงไม่ดีเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณภาพของเครื่องคอมพิวเตอร์ และอีกประการก็คือ บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่มีอยู่เป็นจำนวนน้อยไม่สอดคล้องกับภาระงานการดำเนินงานนี้จึงยังมีอุปสรรคมากมาย และที่สำคัญในอีกประการหนึ่งก็คือการให้ความสำคัญของการทำงานในส่วนนี้เนื่องจากงานทางด้านข้อมูลนี้เป็นงานส่วนของการสนับสนุนการให้หรือการมองเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญจึงมักถูกมองข้ามไปเสมอ

การบูรณาการงานนี้ กับงานในกระบวนการยุติธรรมในส่วนอื่นนั้น ในส่วนของกรมเห็นว่าเป็นเรื่องที่ดีแต่เนื่องจากงานกรมนี้นี้เป็นงานที่อาจจะเรียกว่าอยู่ในส่วนสุดท้ายของกระบวนการยุติธรรม จะก็แต่เรื่องของการร้องขอให้เพิ่มโทษ หรือการหาประวัติผู้กระทำความผิดเท่านั้น ที่จะนำไปเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาคดีได้

4.2.5.4 ข้อเสนอแนะ

การบูรณาการเชื่อมต่อในระบบของกระบวนการยุติธรรมนั้นหากเป็นไปได้ก็เป็นสิ่งดีแต่ก็คงจะต้องมีการกำหนดร่วมกันในการเชื่อมต่อในลักษณะไหน เนื่องจากแต่ละหน่วยงานภารกิจหลักก็ไม่เหมือนกัน ทั้งนี้อาจจะให้มีลักษณะเป็นการทำข้อตกลงร่วมกันว่าจะเชื่อมโยงข้อมูลแลกเปลี่ยนข้อมูลใดกันบ้าง หากทำได้ก็คาดว่าจะจะเป็นผลดีต่อหลายฝ่าย และการดำเนินงานในหลายด้านก็จะรวดเร็วขึ้น อีกทั้งควรผลักดันให้ผู้ใช้หรือผู้บริหารเห็นความสำคัญของข้อมูล ว่าข้อมูลเหล่านี้เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการดำเนินงานได้อย่างไร

4.2.6 กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

4.2.6.1 ลักษณะทั่วไปของการจัดทำข้อมูลสถิติ

ในส่วนงานข้อมูลสถิติฯ กรมพินิจฯ ได้กำหนดจัดแบ่งหน่วยงานเป็นกลุ่มงานข้อมูลเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลทาง ด้านสถิติในการดำเนินงานไว้โดยตรง (กลุ่มงานข้อมูลและสารสนเทศ) มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบ ทั้งสิ้น 3 ท่าน ก็คือ นักวิชาการสถิติ 1 ท่าน นักวิชาการคอมพิวเตอร์ 2 ท่าน (ไม่มีนักกฎหมาย)

มีขอบเขตการรับผิดชอบงานจัดทำเก็บรวบรวมข้อมูลงานของกรมพินิจ ทั้งประเทศรวมทั้งสิ้น จาก 93 หน่วยงาน งานที่จัดเก็บมีทั้งในคดีความผิดทางแพ่งและทางอาญา นอกจากนี้ยังรวมถึงงานการบำบัดดูแลเด็กและเยาวชน มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2534 พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 เป็นต้น

ซึ่งข้อมูลในการจัดเก็บหรือเนื้อหารายละเอียดในการจัดเก็บนี้ (หมายถึงเนื้อหา/จำนวน/วันเวลา/ประเภทความผิด) ทางกลุ่มงานเป็นผู้กำหนดเองเนื่องจากงานนี้อาจเป็นงานใหม่ การกำหนดข้อมูลในการจัดเก็บนี้จะพิจารณาถึงภารกิจหลักของกรมเป็นสำคัญก่อน และจากนั้นก็พิจารณาเพิ่มเติมข้อมูลโดยอาจพิจารณาจากบันทึกที่ผู้บริหารระดับสูงแจ้งมา หรือมาจากข้อเสนอแนะของผู้มาขอข้อมูลและใช้บริการเช่น นักวิชาการ นิสิตนักศึกษา ที่มาขอข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย หรือจากประชาชนทั่วไปที่แจ้งมา การกำหนดรายละเอียดข้อมูลการจัดเก็บก็ยังคงต้องพัฒนาอยู่เรื่อยๆ ทั้งนี้ปัจจุบันได้มีการจำแนกการจัดเก็บแบ่งไปตามสัญชาติ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ กลุ่มที่อยู่อาศัย สาเหตุของการกระทำความผิด เพศ ฐานความผิดฯ

4.2.6.2 วิธีการจัดเก็บข้อมูล

วิธีการจัดเก็บ โดยการจัดเก็บแต่เดิม ใช้ระบบ Excel โดยให้แต่ละหน่วยงานส่งข้อมูลมาและส่วนกลางทำการประมวลอีกครั้งจึงนำข้อมูลลง แต่ปัจจุบันใช้ระบบ Database ให้แต่ละหน่วยงานสามารถลงข้อมูลเพื่อประมวลผลได้ทันที

ระบบการจัดเก็บ ในปัจจุบันนี้ที่ใช้ระบบ Database ก็ถือว่าเป็นระบบที่ดี เนื่องจากสามารถตรวจสอบข้อมูล และข้อมูลที่ลงจะได้รับปรับเปลี่ยนให้เป็นปัจจุบันได้มากกว่าการลงข้อมูลที่เป็นระบบ Excel เนื่องจากการลงในระบบ Excel นั้นเป็นการลงข้อมูลจากข้อมูลที่นำเข้า ซึ่งในระบบจะไม่สามารถทำการทบทวนการซ้ำหรือตรวจสอบหาข้อมูลเดิมที่มีอยู่ได้ ดังนั้นในการประมวลข้อมูลในบางเรื่องจึงอาจผิดพลาดได้

4.2.6.3 ปัญหาและอุปสรรค

แต่อย่างไรก็ตามการใช้ระบบ Database ก็ยังประสบปัญหาที่สำคัญ ก็คือผู้ลงข้อมูล เนื่องจากการลงข้อมูลในแต่ละส่วนผู้รับผิดชอบก็เป็นไปตามตำแหน่งงานที่รับผิดชอบในงานส่วนนั้น ซึ่งในงานบางส่วนอาจมีการลงข้อมูลที่ไม่ครบถ้วนหรืออาจมีการหลงลืมบ้าง ซึ่งในส่วนนี้ก็ต้องมีการตรวจสอบโดยทางฝ่ายได้ทำการแต่งตั้งผู้บริหารในแต่ละระดับเพื่อทำการตรวจสอบและตามติดการทำงานในแต่ละชั้นการทำงานที่รับผิดชอบ

ในการจัดเก็บข้อมูลของกรมพินิจฯ นี้ ข้อมูลที่ทำการจัดเก็บมาจากข้อมูลภายในของการปฏิบัติของกรมเท่านั้นไม่ได้มีการนำข้อมูลของหน่วยงานอื่นมาประมวลเข้ากัน สถิติต่างๆ ที่จัดเก็บเป็นสถิติอันเกิดจากและได้รับการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ ข้อมูลสถิติที่ทำมาก็นำมาใช้ภายในองค์กรตามภารกิจหลักของกรม และนอกจากนี้ ก็อาจนำมาวิเคราะห์ในเรื่องอื่นได้ด้วยเช่น นำมาใช้เพื่อเป็นสถิติในการวิเคราะห์ แนวโน้มการก่อคดีของเด็ก และเยาวชน พฤติกรรมในการก่อความผิดเป็นคดีทางด้านไหน ข้อมูลส่วนนี้ก็สามารถช่วยในการวิเคราะห์เพื่อกำหนดแนวทางป้องกันได้ และนอกจากนี้ข้อมูลเหล่านี้ก็อาจเป็นประโยชน์แก่หน่วยงานอื่นได้เช่นหน่วยงานภายนอกมาขอหากไม่ผิดกฎหมายส่วนที่เผยแพร่ได้ก็ให้ ข้อมูลจะถูกจัดเก็บตามระบบของกรมขณะนี้ไม่มีการเชื่อมต่อข้อมูลกับหน่วยงานอื่นแต่อย่างใด

ปัญหาและอุปสรรคในการจัดเก็บข้อมูลสำหรับทางฝ่ายนั้นที่สำคัญที่สุดก็คือ กำลังคนที่ปฏิบัติงาน เนื่องจากงานที่รับผิดชอบมีเป็นจำนวนมาก แต่ในการปฏิบัติงานทางฝ่ายมีบุคลากรเพียง 3 คนและนอกจากนี้ก็ได้แก่ งบประมาณ และที่สำคัญในอีกประการหนึ่งก็คือการให้ความสำคัญของการทำงานในส่วนนี้เนื่องจากงานทางด้านข้อมูลนี้เป็นงานส่วนของการสนับสนุนการให้หรือการมองเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญจึงมักถูกมองข้ามไปเสมอ

4.2.6.4 ข้อเสนอแนะ

การบูรณาการเชื่อมต่อในระบบของกระบวนการยุติธรรมนั้นหากเป็นไปได้ก็เป็นสิ่งดี แต่ก็คงจะต้องมีการกำหนดร่วมกันในการเชื่อมต่อในลักษณะไหน เนื่องจากแต่ละหน่วยงานภารกิจหลักก็ไม่เหมือนกัน ทั้งนี้อาจจะให้มีลักษณะเป็นการทำข้อตกลงร่วมกันว่าจะเชื่อมโยงข้อมูลแลกเปลี่ยนข้อมูลใดกันบ้าง หากทำได้ก็คาดว่าจะป็นผลดีต่อหลายฝ่าย และการดำเนินงานในหลายด้านก็จะรวดเร็วขึ้น อีกทั้งควรผลักดันให้ผู้ใช้หรือผู้บริหารเห็นความสำคัญของข้อมูลว่าข้อมูลเหล่านี้เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการดำเนินงานได้อย่างไร

บทที่ 5

การวิเคราะห์ผลการบูรณาการสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ในบทนี้คณะผู้วิจัยจะได้นำรูปแบบบูรณาการสถิติคดีอาญา ทั้งของไทยและต่างประเทศ ที่ได้จากการประมวลผลจากการวิจัยเอกสารและการวิจัยภาคสนาม ไปทำการวิเคราะห์ เพื่อศึกษา คุณลักษณะที่ดี และประสิทธิภาพของการบูรณาการสถิติที่เหมาะสมสำหรับการนำไปพัฒนารูปแบบ การบูรณาการสถิติคดีอาญาในประเทศไทย โดยจะพิจารณาถึง รูปแบบการจัดทำรายงานสถิติคดีอาญา ระบบที่ใช้ จัดทำข้อมูล ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของการบูรณาการสถิติ คดีอาญา

5.1 การบูรณาการสถิติคดีอาญาในประเทศไทย

ผลจากการวิเคราะห์บทสัมภาษณ์ เจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม ที่ปฏิบัติหน้าที่ เกี่ยวกับการบูรณาการสถิติในคดีอาญา จากหน่วยงาน 6 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เพื่อศึกษาถึงรูปแบบการจัดทำสถิติในคดีอาญาของแต่ละหน่วยงาน ข้อดีและข้อเสีย การประเมินประสิทธิภาพของการบูรณาการสถิติภายในหน่วยงานนั้น และข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง เพื่อให้เกิดกระบวนการบูรณาการสถิติในคดีอาญาที่ดีขึ้น ผลปรากฏดังต่อไปนี้

5.1.1 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

การจัดทำรายงานสถิติ

ในปัจจุบัน (พ.ศ.2552-2553) การทำงานของศูนย์ได้แบ่งระบบที่ใช้บันทึกข้อมูลตามงานที่ดำเนินงาน เช่น แบ่งเป็นระบบสารสนเทศอาชญากรรม ระบบต่างประเทศ เป็นต้น โดยเฉพาะระบบสารสนเทศอาชญากรรม ได้ใช้ระบบเครือข่ายของโครงการ POLIS เพื่อรับการรายงานสถิติคดีอาญาจากกองบัญชาการ กองบังคับการ และสถานีตำรวจทั่วไปเทศ โดยระบบในปัจจุบันสามารถนำมาใช้เพื่อวิเคราะห์ถึงปัญหาหรือสืบค้นข้อมูลต่างได้ค่อนข้างดี เช่นระบบสารสนเทศอาชญากรรมก็สามารถนำข้อมูลมาใช้ในการวิเคราะห์หรือสืบค้นถึงปัญหาการกระทำความผิดซ้ำในต่างท้องที่ได้ หรือนำมาสืบค้นถึงประวัติต่างๆ ของผู้ต้องสงสัยได้อย่างรวดเร็วกว่าเดิม

ปัจจุบันการจัดเก็บข้อมูลของศูนย์ฯ ได้พัฒนาขึ้นมากเนื่องจากได้มีการปรับปรุงและพัฒนาระบบตลอดเวลา ซึ่งการจัดเก็บข้อมูลของศูนย์ฯ หากมีหน่วยงานอื่นเข้ามาขอใช้และขอทราบข้อมูลซึ่งในการนี้หากไม่ผิดต่อพระราชบัญญัติการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและไม่ผิดกฎหมายในส่วนอื่นแล้วทางศูนย์ฯก็ยินดีที่จะให้ข้อมูลนี้

การรายงานข้อมูลสถิตินั้น เจ้าพนักงานตำรวจจะเป็นผู้บันทึกข้อมูลเองและจะดำเนินการจัดส่งตามระบบที่มีอยู่แต่ละสถานี ระบบหรือโปรแกรมสำเร็จรูปที่ใช้จัดทำและส่งข้อมูลอาจจะไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับท้องที่จะเป็นผู้กำหนด

ดังนั้น การจัดเก็บข้อมูลจึงถือว่าเป็นข้อมูลโดยตรงที่เจ้าพนักงานผู้รับผิดชอบดำเนินการอยู่ ซึ่งเมื่อส่งมาแล้วทางศูนย์ ก็จะดำเนินการต่อโดยทำการจัดลงข้อมูลตามระบบงานต่างๆ ที่แบ่งไว้เพื่อการวิเคราะห์และใช้งานตามลักษณะงาน

ระบบที่ใช้ในการจัดทำข้อมูลสถิติ

ระบบเครือข่าย POLIS ใช้ฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ระบบรับรายงานสถิติบนเครือข่ายอัตโนมัติ หรือ Client Server เป็นหลัก โดยฐานข้อมูลที่ส่งมาจากสถานีตำรวจทั่วประเทศจะให้ทำเป็นไฟล์ข้อมูลในรูปแบบ Microsoft Excel ทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และให้ระบบ POLIS ประมวลผลโดยอัตโนมัติ โดยจะไม่ให้ส่งสถิติเป็นกระดาษ อนึ่งจัดทำระบบ Client Server ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยใช้ระบบที่หลากหลาย เช่น Oracle Sun ฯลฯ

ปัญหาและอุปสรรค

ในส่วนปัญหาอุปสรรค ในการดำเนินงานส่วนนี้ของศูนย์ที่สำคัญที่สุดก็คือ ปัญหาของบุคลากร เนื่องจากภารกิจหลักของสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็คือการปราบปรามและป้องกันผู้กระทำความผิด งานสถิติจึงเป็นเพียงงานที่อยู่ในหน่วยงานสนับสนุน การให้ความสำคัญต่อหน่วยงานนี้ก็อาจจะไม่เท่าหน่วยงานอื่น บุคลากรที่จะเข้ามารับผิดชอบทำงานทางด้านนี้จึงอาจไม่ค่อยมีผู้สนใจ การขาดกำลังคนในการทำงานจึงเป็นปัญหาอุปสรรคที่สำคัญต่อการทำงานเนื่องจากทุกวันนี้ (พ.ศ.2552) ทั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบมีกำลังพล 6 ท่านเท่านั้นที่ต้องรับผิดชอบดูแลงานของเจ้าพนักงานตำรวจทั้งประเทศ จำนวน 1,453 สถานี และนอกจากนี้ปัญหาที่สำคัญอีกประการคือ เรื่องของครุภัณฑ์ ที่ไม่ค่อยมีงบประมาณในการจัดหาหรือมีแต่คุณภาพไม่ทันสมัย การทำงานจึงไม่ดีเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณภาพของเครื่องคอมพิวเตอร์ ของแต่ละสถานีตำรวจที่ต้องใช้งาน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการที่จะนำงานข้อมูลสถิติ ไปใช้ในการบูรณาการงาน ในกระบวนการยุติธรรมในส่วนอื่นนั้นในเรื่องนี้ความจริงแล้วทางศูนย์ฯ ก็ได้ทำการเชื่อมโยงงานกับหน่วยงานอื่นอยู่แล้วในบางเรื่องเช่น สำนักงานทะเบียนราษฎร สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ฯลฯ แต่ทั้งหากให้มีการทำเป็นระบบการเก็บข้อมูลการลงบันทึกข้อมูลเป็นไปในทิศทางเดียวกันแล้วการสืบค้นข้อมูลต่างๆ ก็อาจทำให้เกิดความสะดวกและถูกต้องยิ่งขึ้น แต่ทั้งนี้การทำงานส่วนนี้ก็คงต้องให้มีหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งหากทำได้ก็เห็นว่าเป็นเรื่องที่ดีต่อกระบวนการยุติธรรม

ในส่วนของการบูรณาการเชื่อมต่อในระบบนั้นคงจะต้องมีการกำหนดร่วมกันในการเชื่อมต่อในลักษณะใด เนื่องจากแต่ละหน่วยงานภารกิจหลักก็ไม่เหมือนกัน ทั้งนี้อาจจะให้มีลักษณะเป็นการทำข้อตกลงร่วมกันว่าจะเชื่อมโยงข้อมูลแลกเปลี่ยนข้อมูลใดกันบ้าง หากทำได้ก็คาดว่าจะเห็นผลดีต่อหลายฝ่าย และการดำเนินงานในหลายด้านก็จะรวดเร็วขึ้น อีกทั้งควรผลักดันให้ผู้ใช้หรือผู้บริหารเห็นความสำคัญของข้อมูล ว่าข้อมูลเหล่านี้เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการดำเนินงานได้อย่างไร

5.1.2 สำนักงานอัยการสูงสุด

การจัดทำรายงานสถิติ

ตั้งแต่อดีต จนถึงปี พ.ศ.2547 สำนักงานอัยการสูงสุดได้มีระบบการจัดเก็บรวบรวมและ การทำรายงานสถิติประจำปีที่มีสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ โดยกองแผนงาน สำนักงานอัยการสูงสุด ถนน รัชดาภิเษก เป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการจัดทำรายงานสถิติประจำปี โดยสำนักงานอัยการสูงสุดทั่ว ประเทศจะต้องรายงานสถิติคดีอาญาประจำเดือนมาที่ส่วนกลาง ตำแหน่งงานที่รับผิดชอบในการรายงาน ได้แก่ ฝ่ายธุรการของสำนักงานอัยการ ทั้งที่รายงานผ่านระบบคอมพิวเตอร์และรายงานเป็นกระดาษ

ระบบที่ใช้ในการจัดทำสถิติ

สำนักงานอัยการสูงสุดแต่ดั้งเดิมใช้ระบบการจัดทำข้อมูลสถิติโดยใช้ฐาน ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ที่พัฒนาโดยบริษัท Fujitsu ก่อนที่ระบบเครือข่ายการรายงานสถิติของสำนักงาน อัยการจะล่มทั้งระบบเมื่อปี พ.ศ.2548 ภายหลังจากที่ระบบล่ม สำนักงานอัยการสูงสุดต้องจ้างผู้เชี่ยวชาญ ด้านฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์บรรจุเป็นพนักงานราชการ เพื่อมาพัฒนาและสร้างระบบขึ้นมาใหม่ สถานะ ของการจัดทำรายงานสถิติตั้งแต่ ปี พ.ศ 2548 -2553 การรายงานข้อมูลจากสำนักงานอัยการทั่ว ประเทศจะใช้ไฟล์ข้อมูล Microsoft Excel เป็นหลัก ประกอบกับการทำรายงานสถิติเป็นกระดาษ เพราะ ง่ายต่อการประมวลผลข้อมูลในช่วงที่ระบบฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ยังไม่สมบูรณ์ อนึ่ง ปัจจุบันนี้ ได้มี การจัดทำฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์เกี่ยวกับสถิติคดีอาญาของสำนักงานอัยการสูงสุดขึ้นมาใหม่แล้ว ภายใต้ รูปแบบและแนวความคิดการนำเสนอประเภทของสถิติแบบดั้งเดิมดังที่เคยเป็นมา

ปัญหาและอุปสรรค

เนื่องจากตั้งแต่ปี พ.ศ.2548 ระบบฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ของสำนักงานอัยการสูงสุด ที่รวบรวมสถิติของสำนักงานอัยการทั่วประเทศโดยการรายงานผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ได้รับความ เสียหายทั้งระบบ จึงทำให้การจัดทำรายงานข้อมูลสถิติในส่วนของสำนักงานอัยการสูงสุดกระทำได้ด้วย ความยากลำบาก และเหลือเพียงการรายงานในรูปแบบเอกสารกระดาษจากทั่วประเทศเท่านั้น การวิเคราะห์รายงานที่เป็นเอกสารกระดาษมาทำเป็นรายงานสถิติประจำปีนั้นใช้เวลานานมาก และ ไม่สามารถจัดทำรายงานสถิติประจำปีได้เสร็จสิ้นทันปีงบประมาณ ดังนั้น จึงไม่มีเอกสารรายงานประจำปี ของสำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณชนตั้งแต่ปี พ.ศ.2548 เป็นต้นมา แต่สถานะใน ปัจจุบัน สำนักงานอัยการสูงสุดได้แก้ไขปัญหา โดยมอบหมายให้กองแผนงาน สำนักงานอัยการสูงสุด จัดซื้อจัดจ้างผู้จัดทำระบบเครือข่ายสารสนเทศคอมพิวเตอร์เพื่อรวบรวมสถิติของสำนักงานอัยการ ทั่วประเทศรายใหม่ และได้จ้างนักวิชาการด้านสถิติเพื่อสร้างฐานข้อมูลการรายงานสถิติขึ้นมาใหม่ คาดว่าจะใช้ได้ประมาณปี พ.ศ.2554 ขณะนี้ ถ้าหน่วยงานใดประสงค์ที่จะขอรายงานสถิติประจำปี ให้ติดต่อ ทำเรื่องขอรายงานสถิติเป็นการเฉพาะรายได้ที่ กองแผนงาน สำนักงานอัยการสูงสุด

ข้อเสนอแนะ

ไม่มี

5.1.3 สำนักงานศาลยุติธรรม

การจัดทำรายงานสถิติ

สำนักงานศาลยุติธรรม เป็นหน่วยงานที่จัดทำรายงานสถิติประจำปีที่ดีที่สุดหน่วยงานหนึ่ง เพราะมีระบบการจัดเก็บข้อมูลที่ชัดเจน มีบุคลากรผู้รับผิดชอบที่เหมาะสม กล่าวคือ เป็นนักวิชาการด้านสถิติและนักสังคมศาสตร์โดยเฉพาะ และมีการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติจากศาลยุติธรรมทุกจังหวัดอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้รายงานสถิติประจำปีของสำนักงานศาลยุติธรรมมีความละเอียด ครบถ้วนน่าเชื่อถือ สามารถใช้อ้างอิงในงานวิจัย หรือนงานวิชาการอื่นใดได้เป็นอย่างดี

ระบบที่ใช้ในการจัดทำข้อมูลสถิติ

สำนักงานศาลยุติธรรมใช้ระบบการรายงานข้อมูลสถิติทั้งสองระบบ ได้แก่ ระบบ Client Server หรือระบบรายงานข้อมูลบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอัตโนมัติ และระบบ Manual หรือระบบที่ให้รายงานสถิติเป็นกระดาษ ผ่านการพิมพ์เป็นไฟล์ Microsoft Excel กรณีที่บางจังหวัดระบบ Client Server ยังเข้าไปไม่ถึง โดยผู้มีหน้าที่ต้องรายงานสถิติประจำเดือน ได้แก่ อธิบดีศาล และสำนักงานศาลยุติธรรมมีกระบวนการติดตามการรายงานสถิติลำช้าที่สมบูรณ์แบบ ทำให้ระบบการรายงานข้อมูลสถิติประจำเดือนของศาลมีความต่อเนื่องไม่ขาดหาย เมื่อข้อมูลเข้ามาที่กองแผนงานของสำนักงานยุติธรรม ก็จะมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิเคราะห์ข้อมูลสถิติโดยเฉพาะ เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ส่งมาและจัดทำเป็นรายงานสถิติคดีประจำปีต่อไป

ปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาที่สำนักงานศาลยุติธรรมพบในการจัดทำรายงานสถิติคดี ได้แก่ การได้รับความร่วมมือที่ไม่เพียงพอในการประสานข้อมูลสถิติระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่น ๆ ได้แก่ สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่น ภายใต้สังกัดกระทรวงยุติธรรม ส่วนปัญหาภายในสำนักงานฯ ได้แก่ การติดต่อสื่อสารและการประสานงานที่ไม่สมบูรณ์เต็มที่ระหว่างผู้บังคับบัญชา ได้แก่ คณะผู้พิพากษา กับฝ่ายแผนงานของสำนักงานฯ ทำให้การจัดทำรายงานสถิติของสำนักงานฯ อาจไม่เป็นไปตามประสงค์ของคณะผู้พิพากษาผู้นำรายงานไปใช้ในบางเรื่องบางประเด็น

ข้อเสนอแนะ

รัฐบาลจะต้องให้ความสำคัญมากขึ้นในการเสริมสร้างศักยภาพและสนับสนุนการทำงานของหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบในการบูรณาการสถิติเหล่านี้ให้มากขึ้น ดังนั้น จึงควรจะได้มีการเร่งดำเนินการการบูรณาการข้อมูลสถิตินี้ให้เป็นรูปธรรมโดยด่วนจะได้เป็นประโยชน์ต่อประชาชนให้ได้รับความยุติธรรม และความคุ้มครองจากรัฐต่อไป

5.1.4 กรมราชทัณฑ์

การจัดทำรายงานสถิติ

กรมราชทัณฑ์ได้จัดให้มีการดำเนินการรวบรวมสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ โดยศูนย์ทะเบียนประวัติผู้ต้องขัง กองแผนงานซึ่งมีหน้าที่รวบรวมสถิติของผู้ต้องขังจากเรือนจำ/ทัณฑสถาน

ทั่วประเทศ โดยใช้แบบการรายงานสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ รท 102 ก. และแบบการรายงานสถิติผู้ต้องขังทั่วประเทศ รท.103 (ตามคู่มือเจ้าพนักงานทะเบียนเรือนจำ ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2516) ดังนี้

ระบบที่ใช้ในการจัดทำรายงานสถิติ

ระบบการจัดทำและรายงานสถิติของกรมราชทัณฑ์ยังคงใช้ระบบบันทึกสถิติด้วยมือ (Manual) เพราะระบบฐานคอมพิวเตอร์ของกรมราชทัณฑ์ยังไม่สามารถรับรายงานสถิติผ่านระบบเครือข่ายอัตโนมัติหรือ Client Server เต็มรูปแบบได้ กล่าวคือ กรมราชทัณฑ์กำหนดให้เรือนจำทั่วประเทศจัดทำรายงานสถิติผู้ต้องขังประจำเดือน ผ่านระบบการส่งไฟล์ e-mail ตารางสถิติที่จัดทำเป็นรูปแบบ Microsoft Excel พร้อมทั้งส่งรายงานสถิติที่เป็นกระดาษให้กรมราชทัณฑ์ด้วย และกองแผนงานจะได้นำข้อมูลที่ส่งมาประมวลผลเพื่อจัดทำเป็นรายงานสถิติประจำปีต่อไป

ปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาอุปสรรคในการบูรณาการสถิติของกรมราชทัณฑ์ มีดังนี้

- 1) บางเรือนจำ/ทัณฑสถานไม่มีระบบอินเทอร์เน็ต (Internet)
- 2) ปัญหาด้านไวรัสของคอมพิวเตอร์
- 3) เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ต่อพ่วงและอุปกรณ์เครือข่าย มีสภาพเก่าไม่ทันสมัย เนื่องจากอายุการใช้งานเกินกว่า 5 ปี
- 4) เรือนจำ/ทัณฑสถาน บางแห่งส่งรายงานล่าช้ากว่าที่กำหนด หรือบางแห่งไม่ส่งรายงานทำให้เสียเวลาในการรวบรวมสถิติเพื่อการรายงาน

การจัดเก็บข้อมูลผู้ต้องขังจากเรือนจำ/ทัณฑสถานทั่วประเทศ และประมวลข้อมูลสรุปเป็นรายเดือนก่อให้เกิดประโยชน์ด้านต่าง ๆ ดังนี้

- 1) ข้อมูลสถิติได้มีการนำไปใช้กันอย่างแพร่หลายทั้งในการศึกษา วางแผนนโยบายการบริหารงานภาครัฐ
- 2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการอ้างอิง การวิเคราะห์ และกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงาน สำหรับการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาพฤตินิสัยของผู้กระทำผิดให้กลับตนเป็นพลเมืองดีของสังคม และเป็นข้อมูลสำหรับชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชนและสังคมภายนอกด้วย
- 3) เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารทุกระดับในการวางแผนและกำหนดนโยบาย เพื่อกำหนดมาตรการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดและนำไปสู่การพัฒนางานราชทัณฑ์ในอนาคต
- 4) เพื่อหาวิธีการที่เหมาะสมใช้ในการเยียวยารักษาหรือปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดให้มีอาชีพติดตัวไปประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ภายหลังพ้นโทษ
- 5) บูรณาการฐานข้อมูลร่วมกับหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เพื่อเป็นส่วนส่งเสริมการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน เช่น การใช้ข้อมูลในการสืบสวน สอบสวน ขยายผลการจับกุม ยึดทรัพย์ผู้ร้ายรายสำคัญ หรือผู้ค้ายาเสพติดรายใหญ่ในเรือนจำ/ทัณฑสถาน

ข้อเสนอแนะ

ไม่มี

5.1.5 กรมคุมประพฤติ

การจัดทำข้อมูลสถิติ

กรมคุมประพฤติ ได้ทำการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลในงานด้านคุมประพฤติมาเป็นเวลานาน โดยแต่เดิม การจัดเก็บข้อมูลนั้นจะทำเป็นรูปแบบของรายงานบันทึกส่งมาเก็บรวบรวมไว้ที่ส่วนกลาง ระบบการจัดเก็บข้อมูลจึงทำได้ยากประกอบกับสำนักงานคุมประพฤตินั้นมีอยู่ทั่วประเทศ และในบางจังหวัดก็มีสำนักงานคุมประพฤติมากกว่า 1 สาขา การจัดเก็บรวบรวมข้อมูลให้ครบทุกสำนักงานเพื่อนำมาประมวลผลในภาพรวมนั้นจึงเป็นไปได้ยากลำบาก เพราะสาเหตุจากเวลาที่กว่าสำนักงานจะทำรายงานแล้วเสร็จและส่งข้อมูลให้มาถึงส่วนกลางถึงแม้จะกำหนดให้ส่งรายงานเป็นรายเดือนก็ตาม การจัดเก็บและการรวบรวมข้อมูลจึงต้องใช้เวลาอันยาวนาน แต่ในปัจจุบันเมื่อมีการระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ จึงช่วยทำให้การจัดเก็บข้อมูลสะดวกยิ่งขึ้น

ในปัจจุบันนี้การจัดเก็บข้อมูลของสำนักงานได้พัฒนาขึ้นมาก เนื่องจากได้มีการพยายามแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาาระบบตลอดเวลา ซึ่งการจัดเก็บข้อมูลของกรมนี้มีหน่วยงานอื่นเข้ามาขอใช้และขอทราบข้อมูล ในการนี้หากไม่ผิดต่อ พ.ร.บ.การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ และไม่ผิดกฎหมายในส่วนอื่นแล้วทางกรมก็ยินดีที่จะให้ข้อมูลนี้ หากเป็นการนำไปใช้เพื่อประโยชน์ต่อประชาชน

และนอกจากนี้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนี้ทางกรมยังได้นำไปใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์ถึงแนวโน้มสถิติการก่ออาชญากรรม และปัญหาการก่อความผิดด้วยเพื่อจะได้นำมาพัฒนาแก้ไขปัญหาของการกระทำผิดไม่ให้เกิดหรือหากทางป้องกันให้เกิดน้อยลง ข้อมูลเหล่านี้ทางกรมได้มอบหมายให้กองแผนเป็นผู้รับผิดชอบวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอต่อท่านอธิบดีกรมคุมประพฤติ

ระบบที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ระบบการจัดทำและรายงานสถิติของกรมคุมประพฤตินี้ยังใช้ระบบบันทึกสถิติด้วยมือ (Manual) อยู่ ยังไม่ได้ใช้การบันทึกสถิติผ่านระบบเครือข่ายอัตโนมัติหรือ Client Server กรมคุมประพฤติกำหนดให้สำนักงานคุมประพฤติทั่วประเทศจัดทำรายงานสถิติผู้ต้องขังประจำเดือน ผ่านระบบการส่งไฟล์ e-mail ตารางสถิติที่จัดทำเป็นรูปแบบ Microsoft Excel พร้อมทั้งส่งรายงานสถิติที่เป็นกระดาษให้ส่วนกลางด้วย และกองแผนงานจะได้นำข้อมูลที่ส่งมาประมวลผลเพื่อจัดทำเป็นรายงานสถิติประจำปีต่อไป

ปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาอุปสรรคในการจัดทำสถิติของกรมคุมประพฤติที่สำคัญที่สุด ก็คือ ปัญหาอันเกิดจากข้อมูลที่ต้องมาจากทั่วประเทศ ประกอบปัญหาทางด้านบุคลากรที่อยู่เป็นจำนวนน้อย และภารกิจเฉพาะเพียงงานด้านคุมประพฤติที่รับผิดชอบก็มีเป็นจำนวนมากจนไม่มีศักยภาพในการรับภารกิจงานอื่นเพิ่ม ดังนั้น งานบันทึกสถิติลงฐานข้อมูลนั้นจึงกลายเป็นภารกิจรองที่เจ้าหน้าที่ไม่สามารถอุทิศเวลาให้ได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น จึงส่งผลให้กระบวนการจัดทำข้อมูลสถิติจากสำนักงานคุมประพฤติแต่ละจังหวัดเกิดความล่าช้า นอกจากนี้ ปัญหาที่สำคัญอีกประการคือ เรื่องของครุภัณฑ์ กรมคุมประพฤติมีงบประมาณไม่เพียงพอในการจัดหาอุปกรณ์ที่ทันสมัยและมีคุณภาพดีพอในการจัดทำฐานข้อมูล การทำงานจึงไม่ดีเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณภาพของเครื่องคอมพิวเตอร์ และอีกประการก็คือ บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ที่มีอยู่เป็นจำนวนน้อยไม่สอดคล้องกับภาระงานการดำเนินงานนี้จึงยังมีอุปสรรค

มากมาย และที่สำคัญในอีกประการหนึ่งก็คือการให้ความสำคัญของการทำงานในส่วนนี้เนื่องจากงานทางด้านข้อมูลนี้เป็นงานส่วนของการสนับสนุนการให้หรือการมองเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญจึงมักถูกมองข้ามไปเสมอ

ข้อเสนอแนะ

เพื่อประโยชน์ในการบูรณาการสถิติในส่วนของกรมคุมประพฤติ กรมคุมประพฤติ ต้องการให้หน่วยงานอื่นในกระบวนการยุติธรรมพัฒนาฐานข้อมูลในเกี่ยวกับประวัติอาชญากร เพื่อกรม ๆ จะนำไปใช้เป็นประโยชน์ในการพิจารณาเรื่องของการร้องขอให้เพิ่มโทษหรือลดโทษผู้ต้องโทษ และทำสำนวนส่งไปที่พนักงานอัยการและศาล เพื่อที่จะนำไปเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาคดีต่อไป

5.1.6 กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

การจัดทำข้อมูลสถิติ

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีขอบเขตการรับผิดชอบงานจัดทำเก็บรวบรวมข้อมูลงานของกรมพินิจ ทั้งประเทศรวมทั้งสิ้น จาก 93 หน่วย งานที่จัดเก็บมีทั้งในคดีความผิดทางแพ่ง และทางอาญา นอกจากนี้ยังรวมถึงงานการบำบัดดูแลเด็กและเยาวชน มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2534 พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 เป็นต้น

ซึ่งข้อมูลในการจัดเก็บหรือเนื้อหารายละเอียดในการจัดเก็บนี้ (หมายถึงเนื้อหา/จำนวน/วันเวลา/ประเภทความผิด) ทางกลุ่มงานเป็นผู้กำหนดเองเนื่องจากงานนี้อาจเป็นงานใหม่ การกำหนดข้อมูลในการจัดเก็บนี้จะพิจารณาถึงภารกิจหลักของกรมเป็นสำคัญก่อน และจากนั้นก็พิจารณาเพิ่มเติมข้อมูลโดยอาจพิจารณาจากบันทึกที่ผู้บริหารระดับสูงแจ้งมา หรือมาจากข้อเสนอแนะของผู้มาขอข้อมูลและใช้บริการเช่น นักวิชาการ นิสิตนักศึกษา ที่มาขอข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย หรือจากประชาชนทั่วไปที่แจ้งมา การกำหนดรายละเอียดข้อมูลการจัดเก็บก็ยังคงต้องพัฒนาอยู่เรื่อยๆ ทั้งนี้ปัจจุบันได้มีการจำแนกการจัดเก็บแบ่งไปตามสัญชาติ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ กลุ่มที่อยู่อาศัย สาเหตุของการกระทำผิด เพศ ฐานความผิดฯ

ระบบที่ใช้ในการจัดทำข้อมูลสถิติ

ระบบการจัดเก็บข้อมูลสถิติในปัจจุบันนี้ที่ใช้ระบบฐานข้อมูลเครือข่ายคอมพิวเตอร์อัตโนมัติ หรือ Client Server โดยการใช้โปรแกรม Oracle เป็นตัววางระบบ ซึ่งถือว่าระบบดังกล่าวเป็นระบบที่ดี เนื่องจากสามารถตรวจสอบข้อมูลได้สะดวกรวดเร็ว และข้อมูลที่ลงจะได้รับการปรับเปลี่ยนให้เป็นปัจจุบันได้มากกว่าการลงข้อมูลที่เป็นระบบ Microsoft Excel เนื่องจากการลงข้อมูลในระบบ Excel นั้นเป็นการลงข้อมูลจากข้อมูลที่นำเข้า ซึ่งในระบบจะไม่สามารถทำการทบทวนการซ้ำหรือตรวจสอบหาข้อมูลเดิมที่มีอยู่ได้ ดังนั้นในการประมวลผลข้อมูลในบางเรื่องจึงอาจผิดพลาดได้

ปัญหาและอุปสรรค

อย่างไรก็ตามแม้ว่ากรมพินิจฯ จะใช้ระบบฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์อัตโนมัติแล้ว ก็ยังประสบปัญหาที่สำคัญ ก็คือผู้ลงข้อมูล เนื่องจากการลงข้อมูลในแต่ส่วนผู้รับผิดชอบก็เป็นไปตาม

ตำแหน่งงานที่รับผิดชอบในงานส่วนนั้น ซึ่งในงานบางส่วนอาจมีการลงข้อมูลที่ไม่ครบถ้วนหรืออาจมีการหลงลืมบ้าง ซึ่งในส่วนนี้ก็ต้องมีการตรวจสอบโดยทางฝ่ายได้ทำการแต่งตั้งผู้บริหารในแต่ละระดับ เพื่อทำการตรวจสอบและตามติดการทำงานในแต่ละชั้นการทำงานที่รับผิดชอบ

และการจัดเก็บข้อมูลของกรมพินิจฯ เป็นไปเพื่อประโยชน์ในการนำข้อมูลที่ทำกรจัดเก็บมาใช้เป็นการภายในกรมเท่านั้น มิได้มีการนำข้อมูลของหน่วยงานอื่นมาประมวลเข้ากัน

นอกจากนั้น ยังมีปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญที่สุดก็คือ กำลังคนที่ปฏิบัติงาน เนื่องจากงานที่รับผิดชอบมีเป็นจำนวนมาก แต่ในการปฏิบัติงานทางฝ่ายมีบุคลากรเพียง 3 คนและนอกจากนี้ก็ได้แก่ งบประมาณ และที่สำคัญในอีกประการหนึ่งก็คือการให้ความสำคัญของการทำงานในส่วนนี้ เนื่องจากงานทางด้านข้อมูลนี้เป็นงานส่วนของการสนับสนุนการให้หรือการมองเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญจึงมักถูกมองข้ามไปเสมอ

ข้อเสนอแนะ

ข้อมูลสถิติที่เก็บรวบรวมของกรมพินิจฯ สามารถนำมาวิเคราะห์ในเรื่องอื่นได้ด้วยเช่น นำมาใช้วิเคราะห์แนวโน้มการก่อคดีของเด็ก และเยาวชน พฤติกรรมในการก่อความผิดเป็นคดีทางด้านใด ข้อมูลส่วนนี้ก็สามารถช่วยในการวิเคราะห์เพื่อกำหนดแนวทางป้องกันได้ และข้อมูลเหล่านี้ก็อาจเป็นประโยชน์แก่หน่วยงานอื่นในกระบวนการยุติธรรม แต่ระบบฐานข้อมูลของกรมขณะนี้ไม่มีการเชื่อมต่อข้อมูลกับหน่วยงานอื่นแต่อย่างใด ดังนั้น ถ้ากระทรวงยุติธรรมสามารถจัดกระบวนการบูรณาการสถิติที่เป็นระบบ สามารถเชื่อมต่อข้อมูลสถิติของทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมได้ จะทำให้เป็นประโยชน์ในการประสานความร่วมมือและการปฏิบัติงานของกรมพินิจฯ อย่างมาก

จากข้อมูลการวิเคราะห์กระบวนการบูรณาการสถิติในประเทศไทย สามารถนำมาแสดงเป็นตารางเปรียบเทียบได้ดังต่อไปนี้

หน่วยงาน	ตำรวจ	อัยการ	ศาลยุติธรรม	กรมคุมประพฤติ	กรมพินิจฯ	กรมราชทัณฑ์
	ตัว 8.สถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจ 9.สถิติการไกล่เกลี่ยคดี ในชั้นตำรวจ 10.สถิติการยุติคดีในชั้นตำรวจ จำแนกตามสาเหตุ 11.สถิติการเสียชีวิตระหว่างการ ควบคุมตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ด้วยสาเหตุต่าง ๆ 12.สถิติคดีวิสามัญฆาตกรรม	คดีอาญาของอัยการ	6.สถิติการรอการ กำหนดโทษ แยกแบบมี เงื่อนไข/ไม่มีเงื่อนไข 7.สถิติการรอการลงโทษ 8.สถิติคดีอาญาที่เด็ก เป็นผู้กระทำผิด 9.สถิติการรอการหมาย อาญา			8.สถิติผู้ต้องขังเสียชีวิต ในเรือนจำ หรือระหว่าง การควบคุมของ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ 9.สถิติจำนวนผู้ต้องขังที่ กระทำผิดอาญาใน เรือนจำ 10.สถิติจำนวนผู้ถูก กักขังแทนค่าปรับ
สภาพปัญหา	บุคลากรจำกัด งบประมาณจัดซื้ออุปกรณ์จำกัด และเจ้าหน้าที่มีความรู้ด้านสถิติเพียงพอ					

จากตารางเปรียบเทียบกระบวนการจัดทำสถิติคดีอาญาในประเทศไทยข้างต้น สามารถสรุปลักษณะสำคัญกระบวนการจัดทำสถิติที่ส่งผลกระทบต่อการบูรณาการสถิติในประเทศไทยดังต่อไปนี้

(1) แต่ละหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของไทยมีการจัดประเภทสถิติคดีอาญาที่แตกต่างกัน เป็นไปตามลักษณะงานในภารกิจที่กฎหมายกำหนด และถูกจำแนกออกเป็นสถิติคดีอาญาในชั้นสอบสวนถึงชั้นพิจารณาพิพากษาส่วนหนึ่ง และสถิติส่วนของคุมประพฤติ พินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และราชทัณฑ์ส่วนหนึ่ง ซึ่งสองส่วนนี้ประเภทของคดีที่จัดเก็บสถิติมีความแตกต่างกันในเนื้อหาโดยสิ้นเชิง คำจำกัดความของประเภทคดีต่าง ๆ ของแต่ละหน่วยงานมีความแตกต่างกัน และศึกษาพบว่าแต่ละหน่วยงานต่างคนต่างแยกกันเก็บสถิติของหน่วยงานของตนเป็นเอกเทศ โดยไม่มีการร่วมกันจัดทำสถิติในลักษณะการบูรณาการระหว่างหลายหน่วยงาน อาจเป็นเพราะบทบัญญัติแห่งกฎหมายของแต่ละหน่วยงานให้อำนาจไว้เช่นนั้นและจัดเก็บสถิติเท่าที่เพียงพอต่อการใช้งาน จึงไม่สามารถจัดทำรายงานสถิติคดีอาญาร่วมกันระหว่างหน่วยงานได้ ดังนั้น จึงต้องหาจุดเชื่อมโยงของสถิติคดีอาญาก่อนการพิพากษาคดีอาญาเสร็จสิ้น ซึ่งได้แก่ คดีชั้นตำรวจ อัยการ และศาล และสถิติคดีอาญาหลังการพิจารณาพิพากษาคดี ซึ่งได้แก่ สถิติของกรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และกรมราชทัณฑ์ โดยอาศัยหลักการที่ว่า สถิติคดีของบุคคล 1 คน จะต้องเป็นสถิติ 1 คดีที่ต่อเนื่องกันตั้งแต่ชั้นตำรวจจนถึงชั้นราชทัณฑ์ จะแยกเป็นหลายสถิติที่ถูกบันทึกโดยหลายหน่วยงานไม่ได้ และกระทรวงยุติธรรมควรจะต้องกำหนดมาตรการ ให้แต่ละหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม สามารถใช้สถิติ 1 คดีดังกล่าวร่วมกันได้อย่างต่อเนื่อง และพยายามบริหารจัดการให้การจัดทำรายงานสถิติของทุกหน่วยงานให้มีเอกภาพ แนวคิดดังกล่าวเป็นไปตามแผนผังดังต่อไปนี้

แผนผังที่ 5-1 แสดงหนึ่งข้อมูลสถิติใช้กับทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

(2) เนื่องจากแต่ละหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ให้คำจำกัดความของแต่ละประเภทสถิติคดีอาญาที่แตกต่างกัน จึงส่งผลให้กระบวนการและผลของการเก็บสถิติคดีประเภทเดียวกันของแต่ละหน่วยงานมีความแตกต่างกัน และไม่สามารถนำมาเชื่อมโยงเปรียบเทียบปริมาณคดีกันได้ โดยเฉพาะตามที่ปรากฏความเหลื่อมล้ำในเรื่องจำนวนระหว่างสถิติคดีของตำรวจและอัยการ ดังนั้น ถ้ากระทรวงยุติธรรมสามารถกำหนดความหมายของแต่ละประเภทสถิติคดี ที่ทุกหน่วยงานจะต้องนำไปใช้ตีความร่วมกัน เพื่อที่แต่ละหน่วยงานจะได้มีการจัดเก็บสถิติคดีดังกล่าวไปในแนวทางเดียวกัน และลดความเหลื่อมล้ำในเรื่องจำนวนคดีประเภทเดียวกันที่แตกต่างกันระหว่างหน่วยงาน

(3) จากการศึกษาพบว่า กระบวนการบูรณาการสถิติที่ไม่ประสบความสำเร็จ นอกจากจะเกิดจากเหตุที่ไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายส่วนกลางมาประสานการทำงานระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเพื่อให้เกิดการบูรณาการแล้ว ยังพบว่าหลายหน่วยงานไม่มีศักยภาพเพียงพอทั้งในเรื่องของจำนวน คุณภาพของบุคลากร คุณภาพของเครื่องมือเครื่องใช้และระบบฐานข้อมูล ที่จะสนับสนุนการทำงานให้เกิดกระบวนการจัดทำรายงานสถิติคดีอาญาที่มีประสิทธิภาพที่สุด ดังนั้น

นอกจากรัฐบาลจะต้องสนับสนุนในเรื่องของจำนวนบุคลากร เครื่องมือเครื่องใช้ที่มีประสิทธิภาพในการจัดทำฐานข้อมูลแล้ว จะต้องบริหารจัดการให้แต่ละหน่วยงานมีการจัดเก็บสถิติคดีที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งต้องประสานให้ฐานข้อมูลของทุกหน่วยงานมีการเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน มีกระบวนการที่ทุกหน่วยงานสามารถนำข้อมูลไปใช้ได้อย่างรวดเร็ว และกำหนดวิธีการที่ทำให้ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงข้อมูลสถิติทางอาญาได้ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานยุติธรรมต่อไป

5.2 การบูรณาการข้อมูลสถิติในกระบวนการยุติธรรมของต่างประเทศ

สำหรับการบูรณาการข้อมูลสถิติในต่างประเทศ ได้แก่ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และประเทศญี่ปุ่น แม้แต่ละประเทศจะมีประเภทและหมวดหมู่ของรายงานสถิติคดีอาญาที่หลากหลาย ตั้งแต่ชั้นสอบสวน ชั้นพิจารณาในศาล จนถึงชั้นราชทัณฑ์ แต่สิ่งที่แต่ละประเทศเหล่านี้มีเหมือนกันและส่งผลให้เกิดการบูรณาการสถิติที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ การที่ทุกประเทศล้วนมีกฎหมายหลักในการบูรณาการสถิติระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม และมีการกำหนดหน่วยงานกลางที่รับผิดชอบที่มีความชัดเจนดังสรุปได้ต่อไปนี้

(1) สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี มีระเบียบคำสั่งในการรวบรวมข้อมูล ซึ่งออกโดยสำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ ซึ่งมีความชัดเจนแน่นอนเสมือนประมวลกฎหมายอาญาเยอรมัน หน่วยงานที่รับผิดชอบในการบูรณาการสถิติได้แก่ สำนักงานอาชญาวิทยาแห่งสหพันธ์ (BKP) ร่วมกับแผนกสถิติคดีอาญาโดยสำนักงานตำรวจ (Police Criminal Statistic/Polizeiliche Kriminalstatistik [PKS]) สำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์ (StBA) และสำนักงานตำรวจแห่งสหพันธ์ (BPOL)

(2) สหราชอาณาจักร

สหราชอาณาจักร มีการกำหนดแนวปฏิบัติในการบูรณาการสถิติภายใต้ Justice for All หรือสมุดปกขาวของกระบวนการยุติธรรมสหราชอาณาจักร ซึ่งกำหนดนโยบายแม่แบบในการปฏิบัติงานด้านสถิติ และมีหน่วยงานกลางที่รับผิดชอบในการบูรณาการสถิติ ได้แก่ The UK statistics Authority ร่วมกับหน่วยงานใน Criminal Justice System หรือกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของ สหราชอาณาจักร ทั้งหมด

(3) สหรัฐอเมริกา

สหรัฐอเมริกา ได้กำหนดแนวทางการบูรณาการสถิติไว้ใน ประมวลกฎหมายแห่งสหรัฐอเมริกา (US Code) หมวด 42 มาตรา 3731 และหลักการและแนวทางปฏิบัติในฐานะที่เป็นหน่วยงานด้านสถิติระดับรัฐบาลกลาง (Principles and practices for a Federal statistical agency) กำหนดแนวทางปฏิบัติด้านคุณภาพของข้อมูลที่เป็นหลักปฏิบัติของสำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรมสืบเนื่องจากการประชุมของคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (National Research Council) และมีหน่วยงานกลางที่รับผิดชอบในการบูรณาการสถิติ ได้แก่ สำนักสถิติแห่งกระบวนการยุติธรรม (Bureau of Justice Statistics) ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานโครงการยุติธรรม (Office of Justice Program)

(4) ประเทศญี่ปุ่น

ประเทศญี่ปุ่น มีกฎหมายกำหนดการบูรณาการสถิติ ได้แก่ The Statistic Law หรือกฎหมายว่าด้วยการจัดทำสถิติของประเทศญี่ปุ่น และมีหน่วยงานกลางที่รับผิดชอบในการบูรณาการสถิติ ได้แก่ สำนักงานสถิติแห่งชาติ (National Statistic Bureau) ภายใต้การควบคุมดูแลของคณะกรรมการสถิติ สำนักงานกฤษฎีกาญี่ปุ่น และกระทรวงยุติธรรมของญี่ปุ่น (Ministry of Justice of Japan)

ดังนั้น จึงสามารถสรุปผลการศึกษาได้ว่า ทุกประเทศที่มีกระบวนการบูรณาการสถิติที่มีประสิทธิภาพ ล้วนมีกฎหมายกลางและหน่วยงานกลางในการบูรณาการสถิติ ซึ่งหน่วยงานกลางส่วนใหญ่จะอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของกระทรวงยุติธรรม เช่นเดียวกับประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี และสหราชอาณาจักร หรืออาจอยู่ภายใต้การดูแลหน่วยงานสังกัดสำนักงานกฤษฎีกา เช่น สำนักงานสถิติแห่งชาติ เช่นเดียวกับประเทศญี่ปุ่น หรือให้เป็นหน่วยงานรัฐบาลกลางโดยตรง เช่นเดียวกับสหรัฐอเมริกา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนโยบายและความสามารถในการจัดสรรงบประมาณในการบริหาร อนึ่ง ก่อนที่จะมีการบูรณาการสถิติระหว่างทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม พบว่าทุกประเทศจะต้องจัดทำแผนแม่แบบในการบูรณาการสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา หรือออกบทบัญญัติแห่งกฎหมายกำหนดแนวทางของแต่ละหน่วยงานให้มีส่วนร่วมในการบูรณาการสถิติในทางอาญาเสียก่อน เช่นนี้ การบูรณาการสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาจึงจะเกิดขึ้นและเป็นการปฏิบัติงานโดยชอบด้วยกฎหมาย

จากการเปรียบเทียบกระบวนการจัดทำสถิติคดีอาญาของต่างประเทศข้างต้น สามารถสรุปแนวคิดของการบูรณาการสถิติในต่างประเทศที่อาจเป็นประโยชน์ในการกำหนดแนวทางในการพัฒนาการบูรณาการสถิติในประเทศไทยได้ กล่าวคือแต่ละประเทศได้มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายกำหนดกระบวนการในการปฏิบัติงานร่วมกันระหว่างทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม และกำหนดหน่วยงานกลางที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการประสานงานการบูรณาการสถิติคดีอาญาไว้อย่างชัดเจน เช่น สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งสหพันธ์ (BKP) เป็นผู้รับผิดชอบ สหราชอาณาจักรกำหนดให้ UK Statistic Authority เป็นผู้รับผิดชอบ ส่วนประเทศญี่ปุ่น กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติ ร่วมกับกระทรวงยุติธรรม เป็นผู้รับผิดชอบ เป็นต้น และหน่วยงานดังกล่าวได้จัดทำรายงานสถิติคดีอาญา เผยแพร่ต่อสาธารณชนอย่างต่อเนื่อง ภายใต้หลักการที่ว่า ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมจะต้องมีรายงานสถิติเพียงหนึ่งเดียว จะเห็นได้จากสหราชอาณาจักร รายงานสถิติทุกหน่วยงานทั่วประเทศ ผ่านทางเอกสารเผยแพร่ของกระทรวงยุติธรรมที่ชื่อ Justice for All สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี รายงานสถิติคดีอาญาทั่วประเทศผ่านเอกสารงานวิจัยของสถาบันการศึกษาภายใต้ความร่วมมือของกระทรวงยุติธรรม ส่วนประเทศญี่ปุ่นมีสมุดปกขาว (White Paper) เพื่อกำหนดแนวทางในการบูรณาการสถิติคดีอาญาของทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เป็นต้น ดังนั้น ประเทศไทยจึงควรจะนำแบบอย่าง ในการกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบในการกำหนดกติกา รูปแบบและวิธีการในการบูรณาการสถิติในประเทศไทยให้ชัดเจน และบัญญัติไว้เป็บทบัญญัติแห่งกฎหมาย เพื่อให้ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมของไทยได้ดำเนินการไปในแนวทางเดียวกัน

บทที่ 6

สรุปและเสนอแนะ

จากการศึกษามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการบูรณาการสถิติ ทั้งของประเทศไทย และต่างประเทศ และผลจากการประมวลแบบสอบถามและจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในกระบวนการยุติธรรมที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการบูรณาการสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา คณะผู้วิจัยสามารถสรุปและมีข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการบูรณาการสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ดังต่อไปนี้

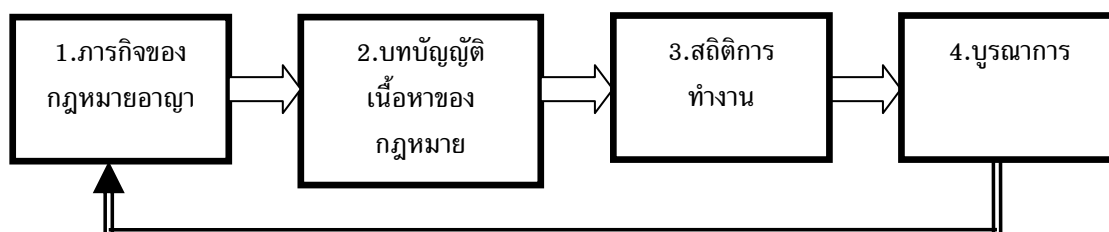
6.1 สรุป

พื้นฐานแนวความคิดเริ่มต้นเพื่อให้เกิดการบูรณาการสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญานั้นก็เพื่อต้องการการวิเคราะห์ถึงผลสำเร็จของภารกิจหลักในกระบวนการยุติธรรมที่ตอบสนองให้แก่สังคม 3 ประการคือ

1. ภารกิจในการคุ้มครองสังคม
2. ภารกิจในการปราบปรามและในการป้องกันการกระทำความผิด
3. ภารกิจในการคุ้มครองคุณธรรมทางกฎหมายและการคุ้มครองคุณภาพของการกระทำ

โดยภารกิจทั้ง 3 ประการ คือเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์สุดท้ายของการดำเนินการกระบวนการยุติธรรมทางอาญาทั้งระบบ และผลของการปฏิบัติงานตามภารกิจทั้งหลายนี้ ในหลาย ๆ ส่วนสามารถแสดงผลเป็นค่าทางสถิติ (บางเรื่องไม่อาจแสดงเป็นค่าสถิติได้) ที่สามารถบอกผลได้ว่าการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญามีผลสำเร็จเป็นเช่นไร และผลของข้อมูลสถิติเหล่านั้นก็สามารถแสดงได้ว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบการดำเนินการต่าง ๆ สามารถดำเนินงานเป็นไปตามภารกิจของกฎหมายได้หรือไม่ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลในส่วนของการจัดเก็บ (ข้อมูลตามความเป็นจริง) หรือข้อมูลที่มีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ หรือบูรณาการเป็นองค์รวมทั้งกระบวนการยุติธรรมแล้ว ดังนั้น สิ่งที่ต้องทำการศึกษาวิเคราะห์ต่อคือ รายละเอียดของกฎหมายว่า ในเรื่องใด ส่วนใดบ้างที่สามารถแสดงข้อมูลสถิติได้ และอธิบายหรือพิสูจน์การทำงานในเรื่องนั้น ๆ ได้ตามทฤษฎีของวิธีพิจารณาความอาญา หรือตัวบ่งชี้ ตัวชี้วัดในเรื่องใดๆ ต่อไป ปรากฏระบบการดำเนินการตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนผังที่ 6-1 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างภารกิจในกฎหมายอาญากับการบูรณาการสถิติ

จากแผนภาพแสดงให้เห็นได้ว่า เราสามารถนำผลการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่ได้ดำเนินการไปตามหลักแนวคิดทฤษฎี บทบัญญัติของกฎหมาย ไปวิเคราะห์ว่าในการดำเนินงานที่ได้กระทำอยู่ในปัจจุบันนี้ได้รับผลสำเร็จของงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายตามภารกิจหลักของกฎหมายอาญาหรือภารกิจของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาแล้วหรือไม่ ซึ่งตัวแปรที่จะใช้อธิบายปรากฏการณ์ต่าง ๆ หรือปฏิกริยาในสังคมที่เกิดจากการใช้กระบวนการยุติธรรมตามกฎหมายคือ ผลของสถิติที่ได้จากการเก็บผลการดำเนินการตามกฎหมาย ตามความเป็นจริงจากทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ที่แสดงค่าความเป็นจริง

ซึ่งการใช้ข้อมูลสถิติเพื่อการบูรณาการในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในประเทศไทยปัจจุบันนี้หน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามภารกิจหลักของกฎหมายอาญาก็ได้มีการจัดทำกันในแต่ละหน่วยงาน ซึ่งแต่ละหน่วยงานได้ดำเนินการบูรณาการ โดยมีวิธีการจัดทำ จัดเก็บ และแสดงผลข้อมูล ที่อาจเหมือนหรือแตกต่างกัน พอสรุปได้ดังนี้

การดำเนินงานกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในปัจจุบันนี้ประเทศไทยมีองค์กรที่มีหน้าที่ดำเนินงานกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ทั้งหมด 6 หน่วยงานคือ

1. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
2. สำนักงานอัยการสูงสุด
3. ศาลยุติธรรม
4. กรมคุมประพฤติ
5. กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก
6. กรมราชทัณฑ์

โดยแต่ละหน่วยงานมีรูปแบบการนำเสนอ การเก็บรวบรวม มีการนับค่า นับจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย อัตราส่วน เป็นพื้นฐานที่แตกต่างกัน โดยทั้งนี้อาจมีการอธิบายผลเป็นกราฟชนิดต่าง ๆ เพื่อประกอบความเข้าใจ เช่น กราฟแท่ง กราฟเส้น กราฟกลม ซึ่งคณะผู้ทำวิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการจัดเก็บข้อมูลสถิติของแต่ละหน่วยงาน ดังนี้

1. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ตำรวจถือได้ว่าเป็นองค์กรเบื้องต้นของรัฐในการดำเนินคดีอาญาและตำรวจมีอำนาจหน้าที่ดำเนินคดีอาญาได้โดยอิสระ เป็นเจ้าพนักงานซึ่งกฎหมายให้มีอำนาจและหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ทำการอันเกี่ยวกับการจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมาย ซึ่งตนมีหน้าที่ต้องจับกุมหรือปราบปราม¹⁴⁰

ในการดำเนินการเจ้าพนักงานตำรวจจะมีอำนาจสืบสวนและอำนาจสอบสวน เป็นหลัก เมื่อพิจารณาจากตัวบทกฎหมายพบว่า การเข้าสู่ระบบของงานตำรวจเกิดได้ 2 ทาง คือทางที่หนึ่ง เกิดจากการที่ประชาชนมาร้องทุกข์กล่าวโทษว่ามีการกระทำความผิดทางอาญาเกิดขึ้น ทางที่สองเกิดขึ้นในกรณีความผิดซึ่งหน้าที่เจ้าพนักงานตำรวจเป็นผู้พบการกระทำความผิดนั้น ในระบบกฎหมายกำหนดให้เมื่อมีการเริ่มต้นคดีเจ้าพนักงานตำรวจต้องดำเนินการคือสืบสวนสอบสวนเพื่อหาข้อเท็จจริงและ

¹⁴⁰ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2(16).

พยานหลักฐานในดำเนินคดีกับผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด และต้องดำเนินคดีจนกว่าคดีจะออกจากระบบ โดยคดีในชั้นเจ้าพนักงานตำรวจนี้จะสามารถออกจากระบบได้จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขของบทบัญญัติกฎหมายดังนี้คือ กรณีที่หนึ่งหากพยานหลักฐานเพียงพอก็จะนำส่งพนักงานอัยการพิจารณาดำเนินคดีต่อ กรณีที่สองการปล่อยตัวเมื่อสืบสวนแล้วไม่พบพยานหลักฐานใดที่สามารถระบุหรือมีเหตุอันเชื่อได้ว่าเป็นผู้กระทำความผิด กรณีที่สาม เมื่อการดำเนินคดีสิ้นสุดด้วยเหตุการลงโทษและมีผลการดำเนินคดีอาญาระงับในชั้นเจ้าพนักงานตำรวจ เช่น การเปรียบเทียบปรับ เป็นต้น

สถิติที่น่าเสนอ

ชั้นตำรวจ

1. สถิติคดีที่รับแจ้ง (คดี/ราย)
2. สถิติคดีที่จับตัวผู้ต้องหาได้ (คดี/ราย)
3. สถิติการอนุญาต/ไม่อนุญาตให้ประกันตัว (คดี/ราย)
4. สถิติการออกหมายเรียก
5. สถิติการขอหมายอาญา แยกเป็น หมายค้น หมายจับ หมายขัง ปล่อยตัว

ชั่วคราว/ประกันตัว

6. สถิติจำนวนคดีอาญาในชั้นตำรวจ
7. สถิติการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นตำรวจ
8. สถิติการยุติคดีในชั้นตำรวจ จำแนกตามสาเหตุ
9. สถิติการเสียชีวิตระหว่างการควบคุมตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วยสาเหตุต่าง ๆ
10. สถิติคดีวิสามัญฆาตกรรม

ระบบข้อมูล

จากการศึกษาค้นคว้าและการติดต่อเพื่อขอทราบถึงการจัดเก็บข้อมูลสถิติการดำเนินงานจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ไม่ปรากฏข้อมูลเป็นรายงานประจำปี ซึ่งได้รับแจ้งว่ามีการจัดเก็บข้อมูลแต่ไม่เปิดเผยต่อสาธารณะ คงให้ติดตามได้จากระบบสารสนเทศ (Internet / Website) เท่านั้น ถ้าประสงค์จะขอข้อมูลสถิติในเชิงลึก จะต้องทำหนังสือขอรายงานสถิติต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติอย่างเป็นทางการ โดยระบุเหตุผลและวัตถุประสงค์ในการนำสถิติไปใช้ หรือกรณีประสงค์จะขอเชื่อมต่อข้อมูลกับฐานข้อมูลของตำรวจ จะต้องมาประชุมหารือและจัดทำบันทึกช่วยจำ (memorandum) เพื่อกำหนดขอบเขตการประสานความร่วมมือเป็นกรณี ๆ ไป

จากการศึกษาข้อมูล Website ของสำนักงานตำรวจพบว่า มีการจัดเก็บและแสดงข้อมูลเป็นรายเดือน โดยจำแนกตามฐานความผิด กับการรับแจ้ง การจับ และคดีเก่า โดยภาพรวม และโดยจำแนกตามสำนักงานตำรวจต่าง ๆ ในเขตกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด นอกจากนี้ที่แสดงข้อมูลมากและย้อนหลังหลายปีคือข้อมูลเกี่ยวกับตำรวจจราจร แสดงความผิดฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจราจร มีการจำแนกความเสียหาย ชนิดของรถ ฯลฯ

ประมวลผลการศึกษา

ระบบกฎหมาย บทบัญญัติกฎหมายกำหนดให้ตำรวจ ทำหน้าที่แสวงหาพยานหลักฐานใช้มาตรการต่างๆ ในทางอาญาได้หลายอย่าง เช่น การค้น การจับ การควบคุมตัว ฯลฯ มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ การขอหมาย มีความใกล้ชิดกับพยานหลักฐานทางคดีมากที่สุด โดยระบบของกฎหมายจึงมีตัวชี้วัดหลายข้อที่ต้องนำไปประยุกต์ เพื่อจัดเก็บข้อมูลสถิติต่อไป เช่น การแสวงหาพยานหลักฐานด้วยมาตรการต่างๆ ในทางอาญา ต้องมีการตรวจสอบและการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในการใช้อำนาจต่างๆ ของเจ้าพนักงานตำรวจ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินการ

ระบบข้อมูล มีการจัดเก็บข้อมูลเพื่อการใช้งานภายในสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นหลัก โดยใช้เครือข่ายฐานข้อมูลของโครงการ POLIS รวบรวมข้อมูลสถิติโดย ฝ่ายประมวลผลข้อมูล ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง โดยแบ่งข้อมูลสถิติออกเป็น 3 กลุ่มงานได้แก่

- 1) งานคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ และเหตุที่ต้องรายงานด่วน
- 2) งานสถิติคดีอาญาทั่วไป
- 3) งานสถิติคดีอุบัติเหตุจราจรทางบก

จุดแข็ง รายงานสถิติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สามารถแสดงข้อมูลสถิติองค์กรอย่างครบถ้วน ได้แก่ อัตรากำลัง ระดับชั้น งบประมาณ ในส่วนของรายงานประจำปีของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ส่วนรายงานสถิติคดีอาญาต่างๆ นั้น ต้องพึ่งพาการรายงานสถิติคดีจากกองบังคับการ และสถานีตำรวจทั่วประเทศ ผ่านเครือข่าย POLIS ซึ่งเป็นระบบการบันทึกข้อมูลอัตโนมัติ หรือ Client Server ทำให้มีประสิทธิภาพในการเก็บรวบรวมสถิติเพื่อการใช้งานในหน่วยงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นอย่างดี นอกจากนี้ในรายงานยังจัดทำข้อมูลตามปีงบประมาณและตามปีปฏิทิน อีกทั้งมีการแสดงสถิติเปรียบเทียบย้อนหลังกว่า 5 ปี ทำให้เห็นปรากฏการณ์สถานการณ์คดีต่างๆ ที่เกิดความเปลี่ยนแปลง

สิ่งที่ไม่ได้แสดง สถิติคดีอาญาของหน่วยงานอื่น เช่น ของศาลยุติธรรม และสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อการเปรียบเทียบ เนื่องจากระบบ POLIS มิได้เชื่อมต่อกับเครือข่ายของหน่วยงานอื่นโดยตรง นอกจากนี้ สิ่งที่ไม่ได้แสดง ได้แก่ ข้อมูลตามตัวชี้วัดของกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาทั้งหมด

จุดอ่อน ระบบเครือข่ายการเก็บรวบรวมการรายงานสถิติอัตโนมัติหรือระบบ POLIS มีต้นทุนที่สูง ต้องอาศัยการสนับสนุนในเรื่องบุคลากรและอุปกรณ์เครือข่ายจากหน่วยงานภายนอก ด้วยเหตุนี้ หากหน่วยงานอื่นประสงค์จะเชื่อมต่อข้อมูลกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อาจต้องมาทำบันทึกความร่วมมือระหว่างหน่วยงานด้านบุคลากรและงบประมาณ เพื่อทำให้โครงการเชื่อมต่อข้อมูลสามารถทำได้

2. สำนักงานอัยการสูงสุด

การจัดทำรายงานสถิติคดีของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศ สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการสูงสุด เป็นผู้ดำเนินการรวบรวมและจัดทำรายงานประจำปี ในรายงานนำเสนอข้อมูลเป็นส่วน ๆ ดังนี้

1. การแบ่งส่วนราชการ
2. อัตรากำลัง
3. งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
4. ผลการดำเนินงาน
5. สถิติคดีตามปีงบประมาณ

ประมวลผลการศึกษา

ระบบกฎหมาย สถิติที่แสดงสามารถฉายภาพองค์กรอัยการให้เห็นถึงความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และเป็นประชาธิปไตยตามหลักกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่ดี กล่าวคือ รายงานของอัยการแจกแจงข้อมูลขององค์กร ตั้งแต่การแบ่งส่วนราชการ อัตรากำลัง งบประมาณ ผลการดำเนินการต่าง ๆ แม้กระทั่งงานนอกงบประมาณ สถิติคดีตามปีงบประมาณ และสถิติคดีปฏิทิน สถิติเปรียบเทียบ และสถิติอื่น ๆ มีความชัดเจนที่เพียงพอต่อการตรวจสอบได้ Accountability จากหน่วยงานภายนอกและประชาชน เห็นได้จากผลการแพ้หรือชนะในการดำเนินคดี ซึ่งอาจเป็นผลเสียต่อประสิทธิภาพของการทำงานได้ แต่สำนักงานอัยการสูงสุดก็ได้แสดงข้อมูล โดยเฉพาะข้อมูลสถิติเปรียบเทียบของสำนักงานอัยการสูงสุดทำได้ครบถ้วนสมบูรณ์

สถิติที่น่าสนใจ

1. สถิติการรับสำนวนฟ้อง (คดี/ราย)
2. สถิติการสั่งฟ้องและสั่งไม่ฟ้อง (คดี/ราย)
3. สถิติคดีที่อัยการสั่งให้พนักงานสอบสวนทำสำนวนมาใหม่หรือแจ้งให้หาพยานหลักฐานเพิ่มเติม
4. สถิติการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นอัยการ
5. สถิติจำนวนคดีที่มีการใช้มาตรการทางเลือก
6. สถิติจำนวนคดีที่สั่งฟ้อง/ไม่ฟ้อง โดยอัยการสูงสุด
7. สถิติผลการดำเนินคดีอาญาของอัยการ

ระบบข้อมูล จากรายงานฯ พบว่ามีการจัดระบบการเก็บรวบรวมข้อมูลตามกฎหมายที่ค่อนข้างละเอียดทั้งในการเข้าสู่ระบบและการออกจากระบบของงานอัยการ ซึ่งเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย มีการจำแนกข้อมูลตามฐานความผิด เช่นเดียวกับของศาล มีการแสดงข้อมูลที่เชื่อมต่อการทำงานตามระบบกฎหมายแสดงออกมาเป็นข้อมูลในระบบสถิติได้อย่างดี เช่น สถิติเรื่องการใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย (พบเฉพาะรายงานของอัยการ) ซึ่งเป็นไปตามตัวชี้วัดในหลักการตรวจสอบการดำเนินการตามกฎหมายระหว่างองค์กร

จุดแข็ง แสดงข้อมูลสถิติองค์กรอย่างครบถ้วน ได้แก่ อัตรากำลัง ระดับชั้น งบประมาณ ผลงานในส่วนอื่น ๆ นอกจากนั้นในรายงานยังจัดทำข้อมูลตามปีงบประมาณและตามปีปฏิทิน อีกทั้งมีการแสดงสถิติเปรียบเทียบย้อนหลังกว่า 5 ปี ทำให้เห็นปรากฏการณ์สถานการณ์คดีต่างๆ ที่เกิดความเปลี่ยนแปลง

สิ่งที่ข้อมูลไม่ได้แสดง ระยะเวลาในการดำเนินการตามกฎหมาย ซึ่งเป็นสาระสำคัญและเป็นส่วนที่มีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

จุดอ่อน รายงานล่าช้า ตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นมา ไม่มีการแสดงข้อมูลรายละเอียดดังที่ปรากฏข้างต้นอีก จากการสัมภาษณ์พบว่า สำนักงานอัยการสูงสุดมีข้อมูลครบถ้วนในรูปแบบรายงานกระดาษแต่ไม่สามารถจัดทำรายงานสถิติประจำปีแสดงสู่สาธารณะได้ เนื่องจากระบบฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่เก็บรวบรวมสถิติจากสำนักงานอัยการทั่วประเทศเสียหายทั้งระบบมา ตั้งแต่ปี พ.ศ.2548 ขณะนี้กำลังดำเนินการสร้างฐานข้อมูลใหม่ เมื่อใดที่ระบบฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ได้รับการพัฒนาจนเสร็จสมบูรณ์แล้ว จึงจะสามารถจัดทำรายงานสถิติประจำปีได้ตามปกติ

3. สำนักงานศาลยุติธรรม

สำนักงานศาลยุติธรรม จัดทำรายงานสถิติคดีศาลทั่วราชอาณาจักรโดยสำนักงานแผนงานและงบประมาณ ฝ่ายระบบข้อมูลและสถิติ ซึ่งจะทำหน้าที่เก็บรวบรวมสถิติการทำงานขององค์กรศาลทั้งหมดกล่าวคือ ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกา

ผลจากการศึกษาวิเคราะห์รายงานสถิติคดีศาลทั่วราชอาณาจักร ของสำนักงานศาลยุติธรรมพบว่า มีการนำเสนอรายงานสถิติคดีของศาลทั่วราชอาณาจักร จัดพิมพ์เป็นเอกสารรายงานทุกปี โดยสรุปข้อมูลและจัดทำรายละเอียดต่างๆ ทางสถิติของศาลฎีกา ศาลอุทธรณ์ และศาลอุทธรณ์ภาค 1-9 ศาลชั้นต้น ทั่วราชอาณาจักร ศาลแรงงานกลางและศาลแรงงานภาค ศาลภาษีอากรกลาง ศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางและศาลล้มละลายกลาง ตลอดจนงานดำเนินงานอื่นที่น่าสนใจ

ประมวลผลการศึกษา

ระบบกฎหมาย ในส่วนนี้การดำเนินคดีของศาลอาญาจะเป็นไปตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเป็นหลัก ซึ่งในขั้นนี้ปรากฏตัวชี้วัดค่อนข้างมาก ได้แก่ การตรวจสอบระหว่างองค์กร เช่นในเรื่องการใช้อำนาจศาลอนุมัติหมายอาญาต่างๆ อำนาจการพิจารณาพิพากษา ระยะเวลาในการดำเนินคดีในศาลชั้นต้น ประสิทธิภาพของศาลในการดำเนินการตามกฎหมายต่างๆ คำสั่งระหว่างพิจารณาที่มีผลต่อหลักประกันในทางอาญา

สถิติที่น่าสนใจ

1. บัญชีคนที่ศาลพิพากษาลงโทษทั่วประเทศ
2. บัญชีความอาญาอุทธรณ์ ทั่วประเทศ
3. บัญชีความอาญาฎีกาทั่วประเทศ
4. บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา(เว้นแต่คดีเปรียบเทียบ) ทั่วประเทศ

5. บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบ) ทั่วประเทศ
6. บัญชีความอาญาไม่ปรากฏผู้กระทำความผิด ทั่วประเทศ
7. บัญชีความอาญาที่พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องแต่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ว่าราชการจังหวัดมีความเห็นแย้ง
8. บัญชีความอาญาที่แก้ต่างทั่วประเทศ
9. สถิติที่ใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยในชั้นพนักงานอัยการและสถิติที่ใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยในชั้นศาล
10. สถิติที่ใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยในชั้นศาลและสถิติที่ใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยในชั้นศาล

ระบบข้อมูล ข้อมูลที่แสดงเป็นผลมาจากการปฏิบัติตามกฎหมาย ตั้งแต่การเริ่มเข้าสู่ระบบศาลในรูปแบบของจำนวน ร้อยละ มีการจำแนกตามลักษณะต่างๆ เช่น การจำแนกตามฐานความผิด มีการแสดงรายละเอียดของแต่ละภาคและแต่ละศาล มีการจัดข้อหาสูงสุด 5 อันดับ มีการจัดทำข้อมูลการออกจากระบบศาล กล่าวคือ มีการแสดงข้อมูลสถิติจำนวนจำเลยที่ศาลชั้นต้นตัดสินลงโทษในประเภทต่างๆ ในชั้นอุทธรณ์ฎีกา มีการแสดงผลคำพิพากษา ยืน ยก กลับ แก้ ย้อน ถอนฟ้อง ซึ่งตรงกับระบบกฎหมาย

สิ่งที่ระบบข้อมูลไม่แสดง ได้แก่

1. ข้อมูลการอนุมัติหมายอาญาต่างๆ
2. ระยะเวลาการดำเนินคดีในศาลชั้นอุทธรณ์
3. การดำเนินการบางมาตรการ เช่น การสั่งเกี่ยวกับวิธีการเพื่อความปลอดภัย

จุดแข็ง สถิติของสำนักงานศาลยุติธรรมแสดงข้อมูลสถิติองค์กรอย่างครบถ้วน ได้แก่ อัตรากำลัง ระดับชั้น งบประมาณ ผลงานในส่วนอื่นๆ นอกจากนั้นในรายงานยังจัดทำข้อมูลตามปีงบประมาณและตามปีปฏิทิน อีกทั้งมีการแสดงสถิติเปรียบเทียบย้อนหลังกว่า 5 ปี ทำให้เห็นปรากฏการณ์สถานการณ์คดีต่างๆ ที่เกิดความเปลี่ยนแปลง และใช้ระบบการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติจากศาลยุติธรรมทั่วประเทศทั้งสองวิธี ได้แก่ ระบบอัตโนมัติ หรือ Client Server Database และระบบ Manual คือการส่งรายงานเป็นกระดาษตาราง Microsoft Excel

สิ่งที่ข้อมูลไม่ได้แสดง ระยะเวลาในการดำเนินการตามกฎหมาย ซึ่งเป็นสาระสำคัญและเป็นส่วนที่มีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

จุดอ่อน ไม่มี

4. กรมคุมประพฤติ

การคุมประพฤติเป็นงานที่อยู่ในสังกัดกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม เป็นส่วนที่ต่อเชื่อมกับหน่วยงานหลักในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา มีภารกิจตามกฎหมายในการสืบเสาะและพินิจจำเลย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 และกฎหมายอื่นๆ ด้วย เช่น นักโทษเด็ดขาดใน

กรณีพักการลงโทษ/ลดวันต้องโทษ หรือตาม พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545

สถิติที่นำเสนอ

กรมคุมประพฤติมีการจัดเก็บรายงานสถิติคดีใน 2 ส่วน ได้แก่

- 1) สถิติคดีสืบเสาะสอดส่อง แบ่งเป็น คุมประพฤติผู้ใหญ่ คุมประพฤติเด็กและเยาวชน พักการลงโทษและลดวันต้องโทษ ที่มาจากงานราชทัณฑ์
- 2) สถิติการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545

ส่วนสถิติอย่างอื่นที่กรมคุมประพฤติจัดทำ ได้แก่

- 1) สถิติผู้ถูกคุมประพฤติแทนการลงโทษ
- 2) สถิติผู้ถูกคุมประพฤติหลังปล่อย
- 3) สถิติจำนวนผู้ผิดเงื่อนไขการคุมประพฤติ
- 4) สถิติจำนวนผู้พ้นคุมประพฤติด้วยดี
- 5) สถิติคดีสืบเสาะ

ประมวลผลการศึกษา

ระบบกฎหมาย ตามลักษณะของงานคุมประพฤติ เป็นส่วนที่กฎหมายสร้างขึ้นมาเพื่อเป็นมาตรการรองรับการดำเนินการจากหน่วยงานศาล กล่าวคือ ทำงานสืบเสาะและพินิจ งานควบคุมและสอดส่อง ในการคุมประพฤติผู้ใหญ่ เด็กและเยาวชน คนที่ได้รับการพักการลงโทษ/ลดวันต้องโทษ และตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 ซึ่งระบบของกฎหมายก็ทำงานเชื่อมต่อกันในทางกฎหมาย ตัวชี้วัดจึงมีในเรื่องของสถานการณ์ปริมาณคดี จำนวนที่แสดงการปฏิบัติตามเงื่อนไข และการผิดเงื่อนไข

ระบบข้อมูล โดยภาพรวมจะแสดงสถิติการเข้าสู่ระบบการคุมประพฤติและการออกจากระบบการคุมประพฤติ ในส่วนแรกจะแสดงผลสถิติในภาพรวมในด้านต่างๆ ของงานก่อน มีการจำแนกพื้นที่เป็นส่วนกลางและส่วนภูมิภาค การจำแนกตามกลุ่มภารกิจ หรือตามกฎหมาย แสดงสถิติเป็นจำนวนเต็ม และค่าเฉลี่ย บอกปริมาณการเพิ่มขึ้นหรือลดลงด้วย และส่วนสุดท้ายจะเป็นผลการคุมประพฤติ ซึ่งคือข้อมูลส่วนที่ออกจากระบบคุมประพฤติตามกฎหมาย ส่วนข้อมูลรายละเอียดมีการแจกแจงสถิติการสืบเสาะและสถิติการสอดส่องต่างๆ ต่อสำนักงานส่วนหรือจังหวัดต่างๆ และจำแนกตามฐานความผิด และตารางแสดงการจำแนกฐานความผิดกับสำนักงานหรือจังหวัดต่างๆ ที่มีการทำงานคุมประพฤติทั้ง 9 ภาค ตลอดทั้งสถิติตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545

จุดแข็ง รายงานสถิติของกรมคุมประพฤติแสดงข้อมูลสถิติองค์กรอย่างครบถ้วน ได้แก่ อัตรากำลัง ระดับชั้น งบประมาณ ผลงานในส่วนอื่น ๆ นอกจากนั้นในรายงานยังจัดทำข้อมูลตามปีงบประมาณและตามปีปฏิทิน อีกทั้งมีการแสดงสถิติเปรียบเทียบกับย้อนหลังจากปัจจุบัน 2 ปี ทำให้เห็นปรากฏการณ์สถานการณ์คดีต่างๆ ที่เกิดความเปลี่ยนแปลง

สิ่งที่ไม่ได้แสดง ในรายงานไม่มีการแสดงข้อมูลสถิติองค์กรทุกชนิด

จุดอ่อน ระบบเครือข่ายการเก็บรวบรวมการรายงานสถิติจากเรือนจำทั่วประเทศยังไม่เป็นระบบ Client Server หรือระบบอัตโนมัติ ยังอาศัยการรายงานผ่านเอกสารกระดาษ หรือไฟล์ Microsoft Excel อยู่ รองบประมาณและบุคลากรในการพัฒนาระบบให้ทันสมัยต่อไป

5. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

งานในส่วนของการพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน อยู่ในอำนาจของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สังกัดกระทรวงยุติธรรม รับผิดชอบตามกฎหมายในคดีอาญาและคดีครอบครัว¹⁴¹

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน โดยสำนักงานพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน ได้จัดทำรายงานสถิติ ซึ่งตีพิมพ์เผยแพร่เป็นรายปี โดยเป็นรายงานที่ทำการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในการดำเนินคดีทั้งคดีครอบครัวและคดีอาญาเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด โดยหน่วยงานในสังกัดทั่วประเทศทั้งสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จำนวน 76 แห่ง และศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จำนวน 17 แห่ง นำมาประมวลผลข้อมูลเป็นภาพรวมทั้งประเทศ โดยมีการจัดทำรายงานเป็น 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 จัดทำเป็นรายงานการดำเนินงานของรัฐต่อสาธารณชนรายปีขึ้น ในรายงานฉบับนี้ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ข้อมูลภาพรวมของหน่วยงาน ส่วนที่ 2 ผลการปฏิบัติราชการ ส่วนที่ 3 รายงานการเงินส่วนราชการ และส่วนที่ 4 เรื่องอื่นๆ ส่วนฉบับที่สองแสดง อัตรากำลัง งบประมาณต่างๆ และสถิติบางส่วน

ประมวลผลการศึกษา

ระบบกฎหมาย เป็นส่วนเชื่อมต่อที่เดินคู่ขนานไปกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ซึ่งมีการปฏิบัติงานดูแลเด็กและเยาวชนโดยเฉพาะ เพื่อคุ้มครองเด็กและเยาวชนเป็นกรณีพิเศษ ดำเนินการโดยสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ซึ่งในเนื้อหาหลักประกันสิทธิและเสรีภาพของเด็กและเยาวชนที่เป็นหลักประกันที่ต้องได้รับความคุ้มครอง หลายมาตรการทางกฎหมายสามารถแสดงออกมาเป็นค่าสถิติได้

สถิติที่น่าสนใจ

1. สถิติจำนวนเด็กและเยาวชนในสถานแรกรับ
2. สถิติจำนวนเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกอบรม
3. สถิติการปล่อยตัวตามกำหนดหรือก่อนกำหนด จำแนกตามสาเหตุ
4. สถิติเด็กและเยาวชนเจ็บป่วยรุนแรง
5. สถิติการทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายระหว่างเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัว
6. สถิติคดีที่ใช้การประชุมกลุ่มครอบครัว

ระบบข้อมูล เป็นการแสดงข้อมูลในการเข้าสู่ระบบของการพินิจและคุ้มครองเด็ก และส่วนของการออกจากระบบด้วย กฎหมายเกี่ยวกับการพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีส่วนเกี่ยวข้องกับ

¹⁴¹ หมวด 3 พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2534

การดำเนินคดีและมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน ดังนั้นถ้ามองในด้านระบบข้อมูลน่าจะมีการจัดเก็บข้อมูลในการใช้มาตรการต่าง ๆ ตามกฎหมายเพิ่ม เช่น เรื่องของระยะเวลาที่อยู่ในความควบคุมของสถานพินิจ ระยะเวลาดำเนินคดีกับเด็กและเยาวชน การได้รับความช่วยเหลือหรือการตรวจสอบจากองค์กร ภายนอก ฯลฯ ส่วนของสถิติองค์กรมีการแสดงอัตรากำลัง งบประมาณ จำนวนหน่วยงาน เช่นเดียวกับรายงานของสำนักงานอัยการสูงสุด

จุดแข็ง รายงานสถิติของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีการแสดงข้อมูลสถิติองค์กรอย่างครบถ้วน ได้แก่ อัตรากำลัง ระดับชั้น งบประมาณ ผลงานในส่วนอื่น ๆ และมีการทำรายงานประจำปีออกเป็น 2 ฉบับ ได้แก่ รายงานผลดำเนินงานประจำปี ซึ่งมีสถิติเรื่องอัตรากำลังพลและงบประมาณ และรายงานสถิติประจำปีงบประมาณ ซึ่งรายงานสถิติคดีอาญาที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมพินิจฯ นอกจากนั้นในรายงานยังจัดทำข้อมูลตามปีงบประมาณและตามปีปฏิทิน อีกทั้งมีการแสดงสถิติเปรียบเทียบย้อนหลังกว่า 5 ปี ทำให้เห็นปรากฏการณ์สถานการณ์คดีต่างๆ ที่เกิดความเปลี่ยนแปลง

จุดอ่อน กรมพินิจฯ ยังขาดบุคลากรที่มารับผิดชอบเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์สถิติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกรมพินิจฯ อีกมาก รวมทั้งมีงบประมาณที่จำกัด แม้ว่าจะใช้ระบบ Client Server Database ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว แต่ยังต้องการบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญมาใช้ระบบ เพื่อให้การทำงานในการจัดทำสถิติของกรมพินิจฯ รวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

6. กรมราชทัณฑ์

กรมราชทัณฑ์ได้จัดให้มีการดำเนินการรวบรวมสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ โดยศูนย์ทะเบียนประวัติผู้ต้องขัง กองแผนงาน ซึ่งมีหน้าที่รวบรวมสถิติของผู้ต้องขังจากเรือนจำ/ทัณฑสถานทั่วประเทศ โดยใช้แบบการรายงานสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ รท 102 ก. และแบบการรายงานสถิติผู้ต้องขังทั่วประเทศ รท.103 (ตามคู่มือเจ้าพนักงานทะเบียนเรือนจำ ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2516)

กรมราชทัณฑ์ได้จัดทำรายงานการดำเนินของราชทัณฑ์ต่อสาธารณะรายปี จัดทำเป็นปีงบประมาณ ซึ่งตามกฎหมายแล้ว บุคคลจะเข้าสู่เรือนจำ มีผู้ต้องขัง 2 ลักษณะใหญ่ๆ คือ นักโทษเด็ดขาดกับผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี เป็นการทำงานร่วมกันของกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กับพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ.2479

ข้อมูลตามรายงานส่วนแรกจะมุ่งเน้นการรายงานในด้านต่างๆ โดยมีการสอดแทรกข้อมูลสถิติ ผสมผสานกันไป เช่น อัตรากำลัง งบประมาณต่างๆ ไม่เน้นการแสดงผลตามตัวชี้วัดตามกฎหมาย จะแสดงผลเฉพาะที่ผู้จัดทำเห็นว่าจำเป็นเช่นที่ปรากฏ

สถิติที่น่าสนใจ

1. สถิติผู้ต้องขังระหว่างพิจารณา
2. สถิตินักโทษเด็ดขาด
3. สถิติผู้พ้นโทษตามกำหนดเวลา
4. สถิติผู้พ้นโทษก่อนกำหนด
5. สถิติจำนวนผู้ได้รับพระราชทานอภัยโทษ

6. สถิติผู้ต้องขังที่จบการศึกษาขณะต้องโทษ จำแนกตามระดับการศึกษา
 7. สถิติผู้ต้องขังเจ็บป่วยรุนแรง
 8. สถิติผู้ต้องขังเสียชีวิตในเรือนจำ หรือระหว่างการควบคุมของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์
 9. สถิติจำนวนผู้ต้องขังที่กระทำผิดอาญาในเรือนจำ
 10. สถิติจำนวนผู้ถูกกักขังแทนค่าปรับ
- ส่วนข้อมูลสถิติด้านอื่น ๆ ที่ควรปรากฏในรายงานสถิติคดีอาญาด้วย มีดังนี้
1. สถิติคดีอาญาของสำนักงาน ป.ป.ง. จำแนกตามประเภทความผิด
 2. สถิติคดีทุจริตจากสำนักงาน ป.ป.ช.
 3. สถิติคดีทุจริตจากสำนักงาน ป.ป.ท.
 4. สถิติคดียาเสพติดจากสำนักงาน ป.ป.ส.
 5. สถิติคดีตามอำนาจหน้าที่ของ สตม.
 6. สถิติคดีสรรพสามิต
 7. สถิติคดีศุลกากร
 8. สถิติคดีตามพระราชบัญญัติเกี่ยวกับป่าไม้ สัตว์ป่า และทรัพยากรธรรมชาติ
 9. สถิติคดีพิเศษตามพระราชบัญญัติสอบสวนคดีพิเศษ

ประมวลผลการศึกษา

ระบบกฎหมาย จะเป็นการเชื่อมต่อบริบทของกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากับพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2479 และกฎหมายฝ่ายบริหารอื่น ๆ ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ สภาพของกฎหมายมุ่งควบคุมตัวและการแก้ไขฟื้นฟู ตัวชีวิตจึงเป็นไปในทางหลักประกันในทางอาญาในเรื่องสิทธิและเสรีภาพของประชาชน และการตรวจสอบการทำงานภายในหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเป็นส่วนมาก รายงานมุ่งเน้นการอธิบาย การปฏิบัติการณ์ต่าง ๆ มากกว่าการนำเสนอเป็นสถิติ

ระบบข้อมูล แสดงข้อมูลสถิติมุ่งเน้นสถิติองค์กรอย่างละเอียดครบถ้วน ได้แก่ อัตรากำลังระดับชั้น ประเภทของบุคลากร งบประมาณ จัดแสดงงบการเงิน และผลงานในส่วนอื่น ๆ ส่วนระบบสถิติในทางกฎหมายจะแสดงจำนวนคนที่เข้าสู่ระบบของงานราชทัณฑ์ จำแนกตามเพศ ลักษณะความผิด กำหนดโทษ จำนวนครั้งที่ต้องโทษ อายุ สัญชาติ สำหรับการออกจากระบบราชทัณฑ์จะแสดงข้อมูลการพักการลงโทษผู้ต้องขัง

จุดแข็ง รายงานสถิติของกรมราชทัณฑ์แสดงข้อมูลสถิติองค์กรอย่างครบถ้วน ได้แก่ อัตรากำลัง ระดับชั้น งบประมาณ ผลงานในส่วนอื่น ๆ นอกจากนั้นในรายงานยังจัดทำข้อมูลตามปีงบประมาณและตามปีปฏิทิน อีกทั้งมีการแสดงสถิติเปรียบเทียบย้อนหลังกว่า 5 ปี ทำให้เห็นปรากฏการณ์สถานการณ์คดีต่าง ๆ ที่เกิดความเปลี่ยนแปลง

สิ่งที่ไม่ได้แสดง สถิติผู้ต้องขังตายในเรือนจำ การหลบหนีที่คุมขัง การลดวันต้องโทษ การปล่อยตัวตามกำหนดเวลา

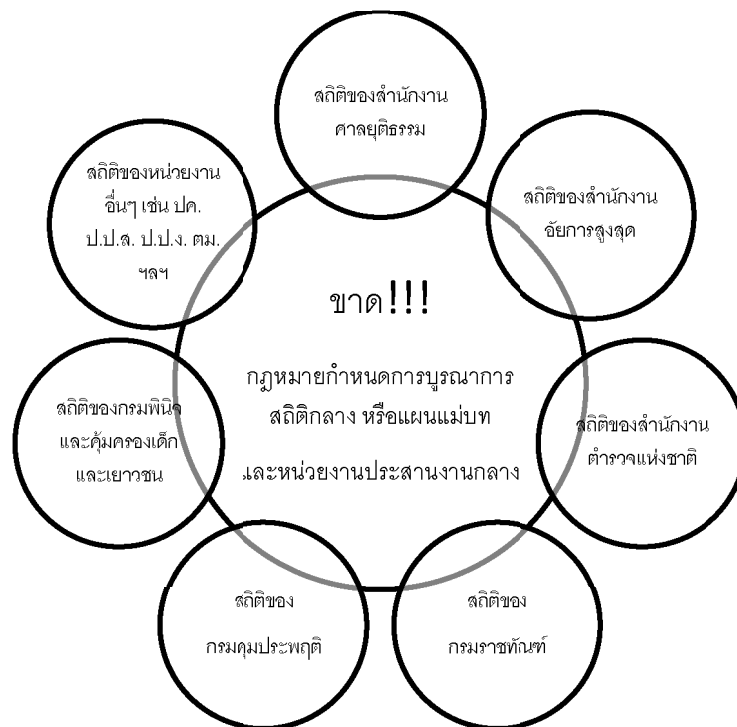
สิ่งที่ควรแสดงเพิ่ม สถิติที่มีกฎหมายบัญญัติที่มีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพ เช่น ในเรื่อง การปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง การลงโทษทางวินัยผู้ต้องขังกระทำผิดในเรือนจำ การร้องเรียนในเรื่องต่าง ๆ

จำนวนผู้ต้องขังต่อจำนวนเจ้าหน้าที่ต้องประมาณ รายได้จากการทำงานของผู้ต้องขัง โรคภัย การรักษาพยาบาล เป็นต้น

จุดอ่อน ระบบเครือข่ายการเก็บรวบรวมการรายงานสถิติจากเรือนจำทั่วประเทศยังไม่เป็นระบบ Client Server หรือระบบอัตโนมัติ ยังอาศัยการรายงานผ่านเอกสารกระดาษ หรือไฟล์ Microsoft Excel อยู่ รองประมาณและบุคลากรในการพัฒนาระบบให้ทันสมัยต่อไป

จากการศึกษาประสิทธิภาพของการบูรณาการสถิติของทั้ง 6 หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในประเทศไทย ผลปรากฏตามแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 6-2 อุปสรรคต่อประสิทธิภาพในการบูรณาการสถิติของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

จากแผนผังดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า แต่ละหน่วยงานต่างมีกระบวนการจัดทำรายงานสถิติข้อมูลประจำปี หรือประจำปีงบประมาณ และรายงานผลการดำเนินงานประจำปีซึ่งปรากฏข้อมูลเกี่ยวกับอัตรากำลังพลและงบประมาณทุกหน่วยงาน แต่สิ่งที่แตกต่างกันได้แก่ ศักยภาพด้านกำลังพล งบประมาณ องค์ความรู้ และการให้ความสำคัญขององค์กรต่อหน่วยงานที่ปฏิบัติหน้าที่ในการบูรณาการสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่ไม่เท่ากัน และการจำแนกประเภทของข้อมูลสถิติของแต่ละหน่วยงานเก็บรวบรวมที่ต่างกันอย่างคนละคนต่างทำ โดยมีได้มีการทำความร่วมมือเป็นการเฉพาะ ทำให้ข้อมูลประเภทเดียวกันที่แต่ละหน่วยงานเก็บรวบรวมมีความแตกต่างกัน ทั้งจำนวนยอดรวม และแนวคิดทฤษฎีในการเก็บข้อมูล ดังตัวอย่าง สถิติคดีอาญาชั้นสอบสวน สถิติคดีที่ขึ้นสู่ศาล รวมทั้งสถิติคดีที่เสร็จสิ้น รายงานสถิติเหล่านี้ของตำรวจ อัยการ และศาล อาจไม่ตรงกัน เพราะมีวิธีการเก็บและการนับที่ไม่เหมือนกัน แต่หน่วยงานที่เก็บรวบรวมสถิติหลังจากที่คดีเสร็จสิ้นแล้ว ได้แก่ กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน นั้นอาจเนื่องมาจากว่าแต่ละหน่วยงานต่างมีลักษณะงานที่ต้องดำเนินการเกี่ยวกับบุคคลที่หลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการพิจารณาตัดสินคดีที่แตกต่าง

กัน จึงทำให้การจัดเก็บข้อมูลสถิติเป็นข้อมูลที่แตกต่างกันออกไป ข้อมูลจึงแยกออกไปต่างหากจากกัน จึงไม่มีความจำเป็นต้องเปรียบเทียบความตรงกันของข้อมูลระหว่างหน่วยงานเท่าใดนัก

อย่างไรก็ดี สิ่งที่ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมพึงกระทำ ได้แก่ การแสวงหา มาตรการร่วมกัน ในการประสานความร่วมมือด้านข้อมูลสถิติ และการปฏิบัติงานด้านการเก็บรวบรวม รายงานสถิติ โดยควรมีกฎหมายแม่บทเช่นเดียวกับการบูรณาการสถิติในต่างประเทศที่ได้นำเสนอใน งานวิจัย เพื่อกำหนดให้ทุกหน่วยงานประสานความร่วมมือ และร่วมกันทำงานในการเชื่อมต่อข้อมูล และ พัฒนาคุณภาพในการจัดทำรายงานสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาร่วมกันได้อย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนั้น แต่ละหน่วยงานควรจัดทำระบบเครือข่ายเพื่อการเผยแพร่สถิติเพื่อให้ประชาชนสามารถ เข้าถึงได้ และเพื่อเป็นประโยชน์ในการคุ้มครองสิทธิของประชาชน และเป็นมาตรการตรวจสอบการ ทำงานด้านการบูรณาการสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาจากภาคประชาชนด้วย

6.2 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะของคณะผู้วิจัยเพื่อการพัฒนากระบวนการบูรณาการสถิติคดีอาญาจาก การศึกษาในงานวิจัยฉบับนี้ ขอนำเสนอเป็นสามส่วน ได้แก่ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำข้อมูลสถิติ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการ และข้อเสนอแนะอื่น ๆ

6.2.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำข้อมูลสถิติ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำข้อมูลสถิติ แสดงให้เห็นถึงรูปแบบและประเภทของสถิติ คดีอาญาของแต่ละหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ที่ควรได้รับการพัฒนาให้เกิดการบูรณาการสถิติ คดีอาญาที่ดียิ่งขึ้น ผลเป็นดังนี้

6.2.1.1 สถิติขั้นต้นสำรวจ

ประเภทสถิติคดีอาญาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่จัดเก็บปัจจุบันมีความครบถ้วน ครอบคลุมฐานความผิดอาญาตามประมวลกฎหมายอาญาดีอยู่แล้ว สถิติที่ยังไม่ปรากฏแต่สามารถที่จะ ทำเพิ่มเติมได้ ได้แก่ สถิติแนวโน้มปริมาณคดี สถิติเหยื่ออาชญากรรม และสถิติการยุติคดีในชั้นพนักงาน สอบสวน)

และสถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจที่ควรจะต้องทำเพิ่ม ได้แก่

1. สถิติคดีที่รับแจ้ง (คดี/ราย)
2. สถิติคดีที่จับตัวผู้ต้องหาได้ (คดี/ราย)
3. สถิติการอนุญาต/ไม่อนุญาตให้ประกันตัว (คดี/ราย)
4. สถิติการออกหมายเรียก
5. สถิติการขอหมายอาญา แยกเป็น หมายค้น หมายจับ หมายขัง ปลปล่อยตัวชั่วคราว/ประกันตัว
6. สถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจ
7. สถิติการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นตำรวจ
8. สถิติการยุติคดีในชั้นตำรวจ จำแนกตามสาเหตุ
9. สถิติการเสียชีวิตระหว่างการควบคุมตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วยสาเหตุต่าง ๆ

10. สถิติคดีวิสามัญฆาตกรรม

6.2.1.2 สถิติชั้นอัยการ

สถิติคดีอาญาของสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นสถิติคดีอาญาที่มีความสมบูรณ์ครบทุกประเภทแห่งคดีอาญาอยู่แล้ว ไม่มีประเภทสถิติใดที่ต้องทำเพิ่มเติม

6.2.1.3 สถิติชั้นศาลยุติธรรม

สถิติคดีอาญาของสำนักงานศาลยุติธรรม เป็นสถิติคดีอาญาที่มีความสมบูรณ์ครบทุกประเภทแห่งคดีอาญาอยู่แล้ว ไม่มีประเภทสถิติใดที่ต้องทำเพิ่มเติม

6.2.1.4 สถิติชั้นราชทัณฑ์

สถิติคดีอาญาของกรมราชทัณฑ์ เป็นสถิติคดีอาญาที่สมบูรณ์ และปรากฏในรายงานสถิติประจำปีของกรมราชทัณฑ์อยู่แล้ว แต่สามารถมีการจัดเก็บสถิติคดีอาญาเพิ่มเติมตามแบบอย่างของสมุดปกขาว (White Paper) ของกระทรวงยุติธรรมประเทศญี่ปุ่นได้ ดังต่อไปนี้

1 สถิติจำนวนและแนวโน้มของผู้ต้องขังในทัณฑสถานต่าง ๆ ของรัฐ

- 1) อัตราความหนาแน่นของทัณฑสถาน
- 2) แนวโน้มจำนวนผู้ต้องขังในแต่ละวัน
- 3) แนวโน้มการรับผู้ต้องขังรายใหม่
- 4) แนวโน้มลักษณะของผู้ต้องขัง
- 5) สถิติผู้ที่กระทำความผิดซ้ำและหวนกลับมาเรือนจำอีก

2 สถิติเกี่ยวกับการดูแลผู้ต้องขัง

- 1) การดูแลโดยทั่วไป
- 2) การทำงานในคุก
- 3) การอบรมให้การศึกษา
- 4) การให้ความช่วยเหลือด้านสาธารณสุข
- 5) มาตรการรักษาความปลอดภัย
- 6) ระบบสวัสดิภาพผู้ต้องขัง
- 7) การได้รับความร่วมมือจากอาสาสมัครภายนอก

3 มาตรการต่อผู้ต้องขังในความผิดครั้งแรก

4 มาตรการต่อผู้ต้องขังที่อยู่ในสถานควบคุมสตรี

ส่วนสถิติคดีอาญาที่สามารถจัดทำตามแบบอย่างของสหรัฐอเมริกา ได้แก่

1. จำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับโทษประหารชีวิตจำแนกตามเผ่าพันธุ์ (Prisoners under sentence of death by race)
2. จำนวนผู้ต้องขังที่ถูกประหารชีวิตตามคำพิพากษา (Executions)
3. อัตราการฆ่าตัวตายและการฆ่าผู้อื่นในเรือนจำ (Suicide and homicide rates)

6.1.2.5 กรมคุมประพฤติ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

สถิติคดีอาญาของกรมคุมประพฤติและกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เป็นสถิติคดีอาญาที่มีความสมบูรณ์อยู่แล้ว แต่สามารถจัดทำประเภทสถิติบางประการเพิ่มเติมได้อีก ตามแบบอย่างของสมุดปกขาว ของประเทศญี่ปุ่น ได้แก่ สถิติผู้ต้องขังกระทำความผิดในระหว่างอยู่ในเรือนจำ สถานกักกัน และโรงเรียนดัดสันดาน จำแนกตามประเภทคดี

6.2.1.6 สถิติคดีอาญาอื่น ๆ

(1) สถิติเกี่ยวกับเหยื่ออาชญากรรม นำแนวคิดมาจาก White Paper ของประเทศญี่ปุ่น ดังนี้

1. สถิติความเสียหายต่อเหยื่ออาชญากรรม

- 1) จำนวนเหยื่ออาชญากรรม
- 2) จำนวนเหยื่ออาชญากรรมที่ถึงแก่ความตาย
- 3) ความเสียหายแก่ทรัพย์สิน
- 4) จำนวนเหยื่ออาชญากรรมจากความผิดเกี่ยวกับเพศ
- 5) สถิติความสัมพันธ์ระหว่างเหยื่ออาชญากรรมกับผู้ต้องหา

2. สถิติที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเยียวยาเหยื่ออาชญากรรม

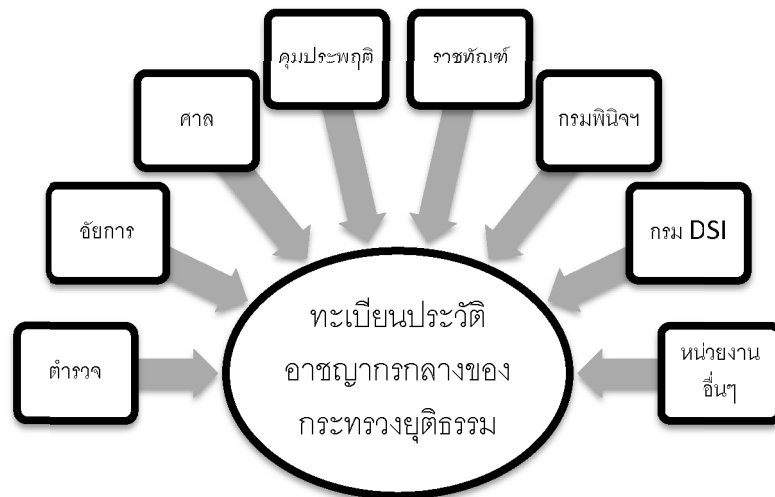
- 1) การดำเนินคดีอาญาต่อเหยื่ออาชญากรรม
- 2) การที่เหยื่ออาชญากรรมเข้าร่วมในกระบวนการดำเนินคดีอาญา
- 3) ค่าทดแทนแก่เหยื่ออาชญากรรม

(2) ข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากร

คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับการที่ควรต้องมีการพัฒนาระบบการทำทะเบียนประวัติอาชญากร เนื่องด้วยการจัดทำทะเบียนประวัติอาชญากรของประเทศไทยในปัจจุบัน อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเป็นฐานข้อมูลที่แต่ละหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมสามารถเข้าใช้ได้ แต่ต้องมีการทำข้อตกลงความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่ทำกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติเท่านั้น จากการหารือกับที่ปรึกษาของคณะผู้วิจัย จึงมีข้อเสนอแนะในเรื่องนี้ว่า ฐานข้อมูลเกี่ยวกับประวัติอาชญากรควรเป็นฐานข้อมูลที่อยู่ส่วนกลางที่ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมสามารถเข้าถึงได้ มิใช่เป็นฐานข้อมูลที่ใช้ภายในสำนักงานตำรวจแห่งชาติเท่านั้น และเห็นว่าทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมควรใช้ฐานข้อมูลประวัติอาชญากรฐานเดียวกัน เพื่อเป็นการป้องกันมิให้มีการทำบันทึกประวัติที่แตกต่างกันในแต่ละหน่วยงาน โดยเฉพาะ ตำรวจกับอัยการ แยกกันเก็บประวัติอาชญากร จนทำให้มีประวัติอาชญากรคนเดียวกันมี 2 ข้อมูลที่มีความแตกต่างกัน และอาจทำให้เกิดการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดสองมาตรฐาน หรือเป็นช่องทางของเจ้าพนักงานในการทุจริตเรียกรับประโยชน์จากผู้กระทำความผิดได้

แนวคิดเกี่ยวกับทะเบียนประวัติอาชญากรตามที่เสนอแนะ ปรากฏดังแผนผังต่อไปนี้

แผนภาพที่ 6-3 แนวคิดเกี่ยวกับทะเบียนประวัติอาชญากร

6.2.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริการจัดการ

จากบทสรุปงานวิจัยที่แสดงให้เห็นว่า การจัดทำและจัดเก็บข้อมูลสถิติแต่ละหน่วยงานหลักในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของเรานั้น มีวิธีการรวบรวมและจัดทำรายงานสถิติคดีอาญา และแนวคิดในการจำแนกประเภทสถิติที่แตกต่างกัน ด้วยเหตุดังกล่าว คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการลดความเหลื่อมล้ำในการจัดทำข้อมูลสถิติระหว่างหน่วยงานและเพื่อพัฒนากระบวนการบูรณาการสถิติในองค์กรรวมได้แก่ ควรจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติที่เกี่ยวกับการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ด้วยเหตุจากการสำรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บข้อมูลสถิติของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของประเทศไทยนี้ คณะผู้วิจัยพบว่าทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาได้มีการจัดทำและจัดเก็บข้อมูลด้วยเหตุที่เห็นถึงความสำคัญของข้อมูลสถิติต่างๆ เป็นอย่างมาก แต่การจัดทำและจัดเก็บยังอยู่ในรูปแบบที่ต่างฝ่ายต่างทำไปตามลักษณะเนื้อหาของแต่ละหน่วยงานที่รับผิดชอบ อีกทั้งการกำหนดข้อมูล ประเภทลักษณะของเนื้อความสถิติที่ต้องจัดเก็บก็เป็นไปตามค่านิยม ความเข้าใจของแต่ละหน่วยงานที่จะกำหนดผลที่ออกมา จึงทำให้ข้อมูลสถิติของแต่ละหน่วยงานที่บางครั้งเป็นเรื่องเดียวกันแต่กลับมีข้อมูลที่แตกต่างกัน และเหตุที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะขาดความเป็นเอกภาพในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีอยู่นั่นเอง คณะผู้ทำวิจัยจึงขอเสนอแนะแนวทางการพัฒนาปรับปรุงการจัดทำและการจัดเก็บข้อมูลสถิติเหล่านี้ให้เป็นเอกภาพ โดยควรมีการจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดเก็บรวบรวม บูรณาการ ข้อมูลสถิติที่เกี่ยวกับการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่มาจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาตั้งแต่เริ่มเข้าสู่กระบวนการ (อาจเป็นในชั้นของการดำเนินงานของฝ่ายตำรวจกรณีที่มีเรื่องมาจากการร้องทุกข์กล่าวโทษของประชาชนหรือในชั้นศาลกรณีที่ประชาชนเป็นโจทก์ฟ้องคดีเอง)จนกระทั่งคดีสิ้นสุดและจบคดีในชั้นของราชทัณฑ์หรือกรมพินิจฯหรือกรมคุมประพฤติ โดยเฉพาะ และเพื่อให้หน่วยงานนี้ดำเนินงานได้อย่างบรรลุ

วัตถุประสงค์การจัดตั้งให้งานจัดเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติเป็นเอกภาพ หน่วยงานนี้จะต้องทำหน้าที่หลักดังต่อไปนี้

1. กำหนดข้อมูลสถิติที่ให้แต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องทำการจัดเก็บ

2. กำหนดประเภทข้อมูลสถิติที่ให้แต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องทำการจัดเก็บ

(1) กำหนดข้อมูลสถิติที่ให้แต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องทำการจัดเก็บ

หน่วยงานหลักในกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับการบูรณาการสถิติ จะต้องคำนึงถึงหลักการสำคัญที่จะทำให้การบูรณาการสถิติประสบความสำเร็จมีเอกภาพ ดังต่อไปนี้

1) หลักเกณฑ์ วิธีการในการรวบรวมและจัดทำสถิติของทุกหน่วยงาน จะต้องเหมือนกันหรือเป็นไปในแนวทางเดียวกัน หมายถึง ข้อมูลสถิติที่ทุกหน่วยงานหลักในดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องทำการจัดเก็บจะต้องประกอบไปด้วยข้อมูลอันเป็นรายละเอียดที่กำหนดฐานข้อมูลเดียวกันว่าจะต้องดำเนินการจัดเก็บข้อมูลใดบ้าง เช่นข้อมูลส่วนบุคคล ลักษณะการกระทำ เวลา สถานที่เกิดเหตุ เป็นต้น

2) หมายเลขสถิติการดำเนินคดีอาญาต้องเป็น 1 คดีต่อ 1 หมายเลข

(One Serial Number per Case) หมายถึง ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมจะต้องใช้ข้อมูลสถิติคดีร่วมกัน โดยไม่แยกเป็นคดีใหม่ กล่าวคือ การบันทึกคดีอาญาที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมตั้งแต่ในชั้นเริ่มต้นคดีจนกระทั่งสิ้นสุดคดี จะต้องกระทำได้ครั้งเดียวเท่านั้น โดยหน่วยงานที่รับคดีไปดำเนินการต่อ จะต้องอ้างอิงเลขคดีเดิมนั้นจะไม่มีกรบันทึกสถิติคดีเป็นเลขคดีใหม่อันเป็นการซ้ำซ้อนกับคดีเดิม ทั้งนี้เพื่อขจัดปัญหาการที่หน่วยงานตำรวจ อัยการ ศาล มีสถิติการเก็บจำนวนคดีที่ไม่เท่ากัน ซึ่งอาจมีผลทำให้เกิดการเหลื่อมล้ำหรือมีคดีสูญหายไปจากการสำรวจ เป็นต้น แต่แนวคิดดังกล่าวจะดำเนินการไม่ได้ ถ้าแต่ละหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมยังไม่สามารถประสานการทำงานในการเก็บรวบรวมสถิติคดีอาญาได้ หรือยังคงต่างคนต่างทำสถิติคดีอาญาของหน่วยงานตัวเองโดยไม่เชื่อมโยงกับหน่วยงานอื่น

3) หมายเลขการต้องคดีอาญาของบุคคลจะต้องเป็น 1 คนต่อ 1 หมายเลข หมายถึง การบันทึกข้อมูลสถิติในการต้องคดีอาญาของบุคคลนั้น การบันทึกการต้องคดีอาญาของแต่ละบุคคลจะต้องถูกกำหนดอยู่บนฐานข้อมูลการถูกดำเนินคดีอาญาเดียวกันจนตลอดชีวิตเพื่อให้เมื่อมีการสืบประวัติผู้กระทำความผิด หน่วยงานที่ต้องการใช้ข้อมูลสามารถเข้าถึงข้อมูลประวัติบุคคลนั้นได้ทันที โดยการลงค่าสำคัญของบุคคลนั้นในระบบฐานข้อมูล ระบบฐานข้อมูลก็จะสามารถประมวลผลประวัติการเคยถูกต้องคดีของบุคคลนั้นที่ผ่านมาให้ทราบได้ทันที ซึ่งการบันทึกข้อมูลนี้อาจใช้รหัสหรือคำสำคัญที่เป็นเครื่องหมายระบุตัวบุคคลกล่าวคือหมายเลขเอกสารสำคัญแสดงตัวบุคคล เช่น เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน เลขที่หนังสือเดินทาง หมายเลขเอกสารบัตรประจำตัวของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้อาศัยอยู่ในเมือง เป็นต้น

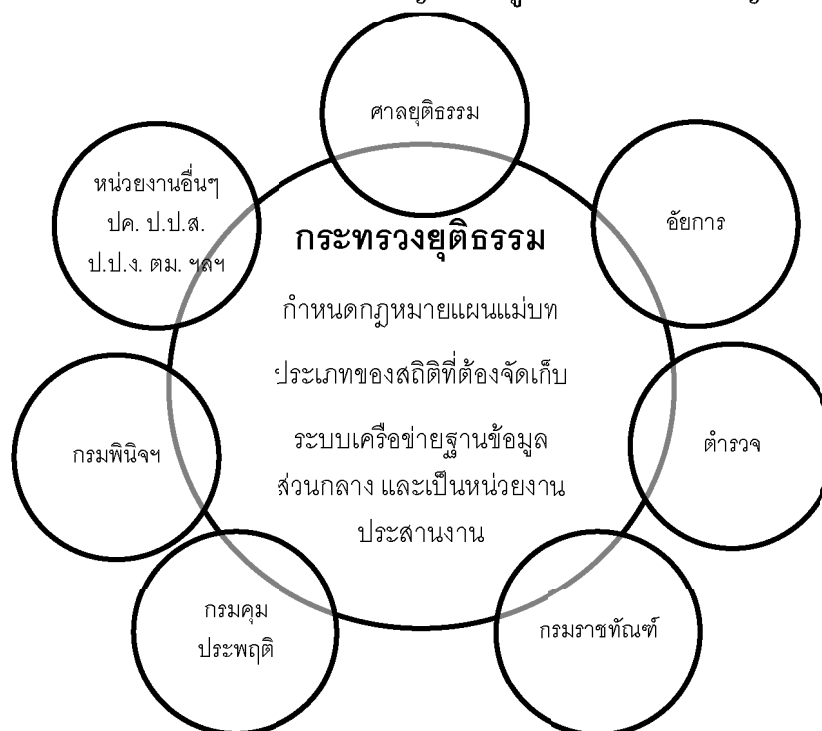
(2) กำหนดประเภทข้อมูลสถิติที่ให้แต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน
ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องทำการจัดเก็บ

เนื่องจากประเภทของสถิติคืออาญาที่แต่ละหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมได้จัดเก็บ มีความแตกต่างกัน โดยขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการเก็บและการนำไปใช้แล้ว คำจำกัดความของ ประเภทสถิติคืออาญาแต่ละประเภทก็มีความแตกต่างกันเช่นเดียวกัน เช่น คำจำกัดความของคำว่า คดี อุกฉกรรจ์ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และศาลยุติธรรม มีความแตกต่างกัน หรือคดีเสร็จที่สิ้นในชั้นตำรวจ อัยการ โดยการสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้อง ก็มีความแตกต่างกัน หรือคดี จราจรซึ่งเป็นสถิติคดีกลุ่มพิเศษจากสถิติกลุ่มอื่น ก็ไม่ได้มีการจัดเก็บเช่นเดียวกับอัยการกับศาล เป็นต้น ดังนั้น ปัญหาของประเภทการเก็บสถิติที่มีความแตกต่างกันในแต่ละหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม จึงเกิดจากการที่แต่ละหน่วยงานดำเนินการจัดเก็บรวบรวมและจัดทำรายงานสถิติที่ไม่มีความเชื่อมโยง ระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่น ด้วยเหตุที่ไม่มีหลักเกณฑ์กลางหรือรูปแบบการจัดทำสถิติ คดีอาญาที่เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ เช่นเดียวกับที่ปรากฏในประเทศญี่ปุ่นหรือสหราชอาณาจักร ที่ ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม จะต้องใช้แผนแม่บทหรือกฎหมายแม่บทเดียวกัน ในการ กำหนดให้แต่ละหน่วยงานจัดเก็บรวบรวมและจัดทำรายงานสถิติให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันทั้งหมด ภายใต้การกำหนดรูปแบบรายงานสถิติของสำนักงานสถิติแห่งชาติของประเทศนั้น

เนื่องจากสถานะของประเทศไทยในปัจจุบัน แต่ละหน่วยงานมีฝ่ายที่รับผิดชอบจัดทำ รายงานสถิติและงบประมาณเป็นของตนเอง โดยไม่มีการประสานความร่วมมือในการจัดเก็บซึ่งกันและ กัน จึงทำข้อมูลสถิติคืออาญาของแต่ละหน่วยงานมีความแตกต่างกัน โดยเฉพาะสถิติพื้นฐานในเรื่อง คดี ที่รับแจ้งความร้องทุกข์ คดีสั่งฟ้องสั่งไม่ฟ้อง หรือคดีที่เสร็จสิ้นไป ที่ปรากฏในรายงานสถิติคดีประจำปี ของแต่ละหน่วยงาน ยังมีความแตกต่างกัน ดังนั้น หากมีการกำหนดที่ชัดเจนถึงประเภทในการจัดเก็บ รวบรวมสถิติ วิธีการจัดเก็บ ของสถิติที่แต่ละหน่วยงานต้องจัดเก็บแล้วสถิติหรือข้อมูลสถิติต่าง ๆ ก็จะเป็นเอกภาพที่ชัดเจน การส่งข้อมูลหรือการเชื่อมต่อข้อมูลเพื่อทราบผลสำเร็จของงานดำเนินการใน กระบวนการยุติธรรมทางอาญาก็จะได้ผลสัมฤทธิ์ที่ชัดเจนและถูกต้องอันสามารถใช้เป็นแนวทางในการ กำหนดแผนพัฒนากระบวนการยุติธรรมทางอาญาในอนาคตได้

จากข้อเสนอแนะดังกล่าวข้างต้นเพื่อให้หน่วยงานเฉพาะที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการ เก็บรวบรวมข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา มีอำนาจในการ ดำเนินการบริหารจัดการได้อย่างแท้จริง ในข้อนี้จึงควรกำหนดมาตรการทางกฎหมายส่วนกลาง ที่กำหนดให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ต้องประสานความร่วมมือ และบูรณาการการ จัดทำสถิติคืออาญาร่วมกัน โดยกฎหมายฉบับดังกล่าวจะต้องกำหนดให้แต่ละหน่วยงานในกระบวนการ ยุติธรรมกระแส ต้องมีกระบวนการเก็บรวบรวมสถิติที่เหมือนกัน มีประเภทคดีที่ต้องจัดเก็บเหมือนกัน และกำหนดแนวทางที่แต่ละหน่วยงานจะต้องทำงานประสานกันอย่างเป็นระบบ ภายใต้สภาพการ ปฏิบัติงาน ทั้งในเรื่องบุคลากรผู้เชี่ยวชาญและงบประมาณที่เหมาะสม โดยหน่วยงานที่ควรจะเป็น เจ้าภาพในการออกมาตรการทางกฎหมายส่วนกลางและทำหน้าที่ประสานงานระหว่างหน่วยงานใน กระบวนการยุติธรรม และรวมถึงให้การสนับสนุนด้านบุคลากรที่เหมาะสมและงบประมาณ ได้แก่ กระทรวงยุติธรรม ดังปรากฏตามแผนผังแนวคิดดังต่อไปนี้

แผนผังที่ 6-4 แนวคิดการแก้ไขปัญหาการบูรณาการสถิติคดีอาญา

6.2.3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ส่วนข้อเสนอแนะเรื่องอื่น ๆ มีดังต่อไปนี้

1. การจัดทำรายงานสถิติคดีของทุกหน่วยงานมีความสำคัญยิ่ง เพราะทุกวันนี้รายงานสถิติ ไม่ว่าจะเป็นของสำนักงานกิจการยุติธรรม สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ หรือกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ล้วนได้รับความเชื่อถือจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม สถาบันการศึกษา และประชาชนทั่วไป ดังนั้น จึงต้องการให้รัฐบาลให้ความสำคัญมากขึ้นในการเสริมสร้างศักยภาพและสนับสนุนการทำงานของหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบในการบูรณาการสถิติเหล่านี้ให้มากขึ้น รวมถึงให้ความสำคัญกับบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านสถิติ และควรจะต้องสร้างระบบที่นักนิติศาสตร์สามารถทำงานร่วมกับนักวิเคราะห์ข้อมูลสถิติอย่างมีบูรณาการได้ ดังนั้น จึงควรให้มีการดำเนินการการบูรณาการข้อมูลสถิตินี้ให้เป็นรูปธรรมโดยเร่งด่วน โดยการบัญญัติแผนแม่บทสถิติในกระบวนการยุติธรรมแห่งชาติ และออกกฎหมายกำหนดหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบในการบูรณาการสถิติร่วมกับกระทรวงยุติธรรม นอกจากนั้นต้องจัดทำให้มีระบบฐานข้อมูลสถิติที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ เพื่อให้ประชาชนได้รับความยุติธรรม และความคุ้มครองสิทธิจากรัฐที่มากขึ้นต่อไป

2. การบูรณาการเชื่อมต่อในระบบของกระบวนการยุติธรรมนั้นหากเป็นไปได้ก็เป็นสิ่งดี มาก แต่ก็คงจะต้องมีการกำหนดร่วมกันในการเชื่อมต่อในลักษณะใด เนื่องจากแต่ละหน่วยงานภารกิจหลักก็ไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ อาจกระทำในลักษณะของแผนแม่บทสถิติในกระบวนการยุติธรรมแห่งชาติ หรือทำเป็นข้อตกลงร่วมกันระหว่างหน่วยงานว่าจะเชื่อมโยงข้อมูลแลกเปลี่ยนข้อมูลใดกันบ้าง หากทำได้

ก็คาดว่าจะจะเป็นผลดีต่อหลายฝ่าย และการดำเนินงานในหลายด้านก็จะรวดเร็วขึ้น อีกทั้งควรผลักดันให้ผู้ใช้หรือผู้บริหารเห็นความสำคัญของข้อมูล ว่าข้อมูลเหล่านี้เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการดำเนินงานได้อย่างไร และพัฒนาศักยภาพของบุคลากรที่ทำงานในด้านนี้ให้มีความรู้และสามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพราะสถิติบางอย่างถ้าไม่ได้รับความร่วมมือการเอาใจใส่ของเจ้าหน้าที่พนักงานหน่วยนั้น ๆ การจัดทำรายงานสถิติและการบูรณาการสถิติร่วมกันก็อาจไม่ประสบผลสำเร็จ นอกจากนั้น ควรมีมาตรการทางกฎหมายกำหนดให้ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีระบบเก็บรวบรวมข้อมูลให้เป็นไปในทางเดียวกัน และใช้เชื่อมโยงกันได้ในระดับหน่วยงาน ถ้าสามารถทำได้ให้ทุกหน่วยงานพัฒนาการเชื่อมต่อข้อมูลเป็นระบบ Web Based Client Server Database หรือระบบการรายงานสถิติบนเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์อัตโนมัติ เพื่อให้การประสานงานด้านการบูรณาการสถิติมีประสิทธิภาพสูงสุด

3. ข้อมูลทุกอย่างที่จัดเก็บจากหน่วยราชการแต่ละแห่ง ควรสามารถนำมาใช้ปฏิบัติงานได้จริง ต้องได้มาโดยวิธีการที่ถูกต้อง ต้องถูกตรวจสอบได้ เป็นระบบและแบบอย่างเดียวกันในทุกหน่วยงาน และควรเปิดระบบให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลสถิติดังกล่าวได้อย่างสะดวก โดยอาศัยแนวทางดังต่อไปนี้

1) ปรับเปลี่ยนวิธีการรายงาน ปรับเปลี่ยน เพิ่ม-ลด แบบฟอร์มการจัดเก็บข้อมูลเพื่อใช้รายงาน เพื่อให้ผู้รายงานสามารถรายงานข้อมูลได้รวดเร็วและมีข้อมูลตอบสนองต่อความจำเป็นของผู้บริหารอย่างพอเพียง

2) นิเทศงานเพื่อสร้างความเข้าใจให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน เช่น เรื่องการจัดเก็บข้อมูล แบบฟอร์มการรายงาน และการลงรายละเอียดข้อมูล เป็นต้น

3) นำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานให้มีความสะดวก รวดเร็ว เช่น รายงานข้อมูลทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)

4) กำชับ เร่งรัด ติดตาม การรายงานข้อมูลให้ถูกต้อง ครบถ้วน และตามกรอบเวลาที่กำหนด

4. เห็นควรว่าประเทศไทยควรจะต้องจัดทำแผนแม่แบบในการบูรณาการสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา หรือออกบทบัญญัติแห่งกฎหมายกำหนดแนวทางของแต่ละหน่วยงานให้มีส่วนร่วมในการบูรณาการสถิติในทางอาญาเสียก่อน และทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมของไทยจะต้องอนุมัตินำหลักการของแผนหรือกฎหมายแม่บท ไปแก้ไขปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายภายในองค์กรของตัวเองเพื่อให้รองรับการบูรณาการ จึงจะทำให้การบูรณาการสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเกิดขึ้นได้ และเป็นการปฏิบัติงานโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งกฎหมายเรื่องดังกล่าวจะต้องบัญญัติถึงการให้อำนาจเจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ที่มีอำนาจปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการบูรณาการสถิติตามกฎหมาย ประเภทของข้อมูลสถิติที่มีการประสานข้อมูลระหว่างหน่วยงาน รวมถึงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติให้เป็นแบบอย่างเดียวกันในทุกหน่วยงาน

5. เห็นควรว่าประเทศไทยจะต้องบัญญัติกฎหมาย กำหนดให้มีหน่วยงานกลางมารองรับการทำงานด้านการประสานบูรณาการข้อมูลสถิติ ซึ่งอาจแบ่งเป็น 2 แนวทาง ดังต่อไปนี้

1) ให้กระทรวงยุติธรรมเป็นเจ้าภาพในการประสานการบูรณาการสถิติ โดยจัดตั้งเป็นหน่วยงานใหม่ภายในกระทรวงเพื่อรับผิดชอบเรื่องดังกล่าวโดยตรง และต้องให้การสนับสนุนแต่ละหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมในเรื่ององค์ความรู้ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และงบประมาณที่เหมาะสมด้วย

2) ให้เป็นหน่วยงานสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี หรือเป็นองค์กรอิสระที่ทำงานด้านการบูรณาการสถิติ และมีบทบัญญัติแห่งกฎหมายรับรองการปฏิบัติงานเป็นการเฉพาะ และมีงบประมาณและบุคลากรต่างหาก

ผลจากการสอบถามหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมภายใต้งานวิจัยฉบับนี้ สามารถสรุปได้ว่า หน่วยงานที่ควรจะเป็นเจ้าภาพในการกำหนดรูปแบบมาตรฐานในการบูรณาการสถิติคืออาญา จากทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ กระทรวงยุติธรรม และกระทรวงยุติธรรมยังควรต้องสนับสนุนงบประมาณ บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านนี้ และเครื่องมือเครื่องใช้ในการจัดทำเครือข่ายฐานข้อมูลให้กับหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมที่ขาดแคลนงบประมาณหรือองค์ความรู้ เพราะงบประมาณภายในหน่วยงานของตัวเองที่จัดสรรไว้มักไม่เพียงพอหรือเหลือที่จะมาจัดทำเครือข่ายฐานข้อมูลสถิติที่มีประสิทธิภาพ

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- คณิต ฅ นคร. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : วิญญูชน,2546.
 _____. กฎหมายอาญาภาคความผิด. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,2539.
 _____. กฎหมายอาญาภาคทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : วิญญูชน,2539.
 นัทธิ จิตสว่าง. หลักทฤษฎีทวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : มูลนิธิพิบูลสงเคราะห์ กรมราชทัณฑ์, ม.
 ป.พ.
 สถาบันกฎหมายอาญา สารานุกรมกระบวนการยุติธรรมนานาชาติ.กรุงเทพฯ : เซเว่นพรินติ้ง กรุ๊ป
 จำกัด,2540

รายงานประจำปี

- สำนักงานศาลยุติธรรม ฝ่ายระบบข้อมูลและสถิติ สำนักงานแผนงานและงบประมาณ
 สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศ
 สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
 กรมราชทัณฑ์

English

Books.

- Anke Freckmann and Thomas Wegerich **The German Legal System**. London:Sweet&Maxwell,1999.
 Command of Her Majesty **Cutting Crime, Delivering Justice** [A Strategic Plan for Criminal
 Justice2004-08]. UK.: Stationery office,2004.
 Gunther Kaiser. **Prison Systems & Correctional Law : Europe, The United States, and Japan A
 Comparative Analysis**. U.S.A.:Transnational Publishers,1984.
 Hans-Dieter Schwind. **Strafvollzug in der praxis**. Germany : Walter de Gruyter,1988.
 Jorg-Martin Jehle. Criminal Justice in Germany. 4th ed. Berlin Germany : Federal Ministry of
 Justice, 2005.
 Ministry of Justice. Summary of The White Paper on Crime 1995, Japan.
 _____. Summary of The White Paper on Crime. 2000, Japan.
 _____. Summary of The White Paper on Crime. 2001, Japan.

_____. Summary of The White Paper on Crime. 2002, Japan.

_____. Summary of The White Paper on Crime. 2003, Japan.

_____. Summary of The White Paper on Crime. 2004, Japan.

_____. Summary of The White Paper on Crime. 2005, Japan.

Minoru Shikita, Shinichi Tsuchiya. **Crime and Criminal Policy in Japan from 1926 to 1988.**,1990.

Raymond Youngs **German Law.** London : Cavendish Publishing.,1994.

Richard Wortley. **Situational prison control : crime prevention in correctional institution.** New York : Cambridge University,2002.

Secretary of State for the Home Department. **Justice for All.** UK.: Stationery office,2002.

UNAFEI. **Criminal Justice Legislation of Japan.**

_____. **Institutional Treatment Profiles of ASIA.** Japan,2000.

_____. **Resource Material Series No.56.** ToKyo : Japan,2000.

_____. **Resource Material Series No.64.** ToKyo : Japan,2004.

_____. **Resource Material Series No.68.** ToKyo : Japan,2006.

United Nation. **The United Nations and Crime Prevention.** New York,1991.

_____. **Criminal Justice in Asia.** Tokyo,Japan,1982.

Report/paper.

Annual Report of Statistics on Correction for 1998.

Asian and Pacific Conference of Correctional Administrators. www.apcca.org/

Atsushi Yamaguchi. **Basic Problems in Japanese Criminal Law.**

ECCP: Report on the Standard minimum Rules for the Treatment of Prisoners. Strasbourg,1980.

Home Office Research **Development and Statistics Directorate,** October 2002.

The report of the Committee of Inquiry into the United Kingdom Prison Services.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก สรุปผลจากการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) การเข้าศึกษาดูงานกับหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมกระแสหลักที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดเก็บข้อมูลและการสัมภาษณ์ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องกับการบูรณาการสถิติ

ภาคผนวก ข แบบสอบถาม โครงการศึกษาแนวทางการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ภาคผนวก ค สรุปผลจากการตอบแบบสอบถามบุคลากรหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมกระแสหลักที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดเก็บข้อมูลและการสัมภาษณ์ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องกับการบูรณาการสถิติ

ภาคผนวก ง การสัมมนาเพื่อนำเสนอผลงานวิจัย เรื่อง “การบูรณาการสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา” วันที่ 26 สิงหาคม 2553

ภาคผนวก ก

สรุปผลจากการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) การเข้าศึกษาดูงานกับหน่วยงานใน กระบวนการยุติธรรมกระแสหลักที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดเก็บข้อมูลและการ สัมภาษณ์ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องกับการบูรณาการสถิติ

บุคคลที่คณะผู้วิจัยได้ไปดำเนินการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อสอบถามความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพ ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะเพื่อการบูรณาการสถิติในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ตามตำแหน่งต่อไปนี้

1. ผู้อำนวยการกองแผนงาน สำนักงานศาลยุติธรรม
 2. อัยการหัวหน้าฝ่ายสถิติ สำนักงานอัยการสูงสุด
 3. ผู้บังคับการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
 4. ผู้อำนวยการกองแผนงาน กรมราชทัณฑ์
 5. ผู้อำนวยการกองแผนงาน กรมคุมประพฤติ
 6. ผู้อำนวยการกองแผนงาน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
- ผลจากการสัมภาษณ์ปรากฏดังต่อไปนี้

1 สำนักงานศาลยุติธรรม

สัมภาษณ์วันที่ 23 สิงหาคม 2553

ผู้ให้สัมภาษณ์

คุณสุวรรณี หลีกาพันธ์ ผู้อำนวยการสำนักแผนงานและงบประมาณ

คุณเปรมฤดี หาว์ตร ฝ่ายข้อมูลสถิติและประมวลผล

1.1 ลักษณะทั่วไปของการจัดทำข้อมูลสถิติ

การจัดทำรายงานสถิติคดีศาลทั่วประเทศของสำนักงานศาลยุติธรรม จัดทำโดยฝ่ายระบบข้อมูลและสถิติ สำนักงานแผนงานและงบประมาณ

รายงานสถิติคดีของสำนักงานศาลยุติธรรม ได้จัดทำขึ้นในรูปแบบเป็นรูปเล่มและเป็นสื่อ CD-ROM โดยได้มีการแบ่งหมวดหมู่ของการรายงานสถิติคดีต่างๆ ตามที่ปรากฏในรายงาน

1.2 วิธีการจัดเก็บข้อมูล

สำนักงานศาลยุติธรรม มีหน้าที่โดยตรงในการดำเนินการจัดทำรายงานสถิติประจำปีของศาลยุติธรรมทั่วประเทศ โดยจะต้องเป็นผู้รวบรวมการรายงานสถิติคดีประจำเดือนของศาลยุติธรรมประจำจังหวัดทุกจังหวัด ซึ่งต้องมีทั้งการบันทึกรายงานสถิติเป็นเอกสารกระดาษ และรายงานผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์มายังส่วนกลาง โดยใช้ไฟล์บันทึกข้อมูลพื้นฐานเป็น

Microsoft Excel โดย ผู้รับผิดชอบในการบันทึกข้อมูลลงในเอกสารกระดาษและบนเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ ฝ่ายธุรการของศาลจังหวัด และเมื่อมีการส่งรายงานสถิติล่าช้า สำนักงานศาลยุติธรรมจะต้องมีการติดตามให้มีการส่งรายงานสถิติประจำเดือนที่ค้างให้เรียบร้อย

1.3 ประสิทธิภาพ ปัญหาและอุปสรรค

สำนักงานศาลยุติธรรม เป็นหน่วยงานที่จัดทำรายงานสถิติประจำปีที่ดีที่สุด หน่วยงานหนึ่ง เพราะมีระบบการจัดเก็บข้อมูลที่ชัดเจน มีบุคลากรผู้รับผิดชอบที่เหมาะสม กล่าวคือ เป็นนักวิชาการด้านสถิติและนักสังคมศาสตร์โดยเฉพาะ และมีการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติจากศาลยุติธรรมทุกจังหวัดอย่างต่อเนื่องและไม่มีข้อผิดพลาด จึงทำให้รายงานสถิติประจำปีของสำนักงานศาลยุติธรรมมีความละเอียด ครบถ้วน น่าเชื่อถือ สามารถใช้อ้างอิงในงานวิจัย หรืองานวิชาการอื่นใดได้เป็นอย่างดี หนึ่ง ในช่วงปี 2550-2551 กองแผนงาน สำนักงานกิจการยุติธรรม ได้ทำการย้ายสำนักงานที่ทำการ จากอาคารสำนักงานส่งเสริมงานตุลาการ ถนนรัชดาภิเษก มายังอาคารสโมสรฯ บริเวณเดียวกัน จึงทำให้มีปัญหาการประสานงานเพื่อเข้าสัมภาษณ์ และเมื่อได้มีการย้ายสถานที่ทำงานเสร็จเรียบร้อยแล้วในเดือนตุลาคม 2551 ทางสำนักงานฯจึงอนุญาตให้คณะผู้วิจัยเข้าสัมภาษณ์ได้

ปัญหาที่สำนักงานศาลยุติธรรมพบในการจัดทำรายงานสถิติคดี ได้แก่ การได้รับความร่วมมือที่ไม่เพียงพอในการประสานข้อมูลสถิติระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่นๆ ได้แก่ สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอื่น ภายใต้สังกัดกระทรวงยุติธรรม ส่วนปัญหาภายในสำนักงานฯ ได้แก่ การติดต่อสื่อสารและการประสานงานที่ไม่สมบูรณ์เต็มที่ระหว่างผู้บังคับบัญชา ได้แก่ คณะผู้พิพากษา กับฝ่ายแผนงานของสำนักงานฯ ทำให้การจัดทำรายงานสถิติของสำนักงานฯ อาจไม่เป็นไปตามประสงค์ของคณะผู้พิพากษาผู้นำรายงานไปใช้ในบางเรื่องบางประเด็น

1.4 ข้อเสนอแนะ

การจัดทำรายงานสถิติคดีของสำนักงานศาลยุติธรรมมีความสำคัญยิ่ง เพราะทุกวันนี้รายงานสถิติของสำนักงานกิจการยุติธรรมได้รับความเชื่อถือจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม สถาบันการศึกษา และประชาชนทั่วไป ดังนั้น จึงต้องการให้รัฐบาลให้ความสำคัญมากขึ้น ในการเสริมสร้างศักยภาพการทำงานของฝ่ายประมวลผลข้อมูลสถิติของศาลยุติธรรม เพื่อให้มีศักยภาพในการปฏิบัติงานที่สูงขึ้น และสนับสนุนข้อมูลสถิติแก่หน่วยงานต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

2 สำนักงานอัยการสูงสุด

สัมภาษณ์วันที่ 24 กรกฎาคม 2552

ผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้แทนผู้อำนวยการฝ่ายแผนงาน

คุณชัญญานุช ศรีจันทร์

นักวิชาการคอมพิวเตอร์ปฏิบัติงาน

คุณภริดา จันตะพรมา นักวิชาการคอมพิวเตอร์ปฏิบัติงาน

2.1 ลักษณะทั่วไปของการจัดทำข้อมูลสถิติ

สำนักงานอัยการสูงสุดได้มีการจัดทำสถิติคดีอาญา ที่ถือว่ามีความสมบูรณ์ในส่วน ของเนื้อหาและฐานข้อมูลสถิติที่ดีตลอดมา จนถึงปี พ.ศ.2547 แต่ในปี พ.ศ.2548-2552 ประสบปัญหาาระบบฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ ที่เก็บรวบรวมสถิติคดีอาญาจากสำนักงานอัยการ ทั่วประเทศเกิดขัดข้อง ได้รับความเสียหายทั้งระบบ จนทำให้ข้อมูลสถิติที่รวบรวมมาทั้งหมดสูญ หาย เหลือแต่เพียงรายงานสถิติที่เป็นกระดาษเท่านั้น ด้วยเหตุนี้จึงไม่สามารถจัดทำรายงานสถิติ ประจำปีของสำนักงานอัยการสูงสุดเผยแพร่ทันตามกำหนดได้ตั้งแต่ปี พ.ศ.2548 เป็นต้นมา ด้วยเหตุนี้ สำนักงานอัยการสูงสุดจึงต้องมีการจัดทำระบบฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อรวบรวม สถิติคดีอาญาใหม่ทั้งหมด ภายหลังจากการซ่อมบำรุงฐานข้อมูลเรียบร้อยแล้ว คาดว่าจะมีการ จัดทำรายงานสถิติประจำปีของสำนักงานอัยการสูงสุดเผยแพร่ต่อไป

การจัดทำสถิติประจำปีของสำนักงานอัยการสูงสุดตั้งแต่อดีตจนถึงปี พ.ศ.2547 ที่ถือว่าปรากฏเอกสารหลักฐานที่สมบูรณ์ ได้รับการจัดทำเป็นรูปเล่มและสื่อ CD-ROM เมื่อ พิจารณารายงานสถิติของสำนักงานอัยการสูงสุดประจำปี พ.ศ.2547 ปรากฏรายงานสถิติต่าง ๆ ตามที่ปรากฏในรายงานที่ได้แจกให้

2.2 วิธีการจัดเก็บข้อมูล

สำนักงานอัยการสูงสุด ได้มอบหมายให้ กองแผนงาน เป็นผู้รับผิดชอบในการ ดำเนินการจัดทำรายงานสถิติประจำปีของสำนักงานอัยการสูงสุด โดยกองแผนงานจะต้องเป็นผู้ รวบรวมการรายงานสถิติคดีประจำเดือนของสำนักงานอัยการประจำจังหวัดทุกจังหวัด ซึ่งต้องมี การบันทึกรายงานสถิติเป็นเอกสารกระดาษ และรายงานผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์มายัง ส่วนกลาง โดยใช้ไฟล์บันทึกข้อมูลพื้นฐานเป็น Microsoft Excel โดยภายในสำนักงานอัยการ จังหวัด ผู้รับผิดชอบในการบันทึกข้อมูลลงในเอกสารกระดาษและบนเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ ฝ่ายธุรการของสำนักงานอัยการจังหวัด และเมื่อมีการส่งรายงานสถิติล่าช้า กองแผนงาน จะต้องกระทำการติดตามให้มีการส่งรายงานสถิติประจำเดือนที่ค้างให้เรียบร้อย

2.3 ประสิทธิภาพ ปัญหาและอุปสรรค

ตั้งแต่อดีต จนถึงปี พ.ศ.2547 สำนักงานอัยการสูงสุดได้มีระบบการจัดเก็บ รวบรวมและการทำรายงานสถิติประจำปีที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ แต่เนื่องจากตั้งแต่ปี 2548 ระบบฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ของสำนักงานอัยการสูงสุดที่รวบรวมสถิติของสำนักงานอัยการทั่ว ทั่วประเทศโดยการรายงานผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ได้รับความเสียหายทั้งระบบ จึงทำให้การ จัดทำรายงานข้อมูลสถิติในส่วนของสำนักงานอัยการสูงสุดกระทำได้ด้วยความยากลำบาก และ เหลือเพียงการรายงานในรูปแบบเอกสารกระดาษจากทั่วประเทศเท่านั้น การวิเคราะห์รายงานที่ เป็นเอกสารกระดาษมาทำเป็นรายงานสถิติประจำปีนั้นใช้เวลานานมาก และไม่สามารถจัดทำ รายงานสถิติประจำปีได้เสร็จสิ้นทันปีงบประมาณ ดังนั้น จึงไม่มีเอกสารรายงานประจำปีของ สำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณชนตั้งแต่ปี พ.ศ.2548 เป็นต้นมา แต่สถานะใน ปัจจุบัน สำนักงานอัยการสูงสุดได้แก้ไขปัญหา โดยมอบหมายให้กองแผนงาน สำนักงานอัยการ

สูงสุด จัดซื้อจัดจ้างผู้จัดทำระบบเครือข่ายสารสนเทศคอมพิวเตอร์เพื่อรวบรวมสถิติของสำนักงาน อัยการทั่วประเทศรายใหม่ และได้จ้างนักวิชาการด้านสถิติเพื่อสร้างฐานข้อมูลการรายงานสถิติ ขึ้นมาใหม่ คาดว่าจะใช้ได้ประมาณปี พ.ศ.2554 ขณะนี้ ถ้าหน่วยงานใดประสงค์ที่จะขอรายงาน สถิติประจำปี ให้ติดต่อทำเรื่องขอรายงานสถิติเป็นการเฉพาะรายได้ที่ กองแผนงาน สำนักงาน อัยการสูงสุด

2.4 ข้อเสนอแนะ

ไม่มี

3. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สัมภาษณ์วันที่ 17 กรกฎาคม 2552

ผู้ให้สัมภาษณ์

พ.ต.อ.หญิง ชฎาวิระ สุวรรณรัตน์ ผู้กำกับฯ กลุ่มงานฝ่ายประเมินผลกลาง สำนักงานเทคโนโลยีและการสื่อสาร

พ.ต.ต.สมชาย เม็ดบัว รองสารวัตร

3.1 ลักษณะทั่วไปของการจัดทำข้อมูลสถิติ

การจัดทำข้อมูลสถิติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดำเนินการโดย ฝ่ายประมวลผลข้อมูล ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ โดยศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลางแบ่งกลุ่มงานที่รับผิดชอบออกเป็น 3 กลุ่มงาน ได้แก่ งานอำนวยการ ฝ่ายประมวลผลข้อมูล และกลุ่มงานเทคโนโลยีสารสนเทศ โดย กลุ่มงานที่มีหน้าที่ในการประมวลผลข้อมูลสถิติโดยตรง ได้แก่ ฝ่ายประมวลผลข้อมูล ส่วนกลุ่ม งานเทคโนโลยีสารสนเทศรับผิดชอบการจัดการระบบเครือข่ายและฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์

งานประมวลผลข้อมูลสถิติ ที่ฝ่ายประมวลผล ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง จะต้องประมวล แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มงาน ได้แก่

1. งานคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ และเหตุที่ต้องรายงานด่วน
2. งานสถิติคดีอาญาทั่วไป
3. งานสถิติคดีอุบัติเหตุจราจรทางบก

ขั้นตอนการจัดเก็บรายงานสถิติคดีทั้งสามประเภท มีขั้นตอนที่คล้ายกัน ดังต่อไปนี้

1. ให้บันทึกการเกิดของคดีจากการเข้าแจ้งความร้องทุกข์ โดยสถานีตำรวจ ทั่วประเทศ ทั้งตำรวจนครบาลและตำรวจภูธร จำนวน 1,453 สถานี รวมทั้งหน่วยงานภายใต้ สังกัด กองบัญชาการสอบสวนกลาง กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด และสำนักงาน ตรวจคนเข้าเมือง อีกรวม 9 หน่วย

2. บันทึกรายละเอียดคดีในระบบติดตามผลคดีโครงการ POLIS ผ่านระบบ VPN Network เพื่อส่งข้อมูลไปเก็บไว้ที่ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในฐานะเป็น Data Center

3. ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูล ถ้าครบถ้วนแล้วให้ทำเป็นรายงานการประมวลผลเสนอต่อผู้บังคับบัญชา แต่กรณีที่ไม่ครบถ้วน ให้แจ้งหน่วยปฏิบัติ ทำการแก้ไขหรือบันทึกข้อมูลเพิ่มเติม

เมื่อพิจารณาถึงการดำเนินการที่ผ่านมา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีการดำเนินการจัดเก็บข้อมูลสถิติฯ ของการทำงานไว้ โดยแต่เดิม จัดทำไว้ ที่หน่วยงานเดียว แต่เนื่องจากการจัดเก็บข้อมูลสถิตินั้นมีวัตถุประสงค์ที่นำมาใช้ อยู่เป็นหลัก 2 ประการคือ

1. เพื่องานบริการทั่วไป เช่น นำข้อมูลมาเพื่อวิเคราะห์ งานกำลังพล วิเคราะห์เรื่องงานการเงิน วิเคราะห์เรื่องงานพัสดุ งบประมาณ การกำหนดแผนงาน ตำแหน่งต่างๆ เป็นต้น

2. เพื่องานการประมวลผล คือ ใช้เพื่องานการเก็บสถิติการเกิดคดีอาญาจริง ๆ เพื่อการวิเคราะห์ถึงแนวโน้มหรือปัญหาการก่อให้เกิดอาชญากรรมหรือปัญหาการเกิดการกระทำ ความผิด การก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น เป็นต้น

ดังนั้นเมื่อการใช้ข้อมูลสถิติที่มีอยู่นั้นแตกต่างกันการจัดเก็บข้อมูลในรายละเอียด ก็จะแตกต่างกัน ในปี พ.ศ. 2548 จึงได้มีการจัดตั้งหน่วยงานขึ้นมาใหม่เพื่อทำการแยกการจัดเก็บสถิติเพื่อการวิเคราะห์ในส่วนคดีอาญาโดยเฉพาะ ชื่อว่า ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง

เพราะฉะนั้นในการจัดเก็บข้อมูลสถิติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติในขณะนี้จึงมีอยู่ 2 หน่วยงาน คือ

1. หน่วยงาน กองนิติการ สำนักวิชาการ หน่วยงานนี้ จะดำเนินการรวบรวมข้อมูลงานที่เจ้าพนักงานได้ดำเนินไปแล้วเพื่อจัดทำเป็นรายงานประจำปี เสนอต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อใช้ในงานบริการทั่วไป

2. ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลางซึ่งเป็นหน่วยงานใหม่จัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2548 ขึ้น(การดำเนินงานของหน่วยงานนี้แยกมาจากกองงานนิติการของสำนักวิชาการ โดยหน่วยงานนี้มีหน้าที่ที่สำคัญหน้าที่หนึ่งที่อยู่ในการกำกับและดำเนินการ คือ งานจัดเก็บข้อมูลสถิติคดีที่เจ้าพนักงานตำรวจได้ดำเนินการ ไว้ทั่วประเทศ ซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีสถานีตำรวจที่อยู่ในสังกัดรับผิดชอบดูแลทั่วประเทศ จำนวน 1,452 สถานี โดยทำหน้าที่ในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติของคดีที่เกิดและผลการดำเนินการ โดยแยกงานจัดเก็บออกเป็น 2 ส่วนงานที่เจ้าพนักงานตำรวจรับผิดชอบดูแล คือ งานสถิติการเกิดและการดำเนินคดีอาญา กับงานจราจร โดยงานคดีอาญาได้แบ่งย่อย เป็นคดีอาญาทั่วไป และ คดีอาญาสะท้อนขวัญ

การดำเนินการจัดเก็บข้อมูลสถิติ ของ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลางเหล่านี้ เป็นการดำเนินงานตามสายงานและการแบ่งหน่วยงานในสำนักงานฯ เท่านั้น เป็นการดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อเป็นทบทวนและทราบผลการดำเนินงานในแต่ละปีเพื่อวัดผลของจำนวนงานที่เกิดขึ้นและหรือประสิทธิภาพของงาน อันคงส่งผลโดยทางอ้อมในการเสนอผลงานการของบประมาณประจำปีให้ทุกหน่วยงานต้องจัดทำตามหน้าที่อยู่แล้ว

3.2 วิธีการจัดเก็บข้อมูล

วิธีการจัดเก็บข้อมูล ของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลางฯนี้ ในอดีตใช้วิธีการบันทึกและจัดเก็บเอกสารที่เกี่ยวข้องทุกอย่างไว้ ตามระยะเวลา ของอายุความในคดีอาญาแต่ละคดี คดีใดที่มีอายุความ 20 ปี เอกสารเหล่านี้ก็จะถูกจัดเก็บเป็นเวลา 20 ปีเช่นกัน โดยให้ทุกสถานีทำการจัดเก็บและนำส่งหน่วยงานกลางเพื่อเก็บรวบรวมบันทึกข้อมูล ต่อมาเมื่อมีระบบคอมพิวเตอร์ก็ให้ทุกสถานีพิมพ์ข้อมูลและส่งมาให้หน่วยงานกลางเพื่อสำเนาข้อมูล เป็นการดำเนินงานแบบเก่า แต่ในปัจจุบันนี้มีระบบ ออนไลน์ สถานีไหนสามารถลงระบบออนไลน์ได้ ก็จะส่งข้อมูลออนไลน์มาให้ก็จะสะดวกขึ้น

การส่งข้อมูลสถิตินั้น เจ้าพนักงานตำรวจจะเป็นผู้บันทึกข้อมูลเองและจะดำเนินการจัดส่งตามระบบที่มีอยู่แต่ละสถานี ระบบหรือโปรแกรมสำเร็จรูปที่ใช้จัดทำและส่งข้อมูลอาจจะไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับท้องที่จะเป็นผู้กำหนด

ดังนั้นการจัดเก็บข้อมูลจึงถือว่าเป็นข้อมูลโดยตรงที่เจ้าพนักงานผู้รับผิดชอบดำเนินการอยู่ ซึ่งเมื่อส่งมาแล้วทางศูนย์ ก็จะดำเนินการต่อโดยทำการจัดลงข้อมูลตามระบบงานต่างๆที่แบ่งไว้เพื่อการวิเคราะห์และใช้งานตามลักษณะงาน

ในปัจจุบันนี้การทำงานของศูนย์ได้แบ่งระบบที่ใช้บันทึกข้อมูลตามงานที่ดำเนินงาน เช่น แบ่งเป็นระบบสารสนเทศอาชญากรรม ระบบต่างประเทศ เป็นต้น โดยเฉพาะระบบสารสนเทศอาชญากรรม ได้ใช้ระบบเครือข่ายของโครงการ POLIS เพื่อรับการรายงานสถิติคดีอาญาจากกองบัญชาการ กองบังคับการ และสถานีตำรวจทั่วประเทศ โดยระบบในปัจจุบันสามารถนำมาใช้เพื่อวิเคราะห์ถึงปัญหาหรือสืบค้นข้อมูลต่างได้ค่อนข้างดี เช่น ระบบสารสนเทศอาชญากรรมก็สามารถนำข้อมูลมาใช้ในการวิเคราะห์หรือสืบค้นถึงปัญหาการกระทำความผิดซ้ำในต่างท้องที่ได้ หรือนำมาสืบค้นถึงประวัติต่างๆของผู้ต้องสงสัยได้อย่างรวดเร็วกว่าเดิม

ระบบของโครงการ POLIS ประกอบด้วย 6 ระบบงานใหญ่ และประกอบด้วย 26 ฐานข้อมูล ได้แก่

(1) ระบบสารสนเทศอาชญากรรม (CIS : Crime Information System)

ประกอบด้วย

1. ระบบฐานข้อมูลทะเบียนยานพาหนะ
2. ระบบฐานข้อมูลใบอนุญาตขับรถ
3. ระบบฐานข้อมูลทะเบียนอาวุธปืน
4. ระบบฐานข้อมูลใบอนุญาตพกพาอาวุธปืน
5. ระบบฐานข้อมูลบุคคลผู้กระทำความผิดกฎหมาย (รวมทั้งเด็กและเยาวชน)
6. ระบบฐานข้อมูลสถิติคดีอาชญากรรม
7. ระบบฐานข้อมูลอุบัติเหตุจราจร
8. ระบบฐานข้อมูลข้อมูลทรัพย์สินหาย
9. ระบบฐานข้อมูลบุคคลพลัดหลง

10. ระบบฐานข้อมูลประกาศสืบจับ
 11. ระบบฐานข้อมูลบุคคลพันโทษ
 12. ระบบฐานข้อมูลบุคคลผู้มีพฤติกรรมในทางมิชอบ
- (2) ระบบสารสนเทศเพื่อความมั่นคง (SIS : Social Information System) ประกอบด้วย
1. ระบบฐานข้อมูลทะเบียนกลางสันติบาล
 2. ระบบฐานข้อมูลคนร้ายข้ามชาติ
- (3) ระบบสารสนเทศเพื่อการบริการสังคม (SSIS : Social Service Information System) ประกอบด้วย
1. ระบบฐานข้อมูลจราจร
 2. ระบบฐานข้อมูลนิติเวช
- (4) ระบบข้อมูลอื่นเพื่อสนับสนุนงานด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม (Support Crime Investigation System (SCIS))
1. ระบบข้อมูลโครงข่ายสืบสวนสอบสวนคดี
 2. ระบบฐานข้อมูลภาพถ่าย
- (5) ระบบสารสนเทศสถานีตำรวจ (PSIS : Police Station Information System)
1. ระบบงานบริหารภายในสถานีตำรวจ
 2. ระบบงานติดตามผลคดี
 3. ระบบงานข้อมูลจราจร
 4. ระบบฐานข้อมูลในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม

เมื่อพิจารณาถึงการเชื่อมโยงเครือข่ายภายในสำนักงานตำรวจแห่งชาติบูรณาการข้อมูลสารสนเทศกับหน่วยงานภายนอก สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีการเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศกับหน่วยงานต่างๆ หลายหน่วยงาน ได้แก่ กรมการขนส่งทางบก กรมการปกครอง กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงการคลัง สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม และคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

3.3 ประสิทธิภาพ ปัญหาและอุปสรรค

ปัจจุบันการจัดเก็บข้อมูลของศูนย์ฯ ได้พัฒนาขึ้นมากเนื่องจากได้มีการปรับปรุงและพัฒนาระบบตลอดเวลา ซึ่งการจัดเก็บข้อมูลของศูนย์ฯ หากมีหน่วยงานอื่นเข้ามาขอใช้และขอทราบข้อมูลซึ่งในการนี้หากไม่ผิดต่อพ.ร.บ.การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ และไม่ผิดกฎหมายในส่วนอื่นแล้ว ทางศูนย์ฯก็ยินดีที่จะให้ข้อมูลนี้

ในส่วนปัญหาอุปสรรค ในการดำเนินงานส่วนนี้ของศูนย์ฯที่สำคัญที่สุดก็คือ ปัญหาของบุคลากร เนื่องจากภารกิจหลักของสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็คือการปราบปรามและป้องกันผู้กระทำความผิด งานสถิติจึงเป็นเพียงงานที่อยู่ในหน่วยงานสนับสนุน การให้ความสำคัญต่อหน่วยงานนี้ก็อาจจะไม่เท่าหน่วยงานอื่น บุคลากรที่จะเข้ามารับผิดชอบทำงานทางด้านนี้จึงอาจไม่

ค่อยมีผู้สนใจ การขาดกำลังคนในการทำงานจึงเป็นปัญหาอุปสรรคที่สำคัญต่อการทำงานเนื่องจากทุกวันนี้ทั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบมีกำลังพล 6 ท่านเท่านั้นที่ต้องรับผิดชอบดูแลงานของเจ้าพนักงานตำรวจทั่วประเทศ จำนวน 1,453 สถานี และนอกจากนี้ปัญหาที่สำคัญอีกประการคือเรื่องของครุภัณฑ์ ที่ไม่ค่อยมีงบประมาณในการจัดหาหรือมีแต่คุณภาพไม่ทันสมัย การทำงานจึงไม่ดีเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณภาพของเครื่องคอมพิวเตอร์ ของแต่ละสถานีตำรวจที่ต้องใช้งาน

3.4 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการที่จะนำงานข้อมูลสถิติ ไปใช้ในการบูรณาการงาน ในกระบวนการยุติธรรมในส่วนอื่นนั้นในเรื่องนี้ความจริงแล้วทางศูนย์ ก็ได้ทำการเชื่อมโยงงานกับหน่วยงานอื่นอยู่แล้วในบางเรื่องเช่น สำนักงานทะเบียนราษฎร สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ฯลฯ แต่ทั้งหากให้มีการทำเป็นระบบการเก็บข้อมูลการลงบันทึกข้อมูลเป็นไปในทิศทางเดียวกันแล้ว การสืบค้นข้อมูลต่างๆ ก็อาจทำให้เกิดความสะดวกและถูกต้องยิ่งขึ้น แต่ทั้งนี้การทำงานส่วนนี้ก็ต้องให้มีหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งหากทำได้ก็เห็นว่าเป็นเรื่องที่ดีต่อกระบวนการยุติธรรม อีกทั้งในส่วนของการบูรณาการเชื่อมต่อในระบบนั้นคงจะต้องมีการกำหนดร่วมกันในการเชื่อมต่อในลักษณะไหนเนื่องจากแต่ละหน่วยงานภารกิจหลักก็ไม่เหมือนกัน ทั้งนี้อาจจะให้มีลักษณะเป็นการทำข้อตกลงร่วมกันว่าจะเชื่อมโยงข้อมูลแลกเปลี่ยนข้อมูลใดกันบ้าง หากทำได้ก็คาดว่าจะส่งผลดีต่อหลายฝ่าย และการดำเนินงานในหลายด้านก็จะรวดเร็วขึ้น อีกทั้งควรผลักดันให้ผู้ใช้หรือผู้บริหารเห็นความสำคัญของข้อมูล ว่าข้อมูลเหล่านี้เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการดำเนินงานได้อย่างไร

4. กรมราชทัณฑ์

สัปดาห์วันที่ 25 พฤษภาคม 2552

ผู้ให้สัมภาษณ์

คุณอัศวิน คุณพันธ์ ผู้อำนวยการกองแผนงาน

คุณปรีชา กิตติสิโรตม์

4.1 ลักษณะทั่วไปของการจัดทำข้อมูลสถิติ

กรมราชทัณฑ์ ได้จัดให้มีการดำเนินการรวบรวมสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ โดยศูนย์ทะเบียนประวัติผู้ต้องขัง กองแผนงาน ซึ่งมีหน้าที่รวบรวมสถิติของผู้ต้องขังจากเรือนจำ/ทัณฑสถานทั่วประเทศ โดยใช้แบบการรายงานสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ รท 102 ก. และแบบการรายงานสถิติผู้ต้องขังทั่วประเทศ รท.103 (ตามคู่มือเจ้าพนักงานทะเบียนเรือนจำ ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2516) ดังนี้

(1) แบบการรายงานสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ รท.102 ก.

การจัดทำรายงานสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ รท.102 ก. ซึ่งกำหนดให้เรือนจำ/ทัณฑสถาน ส่งถึงกรมฯ เดือนละ 2 ครั้ง เป็นรายปักษ์ ทุกวันที่ 16 ของเดือน และทุกวันที่ 1 ของเดือน

ถัดไปทางเว็บไซต์ของกรมราชทัณฑ์ ที่ www.correct.go.th สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 30 วัน ประกอบด้วยข้อมูล 2 ส่วน ได้แก่

1) สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ (รวมทั้ง รจ./ทส.) หมายถึง ยอดรวมทั้งหมดของนักโทษเด็ดขาด ผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์-ฎีกา พิจารณา-ไต่สวน สอบสวน เยาวชนที่ฝากขัง ผู้ต้องกักกัน ผู้ต้องกักขัง ที่มีตัวอยู่ในเรือนจำ/ทัณฑสถาน ณ เวลาปิดขังของวันที่ 15 และวันสิ้นเดือนนั้น มีชายและหญิงเท่าไร ซึ่งสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ (รวมทั้ง รจ./ทส.) จะต้องมีจำนวนมากกว่าสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ (เฉพาะคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ) เสมอ

2) สถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ (เฉพาะคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ) หมายถึง จำนวนนักโทษเด็ดขาด ผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์-ฎีกา พิจารณา-ไต่สวน สอบสวน เฉพาะที่กระทำผิดตาม พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ เท่านั้น ที่มีตัวอยู่ในเรือนจำ/ทัณฑสถาน ณ เวลาปิดขังของวันที่ 15 และวันสิ้นเดือนนั้น มีชายและหญิงเท่าไร ซึ่งสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ (เฉพาะคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดฯ) จะต้องมีจำนวนน้อยกว่าสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ (รวมทั้ง รจ./ทส.) เสมอ

มีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

1) ทำหนังสือประสานงานเรือนจำ/ทัณฑสถานทั่วประเทศ จัดเก็บข้อมูลตามรูปแบบที่กรมฯ กำหนด และจัดส่งข้อมูลทางเว็บไซต์ของกรมราชทัณฑ์ เดือนละ 2 ครั้งเป็นรายปักษ์ ทุกวันที่ 16 ของเดือน และทุกวันที่ 1 ของเดือนถัดไป

2) การจัดเก็บรวบรวมข้อมูล

- ดำเนินการจัดเก็บรวบรวมแบบรายงานสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ รท.102 ก.จากเรือนจำ/ทัณฑสถานทั่วประเทศและแยกเป็นรายเขต ได้แก่ เขตอิสระและเขต 1 - เขต 9 (รวมเป็น 10 เขต)

- ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์และความสัมพันธ์ของข้อมูลในแบบสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ รท. 102 ก.

โดยแยกประเภทผู้ต้องขัง ดังนี้

1) นักโทษเด็ดขาด หมายถึง บุคคลที่ถูกขังไว้ตามหมายจำคุกหลังคำพิพากษาถึงที่สุด (หมายแดง) และหมายความรวมถึงบุคคลซึ่งถูกขังไว้ตามคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้ลงโทษ โดยแบ่งเป็นเพศชายจำนวนเท่าไร และเพศหญิงจำนวนเท่าไร

2) ผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์-ฎีกา หมายถึง บุคคลที่ถูกคุมขังไว้ตามหมายขังระหว่างอุทธรณ์-ฎีกา (หมายสีเหลือง) โดยแบ่งเป็นเพศชายจำนวนเท่าไร และเพศหญิงจำนวนเท่าไร

3) ผู้ต้องขังระหว่างพิจารณา-ไต่สวน หมายถึง บุคคลที่ถูกขังไว้ตามหมายขังระหว่างไต่สวนมูลฟ้อง หรือพิจารณาของศาล (หมายสีเขียว)

4) ผู้ต้องขังระหว่างสอบสวน หมายถึง บุคคลที่ถูกขังไว้ตามหมายขังระหว่างสอบสวนของศาล (หมายสีฟ้า)

5) เยาวชนที่ฝากขัง หมายถึง เด็กที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนฝากให้ควบคุมตัวไว้

6) ผู้ต้องกักกัน หมายถึง บุคคลซึ่งกระทำความผิดติดนินสัย และตามคำสั่งของศาลได้ระบุไว้ ถ้าหมดโทษจำคุกแล้วให้กักกันต่อ

7) ผู้ต้องกักขัง หมายถึง ผู้ถูกลงโทษกักขังแทนค่าปรับหรือเปลี่ยนจากโทษจำคุกเป็นกักขัง

8) ผู้ต้องขังที่ส่งตัวไปประจำ ร.ช./ทส.ป. (ในสังกัด) หมายถึง จำนวนผู้ต้องขังที่แยกตัวไปประจำทำงานที่เรือนจำชั่วคราว หรือทัณฑสถานเปิดในสังกัด ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยมิได้กลับมาอนเรือนจำที่สังกัด ถ้ามีกรณีนี้ให้ กรอกชื่อ ร.ช./ทส.ป. และจำนวนผู้ต้องขัง รายงานให้กรมฯ ทราบ ดังนี้

- สถิติผู้ต้องขัง (รวมทั้งร.ช./ทส.ป.) หมายถึง จำนวนผู้ต้องหาทั้งหมดที่ส่งออกไปทำงานที่เรือนจำชั่วคราว หรือทัณฑสถานเปิด โดยมิได้กลับมาอนเรือนจำที่สังกัด ซึ่งมีตัวอยู่ในร.ช./ทส.ป. ณ เวลาปิดขังของวันที่ 15 และวันสิ้นเดือนนั้น มีชายและหญิงเท่าไร ซึ่งสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ (รวมทั้ง ร.ช./ทส.ป.) จะต้องมีจำนวนมากกว่าสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ (เฉพาะคดี พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ)เสมอ

- สถิติผู้ต้องขัง (เฉพาะคดี พ.ร.บ. ยาฯ) หมายถึง จำนวนผู้ต้องขังที่กระทำความผิดตามพ.ร.บ.ยาเสพติดฯ ที่ส่งออกไปทำงานที่เรือนจำชั่วคราว หรือทัณฑสถานเปิด โดยมิได้กลับมาอนเรือนจำที่สังกัด ซึ่งมีตัวอยู่ใน ร.ช./ทส.ป. ณ เวลาปิดขังของวันที่ 15 และวันสิ้นเดือนนั้น มีชายและหญิงเท่าไร ซึ่งสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ (เฉพาะคดี พ.ร.บ. ยาเสพติดฯ) จะต้องมีจำนวนน้อยกว่าสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ (รวมทั้ง ร.ช./ทส.ป.) เสมอ

(2) แบบการรายงานสถิติผู้ต้องขังทั่วประเทศ รท.103

การจัดทำรายงานสถิติผู้ต้องขังทั่วประเทศ รท. 103 เป็นการแยกประเภทข้อมูลผู้ต้องขังเฉพาะนักโทษเด็ดขาด รายงานยอดผู้ต้องขังในวันสิ้นเดือน ซึ่งกำหนดให้เรือนจำ / ทัณฑสถานส่งถึงกรมฯ ภายใน 7 ของเดือนถัดไป ทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 45 วัน มีรายละเอียดดังนี้

1. ทำหนังสือประสานงานเรือนจำ/ทัณฑสถานทั่วประเทศ จักเก็บข้อมูลตามรูปแบบที่กรมฯ กำหนด และจัดส่งข้อมูลทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) โดยดำเนินการทุกวันทั้ง 7 ของเดือนถัดไป

2. การจัดเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ดำเนินการเก็บรวบรวมแบบรายงานสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ (6 แบบ) จากเรือนจำ/ทัณฑสถานทั่วประเทศ และแยกเป็นรายเขต ได้แก่ เขตอิสระ 1 – เขต 9 (รวมเป็น 10 เขต)

2.) ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ และความสัมพันธ์ของข้อมูลในแบบสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ รท. 103 (6 แบบ) โดยมีรายละเอียดดังนี้

แบบ 1 ก. ผู้ต้องขังทั่วไป

- แบบ 2 ก. กำหนดโทษผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาด
- แบบ 2 ข. จำนวนครั้งที่ต้องโทษของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาด
- แบบ 2 ค. จำนวนครั้งที่ต้องโทษของผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์-ฎีกา
- แบบ 3 ฐานโทษของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดแยกตามอายุ-เพศ
- แบบ 3 ข. ฐานโทษของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดแยกตามลักษณะความผิด
- แบบ 5 ก. จำนวนผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดแยกตามอายุ-เพศตามโทษที่ยังเหลือจะต้องจำต่อไปกับการแบ่งชั้น

3) รวบรวมสถิติผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดทั่วประเทศ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(1) ผู้ต้องขังทั่วไป

รายการรับ คือ การรับตัวผู้ต้องขังที่เข้ามาในเรือนจำและทัณฑสถานทุกประเภท โดยแยกรายละเอียดของการรับตัว ตามแต่ลักษณะประเภทของรายการรับ ดังนี้

- เข้าใหม่ ลงจำนวนผู้ต้องขังทุกประเภทที่ศาลมีคำสั่งให้จำคุกหรือขัง รับตัวเข้าใหม่

รายการจำหน่าย คือ จำนวนผู้ต้องขังที่ออกจากเรือนจำและทัณฑสถานทุกประเภท และทุกกรณี โดยแยกรายละเอียดแต่ละลักษณะประเภทของรายการจำหน่าย ดังนี้

- ปลดปล่อยตัว ลงจำนวนผู้ต้องขังทุกประเภทที่ศาลมีคำสั่งให้ปล่อยตัวเช่นนักโทษเด็ดขาด จำคุกครบกำหนดโทษ หรือผู้ต้องขังระหว่าง ที่ศาลมีคำสั่งให้ปล่อยตัว

- ปลดปล่อยตัวพักการลงโทษ ลงจำนวนนักโทษเด็ดขาดที่ได้รับการปล่อยตัวพักการลงโทษ

- ปลดปล่อยตัวลดวันต้องโทษจำคุก ลงจำนวนนักโทษเด็ดขาดที่ได้รับการปล่อยตัวลดวันต้องโทษจำคุก

- ปลดปล่อยตัวอภัยโทษ ลงจำนวนนักโทษเด็ดขาดที่ได้รับการปล่อยตัวเนื่องจากได้รับพระราชทานอภัยโทษทุกกรณี

(2) กำหนดโทษผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาด (ตามหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดฉบับสุดท้าย)

- ตารางในแบบ 2 ก. นี้ได้แบ่งช่องตารางไว้ 11 ช่อง แยกตามกำหนดโทษเป็นการลงจำนวนนักโทษเด็ดขาด การรับเข้าและจำหน่ายออกในแต่ละลักษณะ แยกตามช่องกำหนดโทษ ตามที่หมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุดฉบับสุดท้าย

(3) จำนวนครั้งที่ต้องโทษของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดและผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์-ฎีกา

- ตารางตามแบบ 2 ข. นี้ เป็นการลงจำนวนครั้งของการต้องโทษซ้ำของนักโทษตามข้อเท็จจริง (ไม่เกี่ยวกับผู้ที่รอลงอาญา) การเก็บข้อมูลตามแบบนี้สามารถเก็บข้อมูลได้จากลักษณะการสัมภาษณ์ คำอ้างอิงของบุคคลที่คุ้นเคย เอกสารทางคดีของเจ้าพนักงานและเอกสาร อื่น ๆ

จำนวนครั้งที่ต้องโทษ กำหนดจำนวนครั้งที่ต้องโทษเด็ดขาดไว้ 5 ช่อง ดังนี้ ครั้งที่ 1 ลงจำนวนนักโทษเด็ดขาดที่กระทำผิดครั้งแรกไม่เคยต้องโทษมาก่อน แยกชาย-หญิง ส่วนครั้งที่ 2 ครั้งที่ 3 ครั้งที่ 4 ครั้งที่ 5 ขึ้นไป ลงจำนวนนักโทษเด็ดขาดที่กระทำผิดซ้ำ ตั้งแต่ ครั้งที่ 2

เป็นต้นไป ลงตามจำนวนครั้งที่ได้รับโทษ และแยกชาย-หญิง

(4) ฐานโทษของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดแยกตามอายุและเพศ

ลงจำนวนนักโทษเด็ดขาดตามฐานโทษของผู้ต้องขังแยกอายุ-เพศ แต่ลดตารางให้แยกชาย-หญิง แบ่งช่องตารางไว้ 11 ช่อง

(5) ฐานโทษของผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดแยกตามลักษณะความผิด

- ความผิดต่อทรัพย์สิน ลงจำนวนนักโทษเด็ดขาดที่กระทำผิดตาม ม. 334-ม.336 ทวิ แยกตามกำหนดโทษ ดังนี้ ลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ม.334-ม.336 ทวิ กรรโชก ม.337-ม.338 ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ม.339-ม.340 ตรี ฉ้อโกง โกงเจ้าหนี้ ม. 341-ม.351 ยักยอก ม.352-ม.355 รับของโจร ม.357 ทำให้เสียทรัพย์ ม.358-ม.360 และบุกรุก ม.362-ม.365

- ความผิดเกี่ยวกับคดี พ.ร.บ.ยาเสพติด พ.ร.บ.สารระเหย พ.ร.บ.วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ลงจำนวนนักโทษเด็ดขาดที่กระทำความผิด โดยแต่ละช่วงกำหนดโทษ ได้แยกชาย-หญิง โดยใช้ประมวลกฎหมายอาญา เป็นแนวทางในการกำหนดลักษณะความผิด

- ความผิดเกี่ยวกับร่างกาย ลงจำนวนนักโทษเด็ดขาดที่กระทำผิดตามม. 295-ม.308 แยกตามกำหนดโทษ ดังนี้ ทำร้ายร่างกาย ม.295-ม.300 ทำให้แท้งลูก ม.301-ม.303 และทอดทิ้งเด็กคนเจ็บป่วย คนชรา ม.306-ม.308

- ความผิดต่อเพศ ลงจำนวนนักโทษเด็ดขาดที่กระทำความผิดตามม.276-ม. 287 แยกตามกำหนดโทษ ดังนี้ ช่มชู้นกระทำชำเรา กระทำอนาจาร ม.276-ม.277 และม. 278-ม.279 ช่มชู้นกระทำชำเรา กระทำอนาจาร (กรณีถึงแก่ชีวิต) ม.277 ทวิ-ม.277 ตรี และ ม.280 ฐระจัดหรือพาไปเพื่ออนาจารและอื่น ๆ ม.282-ม.287

- ความผิดก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน ความผิดเกี่ยวกับศาสนา ความสงบสุขของประชาชน ม.206 ม.239 ลงจำนวนนักโทษเด็ดขาดที่กระทำความผิดตาม ม.206 - ม. 239 แยกตามกำหนดโทษ

- ความผิดอื่น ๆ ลงจำนวนนักโทษเด็ดขาดที่กระทำความผิดตามพ.ร.บ.ต่าง ๆ ที่ นอกเหนือจากความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา แยกกันตามกำหนดโทษ ดังนี้ พ.ร.บ.ป่าไม้ พ.ร.บ.อาวุธปืน พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ร.บ.การจราจร พ.ร.บ.การพนัน พ.ร.บ.ศุลกากร พ.ร.บ. การรับราชการทหาร พ.ร.บ.คนต่างด้าว เป็นต้น

(6) จำนวนผู้ต้องขังประเภทเด็ดขาดแยกตามอายุ-เพศ ตามโทษที่ยังเหลือ จะต้องจำต่อไปกับการแข่งขัน

ลงจำนวนนักโทษเด็ดขาดแยกตามอายุ-เพศ ตามโทษที่ยังเหลือจะต้องจำต่อไป แบ่งช่องตารางไว้ 11 ช่อง ตามการแบ่งชั้นของนักโทษ แยกตามกำหนดโทษ ดังนี้ ชั้นเยี่ยมชั้นดี มาก ชั้นดี ชั้นกลาง ชั้นเลว ชั้นเลวมาก

(7)จำนวนนักโทษเด็ดขาดแยกตามประเภทอายุไม่เกิน 25ปี

ลงจำนวนนักโทษที่กำหนดแบ่งช่วงอายุไว้ แต่ละตารางให้แยกชาย-หญิง

4.2 วิธีการจัดเก็บข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อจัดทำจำแนกสถิติ เพื่อให้ง่ายต่อการอ่านและการทำความเข้าใจของผู้ใช้ ดังนี้

1) ประมวลผลศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบรายงานสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ (ร.ท. 103)

เพื่อปรับปรุงการจัดเก็บข้อมูลที่สำคัญ ซึ่งพิจารณาจากความจำเป็นที่หน่วยงานต่างๆ ต้องการใช้ ประโยชน์ โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางแจกแจงความถี่ (Frequency Table) ของสถิติ ประเภทต่างๆ แผนภูมิแท่ง (Bar chart) และแผนภูมิวงกลม (Pie chart) เพื่อให้

ประเภทแผนภูมิ อาทิเช่น แผนภูมิชนิดสดมภ์ แผนภูมิแท่ง แผนภูมิชนิดวงกลม ได้แก่

(1) แผนภูมิเปรียบเทียบผู้ต้องราชทัณฑ์

(2) แผนภูมิสถิตินักโทษเด็ดขาดคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดกับคดีอื่นๆ

ประเภทตารางมี 17 ตาราง

ตารางที่ 1 สถิตินักโทษเด็ดขาดแยกตามกำหนดโทษตามหมายศาล

ตารางที่ 2 สถิตินักโทษเด็ดขาดแยกตามโทษที่ยังเหลือจะต้องจำต่อไป

ตารางที่ 3 สถิตินักโทษเด็ดขาดแยกตามอายุ

ตารางที่ 4 สถิตินักโทษเด็ดขาดแยกตามลักษณะความผิด

ตารางที่ 5 สถิตินักโทษเด็ดขาด แยกตามชั้น

ตารางที่ 6 สถิตินักโทษเด็ดขาดแยกตามจำนวนชั้นที่ต้องโทษ (กระทำความผิด

ซ้ำ)

ตารางที่ 7 สถิติผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์-ฎีกาแยกตามจำนวนครั้งที่ต้องโทษ

ตารางที่ 8 สถิตินักโทษเด็ดขาดคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดแยกตามประเภทตัวยา

ตารางที่ 9 สถิตินักโทษเด็ดขาดคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดแยกตามประเภทคดี

ตารางที่ 10 สถิตินักโทษเด็ดขาดคดี พ.ร.บ.ยาเสพติดแยกตามอายุ

ตารางที่ 11 สถิติผู้ต้องขังปล่อยตัวรับตัวตามหมายศาล

ตารางที่ 12 สถิติผู้ต้องขังปล่อยตัวตามหมายศาล

ตารางที่ 13 สถิติผู้ต้องหาซึ่งปล่อยตัวแบบมีเงื่อนไขและไม่มีเงื่อนไข

ตารางที่ 14 สถิตินักโทษเด็ดขาดกระทำผิดซ้ำ แยกตามอายุและจำนวนครั้งที่

ต้องโทษ

ตารางที่ 15 สถิตินักโทษเด็ดขาดกระทำผิดซ้ำ แยกตามลักษณะความผิดและจำนวนครั้งที่ต้องโทษ

ตารางที่ 16 สถิติผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์-ฎีกา ที่กระทำผิดซ้ำ แยกตามอายุและจำนวนครั้งที่ต้องโทษ

ตารางที่ 17 สถิติผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์-ฎีกา ที่กระทำผิดซ้ำ แยกลักษณะความผิดและจำนวนครั้งที่ต้องโทษกระทำผิดซ้ำ

2) รวบรวมสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์เปรียบเทียบเป็นรายเดือน เพื่อให้ทราบว่าในแต่ละเดือนมีจำนวนผู้ต้องราชทัณฑ์เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนเท่าใด เพื่อประโยชน์ในการนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการบริหารงานราชทัณฑ์เกี่ยวกับการวางแผนโครงการและการเสนอของบประมาณ

การประมวลผลข้อมูล ดำเนินการประมวลผลข้อมูลผ่านการวิเคราะห์แล้ว โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Office ทำการประมวลเพื่อจัดระเบียบของข้อมูล

การรายงานผลให้กรมราชทัณฑ์และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ ทำการเรียบเรียงข้อมูลที่ได้รับการจัดระบบแล้วแนบเอกสารชุด รายงานให้ผู้บริหารระดับสูงของกรมราชทัณฑ์ สำนัก/กอง ต่าง ๆ ภายในกรมราชทัณฑ์ และรายงานผลให้กระทรวงยุติธรรมทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) พร้อมทั้งเผยแพร่ให้หน่วยงานต่าง ๆ และประชาชนทราบทางเว็บไซต์ของกรมราชทัณฑ์ที่ www.correct.go.th

4.3 ประสิทธิภาพ ปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาอุปสรรค

- 1) บางเรือนจำ/ทัณฑสถานไม่มีระบบอินเทอร์เน็ต (Internet)
- 2) ปัญหาด้านไวรัสของคอมพิวเตอร์
- 3) เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ต่อพ่วงและอุปกรณ์เครือข่าย มีสภาพเก่าไม่ทันสมัยเนื่องจากอายุการใช้งานเกินกว่า 5 ปี
- 4) เรือนจำ/ทัณฑสถาน บางแห่งส่งรายงานล่าช้ากว่าที่กำหนด หรือบางแห่งไม่ส่งรายงานทำให้เสียเวลาในการรวบรวมสถิติเพื่อการรายงาน

ประโยชน์ที่ได้รับ

การจัดเก็บข้อมูลผู้ต้องขังจากเรือนจำ/ทัณฑสถานทั่วประเทศ และประมวลข้อมูลสรุปเป็นรายเดือนก่อให้เกิดประโยชน์ด้านต่าง ๆ ดังนี้

- 1) ข้อมูลสถิติได้มีการนำไปใช้กันอย่างแพร่หลายทั้งในการศึกษา วางแผนนโยบายการบริหารงานภาครัฐ
- 2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการอ้างอิงการวิเคราะห์ และกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงาน สำหรับการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาพฤติกรรมนิสัยของผู้กระทำผิดให้กลับตนเป็นพลเมืองดีของสังคม และเป็นข้อมูลสำหรับชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชนและสังคมภายนอกด้วย
- 3) เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารทุกระดับในการวางแผนและกำหนดนโยบาย เพื่อกำหนดมาตรการปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดและนำไปสู่การพัฒนางานราชทัณฑ์ในอนาคต

4) เพื่อหาวิธีการที่เหมาะสมใช้ในการเยียวยารักษาหรือปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดให้มีอาชีพติดตัวไปประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ภายหลังพ้นโทษ

5) บูรณาการฐานข้อมูลร่วมกับหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เพื่อเป็นส่วนส่งเสริมการพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน เช่น การใช้ข้อมูลในการสืบสวน สอบสวน ขยายผลการจับกุม ยึดทรัพย์ผู้ร้ายรายสำคัญ หรือผู้ค้ายาเสพติดรายใหญ่ในเรือนจำ/ทัณฑสถาน

4.4 ข้อเสนอแนะ

แนวทางแก้ไข

1) ปรับเปลี่ยนวิธีการรายงาน ปรับเปลี่ยน เพิ่ม-ลด แบบฟอร์มการจัดเก็บข้อมูลเพื่อใช้รายงาน เพื่อให้ผู้รายงานสามารถรายงานข้อมูลได้รวดเร็วและมีข้อมูลตอบสนองต่อความจำเป็นของผู้บริหารอย่างพอเพียง

2) นิเทศงานเพื่อสร้างความเข้าใจให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน เช่น เรื่องการจัดเก็บข้อมูล แบบฟอร์มการรายงาน และการลงรายละเอียดข้อมูล เป็นต้น

3) นำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน ให้มีความสะดวก รวดเร็ว เช่น รายงานข้อมูลทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail)

4) กำชับ เร่งรัด ติดตาม การรายงานข้อมูลให้ถูกต้อง ครบถ้วน และตามกรอบเวลาที่กำหนด

5. กรมคุมประพฤติ

สัมภาษณ์วันที่ 26 พฤษภาคม 2552

ผู้ให้สัมภาษณ์ คุณกนกวรรณ กัลยานสูตร ผู้อำนวยการกองแผนงานและสารสนเทศ
คุณอนันต์ ผู้อำนวยการกอง

5.1 ลักษณะทั่วไปของการจัดทำข้อมูลสถิติ

กรมคุมประพฤติ ได้ให้ความสำคัญในการทำการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลในงานด้านคุมประพฤติมาเป็นเวลานาน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะได้ทราบถึงข้อมูลสถิติการคุมประพฤติ และจะได้นำมาใช้ในการวิเคราะห์ถึงปัญหาในการกระทำผิด เพื่อนำมาหาแนวทางป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำผิดนั้นซ้ำอีก

การจัดเก็บข้อมูลสถิติฯ ของกรมคุมประพฤติ ได้กำหนดงานจัดเก็บแบ่งหน่วยงานเป็นกองแผนงานและสารสนเทศเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลทางด้านสถิติในการดำเนินงานไว้ มีขอบเขตการรับผิดชอบงานจัดทำเก็บรวบรวมข้อมูลงานของกรมคุมประพฤติ ทั้งประเทศรวมทั้งสิ้น จาก 96 แห่ง งานที่จัดเก็บเป็นงานในความรับผิดชอบของกรมคุมประพฤติ มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน คือตามประมวลกฎหมายอาญา และวิธีพิจารณาความอาญา และตามพระราชบัญญัติคุมประพฤติ พระราชบัญญัติฟื้นฟูผู้กระทำผิด พ.ศ.2545 แต่ในส่วนการจัดเก็บข้อมูลนั้นไม่มีกฎหมายบังคับหรือกำหนดหน้าที่ไว้โดยตรงมีแต่เพียงข้อกำหนดหน้าที่ของกรมฯ ในการจัดเก็บข้อมูลไว้เพื่อการใช้ประโยชน์ในงานอื่น ๆ

5.2 วิธีการจัดเก็บข้อมูล

กรมคุมประพฤติ ได้ทำการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลในงานด้านคุมประพฤตินานเป็นเวลานาน โดยแต่เดิม การจัดเก็บข้อมูลนั้นจะทำเป็นรูปแบบของรายงานบันทึกส่งมาเก็บรวบรวมไว้ที่ส่วนกลาง ระบบการจัดเก็บข้อมูลจึงทำได้ยากประกอบกับสำนักงานคุมประพฤตินั้นมีอยู่ทั่วประเทศ และในบางจังหวัดก็มีสำนักงานคุมประพฤติมากกว่า 1 สาขา การจัดเก็บรวบรวมข้อมูลให้ครบทุกสำนักงานเพื่อนำมาประมวลข้อมูลในภาพรวมนั้นจึงเป็นไปได้ยาก เพราะสาเหตุจากเวลาที่กว่าสำนักงานจะทำรายงานแล้วเสร็จและส่งข้อมูลให้มาถึงส่วนกลางถึงแม้จะกำหนดให้ส่งรายงานเป็นรายเดือนก็ตาม การจัดเก็บและการรวบรวมข้อมูลจึงต้องใช้เวลาาน แต่ในปัจจุบันเมื่อมีการระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ จึงช่วยทำให้การจัดเก็บข้อมูลสะดวกยิ่งขึ้น

การนำระบบคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ในการจัดเก็บข้อมูลนี้เริ่มใช้ในปี 2540 โดยเริ่มใช้กับงานคุมประพฤติก่อน ซึ่งทางกรมจะทำการสร้างโปรแกรมไว้ให้ และให้พนักงานคุมประพฤติกรอกข้อมูลลงตามโปรแกรมที่สร้างไว้ งานคุมประพฤติส่วนนี้เป็นงานสืบเสาะละเอียดสอส่งเป็นหลัก เมื่อพนักงานคุมประพฤติทำการกรอกข้อมูลเสร็จแล้วก็จะทำการส่งเป็นอีเมลมาให้ที่กรมเพื่อจัดรวบรวมข้อมูลต่อไป โปรแกรมนี้ทางกรมเป็นผู้กำหนดเองว่าต้องการข้อมูลอย่างไรและจะทำโปรแกรมให้พนักงานคุมประพฤติลงข้อมูลตามที่ต้องการ ในปี พ.ศ.2544 ได้ขยายงานเพิ่มโดยการสร้างโปรแกรมสำหรับงานฟื้นฟูเพิ่มขึ้น แต่เนื่องจากว่างานคุมประพฤตินี้มีอยู่ทั่วประเทศและทุกจังหวัดต้องมีสำนักงานคุมประพฤติ บางจังหวัดมีสำนักงานคุมประพฤติมากกว่า 1 แห่ง ดังนั้น จึงทำให้สำนักงานคุมประพฤตินั้นในเขตจังหวัดต่างๆ เข้าโปรแกรมได้ช้า การลงข้อมูลก็ล่าช้า การจัดส่งก็ล่าช้า เพราะต้องทำงานถึงสองงาน และเนื่องจากบางแห่งไม่สะดวกในการจัดส่งข้อมูลมาในรูปแบบไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ในปี พ.ศ. 2550 จึงได้พัฒนาการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลใหม่ โดยโปรแกรมใหม่ที่จะพัฒนาคือเอาโปรแกรมที่สร้างไว้แล้วทั้งสองโปรแกรมแรกมารวมกันงานในบางส่วนเมื่อลงข้อมูลแล้วช้ากันหรือมีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลจะได้สามารถทำไปได้ในทันทีและส่วนของบางพื้นที่ที่ไม่สะดวกต่อการใช้เครื่องมือทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ให้จัดส่งข้อมูลในรูปแบบเอกสารบันทึกเช่นเดิม และเมื่อส่งมาเจ้าพนักงานก็จะทำการรวบรวมข้อมูลใหม่โดยนำเอามาทั้งในส่วนที่ลงโปรแกรมมาและบางส่วนก็นำมาจากรายงานที่ส่งมาและนอกจากนี้ในสำนักงานในบางแห่งก็อาจจะสามารถทำการส่งข้อมูลมาในระบบ EXCEL และส่งมาให้ทางกรมดำเนินการต่อไป

5.3 ประสิทธิภาพ ปัญหาและอุปสรรค

ในปัจจุบันนี้การจัดเก็บข้อมูลของสำนักงานได้พัฒนาขึ้นมากเนื่องจากได้มีการพยายามแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาะบบตลอดเวลา ซึ่งการจัดเก็บข้อมูลของกรมนี้มีหน่วยงานอื่นเข้ามาขอใช้และขอทราบข้อมูลซึ่งในการนี้หากไม่ผิดต่อพระราชบัญญัติการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ และไม่ผิดกฎหมายในส่วนอื่นแล้วทางกรมก็ยินดีที่จะให้ข้อมูลนี้หากเป็นการนำไปใช้เพื่อประโยชน์ต่อประชาชน

และนอกจากนี้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนี้ทางกรมยังได้นำไปใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์ถึงแนวโน้มสถิติการก่ออาชญากรรม และปัญหาการก่อความผิดด้วยเพื่อจะได้นำมาพัฒนาแก้ไขปัญหาของการกระทำความผิดไม่ให้เกิดหรือหาทางป้องกันให้เกิดน้อยลง ข้อมูลเหล่านี้ทางกรมได้มอบหมายให้กองแผนเป็นผู้รับผิดชอบวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอต่อท่านอธิบดีกรมคุมประพฤติ

ส่วนในด้านปัญหาอุปสรรค ในการดำเนินงานส่วนนี้ของกรมคุมประพฤติที่สำคัญที่สุดก็คือ ปัญหาอันเกิดจากข้อมูลที่ต้องมาจากทั่วประเทศ ประกอบปัญหาทางด้านบุคลากรที่อยู่เป็นจำนวนน้อย เพียงงานคุมประพฤติที่รับผิดชอบก็มีเป็นจำนวนมากที่ต้องปฏิบัติ ดังนั้นเมื่อให้ต้องการกรอกเพื่อลงข้อมูลในการปฏิบัติงานจึงอาจไม่ค่อยมีเวลาจัดทำ ดังนั้นส่งผลให้กว่าจะทำการลงข้อมูลเสร็จและส่งมาก็ใช้เวลานาน ข้อมูลที่จะมาทำการประมวลเพื่อวิเคราะห์จึงเสร็จล่าช้าตาม และนอกจากนี้ปัญหาที่สำคัญอีกประการคือ เรื่องของครุภัณฑ์ ที่ไม่ค่อยมีงบประมาณในการจัดหาหรือมีแต่คุณภาพไม่ทันสมัย การทำงานจึงไม่ดีเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณภาพของเครื่องคอมพิวเตอร์ และอีกประการก็คือบุคลากรหรือเจ้าหน้าที่มีอยู่เป็นจำนวนน้อยไม่สอดคล้องกับภาระงานการดำเนินงานนี้จึงยังมีอุปสรรคมากมาย และที่สำคัญในอีกประการหนึ่งก็คือการให้ความสำคัญของการทำงานในส่วนนี้เนื่องจากงานทางด้านข้อมูลนี้เป็นงานส่วนของการสนับสนุนการให้หรือการมองเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญจึงมักถูกมองข้ามไปเสมอ

การบูรณาการงานนี้ กับงาน ในกระบวนการยุติธรรมในส่วนอื่นนั้นในส่วนองกรมเห็นว่าเป็นเรื่องที่ดีแต่เนื่องจากงานกรมนี้นั้นเป็นงานที่อาจจะเรียกว่าอยู่ในส่วนสุดท้ายของกระบวนการยุติธรรม จะก็แต่เรื่องของการร้องขอให้เพิ่มโทษ หรือการหาประวัติผู้กระทำความผิดเท่านั้น ที่จะนำไปเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาคดีได้

5.4 ข้อเสนอแนะ

การบูรณาการเชื่อมต่อในระบบของกระบวนการยุติธรรมนั้นหากเป็นไปได้ก็เป็นสิ่งดี แต่ก็คงจะต้องมีการกำหนดร่วมกันในการเชื่อมต่อในลักษณะไหน เนื่องจากแต่ละหน่วยงานภารกิจหลักก็ไม่เหมือนกัน ทั้งนี้อาจจะให้มีลักษณะเป็นการทำข้อตกลงร่วมกันว่าจะเชื่อมโยงข้อมูลแลกเปลี่ยนข้อมูลใดกันบ้าง หากทำได้ก็คาดว่าจะจะเป็นผลดีต่อหลายฝ่าย และการดำเนินงานในหลายด้านก็จะรวดเร็วขึ้น อีกทั้งควรผลักดันให้ผู้ใช้หรือผู้บริหารเห็นความสำคัญของข้อมูล ว่าข้อมูลเหล่านี้เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการดำเนินงานได้อย่างไร

6. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

สัมภาษณ์วันที่ 25 พฤษภาคม 2553

ผู้ให้สัมภาษณ์

คุณวิลาวรรณ เอกไพบูลย์ หัวหน้าสำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศ

คุณจรุง หัวหน้าฝ่ายติดตามประมวลผล

6.1 ลักษณะทั่วไปของการจัดทำข้อมูลสถิติ

ในส่วนงานข้อมูลสถิติฯ กรมพินิจฯ ได้กำหนดจัดแบ่งหน่วยงานเป็นกลุ่มงานข้อมูลเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลทางด้านสถิติในการดำเนินงานไว้โดยตรง (กลุ่มงานข้อมูลและสารสนเทศ) มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบทั้งสิ้น 3 ท่าน ก็คือ นักวิชาการสถิติ 1 ท่าน นักวิชาการคอมพิวเตอร์ 2 ท่าน (ไม่มีนักกฎหมาย)

มีขอบเขตการรับผิดชอบงานจัดทำเก็บรวบรวมข้อมูลงานของกรมพินิจ ทั้งประเทศรวมทั้งสิ้น จาก 93 หน่วยงาน งานที่จัดเก็บมีทั้งในคดีความผิดทางแพ่งและทางอาญานอกจากนี้ยังรวมถึงงานการบำบัดดูแลเด็กและเยาวชน มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2534 พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550 เป็นต้น

ซึ่งข้อมูลในการจัดเก็บหรือเนื้อหารายละเอียดในการจัดเก็บนี้ (หมายถึงเนื้อหา / จำนวน/วันเวลา/ประเภทความผิด) ทางกลุ่มงานเป็นผู้กำหนดเองเนื่องจากงานนี้อาจเป็นงานใหม่ การกำหนดข้อมูลในการจัดเก็บนี้จะพิจารณาถึงภารกิจหลักของกรมเป็นสำคัญก่อน และจากนั้นก็พิจารณาเพิ่มเติมข้อมูลโดยอาจพิจารณาจากบันทึกที่ผู้บริหารระดับสูงแจ้งมา หรือมาจากข้อเสนอแนะของผู้มาขอข้อมูลและใช้บริการเช่น นักวิชาการ นิสิตนักศึกษา ที่มาขอข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย หรือจากประชาชนทั่วไปที่แจ้งมา การกำหนดรายละเอียดข้อมูลการจัดเก็บก็ยังคงต้องพัฒนาอยู่เรื่อยๆ ทั้งนี้ปัจจุบันได้มีการจำแนกการจัดเก็บแบ่งไปตามสัญชาติ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ กลุ่มที่อยู่อาศัย สาเหตุของการกระทำความผิด เพศ ฐานความผิดฯ

6.2 วิธีการจัดเก็บข้อมูล

วิธีการจัดเก็บ โดยการจัดเก็บแต่เดิม ใช้ระบบ EXCEL โดยให้แต่ละหน่วยงานส่งข้อมูลมาและส่วนกลางทำการประมวลอีกครั้งจึงนำข้อมูลลง แต่ปัจจุบัน ใช้ระบบ DATABASE ให้แต่ละหน่วยงานสามารถลงข้อมูลเพื่อประมวลผลได้ทันที

ระบบการจัดเก็บ ในปัจจุบันนี้ที่ใช้ระบบ DATABASE ก็ถือว่าเป็นระบบที่ดี เนื่องจากสามารถตรวจสอบข้อมูล และข้อมูลที่ลงจะได้รับการปรับเปลี่ยนให้เป็นปัจจุบันได้มากกว่าการลงข้อมูลที่เป็นระบบ EXCEL เนื่องจากการลงในระบบ EXCEL นั้นเป็นการลงข้อมูลจากข้อมูลที่นำเข้า ซึ่งในระบบจะไม่สามารถทำการทบทวนการซ้ำหรือตรวจสอบหาข้อมูลเดิมที่มีอยู่ได้ ดังนั้นในการประมวลข้อมูลในบางเรื่องจึงอาจผิดพลาดได้

6.3 ปัญหาและอุปสรรค

แต่อย่างไรก็ตามการใช้ระบบ DATABASE ก็ยังประสบปัญหาที่สำคัญ ก็คือผู้ลงข้อมูล เนื่องจากการลงข้อมูลในแต่ละส่วนผู้รับผิดชอบก็เป็นไปตามตำแหน่งงานที่รับผิดชอบในงานส่วนนั้น ซึ่งในงานบางส่วนอาจมีการลงข้อมูลที่ไม่ครบถ้วนหรืออาจมีการหลงลืมบ้าง ซึ่งในส่วนนี้ก็ต้องมีการตรวจสอบโดยทางฝ่ายได้ทำการแต่งตั้งผู้บริหารในแต่ละระดับเพื่อทำการตรวจสอบและตามติดการทำงานในแต่ละชั้นการทำงานที่รับผิดชอบ

ในการจัดเก็บข้อมูลของกรมพินิจฯ นี้ ข้อมูลที่ทำการจัดเก็บมาจากข้อมูลภายในของการปฏิบัติของกรมเท่านั้น ไม่ได้มีการนำข้อมูลของหน่วยงานอื่นมาประมวลเข้ากัน สถิติต่าง ๆ

ที่จัดเก็บเป็นสถิติอันเกิดจากและได้รับการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ ข้อมูลสถิติที่ทำมาก็นำมาใช้ภายในองค์กรตามภารกิจหลักของกรม และนอกจากนี้ ก็อาจนำมาวิเคราะห์ในเรื่องอื่นได้ด้วยเช่น นำมาใช้เพื่อเป็นสถิติในการวิเคราะห์ แนวโน้มการก่อคดีของเด็ก และเยาวชน พฤติกรรมในการก่อความผิดเป็นคดีทางด้านไหน ข้อมูลส่วนนี้ก็สามารถช่วยในการวิเคราะห์เพื่อกำหนดแนวทางป้องกันได้ และนอกจากนี้ข้อมูลเหล่านี้ก็อาจเป็นประโยชน์แก่หน่วยงานอื่นได้เช่น หน่วยงานภายนอกมาขอหากไม่ผิดกฎหมายส่วนที่เผยแพร่ได้ก็ให้ ข้อมูลจะถูกจัดเก็บตามระบบของกรม ขณะนี้ไม่มีการเชื่อมต่อข้อมูลกับหน่วยงานอื่นแต่อย่างใด

ปัญหาและอุปสรรคในการจัดเก็บข้อมูลสำหรับทางฝ่ายนั้นที่สำคัญที่สุดก็คือ กำลังคนที่ปฏิบัติงาน เนื่องจากงานที่รับผิดชอบมีเป็นจำนวนมากแต่ในการปฏิบัติงานทางฝ่ายมีบุคลากรเพียง 3 คนและนอกจากนี้ก็ได้แก่ งบประมาณ และที่สำคัญในอีกประการหนึ่งก็คือการให้ความสำคัญของการทำงานในส่วนนี้เนื่องจากงานทางด้านข้อมูลนี้เป็นงานส่วนของการสนับสนุนการให้หรือการมองเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญจึงมักถูกมองข้ามไปเสมอ

6.4 ข้อเสนอแนะ

การบูรณาการเชื่อมต่อในระบบของกระบวนการยุติธรรมนั้นหากเป็นไปได้ก็เป็นสิ่งดี แต่ก็คงจะต้องมีการกำหนดร่วมกันในการเชื่อมต่อในลักษณะไหน เนื่องจากแต่ละหน่วยงานภารกิจหลักก็ไม่เหมือนกัน ทั้งนี้อาจจะให้มีลักษณะเป็นการทำข้อตกลงร่วมกันว่าจะเชื่อมโยงข้อมูลแลกเปลี่ยนข้อมูลใดกันบ้าง หากทำได้ก็คาดว่าจะน่าจะเป็นผลดีต่อหลายฝ่าย และการดำเนินงานในหลายด้านก็จะรวดเร็วขึ้น อีกทั้งควรผลักดันให้ผู้ใช้หรือผู้บริหารเห็นความสำคัญของข้อมูลว่าข้อมูลเหล่านี้เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการดำเนินงานได้อย่างไร

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

โครงการศึกษาแนวทางการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ขอความกรุณาผู้ตอบแบบสอบถามใส่เครื่องหมาย / ลงในช่อง หน้าข้อความที่ท่านเลือก หรือตามความคิดเห็นของท่าน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

- ชาย หญิง

2. ระดับการศึกษา

- ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก

3. หน่วยงานต้นสังกัด / อาชีพ

☐ ผู้พิพากษา	☐ อัยการ
☐ ตำรวจ	☐ กรมราชทัณฑ์
☐ กรมคุมประพฤติ	☐ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กฯ
☐ ทนายความ	☐ นักวิชาการทางกฎหมาย

4. ตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานคดี/ งานควบคุม บำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิด งานนโยบาย/แผน/ยุทธศาสตร์ และงานวิชาการ
- งานสถิติข้อมูล งานสนับสนุนอื่นๆ

5. พื้นที่จังหวัดที่ทำงาน

☐ กรุงเทพมหานคร	☐ นนทบุรี	☐ ปทุมธานี
☐ สมุทรสาคร	☐ สมุทรปราการ	☐ นครปฐม

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักการและแนวคิดของการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ประเด็นพิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่มีความเห็น
1. การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ต้องสัมพันธ์กับภารกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง					
2. การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ต้องมีความสัมพันธ์กับข้อมูลการบริการจัดการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง					
3. การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ต้องสัมพันธ์กับแนวคิดทฤษฎีทางอาชญาวิทยาและกระบวนการยุติธรรม					
4. การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ต้องสัมพันธ์กับบทบัญญัติของกฎหมาย					
5. การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมอาจต้องอาศัยข้อมูลจากหน่วยงานทั้งในและนอกกระบวนการยุติธรรม					
6. การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ต้องให้ได้ข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการ					
7. การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ต้องสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนากระบวนการยุติธรรมในภาพรวมแม้ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับภารกิจของหน่วยงาน					
8. การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา จำเป็นต้องมีองค์กรกลางเป็นผู้รับผิดชอบ					
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					

2. การบูรณาการสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ควรสะท้อนให้เห็นถึงสิ่งใด

ประเด็นพิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่มีความเห็น
1. หลักประกันสิทธิเสรีภาพของประชาชน					
2. ความโปร่งใสและตรวจสอบได้ของการดำเนินงานของหน่วยงาน					

ประเด็นพิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง	ไม่มี ความเห็น
3. ประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย					
4. ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ					
5. ประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากรและงบประมาณ					
6. ประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมในภาพรวม					
7. การบรรลุวัตถุประสงค์ของการดำเนินการของหน่วยงาน					
8. ตัวชี้วัดการปฏิบัติงานของหน่วยงาน					
9. สถานการณ์คดีในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา					
10. แนวโน้มการเกิดอาชญากรรม					
11. การกระทำความผิดซ้ำ					
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					

3. รูปแบบการจัดเก็บและการนำเสนอข้อมูลสถิติ

ประเด็นพิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง	ไม่มี ความเห็น
1. การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาควรแสดงในรูปแบบแผนผังการไหล (Flow) ของจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา					
2. ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาควรมีกระบวนการจัดเก็บสถิติในลักษณะที่เป็นเครือข่ายที่หน่วยงานอื่นสามารถเข้าถึงและนำไปใช้ได้					
3. ควรมีกฎหมายกำหนดวิธีการรวบรวมและจัดทำสถิติ เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปในทิศทางเดียวกันรวมถึงกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบให้ชัดเจน					
4. นอกจากตารางสถิติแล้ว ควรนำเสนอรายงานสถิติเป็นแผนผังหรือแผนภูมิประกอบด้วย					
5. ควรอธิบายข้อมูลต่อจากตารางและแสดงการวิเคราะห์ที่ชัดเจน เชื่อมต่อข้อมูลอย่างบูรณาการให้เห็นภาพรวมของทั้งกระบวนการยุติธรรม					
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					

4. สถิติเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่ควรนำมาบูรณาการ

ข้อมูลสถิติ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่มี ความเห็น
ข้อมูลการบริหารจัดการ					
1. อัตรากำลังของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม					
2. งบประมาณของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม					
ข้อมูลชั้นตำรวจ					
3. สถิติคดีที่รับแจ้ง (คดี/ราย)					
4. สถิติคดีที่จับตัวผู้ต้องหาได้ (คดี/ราย)					
5. สถิติการอนุญาต/ไม่อนุญาตให้ประกันตัว (คดี/ราย)					
6. สถิติการออกหมายเรียก					
7. สถิติการขอหมายอาญา แยกเป็น หมายค้น หมายจับ หมายซัง ปล้อยตัวชั่วคราว/ประกันตัว					
8. สถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจ					
9. สถิติการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นตำรวจ					
10. สถิติการยุติคดีในชั้นตำรวจ จำแนกตามสาเหตุ					
11. สถิติการเสียชีวิตระหว่างการควบคุมตัวของเจ้าหน้าที่ ตำรวจด้วยสาเหตุต่างๆ					
12. สถิติคดีวิสามัญฆาตกรรม					
ข้อมูลชั้นอัยการ					
13. สถิติการรับสำนวนฟ้อง (คดี/ราย)					
14. สถิติการสั่งฟ้องและสั่งไม่ฟ้อง (คดี/ราย)					
15. สถิติคดีที่อัยการสั่งให้พนักงานสอบสวนทำสำนวนมาใหม่					
16. สถิติการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นอัยการ					
17. สถิติจำนวนคดีที่มีการใช้มาตรการทางเลือก					
18. สถิติจำนวนคดีที่สั่งฟ้อง/ไม่ฟ้อง โดยอัยการสูงสุด					
19. สถิติผลการดำเนินคดีอาญาของอัยการ					
ข้อมูลชั้นศาล					
20. สถิติการรับฟ้อง และรับคำร้อง แยกที่อัยการเป็นโจทก์ กับประชาชนเป็นโจทก์					
21. สถิติการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นศาล					
22. สถิติปริมาณคดีที่เสร็จสิ้นในศาลชั้นต้นด้วยการยกฟ้อง					

ข้อมูลสถิติ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่มี ความเห็น
23.สถิติปริมาณคดีที่เสร็จสิ้นในศาลชั้นต้นด้วยการพิพากษา ลงโทษ จำแนกตามประเภทโทษ					
24.สถิติผลคดีในชั้นอุทธรณ์และฎีกา					
25.สถิติการรอกำหนดโทษ แยกแบบมีเงื่อนไข/ไม่มี เงื่อนไข					
26.สถิติการรอกำหนดโทษ					
27.สถิติคดีอาญาที่เด็กเป็นผู้กระทำผิด					
28.สถิติการออกหมายอาญา					
ข้อมูลกรมคุมประพฤติ					
29.สถิติผู้ถูกคุมประพฤติแทนการลงโทษ					
30.สถิติผู้ถูกคุมประพฤติก่อนปล่อย					
31.สถิติจำนวนผู้ผิดเงื่อนไขการคุมประพฤติ					
32.สถิติจำนวนผู้พ้นคุมประพฤติด้วยดี					
33.สถิติคดีสืบเสาะ					
ข้อมูลกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน					
34.สถิติจำนวนเด็กและเยาวชนในสถานแรกรับ					
35.สถิติจำนวนเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกอบรม					
36.สถิติการปล่อยตัวตามกำหนดหรือก่อนกำหนด จำแนก ตามสาเหตุ					
37.สถิติเด็กและเยาวชนเจ็บป่วยรุนแรง					
38.สถิติการทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายระหว่างเด็กและ เยาวชนที่ถูกควบคุมตัว					
39.สถิติคดีที่ใช้การประชุมกลุ่มครอบครัว					
ข้อมูลกรมราชทัณฑ์					
40.สถิติผู้ต้องขังระหว่างพิจารณา					
41.สถิตินักโทษเด็ดขาด					
42.สถิติผู้พ้นโทษตามกำหนดเวลา					
43.สถิติผู้พ้นโทษก่อนกำหนด					
44.สถิติจำนวนผู้ได้รับพระราชทานอภัยโทษ					
45.สถิติผู้ต้องขังที่จบการศึกษาขณะต้องโทษ จำแนกตาม ระดับการศึกษา					
46.สถิติผู้ต้องขังเจ็บป่วยรุนแรง					
47.สถิติผู้ต้องขังเสียชีวิตในเรือนจำ หรือระหว่างการควบคุม ของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์					

ข้อมูลสถิติ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ไม่มี ความเห็น
48.สถิติจำนวนผู้ต้องขังที่กระทำผิดอาญาในเรือนจำ					
49.สถิติจำนวนผู้ถูกกักขังแทนค่าปรับ					
ข้อมูลอื่น ๆ					
50.สถิติคดีอาญาของสำนักงาน ป.ง. จำแนกตามประเภท ความผิด					
51.สถิติคดีทุจริตจากสำนักงาน ป.ป.ช					
52.สถิติคดีทุจริตจากสำนักงาน ป.ป.ท					
53.สถิติคดียาเสพติดจากสำนักงาน ป.ป.ส					
54.สถิติคดีตามอำนาจหน้าที่ของ สตม.					
55.สถิติคดีสรรพสามิต					
56.สถิติคดีศุลกากร					
57.สถิติคดีตามพระราชบัญญัติเกี่ยวกับป่าไม้ สัตว์ป่า และ ทรัพยากรธรรมชาติ					
58.สถิติคดีพิเศษตามพระราชบัญญัติสอบสวนคดีพิเศษ					
ข้อมูลสถิติอื่นๆ ที่ท่านคิดว่าควรมีการเก็บรวบรวม โปรดระบุ					

**ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับแนวทางการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรม
ทางอาญา**

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

สรุปผลจากการตอบแบบสอบถามบุคลากรในหน่วยงานกระบวนการยุติธรรม กระแสหลักที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการจัดเก็บข้อมูลและการสัมภาษณ์ผู้บริหารและ ผู้เกี่ยวข้องกับการบูรณาการสถิติ

ผลการวิจัยโครงการศึกษาแนวทางการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา จากข้อมูลผลสำรวจบุคลากรกระบวนการยุติธรรมและที่เกี่ยวข้อง ตามแบบสอบถาม ซึ่งทำการเก็บรวบรวมข้อมูลได้กลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ประมวลผลและวิเคราะห์ทางสถิติ จำนวนรวมทั้งสิ้น 579 ราย ได้ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
 - 2.1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักการและแนวคิดของการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
 - 2.2. สิ่งที่ควรสะท้อนในการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
 - 2.3. แนวทางการจัดเก็บและการนำเสนอข้อมูลสถิติ
 - 2.4. สถิติเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่ควรนำมาบูรณาการ
3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ตารางแสดงจำนวน ร้อยละของผู้ตอบ จำแนกตาม ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	397	68.6
หญิง	182	31.4
รวม	579	100.0
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	21	3.6
ปริญญาตรี	395	68.2
ปริญญาโท	160	27.6
ปริญญาเอก	3	.5
รวม	579	100.0

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
หน่วยงานต้นสังกัด/อาชีพ ผู้พิพากษา	60	10.4
อัยการ	75	13.0
ตำรวจ	75	13.0
กรมราชทัณฑ์	75	13.0
กรมคุมประพฤติ	69	11.9
กรมพินิจและคุ้มครองเด็กฯ	75	13.0
ทนายความ	75	13.0
นักวิชาการทางกฎหมาย	75	13.0
รวม	579	100.0
ตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ งานคดี/งานควบคุม บำบัดฟื้นฟู ผู้กระทำผิด	403	69.6
งานนโยบาย/แผน/ยุทธศาสตร์ และงานวิชาการ	104	18.0
งานสถิติข้อมูล	4	.7
งานสนับสนุนอื่นๆ	68	11.7
รวม	579	100.0
พื้นที่จังหวัดที่ทำงาน		
กรุงเทพมหานคร	200	34.5
นนทบุรี	74	12.8
ปทุมธานี	75	13.0
สมุทรสาคร	80	13.8
สมุทรปราการ	80	13.8
นครปฐม	70	12.1
รวม	579	100.0

จากตารางข้างต้น แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามตามโครงการศึกษาวิจัย
แนวทางการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา จากข้อมูลผลสำรวจบุคลากร
กระบวนการยุติธรรมและที่เกี่ยวข้อง มีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามรวมทั้งสิ้น 579 ราย
ผลการวิจัยจำแนกได้ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในส่วนของข้อมูลทั่วไป เป็นการสอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ เพศ ระดับการศึกษา หน่วยงานต้นสังกัด/อาชีพ ตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ และพื้นที่จังหวัดที่ทำงาน ซึ่งจะนำเสนอโดยภาพรวม และจำแนกตามกลุ่มต่างๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงถึงผลการศึกษาและความคิดเห็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

1.1 ข้อมูลทั่วไปโดยรวม

เพศ กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบโดยรวม เป็นกลุ่มตัวอย่างเพศชาย ร้อยละ 68.6 และกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง ร้อยละ 31.4

ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบ ร้อยละ 68.2 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 27.6 ระดับปริญญาโท ร้อยละ 3.6 ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และร้อยละ .5 ระดับปริญญาเอก

หน่วยงานต้นสังกัด/อาชีพ พบว่า มีผู้ตอบที่เป็นผู้พิพากษา ร้อยละ 10.4 กลุ่มอาชีพอัยการ อาชีพตำรวจ จากหน่วยงานกรมราชทัณฑ์ หน่วยงานกรมพินิจและคุ้มครองเด็ก ผู้ตอบอาชีพทนายความ และที่เป็นนักวิชาการทางกฎหมาย แต่ละกลุ่มร้อยละ 13.0 เท่าๆกัน และจากกรมคุมประพฤติ ร้อยละ 11.9

ตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ผู้ตอบส่วนใหญ่ ร้อยละ 69.6 ทำหน้าที่รับผิดชอบงานคดีงานควบคุม บำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิด ผู้ตอบร้อยละ 18.0 รับผิดชอบงานงานนโยบาย/แผน/ยุทธศาสตร์ และงานวิชาการ ผู้ตอบร้อยละ.7 รับผิดชอบงานสถิติข้อมูล และร้อยละ 11.7 รับผิดชอบงานสนับสนุนอื่นๆ

พื้นที่จังหวัดที่ทำงาน มีผู้ตอบจากพื้นที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร มากที่สุด ร้อยละ 34.5 รองลงมาเป็นกลุ่มผู้ตอบจากพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร และจากพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ ร้อยละ 13.5 เท่ากัน จากพื้นที่จังหวัดปทุมธานี มีร้อยละ 13.0 พื้นที่จังหวัดนนทบุรี ร้อยละ 12.8 และจากพื้นที่จังหวัดนครปฐม ร้อยละ 12.1

1.2 ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามหน่วยงานต้นสังกัด/อาชีพ ตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ และพื้นที่จังหวัดที่ทำงาน

1.2.1 ข้อมูลทั่วไป จำแนกตามหน่วยงานต้นสังกัด/อาชีพ

หน่วยงานต้นสังกัด/อาชีพผู้พิพากษา

- เพศ กลุ่มตัวอย่างเพศชาย มีร้อยละ 75.0 เพศหญิงร้อยละ 25.0
- การศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 56.7 มีการศึกษาระดับปริญญาโท และร้อยละ 43.3 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี
- ตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ร้อยละ 100.0 รับผิดชอบงานคดี/งานควบคุม บำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิด
- พื้นที่จังหวัดที่ทำงาน ร้อยละ 41.7 อยู่ในกรุงเทพมหานคร ส่วนในจังหวัดนนทบุรี สมุทรสาคร และจังหวัดสมุทรปราการ มีร้อยละ 16.7 เท่าๆกัน และในจังหวัดปทุมธานี ร้อยละ 8.3

1.2.2 หน่วยงานต้นสังกัด/อาชีพอัยการ

- เพศ กลุ่มตัวอย่างเพศชาย มีร้อยละ 56.0 เพศหญิงร้อยละ 44.0
- การศึกษา ร้อยละ 77.3 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และร้อยละ

22.7 ระดับปริญญาโท

-ตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ร้อยละ 76.0 รับผิดชอบงานคดี/งานควบคุม บำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิด ร้อยละ 5.3 งานนโยบาย/แผน/ยุทธศาสตร์ และงานวิชาการ และร้อยละ 18.7 งานสนับสนุนอื่นๆ

-พื้นที่จังหวัดที่ทำงาน ร้อยละ 33.3 อยู่ในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 13.3 เท่าๆกัน ในจังหวัดนนทบุรี สมุทรสาคร สมุทรปราการ ปทุมธานี และนครปฐม

1.2.3 หน่วยงานต้นสังกัด/อาชีพตำรวจ

- เพศ เพศชาย มีร้อยละ 89.3 เพศหญิงร้อยละ 10.7
- การศึกษา ร้อยละ 48.0 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 42.7

ระดับปริญญาโท และร้อยละ 9.3 ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

-ตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ร้อยละ 78.7 รับผิดชอบงานคดี/งานควบคุม บำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิด ร้อยละ 20.0 งานนโยบาย/แผน/ยุทธศาสตร์ และงานวิชาการ และร้อยละ 1.3 งานสนับสนุนอื่นๆ

-พื้นที่จังหวัดที่ทำงาน ร้อยละ 33.3 อยู่ในกรุงเทพมหานคร และร้อยละ 13.3 เท่าๆกัน ในจังหวัดนนทบุรี สมุทรสาคร และจังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดปทุมธานี และจังหวัดนครปฐม

1.2.4 หน่วยงานต้นสังกัด กรมราชทัณฑ์

- เพศ เพศชาย มีร้อยละ 77.3 เพศหญิงร้อยละ 22.7
- การศึกษา ร้อยละ 73.3 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 16.0

ระดับปริญญาโท และร้อยละ 10.7 ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

-ตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ร้อยละ 54.7 รับผิดชอบงานคดี/งานควบคุม บำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิด ร้อยละ 21.3 งานนโยบาย/แผน/ยุทธศาสตร์ และงานวิชาการ และร้อยละ 24.0 งานสนับสนุนอื่นๆ

-พื้นที่จังหวัดที่ทำงาน ร้อยละ 33.3 อยู่ในกรุงเทพมหานคร และร้อยละ 13.3 เท่าๆกัน ในจังหวัดนนทบุรี สมุทรสาคร สมุทรปราการ ปทุมธานี และนครปฐม

1.2.5 หน่วยงานต้นสังกัด กรมคุมประพฤติ

- เพศ กลุ่มตัวอย่างเพศชาย มีร้อยละ 59.4 เพศหญิงร้อยละ 40.6
- การศึกษา ร้อยละ 85.5 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 8.7

ระดับปริญญาโท และร้อยละ 5.8 ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

-ตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ร้อยละ 84.1 รับผิดชอบงานคดี/งานควบคุม บำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิด ร้อยละ 5.8 งานนโยบาย/แผน/ยุทธศาสตร์ และงานวิชาการ ร้อยละ 2.9 งานสถิติข้อมูล และร้อยละ 7.2 งานสนับสนุนอื่นๆ

-พื้นที่จังหวัดที่ทำงาน ร้อยละ 36.2 อยู่ในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 14.5 เท่า ๆกัน ในจังหวัดสมุทรสาคร สมุทรปราการ ปทุมธานี นครปฐม และร้อยละ 5.8 จังหวัดนนทบุรี

1.2.6 หน่วยงานต้นสังกัด กรมพินิจและคุ้มครองเด็กฯ

-เพศ กลุ่มตัวอย่างเพศชาย มีร้อยละ 52.0 เพศหญิงร้อยละ 48.0
-การศึกษา ร้อยละ 93.3 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 4.0 ระดับปริญญาโท และร้อยละ 2.7 ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

-ตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ร้อยละ 65.3 รับผิดชอบงานคดี/งานควบคุม บำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิด ร้อยละ 2.7 งานนโยบาย/แผน/ยุทธศาสตร์ และงานวิชาการ ร้อยละ 2.7 เท่ากัน งานสถิติข้อมูล และร้อยละ 29.3 งานสนับสนุนอื่น ๆ

-พื้นที่จังหวัดที่ทำงาน ร้อยละ 33.3 อยู่ในกรุงเทพมหานคร และร้อยละ 13.3 เท่า ๆกัน ในจังหวัดนนทบุรี สมุทรสาคร สมุทรปราการ จังหวัดปทุมธานี และนครปฐม

1.2.7 หน่วยงานต้นสังกัด/อาชีพทนายความ

-เพศ มีเพศชาย ร้อยละ 78.7 เพศหญิงร้อยละ 21.3
-การศึกษา ร้อยละ 88.0 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 12.0 ระดับปริญญาโท

-ตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ร้อยละ 100.0 รับผิดชอบงานคดี/งานควบคุม บำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิด

-พื้นที่จังหวัดที่ทำงาน ร้อยละ 33.3 อยู่ในกรุงเทพมหานคร และร้อยละ 13.3 เท่า ๆกัน ในจังหวัดนนทบุรี สมุทรสาคร สมุทรปราการ ปทุมธานี และนครปฐม

1.2.8 หน่วยงานต้นสังกัด/อาชีพนักวิชาการทางกฎหมาย

-เพศ มีเพศชาย ร้อยละ 61.3 เพศหญิงร้อยละ 38.7
-การศึกษา ร้อยละ 62.7 มีการศึกษาระดับปริญญาโท ร้อยละ 33.3 ปริญญาตรี และร้อยละ 4.0 ปริญญาเอก

-ตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ร้อยละ 84.0 รับผิดชอบงานนโยบาย/แผน/ยุทธศาสตร์ และงานวิชาการ ร้อยละ 5.3 รับผิดชอบงานคดี/งานควบคุม บำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิด และร้อยละ 10.7 งานสนับสนุนอื่น ๆ

-พื้นที่จังหวัดที่ทำงาน ร้อยละ 33.3 อยู่ในกรุงเทพมหานคร และร้อยละ 13.3 เท่า ๆกัน ในจังหวัดนนทบุรี สมุทรสาคร สมุทรปราการ ปทุมธานี และนครปฐม

1.3 ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ

1.3.1 ตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบงานคดี/งานควบคุมบำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิด

-เพศ กลุ่มตัวอย่างเพศชาย มีร้อยละ 72.7 เพศหญิงร้อยละ 27.3
-การศึกษา ร้อยละ 74.7 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 23.1 ระดับปริญญาโท และร้อยละ 2.2 ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

-หน่วยงานต้นสังกัด/อาชีพ ร้อยละ 18.6 เป็นทนายความ ร้อยละ 14.9 ผู้พิพากษา ร้อยละ 14.6 ตำรวจ ร้อยละ 14.4 จากกรมคุมประพฤติ ร้อยละ 14.1 อัยการ ร้อยละ 12.2 จากกรมพินิจและคุ้มครองเด็ก ร้อยละ 10.2 จากกรมราชทัณฑ์ และร้อยละ 1.0 นักวิชาการทางกฎหมาย

-พื้นที่จังหวัดที่ทำงาน ร้อยละ 33.7 พื้นที่จังหวัดที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 16.4 ในจังหวัดสมุทรสาคร ร้อยละ 14.1 นนทบุรี ร้อยละ 13.4 เท่ากันในจังหวัดปทุมธานี และสมุทรปราการ และร้อยละ 8.9 ในจังหวัดนครปฐม

1.3.2 ตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ งานนโยบาย/แผน/ยุทธศาสตร์ และงานวิชาการ

-เพศ เพศชาย มีร้อยละ 70.2 เพศหญิงร้อยละ 29.8

-การศึกษา ร้อยละ 52.9 มีการศึกษาระดับปริญญาโท ร้อยละ 40.4 ระดับปริญญาตรี ร้อยละ 3.8 ต่ำกว่าปริญญาตรี และร้อยละ 2.9 ระดับปริญญาเอก

-หน่วยงานต้นสังกัด/อาชีพ ร้อยละ 60.6 เป็นนักวิชาการทางกฎหมาย ร้อยละ 15.4 มาจากกรมราชทัณฑ์ ร้อยละ 14.4 ตำรวจ ร้อยละ 3.8 อัยการ และที่มาจากกรมคุมประพฤติ และร้อยละ 1.9 จากกรมพินิจและคุ้มครองเด็กฯ

-พื้นที่จังหวัดที่ทำงาน ร้อยละ 40.4 พื้นที่จังหวัดที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 18.3 ในจังหวัดนครปฐม ร้อยละ 11.5 นนทบุรี ร้อยละ 10.6 จังหวัดปทุมธานี และร้อยละ 7.7 ในจังหวัดสมุทรสาคร

1.3.3 ตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ งานสถิติข้อมูล

-เพศ กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงทั้งหมด ร้อยละ 100.0

-การศึกษา การศึกษาระดับปริญญาตรี และต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 50.0เท่ากัน

-หน่วยงานต้นสังกัด/อาชีพ พบว่ามาจากกรมคุมประพฤติ และจากกรมพินิจและคุ้มครองเด็กฯ ร้อยละ 50.0 เท่ากัน

-พื้นที่จังหวัดที่ทำงาน ร้อยละ 50.0 พื้นที่จังหวัดที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 25.0 ในจังหวัดนครปฐม และจังหวัดปทุมธานี เท่ากัน

1.3.4 ตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ งานสนับสนุนอื่นๆ

-เพศ เพศหญิง มีร้อยละ 54.4 เพศชายร้อยละ 45.6

-การศึกษา ร้อยละ 73.5 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 17.6 มีการศึกษาระดับปริญญาโท และร้อยละ 8.8 ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

-หน่วยงานต้นสังกัด/อาชีพร้อยละ 32.4 มาจากกรมพินิจและคุ้มครองเด็กฯ ร้อยละ 26.5 จากกรมราชทัณฑ์ ร้อยละ 20.6 อัยการ ร้อยละ 11.8 นักวิชาการทางกฎหมาย ร้อยละ 7.4 จากกรมคุมประพฤติ และร้อยละ 1.5 ตำรวจ

-พื้นที่จังหวัดที่ทำงาน ร้อยละ 29.4 พื้นที่จังหวัดที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 20.6 ในจังหวัดสมุทรสาคร และนครปฐม ร้อยละ 13.2 ปทุมธานี ร้อยละ 8.8 สมุทรสาคร และร้อยละ 7.4 จังหวัดนนทบุรี

1.4. ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามพื้นที่จังหวัดที่ทำงาน

1.4.1 พื้นที่จังหวัดที่ทำงาน กรุงเทพมหานคร

-เพศ เพศชาย มีร้อยละ 69.5 เพศหญิงร้อยละ 30.5

-การศึกษา ร้อยละ 71.0 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 26.0 ปริญญาโท ร้อยละ 2.0 ต่ำกว่าปริญญาตรี และร้อยละ 1.0 ปริญญาเอก

-หน่วยงานต้นสังกัด/อาชีพ มีหน่วยงานต้นสังกัด/อาชีพ ที่เป็นผู้พิพากษา อัยการ ตำรวจ กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก ทนายความ และนักวิชาการทางกฎหมาย ร้อยละ 12.5 เท่าๆกัน

-ตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ร้อยละ 68.0 รับผิดชอบงานคดี/งานควบคุม บำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิด ร้อยละ 21.0 รับผิดชอบงานนโยบาย/แผน/ยุทธศาสตร์ และงานวิชาการ ร้อยละ 1.0 รับผิดชอบงานสถิติข้อมูล และร้อยละ 10.0 งานสนับสนุนอื่นๆ

1.4.2 พื้นที่จังหวัดที่ทำงาน จังหวัดนนทบุรี

-เพศ เพศชาย มีร้อยละ 74.3 เพศหญิงร้อยละ 25.7

-การศึกษา ร้อยละ 62.2 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 35.1 ระดับปริญญาโท และร้อยละ 2.7 ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี

-หน่วยงานต้นสังกัด/อาชีพ มีหน่วยงานต้นสังกัด/อาชีพ ที่เป็นผู้พิพากษา อัยการ ตำรวจ กรมราชทัณฑ์ กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก ทนายความ และนักวิชาการทางกฎหมาย ร้อยละ 13.5 เท่าๆกัน และจากกรมคุมประพฤติ ร้อยละ 5.4

-ตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ร้อยละ 77.0 รับผิดชอบงานคดี/งานควบคุม บำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิด ร้อยละ 16.2 งานนโยบาย/แผน/ยุทธศาสตร์ และงานวิชาการ และร้อยละ 6.8 งานสนับสนุนอื่นๆ

1.4.3 พื้นที่จังหวัดที่ทำงาน จังหวัดปทุมธานี

-เพศ เพศชาย มีร้อยละ 74.7 เพศหญิงร้อยละ 25.3

-การศึกษา ร้อยละ 73.3 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 25.3 ระดับปริญญาโท และร้อยละ 1.3 ระดับปริญญาเอก

-หน่วยงานต้นสังกัด/อาชีพ หน่วยงานต้นสังกัด/อาชีพ ที่เป็นผู้อัยการ ตำรวจ กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก ทนายความ และนักวิชาการทางกฎหมาย ร้อยละ 13.3 เท่าๆกัน และจากอาชีพผู้พิพากษา ร้อยละ 6.7

-ตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ร้อยละ 72.0 รับผิดชอบงานคดี/งานควบคุม บำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิด ร้อยละ 14.7 งานนโยบาย/แผน/ยุทธศาสตร์ และงานวิชาการ ร้อยละ 1.3 งานสถิติข้อมูล และร้อยละ 6.8 งานสนับสนุนอื่นๆ

1.4.4 พื้นที่จังหวัดที่ทำงาน จังหวัดสมุทรสาคร

-เพศ เพศชาย มีร้อยละ 75.0 เพศหญิงร้อยละ 25.0

-การศึกษา ร้อยละ 70.0 มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 26.3 ปริญญาโท และร้อยละ 3.8 ต่ำกว่าปริญญาตรี

-หน่วยงานต้นสังกัด/อาชีพ มีหน่วยงานต้นสังกัด/อาชีพ ที่เป็นผู้พิพากษา อัยการ ตำรวจ กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก ทนายความ และนักวิชาการทางกฎหมาย ร้อยละ 12.5 เท่าๆกัน

-ตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ร้อยละ 82.5 รับผิดชอบงานคดี/งานควบคุม บำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิด ร้อยละ 10.0 งานนโยบาย/แผน/ยุทธศาสตร์ และงานวิชาการ และร้อยละ 7.5 งานสนับสนุนอื่นๆ

1.4.5 พื้นที่จังหวัดที่ทำงาน จังหวัดสมุทรปราการ

-เพศ เพศชาย มีร้อยละ 46.3 เพศหญิงร้อยละ 53.8

-การศึกษา ร้อยละ 56.3 มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 31.3 ปริญญาโท และร้อยละ 12.5 ต่ำกว่าปริญญาตรี

-หน่วยงานต้นสังกัด/อาชีพ มีหน่วยงานต้นสังกัด/อาชีพ ที่เป็นผู้พิพากษา อัยการ ตำรวจ กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก ทนายความ และนักวิชาการทางกฎหมาย ร้อยละ 12.5 เท่าๆกัน

-ตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ร้อยละ 67.5 รับผิดชอบงานคดี/งานควบคุม บำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิด ร้อยละ 15.0 งานนโยบาย/แผน/ยุทธศาสตร์ และงานวิชาการ และร้อยละ 17.5 งานสนับสนุนอื่นๆ

1.4.6 พื้นที่จังหวัดที่ทำงาน จังหวัดนครปฐม

-เพศ เพศชาย มีร้อยละ 71.4 เพศหญิงร้อยละ 28.6

-การศึกษา ร้อยละ 72.9 มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 24.3 ปริญญาโท และร้อยละ 2.9 ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

-หน่วยงานต้นสังกัด/อาชีพ มีหน่วยงานต้นสังกัด/อาชีพ ที่เป็นผู้พิพากษา อัยการ ตำรวจ กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมราชทัณฑ์ กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก ทนายความ และนักวิชาการทางกฎหมาย ร้อยละ 14.3 เท่าๆกัน

-ตำแหน่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ร้อยละ 51.4 รับผิดชอบงานคดี/งานควบคุม บำบัดฟื้นฟูผู้กระทำผิด ร้อยละ 27.1 งานนโยบาย/แผน/ยุทธศาสตร์ และงานวิชาการ ร้อยละ 1.4 งานสถิติข้อมูล และร้อยละ 20.0 งานสนับสนุนอื่นๆ

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่มีความเห็น และให้ค่าระดับคะแนนเป็น 4 คะแนน 3 คะแนน 2 คะแนน 1 คะแนน และ 0 คะแนน ตามลำดับ

2.1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักการและแนวคิดของการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ศึกษาจากข้อคำถาม 8 ข้อ พบว่า มีผู้ตอบส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 ประเด็น ได้แก่

ข้อ 1. เรื่องการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องสัมพันธ์กับภารกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ส่วนมากตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 47.2

และที่ผู้ตอบส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วย 7 ประเด็น ได้แก่

ข้อ 3. เรื่องการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องสัมพันธ์กับแนวคิดทฤษฎีทางอาชญาวิทยาและกระบวนการยุติธรรม ส่วนมากตอบเห็นด้วย ร้อยละ 58.4
ข้อ 5. การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมอาจต้องอาศัยข้อมูลจากหน่วยงานทั้งในและนอกกระบวนการยุติธรรม ร้อยละ 56.0

ข้อ 7. การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนากระบวนการยุติธรรมในภาพรวมแม้ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับภารกิจของหน่วยงาน ร้อยละ 53.2

ข้อ 4. การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องสัมพันธ์กับบทบัญญัติของกฎหมาย ร้อยละ 52.7

ข้อ 2. การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องสัมพันธ์กับข้อมูลการบริหารจัดการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 50.4

ข้อ 6. การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องให้ได้ข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการ ร้อยละ 49.4 และ

ข้อ 8. การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาจำเป็นต้องมีองค์กรกลางเป็นผู้รับผิดชอบ ร้อยละ 46.1

และเมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นจากค่าเฉลี่ย พบว่ามีค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.413 จัดอยู่ในระดับปานกลาง และหากพิจารณารายข้อ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.496 ในข้อ 1. การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาต้องสัมพันธ์กับภารกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ควรสะท้อนในการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

ศึกษาจากข้อคำถาม 11 ข้อ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 ประเด็น ได้แก่

- ข้อ 2.ความโปร่งใสและตรวจสอบได้ของการดำเนินงานของหน่วยงาน ซึ่งส่วนมาก
ตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 42.7
และที่ผู้ตอบส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วย 10 ประเด็น ได้แก่
- ข้อ 9.สถานการณ์คดีในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วย
ร้อยละ 61.8
- ข้อ 10.แนวโน้มการเกิดอาชญากรรม ร้อยละ 58.4
- ข้อ 11.การกระทำความผิดซ้ำ ร้อยละ 51.5 ข้อ 5.ประสิทธิภาพของการใช้
ทรัพยากรและงบประมาณ ร้อยละ 51.5
- ข้อ 6.ประสิทธิภาพของกระบวนการยุติธรรมในภาพรวม ร้อยละ 50.8
- ข้อ 7.การบรรลุวัตถุประสงค์ของการดำเนินการของหน่วยงาน ร้อยละ 49.9 ข้อ 4.
ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ ร้อยละ 48.5
- ข้อ 8.ตัวชี้วัดการปฏิบัติงานของหน่วยงาน ร้อยละ 48.2 ข้อ 1.หลักประกันสิทธิ
เสรีภาพของประชาชน ร้อยละ 47.3 และ
- ข้อ 3.ประสิทธิภาพของการบังคับใช้กฎหมาย ร้อยละ 44.6
- และเมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็น จากค่าเฉลี่ย พบว่ามีค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.271
แสดงว่าผู้ตอบ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ควรสะท้อนในการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการ
ยุติธรรมทางอาญา ตามประเด็นที่สอบถาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และในรายชื่อ พบว่า
ผู้ตอบ มีระดับความคิดเห็น ค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.364 ในข้อ 2.ความโปร่งใสและตรวจสอบได้ของการ
ดำเนินงานของหน่วยงาน

2.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดเก็บและการนำเสนอข้อมูลสถิติ

- ศึกษาจากข้อคำถาม 5 ข้อ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วย ทั้ง
5 ประเด็น ได้แก่
- ในข้อ 1.การบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาควรแสดงในรูปแบบ
แผนผังการไหล(flow)ของจำนวนคดีที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา ซึ่งส่วนมากให้คำตอบ
เห็นด้วย ร้อยละ 63.9
- ข้อ 5.ควรอธิบายข้อมูลต่อจากตารางและแสดงการวิเคราะห์ที่ชัดเจนเชื่อมต่อข้อมูล
อย่างบูรณาการให้เห็นภาพรวมของทั้งกระบวนการยุติธรรม ร้อยละ 57.7
- ข้อ 2.ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาควรมีกระบวนการจัดเก็บสถิติใน
ลักษณะที่เป็นเครือข่ายที่หน่วยงานอื่นสามารถเข้าถึงและนำไปใช้ได้ ร้อยละ 54.2
- ข้อ 4.นอกจากตารางสถิติแล้ว ควรนำเสนอรายงานสถิติเป็นแผนผังหรือแผนภูมิ
ประกอบด้วย ร้อยละ 53.7 และ
- ข้อ 3.ควรมีกฎหมายกำหนดวิธีการรวบรวมและจัดทำสถิติเพื่อให้การปฏิบัติงาน
เป็นไปในทิศทางเดียวกันรวมถึงกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบให้ชัดเจน ร้อยละ 48.9

และเมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยความคิดเห็น พบว่ามีค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.374 แสดงว่าผู้ตอบ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการจัดเก็บและการนำเสนอข้อมูลสถิติ ตามประเด็นที่สอบถาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และในรายข้อ พบว่าผู้ตอบ มีระดับความคิดเห็นค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.408 ในข้อ 2.ทุกหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาควรมีกระบวนการจัดเก็บสถิติในลักษณะที่เป็นเครือข่ายที่หน่วยงานอื่นสามารถเข้าถึงและนำไปใช้ได้

2.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่ควรนำมาบูรณาการ

2.4.1 ข้อมูลการบริหารจัดการ ศึกษาจากข้อคำถาม 2 ข้อ ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วย ทั้ง 2 ประเด็น ได้แก่

ข้อ 1.อัตรากำลังของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งผู้ตอบส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วย ร้อยละ 41.5 และ

ข้อ 2.งบประมาณของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ร้อยละ 41.1

และเมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นจากค่าเฉลี่ย พบว่ามีค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.420 แสดงว่าผู้ตอบ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลการบริหารจัดการ ตามประเด็นที่สอบถาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และในรายข้อ พบว่าผู้ตอบ มีระดับความคิดเห็น ค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.437 ในข้อ 2.งบประมาณของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม

2.4.2 ข้อมูลชั้นตำรวจ ศึกษาจากข้อคำถาม 10 ข้อ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 ประเด็น ได้แก่

ข้อ 11.สถิติการเสียชีวิตระหว่างการควบคุมตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วยสาเหตุต่างๆ ส่วนมากตอบเห็นด้วยอย่างยิ่ง ร้อยละ 46.5

และมีที่ผู้ตอบส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วย 9 ประเด็น ได้แก่

ข้อ 3.สถิติคดีที่รับแจ้ง(คดี/ราย) ส่วนมากตอบเห็นด้วย ร้อยละ 65.5

ข้อ 5.สถิติการอนุญาต/ไม่อนุญาตให้ประกันตัว(คดี/ราย) ร้อยละ 64.1 ข้อ 6.สถิติการออกหมายเรียก ร้อยละ 64.1 เท่ากัน ข้อ 4.สถิติคดีที่จับตัวผู้ต้องหาได้(คดี/ราย) ร้อยละ 63.6

ข้อ 8.สถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจ ร้อยละ 50.9 ข้อ 7.สถิติการขอหมายอาญา แยกเป็น หมายค้น หมายจับ หมายขัง ปลดปล่อยตัวชั่วคราว/ประกันตัว ร้อยละ 50.4

ข้อ 9.สถิติการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นตำรวจ ร้อยละ 48.5 ข้อ 12.สถิติคดีวิสามัญฆาตกรรม ร้อยละ 48.0 และ

ข้อ 10.สถิติการยุติคดีในชั้นตำรวจ จำแนกตามสาเหตุ ร้อยละ 47.7

และเมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นจากค่าเฉลี่ย พบว่ามีค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.357 แสดงว่าผู้ตอบ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลชั้นตำรวจ ตามประเด็นที่สอบถาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และในรายข้อ พบว่าผู้ตอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.439 ในข้อ 12.สถิติคดีวิสามัญฆาตกรรม

2.4.3 ข้อมูลชั้นอัยการ ศึกษาจากข้อคำถาม 7 ข้อ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วยทุกข้อ ทั้ง 7 ประเด็น ได้แก่

ข้อ 15.สถิติคดีที่อัยการสั่งให้พนักงานสอบสวนทำสำนวนมาใหม่ ส่วนมากตอบเห็นด้วยร้อยละ 63.6

ข้อ 13.สถิติการรับสำนวนฟ้อง(คดี/ราย) ร้อยละ 61.7

ข้อ 16.สถิติการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นอัยการ ร้อยละ 61.5

ข้อ 17.สถิติจำนวนคดีที่มีการใช้มาตรการทางเลือก ร้อยละ 61.0 ข้อ 18.สถิติจำนวนคดีที่สั่งฟ้อง/ไม่ฟ้อง โดยอัยการสูงสุด เห็นด้วยร้อยละ 58.2 ข้อ 19.สถิติผลการดำเนินคดีอาญาของอัยการ ร้อยละ 57.5 และ

ข้อ 14.สถิติการสั่งฟ้องและสั่งไม่ฟ้อง(คดี/ราย)ส่วนมากตอบเห็นด้วยร้อยละ56.8

และเมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นจากค่าเฉลี่ย พบว่ามีค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.347 แสดงว่าผู้ตอบ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลชั้นอัยการตามประเด็นที่สอบถาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ในรายข้อมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.399 ในข้อ ข้อ 19.สถิติผลการดำเนินคดีอาญาของอัยการ

2.4.4 ข้อมูลชั้นศาล ศึกษาจากข้อคำถาม 9 ข้อ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วยทุกข้อ ทั้ง 9 ประเด็น ได้แก่

ข้อ 26.สถิติการรอกการลงโทษ ส่วนมากตอบเห็นด้วยร้อยละ 61.8

ข้อ 27.สถิติคดีอาญาที่เด็กเป็นผู้กระทำผิด ร้อยละ 60.6

ข้อ 21.สถิติการไกล่เกลี่ยคดีในชั้นศาล ร้อยละ 60.3

ข้อ 22.สถิติปริมาณคดีที่เสร็จสิ้นในศาลชั้นต้นด้วยการยกฟ้อง ร้อยละ 60.1

ข้อ 28.สถิติการออกหมายอาญา ร้อยละ 59.2

ข้อ 20.สถิติการรับฟ้องและรับคำร้อง แยกที่อัยการเป็นโจทก์ กับประชาชนเป็นโจทก์ และ

ข้อ 25.สถิติการรอกการกำหนดโทษ แยกแบบมีเงื่อนไข/ไม่มีเงื่อนไข ร้อยละ 59.1 เท่ากัน

ข้อ สถิติผลคดีในชั้นอุทธรณ์และฎีกา ร้อยละ 58.2 และ

ข้อ 23.สถิติปริมาณคดีที่เสร็จสิ้นในศาลชั้นต้นด้วยการพิพากษาลงโทษ จำแนกตามประเภทโทษ ร้อยละ 55.8

และเมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นจากค่าเฉลี่ย พบว่ามีค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.358 แสดงว่าผู้ตอบ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลชั้นศาลตามประเด็นที่สอบถาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง หากพิจารณาในรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.392 ในข้อ 23.สถิติปริมาณคดีที่เสร็จสิ้นในศาลชั้นต้นด้วยการพิพากษาลงโทษ จำแนกตามประเภทโทษ

2.4.5 ข้อมูลกรมคุมประพฤติ ศึกษาจากข้อคำถามรวม 5 ข้อ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วยทุกข้อทั้ง 5 ประเด็น ได้แก่

ข้อ 33.สถิติคดีสืบเสาะ ส่วนมากตอบเห็นด้วย ร้อยละ 62.5

ข้อ 29.สถิติผู้ถูกคุมประพฤติแทนการลงโทษ ร้อยละ 60.8

ข้อ 32.สถิติจำนวนผู้พ้นคุมประพฤติด้วยดี ร้อยละ 60.1 ข้อ 30.สถิติผู้ถูกคุมประพฤติหลังปล่อย ร้อยละ 59.4 และ

ข้อ 31.สถิติจำนวนผู้ผิดเงื่อนไขการคุมประพฤติ ร้อยละ 58.8

เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นจากค่าเฉลี่ย พบว่ามีค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.353 แสดงว่าผู้ตอบ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลกรมคุมประพฤติตามประเด็นที่สอบถามโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง พิจารณาในรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.368 ในข้อ 31.สถิติจำนวนผู้ผิดเงื่อนไขการคุมประพฤติ

2.4.6 ข้อมูลกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ศึกษาจากข้อคำถามรวม 6 ข้อ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วยทุกข้อทั้ง 6 ประเด็น ได้แก่

ข้อ 36.สถิติการปล่อยตัวตามกำหนดหรือก่อนกำหนด จำแนกตามสาเหตุ และข้อ 37.สถิติเด็กและเยาวชนเจ็บป่วยรุนแรง ส่วนมากตอบเห็นด้วยร้อยละ 62.7 เท่ากัน

ข้อ 38.สถิติการทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายระหว่างเด็กและเยาวชนที่ถูกควบคุมตัว ร้อยละ 60.8 ข้อ 39.สถิติคดีที่ใช้การประชุมกลุ่มครอบครัว ร้อยละ 59.2

ข้อ 34.เรื่องสถิติจำนวนเด็กและเยาวชนในสถานแรกรับ ร้อยละ 58.7 และ

ข้อ 35.สถิติจำนวนเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกอบรม ร้อยละ 56.5

เมื่อได้พิจารณาระดับความคิดเห็นจากค่าเฉลี่ย พบว่ามีค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.342 แสดงว่าผู้ตอบ มีความคิดเห็นตามประเด็นที่สอบถาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง หากพิจารณาในรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.404 ในข้อ 35.สถิติจำนวนเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกอบรม

2.4.7 ข้อมูลกรมราชทัณฑ์ ศึกษาจากข้อคำถามรวม 10 ข้อ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วยทุกข้อทั้ง 10 ประเด็น ได้แก่

ข้อ 42.เรื่องสถิติผู้พ้นโทษตามกำหนดเวลา ซึ่งส่วนมากตอบเห็นด้วยร้อยละ 62.7 ข้อ 45.สถิติผู้ต้องขังที่จบการศึกษาขณะต้องโทษ จำแนกตามระดับการศึกษา ร้อยละ 62.7 เท่ากัน

ข้อ 43.สถิติผู้พ้นโทษก่อนกำหนด

ข้อ 44.สถิติจำนวนผู้ได้รับพระราชทานอภัยโทษ ร้อยละ 62.2

ข้อ 40.เรื่องสถิติผู้ต้องขังระหว่างพิจารณา ร้อยละ 61.8

ข้อ 44.สถิติจำนวนผู้ได้รับพระราชทานอภัยโทษ ร้อยละ 59.9

ข้อ 48.สถิติจำนวนผู้ต้องขังที่กระทำผิดอาญาในเรือนจำ ร้อยละ 58.9

ข้อ 46.สถิติผู้ต้องขังเจ็บป่วยรุนแรง ร้อยละ 58.7

ข้อ 49.สถิติจำนวนผู้ถูกกักขังแทนค่าปรับ ร้อยละ 58.5

ข้อ 41.สถิตินักโทษเด็ดขาด ร้อยละ 58.4 และ

ข้อ 47.สถิติผู้ต้องขังเสียชีวิตในเรือนจำ หรือระหว่างการควบคุมของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ ร้อยละ 56.3

เมื่อได้พิจารณาระดับความคิดเห็นจากค่าเฉลี่ย พบว่ามีค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.337 แสดงว่าผู้ตอบ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลกรมกรราชทัณฑ์ ตามประเด็นที่สอบถาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และหากพิจารณาในรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.378 ในข้อ ข้อ 47. สถิติผู้ต้องขังเสียชีวิตในเรือนจำ หรือระหว่างการควบคุมของเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์

2.4.8 ข้อมูลอื่นๆ ศึกษาจากข้อคำถามรวม 9 ข้อ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบส่วนมากให้คำตอบเห็นด้วยทุกข้อทั้ง 9 ประเด็น ได้แก่

ข้อ 50.เรื่องสถิติคดีอาญาของสำนักงาน ป.ป.ง. จำแนกตามประเภทความผิด ส่วนมากตอบเห็นด้วยร้อยละ 53.5

ข้อ 51.เรื่องสถิติคดีทุจริตจากสำนักงาน ป.ป.ช ร้อยละ 52.7

ข้อ 52.เรื่องสถิติคดีทุจริตจากสำนักงาน ป.ป.ท. ร้อยละ 52.7 เท่ากัน

ข้อ 53.สถิติคดียาเสพติดจากสำนักงาน ป.ป.ส. ร้อยละ 51.6

ข้อ 55.สถิติคดีสรรพสามิต ร้อยละ 51.5 ข้อ 56.สถิติคดีศุลกากร ร้อยละ 50.9

ข้อ 54.สถิติคดีตามอำนาจหน้าที่ของ สตม. ร้อยละ 50.3

ข้อ 57.สถิติคดีตามพระราชบัญญัติเกี่ยวกับป่าไม้ สัตว์ป่า และทรัพยากรธรรมชาติและ

ข้อ 58.เรื่องสถิติคดีพิเศษตามพระราชบัญญัติสอบสวนคดีพิเศษ ร้อยละ 47.3 และร้อยละ 46.6 ตามลำดับ

เมื่อได้พิจารณาระดับความคิดเห็นจากค่าเฉลี่ย พบว่ามีค่าเฉลี่ยโดยรวม 3.253 แสดงว่าผู้ตอบ มีความคิดเห็นตามประเด็นที่สอบถาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และหากพิจารณาในรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.289 ในข้อ 53.สถิติคดียาเสพติดจากสำนักงาน ป.ป.ส.

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการบูรณาการข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

มีผู้ให้ข้อเสนอแนะจำนวนรวมทั้งสิ้น 13 ราย โดยที่มีร้อยละ 23.1(3 ราย) เห็นว่า ควรจะได้มีการเร่งดำเนินการการบูรณาการข้อมูลสถิตินี้ให้เป็นรูปธรรมโดยด่วนจะได้เป็นประโยชน์ต่อประชาชนให้ได้รับความยุติธรรม และความคุ้มครองจากรัฐต่อไป ส่วนข้อเสนอแนะอื่นๆ เห็นว่าควรมีกฎหมายเฉพาะ เห็นว่าสถิติบางอย่างถ้าไม่ได้รับความร่วมมือการเอาใจใส่ของเจ้าหน้าที่พนักงานหน่วยนั้นๆ ก็จะไม่สามารถนำออกมาได้ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมควรมีระบบเก็บรวบรวมข้อมูลให้เป็นไปในทางเดียวกัน และใช้เชื่อมโยงกันได้ในระดับหน่วยงาน ให้แยกแยะสถิติคดีต่างๆ ออกในกระบวนการยุติธรรม สถิติคดีในศาลควรแยกเป็นข้อหาไม่ใช่โทษ ข้อมูลที่จัดเก็บจากหน่วยราชการแต่ละแห่งต้องกระทำโดยถูกต้องตรวจสอบได้ ข้อมูลทุกอย่างควรนำมาใช้ปฏิบัติงานได้จริง ระบบข้อมูลตรวจสอบประวัติของเด็กและเยาวชนที่เคยถูกดำเนินคดี ทั้งประวัติ ข้อหา สาเหตุกระทำผิด คำพิพากษา จะต้องสามารถสืบค้นได้ทั่วถึง และผลข้อมูลสถิติ ควรประสานทุกหน่วยงานเพื่อมิให้เกิดการกระทำผิดซ้ำอีก มีร้อยละ 7.7 เท่าๆ กัน

ภาคผนวก ง

การสัมมนา เรื่อง “การบูรณาการสถิติกระบวนการยุติธรรมทางอาญา”

วันพฤหัสบดีที่ 26 สิงหาคม 2553 เวลา 13.30-16.30 น.

ณ โรงแรมราม่า การ์เด้นส์ ถ.วิภาวดีรังสิต หลักสี่

ศาสตราจารย์ ดร.คณิต ฒ นคร คณบดีคณะนิติศาสตร์ปริต พนมยงค์

สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

เมื่อก้าวถึงเรื่องสถิติข้อมูลต่างๆ ปัจจุบันมีหน่วยงานหนึ่งที่เกี่ยวข้องคือ สำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งเข้ามาเกี่ยวข้องกับหน่วยงานยุติธรรมคือ การนำเอาสถิติของแต่ละหน่วยงานไปจัดพิมพ์ไว้ในหนังสือเท่านั้น ปัญหาหนึ่งที่พบคือชื่อของจำเลย จะเปลี่ยนแปลงชื่ออยู่เสมอ ถูกจับแต่ละครั้งก็จะเปลี่ยนชื่อทุกครั้ง แต่ในต่างประเทศตัวอย่างเช่นประเทศสหพันธรัฐเยอรมนี จะมีบทกฎหมายลงโทษอย่างรุนแรงในการแจ้งชื่อเท็จ เพราะส่งผลกระทบต่อทะเบียนประวัติอาชญากร บทลงโทษจะเท่ากับโทษฐานความผิดทำร้ายร่างกาย แต่ประเทศไทยกลายเป็นความผิดพลาดโทษ นอกจากนั้น หากสามารถนำกระบวนการของกระทรวงมหาดไทยมาใช้ได้ ก็จะทำให้ได้ชื่อที่แท้จริงของจำเลย ในส่วนของอายุนั้น ผู้ตกเป็นจำเลยหรือผู้ต้องหา มักจะพยายามแจ้งอายุให้มาก เพราะถ้าอยู่ในคาบเกี่ยวระหว่างการเป็นผู้เยาว์และผู้ใหญ่นั้น กระบวนการของผู้เยาว์จะมีขั้นตอนมาก จึงมักนำเข้าสู่กระบวนการผู้ใหญ่แทน

กระบวนการยุติธรรมของไทยยังไม่เป็นกระบวนการ กล่าวคือ ยังขาดระบบ ในต่างประเทศนั้น เมื่อคดีเกิดขึ้นจะมีองค์กรเดียวที่เข้ามารับผิดชอบคือสำนักงานอัยการ แต่ในประเทศไทยจะเป็นเจ้าพนักงานตำรวจ หรือเจ้าพนักงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือบุคคลอื่นที่จะเข้ามาช่วยเหลืออัยการ แต่เมื่อศาลมีคำพิพากษาลงโทษแล้ว ทุกฝ่ายที่เข้ามาร่วมดำเนินการตั้งแต่ต้น จะไม่ได้เข้ามายุ่งเกี่ยวอีกเลย แต่ในระบบของประเทศภาคพื้นยุโรปหรือในเอเชียบางประเทศ เช่น ประเทศญี่ปุ่นนั้น เจ้าพนักงานบังคับคดีจะเป็นพนักงานอัยการไม่ใช่ศาล เมื่อศาลตัดสินถึงที่สุดแล้ว จำนวนจะถูกส่งมาที่อัยการ อัยการจะออกหมายจำคุก ออกคำสั่งปรับ ถ้าจำคุกก็จะส่งไปราชทัณฑ์ อัยการจะไปดูแล้วว่าการบังคับโทษเป็นอย่างไร การบังคับคดีต้องเป็นหน้าที่ของผู้พิพากษา ตามมาตรา 245 เมื่อคดีถึงที่สุดแล้วให้บังคับคดีโดยไม่ชักช้า คือการออกหมายจำคุกออกคำสั่งกักขัง เป็นต้น

ในต่างประเทศ สถิติที่จัดเก็บเป็นฐานข้อมูลจะสามารถอ่านแนวโน้มอาชญากรรมได้ แต่ของประเทศไทยไม่ได้จัดเก็บไปในทางเดียวกัน จึงไม่สามารถอ่านได้ ดังนั้น ถ้าประเทศไทยสามารถบูรณาการข้อมูลกันได้ เช่น ข้อมูลของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ของกรมราชทัณฑ์ ของสำนักงานอัยการสูงสุด และของศาล จะเป็นประโยชน์มาก เป็นต้นว่าประเทศญี่ปุ่นซึ่งจะมีหน่วยงานกลางรับผิดชอบคือกระทรวงยุติธรรม ซึ่งข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆ จะถูกส่งมายังกระทรวง

วิทยากร : นายพิศิษฐ์ อัครวัฒนาพร รองอธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ในการจัดเก็บข้อมูลทางกระบวนการยุติธรรมทางอาญา จะแบ่งออกเป็น 2 ระดับ ระดับแรกเป็นการจัดข้อมูลคุณภาพหรือเป็นรายบุคคล เน้นการจัดเก็บไปที่รายบุคคลหรือรายคดี เช่น ประวัติ อายุ การจำคุก เป็นต้น การจัดทำข้อมูลก็จะจัดเก็บให้เป็นปัจจุบันมากที่สุด และสามารถเข้าไปตรวจสอบได้ ส่วนอีกระดับหนึ่ง การจัดทำข้อมูลสถิตินั้นเป็นการจัดเก็บข้อมูลในเชิงกายภาพ กล่าวคือ เป็นการจัดเก็บอย่างเป็นระบบ และจัดวิธีการนำเสนอ การจัดเรียงอย่างเป็นระบบด้วย และนำมาวิเคราะห์ในเชิงสถิติ ข้อมูลสถิติที่เป็นประเด็นการสัมมนานั้นเป็นข้อมูลในภาพรวมของสถานการณ์คดีอาญา ซึ่งจะเน้นความแม่นยำ ความครบถ้วนและความถูกต้อง

การจัดเก็บข้อมูลสถิติเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะสังคมไทยปัจจุบันเป็นสังคมแห่งข้อมูลข่าวสารเป็นสำคัญ ซึ่งบางครั้งประชาชนอาจขาดการรับรู้ข่าวสารที่เป็นจริง การกำหนดนิยามนั้นเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการจัดเก็บข้อมูลสถิติของประเทศไทย เนื่องจากการจำกัดความของแต่ละประเทศหรือแต่ละฝ่ายจะไม่ตรงกัน จึงควรให้ความสำคัญกับการทำคำนิยาม หรืออาจมีหน่วยงานกลางที่มาช่วยกำหนดทิศทาง และกำหนดความถูกต้องแม่นยำ และความชัดเจนของระบบ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อฝ่ายกิจการยุติธรรมต่อไป

วิทยากร : รองศาสตราจารย์ ดร.อุดม รัฐอมฤต รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ในส่วนแรกนั้น คณะผู้วิจัยควรให้ความสำคัญกับการนิยามความหมายของการบูรณาการ ควรให้คำนิยามว่าโดยความเป็นจริงแล้วในกรอบของศาสตร์นี้ หรือผู้ที่สนใจเรื่องนี้ มีการมองไว้อย่างไร นอกจากนี้ ในเรื่องของบูรณาการนั้นควรจะทำให้เกิดความเข้าใจในมิติต่างๆ ได้มากขึ้น การบูรณาการควรจะหมายถึงการรวบรวมทั้งระบบ กล่าวคือ การนำเอาศาสตร์มาเป็นกรอบในการบูรณาการด้วยเพื่อให้ได้ประโยชน์มากขึ้น

ประการต่อมา คณะผู้วิจัยควรให้ความสำคัญกับการนำไปใช้ประโยชน์ ตัวอย่างเช่น จะนำข้อมูลสถิติดังกล่าวไปใช้ในด้านใดได้ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงในเรื่องใดได้บ้าง

อีกประการหนึ่ง จากการที่คณะผู้วิจัยได้นำตัวอย่างของต่างประเทศมานำเสนอนั้น ควรมีการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอว่าแต่ละรูปแบบที่นำเสนอมา มีข้อน่าสนใจอย่างไร เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น จากนั้นควรมีการสังเคราะห์ว่ารูปแบบใดจะเหมาะสมในกระบวนการยุติธรรมของประเทศไทย

ในเรื่องวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยนั้น ควรให้ความสำคัญแก่ผู้ใช้ข้อมูล กล่าวคือ ควรศึกษาว่ากลุ่มผู้ใช้ข้อมูลนี้คือใครและต้องการอะไร เช่น นักการเมือง ข้าราชการ นักวิชาการ ผู้บริหารสถาบันการศึกษา หรือประชาชนทั่วไป เพื่อให้ข้อมูลสถิติที่ได้มานี้ นำไปใช้ประโยชน์ได้ และสามารถคิดวิเคราะห์ต่อไปได้

ประเด็นสุดท้าย ระบบฐานข้อมูลนั้นควรเป็นข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงแล้วสามารถยืนยันได้ การให้หน่วยงานเป็นผู้ดำเนินการจัดทำจัดเก็บกันเอง อาจเป็นแนวทางที่ไม่ถูกต้อง เนื่องจากว่า เมื่อมีการแจ้งสถิติ แต่ละหน่วยงานย่อมไม่บอกสถิติที่แสดงถึงความบกพร่อง แต่มักจะแสดงสถิติที่ดี ผลงานดี ทำให้ข้อมูลที่จัดเก็บอาจคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง

ข้อเสนอเพิ่มเติมคืองานวิจัยนี้ยังไม่กล่าวถึงสภาพปัญหาที่ชัดเจนว่าปัญหาเกิดจากอะไร เพื่อจะได้ทำการศึกษาและตอบปัญหาได้ จากการเริ่มต้นด้วยกรอบทางกฎหมายที่สำคัญคือ กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ยังไม่เห็นภาพชัดว่า ต้องการอะไรมาเป็นกรอบในการพิจารณา การจัดเก็บข้อมูลสถิตินี้มีคำตอบอย่างไร และระบบที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ที่ต่างฝ่ายต่าง เก็บแล้วใช้วิธีการเชื่อมต่อระบบกัน หรือระบบการจัดเก็บรวบรวมไว้ที่สำนักงานสถิติข้อมูล ส่วนกลาง ระบบใดจะดีกว่ากัน

ผู้เข้าร่วมสัมมนา : ดร.จรินติ หะวานนท์ ประธานแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลอุทธรณ์

สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

คำว่าสถิตินั้นมีอยู่หลายมิติ ประการแรก สถิติในเชิงการทำงานในกระบวนการยุติธรรม สถิติเชิงคดีซึ่งทุกหน่วยงานจะต้องทำ เพียงแต่ว่าแต่ละหน่วยงานจะมีรูปแบบการจัดเก็บของตนเอง ดังนั้น การเข้าถึงสถิตินี้ค่อนข้างยากโดยเฉพาะบุคคลภายนอก นอกจากในแง่ของเทคโนโลยีแล้ว ก็เป็นเรื่องของกฎหมายคุ้มครองข้อมูลข่าวสาร หน่วยงานกลางของกระทรวงยุติธรรมควรเข้ามามีบทบาท กล่าวคือ ควรสร้างรูปแบบของการจัดเก็บที่สอดคล้องกัน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่จะเข้าสู่ฐานข้อมูลควรเป็นระบบเดียวกัน ประการที่สอง สถิติเชิงนโยบาย ควรนำสถิติที่จัดเก็บได้ไปใช้ในเชิงนโยบายเพื่อใช้ในการกำหนดแนวทางการบริหารงาน ประการที่สาม สถิติเชิงวิจัย นโยบายจะเป็นไปได้หรือไม่หรือจะทำได้หรือไม่ เป็นผลมาจากการวิจัยแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยจัดทำนั้นควรนำไปสอบถามนักอาชญาวิทยา นักสังคมวิทยาบ้าง เพราะคนเหล่านี้จะวิเคราะห์สังคมอยู่ตลอดเวลาและขณะเดียวกันก็จะวิเคราะห์อาชญากรรมด้วย ซึ่งทฤษฎีต่างๆ ที่เกิดขึ้นจะมาจากการเก็บข้อมูลเชิงวิจัยทั้งสิ้น ดังนั้น งานวิจัยจะมีคุณค่าเพิ่มมากขึ้นมิใช่เพียงว่าสถิติใดควรทำ หรือควรทราบ แต่ควรคำนึงถึงเทคโนโลยีที่ใช้อยู่ในปัจจุบันด้วยว่ามีความทันสมัยหรือไม่ ปัจจุบันการใช้ข้อมูลจะเป็นเครือข่าย ข้อมูลจะอยู่ที่ต้นสังกัด แต่ผู้จะไปใช้จำเป็นต้องทราบโปรแกรม ในส่วนของข้อมูลเชิงคดีนี้ ควรวิเคราะห์ออกมาเป็นเชิงปริมาณ ข้อสำคัญคือจะอย่างไรให้ทุกหน่วยงานจัดเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ออกมาเป็นกราฟแท่ง กราฟเส้น เพื่อนักวิจัยจะได้นำไปใช้ได้

ผู้เข้าร่วมสัมมนา : พันเอกปิยะวัฒน์ กิ่งเกตุ ผบ.สคอ.กรมสอบสวนคดีพิเศษ

สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ในเรื่องของการบูรณาการสถิตินี้ ในการทำคดีจำเป็นต้องได้ข้อมูลที่จริงและถูกต้องมาใช้ในการสืบสวนสอบสวน แต่ข้อมูลเชิงลึกนั้นหลายหน่วยงานจะไม่เปิดเผย ดังนั้น คณะผู้วิจัยควรทำการสรุปให้ได้ว่ารูปแบบของการบูรณาการนั้นควรเป็นรูปแบบใด

ในเรื่องของการละเมิดสิทธิเสรีภาพ ข้อมูลของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในแต่ละปีมีนับพันเรื่อง เมื่อมีการตรวจสอบว่ามีการละเมิดจริงหรือไม่ จะส่งเรื่องดังกล่าวไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หากมี การดำเนินคดีในศาล กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพจะต้องใช้งบประมาณจำนวนมากในการเยียวยาผู้ที่ถูกละเมิดในแต่ละปี ค่าชดเชย ค่าตอบแทน จึงควรจะต้องจัดเก็บข้อมูลเหล่านี้ไว้ด้วย

ผู้เข้าร่วมสัมมนา : นายธนาธิป บุญเกิด สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ยังมีองค์กรต่างๆ นอกเหนือจากภาครัฐ เช่น องค์กรอิสระต่างๆ ที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ เป็นต้นว่า คณะกรรมการการเลือกตั้ง การบูรณาการข้อมูลทางสถิติจะก่อให้เกิดประโยชน์ในการใช้ข้อมูลร่วมกันได้ เมื่อมีการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัคร ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา จำเป็นต้องมีการตรวจสอบค่อนข้างละเอียด เช่น ประวัติของอาชญากร จึงต้องเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งเป็นข้อมูลของผู้ถูกตัดสิทธิหรือถูกถอดถอนสิทธิเลือกตั้ง แต่หน่วยงานของคณะกรรมการการเลือกตั้งไม่มีฐานข้อมูลที่จะทราบว่าผู้สมัครคนใดขาดคุณสมบัติหรือไม่ จึงเป็นการยากลำบากที่จะหาข้อมูลในส่วนนี้ ดังนั้น ข้อเสนอแนะคือ ควรขยายฐานข้อมูลไปในส่วนขององค์กรเหล่านี้ด้วย

ผู้เข้าร่วมสัมมนา : นางสาววิมล ไกรสูงเนิน กรมราชทัณฑ์

สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

การบูรณาการสถิติส่วนใหญ่จะเป็นการบูรณาการในทางตัวเลข ซึ่งแสดงตัวเลขหรือค่าที่มากขึ้นหรือน้อยลง ดังนั้น จึงควรมีการปรับเปลี่ยนการนำเสนอในสิ่งที่แตกต่างออกไป ให้เห็นว่าแต่ละองค์กรเป็นอย่างไร และที่สำคัญควรนำเสนอแนวทางสถิติการป้องกันของแต่ละหน่วยงานไว้ด้วย ถ้าอาชญากรเพิ่มมากขึ้น ผู้วิจัยต้องรู้แนวทางป้องกันว่าจะทำอย่างไรจึงจะลดสถิติลงได้ และควรชี้ให้เห็นเพื่อประโยชน์แก่ผู้ใช้สถิติ

000000000000000000000000000000